ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ ಅನುಗ್ರಹ
ತಿರುಚಿಟರಂಬಲಂ
ಪರಂಜೋತಿ ಮುನಿವರ್
ಅರುಳಿಸಿದ

ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಳ್ ಪುರಾಣ

[ಗದ್ಯ ರೂಪ]

*

ಮನ್ಮಥ ವರ್ಷ ಆವಣಿ ಮೂಲ ಶುಭದಿನ
28—8—1955
2—4—0

ಶ್ರೀ ಕಾಶೀಮಠ :: ತಿರುಪ್ಪನಂತಾಳ್

ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ಮಠದ ಪ್ರಕಟಣೆ

ಉ
ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ್ ತುಣೈ
ತಿರುಚ್ಚಿಟ್ರಂಬಲಮ್

ಪರಂಜೋತಿ ಮುನಿವರ್

ಕರುಣಿಸಿದ

ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್

[ಗದ್ಯ ರೂಪ]

ತರುಮೈಯಾದೀನಮ್ 25-ನೇ ಮಹಾಸನ್ನಿಧಾನಮ್
ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇಶಿಕ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧ ಪರಮಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ್
ಅವರು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಆಶೀರ್ವಚನದೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದೆ.

★

ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ಮಠದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ
ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳ್
ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ

★

ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ಮಠದ ಯುವರಾಜ
ಶ್ರೀಮತ್ ಮಹಾಲಿಂಗತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳ್
ಅವರಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

★

ರಚಿಸಿದವರು
ವಿದ್ವಾನ್ ತಿ. ಪಟ್ಟುಚ್ಚಾಮಿ ಓದುವಾರ್
ತಿರುಚ್ಚಿರಾಪ್ಪಳ್ಳಿ.

ಮನ್ಮಥ ವರ್ಷ ಆವಣಿ ಮೂಲ ಶುಭದಿನ

ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯ] :: **[ಆಗಸ್ಟ್ - 1955**

ಉ
ಶಿವ ಶಿವ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಜಗತ್ತು ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಯಸಬೇಕು; ದಕ್ಷಿಣ
ಆಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ನಮ್ಮ ಆದಿಯೇ!

— ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ತೇವಾರಮ್

ನಿನಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು, ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ
ಸ್ಮರಿಸಲು ವರವನ್ನು ನನಗೆ ನೀಡು; - ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು
ನಿವಾರಿಸುವ ದಕ್ಷಿಣ ಮಧುರೆಯ ನಿರ್ಮಲನೇ! ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ
ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಚೊಕ್ಕನಾಥನೇ!

— ಚೊಕ್ಕನಾಥ ವೆಣ್ಬಾ

ಕೃಪೆ ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗ

ಆಲವಾಯ್ ಅನ್ನು ತಲುಪಿದ ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು
ಸ್ಮರಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆನಂದವೇ.

— ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ತೇವಾರಮ್.

ಚೊಕ್ಕನೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಪಠಿಸಿದರೆ
    ದುಃಖ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶತ್ರುತ್ವವೂ ಅಳಿಯುತ್ತದೆ;
ಚೊಕ್ಕನೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಪಠಿಸಿದರೆ
    ಅಕ್ಷಯವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ;
ಚೊಕ್ಕನೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಪಠಿಸಿದರೆ
    ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯವು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ;
ಚೊಕ್ಕನೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಪಠಿಸಿದರೆ
    ಸ್ವರ್ಗವೂ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ.

— ನಂಬಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್.

ಉ.

ಗುರುಪಾದಮ್.

ತಿರುಕ್ಕಯಿಲಾಯ ಪರಮ್ಪರೈತ್ ಧರ್ಮಪುರ ಆಧೀನಮ್
೨೫-ನೇ ಗುರು ಮಹಾ ಸನ್ನಿಧಾನಮ್

ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇಶಿಕ ಜ್ಞಾನಸಮ್ಬನ್ಧ ಪರಮಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಅವರ್ಗಳ್

ತಿರುಪ್ಪನನ್ದಾಳ್ ಶ್ರೀಕಾಶಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥ ಆವಣಿ ಮೂಲ
ನನ್-ನಾಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ

"ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣ ಉರೈನಡೈ"

ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ

ವಾ ಳ್ ತ್ತು ರೈ

ತಿರುಪ್ಪನನ್ದಾಳ್ ಶ್ರೀಕಾಶಿ ಮಠವು ವಿದ್ಯಾ ದಾನ, ಸುವರ್ಣ ದಾನ, ಅನ್ನ ದಾನ ಮುಂತಾದ ಹತ್ತು ಹಲವು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನ; ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತವರುಮನೆ; ವೇದಗಳು, ಶಿವ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಸ್ತೋತ್ರ, ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನಮಂದಿರ; ಸೆನ್ದಿಲಾಂಡವನ್ ತಿರುವರುಳಿನಿಂದ (ಕೃಪೆಯಿಂದ) ಅವತರಿಸಿದ ಕುಮರ ಗುರುಪರ ಅಡಿಗಳ್, ನಾಲ್ವರ್ (ಸಮಯ ಕುರವರ್), ಸನ್ತಾನ ಕುರವರ್, ಪ್ರಾಚೀನ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಮುಂತಾದ ಹಲವರ ಸತ್-ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗೂ ಮೀರಿ ನಿಧಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಭಂಡಾರ. ಆ ನಿಧಿಗಳ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀಕಾಶಿ ಮಠದಿಂದಲೂ ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿದೆಯೇ? ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನ್ಮಥ ಆವಣಿ ಮೂಲ ಶುಭದಿನದ ಪ್ರಕಟಣಾ ಪುಷ್ಪವಾಗಿರುವ ಈ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್.

ಈ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ತನ್ನನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಶಂಖನಿಧಿ ಪದ್ಮನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತದೆ. ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತರುವ ಸಂತಾನಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಂಗಳಕರವಾದ ಸು-ವಿವಾಹವನ್ನು ಪಡೆಯಲು...

ಮಾಡುವುದು. ರೋಗರಹಿತ ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡುವುದು. ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬದುಕುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖವನ್ನೂ, ಶಿವಪುಣ್ಯವನ್ನೂ, ಶಿವಾನಂದದ ಮಹಾ ಜೀವನವನ್ನೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಒದಗಿಸುವುದು.

ಇದರಲ್ಲಿ ವೇದಮಾರ್ಗ, ಶೈವಮಾರ್ಗ, ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ, ನವರತ್ನಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನೂ, ರಸಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಐದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಾಕರಣಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇದರ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಾದ ಪರಂಜೋತಿ ಮುನಿವರ್‌ಗೆ ತಿಳಿಯದ ಕಲೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಓದಿದರೂ ಅರಿಯುವರು. ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು ಅರಿತು ನಡೆಯುವ ಒಳ್ಳೆಯವನೇ,

"ಪರವಶನಾಗಿ ದಾರಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ತಿನ್ನುವ
ನಿಂದನೀಯ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬ ಬೇಡರು ಹೋಗಿ ಅಡಗಲು
ಕತ್ತಲೆ-ಬೆಳಕುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ತಿರುವರುಳ್ (ದೈವಿಕ ಕೃಪೆ) ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ
ಎಣಿಕೆಗೆ ನಿಲುಕದ ಚರಾಚರಗಳೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ
ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ತುಂಬಿ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕಾಣುವವನಾಗಿ
ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ ಅದ್ವಿತೀಯ ಪೂರ್ಣನಾಗಿ
ಮಾತು-ಅರಿವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಸತ್ಯವಾದ ಆನಂದದ
ಅರಿವನ್ನು ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅರಿತನು"

— ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ (3310).

ಆಗುವನು.

ಈ ಗದ್ಯ ಆವೃತ್ತಿಯು, ಪದ್ಯದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗದವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಹ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಿರುಮುರೈ (12) ಗಳು, ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳು, ಕಲ್ಲಾಡಮ್ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಸೂಕ್ತ ಉಲ್ಲೇಖಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿವಿಧ ಒಳ್ಳೆಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಲೆನಿಂದಿದೆ. ಇದು ಸುಂದರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕಣ್ಮಣಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸನ್ಮಣಿಯಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಶೈವವೂ, ತಮಿಳೂ, ಭರತ ಖಂಡವೂ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲದ ಸತ್ಸ್ವರೂಪ. ಅವರಿಗೆ ಸದಾಚಾರವೂ, ತತ್ವಜ್ಞಾನವೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಒಲಿದು

ಸಂಪತ್ತುಗಳು. ಶಿವಪೂಜಾ ಧುರಂಧರರು. ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ, ಕೇದಾರದಿಂದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿವರೆಗೆ ಇರುವ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಕಂಡು ಪೂಜಿಸುವ ಪಡೆಯಲರಿಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವರು. ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ತಿರುವರುಳಿನ ದೃಢತೆ, ಸತ್ಯ, ನಿಶ್ಚಯ, ಉತ್ಸಾಹ, ಶಿಸ್ತು, ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಮಿಳು ಜಗತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲದು. ತಿರುಮುರೈಯ ಪಣ್ ಸಂಗೀತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒಲಿದ ತಮ್ಮ ಮಧುರವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ಶಿವಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವರು. ಸದಾ ಶಿವಚಿಂತನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುವವರು. ಶಿವಶಿವ ಎಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪಠಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಉನ್ನತಿಗೆ ಅರ್ಹರಾದವರು. ಶಿವಪ್ರಕಾಶವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡುವವರು. ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನನ್ನೂ ಕುಮರಗುರುಪರರನ್ನೂ ಮರೆಯದೆ ಶ್ರೀ ಸೆಂತಮಿಳ್ ಚೊಕ್ಕರ್ ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಮಣಿ ಯುವರಾಜ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀಮತ್ ಮಹಾಲಿಂಗ ತಂಬಿರಾನ್ ಅವರನ್ನೂ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ತಿರು. ವಿದ್ವಾನ್ ತಿ. ಪಟ್ಟುಸ್ವಾಮಿ ಓದುವಾರ್ ಅವರನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿರುವವರು.

ಶೈವವೂ ತಮಿಳೂ ಬಾಳಲಿ! ತಿರುಮಠವು ಬಾಳಲಿ! ನಮ್ಮ ಅಡಿಗಳ್ ಕಣ್ಮಣಿ ಅರುಣಂದಿ ಮುನಿವರ್ ಯುಗಯುಗಗಳಿಗೂ ಬಾಳಲಿ! ಅವರ ಸೇವೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಾಳಲಿ!

" ಜ್ಞಾಲಮ್ ನಿನ್ ಪುಗಳೇ ಮಿಗವೇಣ್ಡುಮ್ ತೆನ್
ಆಲವಾಯ್ ಉರೈಯುಮ್ ಎಮ್ ಆದಿಯೇ "

ಉ
ಶಿವಮಯಮ್

ಮುನ್ನುಡಿ

[ತಿರು. ಪನ್ಮೊಳಿಪ್ಪುಲವರ್ ತೆ. ಪೊ. ಮೀನಾಕ್ಷಿಸುಂದರಂ ಪಿಳ್ಳೈ, M.A., B.L., M.O.L., ಅವರು, ಮುಖ್ಯ ತಮಿಳು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ರಾಜ್ಯ ಕಾಲೇಜು, ಚೆನ್ನೈ.]

ಕುಮರಗುರುಪರರ್ ತಮಿಳಿಗಾಗಿಯೇ ಬದುಕಿದವರು; ಶೈವರಾಗಿಯೇ ಕಂಗೊಳಿಸಿದವರು; ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಕಾಶಿ ಮಹಾನಗರಕ್ಕೂ ತೆರಳಿ ಶೈವ ತಮಿಳು ತಪೋರಾಜರಾಗಿ ತಮಿಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಪಸರಿಸಿದವರು. ಅವರ ಕಾಶಿಮಠವು ತಮಿಳು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ನಿಂತು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಬಹುಮಾನಗಳು! ಎಷ್ಟೋ ದತ್ತಿಗಳು! ತಮಿಳು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಏರ್ಪಾಡುಗಳು! ಎಷ್ಟೋ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು! ತಮಿಳಿನ ಹೊಸ ಪ್ರವಾಹವು ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಂತೆ ಹೀಗೆ ಕಾಶಿಮಠದಿಂದ ತಮಿಳುನಾಡೆங்கும், ಭಾರತದೆங்கும், ಪ್ರಪಂಚದೆங்கும் ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಪಸರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮಳೆ ಕೈಕೊಟ್ಟರೂ ಕೈಕೊಡದ ಕಾವೇರಿ ಕೈಕೊಟ್ಟರೂ, ಕೈಕೊಡದೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬದುಕಿಸುತ್ತಿದೆ, ಕಾವೇರಿಯಿಂದ ಬದುಕುವ ತಮಿಳುಪ್ಪನಸ್ಸೈ.

ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾರ್ ಅವರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನೆರವಾದದ್ದು ತಮಿಳುಪ್ಪನಸ್ಸೈ. ಆ ಕಾವ್ಯವು அரிய ತಮಿಳು ಪದ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಆನಂದದ ತಮಿಳು ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಿಂದೇಳುವಂತೆ ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆ ಇಂದಿಗೂ ಆ ತಮಿಳುಪ್ಪನಸ್ಸೈ.

ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಶಿವಾಸಿಯಲ್ಲ; ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾಶಿಯಲ್ಲೂ, ಕೇದಾರದಲ್ಲೂ, ಬದರಿಯಲ್ಲೂ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಬೆರೆಯುವ ವಿಶಾಲ ಹೃದಯ ಹೊಂದಿದವರು; ಪನಸ್ಸೈಯ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ತಮಿಳು ಸಂಪತ್ತಾಗುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡ ತಪಸ್ವಿ. ಅವರ ತಿರುವುಳ್...

--- ೭ ---

ಮನಸ್ಸಿನ ಉನ್ನತಿಯೇ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಪನಸೆಯ ಪ್ರಾಚೀನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸುವ ನವೀನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮತ್ ಮಹಾಲಿಂಗತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರೂ ತಪಸ್ಸಿನ ಯುವರಾಜರಾಗಿ ಆ ಕರುಣಾಮಯಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರುಣೆಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಅರಳಿಸಿ ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ವಾನ್ ತಿ. ಪಟ್ಟುಚ್ಚಾಮಿ ಓದುವಾರ್ ಅವರೇ ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ನೀಡುವ ಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯುವಕರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು, ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತ ಶ್ರೀ ಓದುವಾರ್ ಅವರು, ಯುವಕರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಗದ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುವಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಶುದ್ಧ ತಮಿಳಿನ ಕೌಶಲ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಬೆಳಗಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಇದರಿಂದ ಪಡೆದರು.

ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಪದ್ಯ ಆವೃತ್ತಿಗೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದ ಈ ದಾಸನೇ ಇದಕ್ಕೂ ಪ್ರಶಂಸಾನುಡಿ ಬರೆಯುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಭಗವಂತನ ಕರುಣೆಯು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಬಂದು ತಡೆದು ಆಳುವ ರೀತಿ ಇದೇ ಎಂದು ಈ ದೀನನೂ ಅರಿತು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪುರಾಣದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಬರೆದಿರುವುದರಿಂದ, ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ತಮಿಳಿನ ದೈವಿಕ ಹಿರಿಮೆ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಇತಿಹಾಸದ ದೈವಿಕತೆ, ಸೌಂದರ್ಯದ ದೈವಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ, ಕರುಣೆಯ ಮಹಿಮೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಗದ್ಯವೂ ತಮಿಳಿನ ಜೀವಾಳವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಬಾಳಲಿ! ಓದುವಾರ್ ಅವರು ಬಾಳಲಿ! ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಲಿಂಗತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಾಳಲಿ! ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಬಾಳಲಿ! ಕಾಶಿ ಬಾಳಲಿ! ಪನಸೈ ಬಾಳಲಿ! ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರನ ದಿವ್ಯಕೃಪೆಯು ಬಾಳಲಿ!

ಉ

ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ್ ತುಣೈ

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

⟺

ಗರ್ಜಿಸುವ ನೀರಿನಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಹೆತ್ತವಳು
ತಡಾದಗೈ ದೇವಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು
ಧರಿಸಿ ಬಂದದ್ದೂ, ಅದ್ವಿತೀಯ ಮೂಲನಾದ ನೀನು
ಸೌಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನಾದದ್ದೂ,
ಕುಮಾರವೇಲನು ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು
ಪಡೆದುಕೊಂಡದ್ದೂ, ತಂಪಾದ ತಮಿಳಿನ ಮಧುರತೆಯನ್ನು
ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸವಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದಾಗಿಯೆಂದರೆ, ಈ
ಸಮೃದ್ಧ ತಮಿಳಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಯಾರು ಬಲ್ಲರು?

- ಮದುರೈ ಕಲಂಬಗಮ್.

ಶ್ರೀ ಕುಮಾರ ಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ದೈವಿಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡವರು; ಮುತ್ತಮಿಳಿಗೆ (ಮೂರು ಪ್ರಕಾರದ ತಮಿಳಿಗೆ) ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಫಲವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಭಗವಂತನನ್ನು 'ಹಲವು ಮುತ್ತಮಿಳಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ ಸೌಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನೇ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ದೇವಿಯನ್ನು 'ತಮಿಳಿನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹಳೆಯ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬಳ್ಳಿ, ಮಕರಂದ ತುಂಬಿದ ಮಧುರ ತಮಿಳಿನಿಂದ ಸುರಿಯುವ ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತ ರುಚಿ' ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆ; ಕುಮಾರನನ್ನು 'ಸಂಗಮ್ ತಮಿಳಿನ ಮುಖ್ಯ ಕವಿ, ಸ್ಪಷ್ಟ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ನವರಸ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯೊಡನೆ ತಮಿಳಿಗಾಗಿಯೇ ಮಧುರೈಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಮಧುರೈಯನ್ನು 'ತಮಿಳು ಬೆಳೆಯುವ ಕೂಡುಸ್ಥಳ, ತಮಿಳಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಮಧುರೈ, ಮುತ್ತಮಿಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವ ಮಧುರೈ' ಎಂದು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಯೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಂತಹ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತಮಿಳು ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಲೀಲೆಗೈದ 64 ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು (ಪವಿತ್ರ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು) ವಿವರಿಸುವ, ಮಧುರತೆ ಸುರಿಯುವ ಸಮೃದ್ಧ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥವೇ 'ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್' ಆಗಿದೆ. ಈ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾದ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಇಂದ್ರನ ಪಾಪವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ್ದು,

ಬಿಳಿಯಾನೆಯ ಶಾಪವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ್ದು, ಅತ್ತೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದು, ಉಗ್ರ ಕುಮಾರರು ತಿರುವವತಾರ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅವರು ಸಮುದ್ರ ಬತ್ತುವಂತೆ ವೇಲಾಯುಧ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದು, ಮೋಡಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿ ಹಾಕಿದ್ದು, ಸೋಮಸುಂದರರು ಉಗ್ರಕುಮಾರನಿಗೆ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಗೆ ಕಬ್ಬು ತಿನ್ನಿಸಿದ್ದು, ಆನೆಗೆ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ವೃದ್ಧ ಕುಮಾರ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದು, ಕಾಲು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಆಡಿದ್ದು, ನಿಂದನೆಗೆ ಅಂಜಿದ್ದು, ಮಹಾಪಾತಕವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ್ದು, ಅಂಗವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದು, ಬಳೆ ಮಾರಿದ್ದು, ಉಲವಾ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ್ದು, ಸೌದೆ ಮಾರಿದ್ದು, ಹಲಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಹಂದಿಮರಿಗಳಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸಿದ್ದು, ಕರಿಕುರುವಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದು, ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡಿದ್ದು, ತರುಮಿಗೆ ಹೊನ್ನಿನ ಗಂಟನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಬಲೆ ಬೀಸಿದ್ದು, ನರಿಯನ್ನು ಕುದುರೆಯಾಗಿಸಿದ್ದು, ಪಾಂಡ್ಯನ ಜ್ವರವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ್ದು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸುಂದರವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಮಧುರಾಪುರಿಯ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಕುಮರ ಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ಮಠದ ೨೦-ನೇ ಮಠಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು, ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು, ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಪದ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕರ ವರ್ಷದ ಆವಣಿ ಮೂಲ ಶುಭದಿನದಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು; ಪ್ರವಚನದ ಮೂಲಕ ಶ್ರವಣ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ದಿವ್ಯಚಿತ್ತಗೊಂಡು ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿಯೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕಲಿತವರೂ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣ ವಚನ ಎಂಬ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಗದ್ಯವು ಮನ್ಮಥ ವರ್ಷದ ಆವಣಿ ಮೂಲ ಶುಭದಿನವಾದ ಇಂದು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ತರುಮೈ, ಕಮಲೈ ಮತ್ತು ವಿರಿತಮಿಳ್ ಕೂಡಲ್ ಪವಿತ್ರ ನಗರಗಳಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಗುರು ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಆನ್ಮಾರ್ಥ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗವು ಮಧುರೈಯ ಪೊಟ್ರಮರೈಯಲ್ಲಿ ದೊರಕಿತು! ಶ್ರೀ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನ್ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್

ಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಶುಭಾಶಯ ನುಡಿ ನೀಡಲು ತಕ್ಕವರು ಯಾರಾಗಿರುವುದು ಸೂಕ್ತ? ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗನನ್ನು ಆತ್ಮಾರ್ಥ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವರೂ, ಧರ್ಮಪುರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವವರೂ, ಸತ್ತಪಸ್ಸಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠರು - ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಕಲಿತ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿ ಉಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳು - ಕಲಿತವರು ಬಯಸುವ ಕಾವ್ಯ ಪಂಡಿತರು - ಕಿವಿಕಿವಿಗಳಿಗೂ ಶುದ್ಧ ಅಮೃತವನ್ನು ಉಣಿಸುತ್ತಾ ಕವಿಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ತುಂಬುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರವಚನಕಾರರು - ಎಂದು ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವರೂ ಆದ ಧರ್ಮಪುರ ಆದೀನ ಮಹಾಸನ್ನಿಧಾನಂ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇಶಿಕ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧ ಪರಮಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರೇ ಅಲ್ಲವೇ! ಅವರು ಕರುಣಿಸಿದ ಶುಭಾಶಯ ನುಡಿಯೂ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಶುಭಾಶಯ ನುಡಿ ಕರುಣಿಸಿದ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಸನ್ನಿಧಾನಂ ಅವರಿಗೆ ಮನ, ವಾಕ್, ಕಾಯಗಳಿಂದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

"ವಡಕಲೈ ತೆಂಕಲೈ ಹಾಗೂ ಹಲವು ಕಲೆಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಮಧುರೈಯ ಸಮೃದ್ಧ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ" ನೆಲೆಸಿರುವ ಅಮ್ಮೈಯಪ್ಪರ ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೂ, ವಡಕಲೈ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಕಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತಮಿಳನ್ನು ಪಸರಿಸುವ ಪ್ರಬುದ್ಧ ತಮಿಳು ಪಂಡಿತರೂ ಆದ ಬಹುಭಾಷಾ ಪಂಡಿತ ತಿರು. ತೆ. ಪೊ. ಮೀನಾಕ್ಷಿಸುಂದರನಾರ್ ಅವರು ಈ ಗದ್ಯ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿರಲಿ.

ಈ ಗದ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸುಂದರವಾದ, ಸಿಹಿಯಾದ ಶುದ್ಧ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದವರು ತಿರುಚ್ಚಿರಾಪ್ಪಳ್ಳಿಯ ತಿರು. ವಿದ್ವಾನ್ ತಿ. ಪಟ್ಟುಸ್ವಾಮಿ ಓದುವಾರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ದೈವಿಕ ತಿರುಮುರೈ ಜ್ಞಾನವೂ, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ತರಬೇತಿಯೂ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನವೂ ಈ ಗದ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಅಪಾರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಮುನಿವರ್ ಅವರು ಕರುಣಿಸಿದ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಕಲ್ಲಾಡಂ, ದೈವಿಕ ತಿರುಮುರೈಗಳು, ಸಂಗಮ್ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಕುರಿತಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ

ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದ ಶ್ರೀ ಓದುವಾರ್ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಇವರಿಗೆ ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೊರೆಯಲಿ! ಈ ಗದ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿ ಶೈವ ಮಹಾಜನರು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲಿ!

ಈ ಶಿವ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೂ, ಶೈವ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಬೆಳೆದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಹಲವು ಮಹಾನ್ ಧರ್ಮದತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರೂ, ಶಿವಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವವರೂ ಆದ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜಗತ್ತಿನೆಲ್ಲೆಡೆ ಹರನ ನಾಮವೇ ಪಸರಿಸಲಿ!

ಶ್ರೀಕಾಶಿಮಠ,
ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್,
28-8-'55.

ಇಂತಿ,
ಮಹಾಲಿಂಗತ್ ತಂಬಿರಾನ್,
ಇಳವರಸು.

ಉ

ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ್ ತುಣೈ

ಮುನ್ನುಡಿ

∾∾∾

ವಾಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವವನನ್ನು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವವನನ್ನು, ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ನಿಂತ
ಚಿಂತನೆಯಾದವನನ್ನು, ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟವನ್ನರಿತು ಈಡೇರಿಸುವವನನ್ನು,
ತಾಯಿಯಾದವನನ್ನು, ಶುದ್ಧ ಶ್ವೇತವೃಷಭವನ್ನೇರಿದವನನ್ನು,
ಬೆಳಗುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನನ್ನು, ಸದಾ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತು ನನ್ನ
ತಾಯಿಯಾದವನನ್ನು, ತಪಸ್ಸಿನ ಸ್ವರೂಪವಾದವನನ್ನು,
ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ದೇವಾದಿ ದೇವರಿಗೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ
ಎಟುಕದವನನ್ನು, ದಕ್ಷಿಣ ಮಧುರೆಯ ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನ
ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆದೆ ನಾನು

— ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಹಲವು ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಶೈವ ಧರ್ಮವೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು "ಶೈವಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಧರ್ಮ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ಹಿರಿಯರ ಅಮೃತ ನುಡಿಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ಧರ್ಮದ ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವವು ಶೈವ ತಿರುಮುರೈಗಳು, ಶೈವ ಪುರಾಣಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಿನ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವವು ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಮ್, ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ ಮತ್ತು ಕಂದ ಪುರಾಣಮ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಆಗಿವೆ.

ಶ್ರೀಗಂಧದ ಪೊದಿಯಲ್ ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸೆಂ-ತಮಿಳು ಮುನಿಯೂ, ಸೌಂದರಪಾಂಡ್ಯನ್ ಎಂಬ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಅರಸನೂ, ಮತ್ತು ಸಂಘದ ಕವಿಗಳೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಸುಖವಾಗಿದ್ದ ಘನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಮಂಗಳಕರವಾದ ಪಾಂಡ್ಯರ ಸಮೃದ್ಧ ನಾಡಾಗಿದೆ. ಇದು, "ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡೇ ಪ್ರಾಚೀನ ನೆಲೆ" ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ನಾಡಿನ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖದಂತೆ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವಾಗಿದೆ. ಈ ನಗರವು ಶಿವ-ರಾಜಧಾನಿ ಎಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ; ಮೂರ್ತಿ, ಸ್ಥಳ, ತೀರ್ಥ ಎಂಬ ಮೂರರಿಂದಲೂ ಘನತೆ ಪಡೆದು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ; ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನಿಗೆ ದ್ವಾದಶಾಂತ

ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು. ಇಂತಹ ಮಹಿಮೆಗಳು ತುಂಬಿದ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಆತ್ಮಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕರುಣಿಸಿದ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆ)ಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದೇ **ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್** ಆಗಿದೆ. ಇದು, ಮುರುಗಪ್ಪೆರುಮಾನಿಂದ ಅಗಸ್ತ್ಯರಿಗೆ ಕರುಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ತದನಂತರ ಅಗಸ್ತ್ಯರಿಂದ ಇತರ ಮುನಿಗಳೂ ಅರಿತು ಬಂದು ಶ್ರೀ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಪ್ಪೆರುಮಾನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಫಲ ಪಡೆದದ್ದನ್ನು கூறுவதಾಗಿದೆ. ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಉಪಕರಿಸಿದವರು **ಪರಂಜೋತಿ ಮುನಿವರ್** ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪರಂಜೋತಿ ಮುನಿವರ್ ಕರುಣಿಸಿದ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಪದ್ಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ; ಶೈವ ತಿರುಮುರೈಗಳು, ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು, ಸಂಗಮ್ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಅಪರೂಪದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು; ಶಬ್ದ ನಯವೂ, ಅರ್ಥಗಾಂಭೀರ್ಯವೂ, ಕಾವ್ಯನಯವೂ ಪಡೆದು ಭಕ್ತಿರಸವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುವಂತೆ ಓದುಗರನ್ನು ಪರವಶಗೊಳಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ; ಶೈವ ಮಹಾಜನರಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟೂ, ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದಂತೆ ಕಯಿರುಸಾತ್ತಿ (ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗವನ್ನಿಟ್ಟು ಶಕುನ ನೋಡುವ ಪದ್ಧತಿ) ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುವ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಪಡೆದೂ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು. ಇಂತಹ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕಲಿತವರೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಲಿತು ಅರಿತು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ **ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣ ಗದ್ಯ** ಎಂಬ ಈ ಸರಳ ಗದ್ಯ ಗ್ರಂಥವು, ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ಮಠದ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಮನ್ಮಥ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ, ಆವಣಿ ಮೂಲಾ ನಕ್ಷತ್ರದ ಶುಭದಿನದಂದು ಹೊರಬರುತ್ತಿದೆ.

ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಮಠದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಪೂರ್ವಕ ಆಡಳಿತದೊಂದಿಗೆ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ **ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು**, ಶೈವ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ, ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ, ಇತರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಕೃಪಾದಾನಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲರು. **ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು** ಇದುವರೆಗೆ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಕೃಪಾದಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಮೂಲಧನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ,

ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ ಕುಮರಿಯವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಮಹಾನ್ ಧರ್ಮದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತೆಯೇ, ಶಿವಪುರಾಣವಾದ ಈ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಗದ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶವು ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಋಣಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಗದ್ಯ ಗ್ರಂಥವು, ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಮಠದ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾದ ಪರಂಜೋತಿ ಮುನಿವರರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಟಿಪ್ಪಣಿ, ಚಿದಂಬರಂ ಈಶಾನಿಯ ಮಠದ ಶ್ರೀಮತ್ ರಾಮಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಆವೃತ್ತಿ, ಷೋಡಶಾವಧಾನಂ ತಿರು. ಸುಬ್ಬರಾಯ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಭಾಷ್ಯ, ಈಕ್ಕಾಡು, ತಿರು. ರತ್ತಿಣವೇಲು ಮುದಲಿಯಾರ್ ಅವರ ಭಾಷ್ಯ, ನಾವಲರ್, ಪಂಡಿತ ನ. ಮು. ವೇಂಕಟಸಾಮಿ ನಾಟ್ಟಾರ್ ಅವರ ಭಾಷ್ಯ, ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ, ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಯ ಕಲಾನಿಧಿ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಉ. ವೇ. ಸ್ವಾಮಿನಾಥ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರ ಆವೃತ್ತಿಯಾದ ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ವಿಚಾರಗಳು, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸರಳ ತಮಿಳು ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ತರುಮೈಯಾದೀನಂ ೨೫-ನೇ ಗುರು ಮಹಾ ಸನ್ನಿಧಾನಂ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇಶಿಕ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧ ಪರಮಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಆಶೀರ್ವಚನವನ್ನೂ, ಚೆನ್ನೈ, ತಿರು. ಬಹುಭಾಷಾ ಪಂಡಿತ ತೆ. ಪೊ. ಮೀನಾಕ್ಷಿಸುಂದರಂ ಪಿಳ್ಳೈ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಎಂ.ಒ.ಎಲ್., ಅವರ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಗದ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮಹತ್ತರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರೂ, ತಮಿಳು ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಆದ ನನ್ನ ಅಳಿಯ ತಿರುವಾಳರ್ ರಾ. ಮಾ. ಮದುರೈನಾಯಕನ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಅಪರೂಪದ ಮಹಾನ್ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಅವರಿಗೂ, ಈ ಆವೃತ್ತಿಯು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರಲು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದ ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಸೆಂತಮಿಳ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ತಿರು. ವಿದ್ವಾನ್ ಕೆ. ಎಂ. ವೇಂಕಟರಾಮಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಒ.ಎಲ್., ಅವರಿಗೂ, ತಿರುವಿಳೈ

ಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಮಧುರೈ ಶ್ರೀ ಮೀನಾಕ್ಷಿಸುಂದರೇಶ್ವರರ್ ದೇವಾಲಯದ ಪ್ರಧಾನ ಆಡಳಿತಗಾರರಾದ ಶಿವ ಶ್ರೀ ಮ. ಕ. ಸುಂದರೇಶ ಭಟ್ಟರ್ ಅವರಿಗೂ, ಮುದ್ರಣದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ, ತಿರುಚ್ಚಿರಾಪಳ್ಳಿಯ ತಿರು. ವಿದ್ವಾನ್ ಕೋ. ರತ್ತ್ತಿನ◌ಂ ಪಿಳ್ಳೈ ಅವರಿಗೂ, ಮುನ್ನುಡಿ ಒದಗಿಸಿದ ಚೆನ್ನೈನ ತಿರು. ಬಹುಭಾಷಾ ಪಂಡಿತರಾದ, ತೆ. ಪೊ. ಮೀನಾಕ್ಷಿಸುಂದರಂ ಪಿಳ್ಳೈ ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಎಂ.ಓ.ಎಲ್., ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಈ ಗದ್ಯ ಕೃತಿಗೆ ಮನಸಾರೆ ಹಾರೈಕೆಯ ನುಡಿಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ತರುಮೈಯಾದೀನಂ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಹಾ ಸನ್ನಿಧಾನಂ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಈ ದಾಸನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಂದಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ತಾಯ್ನಾಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸೂಕ್ತವಾದದ್ದನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರೂ, ಅವರ ಕೃಪೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಮತ್ ಇಳವರಸು ಸ್ವಾಮಿಗಳವರೂ, ಈ ದಾಸನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿರುವ ದಿವ್ಯ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂದಪುರಾಣ ಗದ್ಯ, ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣ ಗದ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆಯೇ, ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣ ಗದ್ಯ ಕೃತಿಯಾದ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನೂ ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತ ತೋರಿದ್ದು ಈ ದಾಸನು ಪಡೆದ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿವ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ದಾಸನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದ ಅವರ ಹೊನ್ನಾದ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಈ ದಾಸನು ಶಿರಸ್ಸಿಗೆ ಆಭರಣವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು, ಕಾಯಗಳಿಂದ ವಂದಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

'ಅರುಳ್‌ನಂದು ನಿಲಯಂ'
ವರಗ ನಗರ್, ತಿರುಚ್ಚಿ,
೨೮—೮—'೫೫.

ಇಂತಿ,

ಇ. ಪಟ್ಟುಸ್ವಾಮಿ ಓದುವಾರ್

ಉ
ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ್ ತುಣೈ

ಪರಿವಿಡಿ

1. ಮದುರೈಕ್ ಕಾಂಡಮ್

ಪಡಲಮ್ **ಪುಟ**

1. ಕಾಪ್ಪು ... ೧
2. ಕಡವುಳ್ ವಾಳ್ತು ... ೩
3. ಪಾಯಿರಮ್ ... ೭
4. ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯಚ್ ಚಿರಪ್ಪು ... ೮
5. ಪುರಾಣ ವರಲಾರು ... ೧೦
6. ಪಾಂಡಿತ್ ತಿರುನಾಟ್ಟುಚ್ ಚಿರಪ್ಪು ... ೧೫
7. ಮದುರೈತ್ ತಿರುನಗರಚ್ ಚಿರಪ್ಪು ... ೨೫
8. ತಲಚ್ ಚಿರಪ್ಪು ... ೩೯
9. ತೀರ್ತ್ತಚ್ ಚಿರಪ್ಪು ... ೪೪
10. ಮೂರ್ತ್ತಿಚ್ ಚಿರಪ್ಪು ... ೪೯
11. ಪದಿಗಮ್ ... ೫೪
1. ಇಂದಿರನ್ ಪಳಿ ತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ ... ೫೫
2. ವೆಳ್ಳೈಯಾನೈಚ್ ಚಾಪನ್ ತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ ... ೭೨
3. ತಿರುನಗರಙ್ ಕಂಡ ಪಡಲಮ್ ... ೭೮
4. ತಡಾದಗೈಪ್ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ತಿರುವವದಾರಪ್ ಪಡಲಮ್ ... ೮೬
5. ತಿರುಮಣಪ್ ಪಡಲಮ್ ... ೧೦೧
6. ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲತ್ ತಿರುಕ್ಕೂತ್ತಾಡಿಯ ಪಡಲಮ್ ... ೧೩೬
7. ಕುಂಡೋದರನುಕ್ಕು ಅನ್ನಮಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ ... ೧೪೨
8. ಅನ್ನಕ್ ಕುಳಿಯುಮ್ ವೈಯ್ಯೈಯುಮ್ ಅಳೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ ... ೧೪೬
9. ಏಳು ಕಡಲ್ ಅಳೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ ... ೧೫೧
10. ಮಲಯತ್ತುವಸನ್ನೈ ಅಳೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ ... ೧೫೪
11. ಉಕ್ಕಿರ ಪಾಂಡಿಯನ್ ತಿರುವವದಾರಪ್ ಪಡಲಮ್ ... ೧೫೮
12. ಉಕ್ಕಿರ ಪಾಂಡಿಯನುಕ್ಕು ವೇಲ್ ವಳೈ ಸೆಂಡು ಕೊಡುತ್ತ ಪಡಲಮ್ ... ೧೬೭

— 17 —

13. ಸಮುದ್ರ ಬತ್ತುವಂತೆ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ ... ೧೭೭

14. ಇಂದ್ರನ ಕಿರೀಟದ ಮೇಲೆ ಬಳೆಯನ್ನು ಎಸೆದ ಪಡಲಮ್ ... ೧೮೧

15. ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆದ ಪಡಲಮ್ ... ೧೯೩

16. ವೇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೦೦

17. ಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನು ಮಾರಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೦೯

18. ವರುಣನು ಬಿಟ್ಟ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಬತ್ತಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೨೮

2. ಕೂಡಲ್ ಕಾಂಡಮ್

19. ನಾನ್ಮಾಡಕ್ ಕೂಡಲಾದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೩೧

20. ಸರ್ವಶಕ್ತ ಸಿದ್ಧರಾದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೩೭

21. ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಗೆ ಕಬ್ಬನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೪೧

22. ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ ... ೨೪೬

23. ವೃದ್ಧ, ಕುಮಾರ, ಬಾಲಕರಾದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೫೪

24. ಕಾಲು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕುಣಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೬೩

25. ಅಪವಾದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೬೮

26. ಮಹಾಪಾತಕವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೭೭

27. ಅಂಗವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೮೫

28. ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ ... ೨೯೧

29. ಮಾಯಾ ಹಸುವನ್ನು ವಧಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೯೬

30. ಸತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೩೦೩

31. ಬತ್ತದ ಹಣದ ಚೀಲವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೩೧೦

32. ಬಳೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೩೧೫

33. ಅಷ್ಟಮಹಾಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೩೨೩

34. ವೃಷಭದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೩೨೯

35. ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ ... ೩೩೫

36. ರಸವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೩೪೧

37. ಚೋಳನನ್ನು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೩೪೭

38. ಬತ್ತದ ಕಣಜವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೩೫೧

39. ಮಾವನಾಗಿ ಬಂದು ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ನುಡಿದ ಪಡಲಮ್ ... ೨೫೫

40. ವರಗುಣನಿಗೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೩೬೩
41. ಸೌದೆ ಮಾರಿದ ಪಟಲ ... ೩೭೬
42. ಶ್ರೀಮುಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಪಟಲ ... ೩೮೯
43. ಹಲಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟ ಪಟಲ ... ೩೯೫
44. ಸಂಗೀತ ವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಪಟಲ ... ೩೯೯
45. ಹಂದಿಮರಿಗಳಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೪೦೭
46. ಹಂದಿಮರಿಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೪೧೭
47. ಕರಿಕುರುವಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಪಟಲ ... ೪೨೧
48. ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟ ಪಟಲ ... ೪೨೫

3. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಕಾಂಡ

49. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಆದ ಪಟಲ ... ೪೨೯
50. ಸುಂದರ ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೪೩೪
51. ಸಂಘದ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಪಟಲ ... ೪೪೧
52. ತರುಮಿಗೆ ಹೊನ್ನಿನ ಗಂಟನ್ನು ನೀಡಿದ ಪಟಲ ... ೪೪೭
53. ಕೀರನನ್ನು ದಡ ಸೇರಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೪೬೩
54. ಕೀರನಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೪೬೯
55. ಸಂಘದವರ ಕಲಹವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೪೭೪
56. ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ ಮುನಿಸನ್ನು ತೀರಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೪೭೭
57. ಬಲೆ ಬೀರಿದ ಪಟಲ ... ೪೮೪
58. ವಾದವೂರಡಿಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೪೯೫
59. ನರಿಯನ್ನು ಕುದುರೆಯಾಗಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೫೧೨
60. ಕುದುರೆಯನ್ನು ನರಿಯಾಗಿಸಿ ವೈಗೈ ನದಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿದ ಪಟಲ ... ೫೩೩
61. ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತ ಪಟಲ ... ೫೪೪
62. ಪಾಂಡ್ಯನ ಜ್ವರವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೫೬೬
63. ಜೈನರನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೇರಿಸಿದ ಪಟಲ ... ೫೭೯
64. ವನ್ನಿ ಮರ, ಬಾವಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗವನ್ನು ಕರೆಸಿದ ಪಟಲ ... ೫೯೨
ಅರ್ಚನೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ... ೬೦೩

ಆಡಕ ಮಧುರೈಯ ಅರಸನೇ ಪೋಟ್ರಿ!

T. 2103.

ಉ

ಶಿವ ಶಿವ

ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ್ ರಕ್ಷೆ

ತಿರುಚ್ಚಿಟ್ರಂಬಲಮ್

ಪರಂಜೋತಿ ಮುನಿವರ್
ಕರುಣಿಸಿದ

ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್

[ವಚನ]

ಮೊದಲನೆಯದು
ಮದುರೈ ಕಾಂಡಮ್

1. ಕಾಪ್ಪು

ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಶಿವನಾಗಿ, ಅದ್ವಿತೀಯ ಪರಮ
ಮುಕ್ತಿಯಾದ ಮೂಲವಸ್ತುವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು,
ಶುದ್ಧವಾದ [1]ಪದ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು
ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕನ ಕೆಂಪಾದ ಹೊನ್ನಿನ ಪಾದಗಳೇ. 1

ಶಿವಮ್

ಒಳಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರ
ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೃದಯದೊಳಗೂ
ಹೋಗಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸುವ
ದೈವಿಕ ಕೃಪೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ! ಸ್ವೀಕರಿಸಿ

1. ಸೊಪ್ಪೊರುಳ್ - ಪದ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ. ಪದವು ಶಕ್ತಿಯೂ, ಅರ್ಥವು ಶಿವನೂ ಆಗಿದೆ. "ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದನೋ, ಪದದ ರೂಪವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಎಡಭಾಗವನ್ನು ಅಗಲದ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನೂ, ಪದದ ಅರ್ಥವಾಗಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನೂ ನಿಂದಿಸಿದನು" (ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ - ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ಪಿಣಕ್ಕುತ್ ತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್) ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ.

೨

ಬೆಟ್ಟದೊಳಗಿದ್ದು ದರ್ಶನ
ವನ್ನಿತ್ತು ಕರುಣಿಸಿದ ರೂಪಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ!
ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲುಬದಲಿಸಿ ಆಡುವ
ವೇದಗಳೇ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಯಾಗಿರುವ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ! ೧ ೨

ಶಕ್ತಿ

ದುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುವ ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಮುಡಿದ ಕೇಶಪಾಶಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ!
ಉತ್ತರೀಯ ಮತ್ತು ತೋಳ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಭುಜಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ!
ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಿನಂತಿರುವ ಹುಬ್ಬುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ! ಕೌಣಿಯರಿಗೆ
ಹಾಲುಣಿಸಿದ ಕಳಶದಂತಹ ಸ್ತನಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ!
ಕಬ್ಬಿಣದಂತಹ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಳಿದ
ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಾದ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ
ಮೊಗ್ಗಿನಂತಹ ಎಳೆನಗೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ! ವೇದಗಳೆಂಬ
ನೂಪುರಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ! ೩

ಗ್ರಂಥದ ಫಲ

ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ನ ನಮ್ಮ ಶಿವನ
ಈ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ [೨] (ಪವಿತ್ರ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು) ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳುವವರು
ಶಂಖನಿಧಿ ಮತ್ತು ಪದ್ಮನಿಧಿಗಳೆಂಬ ಸಂಪತ್ತು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ
ಯೋಗ್ಯರಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವರು; ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವರು;
ಮಂಗಳಕರವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿವಾಹವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು; ರೋಗಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗರು;
ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು; ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿ
ದೇವತೆಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ
ಪುಣ್ಯವಂತರಾಗಿ ಶಿವನ ಪಾದಗಳಡಿ ಸೇರಿ ಬಾಳುವರು. ೪

ಕಾಪ್ಪು ಮುಂತಾದ ಪದ್ಯಗಳು-೪

---

೧. ಈ ಪದ್ಯವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನಕಲರ್, ಪ್ರಳಯಾಕಲರ್, ಸಕಲರ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಆತ್ಮಗಳಿಗೂ ಭಗವಂತನು ಕರುಣಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

೨. ಭಗವಂತನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ನೆರವೇರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವನ 'ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್' (ಪವಿತ್ರ ಲೀಲೆಗಳು) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ, "ರಕ್ಷಿಸಿಯೂ, ಸೃಷ್ಟಿಸಿಯೂ, ಮರೆಮಾಡಿಯೂ ಆಟವಾಡಿ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್) ಎಂದೂ, "ಹೇಳಲಾದ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಉಂಟಾದವು ಎಂದರೆ, ಅದು ಆದಿದೇವನ ಲೀಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು" (ಶಿವಜ್ಞಾನಸಿತ್ತಿಯಾರ್) ಎಂದೂ ಬರುವ ವಾಕ್ಯಗಳು ಗಮನಾರ್ಹ.

೨. ಕಡವುಳ್ ವಾಳ್ತು

ಪರಶಿವಂ

ಹೂವಿನ ಬಣ್ಣ, ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳದಂತೆ ಸತ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಆನಂದ
ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಮೈದಾಳಿದ ಅವನ ಪ್ರಬಲ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಅವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು, ಸುಮ್ಮನೆ
ಇರುವ ಆ ಭಗವಂತನ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಗೆಲ್ಲೋಣ. ೧

ಪರಾಶಕ್ತಿ-(ಶಿವಶಕ್ತಿ)

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಣುವಾಗಿ, ಅಣುಗಳೆಲ್ಲವೂ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಾಗಿ, ಹಿರಿದಾಗಿ, ಕಿರಿದಾಗಿದ್ದರೂ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದರೂ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತವಳೇ ನಮಗೆ ಸಂಗಾತಿ ಎಂದು ಬಲ್ಲ ಸಜ್ಜನರು ಹೇಳುವರು. ೨

ಚೊಕ್ಕನಾಥರ್

ಕಮಲದೊಡೆಯ, ಭೂದೇವಿಯೊಡೆಯ
ಸ್ವರ್ಗದೊಡೆಯ ಮುಂತಾದ ಆದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ಪ್ರಾಣನಾಥನಾದ, ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿ ಮಹಾ
ದೇವಿಯ ನಾಥನಾದವನ ಶ್ರೀಚರಣಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸೋಣ. ೩

ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಮ್ಮೈ

ಕಮಲದಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಹರಿಯ ಪರಮ ರೂಪವೇ
ತನಗೆ உரிய ರೂಪವಾಗಿ
ಇಲ್ಲಿಯ ವಿಶಾಲವಾದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ
ಚರಾಚರಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತರೂ ಕುಗ್ಗದ
ಸ್ತನಗಳನ್ನು, ಮತ್ಸ್ಯದಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು, ಹೂವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಉಳ್ಳ ಕುಮಾರಿ, ಪಾಂಡ್ಯ
ರಾಜನ ಮಗಳಂತೆ ಅಲಂಕಾರಗೊಂಡ
ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಮ್ಮೆಯ[೧] ಎರಡು ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು
ಯಾವಾಗಲೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ೪

ಸೋಮಸುಂದರರ್

ಜಟೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ
ಕೊನ್ರೈ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಬೇವಿನ
ಮಾಲೆಯನ್ನು ಮುಡಿದು, ವಿಷಸರ್ಪದ ಆಭರಣವನ್ನು ತೆಗೆದು
ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಆಭರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ

---

೧. ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಮ್ಮೈ - ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮೈ.

ವೃಷಭ ಧ್ವಜವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಮತ್ಸ್ಯ ಧ್ವಜವನ್ನೆತ್ತಿ, ಪಾಂಡ್ಯನ ಅಳಿಯನಾಗಿ,
ಮೀನಿನಂತಹ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ
ಆ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ವರಿಸಿ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನಾಳಿದ
ಸುಂದರೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸೋಣ. ೫

ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್

ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ ಮಗಳಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು,
ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಿ, ರಾಜದಂಡ ಹಿಡಿದು ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿ,
ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು,
ನಂದಿಗಣಗಳೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ,
ಪೂಜ್ಯನಾದ ಪತಿಗೆ ವಿವಾಹದ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ,
ತನ್ನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೊಡಿಸಿ, ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ
ಸಮೃದ್ಧವಾದ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಆ ಮಹಾರಾಣಿಯ
ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ೬

ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲವಾಣರ್

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ವಿಶಾಲವಾದ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದುಃಖವು ನೀಗುವಂತೆ,
ಕಣ್ಣೀರಿನ ಪ್ರವಾಹವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಿಯುವಂತೆ,
ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಶವು ಆನಂದಪಡುವಂತೆ,
ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು, ಭವಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಉಯ್ಯಾಲೆಯಂತೆ
ತಡವರಿಸಿ ಒದ್ದಾಡುವ ಜನರು
ಜನ್ಮಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಸದ್ಗತಿ ಹೊಂದುವಂತೆ, ಕಾಲು ಬದಲಾಯಿಸಿ
ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸೋಣ. ೭

ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ

ಕಲ್ಲಿನ ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ಆರು
ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನು ಕಲಿತ, ಶ್ರವಣ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಆ ನಾಲ್ವರು[೧] ಮುನಿಗಳಿಗೆ, ವಾಕ್ಕಿಗೆ ನಿಲುಕದ
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ವೇದಗಳಿಗೂ ಮೀರಿದ ವಸ್ತುವಾಗಿ,
ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿ, ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲದವನಾಗಿ ಇರುವ ಪರಂಪொருளை,

ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇದ್ದು ತೋರಿಸಿ,
ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಉಪದೇಶಿಸಿದವನನ್ನು, ಮರೆಯದೆ
ನೆನೆದು, ಈ ಜನನ ಮರಣದ ಬಂಧನವನ್ನು ಜಯಿಸೋಣ. ೮

---

೧. ನಾಲ್ವರು - ಸನಕ, ಸನಂದನ, ಸನಾತನ, ಸನತ್ಕುಮಾರ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಮುನಿಗಳು.

ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ

ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವೆಂಬ
ಕಂಬವನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ನೆಟ್ಟು,
ತಡೆಯಲಾಗದ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಸರಪಳಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿ,
ನಡುವೆ ಸಿಲುಕಿಸಿ, ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಶವೆಂಬ
ಕಪಟ ಕರ್ಮಗಳ, ಪಶುಬೋಧೆಯ ಕವಳವನ್ನು ನೀಡಲು,
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭುಜಿಸಿ, ಕರುಣೆಯೆಂಬ
ಮದಜಲವನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನು
ನೆನೆದು ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ೯

ಮುರುಗನ್ ದೇವರು

ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಅಲೆಗಳ ಕಪ್ಪು ಕಡಲು ಮತ್ತು ಕರಿಯ ಅಸುರರ
ಮಹಾಕಡಲು ಕಲಕುವಂತೆ, ಮೋಡಗಳು ಬಂದು
ಮಲಗುವ ಶಿಖರಗಳಿರುವ ಕ್ರೌಂಚ ಪರ್ವತ ಮತ್ತು ಶೂರಪದ್ಮನ ಬಲವಾದ ಪರ್ವತವು
ಸೀಳುವಂತೆ, ವೇದಗಳನ್ನು ಅರಿತವರು ಮಾಡುವ
ಧರ್ಮಯುಕ್ತವಾದ ಯಜ್ಞದ ಬೆಂಕಿ ಮತ್ತು ಅಸುರರ
ಮಹಿಳೆಯರ ಗರ್ಭದ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ,
ವೀರತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ
ಕೆಂಪಾದ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸೋಣ. ೧೦

ನಾಮಗಳ್ (ಸರಸ್ವತಿ)

ದೋಷವಿಲ್ಲದ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪದಗಳೆಂಬ ಹೂಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು,
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಡಿ, ದಿಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ
ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಪರಿಮಳ ಬೀರಿ, ರಸಗಳು ಹರಿದು, ಸೌಂದರ್ಯ
ಪಡೆಯುವಂತೆ, ಮುಕ್ಕಣ್ಣನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ
ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಗಲವಾದ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ನಾರಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು
ಮುಡಿಸಲು, ಗೆರೆಗಳಿರುವ ದುಂಬಿಗಳು ಮತ್ತು ಜೇನುನೊಣಗಳು
ಮೊರೆವ, ಅಗಲವಾದ ಬಿಳಿಯ ದಳಗಳ ಕಮಲದಲ್ಲಿರುವವಳ
ಪಾದಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾಳೋಣ. ೧೧

೧. ಪಳದು (ದೋಷ) - ಹೂವಿಗೆ ಹುಳು ಕಚ್ಚಿರುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳು, ಪದಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ದೋಷ (ತಿಣ್ಮೈ ವಳು) ಮುಂತಾದವುಗಳು. ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪದಗಳು - ಇಯರ್‌ಚೊಲ್ (ಸಹಜ ಪದ), ತಿರಿಚೊಲ್ (ಪರಿವರ್ತಿತ ಪದ), ತಿಸೈಚೊಲ್ (ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪದ), ವಡಚೊಲ್ (ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದ) ಎಂಬುವು. ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಹೂಗಳು - ಕೋಟ್ಟುಪ್ಪೂ (ಮರದ ಹೂವು), ಕೊಡಿಪ್ಪೂ (ಬಳ್ಳಿಯ ಹೂವು), ನಿಲಪ್ಪೂ (ನೆಲದ ಹೂವು), ನೀರ್ಪ್ಪೂ (ನೀರಿನ ಹೂವು) ಎಂಬುವು.

೨. ಸುವೈ (ರಸ) - ವೀರಮ್ (ವೀರ), ಅಚ್ಚಮ್ (ಭಯ), ಇಳಿಪ್ಪು (ಜುಗುಪ್ಸೆ), ವಿಯಪ್ಪು (ಅದ್ಭುತ), ಕಾಮಮ್ (ಶೃಂಗಾರ), ಅವಲಮ್ (ಕರುಣ), ವೆಗುಳಿ (ರೌದ್ರ), ನಗೈ (ಹಾಸ್ಯ) ಎಂಬ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ರಸಗಳು.

ತಿರುನಂದಿದೇವರ್

ಬಂದು ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗುವ
ದೇವತೆಗಳ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಕಿರೀಟಗಳ
ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಗಳು ಚೆದುರುವಂತೆ
ಬೆತ್ತದ ಆಯುಧದಿಂದ ಹೊಡೆದು,
ಹಗಲು ಇರುಳು ಭಕ್ತರು
ಗುಡಿಸಿ ಹಾಕುವ ಕಸವನ್ನಾಗಿಸುವ
ನಮ್ಮ ನಂದೀಶ್ವರನ ಪಾದಗಳೆಂಬ
ಅರಳಿದ ಕಮಲಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. 12

ಮಂಗಳಾಶಾಸನ[1]

ವೇದಗಳ ಯಜ್ಞಗಳು ವೃದ್ಧಿಸಲಿ; ಆಕಾಶವು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಲಿ;
ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪೆರ್ರುಕಲಿ; ಧರ್ಮಗಳು ಹರಡಲಿ; ಸಂತೋಷವನ್ನು
ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ನೀಡಲಿ; ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಶೈವಧರ್ಮವು ಉನ್ನತವಾಗಿ
ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಲಿ; ರಾಜನ ಧರ್ಮದಂಡವು ಬಾಳಲಿ. 13

ದೇವರ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮುಂತಾದ ಪದ್ಯಗಳು - 19
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು - 23

---

1. ಈ ಮಂಗಳಾಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞದಿಂದ ಮಳೆಯನ್ನೂ, ಮಳೆಯಿಂದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವನ್ನೂ, ಆನಂತರ ವೈದಿಕ ಶೈವಧರ್ಮವನ್ನೂ, ತದನಂತರ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿರುವ ರಾಜನ ಧರ್ಮದಂಡವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

೩. ಪಾಯಿರಮ್

ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಗೆ ಕಾರಣ

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ತಿರುನಂದಿದೇವರ ಬಳಿ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮುನಿಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿ, ವ್ಯಾಸಮುನಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ವ್ಯಾಸಮುನಿಗಳು ಸೂತಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಪುರಾಣಗಳು ಹದಿನೆಂಟು[೧] ಆಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಂದ ಪುರಾಣದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಶಂಕರ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಎಂಬ ಮಧುರೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಆ ಶಂಕರ ಸಂಹಿತೆ ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟ ಮಧುರೆಯ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕರುಣಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಹಿರಿಯರು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ, "ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಜನ್ಮದ ಸಾಫಲ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯೋಣ" ಎಂಬ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಸ್ಥಳ ವಿಶೇಷ, ತೀರ್ಥ ವಿಶೇಷ, ಮೂರ್ತಿ ವಿಶೇಷ ಎಂಬ ಮೂರನ್ನೂ, ಮಧುರೆಯ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಗಳು) ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಒಂದು, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅರವತ್ತೈದನ್ನೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಪಡಲಗಳಾಗಿ (ಅಧ್ಯಾಯಗಳಾಗಿ) ರಚಿಸಿ ವಿವರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದಕಾರಣ,

> ಭಗವಂತನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲೂ ದೋಷವನ್ನು
> ಎತ್ತಿತೋರಿಸಿದ ಸಂಘದ ಜನರು
> ನೆಲೆಸಿರುವ ಆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದವರಿಗೆ, ನನ್ನ
> ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ದೋಷವನ್ನು
> ಹುಡುಕುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ,
> ನೀರನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಹಂಸವು ಉಣ್ಣುವ
> ಶುದ್ಧವಾದ ಸಿಹಿಯಾದ ಹಾಲಿನಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ;
> ಸುಂದರನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು.

ಪಾಯಿರಮ್, ಅವೈಯಡಕ್ಕಮ್ ಮುಂತಾದ ಪದ್ಯಗಳು-೮
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು-೩೧

---

೧. ಇದನ್ನು, "ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ, ವಾಮನ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವೈಷ್ಣವ, ಭಾಗವತ, ಶೈವ, ಲಿಂಗ, ಪೌಡಿಕಮ್, ನಾರದೀಯ, ಗಾರುಡ, ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ, ಸ್ಕಾಂದ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ, ಆಗ್ನೇಯ, ಪದ್ಮ ಎಂಬಿವು, ವರ್ಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳಾಗಿವೆ" ಎಂದು ಬರುವ ದಿವಾಕರ ಸೂತ್ರದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೪. ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯದ ಮಹಿಮೆ

ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಮುನಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು ವರಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿನಿಂತಿರಲು, ಅವರಿಗೆ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಪಾಶಗಳಿಂದ (ಬಂಧನಗಳಿಂದ) ಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಮಾತು, ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ವೇದಗಳ ಅಂತ್ಯವನ್ನೂ ಮೀರಿ ನಿಲ್ಲುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ನೆಲೆಸಿರುವುದು ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯ ಪರ್ವತವಾಗಿದೆ. ಅದು, ಇಂದ್ರನೇ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ಲೋಕವೂ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಸತ್ಯಲೋಕವೂ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಮಪದವೂ ಆದ ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುವ [೧]ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಶವಾಗದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಪುರಂದರಾದಿ ದೇವತೆಗಳ ಪದವಿ, ಕಮಲದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ದೇವನ
ವಿಸ್ತಾರವಾದ ದಿವ್ಯ ಪದವಿ, ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಗವಂತನ
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಬಾಳುವ ಪದವಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದಿನ ಬಂದರೂ,
ಬಲಗುಂದದೆ ನಿಂತು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲೂ ಎತ್ತರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಆ ಪರ್ವತ.

ಈ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ರಂಭೆ ಮುಂತಾದ ಅಪ್ಸರೆಯರ ನೃತ್ಯದ ನಾದವೂ, ಹಾಡಿನ ನಾದವೂ, ವೀಣೆಯ (ಯಾಳ್) ನಾದವೂ, ಮದ್ದಳೆಯ ನಾದವೂ, ಆನೆಗಳ ಘೀಳಿಡುವ ಶಬ್ದವೂ, ಜಲಪಾತಗಳು ಧುಮುಕುವ ಶಬ್ದವೂ ಒಂದರಲೊಂದು ಬೆರೆತು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಿ ಸದಾ ಕೇಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ, ಮುನಿಗಳು ಪವಿತ್ರವಾದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಜಲಪಾತದಂತೆ ಆನಂದಬಾಷ್ಪವನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದಂತೆಯೇ ಕಂಗೊಳಿಸುವರು. ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವು, ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹರಡಿದಂತೆ ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಾ ಧುಮುಕುವ ಜಲಪಾತಗಳ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಸುರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿ (ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ) ಬೆಳಗುವ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪವನ್ನು (ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು) ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಮಹಾಮುನಿಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಆನಂದದ ಜಲಪಾತವೆಂಬ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಸುರಿಸುವಂತಿವೆ.

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಊಳಿದೋ ಊಳಿಮುಟ್ರುಮ್ ಉಯರ್ಪೊನ್ ನೊಡಿತ್ತಾನ್ ಮಲೈಯೈ" ಎಂದು ಬರುವ ಸುಂದರರ್ ಅವರ ತೇವಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

4. ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

9

ಅಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹರಡಿದಂತೆ 'ಕಲ್' ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ
ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ಜಲಪಾತಗಳ ಪ್ರವಾಹವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ,
ಉನ್ನತವಾದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಶಿಖರದ ಒಳಗಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡಿ
ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾದ ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸುರಿಸುವುದೂ ಪ್ರವಾಹವೇ.

ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮರದ ಹೂವು, ನೆಲದ ಹೂವು, ನೀರಿನ ಹೂವು, ಬಳ್ಳಿಯ ಹೂವು ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಹೂವುಗಳಿಂದಲೂ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಹಾಡುಗಳೆಂಬ ಹೂವುಗಳಿಂದಲೂ ಶಿವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಮುಡಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಉಳ್ಳವರ ಗುಂಪು ಸುತ್ತುವರಿದು ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ [1]ಆನೆಗಳೂ, ಹುಲಿಗಳೂ, ಹಾವುಗಳೂ ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿ, ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮವರು ಪೂಜಿಸಿದ ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ.

ಇಂತಹ ಮಹಿಮೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವು ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ, ಜನರಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಲ್ಪಡುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಪದ್ಯ-7
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-38

---

1. ಆನೆಯು ತಿರುವಾನೈಕ್ಕಾವಲ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕಾಳಹಸ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಹುಲಿಯು ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿಯೂ, ಹಾವು ಶ್ರೀಕಾಳಹಸ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಜಿಸಿದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿರುವಾನೈಕ್ಕಾ ಪುರಾಣ, ಶ್ರೀಕಾಳಹಸ್ತಿ ಪುರಾಣ, ಕೋಯಿಲ್ ಪುರಾಣ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

೫. ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸ

ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಸೂತಮುನಿವರು ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವುದು

ಅಪಾರವಾದ ಮತ್ತು ಅಪರೂಪದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿರುವ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವತೀರ್ಥದ ದಡದ ಬಳಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕಂಬಗಳ ಮಂಟಪವಿದೆ. ಅದು ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನವರತ್ನಗಳಿಂದಲೂ ದೇವಶಿಲ್ಪಿಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಮಂಟಪವು, ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನು ನಕ್ಷತ್ರಗಳೊಡನೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ತಂಪಾದ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಬೀರುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ
ಹಳೆಯದಾದ ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ
ದೇವಶಿಲ್ಪಿಯು ಅನೇಕ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸಾವಿರ ಕಂಬಗಳ ಮಂಟಪವದು.

ಆದುದರಿಂದ ಆ ಮಂಟಪವು
ಜ್ಞಾನನಾಯಕನ ಅಂದರಳಿದ ಹೂವಿನಂತಹ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು
ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೊಡನೆ ಬಂದು ಸಮಯವರಿತು
ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ಚಂದ್ರನು ತಂಗಿರುವಂತೆ ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತೆ ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಸೂತ ಮುನಿವರು ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿದ್ದರು.

ಶಂಭುಭಕ್ತರು ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳ ಆಗಮನ

ಆಗ ಶಂಭುಭಕ್ತರು, ಸದಾನಂದರು, ಉತ್ತಮರು, ಮಹೋದರರು, ಉಗ್ರವೀರ್ಯರು, ಪ್ರಚಂಡರು ಮುಂತಾದ ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆ ಶಿವತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಆ ಮಂಟಪವನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ, ಅವರು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸೂತಮುನಿವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ತೆರಳಿ, ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಂತು, "ಪರಮದೇವನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವೇದ, ಆಗಮ, ಪುರಾಣ, ಸ್ಮೃತಿ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ತಿರುಳು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದು

೫. ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸ ೧೧

ಅರಿತ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸನ್ನೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಮುನಿವರರೇ! ತಾವು ಹಿಂದೆ ನಮಗೆ ಶಿವನು ನೆಲೆಸಿರುವ ಮೇರುಪರ್ವತ, ಮಂದರಪರ್ವತ, ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ, ಪರುಪ್ಪದಂ (ಶ್ರೀಶೈಲಂ) ಮುಂತಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೂ ಕಾರಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಸಂಶಯ, ವಿಪರ್ಯಯ, ಅಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ಮೂರು ದೋಷಗಳೂ ನೀಗುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದೀರಿ; ಪ್ರಸ್ತುತ ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುವುದೂ, ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದೂ, ಬೇಡುವವರು ಬೇಡಿದ ಒಳಿತನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕರುಣಿಸುವ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ನೆಲೆಸಿರುವುದೂ ಆದ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರು.

ಸೂತಮುನಿವರು ಮಧುರೈಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸೂತಮುನಿವರು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮುನಿಗಳೇ! ಶಿವನು ನೆಲೆಸಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲದ್ದೂ, ಮೂರ್ತಿ, ಸ್ಥಳ, ತೀರ್ಥ ಎಂಬ ಈ ಮೂರು ವಿಧಗಳಿಂದಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುವುದೂ ಆದ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆ: ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಕೇಳಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು: "ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಪುರಾಣಗಳು ಹದಿನೆಂಟು; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಂದ ಪುರಾಣವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು; ಅದು ಆರು [೧] ಸಂಹಿತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ; ಆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಹಿತೆಯೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದವರ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮುನಿಯು ಹೇಳಿದ ಸಂಹಿತೆಯು ಸನತ್ಕುಮಾರ ಸಂಹಿತೆ ಎಂದೂ, ಸೂತಮುನಿಯಾದ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಸಂಹಿತೆಯು ಸೂತ ಸಂಹಿತೆ ಎಂದೂ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಹೇಳಿದ ಸಂಹಿತೆಯು ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಹಿತೆ ಎಂದೂ, ವಿಷ್ಣುವು ಹೇಳಿದ ಸಂಹಿತೆಯು ವಿಷ್ಣು ಸಂಹಿತೆ ಎಂದೂ, ಶಿವನು ಹೇಳಿದ ಸಂಹಿತೆಯು ಶಂಕರ ಸಂಹಿತೆ ಎಂದೂ, ಸೂರ್ಯನು ಹೇಳಿದ ಸಂಹಿತೆಯು ಸೂರ್ಯ ಸಂಹಿತೆ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶಿವನು ಶಂಕರ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ದೇವಿಯವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು; ಆಗ ಅವಳ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ

೧. ಸಂಹಿತೆ - ಸಂಗ್ರಹ ಎಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದು.

ಮೇಲೆ ಮುರುಗ ದೇವರು ಆಸೀನರಾಗಿ ಕೇಳಿ, ಅದನ್ನು ತರುವಾಯ ತಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಶಂಕರ ಸಂಹಿತೆಯು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಸಂಹಿತೆ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯಿತು. ಆ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ, ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವು "ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಆಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಸೂತಮುನಿವರು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ಮೋಕ್ಷಲೋಕದತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಿದ ಮುನಿಗಳು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿವರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಸೂತಮುನಿವರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿ, ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ಮರಣಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡುವ ೧ ಕಾಶಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪುತ್ರರೊಡನೆ ಹೋದನು. ಆ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಅಗಸ್ತ್ಯ, ವ್ಯಾಸ, ನಾರದ, ಸನಕ, ಸನಂದನ, ಸನಾತನ, ಸನತ್ಕುಮಾರ, ಗೌತಮ, ಪರಾಶರ, ವಾಮದೇವ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ, ವಸಿಷ್ಠ, ಶುಕ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಹತ್ತು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀಡಿ ತನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಸತ್ಯಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ತದನಂತರ, ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ೧ ಕಾಶಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿರುವ ೨ ಮುಕ್ತಿ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ

---

೧. ಕಾಶಿಕ್ಷೇತ್ರ - ಇದು "ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದರೆ ಮುಕ್ತಿ" ಎಂದು ಹೊಗಳಿ ಪೂಜಿಸುವ ಮುಕ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಈ ಕಾಶಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕೇದಾರ ಘಟ್ಟದ ಬಳಿ ಶ್ರೀ ಕುಮಾರ ಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ 'ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಮಠ'ವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೊಂಡು, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅಪಾರವಾದ ಅನ್ನದಾನ ಮುಂತಾದ ಶಿವಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ, ಜಗತ್ತು ಹೊಗಳಿ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೇದಾರ ಘಟ್ಟವೂ, ಕೇದಾರನಾಥರ ದೇವಾಲಯವೂ ಮತ್ತು ಅದರ ಆಡಳಿತವೂ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಮಠಕ್ಕೇ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ.

೨. ಮುಕ್ತಿ ಮಂಟಪ - ಇದು ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವನಾಥರ ದೇವಾಲಯದ ಹೊರಗೆ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಾಪಿಯ ಬಳಿ ಇದೆ.

ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಳಿತರು; ಆಗ ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿದ್ದ ನಾರದ ಮುನಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಮೂರ್ತಿ, ಸ್ಥಳ, ತೀರ್ಥ ಎಂಬ ಈ ಮೂರರಿಂದಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಶಿವಸ್ಥಳ ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಾರದ ಮುನಿಗಳು, "ಸಕಲ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಅರಿತ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಮುನಿಗಳ ಬಳಿ ಕಲಿತು ತಿಳಿದವರು ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಗಳು; ಅವರ ಬಳಿ ಕೇಳಿ" ಎಂದರು. ಆ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಗಳು, "ಮುರುಗವೇಲನ ಬಳಿ ವೇದ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಕಲಿತು ತಿಳಿದವರು ಅಗಸ್ತ್ಯರು; ಅವರ ಬಳಿ ಕೇಳಿ" ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಅಗಸ್ತ್ಯರನ್ನು ತಲುಪಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ವಾತಾಪಿ, ವಿಲ್ವಲನ್ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕೊಂದ ಧರ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯೇ! ವಿಂಧ್ಯ ಪರ್ವತವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಬೆಟ್ಟವೇ! ಅಲೆಗಳ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕುಡಿದ ಕೃಪಾ ಸಾಗರವೇ! ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಮಿಳಿನ ಮುಗಿಲೇ! ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕು ತಗ್ಗಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಸಮಗೊಳಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಆಧಾರವೇ! ಮೂರ್ತಿ, ಸ್ಥಳ, ತೀರ್ಥ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಶಿವಸ್ಥಳವನ್ನು ದಾಸರಾದ ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದು

ಆಗ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಮುಕ್ತಿ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸತ್ತ [1] ನಾಲ್ಕು ಕೋಳಿಗಳನ್ನೂ, ವಿನಾಯಕ ದೇವರನ್ನೂ, ಮುರುಗ ದೇವರನ್ನೂ, ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿ ಅಮ್ಮನವರನ್ನೂ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ

1. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಗನಂದನ್ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನು ಅನೇಕ ಕ್ರೂರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳಿಂದ ಓಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆಯೂ, ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆಯೂ ಕೇಡ ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಡರಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಕಾಶಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಹಿಂದಿನ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಹುಂಜವಾಗಿಯೂ, ಹೆಂಡತಿ ಹೇಂಟೆಯಾಗಿಯೂ, ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಮರಿಗಳಾಗಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಕೋಳಿಗಳೂ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುವವರ ಹಿಂದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮುಕ್ತಿ ಮಂಟಪವನ್ನು ತಲುಪಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದವು. ಅಂದಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಮಂಟಪವು ಕುಕ್ಕುಟ ಮಂಟಪ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯಿತು. ಈ ಇತಿಹಾಸವು ಕಾಶಿ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ [1]ಸಮಾಧಿ ಕೂಡಿಯಿದ್ದು ಪರವಶರಾಗಿ ಆ ಮುನಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮುನಿಗಳೇ! ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಉಮಾದೇವಿಯಾರಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಶಂಕರ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಮುರುಗಪ್ಪೆರುಮಾನ್ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಆ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಯಸುವ ಮೂರು ಬಗೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮತ್ತು, ಕಠಿಣ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ ಒಂದು ಶಿವಸ್ಥಳವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಳವೇ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು, ಭೂಲೋಕ ಶಿವಲೋಕ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಎಂಬ ಮಧುರೈ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಳದ ಮೂರು ಬಗೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಮಾಡಿದ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನೂ ಆರುಮುಗ ಕಡವುಳ್ ನನಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನು ಹೇಳುವೆನು" ಎಂದು ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಪದ್ಯ—25
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ—63

---

1. ಸಮಾಧಿ - ಇದು ಭಗವಂತನಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗದೆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವುದು. ಇಲ್ಲಿ, "ಶಿಱಪ್ಪೆನ್ನುಇಞ್ ಶೆಂಬೊರುಳ್ ಕಾಣ್ಬದು" (ತಿರುಕ್ಕುರಳ್-ಮೆಯ್ಯುಣರ್ದಲ್) ಎಂಬುದರ ವಿಶೇಷ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ, "ಅದನೈಕ್ ಕಾಣ್ಶೈಯಾವದು ಉಯಿರ್ ತನ್ನವಿಚ್ಚೈ ಕೆಟ್ಟು ಅದನೋಡು ಒಟ್ರುಮೈಯುಱ ಇಡೈವಿಡಾದು ಪಾವಿತ್ತಲ್; ಇದನೈಚ್ ಸಮಾಧಿ ಎನವುಮ್....ಕೂಱುಬ" ಎಂದು ಪರಿಮೇಲಳಗರ್ ಹೇಳಿರುವುದು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

೬. ಪಾಂಡ್ಯ ತಿರುನಾಡಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಮೇಘಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ನೀಲಕಂಠನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರೇ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನಾಗಿ, ವೇದದ ನಿಯಮದಂತೆ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಆಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಮೋಡಗಳು, ಶಿವನ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ದೇಹದಂತೆ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು, ಉಮಾದೇವಿಯ ಪವಿತ್ರ ದೇಹದಂತಿರುವ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣವನ್ನು ತಾಳಿ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಜನ್ಮದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ದೈವಿಕ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವಂತೆ[೧] ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದವು. ಗುಡುಗುತ್ತಾ, ಮಿಂಚೆಂಬ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಸುತ್ತಾ, ಇಂದ್ರ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತು, ತನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ಬೇಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉದ್ದವಾದ ನೀರೆಂಬ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿ, "ಘೋರವಾದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮುಗಿಸೋಣ" ಎಂದು ಬರುವಂತೆ ಮೋಡಗಳು ಹತ್ತಿರವಾದವು. ಪೊದಿಯಮಲೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುದು, ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಕರಿಯ ಮೋಡಗಳು ಪೊದಿಯ ಮಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುದು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ದೇವೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಸುರಿಸುವ ಹೂವುಗಳಂತೆ ಆ ಮೋಡಗಳಿಂದಲೂ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಮಣಿಗಳು ಚದುರಿದವು.

ಪೊರುನೈ ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣು

ಸಮುದ್ರವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಭೂಮಾದೇವಿಯು, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಜೀವರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲದರ ಮೇಲೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಸ್ತನಗಳಿಂದ ಹಾಲನ್ನು ಸುರಿಸುವಂತೆ, ಪೊದಿಯ ಮಲೆಯಿಂದಲೂ ಜಲಪಾತಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಆ ದೃಶ್ಯವು

೧. ಇಲ್ಲಿ, "....ನಂದಮ್ಮೈ ಆಳುಡೈಯಾಳ್ ತನ್ನಿರ್ ಪಿರಿವಿಲಾ ಎಂಗ್ ಕೋಮಾನ್ ಅನ್ಬರ್ಕ್ಕು, ಮುನ್ನಿ ಅವಳ್ನಮಕ್ಕು ಮುನ್‌ಸುರಕ್ಕುಮ್ ಇನ್ನರುಳೇ ಎನ್ನಪ್ ಪೊಳಿಯಾಯ್ ಮಳೈಯೇಲೋರ್ ಎಮ್ಬಾವಾಯ್" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾಸಗಂ - ತಿರುವೆಂಬಾವೈ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

ಪೊದಿಯಮಲೈ ಎಂಬ ಪರ್ವತ ಕನ್ಯೆಯು, ಪೊರುನೈ (ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ) ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಪೊರುನೈ ನೀರೆಂಬ ಮಗುವು, ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲದಲ್ಲಿ 'ಒಲ್' ಎಂಬ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ತೆವಳುತ್ತಾ, ಸಿಹಿಯಾದ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಮರುದ ನೆಲದ ಜನರಾದ ರೈತರ 'ಪಂಬೈ' ಎಂಬ ವಾದ್ಯದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದು ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆಟವಾಡಿತು. ತರುವಾಯ, ಬಾಳೆ ಮರಗಳನ್ನು ತೊಡೆಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ಮಾವಿನ ಚಿಗುರುಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣವನ್ನಾಗಿಯೂ, ತೆಂಗಿನ ಎಳೆನೀರುಗಳನ್ನು ಸ್ತನಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ, ವಂಜಿ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸೊಂಟವನ್ನಾಗಿಯೂ, ಕೂಂದಲ್ ಪನೈ ಮರದ ಗರಿಯನ್ನು ಕೇಶವನ್ನಾಗಿಯೂ, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮುಖವನ್ನಾಗಿಯೂ ಪಡೆದು ಪೊರುನೈ ಎಂಬ ಮಗುವು ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಲುಪಿತು; ನೆಯ್ದಲ್ ನೆಲವನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ನೊರೆಯೆಂಬ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊದ್ದು, ಶ್ರೀಗಂಧದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತ ಕಸ್ತೂರಿ ಲೇಪನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ಮಣಿಗಳ ಹಾರವನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಸಮುದ್ರವೆಂಬ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಎದೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಬೆರೆಯಿತು.

ಪೊರುನೈ ನದಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ

ಪೊರುನೈ ನದಿಯು ವೇಗವಾಗಿ ಜಿಗಿಯುತ್ತಾ ತನ್ನ ಎರಡು ದಡಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಾಲಯಗಳನ್ನು ತಲುಪಿ, ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲದಲ್ಲಿರುವ 1 ಪಂಚಗವ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನೂ ತನ್ನ ಅಲೆಗಳೆಂಬ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುತ್ತಿ ಬೀಸುತ್ತಲೂ, ಕಸ್ತೂರಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ಲೇಪಿಸುತ್ತಲೂ, ಹೂವುಗಳನ್ನು ಎರಚುತ್ತಲೂ ಸಾಗುವುದು, ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣಗಳಾದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಅಲೆಗಳು ಬದಿಗೆ ತள்ளಲು, ತೇಮಲ್ ಎಂಬ ಚಿನ್ನದ ಮರಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಹಂಸ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಎರಡು ದಡಗಳಲ್ಲೂ ಶಂಖಗಳನ್ನು ಎಸೆದು, ಕಾಂಜಿ ಮರಗಳನ್ನು ತள்ளಿಕೊಂಡು ದಡ ಒಡೆಯುವಂತೆ ಸಾಗುವ ಪೊರುನೈ ನದಿಯು, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವ ದಾರುಕಾ ವನದ ಮುನಿಗಳ ಪತ್ನಿಯರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪೊರುನೈ ಪ್ರವಾಹವು ಮರುದ ನೆಲವೆಂಬ ಕನ್ಯೆಗೆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿರುವ ಮಣಿ, ಚಿನ್ನ, ವಜ್ರ, ಕುಳೈ ಎಂಬ

೧. ಪಂಚಗವ್ಯಮ್ - ಇದು ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಗೋಮಯ (ಹಸುವಿನ ಸಗಣಿ), ಗೋಸಲಮ್ (ಹಸುವಿನ ಮೂತ್ರ) ಎಂಬ ಐದನ್ನೂ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಬೆರೆಸಿದ ವಸ್ತು.

ಅವುಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಅಗಿಲು ಮತ್ತು ಚಂದನವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ, ಸಿಹಿಯಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ಉಣಿಸಿ, ಅವಳ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದವುಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು, ದಾದಿಯಂತೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ.

ಪೊರುನೈ ಪ್ರವಾಹ

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿರುವ ಪರಂಪ◌ொருள் ಎಂದೂ, ವಿಭೂತಿ ಮುಂತಾದ ಸಾಧನಗಳೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಎಂದೂ, ವೇದ ಮುಂತಾದ ಕಲೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇಲ್ಲದವರ ಬುದ್ಧಿಯ ಗೊಂದಲದಂತೆ ಪೊರುನೈ ನದಿಯ ಮಹಾಪೂರವು ಕದಡಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ತರುವಾಯ ಶೈವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಪಡೆದ ಮಹಾತ್ಮರ ಪವಿತ್ರ ಹೃದಯದ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಂತೆ ತಿಳಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ವೇದವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಲೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನೀಲಕಂಠನೇ ಎಲ್ಲೆಡೆ
ತುಂಬಿರುವ ಪರವಸ್ತು ಎಂದೂ, ವಿಭೂತಿ ಧಾರಣೆಯೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಗವೆಂದೂ
ಸಾರುವುದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರೂ, ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಹೊಂದದವರ ಬುದ್ಧಿಯಂತೆ ಕದಡಿ, ಆ
ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿತವರಂತೆ ಆ ಮಹಾಪೂರವು ತಿಳಿಯಾಯಿತು.

ವೇದದಿಂದ ಕವಲೊಡೆದ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳಂತೆ ಆ ಪೊರುನೈ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹವು, ಜಲಮೂಲಗಳಿಂದ ಕವಲೊಡೆದು ಹಲವು ಕಾಲುವೆಗಳಾಗಿ ಮರುದಮ್ (ಕೃಷಿ) ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಊರುಗಳಲ್ಲೂ, ತೋಪುಗಳಲ್ಲೂ, ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲೂ, ಹೂವಿನ ತೊರೆಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿದು ಶಿವಭಕ್ತರ ಪವಿತ್ರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯಂತೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಕೀಳು ಜನರ ಬಳಿಯಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೂ ಇಹ-ಪರಗಳ ಫಲಗಳಲ್ಲಿ ಆಸೆ ತೊರೆದ [1] ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಪವಿತ್ರ ಕರಗಳನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ದೋಷ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ, ಮೋಡವು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಉಪ್ಪನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ ಸುರಿಸಿದ ನೀರಿನ ಹನಿಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅಮೃತವಾದವು.

ಕೀಳು ಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೂ ಇಹ-ಪರದ ಆಸೆ
ತೊರೆದ ಯೋಗಿಗಳ ಕೈಸೇರಿದರೆ ದೋಷಮುಕ್ತವಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾಗುವಂತೆ

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ತಂಡರು ಶಿಂದೈತ್ ತಪೋದನರ್ ತಾಮಗಿಲ್ಲ್(ದು), ಉಂಡದು ಮೂನ್ರು ಭುವನಮುಮ್ ಉಂಡದು; ಕೊಂಡದು ಮೂನ್ರು ಭುವನಮುಂಗ್ ಕೊಂಡದೆನ್(ರು); ಎಂಡಿಶೈ ನಂದಿ ಎಡುತ್ತುರೈತ್ ತಾನೇ" ಎಂಬ ತಿರುಮಂದಿರಮ್ ಪದ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೧೮ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮದುರೈಕ್

ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು, ಉಪ್ಪನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಮೋಡಗಳು ಸುರಿಸಿದ ನೀರು ಭೂಮಿಗೂ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅಮೃತವಾಯಿತು.

ಅಳಿವಿಲ್ಲದ ಶಿವಶಕ್ತಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ, ತಿರೋಧಾನ, ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ನಿಂತಿರುವಂತೆ, ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ನದಿ, ಕಾಲುವೆ, ಕೆರೆ, ಬಾವಿ, ಕಂದಕ ಎಂಬ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ.

ರೈತರ ಹಿರಿಮೆ

ಮರುದಂ (ಕೃಷಿ) ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ರೈತರು ಚಿನ್ನದ ನೇಗಿಲನ್ನು ಹೂಡಿ ಮರುದಂ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಳುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಂದಿರ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಮಕ್ಕಳಂತೆ, ನೇಗಿಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಎತ್ತುಗಳೂ ಮತ್ತು ಕೋಣಗಳೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಆ ದೃಶ್ಯವು ಮನಸ್ಸಿನ ಬಲವನ್ನು ಮೀರಿದವರಿಂದ ಗೆಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಒಂದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ನೇಗಿಲುಗಳು ಸಾಗುವುದು, ಹಲವು ಬಣ್ಣಗಳ ಮಣಿಗಳ ಸರವನ್ನು ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೇಗಿಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕುಳವು ಸವೆಯುವಂತೆ ಉಳುವ ಕಸುಬನ್ನು ಮಾಡುವ ರೈತರು ಭೂತಾಯಿಯ ದೇಹವನ್ನು ಸೀಳಿದ ಉಳುಮೆಯ ಸಾಲಿನ ಮೂಲಕ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಕೆಂಪು ಮಣಿಗಳು ಬೆಳಕು ಬೀರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತರುವಾಯ, ರೈತರು ಉಳಿದ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೆಸರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಮರುದಂ ಭೂಮಿಯ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಕೆಂಪಕ್ಕಿಯ (ಭತ್ತದ) ಮೊಳಕೆಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತಾರೆ; ಮೊಳೆತ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ನೆಡುತ್ತಾರೆ; ಬೆಳೆಗಳ ನಡುವೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಳೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಬೆಳೆಯ ಕಳೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು

ರೈತ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಮಲ, ನೈದಿಲೆ, ತಾವರೆ ಮುಂತಾದ ಕಳೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಶತ್ರುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡಿದರು. ಸಂಬಂಧಿಕರಾಗಿದ್ದರೂ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ಒಡೆಯನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಿಂತು ದಂಡಿಸುವವರಿಗೆ ಆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೋ, ಅದರಂತೆ ರೈತರೂ ತಮ್ಮ ರೈತ ಮಹಿಳೆಯರ

ಅಂಗಗಳಿಗೆ ತಾವರೆ, ನೈದಿಲೆ, ಕನ್ನೈದಿಲೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಉಪಮೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡಿದರು.

ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಗಳು, ಹಿರಿಯರು ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸತ್ಯದ ಅರ್ಥದಂತೆ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಗರ್ಭವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ; ನಂತರ, ಗ್ರಂಥದ ಅರ್ಥದ ಸಾರಾಂಶದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ; ಅದರ ನಂತರ, ಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯದ ಕವಿಯ ಅಹಂಕಾರದಂತೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ; ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಗ್ರಂಥದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ವಿಸ್ತಾರವಾದಂತೆ ತೆನೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಪತಿವ್ರತೆಯರಾದ ಮಹಿಳೆಯರು ತಲೆಬಾಗುವಂತೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ[1].

ದೋಷಮಿಲ್ಲದೆ ಅರಿತವರ ಗ್ರಂಥದ ಅರ್ಥದೊಳಗೆ ಅಡಗಿ ಆ ಗ್ರಂಥದ
ಮಿತಿಯ ಸಾರಾಂಶದಂತೆ ಬೆಳೆಯುವ ಗರ್ಭವು ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
ಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯದ ಕವಿಯಂತೆ ಅಹಂಕಾರಗೊಂಡು(ದು) ಆ ಗ್ರಂಥದ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂತೆ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡು ಪತಿವ್ರತೆಯರಂತೆ ಬಾಗಿತು(ದು) ಅಂದೇ.

ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ,[2] ಆಸಕ್ತಿಯೆಂಬ ನೀರನ್ನು ಹರಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಈಶ್ವರನ ಸಿಹಿಯಾದ ದೈವಿಕ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಫಲವು ದೊರೆಯುವಂತೆ, ರೈತರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕಾಲವರಿತು ತಮ್ಮ ಕೃಷಿಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದವು.

ಪ್ರೀತಿಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಆಸಕ್ತಿಯ ನೀರನ್ನು ಹರಿಸುವ ಭಕ್ತರಿ(ಗೆ)
ಇಂಪಾದ ಆಕಾಶದ ಈಶ್ವರನ ಇನಿದಾದ ಕೃಪೆ ಒಲಿಯುವಂತೆ
ಬಲವಾದ ಕಪ್ಪು ಕಾಲಿನ ರೈತರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಮಯ ನೋಡಿ
ಒಳ್ಳೆಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಿ ಕಾಪಾಡಲು ಬೆಳೆದವು ಸುವಾಸನೆಯ ತಂಪಾದ ಭತ್ತ.

ಬೆಳೆದ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ರೈತರು ಕುಡುಗೋಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಕೊಯ್ದು ಹೊರೆಗಳಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಣ...

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಹೇಳಲಾಗದ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹಸಿರು ಹಾವಿನ ನೋಟದಂತೆ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಗರ್ಭಧರಿಸಿ(ದು) ಈಂದು ಮೇಲೇಳದವರು, ಸಂಪತ್ತಿನಂತೆಯೇ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಂತು, ಆಯ್ದ ಗ್ರಂಥ, ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಮಾನವರಂತೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಕಾಯಿತೇ" ಎಂದು ಬರುವ ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಪದ್ಯವು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ಅರ್ಚನೆಯ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾಸಗಂ ಸಾಲು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಕಣಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಬಡಿದು ಹುಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದು, ಜೊಳ್ಳು ಹೋಗುವಂತೆ ತೂರಿ ಭತ್ತವನ್ನು ರಾಶಿಗಳಾಗಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕುವರು; ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಬಡವರಿಗೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅಳೆದು ಆರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲನ್ನು ಅರಸನಿಗೆ ಕಪ್ಪವಾಗಿ ಕೊಡುವರು; ಉಳಿದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಿತೃಗಳಿಗೂ, ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಅತಿಥಿಗಳಿಗೂ ನೀಡಿ ತಾವೂ ಉಣ್ಣುವರು[1].

ಪಾಂಡ್ಯನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಭತ್ತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬೆಲ್ಲ, ಎಳ್ಳು, ಸಾಮೆ, ಹುರುಳಿ, ಜೋಳ, ಬೆಟ್ಟದ ಭತ್ತ, ಅವರೆ, ನವಣೆ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಕಾಳುಗಳು ಮುಂತಾದ ಒಣಭೂಮಿಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ರೈತರು ಎತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ, ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು.

ಪಾಂಡ್ಯನಾಡಿನ ಜನರು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೂ, ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೂ ಆಹಾರ, ಉಡುಪು, ವಸತಿ, ರೋಗಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, அவரவರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಜಾರದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶಿವನ ಭಕ್ತರು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ, ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಉಂಟಾಗುವಂತಹ ಭಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಿ, ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ, ವಿನಯದಿಂದ ಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಅರಿತು ಸೇವೆ ಮಾಡುವರು.

ನಿತ್ಯವೂ ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು ಎದುರಾದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿಟ್ಟ
ಕಲ್ಮಶವಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ, ರಾಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಉಂಟಾಗುವ
ಭಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಿ, ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ, ಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ,
ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆದು, ಮನಸ್ಸಿನ ಇಂಗಿತವನ್ನರಿತು ಸೇವೆ ಮಾಡುವರು.

ಇಂತಹ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪಾಂಡ್ಯನಾಡು ಎಂಬ ಕನ್ಯೆಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಊರುಗಳೇ ಅಂಗಗಳಾಗಿವೆ; ಆ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಆಭರಣಗಳೇ ದೇವಾಲಯ, ಮಠ, ಧರ್ಮಶಾಲೆ, ಅರವಟ್ಟಿಗೆ, ಅನ್ನದಾಸೋಹ ಶಾಲೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ತಿಣೈಮಯಕ್ಕದ ವಿಶೇಷತೆ

ಈ ಪಾಂಡ್ಯನಾಡಿನ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುರಿಂಜಿ, ಮುಲ್ಲೈ, ಮರುದಮ್, ನೆಯ್ದಲ್ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ತಿಣೈಗಳೂ (ಭೂಪ್ರದೇಶಗಳೂ) ಇವೆ; ಅವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ತೆನ್‌ಪುಲತ್ತಾರ್ ದೆಯ್ವಮ್ ವಿರುನ್ದೊಕ್ಕಲ್ ತಾನೆನ್ ರಾಜ್(ಗು), ಐಮ್‌ಪುಲತ್ತಾ(ರು) ಓಮ್ಬಲ್ ತಲೈ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹತ್ತಿರವಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಲ್ಲೈ ಪ್ರದೇಶದ ಹಸುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ಗೊಲ್ಲರು, ಕುರುಂದ ಮರದ ಮೇಲೆ ವೇಗವಾಗಿ ಏರಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬಿರುವ ಮೆಣಸಿನ ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೆಣಸಿನ ಗೊಂಚಲುಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುರಿಂಜಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಬೇಡರ ಹುಡುಗಿಯರು ನೆಯ್ದಲ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಮುಲ್ಲೈ ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನೇ ಅನ್ನವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಮ್ಮೆಗಳು, ತಮ್ಮ ಕರುಗಳು ಮತ್ತು ದುಂಬಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಯ ಅಂಚನ್ನು ನೆಕ್ಕುವಂತೆ ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು ಹೊನ್ನೆ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತವೆ. ಆನೆಗಳು ಕುರಿಂಜಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ನವಣೆ ತೆನೆಗಳನ್ನು ಮೇಯ್ದುಬಿಟ್ಟು ಮರುದ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ சென்று ನಿದ್ರಿಸುತ್ತವೆ. ಬೇಡರ ಹುಡುಗಿಯರು ಕಟ್ಟಿದ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ನುಗ್ಗಿ ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಕೋಪಗೊಂಡು ತೆಗೆದು ಬಿಸಾಡಿದ ಶಂಖದ ಮಣಿಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಬೆಸ್ತರ ಹುಡುಗಿಯರು ಮುತ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪೋಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಲ್ಲೈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ದುಂಬಿಗಳು ಹೋಗಿ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮುಲ್ಲೈ ರಾಗವನ್ನು ಮರುದ ಪ್ರದೇಶದ ಕಮಲದ ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮರುದ ರಾಗ ಬಲ್ಲ ದುಂಬಿಗಳಿಗೆ ಹಾಡಲು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ನಂತರ ಮರುದ ರಾಗವನ್ನು ತಾವು ಕಲಿಯುತ್ತವೆ.

ವಾಳೈ ಮೀನುಗಳು ಮುಲ್ಲೈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಸುವಿನ ಕೆಚ್ಚಲಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು, ಆ ಹಸುವು ತನ್ನ ಕರುವೇ ತನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತೆಂದು ಮನಕರಗಿ ವೇಗವಾಗಿ ಸುರಿಸುವ ಹಾಲಿನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಜಿಗಿಯುತ್ತವೆ; ನೆಯ್ದಲ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಹೂವಿನ ಜೇನನ್ನು ಗಂಡು ದುಂಬಿಗಳು ಉಂಡು ಸೆವ್ವಳಿ ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡಲು, ಕೊன்றೈ ಮರಗಳು ದಾನಿಗಳಂತೆ ಚಿನ್ನದಂತಹ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ; ಸಮುದ್ರವು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಶಂಖವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮುಲ್ಲೈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಸಾಂ ಗಿಡದ ಮೇಲೆ ಎಸೆಯುತ್ತದೆ; ತೆಂಗಿನಮರಗಳಿಂದ ಬೀಳುವ ಒಣಗಿದ ಕಾಯಿಗಳು, ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ಬೀಳಲು ಆ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣುಗಳು ಒಡೆದು ಜೇನುತುಪ್ಪವು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ಜೇನುತುಪ್ಪವು ನೆಯ್ದಲ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಅವುಗಳ ಉಪ್ಪುನೀರನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮರುದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಂಡೈ ಮೀನುಗಳು ನೆಯ್ದಲ್ ಪ್ರದೇಶದ ಕೇದಗೆ ಹೂವಿನ ನೆರಳನ್ನು ಕೊಕ್ಕರೆ ಎಂದು ಹೆದರಿ ಕಮಲದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ನೆಯ್ದಲ್ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೇದಗೆ ಹೂವುಗಳು ಉಪ್ಪುನೀರಿನ ಹಿನ್ನೀರಿನ ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ

ುತ್ತದೆ. ದೇಹ ನಡುಗಿ ಮಕರಂದವೆಂಬ ಅನ್ನವನ್ನು ಕಕ್ಕುತ್ತದೆ; ಆಗ ನೈದಿಲೆ ಹೂವುಗಳು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಕುವಳೈ ಹೂವುಗಳು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಸೂಚಿಸಲು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಗಿಡಗಳು ಒಗ್ಗೂಡಿ ನಕ್ಕು ಹೀಯಾಳಿಸುವವರಂತೆ ಹಳೆಯ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸುತ್ತವೆ. ನೆಯ್ದಲ್ ನೆಲದ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಬ್ಬು, ಹುಣಸೆಕಾಯಿ, ನವಣೆ, ಗೆಣಸು, ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಅವರೆ, ಹುರುಳಿ, ಎಳ್ಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಅಳತೆಯ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಪೊದಿಯಮಲೈಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬ ಶತ್ರುವನ್ನು ಗೆದ್ದು, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಕರುಣೆಯೆಂಬ ಛತ್ರಿಯಿಂದ ನೆರಳು ನೀಡಿ, ಸತ್ಯವೆಂಬ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಸೆಲುತ್ತಿ, ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಕಾರಣವಾದ ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸಂಪತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಗಿ, ತಪಸ್ಸು ಆಸೀನವಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಲು ತಾಣವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು ಪೊದಿಯಮಲೈಯಾಗಿದೆ. ಆಕಾಶಗಂಗೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಪೊದಿಯಮಲೈಯು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೂ, ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಮೋಡವು ಆನೆಯಿಂದ ಸುಲಿದು ಭಗವಂತನಿಂದ ಹೊದೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಚರ್ಮವನ್ನೂ, ಮೋಡದ ಮಳೆಹನಿಗಳು ಆನೆಯಿಂದ ಸುರಿಯುವ ರಕ್ತವನ್ನೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಆ ಆನೆಯ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾದ ದಂತವನ್ನೂ ಹೋಲುತ್ತದೆ; ಕೊಳ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ದುಂಬಿಗಳು, ನೀರುಳ್ಳ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇದ್ದಿಲನ್ನೂ ಹೋಲುತ್ತವೆ; ಕೆಂಕಾಂತಳ್ ಹೂವಿನ ಮೇಲೆ ವೇಂಗೈ ಹೂವುಗಳು ಬಿದ್ದಿರುವುದು, ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನವಿರುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಕೊಳದ ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಂಪು ಕುವಳೈ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸಲು, ಕುಂಕುಮ ಮರಗಳು ಹಳೆಯ ಹೂವುಗಳನ್ನೂ ಜೇನನ್ನೂ ಸುರಿಸುವ ದೃಶ್ಯವು, ಭತ್ತದ ಅರಳುಗಳನ್ನು ಸುರಿದು, ತುಪ್ಪವನ್ನು ಹೊಯ್ದು, ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಯುಳ್ಳ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಮುನಿಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಮುನಿಗಳು ಮಾಡುವ ಯಾಗಕುಂಡಗಳಿಂದ ಏಳುವ ಯಜ್ಞದ ಹೊಗೆಯೊಂದಿಗೆ, ಕುಱವರು ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಅಗಿಲ್ ಮರದ ಬೆಂಕಿಯ ಹೊಗೆ ಬೆರೆತು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಪೊದಿಯ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಬಿದಿರುಗಳ ಗಿಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸಿಡಿಯುವ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಮೋಡಗಳು ಸುರಿಸುವ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಜಲಪಾತಗಳು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಮಣಿಗಳನ್ನೂ, ಹಾವಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಂಪು ಮಣಿಗಳನ್ನೂ

ಕುರವ ಮಹಿಳೆಯರು ನವಣೆಯ ತೆನೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬರುವ ಜಿಂಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗಳು ಬೀಳುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಕವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಬೀಸುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನ ಉನ್ನತ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ

ಪ್ರಪಂಚವು ತಿರುಮಾಲನ (ವಿಷ್ಣುವಿನ) ರೂಪದಂತಿದೆ; ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು ತಿರುಮಾಲನ ನಾಭಿಯ ಕಮಲದಂತಿದೆ; ಪೊದಿಯಮಲೈ (ಪೊದಿಯ ಬೆಟ್ಟ) ಆ ಕಮಲದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ಣಿಕೆಯಂತಿದೆ. ಆ ಪೊದಿಯ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಆ ಕಮಲದ ಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ನಾನ್ಮುಗನ್ (ಬ್ರಹ್ಮ) ನಂತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮುನಿಗಳು ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಮುತ್ತಮಿಳ್ (ಮೂರು ತಮಿಳು) ಬ್ರಹ್ಮನು ಕರುಣಿಸಿದ ವೇದದಂತಿದೆ. ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಮೇರು ಪರ್ವತವು ಪೊದಿಯ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ; ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ಹರಿಯುವ ಜಾಂಬೂನದ ಎಂಬ ನದಿಯು ಆ ಪೊದಿಯ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ದೇವತೆಗಳು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ನದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಜಾಂಬೂನದ ನದಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಭೋಗ ಭೂಮಿಯು ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ತಂಪಾದ ತಮಿಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ (ಮಧುರೈ) ಶಿವಲೋಕದ ರೂಪವಾಗಿದೆ; ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ನಗರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ತಿರುಮಾಲ್ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ನಗರಗಳ ರೂಪವಾಗಿವೆ. ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರಗಳು ಪೊದಿಯ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ; ಮುತ್ತುಗಳು ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಧರ್ಮಗಳು ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ನದಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಶಿವನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಭಕ್ತಿಗಳು ಆ ನಗರದ ಜನರ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಶಿವನು ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಂದು [೧]ತಿರುನಟನ (ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯ) ಮಾಡುವುದು, ಆ ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಆಯಾಸವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪೊದಿಯ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಬರುವ ತಂಗಾಳಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲೂ, ತಮಿಳಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಕಿವಿಯಿಂದ ಸವಿಯಲೂ ಅಲ್ಲವೇ? ಶಿವನ ಮುಂದೆ

೧. ಭಗವಂತನು ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳಗಳು ತಿರುವಾಲಂಗಾಡು, ಚಿದಂಬರಂ, ಮಧುರೈ, ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ರಾಲಂ ಎಂಬುವು; ಇವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ರತ್ನ ಸಭೆ, ಕನಕ ಸಭೆ, ರಜತ ಸಭೆ, ತಾಮ್ರ ಸಭೆ, ಚಿತ್ರ ಸಭೆ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಣಿನಿ ಮುನಿವನಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದಂತೆ, ಪೊದಿಯ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವನಿಗೆ ತಮಿಳು ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು. ತಮಿಳು ಕನ್ಯೆಗೆ ಪಾಂಡಿ ನಾಡು ನಾಟಕಶಾಲೆ ಎಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿದೆ. ಶಿವಪೆರುಮಾನರು ಸಂಘದ ಕವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತಾವೂ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ನೆಲೆಸಿ, ಸಂಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದ ಈ ಶುದ್ಧ ತಮಿಳು, ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಕರಣ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಭಾಷೆಗಳಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಶಿವಪೆರುಮಾನರನ್ನು ದೂತನ್ನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ತಮಿಳು! ಮೊಸಳೆ ನುಂಗಿದ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕರೆದದ್ದು ತಮಿಳು! ಮೂಳೆಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದು ತಮಿಳು! ವೇದದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ತಮಿಳು! ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ.

ಹಣೆಗಣ್ಣನಾದ ಮಹಾದೇವನು ಸಂಘದೊಡನೆ ಕುಳಿತು
ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಸಂಶೋಧಿಸಿದ ಈ ಶುದ್ಧ ತಮಿಳು, ಇತರ
ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ವ್ಯಾಕರಣ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯಂತೆ
ಎಣಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆಯೇ ಎಂದು ಎಣಿಸಲಾಗುವುದೇ?

ತೊಂಡರ್ ನಾಥನನ್ನು ದೂತನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದುದೂ, ಮೊಸಳೆ
ನುಂಗಿದ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕರೆದುದೂ, ಮೂಳೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪವಾಗಲು
ಕಂಡುದೂ, ವೇದದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದುದೂ, ಕನ್ಯಾ
ತಣ್ಣನೆಯ ತಮಿಳು ಪದವೋ? ಪರಕೀಯ ಪದಗಳೋ? ಹೇಳಿರಿ!

ಇಂತಹ ವಿಶೇಷತೆ ಉಳ್ಳದ್ದೂ, ಎಃಕಾಲದಲ್ಲೂ ಶಿವ ಭಕ್ತಿಯೂ, ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಶೈವ ಪ್ರಕಾಶವೂ ಕುಂದದೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಲ್ಪಡುವಂತಹದ್ದೂ ಆದ ಪಾಂಡಿನಾಡು, ಉಮಾದೇವಿಯೂ ಶಿವಪೆರುಮಾನರೂ ಮುರುಗನ್ ಕಡವುಳೂ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ನಾಡಾಗಿದೆ; ಇಂತಹ ಬೇರೊಂದು ನಾಡು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲೂ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಪದ್ಯ-60
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-123

---

1. ಪಾಣಿನಿ-ಇವರು ಗಾಂಧಾರ ದೇಶದ ಸಲಾದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರು. ಇವರ ತಂದೆ ಪಣಿನಿ; ತಾಯಿ ದಾಕ್ಷಿ. ಇವರು ಶಿವಪೆರುಮಾನರ ಕೃಪೆ ಪಡೆದು ಪಾಣಿನೀಯಮ್ ಎಂಬ ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು. ಅದನ್ನು ಕಾಶ್ಮೀರ ದೇಶದ ಕಾನಿಟ್ಕ ರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದವರು; ಅಗಸ್ತ್ಯರ ನಂತರದ ಕಾಲದವರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೭. ಮದುರೈ ತಿರುನಗರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಪಾಂಡಿ ನಾಡು ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣು

ಪಾಂಡಿ ನಾಡು ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತಿರುಪ್ಪರಂಗುನ್ರಮ್ ಮತ್ತು ತಿರುಕ್ಕೊಡುಂಗುನ್ರಮ್ ಸ್ತನಗಳು; ತಿರುಚ್ಚುಳಿಯಲ್ ಹೊಕ್ಕುಳು; ತಿರುಕ್ಕುಟ್ರಾಲ್ಮ್ ಹೊಟ್ಟೆ; ತಿರುವೇಡಗಮ್ ಕೆಂಪಾದ ಕೈಗಳು; ತಿರುಪ್ಪೂವಣಮ್ ಪವಿತ್ರ ದೇಹ; ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ ದುಂಡಾದ ಭುಜಗಳು; ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವು ಸುಂದರವಾದ ಮುಖ.

ಕೊಂಗೈ ಯೇಪರಂಗ್ ಕುನ್ರಮುಂಗ್ ಕೊಡುಂಗುನ್ರುಮ್; ಕೊಪ್ಪೂಳ್
ಅಂಗ ಮೇತಿರುಚ್ ಚುಳಿಯಲ್; ಅವ್ ವಯಿರುಕುಟ್ ರಾಲಮ್;
ಶೆಂಗೈ ಏಡಗಮ್; ಮೇನಿಯೇ ಪೂವಣಮ್; ತಿರಳ್ತೋಳ್
ಪೊಂಗರ್ ವೇಯ್ವನಮ್; ತಿರುಮುಗಮ್ ಮದುರೈಯಾಮ್ ಪುರಮೇ.

ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಪಾಂಡಿನಾಡು ಭೂದೇವಿಯ ಎದೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಪದಕವಾಗಿದೆ; ಹೊರಗಿರುವ ನಗರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ಪದಕದ ಸುತ್ತಲೂ ಅಳವಡಿಸಲಾದ ಮಣಿಗಳಾಗಿವೆ; ಮದುರೈ ತಿರುನಗರವು ಆ ಪದಕದಲ್ಲಿರುವ ಕೇಂದ್ರ ಮಣಿಯಾಗಿದೆ. ಭೂದೇವಿಗೆ ತಿಲಕದಂತಿರುವ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಕೆಂಪು ಕಮಲದ ಮನೆಯಾಗಿದೆ; ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಬಿಳಿ ಕಮಲದ ಮನೆಯಾಗಿದೆ; ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಗೆ (ಉಮಾದೇವಿ) ಯೋಗ ಪೀಠವಾಗಿದೆ; ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದೆತ್ತರಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುವ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳು, ಸರಸ್ವತಿಯ ವಾಸಸ್ಥಾನವೆಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಕೀರ್ತಿ ದೇವಿಯ ವಾಸಸ್ಥಾನವೆಂದಾಗಲೀ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

ನಗರದ ಹೊರವಲಯ

ಮರುದಮ್ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಗಳು ಕಬ್ಬುಗಳಂತೆಯೂ; ಕಬ್ಬುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳಂತೆಯೂ; ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳಂತೆಯೂ; ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳಾದರೋ ಮೋಡಗಳೆಂಬ ಚಪ್ಪರವನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕಾಗಿ அமைக்கப்பட்ட ಕಂಬಗಳಂತೆಯೂ ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ತಂಪಾದ ಹೂವಿನ ತೋಟಗಳು, ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೈ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ತಂದ ಪಂಚತರುಗಳೇ ಎಂಬಂತೆ, ಅತ್ಯಂತ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಬೀರಿ ಹೂವುಗಳನ್ನೂ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಬಯಸಿದವರಿಗೆ ನೀಡುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು

ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಡಿಕೆ ಮರದೊಂದಿಗೆ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಗಳು ಎತ್ತರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಡಿಕೆ ಮರವನ್ನು ವೀಳ್ಯದೆಲೆಯ ಬಳ್ಳಿಯು ಸುತ್ತುವರಿದು ನಿಂತಿರುವ ನೋಟವು, ಶಿವನ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆ ಹುಲ್ಲಿನೊಂದಿಗೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ.

ಒಲ್ಲೊ ಲಿಕ್ಕದಿರ್ಚ್ ಸಾಲಿಗಳ್ ಪುಱನ್ದಳೀಇ ಓಂಗ
ಮೆಲ್ಲಿ ಲೈಪ್ಪಸುಂಗ್ ಕೊಡಿಯಿನಾಲ್ ವೀಕ್ಕುಱು ಪೂಗಮ್
ಅಲ್ಲೆ ನುಂಗಳತ್(ತು) ಅಣ್ಣಲ್ತನ್ ಅಣಿವಿಳಾತ್ ತರುಪ್ಪೈಪ್
ಪುಲ್ಲೊ ಡುಮ್ಪಿಣಿಪ್ ಪುಂಡಪೊಱ್ ಕೊಡಿಮರಮ್ ಪೋಲುಮ್.

ಸುರಹೊನ್ನೆ ಮರಗಳು ಕಮಲದ ಹೂವುಗಳ ಮೇಲೆ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಮತ್ತು ಹೂವುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವುದು, ವೇದ ಪಠಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಕಮಲದ ಹೂವೆಂಬ ಆಸನದಲ್ಲಿ ರಾಜಹಂಸವು ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಹಂಸದೊಂದಿಗೆ ವಧುವರರಂತೆ ವೀರಾಜಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಆಗ ಕೊಳವೆಂಬ ಮಹಿಳೆಯು, ತನ್ನ ಅಲೆಯೆಂಬ ಬಳೆ ತೊಟ್ಟ ಕೈಯಿಂದ ಕಮಲದ ಎಲೆಯೆಂಬ ಪಚ್ಚೆ ಹರಿವಾಣದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಮುತ್ತುಗಳೆಂಬ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆರತಿ ಎತ್ತುವ ನೋಟದಂತೆ ಕಮಲದ ಕೊಳವು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಹೋಲುವ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕೊಡುವ ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಕಬ್ಬಿನ ಗಾಣದ ಯಂತ್ರಗಳು ಸಿಡಿಲಿನ ಶಬ್ದದಂತೆ ಜಜ್ಜಿ ದುಂಬಿಗಳು ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ರಸವನ್ನು ಸುರಿಸುವ ನೋಟವು, ಮಾವತರು ಕೊಡುವ ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಮುರಿದು ತಿಂದು, ದುಂಬಿಗಳು ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ರಸವನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವ, ಆನೆಗಳಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಂದಕದ ವರ್ಣನೆ

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳೂ ಮದುರೈ ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಪುಣ್ಯರೂಪವಾದ ತೀರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಹೊರಗಿನ ಮಹಾಸಾಗರವೂ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ತಂಗಿರುವಂತೆ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಕಂದಕವು ಕಂಗೊಳಿಸಿತು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮೇಲೇಳುತ್ತಾ ಜಿಗಿಯುವ ವಾಳೈ ಮೀನುಗಳೂ, ತಮ್ಮ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ತೆವಳುವ ಆಮೆಗಳೂ ಆ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವುದು, ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಯಂತ್ರಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕಂದಕವೂ, ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಆ ಕಂದಕಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರವಾದ ಯಮನು

ಕಾಂಡ] ೭. ಮದುರೈ ತಿರುನಗರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ೨೭

ಬಿಲದಂತೆ ಮೊಸಳೆಗಳು ಇದ್ದು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಭೂಲೋಕದವರು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲಾರರು. ಈ ಕಂದಕವೇ ಅಲ್ಲದೆ ವೇದವಾಗಿರುವ ತಮಿಳಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತು ವೇದ ಮಾರ್ಗದೊಂದಿಗೆ ಶೈವ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ ವೈಗೈ ನದಿಯೂ ಕೋಟೆಯ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಂದಕವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಂಸಗಳೂ ಕಮಲಗಳೂ ತುಂಬಿರುವ ಜಲಮೂಲಗಳು ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಕೋಟೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರಕ್ಕೆ ಕಾವಲಾಗಿರುವ ಕೋಟೆಯು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಹಾವೇ ಆಗಿದೆ; ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ ನಿಂತು ಮೋಡವು ಹರಿದು ಹೋಗುವುದು ಹಾವು ಹರಿದು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ತ್ರಿಪುರವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಬಿಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಮೇರುಪರ್ವತವು, ದೇವರು ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜನಾಗಿದ್ದರು; ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಕೃಪೆ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಎಣಿಸಿ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಗೋಪುರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಎದುರು ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ.

ಕೋಟೆಯ ಯಂತ್ರಗಳು

ಸೂರ್ಯನ ರಥವು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಾದ ಆಕಾಶವನ್ನು ತಡೆಯುವ ಕೋಟೆಯ ಹೊರಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಲು ವೀರರು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ: ಆ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಯಂತ್ರಗಳೇ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಗೆಲ್ಲಬಲ್ಲವು. ಆ ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೊಡಲಿ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ ಎಸೆಯುತ್ತವೆ; ವಿಷ ಸವರಿದ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತವೆ; ತ್ರಿಶೂಲಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತವೆ; ಈಟಿಗಳನ್ನೂ ಚಕ್ರಗಳನ್ನೂ ಬೆಂಕಿ ಉಗುಳುವಂತೆ ಎಸೆಯುತ್ತವೆ; ಬಾಗಿದ ದೊಣ್ಣೆಗಳನ್ನೂ ನೆಗ್ಗಿಲು ಮುಳ್ಳಿನ ಆಕಾರದ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ ಬೀಸುತ್ತವೆ; ಉದ್ದವಾದ ನೇಗಿಲಗುಳದಂತಹ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತವೆ; ಕವಣೆಯ ಹಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ ಬೀಸಿ ಎಸೆಯುತ್ತವೆ. ಕತ್ತಿಯಂತಹ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಾವಿನ ಯಂತ್ರಗಳು ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಚಾಚಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಹೆಬ್ಬಾವಿನ ಯಂತ್ರಗಳು ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಬಿಕ್ಕಳಿಸುವಂತೆ ನುಂಗುತ್ತವೆ; ಆನೆಯ ಯಂತ್ರಗಳು ಕಬ್ಬಿಣದ ಒನಕೆಗಳನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ತಲೆಗಳು ಚದುರುವಂತೆ

[೧. ಮದುರೈಕ್

ಬೀಸಿ ಹೊಡೆಯುವವು. ಹುಲಿ ಯಂತ್ರಗಳು ವೇಗವಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವವು. ಕುದುರೆ ಯಂತ್ರಗಳು ಶತ್ರುಗಳ ಎದೆಯ ಮೂಳೆಗಳು ಮುರಿಯುವಂತೆ ಒದ್ದು, ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ ಹಿಂದಿರುಗುವವು; ಕೆಲವು ಯಂತ್ರಗಳು ಉರುಳುವ ಕಲ್ಲು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೊಳೆ, ಕೊಯ್ಯುವ ಹಗ್ಗ ಮುಂತಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಎಸೆದು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವವು; ಕೊಳ್ಳಿಬಾಯಿಯ ಭೂತ ಯಂತ್ರಗಳು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉಗುಳುವವು; ಕೆಲವು ಭೂತ ಯಂತ್ರಗಳು ದೇಹವು ಮುಗ್ಗರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಜಿಗಿದು ಆಡುವವು; ಕೈ ತಟ್ಟುವವು; ಭುಜ ತಟ್ಟುವವು. ಕೆಲವು ಯಂತ್ರಗಳು ಸರಪಳಿಗಳನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿ ಎಳೆಯುವವು; ಕೈಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಯ್ಯುವ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಳೆಯುವವು; ತಲೆಗಳನ್ನು ತಿರುಚುವವು; ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವವು; ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವವು; ಕಲ್ಲಿನ ಮಳೆಗರೆಯುವವು; ಹುರಿದ ಮರಳನ್ನು ಸುರಿಯುವವು; ಸೀಸವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಮಳೆಯಂತೆ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯುವವು; ಕರಗಿದ ಉಕ್ಕಿನ ನೀರನ್ನೂ ತಾಮ್ರದ ನೀರನ್ನೂ ಬೀಸಿ ಸಿಂಪಡಿಸುವವು; ಶತ್ರುಗಳು ಬಿಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಎದುರು ನಿಂತು ಹಿಡಿದು ಆ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಗರ್ವದಿಂದ ಬೀಸುವವು; ಹಲವು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಉಡುಕ್ಕೆಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಭೇರಿಯೊಡನೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗುವವು; ನಡೆಯುವ ರಥವನ್ನು ಮೇಲೆ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವು; ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ, ಗೆಲ್ಲಲಾಗದ ಯಮನನ್ನೂ ಗೆದ್ದರೂ ಗೆಲ್ಲಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ விளங்கும் ಆ ಯಂತ್ರಗಳು ಯವನರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ[1].

ಅಗನಗರ್

ಹಬ್ಬಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಮುಗಿಯದ ಬೀದಿಗಳು ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನೂ, ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ, ಸುಗಂಧ ಪುಡಿಗಳನ್ನೂ, ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನೂ, ಮಾವಿನ ಚಿಗುರುಗಳನ್ನೂ, ಧೂಪಗಳನ್ನೂ ದೀಪಗಳನ್ನೂ, ಪೂರ್ಣಕುಂಭಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ, (ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬರೆದ ತೊಯ್ಯಿಲ್, ಹೂಮಾಲೆ, ಸುಗಂಧ ಪುಡಿ, ರತ್ನಾಭರಣ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಧೂಪ ದೀಪ ಕುಂಭಗಳೆಂಬ ಮಂಗಳಕರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು) ಪತಿಯ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿ ಆಸೆಯಿಂದ ನಿಂತಿರುವ ಪತಿವ್ರತೆಯರಾದ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು. ದೇವರು

---

೧. ಕೋಟೆಯ ಯಂತ್ರಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್‌ನ ಅಡೈಕ್ಕಲಕ್ ಕಾದೈಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸೀವಗಸಿಂತಾಮಣಿಯ ನಾಮಮಗಳಿಲಂಬಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಾಂಚಿಪ್ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ವಿವರವಾಗಿ ಕಾಣಿರಿ.

ದೇವರ ಪಾದಗಳ ನೆರಳನ್ನು ಸೇರಿದವರು ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪ ಸುರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ, ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಗಳಿಂದಾದ ಮಹಲುಗಳು ಚಂದ್ರನ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಯಾದ ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ವೈತವಾಗಿ ಬೆರೆತ ಹಲವು ಜೀವರಾಶಿಗಳಂತೆ, ಸ್ಫಟಿಕ ಶಿಲೆಗಳಿಂದಾದ ಮೇಲ್ಮನೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆ ಮನೆಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳು ಬೆರೆತು ನಿಲ್ಲುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಆನೆಗಳು ಹೋಗುವ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೂ, ಮಹಿಳೆಯರು ಹೋಗುವ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೂ, ಕಸ್ತೂರಿ (ಮಾನ್ಮದಮ್) ಪರಿಮಳ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಕೆಂಪನೆಯ ಅರಗಿನ (ಸೆಂಬಂಜುಕ್ ಕುಳಂಬಿನ್) ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಮಹಲುಗಳೂ, ನಾಟಕ ಶಾಲೆಗಳೂ ಧರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಪುರುಷರ ಮುಡಿಗಳೂ, ಹೆಗಲುಗಳೂ, ಎದೆಗಳೂ ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಚಂದ್ರನಂತಹ ಮುಖಗಳೂ ಮತ್ತು ಕೊಳಗಳೂ 'ಕುಳೈ'ಗಳನ್ನು (ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು, ಚಿಗುರುಗಳನ್ನು) ಹೊಂದಿವೆ; ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಮತ್ತು ಮಹಲುಗಳೂ 'ಕೊಡಿ'ಗಳನ್ನು (ಕ್ರೌರ್ಯಗಳನ್ನು, ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು) ಹೊಂದಿವೆ; ಮಹಿಳೆಯರ ಕೈಗಳೂ ಮತ್ತು ಹೂವಿನ ತೋಟಗಳೂ 'ವಂಡು'ಗಳನ್ನು (ಬಳೆಗಳನ್ನು, ದುಂಬಿಗಳನ್ನು) ಹೊಂದಿವೆ; ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕೂದಲುಗಳೂ ಮತ್ತು ಬೀದಿಗಳೂ 'ಅರಲ್'ಗಳನ್ನು (ಕಪ್ಪು ಮರಳುಗಳನ್ನು, ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು) ಹೊಂದಿವೆ; ಮುಗಿಲೆತ್ತರದ ಮಹಲುಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಹೂವುಗಳಲ್ಲೂ 'ಮಣಮ್' (ವಿವಾಹ, ಸುವಾಸನೆ) ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ; ಹೂವುಗಳಲ್ಲೂ, ನೀರಿನ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲೂ 'ತುಂಬಿ' (ದುಂಬಿ, ಆನೆ) ಕೊರೆದು ಆಡುತ್ತದೆ; ತೋಟಗಳೂ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಾಯಿಗಳೂ 'ಅಲರ್'ಗಳನ್ನು (ಹೂವುಗಳನ್ನು, ಅಪವಾದದ ಮಾತುಗಳನ್ನು) ಹರಡುತ್ತವೆ; ಕೊಳಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ 'ಅನ್ನಮ್' (ಹಂಸಪಕ್ಷಿ, ಅನ್ನ) ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ.

ಬೀದಿಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಪತಿಯೊಡನೆ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಿಳೆಯರು ಬೇಸರಗೊಂಡು ಎಸೆದ ಆಭರಣಗಳೂ, ಅಮ್ಮಾನೈ (ಒಂದು ಆಟದ ಕಾಯಿ) ಮತ್ತು ಚೆಂಡೂ, ಆಟವಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೊರಲಾರದೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಆಭರಣಗಳೂ, ತಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿದ ಯುವಕರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕಿತ್ತೆಸೆದ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳೂ ಆ ನಗರದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕಸದಂತೆ ಗುಡ್ಡೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತರು ಬದುಕಲೆಂದು ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಬಳೆಗಳನ್ನೂ, ಸೌದೆಯನ್ನೂ ಮಾರುತ್ತಾ ತಿರುಗಿದ ಭಗವಂತನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಬೀದಿಗಳ, ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಅಳವಿಗೆ ಸಿಗುವುದೇ?

[೧. ಮದುರೈಕ್

ಚಂದ್ರನನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡಿ ಕೆಸರಾಗಿ ಕಲಸಿ ಬಳಿದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಸಾಲುಗಳು, ಪವಿತ್ರವಾದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಭಕ್ತರ ನಿಜವಾದ ವೇಷವನ್ನು ಹೊತ್ತವುಗಳಾಗಿ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ; ಮದುರೈಯ ಪವಿತ್ರ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಥದ ಶಬ್ದವೂ, ಕುದುರೆಗಳ ಕೆನೆತದ ಶಬ್ದವೂ, ಆ ಕುದುರೆಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಕಿಂಕಿಣಿ ಮಾಲೆಯ ಶಬ್ದವೂ, ಚರ್ಮವಾದ್ಯ, ಸುಷಿರವಾದ್ಯ, ತಂತಿವಾದ್ಯ, ಕಾಂಸ್ಯವಾದ್ಯ, ಕಂಠವಾದ್ಯ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳ ಶಬ್ದವೂ, ಆನೆಗಳ ಘೀಳಿಡುವ ಶಬ್ದವೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಹಾಶಬ್ದವು ತುಂಬಿರುವುದರಿಂದ ಮೋಡದ ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದವು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಗಣಿಕೆಯರ ಬೀದಿ

ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಮನಸ್ಸು ಅಳಿಯುವವರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎಳ್ಳಿಗೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಅಳೆದು ಕೊಡುವಂತೆ, ರತಿ ಸುಖವನ್ನು ಮಾರುವ ಗಣಿಕೆಯರು ತಮ್ಮ ಸುಖದ ರತಿವಿಲಾಸಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ, ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಲೀಲಾಪ್ರಕಾರಗಳು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಬಿಡಿಸಲಾದ ಚಿತ್ರಗಳು ಆ ಗಣಿಕೆಯರು ವಾಸಿಸುವ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಗಣಿಕೆಯರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಈಟಿಗಳಿಂದ ಕಾಮುಕರ ಎದೆಗಳಿಗೆ ದಾಳಿಮಾಡಿ, ಅವರ ಕೈಯಿலಿರುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ; ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತೂಗುவிட்டு, ಬೆಳದಿಂಗಳ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ அமைத்த ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಮನ್ಮಥನು ಒಲಿದು ಬರುವಂತೆ ಹಲವು ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಪುರುಷರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಗಣಿಕೆಯರ ಕೂದಲಿನ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಉದುರಿದ ಮಕರಂದಗಳೂ, ಸ್ತನಗಳಿಂದ ಉದುರಿದ ಚಂದನವೂ ಕುದುರೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಧೂಳಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಹೋಗಿ ದೇವಲೋಕದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ದೇಹವನ್ನೂ ಕೂದಲನ್ನೂ ಆವರಿಸಿ ಅವರ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಮರೆಮಾಡುತ್ತವೆ. ಗುರುಗಳು ಹಲವು ಬಾರಿ ಪಠಿಸುವ ವೇದವನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಹೇಳುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಾಲಕರಂತೆ, ಗಣಿಕೆಯರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಗಿಳಿಗಳೂ, ಮೈನಾ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಯಾವಾಗಲೂ 'ಆಲವಾಯ್ ಉಡೈಯಾನೇ' ಎಂದೂ, 'ಅಂಗಯರ್ಕಣ್'

ನಿಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ವೇಶ್ಯೆಯರು, ತಮ್ಮ ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮೀಟುವ ಯಾಳ್ (ವೀಣೆ) ತಂತಿಯ ನಾದವೂ ಅವರ ಮಧುರವಾದ ಕಂಠದ ಧ್ವನಿಯೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಯುವಕರ ಕಿವಿಯೆಂಬ ಕಾಲುವೆಯ ಮೂಲಕ ಹೋಗಿ ಕ್ರೂರವಾದ ಕಾಮವೆಂಬ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ.

ವೇಳಾಳರ್ ವೀದಿ

ಗಂಗೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯೂ, ಅರಸರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಉನ್ನತಿಯೂ, ನೇಗಿಲಿನ ಸಂಪತ್ತೂ ಉಳ್ಳ ವೇಳಾಳರು ತಮ್ಮ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಹಸನ್ಮುಖದಿಂದ ಎದುರುಹೋಗಿ ಕರೆದು ಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವ ಧ್ವನಿಯೂ, ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ಷಡ್ರಸದ ಊಟವನ್ನು ಉಣ್ಣುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಉಪಚಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವ ಧ್ವನಿಯೂ, ತಮಿಳು ಪದ್ಯಗಳ ಶಬ್ದರುಚಿ ಮತ್ತು ಅರ್ಥರುಚಿಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಹೊಗಳುವ ಧ್ವನಿಯೂ, ಕವಿಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಧ್ವನಿಯೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಕಡಲಿನ ಮೊರೆತವನ್ನು ಮೀರಿಸುತ್ತದೆ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಂದು ಊಟಮಾಡಿ ಹೋದ ಮೇಲೂ ವೇಳಾಳರು ಅತಿಥಿಗಳ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲುವುದು, ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿಬಿಟ್ಟು ಮಳೆ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ರೈತರಂತಿರುತ್ತದೆ. ವೇಳಾಳರು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ, ದೇವಲೋಕದಲ್ಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರು; ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವರು; ತಾಳ್ಮೆಯೂ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯೂ ಮತ್ತು ಮನೋಬಲವೂ ಉಳ್ಳವರು; ದಾನದಲ್ಲೂ ಕೊಡುಗೆಯಲ್ಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರು; ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು; ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಾದವರು; ಮಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವವರು. ಈ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವರಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪಡೆದ ಮಗುವಿನಂತೆ ಇಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು.

ವಣಿಗರ್ ವೀದಿ

ತಮ್ಮ ಬಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು ಬರುವವರು ಕೇಳುವ ವಸ್ತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೇಳಿಯೂ, ಕೇಳುವ ವಸ್ತು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದ್ದರೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟೂ, ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮಾತಿನಿಂದಲೂ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಇರುವ ಅಂಗಡಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜಗುಲಿಗಳು

ನೀಲಮಣಿಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ; ಗೋಡೆಗಳು ಸ್ಫಟಿಕದ ಬೆಳಕನ್ನು ಸೂಸುವ ವಜ್ರದ ಕಂಬಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ; ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತವೆ.

ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಸಮುದ್ರವು ನೀಡುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಮರುದಮ್ ಭೂಮಿಯು ನೀಡುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಮುಲ್ಲೈ ಭೂಮಿಯು ನೀಡುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಕುರಿಂಜಿ ಭೂಮಿಯು ನೀಡುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಉಗ್ರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ತಂದು ತುಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಪ್ಪು ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿದ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ನೇತುಹಾಕಲಾದ ಹವಳದ ಮಾಲೆಗಳೂ, ಚಿನ್ನದ ಮಾಲೆಗಳೂ, ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಗಳೂ, ಪಚ್ಚೆ ಮಾಲೆಗಳೂ ಇಂದ್ರಧನುಸ್ಸಿನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಅಂಗಡಿಬೀದಿಗಳು ಹಗಲು-ಇರುಳುಗಳಿಲ್ಲದ ದೇವಲೋಕದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಹಲವು ಬಗೆಯ ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರಗಳೂ, ಅವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಹತ್ತಿ ವಸ್ತ್ರಗಳೂ, ಸಿಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಬೇರೆ ಹಲವು ಅಪರೂಪದ ವಸ್ತುಗಳೂ, ತಮಿಳು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದ ಹದಿನೇಳು ದೇಶಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ವಸತಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಡುವ ಅರೆಯುವ ಕಲ್ಲುಗಳೂ, ಗುಂಡುಕಲ್ಲುಗಳೂ ಪಚ್ಚೆಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ; ಒರಳುಗಳೂ ಮತ್ತು ಒನಕೆಗಳೂ ವಜ್ರದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ; ಒಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಗರು ಮರದ ತುಂಡುಗಳೇ ಉರುವಲು; ಪನ್ನೀರು ಕುದಿಯುವ ನೀರು; ಮುತ್ತುಗಳೇ ಅಕ್ಕಿ; ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳೇ ಬೆಂಕಿ; ಅವರು ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚಿನ್ನದವು. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮನೆಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದಿಂದಲೂ, ಚಿಲಕಗಳು ವಜ್ರದಿಂದಲೂ ಆದವು; ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಳೆದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಹೋಲುವ ಕೆಂಪು ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳೂ, ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿಗಳೂ, ಪಚ್ಚೆಗಳೂ, ಮುತ್ತುಗಳೂ, ವಜ್ರಗಳೂ, ಹವಳಗಳೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಆಯ್ದು ತೆಗೆಯುವವರ ಕೈಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲೂ ಎರಡಾವಿರದಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತವೆಯಂತೆ. ದೊಡ್ಡ ಆಲದ ಮರದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೇರಿದ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ, ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಂದ ಹದಿನೆಂಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ನಾಡಿನ ಜನರೂ ಅವರವರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಹಲವು

ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಏಳು ಬಗೆಯ ಲೋಹಗಳನ್ನೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ (ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ), ಇತರವುಗಳನ್ನೂ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಇಟ್ಟು, ಬೇಕಾದವರು ಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ (ಬೆಲೆ) ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ, ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಬೀದಿಗಳು ವೇದಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವು ಶಿವಪುರವಾಗಿಯೂ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮನೆಗಳಿಂದಾವೃತವಾದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೀದಿಯು ಅಳಕಾಪುರಿಯಾಗಿಯೂ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ರಾಜರ ಬೀದಿ

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೊರಗಿನ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಸೂರ್ಯನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತೆ, ದುಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರ ಕೋಪವುಳ್ಳ ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳ ದುಃಖವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ, ಧರ್ಮದಂಡವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗುವ ರಾಜರು ವಾಸಿಸುವ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ, ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳನ್ನೇ ಕುದುರೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕುದುರೆ ಲಾಯಗಳೂ, ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೇ ಕಿತ್ತು ತಂದಿಟ್ಟಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಆನೆಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳೂ ಹೇರಳವಾಗಿವೆ; ಕೊಡಲಿ, ವಜ್ರಾಯುಧ, ಬಿಲ್ಲು, ಬಾಣ, ತ್ರಿಶೂಲ, ಚಕ್ರ, ಈಟಿ, ನೆಗ್ಗಿಲು ಮುಳ್ಳು, ನೇಗಿಲು, ಬಾಗಿದ ದೊಣ್ಣೆ, ಕತ್ತಿ, ಗುರಾಣಿ, ದಂಡ ಮುಂತಾದ ಆಯುಧಗಳ ಸಮೂಹದೊಂದಿಗೆ ಕೊಟ್ರವೈ (ದುರ್ಗೆ) ನೆಲೆಸಿರುವ ಮಂಟಪಗಳೂ ಹಲವು ಇವೆ; ರಂಧ್ರವುಳ್ಳ ಕಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿಷ್ಣುವು ಚಕ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದಂತೆ ತಿರುಗಿಸಿಯೂ, ಕೆಂಪು ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂದ ಆನೆಗಳಂತೆ ಕೆಂಪು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಮಾಡಿಯೂ, ಕತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಗುರಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಬೀಸಿಯೂ ರಾಜಕುಮಾರರು ಯುದ್ಧ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುವ ಮಂಟಪಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ. ನೀಲಮಣಿಯಿಂದಾದ ಅರಮನೆಯೂ, ಕೆಂಪುಮಣಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಅರಮನೆಯೂ, ಚಿನ್ನದಿಂದಾದ ಅರಮನೆಯೂ, ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅರಮನೆಯೂ ಸಾಲ ಸಾಲಾಗಿ அமைந்துள்ள ನೋಟವು, ಮದುರೈ ಎಂಬ ಕನ್ನಿಕೆಯು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿ ಧರಿಸಿದ ಹಾರಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಮೋಡಗಳು ಮಿಂಚನ್ನು ಕತ್ತಿಯಂತೆ ಬೀಸಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಂತೆ, ಆನೆಗಳು ಬೆಳ್ಳಗಿನ ದಂತಗಳನ್ನು ಎದುರೆದುರಾಗಿ ಚಾಚಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ತಿವಿದು, ಮೋಡಗಳು ಗುಡುಗುವಂತೆ ಗುಡುಗಿ, ಆ ಮೋಡಗಳು ಮಳೆ ಸುರಿಸುವ ಧಾರೆಗಳಂತೆ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವಂತೆ ವೀರರು

ಆ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಯುದ್ಧ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವರು. ಮನೋವೇಗವೂ ತಮ್ಮ ವೇಗಕ್ಕೆ ಹಿಂದಾಗುವಂತೆ ಹೋಗಬಲ್ಲ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದ ರಥಗಳನ್ನು ಭೂದೇವಿಯ ಬೆನ್ನು ಹರಿಯುವಂತೆ ಆ ವೀರರು ಓಡಿಸುವರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಚಿಂತಿಸದವರಾಗಿ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಳಿ ವೀರರು ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧದಂತೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಜುಟ್ಟುಳ್ಳ ಹುಂಜಗಳನ್ನೂ, ಟಗರುಗಳನ್ನೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ ಯುದ್ಧವೊಂದನ್ನೇ ನೋಡಿ ವೀರರು ನಿಲ್ಲುವರು. ಮುತ್ತಿನಂತಿರುವ ಮುಗ್ಧ ಬಾಲಕಿಯರು ವೈಗೈ ನದಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ರಾಜಕುಮಾರರು ಸಣ್ಣ ರಥಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಬಾಲಕಿಯರು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿ ತಾವು ಧರಿಸಿರುವ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಸಣ್ಣ ರಥಗಳ ಓಟವು ತಡೆಯಲ್ಪಡುವಂತೆ ಎಸೆಯುವರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜಕುಮಾರರು ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಮುಗುಳ್ನಗುವರು. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೇವಿನ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ ಪರಿಮಳ ಬೀರಲೂ, ಕಾಲುಗಳ ಬಳಿ ಆತ್ತಿ ಮಾಲೆಯೂ ತಾಳೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯೂ ಪರಿಮಳ ಬೀರಲೂ, ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜರು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಏಳು ಅಂತಸ್ತಿನ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅರಮನೆಯು ಮದುರೈ ನಗರದ ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಮರೆಯವರ್ ವೀದಿ

ಆಸ್ತಿಕರು 'ಉಂಟು' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ, 'ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ನಾಸ್ತಿಕರ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಕತ್ತಿಯಾಗಿ ಶಿವನು ಅರುಹಿದ ವೇದಗಳ ಸಾರವನ್ನೂ ಅರಿತು ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾಗಿ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮಹಾ ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ವೇದಪಂಡಿತರ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಮುಂಜಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಉಡದಾರವು ಹೊಳೆಯಲೂ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಮಲದ ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿದ ಜುಟ್ಟು ಅಲುಗಾಡಲೂ, ಉಡುಪಿನ ನೆರಿಗೆಯು ಮುಂದೆ ಕಚ್ಚೆಯಾಗಿ ನೇತಾಡಲೂ, ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಜನಿವಾರವು ಬೆಳಗಲೂ, ಮುತ್ತುಗದ ಕೋಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ವೇದ ಕಲಿಯುವ ಬಾಲಕರ ವೇದ ಪಠಿಸುವ ಶಾಲೆಯಾಗಿವೆ. ವೇದ ಕಲಿಯುವ ಬಾಲಕರು ದೈವಿಕ ವೇದಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗಿಣಿಗಳೂ ಆ ವೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿ

ಗುಮ್; ಆ ಗಿಳಿಗಳಿಂದ ಬೇರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮೈನಾ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಆ ವೇದಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಪಕ ವನದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಗಿಳಿಗಳಿಗஎல்லாம் ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತವೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಸಂಘಗಳೂ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಆರು ಅಂಗಗಳನ್ನೂ, ಹದಿನೆಂಟು ಸ್ಮೃತಿಗಳನ್ನೂ, ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಅರಿತವರಿಂದಲೂ, ಅನ್ಯ ಧರ್ಮದವರ ವಾದಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಲ್ಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಂದಲೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ನೇತುಹಾಕುವ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾದ ಕಮಂಡಲವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದವರೂ, ಕಾವಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೂ, ಸಣ್ಣ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಂದರೆಗೆ ಹೆದರಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕುವ ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರೂ, ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ ಮಳುವಿನಂತೆ (ಕೊಡಲಿಯಂತೆ) ಕೌಪೀನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ದಂಡವನ್ನು ಉಳ್ಳವರೂ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸದವರೂ ಆದ ತಪಸ್ವಿ ಮುನಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಮಠಗಳು ಆ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇವೆ. ಅಡುಗೆ ಒಲೆಗಳಿಂದ ಎದ್ದ ಹೊಗೆಯೂ, ಮೇಲಿನ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಗರು ಮರದಿಂದ ಎದ್ದ ಹೊಗೆಯೂ, ಯಜ್ಞಕುಂಡದಿಂದ ಎದ್ದ ಹೊಗೆಯೂ ಒಂದಾಗಿ ಬೆರೆತು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು, ಶಿವನ ಪವಿತ್ರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಮಾದೇವಿಯು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದಾಗ ಕತ್ತಲಾದ ದಿನವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ.

ಶೈವರ ಬೀದಿ

ದೈವಿಕವಾದ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನೂ, ಪವಿತ್ರ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನ್ನೂ ಹಡಗನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಏಳು ಬಗೆಯ ಜನ್ಮಗಳೆಂಬ ಏಳು ಸಾಗರಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ, ಶಿವನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳೆಂಬ ಮುಕ್ತಿಯ ದಡವನ್ನು ಸೇರುವ ಶೈವ ಮಹನೀಯರು ವಾಸಿಸುವ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಠಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಇಹ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವವರೂ, ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಬರಲಿರುವ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವರೂ, ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಶಿವಾಗಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮವನ್ನು ತಡೆಯುವವರೂ, ಶಿವನ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಆಣವ ಮಲವನ್ನು (ಅಹಂಕಾರವನ್ನು) ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವರೂ ಆದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಇದ್ದಾರೆ.

ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿ ವಿಧಿ-ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವರೂ, ತಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಸಮಯಿಗಳು (ಭಕ್ತರು), ಪುತ್ರರು, ಸಾಧಕರು ಮುಂತಾದವರ ಪಾಶವನ್ನು (ಬಂಧನವನ್ನು) ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವವರೂ ಆದ ಅನೇಕ ಶೈವ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ್ಯರು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಆಗಮಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕರುಣಿಸಿದ ರೀತಿಯಿಂದ, ವಿಧಿ-ನಿಷೇಧ ವಾಕ್ಯಗಳೂ, ಮೋಕ್ಷವೂ ಒಂದೇ ಎಂದೂ, ಎರಡು ಎಂದೂ ಹೇಳುವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಹಲವು ಅಲ್ಲಿವೆ.

ತಿರುಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಮುಂತಾದವು

ಕೊಳಲಿನ ನಾದವೂ, ತುಂಬುರು ನಾರದರ ಸಂಗೀತ ಗಾಯನದ ನಾದವೂ, ಮಹಿಳೆಯರ ನೃತ್ಯದ ನಾದವೂ, ತೇವರಂ ತಿರುಮುರೈ ಪಠಿಸುವ ನಾದವೂ, ಉತ್ಸವದ ನಾದವೂ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ನಾದವೂ, ಮೃದಂಗದ ನಾದವೂ, ಬಿಟ್ಟುಹೋಗದಿರುವುದು ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನ್ (ಶಿವ) ನೆಲೆಸಿರುವ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಿಂದ (ರಜತ ಸಭೆಯಿಂದ) ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ಏಳುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಳಕಿನ ವಿಸ್ತಾರವು, ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಎತ್ತರದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸಲು ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವ ಕದಂಬ ವೃಕ್ಷವು, ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪ ಸುರಿಯಲು, ಹಲವು ಹೂವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ವರವನ್ನು ಬೇಡಿ ನಿಂತಿರುವ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ: ಸಮುದ್ರವು ಅದಲ್ಲ ಇದುವೇ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ಕಂದಕವೂ, ಚಕ್ರವಾಳ ಪರ್ವತವು ಅದಲ್ಲ ಇದುವೇ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯೂ, ಎಂಟಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಪರ್ವತಗಳು ಅವಲ್ಲ ಇವೇ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಗೋಪುರಗಳೂ, ಮೇರು ಪರ್ವತವು ಅದಲ್ಲ ಇದುವೇ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ಇಂದ್ರ ವಿಮಾನವೂ ಆ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸುಂದರಗೊಳಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ವೇದದ ಅಂತ್ಯವನ್ನೂ, ನಾದ ತತ್ತ್ವದ ಅಂತ್ಯವನ್ನೂ ಮೀರಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಆ ಶಿವಪುಣ್ಯವು ನೀಡುವ ಫಲವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ,

ಮದುರೈ ತಿರುನಗರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದವರು ಅನುಭವಿಸುವ ಆನಂದದಂತೆ, ಆ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜನರು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೂ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದಿದೇವನಾದ ಶಿವನೇ ಪಾಂಡ್ಯನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು (ಸಂಪತ್ತನ್ನು) ಪಡೆಯಿತು; ಆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದಳು; ಆ ಸಂಪತ್ತು, ಹಲವು ಧರ್ಮಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹೆರತು; ಆ ಹೆಣ್ಣು, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಶಿವಲೋಕವೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಲು ತಕ್ಕುದಾದ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಲವು ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಅಸೂಯೆಯಿಂದಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದೆ (ನಿದ್ರಿಸದೆ) ಇದ್ದಾರೆ.

ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮೀನಿನ ಧ್ವಜವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜನು ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಎಸೆದು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಬತ್ತಿಸಿ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದುದೂ, ದೇವೇಂದ್ರನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡಿ ಅವನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದುದೂ, ಮೋಡಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಹಾಕಿ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುದೂ, ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆದು ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದುದೂ ಈ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಬಲದಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಭಗವಂತನಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಸಾವಿರ ನಾಲಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆದಿಶೇಷನಿಂದಲೂ ಹೇಳಲು, ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಇಂದ್ರನಿಂದಲೂ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳ ಭೂಮಿ ಎಂದೂ, ಆ ಧರ್ಮದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸ್ಥಳ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ ಎಂದೂ ಹೇಳುವರು; ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಧರ್ಮ ಮಾಡಲು ಸ್ಥಳವಾಗಿರುವುದೂ, ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸ್ಥಳವಾಗಿರುವುದೂ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವೇ ಆಗಿದೆ.

ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾಧುರ್ಯಭರಿತ ಇಂಪಾದ ಮಾತನ್ನಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯರ ವೀಣೆಯ ನಾದದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಹಾಡನ್ನು ದೇವಲೋಕದ ಅಮೃತವೂ

ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ, ಅಮೃತದಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾಡುವ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವರು ಹಲವರು; ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವರು ಹಲವರು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸಿ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಆಗಮ ಕ್ರಮದಂತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೂ, ಭಗವಂತನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕಲಿತವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಿಂತಿಸುವುದರಲ್ಲೂ, ಭಕ್ತರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲೂ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವರು ಹಲವರು. ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಸತ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕಲಿತೂ, ಆ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲಿತವರ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿಯೂ, ಕೇಳಿದವುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರುವಂತೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಚಿಂತಿಸಿಯೂ, ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಸಂಶಯ ಮತ್ತು ಭ್ರಮೆಗಳು ದೂರವಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿಯೂ, [1]ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶಿವಾನಂದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಯೂ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವರು ಹಲವರು.

ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕನ ಮಹಿಮೆ

ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕನಾಗಿರುವವನು ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದವನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವುದು ಉಪಚಾರದ ಮಾತಲ್ಲವೇ? ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕನನ್ನು ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು ಅಪರೂಪ. ಆದರೆ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಅದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾದೇವರೇ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜನಾಗಿ-ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಅರಸನಾಗಿ-ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕನಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು. ಈ ಅಖಿಲ ಪ್ರಪಂಚವು ಆ ಸೋಮಸುಂದರ ಪೆರುಮಾಳರ ದಿವ್ಯ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಅವರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲಿ? ಇತರ ರಾಜರು, ದೇವತೆಗಳು ಮುಂತಾದವರ ಸ್ವಭಾವಗಳಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಹೇಳುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೇ? ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸ್ಥಳದ ಮಹಿಮೆ, ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆ, ಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪದ್ಯ-109
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-232

1. ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ: ಇಲ್ಲದ ಜಾಗ-ಇದು ಕೇವಲ ಸಕಲಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಶುದ್ಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಅರುಳಾಧಾರ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ.

೮. ಸ್ಥಳದ ಮಹಿಮೆ

ಸ್ಥಳದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ

"ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಮುನಿಗಳೇ!, ನೀವು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೇಳಿದ ಸ್ಥಳವು ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಆಗಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಕೊಳವೂ, ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವೂ ಇವೆ. ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಒಂದು ಸ್ಥಳವೂ, ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ತೀರ್ಥವೂ, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವೂ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ; ಇದು ಸತ್ಯ. ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಸ್ಥಳದ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಕೇಳುವಿರಾಗಿ.

ಕೇಳಿದರೆ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡುವ ಆಲವಾಯ್

ಯಾವುದೇ ಲೋಕದಲ್ಲೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವು; ಆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವು; ಆ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತೆಂಟು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವು; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ [೧]ಹದಿನಾರು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವು; ಅವುಗಳಲ್ಲೂ ನಾಲ್ಕು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ನಾಲ್ಕು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳು [೨]ಚಿದಂಬರಂ, ಕಾಶಿ, ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿ, ತಿರುವಾಲವಾಯ್ (ಮಧುರೈ) ಎಂಬುವುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿಯೂ ತಿರುವಾಲವಾಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಚಿದಂಬರಂ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕರುಣಿಸಬಲ್ಲದು; ಕಾಶಿಯು ತನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಸಾಯುವವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲದು; ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸುವವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲದು.

೧. ಹದಿನಾರು ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳು - ಕೈಲಾಸ, ತಿರುಕ್ಕೇದಾರಂ, ಶ್ರೀಶೈಲಂ, ಗೋಕರ್ಣ, ಕಾಶಿ, ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿ, ತಿರುವಾಲಂಗಾಡು, ಕಾಂಚೀಪುರಂ, ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈ, ವೃದ್ಧಾಚಲಂ, ಚಿದಂಬರಂ, ತಿರುವೆಣ್ಕಾಡು, ತಿರುವಾರೂರ್, ವೇದಾರಣ್ಯಂ, ಮಧುರೈ, ರಾಮೇಶ್ವರಂ ಎಂಬುವು.

೨. ಚಿದಂಬರಂ, ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿ - ಇವೆರಡೂ ಪಂಚಭೂತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವು. ಕಾಶಿ - ಇದು ಹನ್ನೆರಡು ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ - ಇದು ಸಪ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ಅನ್ನದಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ವಯಲ್ಪುಲಿಯೂರ್ ಕಾಶಿನಗರ
ಕಾಳತ್ತಿ ಆಲವಾಯ್ ಎಂಬ
ಇಂತಹ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುವಾಲ
ವಾಯ್ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು; ಅದೇಗೆಂದರೆ
ಮಿಂಚುವ ಅಂಬಲವನ್ನು ಕಂಡರೆ, ಕಾಶಿನಗರದಲ್ಲಿ
ವಾಸಿಸಿ ಮರಣಹೊಂದಿದರೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾಳತ್ತಿ ಎಂಬ
ಪೊನ್ನಗರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆ
ಮಾಡಿದರೆ ಭೋಗ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಭೋಗವನ್ನೂ, ಆನಂದಮಯವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಕರುಣಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಂಪೊರುಳಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಎಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೊದಲು ಈ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಅನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದನು.

'ತಿರುವಾಲವಾಯ್' ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದವರೇ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ; 'ತಿರುವಾಲವಾಯ್' ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸಿದವರೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ; ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಅನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿದವರೇ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ; ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ವಾಸಿಸುವವರೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಎಂದು ಕೇಳಿದವರೇ
ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು; ಸಂಪತ್ತು ವೃದ್ಧಿಸುವ
ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸಿದವರೇ
ಅರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು; ದೇವದೇವನ
ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಅನ್ನು ಕಂಡವರೇ
ಸುಖಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಸೇರುವರು; ಎಂದೆಂದಿಗೂ
ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರೇ
ಪರಮಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸೇರುವರಲ್ಲವೇ.

ಸುಲಭವಾಗಿ ಫಲವನ್ನು ನೀಡುವ ತಿರುವಾಲವಾಯ್

ಗಂಗಾನದಿಯಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಕಾಶಿ ಮುಂತಾದ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಮರುಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ವೈಗೈ ನದಿಯಿಂದ ಆವೃತವಾದ ತಿರುವಾಲವಾಯ್, ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರಿಗೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ೧ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ

೧. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ - ಇದು ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಇರುವಾಗಲೇ, ಉಪ್ಪಿನ ಮಡಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ಪಶುಕರಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಿವಕರಣಗಳಾಗಿ, ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅತೀತಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಮೋಹವಿಲ್ಲದೆ ಶಿವಭೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಮರುಮೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಾಟಿಯಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ, ಈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವವರು, ತಮ್ಮ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಬೆರೆಸಿದ ಸಿಹಿಯಾದ ಹಾಲನ್ನವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟು ಅಂಗೈಯ ಹಿಂಭಾಗವನ್ನು ನೆಕ್ಕುವವರಂತಾಗುವರು. ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ [1]ಅಶ್ವಮೇಧ, ವಾಜಪೇಯ, ಷೋಡಶಕ, ಅಗ್ನಿಷ್ಟೋಮ, ರಾಜಸೂಯ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವೂ, [2]ದರ್ಶ ಪೂರ್ಣ ಮುಂತಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವೂ, ಎಳ್ಳು, ತುಪ್ಪ, ಅನ್ನ, ಕನ್ಯೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಆನೆ, ಮನೆ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಹಸು, ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ, ವಸ್ತ್ರ, ಕೃಷಿಭೂಮಿ ಮುಂತಾದ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವೂ, ಕಾಶಿ ಮುಂತಾದ ಶಿವಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವೂ, ಗಂಗೆ, ಯಮುನೆ, ಸರಸ್ವತಿ, ಕಾವೇರಿ, ಕೃಷ್ಣೆ, ತುಂಗಭದ್ರೆ, ಪಾಲಿ, ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ಮುಂತಾದ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಬರುವ ಫಲವೂ ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ವಾಸಿಸುವವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಅತ್ಯಧಿಕ ಫಲ ನೀಡುವ ತಿರುವಾಲವಾಯ್

ಇತರ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ [3]ಹತ್ಯೆ, ಕಳ್ಳತನ, ಮದ್ಯಪಾನ, ಪರಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಾಮೋಹ ಮುಂತಾದ ಪಾತಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ಸದಾ ವಾಸಿಸುವವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗುತ್ತವೆ. ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ [4]ಚಾಂದ್ರಾಯಣ ವ್ರತವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ

---

1. ಅಶ್ವಮೇಧ, ರಾಜಸೂಯ - ಇವು ರಾಜರು ಮಾಡುವ ಯಾಗದ ವಿಧಗಳು. ವಾಜಪೇಯ, ಷೋಡಶಕ, ಅಗ್ನಿಷ್ಟೋಮ - ಇವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಾಡುವ ಯಾಗದ ವಿಧಗಳು.

2. ದರ್ಶಪೂರ್ಣ - ಇದು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

3. ಈ ಹತ್ಯೆ ಮುಂತಾದ ಮಹಾ ಪಾತಕಗಳನ್ನು, "ಮರೆಯವರ್ಚ್ ಸೆಗುತ್ತೋನ್ ಕಡಿಮದು ನುಗರ್ನ್ದೋನ್ ವಯಂಗುಸೆಮ್ ಪೊನ್ಗಳ(ವು) ಆಂಡೋನ್, ನಿರೈಯರುಟ್ ಕುರವನ್ ಪನ್ನಿಯೈಪ್ ಪುಣರ್ನ್ದೋನ್ ನಿಗರಿಲ್‌ಇಕ್ ಕೊಡಿಯರೈ ಯಾರುಮ್, ಅರೈವರಾಲ್ ಮಾಪಾ ತಗರ್ಎನ ಇವರೈ ಅಡುತ್ತೊರು ವರುಡಮ್ನಟ್ ಡವರುಮ್, ಮುರೈತವಿರ್ ಮಾಪಾ ತಗರ್ಗಳೇ ಎನ್ನ ಮೊಳಿವತರ್(ಕು) ಐಯ ಮೋನ್(ರು) ಇನ್ರ್ರೇ" ಎಂದು ಬರುವ ಸೂತಸಂಹಿತೆಯಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಿರಿ.

4. ಚಾಂದ್ರಾಯಣ ವ್ರತ - ಇದು ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಡಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಉண்டும், ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ

ಫಲವು ಈ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಉಪವಾಸ ವ್ರತದಿಂದ ಬರುವ ಫಲವು ಈ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನದ ಉಪವಾಸ ವ್ರತದಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಆಚರಿಸುವ ವ್ರತದಿಂದ ಬರುವ ಫಲವು ಈ ಪತಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅಷ್ಟಮಿ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಆಚರಿಸುವ ವ್ರತದಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಫಲವನ್ನು ಈ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಇತರ ಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ ವ್ರತದಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನು ಈ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವರಾತ್ರಿ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದ ತಪಸ್ವಿಯು ಈ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ಉಂಡು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನು [೧]ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಮಹಾತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಪತಿ ತಿರುವಾಲವಾಯ್

ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮುನಿಗಳೇ! ಈ ನಾನ್ಮಾಡ (ನಾಲ್ಕು ಮಾಡಗಳ) ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯೂ, ತಪಸ್ವಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅನ್ನವೂ ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಷೋಡಶ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನೂ, ಕೇಳಿ ತಿಳಿದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ನೂಲ್ (ಶಾಸ್ತ್ರ) ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಯೋಗ ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಸತ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ಅರಿತು, ಅಹಂಕಾರ ಅಡಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನೂ ಈ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಾಸಿಸುವವರು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಡಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭುಜಿಸುತ್ತಾ ಆಚರಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ರತವಾಗಿದೆ.

೧. ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಮಹಾತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವುದನ್ನು, "ಪುಟ್ರುಮಾಯ್ ಮರಮಾಯ್ಪ್ ಪುನಲ್ಕಾಲೇ ಉಂಡಿಯಾಯ್ ಅಂಡ ವಾಣರುಮ್ ಪಿರರುಮ್, ವಟ್ರಿಯಾರುನ್ನಿನ್ ಮಲರಡಿ ಕಾಣಾ ಮನ್ನ!" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾಚಕಮ್-ಸೆತ್ತಿಲಾಪ್ಪತ್ತು ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲದೆ, ತಿಳಿಯಬಲ್ಲವರು ಬೇರೆ ಯಾರು? ಆದ್ದರಿಂದ, ಇರು-ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಬಯಸುವವರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತಲುಪಿ ವಾಸಿಸಬೇಕು.

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು, ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ತ್ರಾಸಿನ ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ, ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಅನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ ಇಟ್ಟು ಎರಡನ್ನೂ ತೂಗಿದಾಗ, ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಇದೇ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸ್ಥಳವೆಂದು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನ ಇತರ ಹೆಸರುಗಳು

ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಶಿವನಗರಮ್, ಕಡಂಬವನಮ್, [೧]ಜೀವನ್ ಮುತ್ತಿಪುರಮ್, [೨]ಕನ್ನಿಪುರಮ್, ತಿರುವಾಲವಾಯ್, ಮದುರೈ, ಭೂಲೋಕ ಶಿವಲೋಕಮ್, [೩]ಸಮಟ್ಟಿ ವಿಚ್ಚಾಪುರಮ್, ನಾನ್ಮಾಡಕ್ ಕೂಡಲ್, [೪]ದುವಾದ ಸಾಂತತ್ತಲಮ್ ಎಂದು ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಅರುಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು, "ದೇವರೇ, ತಾವು ಸ್ಥಳದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿ, ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂದಬೇಕಾದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಫಲವನ್ನು ಈಗಲೇ ಪಡೆದೆವು. ಇನ್ನು, ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯರು ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ಪದ್ಯ - ೨೩

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೨೫೫

---

೧. ಜೀವನ್ ಮುತ್ತಿಪುರಮ್ - ಇದು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಪಡೆದ ಹೆಸರು.

೨. ಕನ್ನಿಪುರಮ್ - ಇದು ತಡಾದಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ಕನ್ನಿಕೆಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದ್ದರಿಂದ ಪಡೆದ ಹೆಸರು.

೩. ಸಮಟ್ಟಿ ವಿಚ್ಚಾಪುರಮ್ - ಇದು ಶಿವಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನೂ ಕರುಣಿಸುವುದರಿಂದ ಪಡೆದ ಹೆಸರು.

೪. ದುವಾದ ಸಾಂತತ್ ತಲಮ್ - ಇದು ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನಿಗೆ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಗುಲದ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪಡೆದ ಹೆಸರು.

೯. ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆ

ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ ತೀರ್ಥ

ಉಮಾದೇವಿಯವರ ಪ್ರೀತಿ ಸುರಿಸುವ ಕರುಣಾಮಯಿ ದಿವ್ಯ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ ತೀರ್ಥವನ್ನು, ನದಿಗಳಿಗೆ ರಾಜನಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಗಂಗೆ, ಕಾವೇರಿ ಮುಂತಾದ ನದಿಗಳೂ, ಸಮುದ್ರಗಳೂ, ಮೋಡಗಳೂ, ಇತರ ಜಲಮೂಲಗಳೂ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಮುಂಚೆಯೇ ತಮಗೆ ತಿರುಮಂಜನ (ಅಭಿಷೇಕ) ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು.

ಶಿವಗಣನಾಥರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಉಮಾದೇವಿಯೊಡನೆ ವೃಷಭ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಆರೂಢನಾಗಿ, ನಂದಿ ಮುಂತಾದ ಗಣನಾಯಕರು ತಮಗೆ ಮುಂದೆಯೂ ಹಿಂದೆಯೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಸುತ್ತುವರಿದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು, ನಾಗಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಣಲೋಕ, ಸತ್ಯಲೋಕ, ವೈಕುಂಠ, ತಮ್ಮ ಶಿವಲೋಕ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಹರಿಸಿ ದಿವ್ಯಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಆಗ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಮತ್ತು ದೇವೇಂದ್ರನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಲು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ, ತಮ್ಮ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಅನ್ನು ತಲುಪಿ, ಶಿವಗಣ ನಾಯಕರ ಮೇಲೆ ಕಟಾಕ್ಷ ಬೀರಿ ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ತಿರುನಂದಿದೇವರು ಮುಂತಾದ ಗಣನಾಯಕರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, "ಆನಂದ ತಾಂಡವವಾಡುವ ನಮ್ಮೊಡೆಯನೇ! ಈ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನಿಗೆ ತಿರುಮಂಜನ ಮಾಡಲೂ, ದಾಸರಾದ ನಾವು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲೂ, ಗಂಗೆ ಮುಂತಾದ ನದಿಗಳೂ, ಕೆರೆಗಳೂ, ಇತರ ಜಲಮೂಲಗಳೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲವೇ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಥವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ ತೀರ್ಥವು ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಇತಿಹಾಸ

ತಕ್ಷಣವೇ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಆ ಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ-ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಊರಿದರು. ಆ ತ್ರಿಶೂಲವು ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಪಾತಾಳವನ್ನೂ ಅಂಡ...

೯. ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆ

ಕಟಾಹವನ್ನೂ ಸೀಳಿತು. ಆ ಕಟಾಹದ ಹೊರಗಡೆ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಮಹಾಹೊರಗಿನ ಕಡಲು ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಏಳುವ ಕಡಲಿನ ನೀರಿನಂತೆ ಉಕ್ಕಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದಿತು. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತದಿಂದ ಅದರ ಉಕ್ಕುವಿಕೆಯನ್ನು, "ಶಾಂತವಾಗು" ಎಂದು ಶಮನಗೊಳಿಸಿ, ಜಟಾಮಕುಟದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಂಪಡಿಸಿ ಬೆರೆಸಿ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು; ತರುವಾಯ, ನಂದಿದೇವನನ್ನೂ ಇತರ ಗಣನಾಯಕರಿನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ನಾವು ಇತರ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಈ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಇದು 'ಆದಿ ತೀರ್ಥ' ಎಂದೂ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಡುವ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ விளங்குವುದರಿಂದ 'ಪರಮ ತೀರ್ಥ' ಎಂದೂ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದರಿಂದ 'ಶಿವ ತೀರ್ಥ' ಎಂದೂ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದರಿಂದ 'ಜ್ಞಾನ ತೀರ್ಥ' ಎಂದೂ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ 'ಮುಕ್ತಿ ತೀರ್ಥ' ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಮಹಾ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಇತರ ಹಲವು ತೀರ್ಥಗಳಿಗಿಂತ
ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರಥಮತೆಯಿಂದ 'ಆದಿ ತೀರ್ಥ'
ಎನ್ನಬಹುದು; ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೇಲಾಗಿ
ನೆಲೆಸಿರುವುದರಿಂದ 'ಪರಮ ತೀರ್ಥ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಒದಗುವುದು.
ಅಜ್ಞಾನ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಮಿಂದವರು ಮಂಗಳವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ
ಇದರ ನಾಮವು 'ಶಿವ ತೀರ್ಥ' ವಾಗುವುದು; ದುರ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನ
ಕತ್ತಲೆ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದರಿಂದ 'ಜ್ಞಾನ ತೀರ್ಥ';
ಮುಕ್ತಿಗತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ 'ಮುಕ್ತಿ ತೀರ್ಥ' ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ನಾಮವು.

ಈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ತರ್ಪಣವನ್ನು ನೀಡಿ, ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅದರ ದಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ತಲುಪಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆರಾಧಿಸಿ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸಿದವರು, ಮಾನವ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದುದರ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಈ ತೀರ್ಥದಿಂದ ನಮಗೆ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತೀರ್ಥಗಳಿಂದಲೂ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ನಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದ ಸಂಕೇತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಅಂತರಂಗದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ

ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ನಂತರ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಆ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಆ ಗಣಗಳ ನಾಯಕರನ್ನೂ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಶಿವಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಮರೆಯಾದನು. ತಿರುನಂದಿದೇವರು ಮೊದಲಾದ ಶಿವಗಣಗಳ ನಾಯಕರೆಲ್ಲರೂ ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಿವಾಗಮದ ಕ್ರಮದಂತೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ಆರಾಧಿಸಿ ತಾವು ಬಯಸಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆದು ಉದ್ಧಾರವಾದರು.

ಪೊಱ್ಱಾಮರೈತ್ ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆ

ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ ತೀರ್ಥವನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿದರೆ ಪಾಪಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರೆ ಬಯಸಿದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಂದು ಕೈಗೂಡುತ್ತವೆ; ಮುಳುಗುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮುಳುಗುವಿಕೆಗೂ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ದೇಹವನ್ನು ಮಣ್ಣು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಶುದ್ಧಿಮಾಡಿ ವರುಣ ಸೂಕ್ತ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಮುಟ್ಟಿದರೂ ಸುಡುವಂತೆ ದೈವಿಕ ತನ್ಮೈ ಹೊಂದಿದ ಈ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದರೂ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ದೈವಿಕವಾದ ಈ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದರೂ
ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಪಡೆಯಲರಿಯದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾರೆ;
ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ; ಏನೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ
ಬಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೂ ಸುಡದೆ ಬಿಡುವುದೇ? ಅಮ್ಮಾ.

ಆ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವವರು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ವರುಣ ಸ್ನಾನ, ಆಗ್ನೇಯ ಸ್ನಾನ, ಮಂತ್ರ ಸ್ನಾನ [1]ಮುಂತಾದ ಸ್ನಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಪಡೆಯುವ ಪುಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ

೧. ಮುಂತಾದವು ಎಂಬುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೃತ್ತಿಕಾ ಸ್ನಾನ, ದಿವ್ಯ ಸ್ನಾನ, ಕಪಿಲ ಸ್ನಾನ, ವಿಭೂತಿ ಸ್ನಾನ, ಮಾನಸ ಸ್ನಾನ, ವಾಯು ಸ್ನಾನ, ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ಸ್ನಾನ ಎಂಬುವುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪರಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದವರು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರುವರು, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ದೇವತೆಗಳು ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಇಷ್ಟದಿಂದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೂ, ಎಳ್ಳನ್ನೂ ತಂದು ತರ್ಪಣ ಮಾಡಿದವರು ತಕ್ಕ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ವ್ರತ, ಪೂಜೆ, ದಾನ, ಧರ್ಮ, ಹೋಮ, ತಪಸ್ಸು, ಜಪ, ಧ್ಯಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ತೀರ್ಥದ ದಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾಡಿದರೆ, ಇತರ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾಡಿದ ಫಲಕ್ಕಿಂತ ಕೋಟಿ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಡೆಯುವರು.

ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬದಂದು ಮುಳುಗಿದರೆ ಕ್ರೂರವಾದ ಜನ್ಮದುಃಖವು ನೀಗುವುದು; ಚೈತ್ರ, ಕಾರ್ತಿಕ, ಮಾಘ ಎಂಬ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪಿತೃಗಳಿಗಾಗಿ ಪಿಂಡ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಪಿತೃಗಳು ಜನ್ಮವೆಂಬ ಕಡಲಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯ ದಡವನ್ನು ಸೇರುವರು. ಆ ತೀರ್ಥದ ದಡದಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ, ಒಂದು ಎಳ್ಳಿಗೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಂತೆ ಪಿತೃಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದವರು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಆಳುವರು. ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶಿವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ನಿತ್ಯ ಯಜ್ಞ, ವ್ರತ, ವೇದ ಪಠಣ, ದಾನ, ತಪಸ್ಸು ಎಂಬಿವುಗಳು ನೀಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಫಲಗಳೂ, ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ತೀರ್ಥದ ದಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ನೀಡುವ ಪುಣ್ಯದ ಕೋಟಿಯಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲಿಗೂ ಸಮವಾಗಲಾರವು. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ವ್ರತ, ದಾನ, ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪರಿಶುದ್ಧರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಗೆ ಈ ತೀರ್ಥವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿಯಮಬದ್ಧ ಸದಾಚಾರವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ
ಸುಳ್ಳಿಲ್ಲದೆ ವ್ರತ ದಾನ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪುನೀತರಾಗಿ
ನೇರವಾದ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಸಿದ್ಧರಿಗಲ್ಲದೆ ಈ ತೀರ್ಥವು
ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ನಿತ್ಯವೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ.

ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ತೀರ್ಥವು ಪುಣ್ಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಫಲ

ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಂದೂ, ಮಾಸದ ಆರಂಭದಂದೂ, ಗ್ರಹಣದ ಪುಣ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ವ್ಯತೀಪಾತ ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ

ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಸ್ತೋತ್ರ, ತರ್ಪಣ, ದಾನ ಮತ್ತು ಜಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನೂರು ಪಟ್ಟು, ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟು, ಲಕ್ಷ ಪಟ್ಟು, ಅನಂತ ಪಟ್ಟು ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತಿರೆ ಮಾಸದ ಆರಂಭ ಮತ್ತು ಐಪ್ಪಸಿ ಮಾಸದ ಆರಂಭವಾದ ವಿಷು ಪುಣ್ಯಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಇತರ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಫಲಕ್ಕಿಂತ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟು ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತೈ ಮಾಸದ ಆರಂಭ, ಆಡಿ ಮಾಸದ ಆರಂಭವಾದ ಅಯನ ಪುಣ್ಯಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟು ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸೋಮವಾರ ಮತ್ತು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಕೂಡಿ ಬರುವ ಪುಣ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ಅನಂತ ಪಟ್ಟು ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯಾಗೆಯಲ್ಲಿ (ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ) ತೈ ಮಾಸ ಪೂರ್ತಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಪಡೆಯುವ ಫಲವನ್ನು ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದು; ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ವ್ರತ ನಿಯಮಗಳೊಂದಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನನ್ನೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಬಂಜೆಯರಿಗೂ ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥವನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವುದರಿಂದ ಧರ್ಮವೂ, ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವುದರಿಂದ ಅರ್ಥವೂ, ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ಕಾಮವೂ, ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳು

ಶಿವನು ಕರುಣಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದ ಹೆಸರುಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥವು ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶಿವನ ಜಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಂಗಾಜಲವು ಬೆರೆತಿರುವುದರಿಂದ, ಶಿವಗಂಗೆ ಎಂದೂ, ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ತೀರ್ಥ ಎಂದೂ, ಪೊಟ್ರಮರೈಗಳು (ಚಿನ್ನದ ಕಮಲಗಳು) ಅರಳುವುದರಿಂದ ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥ ಎಂದೂ, ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಧರ್ಮ ತೀರ್ಥ, ಅರ್ಥ ತೀರ್ಥ, ಕಾಮ ತೀರ್ಥ, ಮುಕ್ತಿ ತೀರ್ಥ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ತೀರ್ಥವು ಪಾಪವೆಂಬ ಸೌದೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗುವುದಾಗಿದೆ.

ಪದ್ಯ - ೩೬
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೨೯೧

10. ಮೂರ್ತಿ-ವಿಶೇಷ

ಮೂಲ ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ

ತಿರುವಾಲವಾಯಿನಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಾದ ಮೂಲಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ಅಳೆಯಲಾಗದ್ದು. ಮೇರುಪರ್ವತ, ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯ ಪರ್ವತ, ಮಂದರಪರ್ವತ, ತಿರುಕ್ಕೇದಾರ, ಕಾಶಿ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಈ ಕದಂಬ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಿವಲಿಂಗವು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಈ ಶಿವಲಿಂಗವು ಪ್ರಕಟವಾದ ನಂತರವೇ ಮೇರುಪರ್ವತ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅನುಗ್ರಹ-ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶಿವಲಿಂಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಆದಕಾರಣ, ಜ್ಞಾನ-ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗವು 1 'ಮೂಲ ಲಿಂಗ' ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತವಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜ್ಞಾನ-ಸ್ವರೂಪವಾದ-ಸೌಂದರ್ಯಭರಿತವಾದ-ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಉಮಾದೇವಿಯರೊಡನೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ದೇವತೆಗಳು 2 'ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು' ಎಂದು ತಿರುನಾಮವನ್ನಿಟ್ಟು ಕರೆದರು. ಈ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಿಂತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ, ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿನ ಕಲೆ, ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೂ ಬಿತ್ತು. ಒಂದು ಮರದ ಬೇರಿಗೆ ಎರೆಯುವ ನೀರು ಅದರ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಿಗುರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯಂತೆ, 3 ಸಮಷ್ಟಿ (ಸಮಟ್ಟಿ) ಸ್ವರೂಪರಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವರು, ಇತರ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ 4 ವ್ಯಷ್ಟಿ (ವಿಯುಟ್ಟಿ) ಸ್ವರೂಪರಾದ ಶಿವಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

---

1. ಇಲ್ಲಿ "ಮುಳೈತ್ತಾನ್ಯೆ ಯೆಲ್ಲಾರ್ಕ್ಕುಮ್ ಮುನ್ನೇ ತೋನ್ರಿ" ಎಂದು ಬರುವ ಅಪ್ಪರ್ ದೇವರ ತೇವಾರ ಸಾಲುಗಳೂ, "ಮೇದಿನಿ ತೋನ್ರು ಮುನ್ನಇ್, ಸೆವ್ವಿಯಿನ್ ಮುಳೈತ್-ತೆಳುಂದ ತಿಪ್ಪಿಯ ವಿಲಿಂಗಮ್" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಸಾಲುಗಳೂ ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

2. ಸೋಮಸುಂದರನ್ - ಇದು ಉಮೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವನು ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ.

3. ಸಮಟ್ಟಿ ವಡಿವು (ಸಮಷ್ಟಿ ಸ್ವರೂಪ) - ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಆದ ಸ್ವರೂಪ.

4. ವಿಯುಟ್ಟಿ ವಡಿವು (ವ್ಯಷ್ಟಿ ಸ್ವರೂಪ) - ಸ್ಥೂಲ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾದ ಸ್ವರೂಪ.

ಸೋಮಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯ ಉನ್ನತಿ

ತಿರುವಾಲವಾಯಿನಲ್ಲಿ ಅರವತ್ನಾಲ್ಕು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು (ಲೀಲೆಗಳನ್ನು) ಕರುಣಿಸಿದ ಮೂಲ ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಮತ್ತು ಮಿಗಿಲಾದ ದೇವರು ಯಾವುದೇ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಯಾವುದೇ ಲೋಕದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಮೇರು ಪರ್ವತ; ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ; ಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ; ದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಅನ್ನದಾನ; ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು; ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ; ವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಸೋಮವಾರ ವ್ರತ; ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ; ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಚಿಂತಾಮಣಿ; ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಶಿವಧರ್ಮ; ತಪಸ್ವಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಶಿವಭಕ್ತರು; ಹಸುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಕಾಮಧೇನು; ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ (ಸುವರ್ಣ ಕಮಲ) ತೀರ್ಥ; ಇವುಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಸೋಮಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿ. ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ನಿಂತು ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಬಂಧವನ್ನೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕರುಣಿಸುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ತನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವವರಿಗೆ ಇಹ, ಪರ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಮೂರನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ವೇದಗಳು ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ, ಈ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಬೆಳಗುವನು. ಈ ಸ್ವಯಂಭೂ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಯಂಭೂ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಂದು ದರ್ಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ಉತ್ತಮ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆದವರು, ವಾಕ್ಕು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸುಗಳು ಅಡಗಲು ಒಳಗೆ (ಹೃದಯದಲ್ಲಿ) ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಶಿವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿದವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಮೂಲ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವುದರಿಂದ ಪಾಪ ನಿವಾರಣೆ

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಾದ ಈ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವರ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಹತ್ತಿ ಸುಟ್ಟುಹೋಗುವಂತೆಯೂ, ಕೋಪದಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಕುಂದುವಂತೆಯೂ, ಔಷಧಿಯಿಂದ ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವಂತೆಯೂ, ಲೋಭ ಗುಣದಿಂದ ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಸೂರ್ಯೋದಯದಿಂದ ಕತ್ತಲೆ ಅಳಿಯುವಂತೆಯೂ, ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಮೋಡ ಚದುರುವಂತೆಯೂ, ಸಿಂಹದ ಕೋಪದಿಂದ ಆನೆ ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಕುಲಿಶಾಯುಧದಿಂದ (ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ) ಪರ್ವತಗಳು ಪುಡಿಯಾಗಿ ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಕಾಮರೋಗದಿಂದ ಜ್ಞಾನವು

ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಶಿವಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಜ್ಞಾನವು ಬಲಗುಂದಿ ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಗರುಡನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯು ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ ನಾಶವಾಗುವುದು.

ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಪೂಜಿಸುವವರು ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾರೆ

ತಿರುವಾಲವಾಯಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಮುಂಜಾನೆ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ, ಕಡಲಿನಿಂದ ಆವೃತವಾದ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಫಲ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ; ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಸಾವಿರ ಹಸುಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆ; ಸಂಜೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಕೋಟಿ ಹಸುಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಫಲ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಫಲ ಕೈಗೂಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು, ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಕೃಪೆಯ ಸಂಪತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಇತರ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದು ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ತರುವಾಯ ಆಣವ ಮಲದಿಂದ (ಅಹಂಕಾರದಿಂದ) ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಹತ್ತು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ; ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ನೂರು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ; ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು (ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು) ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಪೂಜಿಸೋಣ ಎಂದು ಎದ್ದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದರೆ ಸಾವಿರ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಘೋರ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದ ಆಲವಾಯ್ ಸ್ವಾಮಿಯ ನಾಮವನ್ನು
    ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಆಲಿಸಿದರೆ, ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಹತ್ತು
ಜನ್ಮಗಳ ಕರ್ಮಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ; ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ನೂರು ದೊಡ್ಡ
    ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪಗಳು ಮತ್ತು ರೋಗಗಳು ತೊಲಗುತ್ತವೆ; ಕೂಡಲ್
ಭಗವಂತನನ್ನು ಇಂದೇ ಪೂಜಿಸೋಣವೆಂದು ಎದ್ದು
    ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದರೆ, ಸಾವಿರ
ಕ್ರೂರ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪಾಪಗಳ
    ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಗಳೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

ಪೂಜೆಯಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಫಲ

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿದವರು ಸಾವಿರ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು; ರುದ್ರ ಸೂಕ್ತ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವರು ಸಾವಿರ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು; ಅಂಗೈಯಷ್ಟಿರುವ ನೀರಿನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿದವರು, ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಶಿವಾಗಮ ವಿಧಿಯಂತೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪೂಜಿಸಿದವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪಂಚಾಮೃತ, ಪಂಚಗವ್ಯ, ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಮೂರು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣುಗಳು, ಚಂದನ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ದೇವರ ದೇಹವು ತಂಪಾಗುವಂತೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದವರು ಪಾಪದ ಕಡಲನ್ನು ದಾಟಿ ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬಾಳುವರು. ಸುವಾಸನೆ ಬೆರೆತ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀರಿನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದವರು ಲಕ್ಷ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು; ಕಸ್ತೂರಿ, ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರಿ, ಚಂದನ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಲೇಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದವರು ದೇವ ಕನ್ಯೆಯರೊಡನೆ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಚಂದನದ ಲೇಪನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಾಳುವರು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೂವನ್ನು ಏರಿಸಿದರೆ, ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೂರು ಚಿನ್ನದ ಹೂವುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಧೂಪವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದವರು ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು, ಕಾಯಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಸಾವಿರ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು; ಪವಿತ್ರ ಅನ್ನವನ್ನು ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿದವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅನ್ನದ ಅಗುಳಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಯುಗದಂತೆ ಶಿವಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಆನಂದಿಸುವರು; ತಾಂಬೂಲ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದವರು ನೂರು ಕೋಟಿ ದೇವ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶಿವಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು; ಕರ್ಪೂರದ ಆರತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿದವರು ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು.

ಮದುರೈಯ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಸ್ನಾನದ ಕೊಡ, ಅಭಿಷೇಕದ ಕಲಶ, ಧೂಪದ ಆರತಿ, ದೀಪದ ಕಂಬ, ಗಂಟೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವವರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಬಯಸಿದ ಆನಂದದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವರು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುವಂತೆ ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಗಾಯನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವವರು ಮೂರು ಲೋಕದವರೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ರಾಜರಾಗಿ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳು

ಧ್ವನಿಸುವ ಮಹಿಳೆಯರ ನೃತ್ಯ ಮತ್ತು ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು [1]ಅಷ್ಟಾಂಗದಿಂದಾಗಲೀ, ಪಂಚಾಂಗದಿಂದಾಗಲೀ ಒಂದು ಬಾರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವರು ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಳುವ ಅರಸರಾಗಿ, ಇತರ ರಾಜರು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಹೋಮ, ತಪಸ್ಸು, ಜಪ, ದಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಅಣುವಿನಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಮೇರು ಪರ್ವತದಷ್ಟಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳೆದು ಹೇಳಬಲ್ಲವರು ಯಾರು? ಮುನಿಗಳೇ! ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಳವೂ, ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ತೀರ್ಥವೂ, ಸೋಮಸುಂದರಮೂರ್ತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಭೂಮಿ, ಅಂತರಿಕ್ಷ, ಸ್ವರ್ಗ ಎಂಬ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ.

ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳು

ಈ ಸೋಮಸುಂದರಮೂರ್ತಿಗೆ ಕರ್ಪೂರ ಸುಂದರರ್, ಕಡಂಬವನ ಸುಂದರರ್, ಕಲ್ಯಾಣ ಸುಂದರರ್, ಅಭಿರಾಮ ಸುಂದರರ್, ಚಂಪಕ ಸುಂದರರ್, ಮಕುಟ ಸುಂದರರ್, ಕಸ್ತೂರಿ ಸುಂದರರ್, ಪಳಿ ಅಂಜಿಯ ಸುಂದರರ್, ಸೋಮ ಸುಂದರರ್, ಆಲವಾಯ್ ಸುಂದರರ್, ನಾನ್ ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್ ನಾಯಕರ್, ಮಧುರಾಪತಿ ವೇಂದರ್, ಸಮಟ್ಟಿ ವಿಚ್ಚಾಪುರ ನಾಥರ್, ಜೀವನ್ ಮುಕ್ತಿಪುರ ನಾಥರ್, ಭೂಲೋಕ ಶಿವಲೋಕಾಧಿಪರ್, ಕನ್ನಿಪುರೇಶರ್, ಮೂಲ ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಪವಿತ್ರ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ.

ಇದುವರೆಗೆ ಏಳು ಪಾತಾಳ ಲೋಕಗಳನ್ನು ತೂರಿಕೊಂಡು ಮೊಳೆತುಬಂದ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮುರುಗನ್ ಕರುಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ಹೇಳಿದೆವು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಹೇಳುವೆವು.

ಪದ್ಯ - 37
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 328

---

1. ಅಷ್ಟಾಂಗ ಪಂಚಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು, "ಶಿರನೀರ್ ಕರಂಜಾನುಕ್ಕಳ್ ನಿಲಂ ತೀಂಡಲ್ ಪಂಚಾಂಗಮತಾಗುಮ್; ಶಿರಮೋ ವಾಯ್ಕಾ ತುಗೈಚಾನು ಸೆಗತ್ತಿಲ್ ಪಡಿತಲ್ ಅಟ್ಟಾಂಗಮ್" ಎಂದು ಬರುವ ಶಿವಪುಣ್ಯದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೧೧. ಪತಿಗಮ್

ಇಂದ್ರನ ದೋಷವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ವನ್ನಿ, ಬಾವಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗವನ್ನು ಕರೆಸಿದವರೆಗಿನ [೧] ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದುದಾಗಿದೆ; "ಮುನಿಗಳೇ! ಈ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯಾರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡೆಯನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯ ಪೆರುಮಾನ್ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ಪದ್ಯ — ೧೫

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೩೪೩

---

೧. ಇದನ್ನು, "....ಅನ್ನಿನರ್ಕ್ಕು ಅರುಳುಮ್, ಕೂಡರ್ ಪದಿವರುಮ್ ಆಡರ್ ಪರಿಯೋನ್, ಎಟ್ಟೆಟ್(ಡು) ಇಯಟ್ರಿಯ ಕಟ್ಟಮರ್ ಸಡೈಯೋನ್" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡಮ್ ೯೭-ನೇ ಪದ್ಯದ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಶೈವ ಜನರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ಮಠದ ಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡರ್ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿ ರೂ. ೭,೦೦೦ ಮೂಲಧನದಲ್ಲಿ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿವರವನ್ನು ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

೧. ಇಂದ್ರನ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರ ಪಟಲ

ಇಂದ್ರನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧ

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನು, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಗಳು ಮುತ್ತುವ ಮಂದಾರ ವೃಕ್ಷದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಆಭರಣಗಳು ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಕುಳಿತು, ಹಂಸದಂತಹ ನಡಿಗೆಯುಳ್ಳ ದೇವಕನ್ನಿಕೆಯರು ಹೂಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ನರ್ತಿಸುವ ನೃತ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಅಮೃತದಂತೆ ಸವಿಯಾದ ಅವರ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ, ಆನಂದವೆಂಬ ಮಧುಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದನು. ಆಗ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಹೋಲುವ ಅವನ ಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಭಗವಾನ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೋಹದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದ ಇಂದ್ರನು ಅದನ್ನು ಕಂಡರೂ ಆಸನದಿಂದೆದ್ದು ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಅಯ್ಯೋ! ಸ್ತ್ರೀಯರ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರಿಗೆ ವಿವೇಚನೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ?

ಚತುರ್ಮುಖನ ತಂತ್ರ

ಅದನ್ನು ಅರಿತ ಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಕೂಡಲೇ, ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಂಪತ್ತು ಕಳೆಗುಂದಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಇಂದ್ರನು ಅದನ್ನು ಅರಿತು, 'ಈ ಕೇಡು ಅನಾದಿಕಾಲದ ಗುರುವನ್ನು ನಾನು ಪೂಜಿಸದ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಬಂದಿತು' ಎಂದು ತಿಳಿದು ದುಃಖಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದನು; ಅವರ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಮುನಿಗಳ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಇತರ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿದನು; ಎಲ್ಲಿಯೂ ಗುರುವನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ; ಗುರುವು ಎಲ್ಲಿರುವನೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯದ ಎಣಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸತ್ಯಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿದನು; ಅಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದೆ ಚತುರ್ಮುಖನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಹಿಂದೆ ನಡೆದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡದೆ ಹೇಳಿದನು. ಚತುರ್ಮುಖನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುರುವನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದ್ದರಿಂದಾದ ಪಾಪವು ಭುಗಿಲೆದ್ದು ಬೆಳೆದು ಅವನನ್ನು ನುಂಗುವ ಕಾಲ ಬರುವುದನ್ನು ಅರಿತು, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ನಿನ್ನ ಹಳೆಯ ಗುರುವನ್ನು ಕಾಣುವವರೆಗೂ ತ್ವಷ್ಟೃವಿನ ಮಗನೂ, ಮೂರು ತಲೆಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನೂ, ಅಸುರ ಕುಲದಲ್ಲಿ

ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ನಡತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುವ ವಿಶ್ವರೂಪನೆಂಬುವವನನ್ನು ನಿನ್ನ ಗುರುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇಂದ್ರನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ತಂತ್ರವನ್ನು ಅರಿಯದವನಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ, ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಶ್ವರೂಪನನ್ನು ತಾನು ಪೂಜಿಸುವ ಗುರುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಇಂದ್ರನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದೋಷವು ಹಿಡಿಯುವುದು

ಇಂದ್ರನು ವಂಚನೆಯುಳ್ಳ ವಿಶ್ವರೂಪನನ್ನು ಸೇರಿ ಅವನ ಕೆಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿಯದೆ, "ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಒಂದು ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ವಿಶ್ವರೂಪನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಹೊರಗಡೆ, "ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ "ಅಸುರರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಶಕ್ತಿ ಉಂಟಾಗಲಿ" ಎಂದು ನೆನೆದು ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಮಾತಿನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೂ, ನೆನಪಿನಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೂ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಶ್ವರೂಪನ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಇಂದ್ರನು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅರಿತು, ತನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಮೂರು ತಲೆಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಆ ಮೂರು ತಲೆಗಳೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ 1 ಕಾಡೈ, ಊರ್ಕ್ಕುರುವಿ, ಮತ್ತು ಸಿಚ್ಚಿಲಿಯಾಗಿ ಹಾರಿದವು. ವೇಗವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಪಾಪವು ಸೀಱಿಬಂದು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಇಂದ್ರನು ಮಹಾದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

ಪಾಪವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಡುವುದು

ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಪಾಪವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ತೀರಿಸಲು ಬಯಸಿದರು; ಅದನ್ನು ಮರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹಂಚಿ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅವರು, "ಈ ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ದಾರಿ ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ದೇವತೆಗಳು, "ಈ ಪಾಪವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೊರೆಯಾಗಿಯೂ, ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಚೌಳಾಗಿಯೂ, ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಋತುವಾಗಿಯೂ, ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಟಾಗಿಯೂ ಕಳೆದುಹೋಗಲಿ" ಎಂದು

1. ಇಲ್ಲಿ ಸೋಮಪಾನ ಮಾಡುವ ಮುಖವು ಕಾಡೈಯಾಗಿಯೂ, ಸುರಾಪಾನ ಮಾಡುವ ಮುಖವು ಊರ್ಕ್ಕುರುವಿಯಾಗಿಯೂ, ಅನ್ನಪಾನ ಮಾಡುವ ಮುಖವು ಸಿಚ್ಚಿಲಿಯಾಗಿಯೂ ಹಾರಿಹೋದವು ಎಂದು ವಡನೂಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ನಾಲ್ವರೂ ಮುಂದುವರಿದು, "ಈ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊತ್ತ ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಫಲವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ದೇವತೆಗಳು, "ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುವವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಬಾಳಲಿ ಎಂದೂ, ಮಣ್ಣು ತೋಡಿದ ಗುಂಡಿಯು, ಅದೇ ಮಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ಕಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದೂ, ನೀರು ಸೇದಿದಷ್ಟೂ ಒಸರಿ ಬೆಳಗಲಿ ಎಂದೂ, ಮರ ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಚಿಗುರಲಿ ಎಂದೂ, ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅಳಿಯದ ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಇಂದ್ರನು, ದೋಷದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು.

ತ್ವಷ್ಟುವಿನ ಕೋಪ

ತ್ವಷ್ಟುವಾದವನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ವಿಶ್ವರೂಪನನ್ನು ದೇವೇಂದ್ರನು ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಕೊಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪಗೊಂಡು, ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು, ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಒಂದು ಕ್ರೂರವಾದ ಯಾಗವನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಯಜ್ಞಕುಂಡದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಮುಡಿಯೂ, ಕಪ್ಪು ಮೋಡದಂತಹ ಆಕಾರವೂ, ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಯಂತಹ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಅರ್ಧಚಂದ್ರನಂತಹ ಹಲ್ಲುಗಳೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷದಂತಹ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ ವೃತ್ರಾಸುರ ಎಂಬುವವನು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ, ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಸಿಡಿಯುವಂತೆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾ, ದಿಕ್ಕುಗಳು ಕಿವುಡಾಗುವಂತೆ ನಗುತ್ತಾ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನು, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯ ಮಾಡದವರ ಪಾಪವು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿನವೂ ಅತಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ದಪ್ಪಗಾಗಿ ಬೆಳೆದನು. ತ್ವಷ್ಟುವೂ, ದಪ್ಪನೆಯ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವೃತ್ರಾಸುರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ದೇವೇಂದ್ರನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೋ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ವೃತ್ರಾಸುರನ ಯುದ್ಧ

ವೃತ್ರಾಸುರನು ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು, ದೇವೇಂದ್ರನ ಮುಂದೆ ಹೋದನು. ದೇವೇಂದ್ರನೂ ಹಿಮಾಲಯದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಸೂರ್ಯನೊಬ್ಬನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಬಿಳಿಯ ಆನೆಯ ಮೇಲೆರಿ ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ಧರ್ಮವೂ ಪಾಪವೂ ಸೇರಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಂತೆ ಇಬ್ಬರೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡು

ಆಗ ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ವೃತ್ರಾಸುರನ ಮೇಲೆ ಎಸೆದನು. ವೃತ್ರಾಸುರನು ಕೋಪಗೊಂಡು, ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ, ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಒನಕೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಇಂದ್ರನ ಭುಜಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದನು. ಕೂಡಲೇ, ಇಂದ್ರನು ಮೂರ್ಛೆಹೋದನು. ನಂತರ, ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದು ವೃತ್ರಾಸುರನ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಅರಿತು, "ಈ ಶತ್ರುವಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ನಾನು ಶಕ್ತನಲ್ಲ" ಎಂದು ಎಣಿಸಿದವನಾಗಿ ಸತ್ಯಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, ತಾನು ವೃತ್ರಾಸುರನಿಂದ ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

ತಿರುಮಾಲ್ ಹೊಸ ಆಯುಧವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಉಪಾಯ ಹೇಳುವುದು

ಆಗ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇಂದ್ರನೊಡನೆ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಿರುಮಾಲನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ವಂದಿಸಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ತಿರುಮಾಲನು ಆಲೋಚಿಸಿ, "ದೇವೇಂದ್ರನೇ! ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ವಜ್ರಾಯುಧವು ತುಂಬಾ ಹಳೆಯದು; ಆದ್ದರಿಂದ, ಶತ್ರುಗಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತಿದೆ; ನಿನಗೆ ಬೇರೊಂದು ಹೊಸ ಕುಲಿಶವು ಬೇಕು. ಈಗ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ; ನಾವು ಕ್ಷೀರಸಾಗರವನ್ನು ಕಡೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೂ ಅಸುರರೂ ಆಯುಧಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರಬಾರದು; ಹಾಗೆ ಬರುವುದು ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಆಯುಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಧೀಚಿ ಮುನಿಗಳ ಬಳಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆವು. ಹಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು. ದೇವತೆಗಳಾಗಲೀ ಅಸುರರಾಗಲೀ ಬಂದು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ದಧೀಚಿ ಮುನಿಗಳು ಆ ಆಯುಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಹಾಗೆ ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟ ಆಯುಧಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅದೇ ವಜ್ರಾಯುಧವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಅವರನ್ನು ತಲುಪಿ ಕೇಳುವ ಮುನ್ನವೇ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯಾದ ಆ ಮುನಿಗಳು ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ದಧೀಚಿ ಮುನಿಗಳ ಮಹಾದಾನ

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ದೇವೇಂದ್ರನು ತಿರುಮಾಲನಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ವಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ದಧೀಚಿ ಮುನಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲುಪಿ

ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದನು. ದಧೀಚಿ ಮುನಿವರು ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಖವರಳಿಸಿ ಇಂಪಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ, "ನೀವು ಬಹಳ ದುಃಖಿತರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ; ಉಂಟಾದ ಕಷ್ಟವೇನು? ಅದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದರು. ದೇವೇಂದ್ರನು, 'ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನೀವು ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀಡಬಹುದಾದ ವಸ್ತು ಒಂದಿದೆ; ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇಚ್ಛಿಸಿ ಈ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಮುನ್ತ್ರಿ ಬಂದೆನು. ಆ ವಸ್ತುವು ಕ್ರೂರರಾದ ಅಸುರರನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ, ನಮ್ಮವರ ಕುಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉದ್ಧರಿಸಬಲ್ಲದು. ಇಂತಹ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ವಸ್ತುವು ನಿಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ತ್ರಿಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅರಿಯುವ ದಧೀಚಿ ಮುನಿವರು, ಇಂದ್ರನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡ ಕಮಲದಂತೆ ಮುಖವರಳಿಸಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾಯಿಗಳು ನಮ್ಮದೆಂದೂ, ನರಿಗಳು ನಮ್ಮದೆಂದೂ, ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು ನಮ್ಮದೆಂದೂ, ಯಮನು ನಮ್ಮದೆಂದೂ, ರೋಗಗಳು ನಮ್ಮದೆಂದೂ, ದೆವ್ವಗಳು ನಮ್ಮದೆಂದೂ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ನಾವೂ ನಮ್ಮದೆಂದು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ದೇಹವು ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು? ಹಾವು ತನ್ನ ಪೊರೆಯನ್ನೂ, ಪಕ್ಷಿಯು ತಾನು ಸೇರುವ ಗೂಡನ್ನೂ ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಹಾಗೆಯೇ ಜೀವವೂ, [೧]ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಈ ದೇಹವನ್ನು ನಾನೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯೇ? ಕರುಣೆಯೆಂಬುದು சிறிதும் ಇಲ್ಲದ ಅಸುರರಿಂದ ಮಹಾ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಮಗಾಗಿ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಧರ್ಮವನ್ನೂ, ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಪಡೆದ ಈ ದೇಹದಿಂದಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಏನಿದೆ?" ಎಂದು ಕರುಣಿಸಿ, ಶಿವಯೋಗ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯ ಮೂಲಕ ಕಪಾಲವನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದೇವ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸುಖವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದರು.

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಓಂಬಿನೇನ್ ಕೂಟ್ಟೈ ವಾಳಾ" ಎಂದೂ, "ಕೂಟ್ಟಮಾಯ್ ಐವರ್ ವಂದು ಕೊಡುಂದೊಳಿರ್ ಗುಣತ್ತ ರಾಗಿ, ಆಟ್ಟುವಾರ್ಕ್ ಕಾಟ್ರಗಿಲ್ಲೇನ್" ಎಂದೂ ಬರುವ ಅಪ್ಪರ್ ಅವರ ತಿರುನೇರಿಸೈಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಇಂದ್ರನು ಹೊಸ ಆಯುಧವನ್ನುಗೊಂಡು ವೃತ್ರನೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವುದು

ದಧೀಚಿ ಮುನಿವರಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆಯುಧಗಳು ಒಗ್ಗೂಡಿದ [೧] ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯನ್ನು ದೇವಶಿಲ್ಪಿಯು ಒಂದು ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಇಂದ್ರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಇಂದ್ರನು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಮಿಂಚನ್ನು ಬೀರುವ ಮೋಡದಂತೆ ನಿಂತನು. ತರುವಾಯ, ವೃತ್ರಾಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಲುವಾಗಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ರಥ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ವೀರರೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸೇನಾಸಾಗರದ ನಡುವೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ವೃತ್ರಾಸುರನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ವೃತ್ರಾಸುರನೂ ಕೋಪಗೊಂಡು ಸೇನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟುಬಂದು ಯುದ್ಧವನ್ನು தொடங்கிದನು. ಅಸುರರು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೆದೆಯೊಲಿಯைப் ಮಾಡಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವೇಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ ಎಸೆದರು. ದೇವತೆಗಳು ಅಸುರರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬಲಿತ ತೋಳುಗಳನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು; ಎಡಸಾರಿ ಬಲಸಾರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಜಿಗಿದರು; ಗುರಾಣಿಯನ್ನು ಚಾಚಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದರು; ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವು ಸೀಳುವಂತೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೀಸಿ ಕತ್ತರಿಸಿದರು.

ಹೋರಾಡಿದ ಅಸುರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತೋಳುಗಳೂ, ಕಾಲುಗಳೂ ತುಂಡಾಗಿ ಬಿದ್ದರು; ಕೆಲವರು ರಕ್ತ ಸುರಿಸಿದರು; ಕೆಲವರು ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು, ಕೆಲವರ ಎದೆ ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು; ಕೆಲವರು ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು; ಕೆಲವರು ಯಮನ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ದೇವ ವೀರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಕಾಲುಗಳೂ, ಕೆಲವರ ತೋಳುಗಳೂ, ಕೆಲವರ ಕೈಗಳೂ ತುಂಡಾದವು; ಕೆಲವರ ಎದೆ ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು; ಕೆಲವರು ಪೌರುಷವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು; ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಹದ್ದುಗಳೂ ರಣಹದ್ದುಗಳೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸುರಿದ ಕರುಳುಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು; ಭೂತಗಳು ಸುರಿಯುವ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿದು ನಕ್ಕು ಹಾಡಿದವು; ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ಮುಂಡಗಳು ಜಿಗಿದು ಕುಣಿದವು; ಹೆಣಗಳ ಬೆಟ್ಟವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು. ಹೀಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಡಿದುದನ್ನು ಕಂಡ ದೇವೇಂದ್ರನೂ ವೃತ್ರಾಸುರನೂ ದೈವಿಕ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದು ನಿಂತು ಹೋರಾಡತೊಡಗಿದರು. ದೇವೇಂದ್ರನು ಅಗ್ನಿಯಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ವೃತ್ರಾಸುರನು

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಅನ್ಬುಡೈಯಾರ್ ಎನ್ಬುಮ್ ಉರಿಯರ್ ಪಿರರ್ಕ್ಕು" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಸಾಲನ್ನು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಜಲಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸಿದನು. ಇಂದ್ರನು ವಾಯುವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ವೃತ್ರಾಸುರನು ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ನುಂಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ದೇವೇಂದ್ರನು ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಾರಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದನು. ವೃತ್ರಾಸುರನು ಗರುಡಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಡೆದನು. ದೇವೇಂದ್ರನು ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ವೃತ್ರಾಸುರನು ಜ್ಞಾನಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕತ್ತಲೆಯಂತೆ ನಿಂತನು. ಈ ರೀತಿ ಇಂದ್ರನು ಬಿಟ್ಟ ದೈವಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ವೃತ್ರಾಸುರನು ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಬೇರೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಪದಿಂದ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು. ದೇವೇಂದ್ರನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು, ಅಭಿಮಾನವೆಂಬ ಗಾಳಿಯು ಕೋಪವೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಲು, ಆ ಸುಡುವಿಕೆಯನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಸಿಡಿದೆದ್ದು, ಮೋಡವು ಮಿಂಚನ್ನು ಸೂಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಬೀಸಿದೊಡನೆಯೇ ವೃತ್ರಾಸುರನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗಿ ಮರೆಯಾದನು. ಇಂದ್ರನು ಅವನೊಡನೆ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗಿ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದೆ, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ತಲುಪಿ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಸುರನು ನಾಶವಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ, "ನೀನು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಈ செய்தಿಯನ್ನು ಹೇಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಬತ್ತಿಸುವುದು

ದೇವೇಂದ್ರನು ಕೂಡಲೇ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಪೊದಿಯ ಪರ್ವತವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಪಾಶಬಂಧವೆಂಬ ಮಲವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಉಪಚಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, "ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ದೇವೇಂದ್ರನು, ಬಂದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, "ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತ ತಂದೆಯಾದ ನಿಮಗೆ ನಾನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವ ವಿಷಯ ಏನಿದೆ? ವೃತ್ರಾಸುರನು ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವುದೂ ಮತ್ತು ಅವನಿಂದ ಉಂಟಾದ ದುಃಖಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇಂದೇ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದರ ಕುರಿತು, ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ

ಗೆದ್ದವರೂ, ೧ ತಿರುಮಾಲನ ರೂಪವನ್ನು ಶಿವನ ದಿವ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಿಂತವರೂ ಆದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು, ದೇವೇಂದ್ರನ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಸತ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ತುಂಬಿರುವ ಶಿವನ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ವೃತ್ರಾಸುರನು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಉದ್ದಿನ ಕಾಳಿನಷ್ಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದ ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಕುಡಿದರು. ಶಿವನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಯಾವುದು ತಾನೇ ಅಸಾಧ್ಯ? ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ ಎಂಬ ಮೂರು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರು ಆ ಭಕ್ತರೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸುವವರ ಸಂಪತ್ತಿನಂತೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರೆಲ್ಲವೂ ಬತ್ತಿಹೋಯಿತು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳು ಬಡಬಾಗ್ನಿಯು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ ಬೆಳಗಿದವು; ಆ ಬೆಂಕಿಯು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಉರಿಯುವ ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ಹವಳದ ಕಾಡುಗಳ ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನುಂಗಿದವು; ಹಲವು ರತ್ನಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿತ್ತ ಆಭರಣಗಳನ್ನಿಟ್ಟ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದಂತೆ ನವರತ್ನಗಳು ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ನೀರು ಬತ್ತಿದ ಸಮುದ್ರದ ತಳಭಾಗವು, ಇಂದ್ರನ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಪಶುವಾದ ವಲಾಸುರನು ಸತ್ತುಬಿದ್ದ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಂತಿತ್ತು. ನೀರು ಬತ್ತಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೀಸಿದಂತೆ ಹಲವು ಮೀನುಗಳು ಹಾರಿದವು; ಹಾವುಗಳು ಹರಿದಾಡಿದವು; ಶಂಖಗಳೂ ಮುತ್ತುಗಳೂ ಬೆಳಗಿದವು; ಆಮೆಗಳು ಮರೆಯಾಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡವು; ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಹಡಗುಗಳು ಒಡೆದುಹೋದವು; ಹದ್ದುಗಳು ಸಣ್ಣ ಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಡಿದು ನುಂಗಿದವು.

ಇಂದ್ರನು ವೃತ್ರಾಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು

ಹಿಂದಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತುಹೋದ ವೃತ್ರಾಸುರನು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ, ದೇವತೆಗಳು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೇ ಒಂದು ರೂಪತಾಳಿ ಕುಳಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು, ದೇವತೆಗಳು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು ವೃತ್ರಾಸುರನನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಹೊಸ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ, ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೆಡವಿ

---

೧. ಇದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಂದಪುರಾಣಮ್ - ತಿರುಕ್ಕುಟ್ರಾಲಪ್ ಪಡಲಮ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ದನು. ಕೆಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ ರಕ್ತವು, ಬತ್ತಿದ ಕಡಲನ್ನು ತುಂಬಿತು. ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು [1] ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ಬಂದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಇಂದ್ರನು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯಿಂದ ನೊಂದು ಮರೆಯಾಗುವುದು

ಆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಇಂದ್ರನನ್ನು 'ಇಮ್' ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟು ಬಿಡದಾಗಿ 'ಉಮ್' ಎಂದು ಗದರಿಸುವುದು; ತನ್ನ ಎದೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ಕೋಪಗೊಂಡು ಏಳುವುದು; ಆರ್ಭಟ ಮಾಡುವುದು; ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವುದು; ಬಾಯಿಯನ್ನು ಮಡಚುವುದು; ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದು; ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದು; ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವುದು; ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವುದು; ಜಿಗಿದು ಅಳುವುದು; ನಗುವುದು; ಬುಸುಗುಟ್ಟುವುದು; ಏನು ಮಾಡುವನು? ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದ ಇಂದ್ರನು ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಧುಮುಕಿ ಒಂದು ಕಮಲದ ದಂಟಿನ ನೂಲಿನೊಳಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡನು. ನಂತರ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವು ತನ್ನ ಕಳೆಗುಂದಿ ಇತ್ತು.

ನಹುಷನು ಇಂದ್ರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ಆಗ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ [2] ನಹುಷನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಅರಿತರು. ತಮಗೆ ರಾಜನಿಲ್ಲದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಹುಷನನ್ನು ತಲುಪಿ ಅವನಿಗೆ ಕಿರೀಟಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇಂದ್ರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ನಹುಷನು, "ಇಂದ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ" ಎಂದನು. ಹತ್ತಿರವಿದ್ದವರು ಹೋಗಿ ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಇಂದ್ರಾಣಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಅವಳು ಪುಣ್ಯ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಗುರು (ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಭಗವಾನ್) ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ "ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಖನು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಧರ್ಮವೇ?" ಎಂದಳು. ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಭಗವಾನರು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಗಸ್ತ್ಯ, ಆಂಗೀರಸ, ಗೌತಮ, ಕಶ್ಯಪ, ಪುಲಸ್ತ್ಯ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ, ವಸಿಷ್ಠ" ಎಂಬ ಏಳು ಜನ ಮುನಿಗಳೂ ಹೊರಲು ಮಹಾಮಣಿಯ

1. ಇದನ್ನು, "ಕಾರುಡರ್ ಪಿರೈಯೆಯಿಟ್ರು ಅರಕ್ಕನೈಕ್ ಕೊನ್ರು, ವಚ್ಚಿರತ್ ತಡಕ್ಕೈ ವರೈಪ್ಪಗೈ ಸುಮಂದ, ಪಳವುಡರ್ ಕಾಟ್ಟುನ್ ತೀರಾಪ್ ಪೆರುಮ್ ಪಳಿ" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡಮ್‌ನ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

2. ಈ ನಹುಷನು ಚಂದ್ರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವನು; ಇವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

"ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಅವನೇ ದೇವೇಂದ್ರನಾಗುವನು; ಅವನೇ ನಿನ್ನ ಗಂಡನೂ ಆಗುವನು" ಎಂದನು. ಇಂದ್ರಾಣಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, "ಏಳು ಮಂದಿ ಮುನಿಗಳು ಹೊರಲು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ನಹುಷನಿಗೆ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಇಂದ್ರನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ನಹುಷನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬರುತ್ತಿರುವ ಶುದ್ಧ ಮುನಿಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿಯದವನಾಗಿಯೂ, ತನಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ದುಃಖವನ್ನು ನೋಡದವನಾಗಿಯೂ, ಕಾಮ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಆಸೆಯಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಲು ನೆನೆದು, "ಇಂದ್ರಾಣಿಯ ಬಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ [೧] ಸರ್ಪ" ಎಂದನು. ಆಗ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮುಂದಿನ ಕೊಂಬನ್ನು ಹೊತ್ತು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಕೋಪಗೊಂಡು ಆ ಅರಸನಿಗೆ "ನೀನು ಸರ್ಪವಾಗು" ಎಂದು ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೂಡಲೇ ನಹುಷನು ದೊಡ್ಡ ಹಾವಿನ ರೂಪವಾದನು. ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಕೀಳು ಗುಣವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಅವರ ಸಂಪತ್ತೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹಗೆಯಾಗಿರುವುದು ಬೇರೊಂದು ಉಂಟೇ? ಇಲ್ಲ.

ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಭಗವಾನರು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಯೋಚನೆ

ಅದರ ತರುವಾಯ, ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಭಗವಾನರನ್ನು ಸೇರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ "ಅಯ್ಯಾ! ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವು ಅರಸನಿಲ್ಲದೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಕೂಡಲೇ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಭಗವಾನರು ಹೋಗಿ ಈಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದು, ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಅರಿತು ಹೊರಬಂದ ಅವನನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಅಡಿಯೇನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಪಾಪವು ನೀಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಭಗವಾನರು "ಇಂದ್ರನೇ! ಈ ಕೊಲೆಯ ಪಾಪವು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀಗುವುದಿಲ್ಲ! ನೀನು ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಪಾಪವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವೆಯಾಗು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಗುರುವು, ತೀರುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ತೀರಿಸಿ ಇಡು

೧. ಸರ್ಪ - ಇದು, ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಪದ.

ನನು; ಆದರೆ, ಗುರುವಿಗೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಆ ಗುರುವೇ ನಿವಾರಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಬಂದ ಇಂದ್ರನ ಪಾಪವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಭಗವಾನನಾದ ಗುರುವೇ ದಾರಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು.

ಈಶನಿಗ್(ಗೆ) ಎಸಗಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ದೇಶಿಕನು ಎಣಿಸಿ ತೀರಿಸುವನು;
ದೇಶಿಕನಿಗ್(ಗೆ) ಎಸಗಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಗುರುವೇ ತೀರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ
ಮಾತನಾಡುವುದು ಇನ್ನೇನು? ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದ
ವಾಸವನ ಪಾಪವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಗುರುವೇ ದಾರಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಲು.

ಇಂದ್ರನು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದು

ಇಂದ್ರನು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗುರುವು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದು ಬರಲು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಪವಿತ್ರ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ತಲುಪಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು; ನಂತರ, ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಹೊರಟನು; ಗಂಗೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದನು; ತಿರುಕ್ಕೇದಾರ, ಕಾಶಿ, ಕಾಂಚಿ ಮೊದಲಾದ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು; ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ತೀರದಿರುವುದರಿಂದ ನೊಂದು, ಹಾವಿನಿಂದ ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಕುಂದಿದ ಇಂದ್ರನು ಕದಂಬವನದ ಗಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಆಗಲೇ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು [೧] ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಇಂದ್ರನು ತಾನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಇಳಿಸಿದವನಂತೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಭಗವಾನನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಗುರುವೂ, "ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೂ, ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥವೂ ಇವೆ; ಅವು ನಮಗೆ ಲಭಿಸಬೇಕು; ನೀನು ಹೋಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇಂದ್ರನು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಬರಲು ಕೆಲವು ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಇಂದ್ರನು ಕದಂಬ ವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯಗಳು

ನಂತರ, ಇಂದ್ರನು ಕದಂಬ ವನದೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳುವುದು? ಕೋತಿಗಳು ಜಲಪಾತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತವೆ; ಜಲಪಾತಗಳು ಎಸೆದ ಮಣಿಗಳನ್ನು

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪಾಪವು ಬಿಟ್ಟು ನೀಗಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ನಿಂತುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು, "ವೇರು ನಿಲೈ" ಎಂದು ಕರೆಯುವರು.

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಜಲಪಾತದ ನೀರಿನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಮುಡಿಸುತ್ತದೆ; ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಇಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಾಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಆನೆಗಳು ಸೊಂಡಿಲುಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಸೇದಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಉಣಿಸಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹುಲಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೊಲೆವಾಲನ್ನು ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿಗಳ ಹಸಿವು ನೀಗಲು ಉಣಿಸುತ್ತವೆ. ಬಿಸಿಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾವಿನ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಗರುಡನು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನೆರಳು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಕೋತಿಗಳು ಕರುಣೆಯಿಂದ "ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಗರುಡನು ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಂಖಗಳಲ್ಲಿ ಜಲಪಾತದ ನೀರನ್ನು ಸೇದಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯುತ್ತವೆ. ನೊಚ್ಚಿ ಎಲೆಯಂತೆ ಸೀಳಿದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನವಿಲುಗಳು ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಹಾವುಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉಗುಳಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಕೋಗಿಲೆಗಳು 'ಓಂ' ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡಲು, ಹಸಿರು ಗಿಳಿಗಳು ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಲು, ಮೈನಾ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಇಂದ್ರನು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಈ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ, ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡು, ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ತೆರಳಿದನು.

ಇಂದ್ರನು ಕಾಣಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಶಿವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಾಣುವುದು

ಆಗ, ಸಿಹಿಯಾದ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವವನ ಮುಂದೆ, ಆನಂತರ ಸಿಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ತಂದು ಸುರಿದಂತೆ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ದೂತರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು: "ಮಹಾರಾಜನೇ! ನಾವು ಯಾವುದೇ ಲೋಕದಲ್ಲೂ, ಯಾವುದೇ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಕಂಡರಿಯದ ಅದ್ಭುತವನ್ನೂ, ಅಳತೆಗೆ ನಿಲುಕದ ದೈವಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಈ ಕದಂಬ ವನದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆವು; ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶುದ್ಧವಾದ ತೀರ್ಥದ ದಡದ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು [௧]ಕದಂಬ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ

---

௧. ಈ ಕದಂಬ ಮರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಮಠದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕವಚವನ್ನು ತೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಶಿವಲಿಂಗವೊಂದಿದೆ" ಎಂದರು, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಅಮೃತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪರಮಾನಂದಗೊಂಡ ಇಂದ್ರನು, ಗೂಢಚಾರರೊಡನೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು, ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯಗಳೂ ಅಂತಃಕರಣಗಳೂ ತ್ರಿಗುಣಗಳೂ ಒಂದಾಗಿ ತನ್ನ ಕ್ರೂರ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಅವತರಿಸಿದ ಕೃಪಾಸಂಕೇತವಾದ ಶಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿಯು ಹಿಡಿದೆಳೆಯಲು ಹೋಗಿ, ಸ್ವರ್ಣಕಮಲ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಕದಂಬ ವನದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಸರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಅರೂಪ-ಸರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಇವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜೀವರಾಶಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಆ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜ್ಞಾನವಾಗಿಯೂ, ಚಿಟ್ರವಿನ್, ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳದಂತೆಯೂ, ಚರಾಚರಗಳೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಅಡಗುವಂತೆ ನಿಂತ ಮೂಲಕಾರಣವಾಗಿಯೂ ಮೂಡಿಬಂದ [1] ಶಿವಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಕಂಡನು.

ಅರೂಪವಾಗಿ ಸರೂಪವಾಗಿ ಅರೂಪ-ಸರೂಪಗಳನ್ನು
  ಮೀರಿ ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನಾನಂದ
ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜೀವರಾಶಿಗಳಾಗಿ
  ಆ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಅರಿವಾಗಿ ಹೂವಿನ
ಪರಿಮಳವಾಗಿ ಚರಾಚರಗಳೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನ
  ಲ್ಲಿಯೇ ಉದಯಿಸಿ ಅಡಗುವಂತೆ ನಿಂತ
ಮೂಲವಾಗಿ ಮೂಡಿದ ಶಿವಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಸಾ
  ವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಕಂಡನು.

ಕೂಡಲೇ ದೇವೇಂದ್ರನು ಬುಡಕಡಿದ ಮರದಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದನು; ಆನಂದಭಾಷ್ಪ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಸಂತೋಷವೆಂಬ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಾಲಿಗೆ ತೊದಲುತ್ತಾ ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು

1. ಈ ಶಿವಜ್ಯೋತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾಗಿ ಇಂದ್ರನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಿಯಾದುದರಿಂದ, ಅದಕ್ಕೆ 'ಚೊಕ್ಕು' ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟನು ; "ಸುಂದರ ರೂಪವನು ಕಂಡೇ ಚೊಕ್ಕೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನಾಮವು, ತಂದೆಯೇ ಗಲ್ಲದೆ ಬೇರಾವ ದೇವರಿಗೂ ಒಪ್ಪದು ಎಂದನು " ಎಂದು ಬರುವ ವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ " ತಕ್ಕನ್ ವೇಳ್ವಿ ತಗರ್ತ್ತರುಳ್ ಆಲವಾಯ್ಯ್ ಚೊಕ್ಕನೇ " ಎಂದು ಸಂಬಂಧರ್ ತೇವಾರಮ್ ಹೇಳುವುದರಿಂದಲೂ ಅರಿಯಬಹುದು.

ಎಂದು ಹೇಳಿ, ದೇಹವು ನಡುಗುತ್ತಾ ಪ್ರೇಮಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಅರ್ಚನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತರುವಂತೆ ಕೆಲವು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಹೋಗುವುದು

ನಂತರ ಇಂದ್ರನು ದೇವಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಕರೆದು, ಒಂದು ವಿಮಾನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆ ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ತೀರ್ಥದ ಬಳಿ ಹೋಗಿ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಲು ಹೂವುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು; ಒಳ್ಳೆಯ ಹೂವುಗಳು ಸಿಗದೆ ಮನಗುಂದಿದನು; ಆಗ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೂರ್ಯರು ಒಂದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ಹೂವುಗಳು ಅರಳಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು; ಪ್ರೇಮವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಸಂತೋಷದ ಅತಿರೇಕದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡಿದನು; ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ಹೂವು ಅರಳಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ 'ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ಪೋಯ್ಗೈ' ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಕರೆದನು; ಪುನಃ ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ 1 ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನ್ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಮುಂಚೆಯೇ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ, ಶಿವನ ಪವಿತ್ರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಇಂದ್ರನು ಮನನೊಂದು ತನ್ನ ಬಿಳಿ ಛತ್ರಿಯಿಂದ ನೆರಳು ಮಾಡಲು ಎಣಿಸಿದನು. ಆಗ, ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲದಂತೆ ಒಂದು ಮಾಣಿಕ್ಯ ವಿಮಾನವು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದುಬಂದಿತು. ಎಂಟು ಆನೆಗಳೂ, ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಿಂಹಗಳೂ, ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಶಿವಗಣಗಳೂ ಹೊರಲು ದೇವಶಿಲ್ಪಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ 2 ಆ ವಿಮಾನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಇಂದ್ರನು ಸೋಮಸುಂದರ

---

1. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ಹೂವಿನ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀಕಾಶಿ ಮಠದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್ ನಂದಿತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಚಿನ್ನದಿಂದ ಕಮಲದ ಹೂವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪೊಟ್ರಮರ್ರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ತೇಲುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಅವರ ಮಹಾಕರುಣೆಯ ಗುಣವು ಅಳೆಯಲಾಗದಷ್ಟು ಅಪಾರವಾದದ್ದು.

2. ಇದನ್ನು, "ವೇದಿಯನ್ ಪಡೈಕ್ಕ ಮಾಲವನ್ ಕಾಕ್ಕಪ್, ಪೆರಾದದೋರ್ ತಿರುವುರುತ್ ತಾನ್‌ಪೆರಿದು ನಿರುತ್ತಿ, ಅಮು(ದು)ಅಯಿಲ್ ವಾಳ್‌ಕೈತ್ ದೇವರ್‌ಕೋನ್

ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ತೊಡಗಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಲು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದವರು, ಪಂಚತರುಗಳಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪೀತಾಂಬರ, ರತ್ನಖಚಿತ ಆಭರಣ, ಚಂದನ, ಗಂಗಾಜಲವಾದ ಅಭಿಷೇಕ ಜಲ, ಧೂಪ, ಹೂಮಾಲೆ, ದೀಪ, ಪಂಚಗವ್ಯ, ಹಣ್ಣು, ಜೇನುತುಪ್ಪ, ನೈವೇದ್ಯ ಮುಂತಾದ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು

ಇಂದ್ರನು ದೈವಿಕತೆ ಹೊಂದಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಕಮಲಗಳು ಮೊಳೆತ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಪ್ರೀತಿಯೇ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ, ಕರುಣೆಯ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವ ಪಶುಪತಿಯಾದ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು ಶಿವಾಗಮದಂತೆ ಸತ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿ ಉಕ್ಕಿಬರುವಂತೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಆನಂದದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು; ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಪಂಚಾಂಗ ವಿಧಿಯಂತೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತ್ರಿಕರಣಗಳೂ ಒಂದಾಗುವಂತೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದನು; ಕೈಮುಗಿದು ಕುಣಿದಾಡಿದನು; ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪ ಹರಿದುಬರುವಂತೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು.

ಕರುಣಾಮಯಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನೇ ನಮೋ! ಸತ್ಯವಾದ
ವೇದಸ್ವರೂಪನೇ ನಮೋ! ಸರ್ಪವನ್ನು
ಕಂಕಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿದವನೇ ನಮೋ! ಮೂಲ
ಕಾರಣನೇ ನಮೋ! ಹಣೆಯಲ್ಲಿ
ಕೆಂಗಣ್ಣುಳ್ಳವನೇ ನಮೋ! ಆದಿ
ಶಿವಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೇ ನಮೋ!
ನಮ್ಮ ನಾಯಕನೇ ನಮೋ!
ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಆದಿಯೇ ನಮೋ!
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನೇ ನಮೋ!
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಳಿಸುವವನೇ ನಮೋ!
ಎಲ್ಲವೂ ಆದವನೇ ನಮೋ!
ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲದವನೇ ನಮೋ!

"ಎಂಟು ಮದ್ದಾನೆಗಳ ಬೆನ್ನೇರಿ ನಿಂತು, ಕೆಂಪು ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿಖರವುಳ್ಳ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ, ತಂಪಾದ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳ ಉಮೆಯೊಡನೆ ತುಂಬಿರುವ, ಆಲವಾಯ್ (ಮಧುರೈ) ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಮೂಲ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡಮ್ ಕೃತಿಯ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತವನೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತವನೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡಿದವನೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಗಲಿದವನೇ ಪೋಟ್ರಿ!

ತೊಂದರೆಗೀಡುಮಾಡಿ ಬಂಧಿಸಿದ ಈ
ದೋಷದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸೆಳೆದು ನಿನ್ನ
ಪಾದಯುಗಳಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನನ್ನಾಗಿಸುವ
ಕರುಣಾಸಾಗರನೇ ಪೋಟ್ರಿ! ಕಯಲ್ ಮೀನಿನಂತಹ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ
ದೇವಿಯ ಪತಿಯೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಕದಂಬವನವಾಸಿಯೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿರುವ
ಸುಂದರ ವಿಡಂಗನೇ ಪೋಟ್ರಿ!

ಪೂಜೆಯೂ, ಪೂಜೆಗೆ ತಕ್ಕ
ವಸ್ತುಗಳೂ, ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ
ಭಕ್ತನೂ, ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ನಿಯಮದಂತೆ ಫಲವನ್ನು ನೀಡುವ
ಈಶ್ವರನೂ ಆಗಿ, ಪೂಜೆಯನ್ನು
ನಾನು ಮಾಡಿದೆನೆಂಬ ನನ್ನ ಜ್ಞಾನದ
ವಾಸನೆಯೂ ಆಗಿರುವ
ವೇದಗಳ ಆದಿಯಾದ ಪಾದಗಳೇ ಪೋಟ್ರಿ!

ಇಂದ್ರನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಈ ರೀತಿ ಇಂದ್ರನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೊಡನೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆದಿಯಾದವನೂ, ಭಕ್ತರು ಎಣಿಸಿದುದನ್ನು ಎಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ನೆರವೇರಿಸುವವನೂ ಆದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು, ಇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಿ, "ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟವೇನು? ಹೇಳು" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಇಂದ್ರನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತು, "ದಾಸನು, ತಾವು ನೆಲೆಸಿರುವ ಎಲ್ಲೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೊಲೆಯ ದೋಷವೂ, ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲೂ ಅರ್ಹನಾದೆನು; ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಭಾಗ್ಯ ಬೇರಾವುದಿದೆ? ಹೀಗೆಯೇ ಈ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು

ಕಮಲಗಳನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂಜಿಸಿ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರೊಳಗೆ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ವಿನೀತ ಭಕ್ತನಾಗುವೆನು; ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಬೇಡುವುದು" ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕೃಪೆ ತೋರುವುದು

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಕರುಣೆ ತೋರಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು நோக்கி, "ಪ್ರಿಯನೇ! ನೀನು ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲವೂ, ಚೈತ್ರ ಮಾಸವೂ, ಚಿತ್ತಾ ನಕ್ಷತ್ರವೂ, ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ತಿಥಿಯೂ ಸೇರಿರುವ ಚೈತ್ರ ಮಾಸದ ಚಿತ್ರಾ ಪೌರ್ಣಮಿಯ ದಿನದಂದು ಬಂದು ಬಂದು ಪೂಜೆ ಮಾಡು; ಇದರಿಂದ, ಮುನ್ನೂற்று ಅರವತ್ತೈದು ದಿನಗಳೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ಫಲ ಸಿಗುವುದು; ಇನ್ನು ಮುಂದೆ, ನೀನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಹಲವು ಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಬಾಳುವೆಯಾಗ்க; ನಂತರ, ನಿನಗೆ ಮಲಪರಿಪಾಕವು ಉಂಟಾಗಲು, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ಮಹಾದೇವರುಗಳ ಪದವಿಗಳಲ್ಲೂ ಇತರವುಗಳಲ್ಲೂ ನಿರಾಸೆಯು ಉಂಟಾಗುವುದು; ಆಗ ನಾವು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವೆವು" ಎಂದು ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿಂದ ನುಡಿದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಮರೆಯಾದರು.

ದೇವೇಂದ್ರನು ಮತ್ತೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವುದು

ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನು ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಪುಳಕಗೊಳ್ಳಲು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದನು; ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು; ಎದ್ದು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪವು ತುಂಬಿಬರ ನಿಂತನು; ಹಲವು ಬಾರಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಕುಣಿದಾಡಿದನು; ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಅಗಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಅಂಜಿದನು; ಆದರೆ, ಅವರು ಕರುಣಿಸಿದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ, ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಣಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ಸರೆಯರು ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲೂ ಬಂದು ನಿಂತು, ಚಾಮರ ಬೀಸಿದರು. ದೇವತೆಗಳು ಮಂದಾರ ಹೂವುಗಳನ್ನೂ, ಕಲ್ಪಕ ಹೂವುಗಳನ್ನೂ ಸುರಿಸಿ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಇಂದ್ರನು ಇಂದ್ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು சிறிதும் ಮರೆಯದ ಚಿಂತನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಸುಖದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಾ ಬಾಳತೊಡಗಿದನು.

ಪದ್ಯ - 97.

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 440.

೨. ಬಿಳಿಯಾನೆಯ ಶಾಪತೀರ್ಥ ಪಡಲಮ್

ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿವರು ಪಡೆದ ತಾವರೆ ಹೂವು

ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಬಂಧವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಕಾಶಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿವರು ಶಿವಾಗಮ ವಿಧಿಯಂತೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಭಕ್ತರ ೧ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಯುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ತಿರುವರುಳಿನಿಂದ (ಕೃಪೆಯಿಂದ) ತನ್ನ ಜಟಾಮಕುಟದಿಂದ ಹೊನ್ನಿನ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತವಾದ ಒಂದು ತಾವರೆ ಹೂವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿವರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮೆರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಚಾಚಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೂ, ಶಿರಸ್ಸಿಗೂ, ಎದೆಗೂ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು, ಮೈಪುಳಕಗೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ತಾವರೆ ಹೂವನ್ನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ನೀಡುವುದು

ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿವರು ದೇವಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ, ಇಂದ್ರನು ಅಸುರರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ವಿಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಅಮರಾವತಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ, ದೇವಸೇನೆಯೆಂಬ ಸಮುದ್ರವು ಒಂದು ಕಡೆ ಜಯಘೋಷ ಮಾಡಲಾಗಿ, ಮಂಗಳಕರವಾದ ಪಲ್ಲಾಂಡು ಮತ್ತು ವೇದಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಮೊಳಗಲಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ವಾದ್ಯಗಳು ಧ್ವನಿಸಲಾಗಿ, ದೇವತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸುವಂತಹ ಸಂಗೀತದ ಹಾಡುಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಲಾಗಿ, ಚಾಮರದ ಸಾಲುಗಳು ಬೀಸಲಾಗಿ, ಬಿಳಿಯ ಕೊಡೆಯು ನೆರಳು ನೀಡಲಾಗಿ, ಬಿಳಿಯಾನೆಯ (ಐರಾವತದ) ಮೇಲೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಬಂದನು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು, ಇಂದ್ರನ ಬಳಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿವರೂ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಾವರೆ ಹೂವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಅರಿವಿಲ್ಲದವನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನು ಆ ಹೂವನ್ನು ಒಂದು ಕೈಯನ್ನು ಚಾಚಿ ಇಸಿಕೊಂಡು,

೧. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಯುವವನು ಎಂಬುದನ್ನು, "ಭಕ್ತಿ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವವನನ್ನು ಕಾಣಿರಿ" ಎಂದೂ, "ಯಾರೇ ಆದರೂ ಭಕ್ತರಲ್ಲದೆ ಅರಿಯಲಾಗದ ಮಲರ್ಚ್ ಚೋತಿಯಾನ್ (ಹೂವಿನ ಜ್ಯೋತಿಯಾದವನು)" ಎಂದೂ ಬರುವ ತಿರುವಾಸಗಂ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೨. ಬಿಳಿಯಾನೆಯ ಶಾಪವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ ೭೩

ಬಿಳಿಯಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟನು. ಆ ಬಿಳಿಯಾನೆಯು, ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಮಲದ ಹೂವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದು ಹೊಸಕಿತು.

ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿವರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಶಾಪ ನೀಡುವುದು

ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿವರು ಬೆಂಕಿ ಕಾರುವಂತೆ ನೋಡಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೆದರಿ ಓಡುವಂತೆ ಕಡುಕೋಪಗೊಂಡು, ರುದ್ರನಂತೆ ನಿಂತು ಇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಉಡುಪಾಗಿ ಧರಿಸಿ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಆಭರಣಗಳಾಗಿ ತೊಟ್ಟು, ವೃಷಭವನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ನೆನೆಯುವ ೧ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರೂ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟು ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟ ಅಲ್ಪ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಾದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇಂದ್ರನೇ! ನೀನು ಎಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ? ದೇವತೆಗಳ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿದೆ! ಈಶ್ವರನ ಪವಿತ್ರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಮುಡಿಸಿದ ಕಮಲದ ಹೂವನ್ನು ಪೂಜಿಸದೆ ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಇಸಿಕೊಂಡು ಆನೆಯು ತನ್ನ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದು ನಾಶಮಾಡುವಂತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟೆಯಲ್ಲವೇ! ಮೂರ್ಖನೇ! ತಿರುಮಾಲನ ಅಹಂಕಾರವೂ, ನಾನ್ಮುಗನ ಅಹಂಕಾರವೂ, ದೇವತೆಗಳು ವಂದಿಸುವಂತೆ ಬಾಳುವ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರವೂ ಹಾಲಾಹಲವನ್ನು ಉಂಡ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅಡಿಪಣಿದು ಪೂಜಿಸಿದುದರ ಫಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನೆನೆಯಲಿಲ್ಲವೇ!

ದುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುವ ತಂಪಾದ ತುಳಸಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮಾಯೋನ ಅಹಂಕಾರವೂ
ಕಮಲದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ದೇವನ ಅಹಂಕಾರವೂ
ದೇವತೆಗಳು ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಬಾಳುವ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರವೂ ಹಾಲಾಹಲವನ್ನು
ಸೇವಿಸಿದವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ನೀನು ಅರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಏ ಇಂದ್ರನೇ! ನಿನ್ನ ಕಿರೀಟವು ಪಾಂಡ್ಯರಲ್ಲಿ ೧ ಒಬ್ಬ ವೀರನ ಬಳೆಯಿಂದ (ಚಕ್ರದಿಂದ) ಚೂರಾಗಲಿ; ನಿನ್ನ ಈ ನಾಲ್ಕು ದಂತಗಳ ಬಿಳಿಯಾನೆಯು ಕಾಡಾನೆಯಾಗಲಿ" ಎಂದು ಶಪಿಸಿದರು.

೧. ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟು ತಳ್ಳಿಬಿಡುವುದನ್ನು, "ಕೊಳ್ಳೇನ್ ಪುರನ್ದರನ್ ಮಾಲಯನ್ ವಾಳ್ವು" ಎಂದೂ, "ಪೋಗಮ್ ವೇಂಡಿ ವೇಂಡಿಲೇನ್ ಪುರನ್ದ ರಾದಿ ಇನ್ಬಮುಮ್" ಎಂದೂ ಬರುವ ತಿರುವಾಸಗಮ್‌ನ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಿರಿ. ೨. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೀರನೆಂದದ್ದು, ಉಕ್ಕಿರ ಕುಮಾರ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಾಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ದೇವತೆಗಳು ನಡುನಡುಗಿ ದುರ್ವಾಸ ಮುನಿಗಳ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದ ಅಯ್ಯನೇ! ನಮ್ಮ ಅರಸನು ಮತ್ತು ಬಿಳಿ ಆನೆಯು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಶಾಪ ನೀಡಿದ್ದೀರಿ! ಈ ಶಾಪವನ್ನು ಈಗಲೇ ನಿವಾರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ದುರ್ವಾಸ ಮುನಿಗಳು ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಮನಮರಗಿ ಕರುಣೆ ತೋರಿ, "ಶಿವಪೆರುಮಾನರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು (ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವನ್ನು) ನಿಂದಿಸಿದ ದೋಷವು ಪರಿಹಾರದಿಂದ ನೀಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ೧ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ತಲೆಗೆ ಬಂದದ್ದು ಕಿರೀಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ; ಬಿಳಿ ಆನೆಯು ಕಾಡಾನೆಯಾಗಿ ನೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅಲೆದಾಡಿದ ನಂತರ, ಹಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಲಿ" ಎಂದು ಶಾಪವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ನಂತರ, ಶಾಪವನ್ನು ಪಡೆದ ಬಿಳಿ ಆನೆಯು ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅರಿವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ್ದಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುವ ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಲೆದಾಡತೊಡಗಿತು.

ಕಾಡಾನೆಯು ಹಳೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ಹೀಗೆ ಕಾಡಾನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತ ಆನೆಯು, ಮರವರು ವಾಸಿಸುವ பாலை ನೆಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಲ್ಲೈ ಹೂವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹರಿಯುವ ಕಾಡುನದಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಮುರುಗ ದೇವರನ್ನು ದೈವವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಕುರವರು ವಾಸಿಸುವ ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲೆದಾಡಿ ನೂರು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿತು. ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಆ ಆನೆಯು ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ದೈವಿಕತೆ ಹೊಂದಿದ ಕದಂಬ ವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವಪೆರುಮಾನರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕಾಲವು ಕೂಡಿಬಂದಿತೇನೋ! ಅಲ್ಲಿ ಆನೆಯು, ಪಚ್ಚೆಯಂತೆ ಎಲೆಗಳು ಚಿಗುರಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಚಿನ್ನದ ಕಮಲಗಳು ಅರಳಿದ ಕೊಳವನ್ನು ಕಂಡಿತು; ಹಾಗೆ ಕಂಡಾಗ ಹಿಂದಿನ ಅರಿವು

೧. ಇಂದ್ರನು ಕಿರೀಟ ಭಂಗವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು 'ಇಂದ್ರನ್ ಮುಡಿಮೇಲ್ ವಳೈಯೆರಿಂದ ಪಡಲಮ್'ದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿರಿ; ಇಲ್ಲಿ, "ತಲೆಗೆ ಬಂದದ್ದು ತಲೆಪಾಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹೋಯಿತು" ಎಂಬ ಲೋಕದ ನಾಣ್ಣುಡಿಯೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಪೊற்ற ாமರ್ೈ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿತು; ಕೂಡಲೇ ಕಾಡಾನೆಯ ರೂಪವು ನೀಗಿ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು.

ಬಿಳಿಯಾನೆಯು ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು

ಆಗ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯು ಎದುರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಬಿಳಿಯಾನೆಯು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿತು; ನಂತರ ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಆಸಕ್ತಿಗೊಂಡಿತು; ತನ್ನ ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಪೊற்ற ாಮರ್ೈ ಕೊಳದ ನೀರನ್ನು ತಂದು, ತಿರುಮಂಜನವೆಂಬ ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿತು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಕೃಪೆ ತೋರುವುದು

ಬಿಳಿಯಾನೆಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಅತಿಶಯವನ್ನು ಅರಿತ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, "ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು? ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ದೈವಿಕ தன்மை ಹೊಂದಿದ ಬಿಳಿಯಾನೆಯು, ಅವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, ಹಿಂದೆ ನಡೆದದ್ದನ್ನೂ, ಬಂದ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳಿ, "ತಂದೆಯೇ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾಗುವುದೇ? ವಿಮಾನವನ್ನು ಹೊರುವ ಈ ಎಂಟು ಆನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಒಂಬತ್ತನೇ ಆನೆಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ಅಗಲದೆ ನಿಮ್ಮೆದುರೇ ಈ ವಿಮಾನವನ್ನು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಯಸುತ್ತಿದೆ; ಆದಕಾರಣ, ಅದನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಬಿಳಿಯಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷ ಬೀರಿ, "ದೇವೇಂದ್ರನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವನು; ಆದಕಾರಣ ನೀನು ಅವನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇ ನಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತರುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತದನಂತರವೂ ಬೇಕಾದ ಹಲವು ವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು.

---

1. ಇಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯಾನೆಗೆ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು, "ಮುತ್ತಿಕ್ ಕುಳನ್ರು ಮುನಿವರ್‌ಕುಳಾಮ್ ನನಿವಾಡ, ಅತ್ತಿಕ್ಕು ಅರುಳಿ ಅಡಿಯೇನ್ನೈ ಆಂಡುಕೊಂಡು" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾಚಕದ ತಿರುತ್ತೆಳ್ಳೇಣದ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಎಡೆಬಿಡದ ಪ್ರೀತಿಯ ಆನೆಯು
ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಲು, ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು
ಉಳ್ಳವನು ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಸತ್ಯವಂತನು
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವನು; ಅವನನ್ನು ಹೊತ್ತು
ಸೇರುವುದೇ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ
ಎಂದು ಮನಮಗಿದು, ಆಮೇಲೆ
ವೃಷಭವಾಹನನು ವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿ
ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಬಿಳಿಯಾನೆಯ ಶಿವ ಸೇವೆ

ತರುವಾಯ, ಬಿಳಿಯಾನೆಯು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ [೧] ಒಂದು ತೀರ್ಥವನ್ನೂ (ಐರಾವತ ತೀರ್ಥವನ್ನೂ), ಅದರ ದಡದಲ್ಲಿ [೨] ಶಿವಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ, ವಿನಾಯಕನನ್ನೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದು, "ನಮ್ಮ ಬಿಳಿಯಾನೆಯನ್ನು ಕರೆತನ್ನಿ" ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಬಿಳಿಯಾನೆಯು, ತನ್ನನ್ನು ಬಂದು ಕರೆದ ಸೇವಕರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ [೩] 'ಐರಾವತಪುರಂ' ಎಂದು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಒಂದು ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, 'ಇಂದ್ರೇಶ್ವರರ್' ಎಂದು ತನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ಇಂದ್ರನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಬಿಳಿಯಾನೆಯು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವುದು

ಇಂದ್ರನು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಆನೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಮೇಲೂ ತನ್ನ ಸೇವಕರನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ಸೇವಕರೊಡನೆ ಬಿಳಿಯಾನೆಯು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿ,

೧. ಈ ತೀರ್ಥವು ಪ್ರಸ್ತುತ 'ಯಾನೈಯೂರುಣಿ' ಎಂದೂ 'ಗಣಪತಿ ಯೇಂದಲ್' ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

೨. ಈ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನ್, 'ಐರಾವತೇಶ್ವರರ್' ಎಂದೂ, ಈ ವಿನಾಯಕ ಪೆರುಮಾನ್, 'ಐರಾವತ ಗಣೇಶರ್' ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

೩. ಐರಾವತಪುರಂ - ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತ 'ಐರಾವತನಲ್ಲೂರ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಕಾಂಡಮ್] 2. ಬಿಳಿಯ ಆನೆಯ ಶಾಪ ತೀರಿಸಿದ ಪಡಲ...

ಇಂದ್ರನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ... ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ದುಃಖವನ್ನೂ, ಸೋಮಸುಂದರ... ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಶಾಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ... ಸುಖವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿತ್ತು.

ಐರಾವತೇಶ್ವರರು ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಫಲ

ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಐರಾವತ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಐರಾವತ ವಿನಾಯಕನನ್ನೂ, ಐರಾವತೇಶ್ವರನನ್ನೂ ಸತ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿದವರು ಶಾಪದ ಪರಂಪರೆಯಿಂದಲೂ, ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಪರಂಪರೆಯಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತರಾಗುವರು. ಬಿಳಿಯ ಆನೆಯು ಹೋದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ, ವೈಗೈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ದಕ್ಷಿಣ ದಡದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಇಂದ್ರೇಶ್ವರನನ್ನು ವಂದಿಸುವವರು ಧರ್ಮವೇ ಮೊದಲಾದ ಮೂರು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಫಲವನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅನುಭವಿಸುವರು; ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ 1ಹದಿನಾಲ್ಕು ದೇವೇಂದ್ರ ಪಟ್ಟದವರೆಗೂ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ತದನಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಉಂಟಾಗಲು, ಇರುವಿನ್ನೈ ಒಪ್ಪು (ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ಸಮತ್ವ) ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವರು.

ಪದ್ಯ - 31
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 471

---

1. ಹದಿನಾಲ್ಕು ದೇವೇಂದ್ರರು - ಹರಿ, ವಿಪಶ್ಚಿತ್, ಸುಶಾಂತಿ, ಶಿಬಿ, ವಿಭು (ವಸು), ಮನೋಜವ, ಪುರಂದರ (ಓಜಸ್ವಿ), ಮಾಬಲಿ, ಅದ್ಭುತ, ಶಾಂತಿ, ವೃಷ, ಋತಧಾಮ, ದಿವಸ್ಪತಿ, ಶುಚಿ ಎಂಬುವರು.

೩. ತಿರುನಗರವನ್ನು ಕಂಡ ಪಟಲ

... ಕಂಡ ಅದ್ಭುತ

...ಗಾನ ಮಾಡುವ ಕಂಠವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದುಂಬಿಗಳು ಸಂಗೀತ ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಕದಂಬವನದ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯರ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕಿರೀಟದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕುಲಶೇಖರನೆಂಬ ರಾಜಾಧಿರಾಜನು [೨] ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು [೧] ಮಣವೂರು ಆಗಿದೆ. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ

ಧನಂಜಯನೆಂಬ ಓರ್ವ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು, ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆಯೇ ಶಿವಪೂಜೆ ಮುಂತಾದ ಶಿವಪುಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕುವವನು; ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಸತ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು. ಒಮ್ಮೆ ಧನಂಜಯನು ಮಣವೂರಿನಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಕದಂಬವನದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮರೆಯಾದನು. ಜಗತ್ತನ್ನು ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿತು. ಆ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಧನಂಜಯನು, ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಂತಗಳಿರುವ ಎಂಟು ಆನೆಗಳ ಹೆಗಲುಗಳಿಂದ ಹೊರಲ್ಪಟ್ಟು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ವಿಮಾನವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡನು; ಅದರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅತೀವ ಸಂತೋಷಗೊಂಡವನಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುವಂತೆ ಇದ್ದನು.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಸೋಮವಾರವಾದ್ದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು, ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ಜಾವಗಳಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ

---

೧. ಮಣವೂರ್ - ಇದು 'ಮಣಲೂರ್' ಎಂದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ನಲ್ಲೂ, 'ಮಣಲೂರುಪುರಂ' ಎಂದು ವ್ಯಾಸ ಭಾರತದಲ್ಲೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಣಪ್ಪುರಂ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೨. ಈ ಧನಂಜಯನ ರೂಪವು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯನ್ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಲ್ಲಿ (ಉತ್ತರ ಭಾಗದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಲ್ಲಿ) ಪೂರ್ವದ ಕಂಬದಲ್ಲಿದೆ.

೩. ತಿರುನಗರಂಗಂಡ ಪಡಲಮ್

ನೋಟದಿಂದಲೇ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ಧರ್ಮವುಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದ ಧನಂಜಯನು ಕಂಡನು; ಶಿವ ಪೂಜೆಗೆ உரிய ಕಸ್ತೂರಿ, ಪನ್ನೀರು, ಮುಂತಾದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ವಿಮಾನದ ಮುಂದೆ ತಾನಿದ್ದು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ನಂತರ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪೂ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪ್ರಬಲ ಕರ್ಮಗಳ ಗುಂಪೂ, ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತೂ ಕಳೆಯಲು, ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಣದವನಾಗಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕಂಡನು; ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಆ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದನು; ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದನು; ನಂತರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

ಧನಂಜಯನು ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು

ಧನಂಜಯನು ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಕುಲಶೇಖರನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, "ಅರಸನೇ! ನಿನ್ನೆ ಕದಂಬವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡೆನು; ನಾನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಕದಂಬವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮದ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸೇರಿ ಮರೆಯಾದನು; ರಾತ್ರಿ ಬಂದಿತು; ಆಗ, ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲದಂತೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಬೆಳಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ವಿಮಾನವನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಒಂದು ಶಿವಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಂಡೆನು; ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ಆ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಜಾವಗಳಲ್ಲೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಹೋದರು; ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದೊಡನೆ, ನಾನೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕುಲಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಶಿವಪೆರುಮಾನನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಇದ್ದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಅಂದು ಹಗಲು ಕಳೆದು ರಾತ್ರಿ ಬಂದಿತು. ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇರು-ಕರ್ಮಗಳ (ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ) ಸಮಾನತೆ ಬಂದಾಗ, ಅವರ ಆಣವ ಮಲವನ್ನು (ಅಹಂಕಾರವನ್ನು) ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು

ತಮ್ಮ ನೈಜ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಸಿದ್ಧರೂಪಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ಕದಂಬವನದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ಸುಂದರವಾದ ನಗರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು!" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಮರೆಯಾದನು. ಕುಲಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವವರೆಗೂ ನಿದ್ರಿಸದವನಾದನು. ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದನು. ಕನಸಿನಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತಿದ್ದ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ, ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಕರೆದನು; ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಂಡದ್ದನ್ನೂ, ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು; ನಂತರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು.

ಕುಲಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು

ಕುಲಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಆ ದೊಡ್ಡ ಕದಂಬವನವನ್ನು ತಲುಪಿದನು; ಪೊಟ್ರಮರೈ (ಚಿನ್ನದ ಕಮಲದ) ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದನು; ಚಿನ್ನದಿಂದಾದ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಪಾಗಿ ವೀற்றಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು; ಹೃದಯದಿಂದ ಉಕ್ಕಿಬಂದ ಪ್ರೀತಿಯು ಹಿಂದಿನಿಂದ ತಳ್ಳಲು, ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಕರುಣೆಯು ಮುಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಮೂಳೆಗಳು ಕರಗುವಂತೆ, ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು,

"ಶರಣು, ದೇವಿಯನ್ನು ಅರ್ಧಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಶಂಕರನೇ! ಶರಣು;
ಶರಣು, ಮಂಗಳಕರನಾದ ಅದ್ವಿತೀಯ ಮೂಲನೇ! ಶರಣು;
ಶರಣು, ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಸದಾಶಿವನೇ! ಶರಣು;
ಶರಣು, ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನೇ! ಪಶುಪತಿಯೇ! ಶರಣು"

ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸತೊಡಗಿದನು.

ಮತ್ತೆ ಪಾಂಡ್ಯನು ಭಗವಂತನನ್ನು ನೋಡಿ, "ತಂದೆಯೇ! ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಆಸೆಯನ್ನೂ, ದೇವತೆಗಳ ಪದವಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಆಸೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಒಲಿಯುವುದೇ ಹೊರತು, ಆ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಆಳಿ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ

ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ, ನರಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಲುಕಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನಹೀನರಾದ ನಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯು ಲಭಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವೇ? ನೀನು ವೇದದ ಶಿರಸ್ಸಿಗೂ ನಿಲುಕದೆ ಅತ್ಯುನ್ನತನಾಗಿ ನಿಂತಿರುವವನು; ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅಡಿಯೇನರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ನಮ್ಮ ವಂಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಳಲೋಸ್ಕರವೇ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿಸಿರುವುದು?" ಎಂದು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿ ಹೇಳಿ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿಬಂದ ಪ್ರೀತಿಯು ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೂಲಕ ಸುರಿಯುವಂತೆ, ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪವೆಂಬ ನದಿಯೊಂದಿಗೆ ಶಿವಾನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು, ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದೆಡೆ ಕುಳಿತನು.

ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕುವುದು

ಆಗ ಪಾಂಡ್ಯ ಮಹಾರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿರುವ ಸೇವಕರನ್ನು ಹಲವು ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಾಡನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ ಸುಂದರವಾದ ನಗರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನ ಸೀಳಿನಂತಹ ಚೂಪಾದ ಕುಡುಗೋಲನ್ನೂ, ಕೊಡಲಿಯನ್ನೂ ಹೊತ್ತ ಭುಜವುಳ್ಳವರು ಕೆಲವರು. ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚೆ ಕಟ್ಟಿದವರು ಕೆಲವರು; ಪಾದರಕ್ಷೆ ಧರಿಸಿದ ಕಾಲುಳ್ಳವರು ಕೆಲವರು. ಇಂತಹ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹಲವರು, ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು, ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವ ಶಬ್ದವೂ, ಕಡಿಯುವವರ ಶಬ್ದವೂ, ಮುರಿಯುವ ಶಬ್ದವೂ, ಮುರಿದು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಶಬ್ದವೂ ಒಂದಾಗಿ, ಮೋಡಗಳ ಗುಡುಗಿನ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಕೆಳಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಆನೆಗಳು ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಬಾಯುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿ, ಕೊಬ್ಬಿನೊಂದಿಗೆ ರಕ್ತವು ಹರಿಯಲು, ದಂತಗಳು ಮುರಿದು ಸತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವ ನೋಟದಂತೆ, ವಜ್ರದಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮರಗಳು ಮಕರಂದದೊಂದಿಗೆ ಹೂವುಗಳೂ ಮತ್ತು ಜೇನೂ ಚೆಲ್ಲುವಂತೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿ, ಕೊಂಬೆಗಳು ಮುರಿದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಹೂವುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದ ದುಂಬಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಲ್ಲೈ, ಮರುದಮ್ ಮುಂತಾದ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದವು; ಪಕ್ಷಿಗಳು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸಿದವು; ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹತ್ತಿರದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದವು; ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು, ಕಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತವರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ, ಬಯಲು ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹಾ ಕರುಣೆಗೊಂಡು, ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಶಿವನ ಪಾದಗಳ ನೆರಳನ್ನು ಸೇರಿದ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತ ಕೀಳುವಂತೆ, ಮರಗಳನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತ ಅಗೆದು ತೆಗೆದರು.

ಶಿವನು ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಹೀಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮರಗಳನ್ನು ಅಗೆಸಿ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಮತಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ, "ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಹೇಗೆ" ಎಂದು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನು, ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋಯ್ದ ಕೆಂಪಾದ ಪಾದಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ತಾಗುವಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಬಿಳಿಯಾದ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ವಿಭೂತಿಯ ಚೀಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಮೊದಲು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ರಾಜನು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಎದ್ದು ಬಂದನು. ಹರಿ, ಅಯನ್ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಕಾಣಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ದೇವರನ್ನು - ತನಗೆ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನು, ಎದ್ದು ಎದುರುಗೊಂಡು ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, 'ಸುಸ್ವಾಗತ' ಕೋರಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಆಸನವನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಪಾಂಡ್ಯನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯು, ತಾವು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಶಿವಾಗಮದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರದ ಕ್ರಮದಂತೆ ದೇವಾಲಯ, ಮಂಟಪ, ಗೋಪುರ ಮತ್ತು ನಗರವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ, ವೇಗವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದರು.

ದೇವಾಲಯ ನಿರ್ಮಾಣ

ಪಾಂಡ್ಯನು ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದ ಸ್ಥಪತಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಶಿವಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಸಿದ್ಧನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಹೋದಂತೆ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯ, ಪವಿತ್ರ ನಗರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅರಿಯದವನೇ ಪೋಟ್ರಿ! ಎಚ್ಚರದಲ್ಲೂ ನಾಯಿಯಂತಹ ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದವನೇ ಪೋಟ್ರಿ!" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾಸಗಮ್‌ನ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾದವು.

ದನು; ಮೊದಲು ವೇದಗಳನ್ನು ಪಠಿಸುವ ಪದ್ಮ ಮಂಟಪ, ಅರ್ಧ ಮಂಟಪ, ಮಹಾಮಂಟಪ, ಅರುಕಾಲ್ ಪೀಠ (ಷಟ್ಕಾಲ ಪೀಠ), ನೃತ್ಯ ಮಂಟಪ, ಉತ್ಸವ ಮಂಟಪ, ಯಾಗ ಶಾಲೆ, ತಿರುಮಡೈಪ್ಪಳ್ಳಿ (ಪವಿತ್ರ ಅಡುಗೆಮನೆ), ಗಣಪತಿ, ಸ್ಕಂದ ಮುಂತಾದ ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳ ದೇವಾಲಯಗಳು, ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯ, ಪವಿತ್ರ ಭವನಗಳ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಗೋಡೆಗಳು, ಮಂಟಪಗಳು, ಗೋಪುರಗಳು, ಸುತ್ತುಗೋಡೆಗಳು, ಕಂದಕ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು.

ನಗರ ನಿರ್ಮಾಣ

ತದನಂತರ, ಪಾಂಡ್ಯನು ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿಗಳು, [1] ತೆಟ್ರಿಯಂಬಲಗಳು, ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುವ ಪವಿತ್ರ ಬೀದಿಗಳು, [2] ಭವನಗಳು ನಿಬಿಡವಾಗಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಬೀದಿಗಳು, ಕವಲು ದಾರಿಗಳು, ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳ ಕೂಡುಹಾದಿಗಳು, [3] ಅಂಬಲಗಳು, ಮಂಟಪಗಳು, ಕೃತಕ ಗುಡ್ಡಗಳು, ವೇದಿಕೆಗಳು, ನಾಟಕ ಶಾಲೆಗಳು, ಶೈವ ಮುನಿಗಳು ತಂಗುವ ಮಠಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬೀದಿಗಳು, ರಾಜರ ಬೀದಿಗಳು, ವಾಣಿಜ್ಯಗರ ಬೀದಿಗಳು, ಕೃಷಿಕರ ಬೀದಿಗಳು, ಆನೆಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳು, ಕುದುರೆಗಳ ಲಾಯಗಳು, ರಥಶಾಲೆಗಳು, ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳು, ಧರ್ಮಶಾಲೆಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಬಾವಿಗಳು, ಸಣ್ಣ ಕೊಳಗಳು, ತೊರೆಗಳು, ದೊಡ್ಡ ಕೊಳಗಳು, ಸರೋವರಗಳು, ನಂದನ ವನಗಳು, ತೋಪುಗಳು, ತೋಟಗಳು, ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತಂದನು. ತನಗಾಗಿ ಒಂದು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಆ ನಗರದ ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು.

ಮಧುರಾ ನಗರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುವಿಕೆ

ಹೀಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ನಂತರ, ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಮ್ಮ ಜಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರ ಕಲೆಯ ಹೊಸ ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು. ಅದು, ಶಿವನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳು, ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರನ್ನು ಶಿವಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕ್ರಿಯೆಯಂತೆ, ಆ ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಮೃತಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧಿ

---

1. ತೆಟ್ರಿಯಂಬಲಮ್ - ಇದು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮರವನ್ನು ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲೂ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. 2. ಕವರ್ ವಳಿ - ಎರಡು ಮೂರು ಬೀದಿಗಳು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ. 3. ಅಂಬಲಂಗಳ್ - ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳ; ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

ಮಾಡಿತು. ಆ ಅಮೃತವು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಧುರಮಯವಾದ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಮಧುರಾ ನಗರ (ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರ) ಎಂದು ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರು.

ಚಿನ್ನಮಯವಾದ ಜಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಚಂದ್ರನ ಕಳೆಯಿಂದ
ಹೊಸ ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು; ಅದು ಹೋಗಿ
ಚಿನ್ಮಯವಾದ ತಮ್ಮ ಪಾದವನ್ನು ಸೇರಿದವರನ್ನು
ಶಿವಮಯವನ್ನಾಗಿಸಿದ ಕಾರ್ಯದಂತೆ
ತನ್ಮಯವನ್ನಾಗಿಸಿ ಆ ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಶಾಂತಿಗೊಳಿಸಿತು; ಅದು ಮಧುರ
ಒಳಿತಾದ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಮಧುರಾ
ನಗರವೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಹೆಸರು.

ನಂತರ, ಕುಲಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯನಾರನ್ನೂ, ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ೧ ಸಪ್ತ ಮಾತೆಯರನ್ನೂ, ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಮಾಲನನ್ನೂ (ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಪ್ ಪೆರುಮಾಳನನ್ನೂ), ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ೨ ಭದ್ರಕಾಳಿಯನ್ನೂ ಕಾವಲಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು; ೩ ಮಧುರೈ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಶಿವಾಗಮ ವಿಧಿಯಂತೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ವೇದಾಗಮಗಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪುಣ್ಯ ಸ್ವರೂಪರಾದ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ, ಆದಿ ಶೈವರಾದ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ಕಾಶಿ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಕರೆತಂದು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಅರಸರು, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ವೇಳಾಳರು ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ದೊಡ್ಡ ಕುಡಿಯ ಜನರೂ, ೪ ಅನುಲೋಮರು, ಪ್ರತಿಲೋಮರು ಮುಂತಾದ ಹೊರಗಿನ ಕುಡಿಯ ಜನರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪದೆ ಬದುಕಿದರು. ವೈದಿಕ

೧. ಸಪ್ತ ಮಾತೆಯರು - ಇವರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಿ, ನಾರಾಯಣಿ, ರುದ್ರಾಣಿ, ಮಹೇಶ್ವರಿ, ವಾರಾಹಿ, ಕೌಮಾರಿ, ಇಂದ್ರಾಣಿ ಎಂಬುವರು.

೨. ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಚೆಲ್ಲಿ ಎಂದೂ, ಚೆಲ್ಲತ್ತಮ್ಮೈ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

೩. ಇವುಗಳನ್ನು, "ಪಾರ್ಸೊಕ್ಕ ನಾಥನ್ ಉಱೈಪ್ಪಡಿ ಕೀೞ್ತಿಸೈಪ್ ಪಾಂಗರ್ ಅರಿ, ಯರಪುತ್ತಿರನ್; ಸತ್ತ ಮಾತಾಕ್ಕಳ್ ತೆನ್ರಿಸೈ; ಅಕ್ಕುಡಪಾಲ್, ಕರುಣೈಪ್ ಪುಯಲ್; ಉತ್ತರಂಕಾಳಿ; ಕೂಡಲೈಕ್ ಕಾತ್ತಳಿಕ್ಕಪ್ ಪಿರಿವಿಲ್ ಪಿರತಿಟ್ಟೈಸೆಮ್ ತಾನ್ಕುಲ ಸೇಕರ ಪಾಂಡಿಯನೇ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ಕೋಯಿಲ್ ತಿರುಪ್ಪಣಿ ಮಾಲೈಯಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೪. ಅನುಲೋಮರು - ಉನ್ನತ ಕುಲದ ತಂದೆಗೂ ಕೀಳು ಕುಲದ ತಾಯಿಗೂ ಜನಿಸಿದವರು. ಪ್ರತಿಲೋಮರು - ಕೀಳು ಕುಲದ ತಂದೆಗೂ ಉನ್ನತ ಕುಲದ ತಾಯಿಗೂ ಜನಿಸಿದವರು,

ಮಾರ್ಗವೂ, ಶೈವ ಮಾರ್ಗವೂ, ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗವೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದವು. ಕುಲಶೇಖರನು, ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿಗೆ ಒಂದು ತಿಲಕವನ್ನಿಟ್ಟಂತೆ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ಸಕಲ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದನು.

ಕುಲಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸೇರುವುದು

[1] ಕುಲಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಒಂದು ಶುಭದಿನದಂದು ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಇದ್ದನು; ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ, ನೈಮಿತ್ತಿಕ, ಕಾಮ್ಯ ಎಂಬ ಮೂರೂ ಕುಂದುಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಲು ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ [2] ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ನಂತೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು; ನಂತರ, ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನಂತಿರುವ [3] ಮಲಯಧ್ವಜನೆಂಬುವನನ್ನು ಪಡೆದು, ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ; ಒಂದು ದಿನ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಶಿವನೊಂದಿಗೆ ಎರಡಱ ಬೆರೆತನು.

ಪದ್ಯ - 47
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 518

---

1. ಈ ಕುಲಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನ ರೂಪವು ಪೊಱ್ಱಾಮರೈಯ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ನಾನಘಟ್ಟದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕಂಬದಲ್ಲಿದೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ "ತಿರುವುಡೈ ಮನ್ನರೈಕ್ ಕಾಣಿಲ್ ತಿರುಮಾಲೈಕ್ ಕಂಡೇನೇ ಎನ್ನುಮ್" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರ ಪವಿತ್ರ ವಾಕ್ಯವು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

3. ಮಲಯಧ್ವಜನ್ - ಪೊದಿಯ ಪರ್ವತದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಧ್ವಜವನ್ನು ಉಳ್ಳವನು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥ: ಕಾರಣದ ಹೆಸರು. ಇವನು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಎಂದು ಅಷ್ಟಮಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೪. ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ತಿರುವವತಾರಪ್ ಪಡಲಮ್

ಮಲಯತ್ತುವಚ ಪಾಂಡಿಯನ್ ಗುಣ

ಮಲಯತ್ತುವಚ ಪಾಂಡಿಯನು ಮನುಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪದೆ ನ್ಯಾಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುವವನು; ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನನು; ವಿಜಯವನ್ನೇ ಆಭರಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು; ಕರುಣೆಗೆ ನೆಲೆಬೀಡಾಗಿ விளங்கும்ವನು; ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಳನಾದವನು; ಮಧುರವಾದವನು; ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರವೀಣನು; ಮನ್ಮಥನಂತೆ ಅತೀವ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವನು; ನೋಡಿದವರು ಅತ್ಯಂತ ಇಷ್ಟಪಡುವಂತಹ ಸ್ವಭಾವದವನು; ಸೂರ್ಯ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಶೂರಸೇನನೆಂಬ ಚೋಳರಾಜನ ಮಗಳಾದ [೧] ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದವನು; ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಪೂಜಿಸುವವನು.

ಪುತ್ರ ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಗ

ಇಂತಹ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಮಲಯತ್ತುವಚನು ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹಲವು ದಿನಗಳು ದುಃಖಿಸಿದನು; ಅಪರೂಪವಾದ ಹಲವು ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು; ನಂತರ, ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ವೇದದ ನಿಯಮಗಳು ತಪ್ಪದೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಇಂದ್ರನು, 'ಈ ಪಾಂಡ್ಯನು ನೂರು ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರೆ, ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪದವಿಯು ಕೈತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲಾ' ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಪಾಂಡ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೂರನೇ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮುಗಿಸದಂತೆ ತಡೆದು, "ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂತಾನವನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದೀಯೆ; ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪುತ್ರಸಂತಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿவிட்டு ತನ್ನ ಲೋಕವನ್ನು சேர்ந்தನು. ಮಲಯತ್ತುವಚ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಆಗಲೇ ಆ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಯಮದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಯಾಗಶಾಲೆಗೆ ತೆರಳಿ ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು; ವೇದಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳ ಗುರುಗಳು ತೋರಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು

೧. ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಮಲಯತ್ತುವಚನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು 'ವಡಿವ ಮಂಗೈ' ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ.

೪. ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ತಿರುವವತಾರಪ್ ಪಡಲಮ್ ೮೭

ಗಳನ್ನು ಉದಾತ್ತ (ಎತ್ತುವಿಕೆ), ಅನುದಾತ್ತ (ಇಳಿಸುವಿಕೆ), ಸ್ವರಿತ (ಕಂಪನ) ಎಂಬ ನಾದಗಳು ಹೊಂದುವಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ದೇವಾಲಯದ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದನು. ಯಾಗಶಾಲೆಯಿಂದ ಎದ್ದ ಯಾಗದ ಹೊಗೆಯು ಆಕಾಶದಲ್ಲೂ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲೂ, ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಹರಡಿ ಒಂದು ಹೊದಿಕೆಯಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ರಾಜನು, ಯಾಗದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ, ಅರಳು, ಸಮಿತ್ತು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಧುರವಾದ ಅಮೃತದಂತೆ ಆಹುತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾಗದ ಬೆಂಕಿಯು ಜ್ವಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಿತು.

ಅಂಗಯರ್ಕಣಮ್ಮೆಯ ತೋற்றம்

ಆಗ ಶಿವನು ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲು - ಪರ್ವತರಾಜನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಮೇನೆಯು ನಾಚಿಕೆಪಡಲು - ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನ ಬಲತೋಳು ಮಿಡಿಯಲು - ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ಸ್ತನಗಳು ತುಂಬಿ ಹಾಲು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಎಡಗಣ್ಣು ಮಿಡಿಯಲು - ಈ ಲೋಕವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಏಳು ಲೋಕಗಳೂ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳಲು - ಶೈವ ಮುಂತಾದ [೧]ಒಳ ಧರ್ಮಗಳು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು - ಅಸೂಯೆ ಮುಂತಾದ ಪಾಪಗಳು அழிಯಲು - ಧರ್ಮವು ಸಂತೋಷಪಡಲು - ವೇದಗಳೂ ದೇವ ದುಂದುಭಿಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಮೊಳಗಲು - ಅಪ್ಸರೆಯರು ನರ್ತಿಸಲು - ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದವರು ತಮ್ಮನ್ನರಿಯದೆಯೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಕ್ಕಲು - ಹದಿನೆಂಟು ಭಾಷೆಗಳಿರುವ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಧುರವಾದ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ನಾಡು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಬೆಳಗಲು - ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮೂವರು ರಾಜರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು - ಅಗ್ನಿ ದೇವನು ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆಯಲು - ಕತ್ತರಿಸಿದ ಚಿಗುರಿನಂತೆ ಅಗ್ನಿಯು ಜ್ವಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಯಾಗ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ದಳಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕಮಲದ ಹೂವು ಆಗಲೇ ಅರಳಿ ಚಿಗುರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಬಳ್ಳಿಯೊಂದು ಮೊಳೆತು ಏಳುವಂತೆ - ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಸಣ್ಣ ಕೊಂಡೆಯು ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ காணப்படும் ಕಳಂಕದಂತೆ ಬೆಳಗಲು - ಆ ಕೊಂಡೆಯಿಂದ ನೇತಾಡುವ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವು ಚಂದ್ರನಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಕಿರಣಗಳಂತೆ ಬೆಳಕು ಬೀರಲು - ಮಧುರವಾದ ತೊದಲು ನುಡಿಯೊಂದಿಗೆ கூடிய ಮಧುರವಾದ ಅಮೃತವು, ಎದೆಯ ಮೂಲಕ ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆ ಎಳೆಯದಿಂಗಳ ಬೆಳಕು ಬೀರಲು

೧. ಒಳ ಧರ್ಮಗಳು - ಶೈವ, ಪಾಶುಪತ, ಮಹಾವ್ರತ, ಕಾಳಾಮುಖ, ಭೈರವ, ವಾಮ ಎಂಬುವು.

೮೮ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮಧುರೈಕ್

ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವು ಬೆಳಗಲು - ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕನ್ನು ಹೀರಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹವಳದ ಮಾಲೆಯು ಬೆಳಕು ಬೀರಲು - ಸಣ್ಣ ಸೊಂಟವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ತೆಳುವಾದ ಸಣ್ಣ ಉಡುಪಿನ ಮೇಲೆ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಪೊದಿಸಿದ ಸಣ್ಣ ಮೇಕಲೆಯು (ಡಾಬು) ಶಬ್ದಮಾಡಲು - ಕಿವಿಗಳಿಂದ ನೇತಾಡುವ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಓಲೆಯನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ ಕರ್ಣಾಭರಣಗಳು ಭುಜವನ್ನು ಸವರಿ ಅಲುಗಾಡಲು - ತಿಳಿಯಾದ ಅಮೃತದಂತಹ ಮೃದುವಾದ ತೊದಲು ನುಡಿಗಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮಲು - ಮುಗುಳುನಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು - ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತವಳಾದ ಉಮಾದೇವಿಯು ಮೂರು ಸ್ತನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾಗಿ ಮೂರು ವಯಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಎದ್ದು ಬಂದು ನಿಂತಳು.

ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ಅತೀವ ಸಂತೋಷ

ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಸಣ್ಣ ಮೃದುವಾದ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ನೂಪುರ ಮತ್ತು ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಬೆರೆತು ಶಬ್ದಮಾಡಲು, ತೊದಲು ನುಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುಗುಳುನಗೆಯು ಹೊರಹೊಮ್ಮಲು, ಸುಗಂಧಭರಿತ ಚಿಗುರು ಅಲುಗಾಡುವಂತೆ ಅಲುಗಾಡಿ ತೊದಲು ನಡಿಗೆ ನಡೆದುಹೋಗಿ, ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದುದರ ಮಹತ್ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತವರಿಗೆ ಇಹ-ಪರ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕರುಣಿಸುವ ಉಮೆಯಮ್ಮೆಯು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

ಎಳೆಯ ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಮೃದುವಾದ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಮಣಿಗಳ ನೂ-
ಪುರ ಮತ್ತು ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಕಲರವಗೈಯಲು
ಸುಗಂಧಭರಿತ ಚಿಗುರಿನಂತೆ ಅಲುಗಾಡಿ ತೊದಲು ನಡಿಗೆಯನ್ನಿಟ್ಟು
ತೊದಲು ನುಡಿ ಮತ್ತು ಎಳೆಯ ನಗೆಯು ಹೊರಹೊಮ್ಮಲು
ಹುಟ್ಟಿದ ಮಹತ್ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾದಳು
ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತವರಿಗೆ ಇಹಭೋಗ
ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ತಾಯಿ ಅಮ್ಮಾ.

ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯಿ ಬಿಳಿಚಿಕೊಳ್ಳದೆಯೂ, ಎರಡು ಸ್ತನಗಳ ಮೊಲೆತೊಟ್ಟುಗಳು ಕಪ್ಪಾಗದೆಯೂ, ಕಪ್ಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಂಕಾಗದೆಯೂ, ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೊರದೆಯೂ, ಆಲದ ಎಲೆಯಂತಹ ಹೊಟ್ಟೆಯು ನೋವು ಪಡೆಯದೆಯೂ, ಹಿಂದೆ ಹೆತ್ತ ಮೇನಕೆಯನ್ನು ಹೋಲುವವಳಾದ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ತಾನು ಪಡೆದ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಎದೆಗಪ್ಪಿಕೊಂಡು

ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಮೂಸಿ, ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ಪರಾಶಕ್ತಿ, ಆದಿಶಕ್ತಿ, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ, ರಕ್ಷಿಸುವ, ನಾಶಮಾಡುವ, ಮರೆಮಾಚುವ, ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಐದು ಬಗೆಯ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ರೂಪವು ಬೇರೆಯಾಗಿ, ವಾಕ್ಕು ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ, ವೇದಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ನಿಂತಿರುವ ಉಮಾದೇವಿಯವರು ಮಗಳಾಗಿ ಬಂದು ಅವತರಿಸಲು ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಈ ತಪಸ್ಸು ಸಾಲುತ್ತದೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತಪಸ್ಸು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ.

ಪಾಂಡ್ಯನ ದುಃಖ

ವಂಚಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅರಿವನ್ನೂ ಅಂತಃಕರಣಗಳ ಅರಿವನ್ನೂ ಮೀರಿ, ಪರಮಾನಂದದ ಪ್ರವಾಹವಾದ ಪರಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ದಿವ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಉಮಾದೇವಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಅತಿಶಯದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಇಂದು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಮಹಾ ಕರುಣೆಯನ್ನೂ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವನ್ನೂ ಅರಿಯದ ಕಾರಣ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖಿತನಾಗಿ, "ನಾನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಬಹುಕಾಲ ನೊಂದು ಕಠಿಣವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು; ಅದರ ನಂತರ ಈ ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು; ಆದರೆ ಈ ಯಾಗವೋ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು; ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಹೆಣ್ಣು ಕೂಡ ಮೂರು ಸ್ತನಗಳೊಂದಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ನಗುವಂತೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ; ಇದೇನು?" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದನು.

ಆಕಾಶವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಿಸುವುದು

ಆಗ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆಕಾಶದಿಂದ ಒಂದು ದಿವ್ಯವಾಣಿಯು, "ಮಹಾರಾಜನೇ! ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಡುವಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಪ್ಪದೆ ವೇದೋಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ತಡಾತಗೈ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡು; ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತಕ್ಕ ಗಂಡನು ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಸ್ತನವು ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಳವಳಗೊಳ್ಳಬೇಡ" ಎಂದು ಮೊಳಗಿತು.

"ಮಹಾರಾಜನೇ! ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಪುತ್ರಿಗೆ ಪುತ್ರನಂತೆಯೇ
ಸಕಲ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ವೇದಗಳು
ಹೇಳಿದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ, 'ತಡಾದಗೈ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡು. ಈ
ಚಿನ್ನದಂತಿರುವವಳಿಗೆ ಪತಿಯಾಗುವವನು ಬರುವಾಗ ಒಂದು
ಸ್ತನವು ಮರೆಯಾಗುವುದು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊರಗಬೇಡ"
ಎಂದು ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದೊಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿಯು
ಆಕಾಶದಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದಿತು.

ಆ ಮಧುರವಾದ ಅಶರೀರವಾಣಿಯನ್ನು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿದ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿಬರಲು, ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು ಮತ್ತು ಕಾಯಗಳು ಒಂದಾಗಲು, ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಸುರಿಯುವ ಆನಂದಭಾಷ್ಪವು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು; ಯಾಗವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಎದ್ದು ಯಾಗಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲೂ ಇಂಪಾದ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ನಂತರ, ಮುರಸುಗಳು (ನಗಾರಿಗಳು) ಮೊಳಗಲು, ಎಂಟು ಮಂಗಳ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎದುರು ಬರುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವು ಮೂಡಲು, ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ರಾಜಸಭಾ ಮಂಟಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸುಖಾಸೀನನಾಗಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಅವರು ಸಾಕೆನ್ನುವಷ್ಟು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬೊಗಸೆ ಬೊಗಸೆಯಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡಿದನು; ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ, ಉತ್ಸವ ಮುಂತಾದವುಗಳು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಮಹದಾನಂದ

ತದನಂತರ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ೧ ವಳ್ಳುವನನ್ನು ಕರೆಸಿ, "ಸೆರೆಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿರಿ; ಕಾರಾಗೃಹಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿಹಾಕಿರಿ; ಏಳು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡದೆ ಬಿಡಿರಿ; ಶತ್ರು ರಾಜರಿಂದ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಬಿಡಿರಿ; ಸುಂಕದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿರಿ; ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನೂ, ಧರ್ಮಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿರಿ!" ಎಂದು ಡಂಗುರ ಸಾರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು; ಶತ್ರು ರಾಜರ ಕಾಲಿನ ಬೇಡಿಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ, ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿರುವ

೧. ವಳ್ಳುವನ್ - ಡಂಗುರ ಸಾರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು.

ಕಾಂಡಮ್] 4. ತಡಾತಗೈಪ್ ... ತಿರುವವತಾರಪ್ ಪಡಲಮ್ 91

ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ನೀಡಿ ಅವರವರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು; 'ಹಲವರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ' ಎಂದು ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತೆರೆದು, ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ನವರತ್ನಗಳನ್ನೂ, ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ, ಚಿನ್ನದ ರಾಶಿಗಳನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು; ಕವಿಗಳಿಗೆ ಚಿನ್ನ, ವಸ್ತ್ರ, ಆಭರಣ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮನಸಂತೋಷದಿಂದ ನೀಡಿದನು; ರಾಜಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುಗಂಧ ಪುಡಿಗಳನ್ನೂ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನೂ ತೈಲಾಭ್ಯಂಜನ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಇಂತಹ ಮಹಾ ಸಂತೋಷವು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ನಗರವೆಲ್ಲವೂ ಸಂತೋಷಪಡಲು ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಶಿವನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆಯೇ ಜಾತಕರ್ಮ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ ತಡಾತಗೈ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಹಿಂದೆ ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಮೇನೆಯು ಬೆಳೆಸಿದಂತೆ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾಧ್ಧಿಯಾರನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಪರ್ವತರಾಜನಂತೆ ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು.

ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಾಧ್ಧಿಯಾರ್ ಆಟ

ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಾಧ್ಧಿಯಾರ್ ತೊದಲು ನುಡಿ ಮಾತನಾಡುವ ಬಾಲಕಿಯರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಬೀದಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಣ್ಣ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಆಡಿದರು; ಮರಳಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ ಅನ್ನವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಔತಣ ನೀಡಿದರು. ಮುರುಗ ದೇವರು ಬಾಯಿ ಇಟ್ಟು ಕುಡಿಯದ ಪವಿತ್ರ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಇಟ್ಟು ಉಣ್ಣುವಂತೆ ಬೊಂಬೆಗೆ ಹಾಲುಣಿಸಿದರು; ಕಳಂಗು, ಚೆಂಡು, ಅಮ್ಮಾನೈ ಮುಂತಾದ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡಿದರು; ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಿದರು. ಇಂತಹ ಆಟಗಳಿಂದ ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಾಧ್ಧಿಯಾರ್ ತಾಯಿಗೂ, ಸಖಿಯರಿಗೂ, ತಂದೆಗೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ವೇದ ಮುಂತಾದ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಕಲಿತು ಅರಿತರು; ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಬಿಲ್ಲು, ಕತ್ತಿ, ವೇಲ್ ಮುಂತಾದ ಆಯುಧಗಳ ಕೌಶಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರವೀಣರಾದರು.

ಕಿರೀಟಧಾರಣಾ ಮಹೋತ್ಸವ

ಅದನ್ನು ಕಂಡು, ತಂದೆಯಾದ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ತಡಾತಗೈ ದೇವಿಗೆ ಕಿರೀಟಧಾರಣೆ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಸುಮತಿ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಿಯು ಕಿರೀಟಧಾರಣೆಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಶುಭದಿನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಓಲೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಕಿರೀಟಧಾರಿಗಳಾದ ರಾಜರನ್ನು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಕಿರೀಟಧಾರಣಾ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಹಿರಿಯರು, ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತ◌ிருக்க, ದೊಡ್ಡ ಆನೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದ ಗಂಗೆ ಮುಂತಾದ ಒಂಬತ್ತು ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ ಚಿನ್ನದ ಕಳಶಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಯಜ್ಞಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ದೇವತಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಆನೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದರು; ಅದರ ತರುವಾಯ, ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಚಿನ್ನದ ರೂಪದ ಐದು ತಲೆಗಳ ನಾಗರಹಾವು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಛತ್ರಿಯಂತೆ ಆವರಿಸಿರುವ ಆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ತಡಾತಗೈ ದೇವಿಯನ್ನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಕಳಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿದರು.

ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಮಂದಾರ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿಸಲು, ಮುನಿಗಳು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲು, ದೇವಕನ್ನಿಕೆಯರು ನರ್ತಿಸಲು, ಮುನಿಪತ್ನಿಯರು ಪಲ್ಲಾಂಡು ಹಾಡಲು, ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ವೇದಗಳು ಘೋಷಿಸಲ್ಪಡಲು, ಮಹಾಕರುಣೆಯೇ ದಿವ್ಯರೂಪ ತಾಳಿದ ನಮ್ಮ ದೇವಿಗೆ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ರತ್ನಖಚಿತ ಕಿರೀಟವನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ರಾಜರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ವಂದಿಸುವ ತನ್ನ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದನು;[೧] ಅದರ ನಂತರ, ಮುಂಜಾನೆಯ ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನು ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಉದಯಿಸಿದಂತೆ, ಬೇವಿನ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹೆಣ್ಣರಸಿಯಾದ ತಡಾತಗೈ

---

೧. ಈ ಕಿರೀಟಧಾರಣಾ ಮಹೋತ್ಸವವು ಇಂದಿಗೂ ಚಿತ್ತಿರೈ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಎಂಟನೇ ದಿನದಂದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರಿಗೆ ಪಾಂಡ್ಯ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ ಬೇವಿನ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸುವುದೂ ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಕಾಂಡಮ್] 4. ತಡಾತಗೈಪ್ ... ತಿರುವವತಾರಪ್ ಪಡಲಮ್ 93

ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರೈ (ದೇವಿಯನ್ನು) ಬಿಳಿ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಬಿಳಿ ಛತ್ರಿ ನೆರಳು ನೀಡಲು, ಬಿಳಿ ಚಾಮರ ಬೀಸಲು, ದೇವತೆಗಳು ಹೂಮಳೆಗರೆಯಲು ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅಶರೀರವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಹೊಂದಿದ ಸಂತೋಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವುದು

ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್ ವ್ರತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ತಂದೆಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಂತಿಮ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ செய்து ಮುಗಿಸಿದಳು; ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಛತ್ರಿಯಡಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಮನುಧರ್ಮದಂತೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಮಹಿಮೆ

ರಾಣಿಯಾದ ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಐದು ಗಳಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಪಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯು ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳಲು ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ನಿದ್ದೆ ಬಿಟ್ಟು ಏಳುತ್ತಿದ್ದಳು; ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು; ತಮ್ಮ ರಾಜವಂಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅನೇಕ ದಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು; ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಸುತ್ತುವರೆದಿರಲು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಕದಂಬ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಳೆತ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳ ಕಬ್ಬು, ವೇದಗಳೆಂಬ ದುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುವ ನೀಲಕಂಠವನ್ನು ಉಳ್ಳ ಜೇನು ಆಗಿರುವ ಪರಮಶಿವನನ್ನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಳು; ನಂತರ, ಆಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಆರು ಸಿಂಹಗಳು ಹೊರುವಂತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ, ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ ರತ್ನಖಚಿತ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ, ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಮೃತದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆಗ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಅಂತರಂಗದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಅ निन्दೈ, ಕಮಲಿನಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ದೇವಲೋಕದ ಮಹಿಳೆಯರು

೯೪ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮದುರೈಕ್

ಮಾನವ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಅಡಪವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಕಳಂಜಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ನಿಂತರು; ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ, ಸರಸ್ವತಿಯೂ, ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾನವ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿ ಬಂದು ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲೂ ಚಾಮರ ಬೀಸಿದರು; ಬೇಡರ ಕುಲದ ನಾಯಕರಾದ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯನಾರ್ ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ತಂದು ಶ್ರೀಕಾಳಹಸ್ತೀಶ್ವರನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಸುವಾಸನೆಯ ಹೂವಿನಂತೆ ಚೋಳರಾಜನು, ಚೇರರಾಜನು, ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಜರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಪಾದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತರು. ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರು ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕೈಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ನಮ್ಮ ದೇವಿಯು ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಣ್ಣುಮಿಟುಕಿಸದೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತು, ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಅಂಗೈ ಮುಗಿದು 'ಉದ್ಧಾರವಾದೆವು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾಡುವರು. ಅಂಗಿ ಧರಿಸಿದ ರೂಪವುಳ್ಳ ಕಾವಲುಗಾರರು, "ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ರಾಜನು ಮರಾಠ ನಾಡಿನ ಅರಸ; ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವನು ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದ ರಾಜ; ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಇವನು, ವಿರಾಟನಾಡಿನ ದೊರೆ; ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವನು, ಕುರು ನಾಡಿನ ರಕ್ಷಕ; ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವನು ಚೇರ ನಾಡಿನ ರಾಜ; ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವನು ಚೋಳ ನಾಡಿನ ರಾಜ" ಎಂದು ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲೂ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿ ತೋರಿಸುವರು.

ಶುದ್ಧ ತಮಿಳು ಪಂಡಿತರೂ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರೂ, ವೇದ ಮುಂತಾದ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳನ್ನು ಅರಿತವರೂ, ಆರು ಬಗೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಅರಿತವರೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ, ಶಿವಭಕ್ತರೂ, ಮಾಯೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದ ವೀರರಾದ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೂ, ದೃಢವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಹಿರಿಯರೂ, [೧] ಐದು ಅಂಗಗಳಿಂದ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅರಿತವರೂ, ಮುಂದೆ ಬರುವವುಗಳನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ನಡೆದವುಗಳನ್ನೂ ಸಂಶೋಧಿಸಿ ಅರಿಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸುಮತಿ ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ದರ್ಬಾರು ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರೆದು ನಿಲ್ಲುವರು.

೧. ಐದು ಅಂಗಗಳು - ಪಂಚಾಂಗ; ಇವು ತಿಥಿ, ವಾರ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಯೋಗ, ಕರಣ ಎಂಬ ಐದು ಆಗಿವೆ.

ಕಾಂಡಮ್] ೪. ತಡಾತಗೈಪ್ ... ತಿರುವವತಾರಪ್ ಪಡಲಮ್ ೯೫

ಕನ್ನಿಯಾದ ದೇವಿಯು ವೇದ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಅರಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ [೧]ವೃತ್ತಿಗಳು, ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪೂಜಾ ವಿಶೇಷಗಳು, ಧರ್ಮಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮಹಾಧರ್ಮಗಳು, ಪ್ರಜೆಗಳ ಜೀವನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೂ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಗೂಢಚಾರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿದ್ದರೆ ಆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಆ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು; ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಲೂ, ವ್ಯಾಕರಣದ அமைತಿಯಿಂದಲೂ, ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನದಿಂದಲೂ ಇತರರು ಹೇಳಿದ ಗ್ರಂಥಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನುಡಿದು ವಾದಿಸುವವರ ವಾದಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು மಕಿಳುತ್ತಿದ್ದಳು; ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ಮುಂತಾದ ದೇವರುಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳ ಬಲದಿಂದ ಕ್ಷೀರಸಾಗರವನ್ನು ಕಡೆದು ತೆಗೆದ ಅಮೃತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕವಿಗಳು ಮೊಗೆದು ತಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯ ಬಲದಿಂದ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದು ಉಣಿಸಲು, ಅವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಿಳಿಯ ಮೊಗ್ಗನ್ನು ಹೋಲುವ ತುದಿ ಮುರಿಯದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಅನ್ನವನ್ನೂ, ಷಡ್ರಸಗಳ ಪಲ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಶೈವರು, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ದೇವಿಯು ಉಣಿಸಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳೆಂಬ ಔತಣವನ್ನು ಅಮೃತದಂತೆ ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು; ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನಂತರ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಆರು ಅಂಗಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತರಿತ ಪಂಡಿತರು ಹೇಳುವ ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳನ್ನೂ ಮನು ಮುಂತಾದ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಾ ಹಗಲಿನ ಹೊತ್ತನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು; ಬಡತನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸದಿರುವಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಷ್ಟು ತೆಳುವಾದ ಸೊಂಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಒಬ್ಬನಿಂದ ಆಡಿಸಲ್ಪಡುವ ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ನಿಂತು, ಭರತಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವವರಂತೆ ಆಡುವ ನೃತ್ಯದ ಮೇಲೂ, ಒಳಿತಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹಾಡಿನ ಮೇಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಳು; ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಿರಿಯರು ಮಾಡಿದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ, ಯಜ್ಞಗಳನ್ನೂ, ಹಲವು ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ವೃದ್ಧಿಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು

---

೧. ವೃತ್ತಿಗಳು - ಬ್ರಹ್ಮದೇಯವಾಗಿ ಬಿಡಲಾದ ಮಾನ್ಯ ಮುಂತಾದವು; ಕಸುಬುಗಳೂ ಹೌದು.

ಕೊಡುವರು; ತಾವೂ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು; ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವರು.

ಪಾಂಡಿನಾಡು ಕನ್ನಿ ನಾಡು ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುವುದು

'ಸಾಟಿಯೂ, ರೂಪವೂ, ಆದಿಯೂ, ಅಂತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದ ಶಿವಶಕ್ತಿಯು, ತನ್ನ ಮಹೇಶಿ ಮುಂತಾದ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಪಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಅಯನ್, ಹರಿ, ಹರ ಎಂಬ ಮೂವರಿಂದ ಮೂರು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಳು' ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ ದೊಡ್ಡ ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಆ ಶಿವಶಕ್ತಿಯು ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮಗಳಾಗಿ ಈ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಮನುಶಾಸ್ತ್ರದ ಕ್ರಮದಂತೆ ಆಳುವಳು ಎಂದು ಒಂದು ಕೀರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಾರಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳದ್ದೇ ಆಗಿದೆ.

ಒಪ್ಪುರು ಮುದಲೀ(ರು) ಇಲ್ಲಾ ಒರುತ್ತಿದನ್ ಸತ್ತಿ ಪೆಟ್ರ
ಮುಪ್ಪೆರುನ್ ದೇವ ರಾಲೇ ಮುತ್ತೊಳಿಲ್ ನಡಾತ್ತುಮ್ ಎನ್ನು
ಸೆಪ್ಪಲುಮ್ ಪುಗಳನ್(ರು) ಎನ್ನಿಲ್ ತೆನ್ನವನ್ ಕನ್ನಿ ಯಾಗಿ
ಇಪ್ಪುವಿ ಮನುವಿಟ್ ಕಾಕ್ಕುಮ್ ಎನ್ಬ(ದು)ಎನ್ ಪೇದೈ ಮೈತ್ತೇ.

ತಡಾದಗೈ ಪಿರಾಂಟಿಯಾರ್ ಕನ್ಯಾ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಶ್ವೇತಚ್ಛತ್ರಿಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾಗಿ ಮನುಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರಿಂದ ಪಾಂಡಿನಾಡು ಕನ್ನಿ ನಾಡು ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯಿತು.

ಮುನಿಗಳು ಕೇಳುವುದು

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಮಾದೇವಿಯವರು ಪವಿತ್ರ ಅವತಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮುನಿಗಳು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು, "ತಪೋನಿಧಿಯೇ! ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಿಂದಲೂ ಅರಿಯಲಾಗದ ಪರಾಶಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪಳಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆತ್ತ ಮಾತೆಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನಮ್ಮೊಡತಿಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಯವರು, ದಕ್ಷನೂ ಮತ್ತು ಪರ್ವತರಾಜನೂ ಬಹುಕಾಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಗುವಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಅವತಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರಾದರೋ ದೇವಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಪಾಂಡ್ಯನಾದರೋ ಮಾನವ ರಾಜ; ಅವನಿಗೆ ಅಮ್ಮನವರು ಮಗಳಾಗಿ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಂದು ಜನಿಸಿದ ಕಾರಣ"

ಕಾಂಡಮ್] 4. ತಡಾತಗೈಪ್ ... ತಿರುವವತಾರಪ್ ಪಡಲಮ್ 97

ಯಾವುದು? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರು ಕರುಣೆ ತೋರಿ, "ಮಧುರವಾದ ಒಂದು ಕಥೆ ಇದೆ; ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಕೇಳಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ವಿಚ್ಚಾವತಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮೆಯವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದು

"ವಿಶ್ವಾವಸು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾಧರನು ಪಡೆದ ವಿಚ್ಚಾವತಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಇದ್ದಳು. ಅವಳು ಕತ್ತಿಯಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಗಿಳಿಯಂತಹ ಮಾತನ್ನೂ ಉಳ್ಳವಳು; ಅಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳು. ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ವಿಶ್ವಾವಸು ಉಮಾದೇವಿಯ ತಿರುಮಂತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ವಿಶ್ವಾವಸು, "ದ್ವಾದಶಾಂತಮ್" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಒಂದು ನಗರವಿದೆ. ಅದು ವಿದ್ಯೆ, ಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರು ವಾಸಿಸುವ ಭೂಲೋಕ ಶಿವಲೋಕ ಎನ್ನப்படும். ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ [1]ಶಕ್ತಿ ಪೀಠಗಳು ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಆಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ [2]ಮೊದಲ ಪೀಠವಾಗಿರುವುದು ಮದುರೈಪ್ಪದಿ ಆಗಿದೆ; ಆ ಪತಿಯು ಸುಖವನ್ನೂ, ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ, ಬೇಡುವವರು ಬೇಡಿದ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ನೀಡಬಲ್ಲದು; ದೇವರುಗಳು, ಹಗಲು ಇರುಳು ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೆಯು ಕರುಣಿಸುವ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಶತ್ರುವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವರು. ಅದಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ತಂದೆಯೊಡನೆ ನಮ್ಮವರು [3]ಐವರೂ, ಆ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಪೂಜಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಲವು ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ನಮ್ಮನ್ನೂ, ಮತ್ತುಳಿದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೆತ್ತ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೆಯವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವವರು ಯಾರೇ ಆದರೂ ಅವರು ಎಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ಇಹಲೋಕದ ಫಲವಾದ

೧. ಶಕ್ತಿ ಪೀಠಗಳು ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ದೇವಿ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿರಿ.

೨. ಈ ಪೀಠವು ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಪೀಠ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

೩. ಐವರು - ಇಲ್ಲಿ, ಪಂಚಸ್ವರನ್, ಇಯಕ್ಕನ್, ವಿದ್ಯಾಧರನ್, ವಸುಪೂರಣನ್, ಸ್ವಚ್ಛ ವಿತ್ತಿರನ್ ಎಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರರು ಐದು ಮಂದಿ.

ಸುಖವನ್ನೂ, ಪರಲೋಕದ ಫಲವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಹೊಂದುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಧುರವಾದ ಮಹಾಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿ ವಿರಾಜಮಾನಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ" ಎಂದನು.

ನಮ್ಮನ್ನೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೆತ್ತ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್
ತಾಯಿಯನ್ನು ಯಾರೇ ಆದರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸುವವರು
ಇಹಲೋಕದ ಭೋಗವನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಎಣಿಸಿದಂತೆ ಪಡೆಯಲು
ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಇನಿದಾದ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿ ವಿರಾಜಮಾನಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ.

ವಿಚ್ಚಾವತಿಯ ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಠೆಯ ವ್ರತ

ಈ ರೀತಿ ತಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಿಚ್ಚಾವತಿಯು ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಹೂಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ನಡೆದು ಕಾಡು, ಬೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ನದಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ, ಮದುರೈ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಪೊற்ற ಾಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನರ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನಳಾಗಿರುವ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮೆಯನ್ನು ವಂದಿಸಿದಳು; ನಂತರ, ತೈ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ತೊಡಗಿದಳು; ತೈ ತಿಂಗಳಿಡೀ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಊಟವನ್ನು ಉಣ்டும், ಮಾಸಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಊಟವನ್ನು ಉಣ்டும், ಪಂಗುನಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರು ನೀಡಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ಉಣ்டும், ಚಿತ್ತಿರೈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಉಣ்டும், ವೈಕಾಸಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಿನ ಪುಡಿಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಉಣ்டும், ಆನಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ೧ ಚಾಂದ್ರಾಯಣ ವ್ರತದ ಆಹಾರವನ್ನು ಉಣ்டும், ಆಡಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಪಂಚಗವ್ಯದ ಆಹಾರವನ್ನು ಉಣ்டும், ಆವಣಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಆಹಾರವನ್ನು ಉಣ்டும், ಪುರಟ್ಟಾಸಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು, ಐಪ್ಪಸಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆ ಹುಲ್ಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು, ಕಾರ್ತ್ತಿಗೈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿ, ಮಾರ್ಗಳಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಹೀಗೆಯೇ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ದೇಹವನ್ನು ಸವೆಸಿದಳು. ಮುಂದಿನ ತೈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ವಿಚ್ಚಾವತಿಯು ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೆಯ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ, ವಂದಿಸಿ ನಿಂತು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾದಾದಿ ಕೇಶದವರೆಗೆ

೧. ಚಾಂದ್ರಾಯಣ ವ್ರತ - ಚಂದ್ರನ ಕಲೆಗಳು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ತುತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ, ಕಡಿಮೆಯಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ತುತ್ತನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಉಂಡು ಆಚರಿಸುವ ವ್ರತ.

ಧ್ಯಾನಿಸಿ, 1 ವೀಣೆಗೆ ಉರಿಯ ದೇವತೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ವೀಣೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಶ್ರುತಿಮಾಡಿ ತಂತಿಯನ್ನು ಮೀಟ್ಟಿ ರಾಗದ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು:

ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೆತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು
  ಮೀನಿನಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸದೆ ನೋಡಿ
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಲಹುವ ಮೀನಾಕ್ಷಿ
  ತಾಯೇ! ಕನ್ಯಾ ಹಂಸವೇ!

ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹಿಮವಂತನ ಮಗಳಾಗಿ
  ಹಂಸ, ನವಿಲು, ಮೈನಾ ಹಕ್ಕಿ
ಮತ್ತು ತೊದಲು ನುಡಿಯುವ ಗಿಳಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ
  ಆಟವಾಡುವ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯೇನು!

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳೆಂಬ ಬಿಳಿ ಮರಳಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ ಅನ್ನವನ್ನು
  ಮಾಡಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಆಟವಾಡುವ
ಮೋಡದಂತಹ ಕೂದಲಿನವಳೇ! ಚಿತ್ರಿಸಲು
  ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ರೂಪದ ಕೋಗಿಲೆಯೇ!
ಮೋಡಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಶಿಖರಗಳ ಹಿಮಾಲಯದ
  ಜಲಪಾತಗಳು ಸುರಿಸುವ ತಂಪಾದ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ
ತೊದಲು ನುಡಿಯುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೊಡನೆ
  ಆಟವಾಡುವ ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯವೇನು!

ವೇದಗಳ ತುದಿಯ ಮೇಲೆ ಆನಂದ
  ರೂಪವಾಗಿ ತುಂಬಿ ಆಟವಾಡುವ
ಮಹಿಳೆಯರ ಅರಸಿಯೇ! ಮುತ್ತಿನಂತಹ ನಗೆಯ
  ಜಿಂಕೆಯೇ! ಹಿಮಾಲಯದ ಇಳೆಯ ನವಿಲೇ!
ಮಹಿಳೆಯರ ಹಿಮವಂತನ ದೇವಿಯೇ! ಮಣಿಗಳ
  ಹಾರಗಳುಳ್ಳ ಎದೆಯೂ ಮತ್ತು ಅಗಲವಾದ ತೋಳುಗಳೂ
ಪಾದಕಮಲಗಳು ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ತುಳಿದು
  ಆಟವಾಡುವ ನಿನ್ನ ರೀತಿಯೇನು!

ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸಿದಳು.

ಅಂಬಿಕೆಯು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಹೀಗೆ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವ ಮಹಾಕರುಣಾಮಯಿಯಾದ ಅಂಗಯರ್

1. ವೀಣೆಯ ದೇವತೆ - ಮಾತಂಗಿ ಎಂಬ ದೇವತೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕಣ್ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್, ಕೊಂಡೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಸಣ್ಣ ಕೂದಲನ್ನೂ, ತೊದಲು ನುಡಿಯನ್ನೂ, ತೊಂಡೆ ಹಣ್ಣಿನಂತಹ ತುಟಿಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಚ್ಛಾವತಿಯು ಕೇಳಿದ ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಆಗ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತಿರುವ ವಿಚ್ಛಾವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರು, "ನೀನು ಏನನ್ನು ಬಯಸುವೆ" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಬಾಯಿಂದ ನುಡಿದರು. ವಿಚ್ಛಾವತಿಯು, "ಅಮ್ಮನೇ! ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಅಗಲದ ಮಹಾಭಕ್ತಿ ಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ದೇವಿಯು, "ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಏನು? ಹೇಳು" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು, ವಿಚ್ಛಾವತಿಯು, "ಈ ದರ್ಶನ ನೀಡಿದ ಮಗುವಿನ ದಿವ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ದಾಸಿಯ ಬಳಿ ಅವತರಿಸಿ ಕರುಣೆ ತೋರುವಂತೆ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತವಿಡಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು.

ಶಿವ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ, "ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ, ಪಾಂಡ್ಯರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಮಲಯಧ್ವಜನೆಂಬುವವನು ಒಬ್ಬನು ಬಂದು ಜನಿಸುವನು; ನೀನು ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಬರುವೆ. ಆಗ ನಾವು ನಿನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು, "ಇದೇ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರು ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಬಂದು ಅವತರಿಸಿದ ಇತಿಹಾಸ" [೧] ಎಂದು ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಹೇಳಿದರು.

ಪದ್ಯ-೮೧
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-೫೯೯

---

೧. ಈ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು, ಶ್ರೀ ಕುಮಾರ ಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮೈ ಪಿಳ್ಳೈತ್ ತಮಿಳ್ ನಲ್ಲಿ, ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರನ್ನು, "ಮಲಯಧ್ವಜನು ಬೆಳೆಸಿದ ಹಸಿರು ಗಿಣಿ" ಎಂದೂ, "ಮಲಯಧ್ವಜನು ಪಡೆದ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವೇ" ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೫. ತಿರುಮಣಪ್ ಪಡಲಮ್

ಕಾಂಚನೆಯ ಚಿಂತೆ

ಚಕ್ರರೂಪಿಯಾದ ಸೂರ್ಯನು ದುಃಖವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲೂ, ಬಿಳಿಯ ಛತ್ರಿಯಾದ ಚಂದ್ರನು ನೆರಳನ್ನು ನೀಡಲೂ, ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಯವರು ಎಳೆಯ ಕನ್ನಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಯಸ್ಸು ಬಂದು ಒದಗಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು, ತಾಯಿಯಾದ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ನಮ್ಮ ದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಯಂತಿರುವ ನಿನಗೆ ಕನ್ಯಾವಯಸ್ಸು ಮೀರಿದ ಹದವಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ವಿವಾಹವೆಂಬ ಭಾಗ್ಯವು ಕೂಡಿಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದುಃಖಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಡಾದಗೈಪ್ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್, "ತಾಯೇ! ನೀನು ನೆನೆದ ಎಣಿಕೆಯು ಆಗುವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ; ಇನ್ನು ಮುಂದೆ, ನೀನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ದುಃಖಿಸಬೇಡ; ನಾನು ಹೋಗಿ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ವಿಜಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಬರುತ್ತೇನೆ; ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವೇಗವಾಗಿ ಎದ್ದು ಹೋದರು.

ಅಮ್ಮೆಯಾರ್ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದು

ತಡಾದಗೈಪ್ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಅರಿತ ಅರಸರೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಇತರರೂ ಬಂದರು. ರಥಸಾರಥಿಯೂ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದ ರಥವನ್ನು ತಂದನು. ತಡಾದಗೈಪ್ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಶಂಖಗಳು ಮೊಳಗಲು ರಥದ ಮೇಲೆ ಏರಿದರು. ತಡಾರಿಗಳೂ, ಭೇರಿಗಳೂ ಶಬ್ದಮಾಡಿದವು; ಮುರುಡುಗಳೂ, ಮೊಂದೈಗಳೂ ಮೊಳಗಿದವು; ಉಡುಕ್ಕೆಗಳೂ, ತಕ್ಕೆಗಳೂ ಆರ್ಭಟಿಸಿದವು; ಪಡಗಗಳೂ, ಪಂಬೈಗಳೂ ಶಬ್ದಮಾಡಿದವು; ಮುಳವಗಳೂ, ತಟ್ಟೈಗಳೂ ಆರ್ಭಟಿಸಿದವು; ಚಿನ್ನಗಳೂ, ತಾರೈಗಳೂ ಶಬ್ದಮಾಡಿದವು; ಕಾಳಗಳೂ, ತಾಳಗಳೂ ಮೊಳಗಿದವು. ಇವುಗಳಿಂದ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ಶಬ್ದಗೈದವು. ಅಂಗರಕ್ಷಕರಾಗಿ விளங்கும் ಸುಂದರವಾದ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಚ್ಚೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ನಾಟುವ ಹಾಗೆ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೂಡಿದ ಬಾಣವನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವರು ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದ ಕೈಯನ್ನು

ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವರು ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರೊಡನೆ ಆ ರಥವನ್ನು ಏರಿದರು.

ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪಡೆಗಳು ಸಾಗುವ ದೃಶ್ಯ

ಎಡಬಲವಾಗಿ ಸುತ್ತುವ ದೊಡ್ಡದಾದ ದೃಢವಾದ ರಥಗಳ ಪಡೆಗಳು ಅದಿರುತ್ತಾ ಸಾಗಿದವು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದಂಡಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಾಗುವ ಯಮನಂತೆಯೂ, ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದಂತೆಯೂ ಆನೆಗಳ ಪಡೆಗಳು ಸಾಗಿದವು. ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಉದ್ದವಾದ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳ ಸಾಲಿನಂತೆಯೂ, ಯೋಗಿಗಳು ಪ್ರಬಲವಾದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ செலுத்தும் ಮನಸ್ಸಿನಂತೆಯೂ, ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಸಾಗಿದವು. ಯಮನನ್ನೂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವೀರಕಡಗಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕಾಲಾಳು ಪಡೆಯ ವೀರರು, ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಗಾಳಿಗಿಂತಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಸಾಗಿದರು. ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪಡೆಗಳೂ ಎಣಿಕೆಯ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಭೂಮಿಯು ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಸಾಗಿದವು. ಧ್ವಜಗಳೂ, ಛತ್ರಿಗಳೂ, ನವಿಲುಗರಿಗಳೂ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿದವು. ಪಡೆಗಳು ಸಾಗುವುದರಿಂದ ಎದ್ದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಧೂಳು ಸೂರ್ಯನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿತು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಹಾಶಬ್ದವು ಸಮುದ್ರದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿತು. ರಥಗಳು ಸಾಗುವ ಶಬ್ದವೂ, ಆನೆಗಳು ಸಾಗುವ ಶಬ್ದವೂ, ವೀರರು ಆರ್ಭಟಿಸುವ ಶಬ್ದವೂ, ಭುಜಗಳನ್ನು ತಟ್ಟುವ ಶಬ್ದವೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಮಹಾಶಬ್ದವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳೇ ಸೀಳಿಹೋಗುವಂತೆ ಮೊಳಗಿದವು. ಪಡೆಗಳು ಸಾಗುವಾಗ ಎದ್ದ ಧೂಳಿನಿಂದ ಸೂರ್ಯನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದವನಂತಾದನು. ಅದರಿಂದ ಕತ್ತಲು ಬಂದು ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿನ ಛತ್ರಿಗಳೂ, ರಾಜರ ವಜ್ರಖಚಿತ ಕತ್ತಿಗಳೂ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳಕುಬೀರಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದವು. ಸೇನೆಯೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ರಥಗಳು ಹಡಗುಗಳಂತೆ ಸಾಗಿದವು; ಕುದುರೆಗಳ ಸಾಲುಗಳು ಅಲೆಗಳಂತೆ ಜಿಗಿದವು; ನಗಾರಿಗಳ ಮಹಾಶಬ್ದವು, ಸಮುದ್ರದ ಶಬ್ದದಂತೆ ಮೊಳಗಿತು; ಕತ್ತಿಪಡೆಗಳು ಮೀನುಗಳಂತೆ ಸುತ್ತಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದವು; ಚಾಮರಗಳ ಕಾಡುಗಳು ನೊರೆಗಳಂತೆ ಮೇಲೇಳುತ್ತಾ ಕಂಡವು; ಆನೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹಗಳಂತೆ ಸಾಗಿದವು.

ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಹೋಗುವ ದೃಶ್ಯ

ಬಿಳಿಯ ಛತ್ರಿಯು ನೆರಳು ನೀಡಲು, ಹೂಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರು ಚಾಮರ ಬೀಸಲು, ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಶೀರ್ವಾದ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು, ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಸಂಗೀತ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಲು, ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರ ರತ್ನಖಚಿತ ರಥವು ವೇಗವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಮೀನಿನ ಧ್ವಜ, ಹುಲಿಯ ಧ್ವಜ, ಬಿಲ್ಲಿನ ಧ್ವಜ ಮತ್ತು ನವಿಲುಗರಿಯ ಛತ್ರಿಗಳು ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರ ರಥದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದವು. ಚಂದ್ರನು ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ತಾಯೇ! ವೇದಗಳು ಹಲವು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದರೂ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಬಾಯಿ ತೊದಲಿಸಿ ದಣಿಯುವಂತೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿರುವ ಶಿವಶಕ್ತಿಯಾದ ನೀನು ನಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ರಾಜದಂಡ ಹಿಡಿದು ಆಳುತ್ತಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತಿರುವೆ; ಅದೇ ರೀತಿ, ಅಡಿಯೇನನ (ನನ್ನ) ಮುಖದಲ್ಲಿರುವ ಕಳಂಕವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಕರುಣಿಸು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬಿಳಿಯ ಛತ್ರಿಯು ನೆರಳು ನೀಡಿತು. ಸುಮತಿ ಎಂಬ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯು, ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರ ರಥದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ರಥವನ್ನೇರಿ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾ, ಆ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಅರಿತು, ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಚಾಚಿ ತೋರಿಸಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದನು. ಅಳತೆ ಮೀರಿದ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸೈನ್ಯಗಳೂ ಭೂಲೋಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಂದ್ರನ ಲೋಕ ಮುಂತಾದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರು ರಾಜರ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲು ಹೋಗುವವರಾದರು.

ಉತ್ತರ ದೇಶದವರು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು

ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ [1] ಗಜಪತಿ, ತುರಗಪತಿ, ನರಪತಿ ಮುಂತಾದ ರಾಜರನ್ನು ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ (ತಾಯಿಯವರು) ಗೆದ್ದು ಆನೆಗಳನ್ನೂ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ, ರಥಗಳನ್ನೂ, ಮಹಿಳೆಯರ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದರು. ನಂತರ ರಥದ ಸಾರಥಿಯು ರಥವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಇಂದ್ರನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ, ಇಂದ್ರನ ಶಕ್ತಿ

---

1. ಇವರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆನೆಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಕುದುರೆಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಾಲ್ದಳಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಂದಿದವರು; ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರು ಪಡೆದರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅಳಿದು ಮನಸ್ಸಿನ ಉತ್ಸಾಹಗೆಟ್ಟು ಯುದ್ಧರಂಗದಿಂದ ತೊಲಗಿದನು. ಅಮ್ಮೆಯಾರ್ (ದೇವಿಯು) ದೇವ ಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನೂ, ಬಿಳಿ ಆನೆಯನ್ನೂ, ಬಿಳಿ ಕುದುರೆಯನ್ನೂ, ಕಾಮಧೇನುವನ್ನೂ, ಚಿಂತಾಮಣಿಯನ್ನೂ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿದರು; ಇದೇ ರೀತಿ ಇತರ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಪಾಲಕರೆಲ್ಲರೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಗೆದ್ದು ಅವರು ಶರಣಾಗಿ ನೀಡಿದ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹಲವು ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ, ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸೇನೆಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ [೧] ಪ್ರಳಯಕಾಲಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯುವ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ಪಿರಾಡ್ಧಿಯಾರ್ ತಲುಪಿ ಸುತ್ತುವರೆಯುವಿಕೆ

ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವು, 'ಪರ್ವತರಾಜನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿಯಾರ್ ಅಂದು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದವರು ಇಂದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದರು' ಎಂದು ಜಲಪಾತವೆಂಬ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸಿ, ಆ ನೀರಿನ ಶಬ್ದದಿಂದ, 'ತಾಯೇ! ಬಾ' ಎಂದು ಕರೆದು ತನ್ನ ಬಿಳಿಯ ಬೆಳಕಿನಂತಹ ಮುಗುಳ್ನಗುವಿನಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಗತಿಸುವಂತೆ ಅಮ್ಮೆಯಾರ್ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು.

ವಾನಾರ್ ಕಯಿಲೈ ಮಲೈಯಾನ್‌ಮಗಳ್ ತನ್ನೈ ನೀತ್ತುಪ್
ಪೋನಾಳ್‌ವನ್ ತಾಳ್‌ಎನ್(ರು) ಅರುವಿಕ್ಕಟ್ ಪುನಲುಕ್ಕು ಅನ್ನೀರ್
ಆನಾ ಒಲಿಯಾಲ್ 'ಅಣ್ಣೈವಾ 'ಎನ್(ರು) ಅಳೈಇತ್ತನ್ ತೇಸು
ತಾನಾಮ್ ನಗೈಯಾಲ್ ತಳೀಇಯೆದಿರ್ ಏರ್ಪಚ್ ಸೆನ್ರಾಳ್.

ತಡಾದಗೈ ಪಿರಾಡ್ಧಿಯಾರ್ ಅವರ ಸೈನಿಕರು ಬಾಣ ಹೂಡಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆದು ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಕಾವಲುಗಾರರು ಓಡಿಹೋಗಿ, ತಿರುನಂದಿದೇವರನ್ನು ತಲುಪಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ವಿನಂತಿಸಿದರು.

ಶಿವಗಣಗಳೊಡನೆ ಮಹಾ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು

ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ತಿರುನಂದಿದೇವರು ಶಿವನ ದಿವ್ಯ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅರಿತು ಭೂತಗಣಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಭೂತ

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಊಳಿದೋ ರೂಳಿಮುಟ್ಟುಮ್ ಉಯರ್ಪೊನ್ ನೊಡಿತಾನ್ ಮಲೈಯ್ಯೈ" ಎಂದು ಬರುವ ಸುಂದರರ್ ಅವರ ತೇವರಮ್ ಸಾಲನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಗಣಗಳು ಪಿರಾಂಟಿಯಾರ್ ಅವರ ಮಹಾಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಒಗ್ಗೂಡಿ, ಎರಡು ಸಮುದ್ರಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಾದಾಡುವಂತೆ ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದವು. ವೀರರು ತ್ರಿಶೂಲಗಳು, ಕೊಡಲಿಗಳು, ದೊಡ್ಡ ಈಟಿಗಳು, ಚಕ್ರಗಳು, ಎಸೆಯುವ ಆಯುಧಗಳು, ಸಣ್ಣ ಈಟಿಗಳು, ಕತ್ತಿಗಳು, ದಂಡಗಳು, ನೇಗಿಲುಗಳು, ವೇಲ್ (ಬರ್ಚಿ) ಆಯುಧಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಎಸೆದು ಮಾಡುವ ಆರ್ಭಟಗಳು ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ಕಡಲಿನ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಸೆಯಲ್ಪಡುವ, ಬೀಸಲ್ಪಡುವ ಮತ್ತು ಬಿಡಲ್ಪಡುವ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಆಯುಧಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರಕ್ತದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದವು; ಕೆಲವು ದೇಹಕ್ಕೆ ತಾಗದೆ ತಪ್ಪಿಹೋದವು. ಕೆಲವು ದೇಹಕ್ಕೆ ತಾಗಿ ಮುರಿದುಹೋದವು. ಇವು, 'ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದವರ ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬರುವ ಫಲದಂತೆ' விளங்கಿದವು. ಹೀಗೆ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಶಿವபெருமானನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಬಂದ ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಮಹಾದೇವರುಗಳ ಗರುಡ ಮುಂತಾದ ಪಕ್ಷಿ ವಾಹನಗಳು ಹೆದರಿ ಹಾರಿದವು; ಇತರ ದೇವರುಗಳ ಪ್ರಾಣಿ ವಾಹನಗಳೂ, ವಿಮಾನಗಳೂ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಹಾನಿಗೊಳಗಾದವು; ಕಾಲನ (ಯಮನ) ಕೋಣವು ರಕ್ತವನ್ನು ಕಾರಿಕೊಂಡಿತು. ಶಿವபெருமானನ್ನು ದರ್ಶಿಸಲು ಬಂದ ವಿದ್ಯಾಧರರು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತಮಗೆ ಬರುವ ತೊಂದರೆಗೆ ಹೆದರಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯ ಮೂಲಕ ತಿರುಕ್ಕಯಿಲೈಗೆ (ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ) ಹೋದರು.

ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸೈನ್ಯದವರೂ ಚಂದ್ರನ ಆಯುಧಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನ ಆಯುಧವನ್ನೂ, ಅಗ್ನಿಯ ಆಯುಧಕ್ಕೆ ವರುಣನ ಆಯುಧವನ್ನೂ, ನರಸಿಂಹನ ಆಯುಧಕ್ಕೆ ಶರಭನ ಆಯುಧವನ್ನೂ, ವಾಯುವಿನ ಆಯುಧಕ್ಕೆ ಸರ್ಪದ ಆಯುಧವನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು.

ಆಗ ನಂದಿಯೆம்பெருமான் (ನಂದೀಶ್ವರನ) ಬಳಿ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸೈನಿಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾಂಟಿಯಾರ್ ತಮ್ಮ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಮಳೆಯಂತೆ ಸುರಿಸಿ ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿನಿಂತರು. ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಶಿವಗಣಗಳು ಕಲ್ಲುಗಳೆಂಬ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಿರಾಂಟಿಯಾರ್ ಅವರ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೆ ಎಸೆದರು. ಕಪಟ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಮಾಡುವ ತಪಸ್ಸು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಪಿರಾಂಟಿಯಾರ್ ಅವುಗಳನ್ನು ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು

ಎತ್ತಿ ಬೀಸಿ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದರು; ಬಳಿಕ ಆ ಶಿವಗಣಗಳನ್ನು ದಂಡಾಯುಧದಿಂದ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಬಲಗುಂದಿ ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಚರಾಚರಗಳನ್ನೂ ತಾವೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲೂ ಬೆರೆತು ನಿಂತ ಅಮ್ಮನವರ (ಪರಾಶಕ್ತಿಯ) ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ದೇವಿಯು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಾಣುವುದು

ಆಯುಧಗಳೂ ವಾಹನಗಳೂ ನಾಶವಾಗಿ, ತೋಳ್ಬಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಳಲಿದ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಶಿವಗಣಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ತಿರುನಂದಿದೇವರು ಕೈಲಾಸಪತಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ, ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು, ಪಿನಾಕವೆಂಬ ಬಿಲ್ಲಿನನ್ನೂ ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವೃಷಭ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಏರಿ ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋದರು; ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಗಣ ವೀರರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅವರ ವೀರವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ, 'ಇನ್ನು ಯಾರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಎದುರಿಸಿದರೂ ಗೆಲ್ಲುವೆನು' ಎಂದು ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಹದಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಅಮ್ಮನವರ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನೂ, ವೀರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ ನೇರವಾಗಿ ಕಂಡರು. ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾದ್ಧಿಯೂ ಒಂಟಿ ವೀರಗಾಸೆ ಧರಿಸಿದ ಪಾದವನ್ನೂ, ಹಾವಿನ ನಡುಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಉಟ್ಟ ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನೂ, ಪರಶುವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕೈಯನ್ನೂ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಬಿಳಿಯ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜನಿವಾರವುಳ್ಳ ಪವಿತ್ರವಾದ ಎದೆಯನ್ನೂ, ಜಟಾಮುಕುಟವನ್ನೂ ತನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರುವ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಭಗವಂತನ ಬಲಭಾಗವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕಂಡರು.

ಒಂಟಿ ವೀರಕಡಗವನ್ನಿಟ್ಟ ಪಾದವೂ
ಹಾವನ್ನು ಬಿಗಿದುಟ್ಟ ಕ್ರೂರ ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವೂ
ಜಯಶೀಲ ಪರಶುವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕೈಯೂ ಬಿಳಿಯ
ಭಸ್ಮವಲಂಕರಿಸಿದ ರೂಪವೂ ಜನಿವಾರದ ಎದೆಯೂ
ಜಟಾಭಾರವೂ ತನ್ನನ್ನೇ
ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಕರುಣೆ ತೋರುವ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯೂ
ಹೊಂದಿದ ತನ್ನ ಬಲಭಾಗವನ್ನು
ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾದ್ಧಿಯೂ ಎದುರಾಗಿ ಕಂಡಳು.

ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅಮ್ಮನವರ ಒಂದು ಸ್ತನವು ಮರೆಯಾಯಿತು: ಕೂಡಲೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆ, ಮುಗ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಭಯವು ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಬಾಗುವಂತೆ ಹೂಬಿಟ್ಟ ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಯಂತೆ ಸೊಂಟವು ಬಳುಕಲು, ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೀತಿಯು ಬಂದು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು, ಕಪ್ಪು ಕೂದಲಿನ ರಾಶಿಯು ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಳಿಬೀಳಲು, ಕಣ್ಣುಗಳು ಪಾದದ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಮಣ್ಣನ್ನು ಕಾಲ್ಬೆರಳಿನಿಂದ ಕೆರೆಯುತ್ತಾ ತಲೆಬಾಗಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ನಿಂತರು. ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಸುಮತಿ ಎಂಬುವವರು ತಾವು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದ ಅಶರೀರವಾಣಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಮ್ಮನವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ತಾಯೇ! ಕೊನ್ರೈ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಈ ಮಹಾಸುಂದರನೇ ನಿನ್ನ ಪತಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾಡ್ಧಿಯಾರ್ ಅವರು ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ನಿಂತರು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪಿರಾಡ್ಧಿಯಾರ್‌ಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಆಗ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪಿರಾಡ್ಧಿಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವಾಗ ಹೊರಟೆಯೋ ಅಂದಿನಿಂದ ನಾವೂ ನಮ್ಮ ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಗಲದೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದೆವು; ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮುಂಬರುವ ಸೋಮವಾರದಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಹೂರ್ತ ಕೂಡಿಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವಾಗಲು ಬರುತ್ತೇವೆ; ನೀನು ನಿನ್ನ ನಗರವಾದ ಮಧುರೈಗೆ ಹೋಗು" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಬಾಯಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ನೀನು ದಿಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆ
ವಿಜಯವನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಿ ಎದ್ದು ಹೊರಟೆಯೋ, ನಾವೂ
ಅಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಧುರೈಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದೆವು; ನಿನ್ನನ್ನು
ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇರುವ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಹೇಳುವ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸೋಮವಾರದಂದು
ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನದಂದು ವಿವಾಹವಾಗಲು
ಬರುತ್ತೇವೆ; ನಿನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೋಗು" ಎಂದನು.

ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾಡ್ಧಿಯಾರ್ ಮಧುರೈಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಚಂದ್ರಕುಲಕ್ಕೆ ದೀಪದಂತೆ ಬೆಳಗುವವರಾದ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾಡ್ಧಿಯಾರ್ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ ನಾಯಕನ ಬಳಿ ತಮ್ಮ

ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟು, ಸಖಿಯರು ಸುತ್ತುವರೆದಿರಲು, ರಥದ ಮೇಲೆ ಏರಿ, ಮದ್ದಳೆ ವಾದ್ಯಗಳು ಕಡಲಿನಂತೆ ಮೊಳಗಲು, ನಡುವೆ ನಿಂತಿದ್ದ ದೈವಿಕ தன்மை ಹೊಂದಿದ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೂ, ಪುಣ್ಯ ನದಿಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ, ಮದುರೈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಂದು ತಲುಪಿದರು. ಆಗ ಮಹಿಳೆಯರು ಅಷ್ಟಮಂಗಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು, ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾದ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನವರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ನಗರದ ಜನರು ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವುದು

ನಂತರ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿವಾಹದ ಓಲೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಎಲ್ಲಾ ನಾಡುಗಳಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿ, ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದಾದ್ಯಂತ ವಿವಾಹದ ಮದ್ದಳೆಯನ್ನು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಿ ಸಾರಿದರು. ತಡಾದಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರ ವಿವಾಹದ ಮದ್ದಳೆಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅಪಾರವಾದ ಆನಂದದ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದೆದ್ದು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಆಭರಣ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಕೃತಕವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸುವ ರೀತಿಯಂತೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಕೌಶಲ್ಯಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾಗಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರು ಹೂಮಾಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ ಚಂದನದ ಕಸವನ್ನು ಗುಡಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಎಸೆದರು; ತಂಪಾದ ಪನ್ನೀರನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿ ನೆಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಧೂಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರು; ದೇವಿಯವರ ವಿವಾಹದ ಕಾರಣದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಆನಂದದ ಮೈಮರೆವಿನಿಂದ ಕಿವಿಯೋಲೆಗಳು, ಬಳೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಂಠಹಾರಗಳು ಕಳಚಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಅರಿಯದೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು.

ಜನರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾತನಾಡುವುದು

ವಿವಾಹವು ಯಾವಾಗ ಎಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು; ಬರುವ ಸೋಮವಾರ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುವವರನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಧಾವಿಸಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದಿನ ಸೋಮವಾರ ಬರುವುದರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಆರು ದಿನಗಳನ್ನೂ ಆರು ಯುಗಗಳಂತೆ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ದೇವಿಯವರ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಲೇ ನಮ್ಮ ಭುಜಗಳು ಅದುರಿದವು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮನೆಗಳೆಲ್ಲೆಡೆ ಅಲಂಕಾರ

ನಗರದ ಜನರು ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿದು ನವೀಕರಿಸಿದರು. ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದವರೂ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಸಿದರು. ಜಗುಲಿಗಳನ್ನು ಕುಂಕುಮದ ಲೇಪನದಿಂದ ಸಾರಿಸುವರು. ಮೊಳಕೆ ಬರಿಸಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ, ಮಾವಿನೆಲೆಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕೊಡಗಳನ್ನೂ ಆ ಜಗುಲಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಿ ಇಡುವರು. ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ತೋರಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವರು. ಸುಂದರವಾದ ಬೀದಿಗಳೆಲ್ಲೆಡೆ ಚಪ್ಪರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವರು. ಹೊಂಬಾಳೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳನ್ನೂ, ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನೂ, ಹಣ್ಣಾದ ಗೊನೆಗಳಿರುವ ಬಾಳೆ ಮರಗಳನ್ನೂ ಸಾಲಾಗಿ ಕಟ್ಟುವರು. ನವಗ್ರಹಗಳೂ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿ ಕಟ್ಟುವರು. ಸೂರ್ಯನ ಏಳು ಕುದುರೆಗಳೂ ಪೆಟ್ಟು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಸಮ್ಮಟ್ಟಿಯ ಸಾಲಿನಂತೆ, ಮೀನಿನ ಆಕಾರವನ್ನು ಬರೆದ ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವರು. ಹೂವುಗಳೊಂದಿಗೆ ತಂಪಾದ ಪನ್ನೀರನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ತೆಳಿಸುವರು. ಅರಳುಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಎರಚುವರು. ಗೊಂಬೆಯಾಕಾರದ ದೀಪಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವರು. ತಾಜಾ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಚಪ್ಪರಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ನೇತುಹಾಕುವರು. ಇದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಬೀದಿಯೋ ಎಂದು ನೋಡಿದವರು ಸಂದೇಹಪಡುವಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ಬೀದಿಗಳೆಲ್ಲೆಡೆ ರತ್ನದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ, ಮರಕತದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ, ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಸಾಲಾಗಿ ನೇತುಹಾಕುವರು.

ಆನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಅಲಂಕಾರ

ವೀರರು ಆನೆಗಳ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಂಧೂರದ ತಿಲಕವನ್ನು ಇಡುವರು; ಮಣಿಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ ಹಣೆಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವರು; ಕುದುರೆಗಳ ಕತ್ತಿನ ಆಭರಣ, ಕಾಲಿನ ಆಭರಣ, ಜೀನು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ತೊಡಿಸುವರು; ರಥಗಳಿಗೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೂಡುವರು; ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಬಿಳಿಯ ಚಾಮರಗಳನ್ನೂ ಆ ರಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ನೇತುಹಾಕುವರು.

ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಮಹಿಳೆಯರು ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನವರತ್ನಗಳಿಂದಾದ ಮಂಗಳ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಇಡುವರು. ತಾವು ಧರಿಸಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಬೇಸರದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಹೊಸ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವರು; ಪನ್ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿದ ಕುಂಕುಮದ ಲೇಪನವನ್ನು

ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು; ಹಾಗೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡ ಹಸಿಯನ್ನು ಅಗಿಲ್ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಒಣಗಿಸುವರು; ನಂತರ ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತ ಮಿಶ್ರಿತ ಚಂದನಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು; ಇವುಗಳಿಂದ ಪುರುಷರನ್ನು ಕಾಡುವರು; ವೇಲಿನಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪುರುಷರ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ನಾಟುವರು; ಪಾದಗಳಿಗೆ ಕೆಂಪು ಅರಗಿನ ರಸವನ್ನು ಬಳಿದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವರು; ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿದು ಮೈಮರೆತು ಸೊಂಟ ಬಳುಕುವಂತೆ ನಡೆದು ಬಳಲುವರು; ಪತಿಯರು ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವರು; ಮಹಿಳೆಯರ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಕುರವೈ ಹಾಡನ್ನು ತೊದಲುತ್ತಾ ಹಾಡುವರು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು

[೧] ವಿರಲಿಯರು (ಪಾಣರ ಮಹಿಳೆಯರು) ತಮ್ಮ ಪತಿಯರಾದ ಪಾಣರೊಂದಿಗೆ [೨] ಕಿನ್ನರ ಮಿಥುನದಂತೆ ಹೋಗಿ ರಾಣಿಯಾದ ದೇವಿಯನ್ನು ವಂದಿಸಿ ವಿವಾಹವು ನಡೆಯುವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಧುರವಾದ ಸಂಗೀತದ ಹಾಡನ್ನು ಯಾಳ್ (ವೀಣೆ) ನೊಂದಿಗೆ ಹಾಡುವರು; ಅಮ್ಮನವರು ದಯಪಾಲಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹರಡಿ ಪಡೆಯುವರು; ಅವುಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕುಣಿಯುವರು; ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿದು ಆನಂದಿಸುವರು. ರಾಜ ಮಹಿಳೆಯರೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುವರು; ದೇವಿಯ ವಿವಾಹದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವರು; ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯರು ನೀಡುವ ಕೂದಲಿನ ಸುಗಂಧ, ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಮಿಶ್ರಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ತೆರಳುವರು. ಮಹಿಳೆಯರು ಗಂಗೆ, ಸರಸ್ವತಿ, ಯಮುನೆ, ಕಾವೇರಿ ಮುಂತಾದ ನದಿಗಳ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಕೊಡದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಶುದ್ಧವಾದ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಮಹಿಳೆಯರು ಚಾಮರ ಬೀಸಲು, ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತರುತ್ತಿದ್ದರು.

೧. ವಿರಲಿಯರ್ - ಪಾಣರ್, ಕೂತ್ತರ್, ಪೊರುನರ್ ಎಂಬುವವರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಸರು; ವಿರಲ್ಪಡ (ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ) ಕುಣಿಯುವುದರಿಂದ ವಿರಲಿಯರ್ ಎನ್ನಲ್ಪಟ್ಟರು. ವಿರಲ್ - ಸತ್ವ; ಮೆಯ್ಪ್ಪಾಡು.

೨. ಕಿನ್ನರಮಿಥುನಮ್ - ಕಿನ್ನರಮ್ - ಯಾಳ್ (ವೀಣೆ). ಯಾಳ್ ಅನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಸೇರಿದ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಿಥುನ ರಾಶಿ; ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಾಗಿರುವ ಸಂಗೀತ ಬಲ್ಲ ಕಿನ್ನರ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಹೌದು. "ಪಾಡುಗಿನ್ರನ ಕಿನ್ನರ ಮಿದುನಂಗಳ್ ಪಾರಾಯ್" ಎಂಬುದು ರಾಮಾಯಣ.

ನಗರದ ಜನರ ಸಂತೋಷ

ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ವಿವಾಹ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡರು; ವೇದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಊಟ ಮಾಡಲು ಷಡ್ರಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಬೇಯಿಸುವವರು ಕೆಲವರು; "ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕರೆಯುವವರು ಕೆಲವರು; ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಆಗಮ ವಿಧಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವವರು ಕೆಲವರು. ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವರನಾದರೋ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್. ವಧುವೂ ಅದೇ ಸ್ವಭಾವದವರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಗರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ವಿವಾಹ ಮಂಟಪವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವುದು

ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಾಂಟಿಯಾರ್ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಾಗ ಕಪ್ಪವಾಗಿ ಪಡೆದ ವಿಮಾನಗಳ ಸಾಲುಗಳು ನಿಂತಿರುವಂತೆಯೂ, ಬೆಟ್ಟಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರ್ವತರಾಜನ ಮಗಳಾದ ದೇವಿಯ ವಿವಾಹವನ್ನು ನೋಡಲು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿರುವಂತೆಯೂ ಉದ್ದವಾದ ನಿಲುವಿನ ರಥಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಫಟಿಕದಿಂದ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲೂ அமைத்த ಚಿನ್ನದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನೂ, ನೀಲಮಣಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಯಾಳಿಗಳ ಸಾಲನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ರತ್ನಗಳು பதித்த ಜಗುಲಿಗಳನ್ನೂ, ಹತ್ತಿರ ಬರುವವರ ನೆರಳು ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ರದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸ್ಫಟಿಕದಿಂದಾದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನೂ, ನಡುವೆ ನಡುವೆ ಪಚ್ಚೆಯ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನೂ, ಹಲವು ಆಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸಾವಿರ ಹವಳದ ಕಂಬಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಂದ್ರನೀಲ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೋದಿಗೆಗಳನ್ನೂ, ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೂ, ಕೆಂಪುಮಣಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ತುಲಾಮ್‌ಗಳನ್ನೂ, ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮೇಲ್ಛಾವಣಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು.

ಮುತ್ತಿನಿಂದ ಹಾಳೆಯನ್ನೂ, ಪಚ್ಚೆಯಿಂದ ಹಸಿರು ಎಲೆಯನ್ನೂ, ಹವಳದ ಗೊಂಚಲಿನಿಂದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ನಯವಾದ ಕಾಂಡವನ್ನೂ ಮಾಡಿ அமைத்த ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳನ್ನೂ, ಹವಳದ ಗೊಂಚಲಿನಿಂದ ನೇತಾಡುವ ಹೂವಿನೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಹಣ್ಣಾದ ಗೊಂಚಲನ್ನು

ಗಳನ್ನೂ ತೂಗುಬಿಟ್ಟು, ಚಿನ್ನದಿಂದ ಕಾಂಡವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪಚ್ಚೆಯಿಂದ ಉದ್ದವಾದ ಎಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಬಾಳೆಮರಗಳನ್ನೂ ಸಾಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ಸಿರುಸಣ್ಬಗಮ್, ಗುರುಕ್ಕತ್ತಿ, ಸಣ್ಬಗಮ್, ಪಾದಿರಿ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳನ್ನು ಆ ಮಂಟಪದ ಸುತ್ತಲೂ ಸಾಲಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿ ಹೂದೋಟವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಗಳು ಇಂಪಾಗಿ ಹಾಡಿದವು; ಹೂವುಗಳು ಜೇನನ್ನು ಸುರಿಸಿದವು; ತಂಗಾಳಿಯು ಹೂವುಗಳ ಮೇಲಿನ ಸುಗಂಧವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು ಕಿಟಕಿಗಳ ಮೂಲಕ ಬೀಸಿತು.

ವಿವಾಹ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದ ಅಲಂಕಾರ

ಯಾಗಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ, ವೇದಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಹೋಮಕುಂಡಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಮೇಕಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ (ಮಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ) ವೇದಾಗಮ ವಿಧಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಕನ್ನಡಿ, ವೃಷಭ, ದೀಪ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ರೂಪದ ಬೊಂಬೆ, ಚಾಮರ, ಬಲಮುರಿ ಶಂಖ, ಸ್ವಸ್ತಿಕ, ಪೂರ್ಣಕುಂಭ[1] ಎಂಬ ಅಷ್ಟಮಂಗಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಯಾಂತ್ರಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಗಂಧದೊಂದಿಗೆ ಕೇಸರಿಯನ್ನೂ, ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿ ಪನ್ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿ ಲೇಪನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಸಾರಿಸಿದರು; ಸೂರ್ಯನೂ ನಾಚುವಂತೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪಗಳನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲೂ ಬೊಂಬೆಗಳು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ, ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೆ ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ನಡುವೆ ಪೋಣಿಸಿ ರಚಿಸಿದ ಕಂಬಳಿಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹರಡಿ ಕಟ್ಟಿದರು.

ದೇವತೆಗಳೂ ಶಿವಭಕ್ತರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಳಗಳು

ವಿವಾಹ ಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಚಪ್ಪರವನ್ನು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು; ಪಾಳಿಕೆ ಬಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆಗಳನ್ನು ಚಲ್ಲಿದರು; ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಚಿನ್ನದ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಹರಡಿ ಅದರೊಳಗೆ ಆಸನಗಳನ್ನು அமைಿಸಿದರು; ಶಿವಭಕ್ತರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸುತ್ತಲೂ ಆಸನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು.

[1] ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ವೃಷಭ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ರೂಪದ ಬೊಂಬೆ, ಬಲಮುರಿ ಶಂಖ, ಸ್ವಸ್ತಿಕ ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಂಕುಶ, ಡೋಲು, ಧ್ವಜ, ಜೋಡಿ ಮೀನು ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದೂ ಉಂಟು.

ವಿವಾಹ ಮಂಟಪದ ಚಿನ್ನದ ಪೀಠ

ವಿವಾಹ ಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಕ ವೃಕ್ಷವು ನೀಡಿದ ವಜ್ರದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಿಂಹದ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು; ಅದರ ಮೇಲೆ ಹವಳದ ಕುಂಭದೊಂದಿಗೆ ಚೌಕಾಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕುತ್ತಿಗೆಯುಳ್ಳ ಕಂಬಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಸ್ಫಟಿಕದಿಂದ ತೊಲೆಗಳನ್ನೂ ಹವಳದಿಂದ ಕಪೋತಗಳನ್ನೂ ಹರಡಿ, ಮೂರು ಅಂತಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರದ ಕ್ರಮದಂತೆ ಹಲವು ರತ್ನಗಳಿಂದ ವಿಮಾನವು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು; ಅದರ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆರು ವೇದಾಂಗಗಳೇ ಕಾಲುಗಳಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಣವವು (ಓಂ ಎಂಬ ಮಂತ್ರ) ಸುಂದರವಾದ ಚಿನ್ನದ ಪೀಠವಾಗಿಯೂ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೇ ಮುತ್ತಿನಿಂದ ಪೋಣಿಸಿದ ಹಾರಗಳಾಗಿಯೂ, ರೂಪಗೊಂಡು ನೆಲೆಸಿದಂತೆ, ನಮ್ಮ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಡಾತಗೈ ದೇವಿಯೊಡನೆ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಲು ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಖಚಿತಗೊಳಿಸಿದ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಆಸನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.

ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ತುಂಬಿರುವುದು

ಇಂದ್ರನಿಂದ ದೇವಿಯು ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ತಂದ ಕಲ್ಪಕ ವೃಕ್ಷವು ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತ್ರ, ಆಭರಣ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೀಡಲು, ಕಾಮಧೇನುವು 1 ಆರು ರುಚಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಮೃತದಂತಹ 2 ಐದು ಬಗೆಯ ಆಹಾರ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಕೊಡಲು, 3 ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ನೆನೆದು ಕೇಳುವ ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡುತ್ತಿರಲು, ಇಂದ್ರನ ಸ್ವರ್ಣಲೋಕವೂ ನಾಚುವಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸೇವಕರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ವಿವಾಹವನ್ನು ನೋಡಲು ರಾಜರು ಮುಂತಾದವರ ಆಗಮನ

ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ತಡಾತಗೈ ದೇವಿಯ ವಿವಾಹದ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ರಾಜರು ಎದುರು

1. ಆರು ರುಚಿ - ಕಹಿ, ಹುಳಿ, ಸಿಹಿ, ಒಗರು, ಖಾರ, ಉಪ್ಪು ಎಂಬುವು.

2. ಐದು ಬಗೆಯ ಆಹಾರ - ಉಣ್ಣುವವು, ತಿನ್ನುವವು, ನೆಕ್ಕುವವು, ಕುಡಿಯುವವು, ಹೀರುವವು ಎಂಬುವು.

3. ಚಿಂತಾಮಣಿ - ಚಿಂತಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮಣಿ ಎಂಬುದು பொருள்.

ಅವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಂದಿಸಿ, ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ರತ್ನಖಚಿತ ಕಿರೀಟದ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಶುಭ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು; ವಿವಾಹದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದವರಿಗೆ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರು; ನಂತರ ವಿವಾಹವನ್ನು ನೋಡಲು ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಕೊಂಗರು, ಸಿಂಹಳರು, ಪಲ್ಲವರು, ಚೇರರು, ಕೋಸಲರು, ಪಾಂಚಾಲರು, ವಂಗರು, ಶೋನಕರು, ಚೀನರು, ಸಾಳುವರು, ಮಾಳವರು, ಕಾಂಬೋಜರು, ಅಂಗರು, ಮಗಧರು, ಆರ್ಯರು, ಚೋಳರು, ಅವಂತಿಯರು, ವಿದರ್ಭರು, ಗಂಗರು, ಕೊಂಕಣರು, ವಿರಾಟರು, ಮರಾಠರು, ಕರುನಾಡರು, ಕುರುನಾಡರು, ಕಳಿಂಗರು, ಶಾವಕರು, ಕೂವಿಳರು, ಒಟ್ಟಿಯರು, ಕಡಾರರು, ಗಾಂಧಾರರು, ಕುಲಿಂಗರು, ಕೇಕಯರು, ವಿದೇಹರು, ಪೌರವರು, ಕೊಲ್ಲರು, ಕಲ್ಯಾಣರು, ತೆಲುಗರು, ಗೂರ್ಜರರು, ಮತ್ಸ್ಯರು, ಮ್ಲೇಚ್ಛರು, ಚೆಂಚಯರು ಮುಂತಾದ ಇತರ ದೇಶಗಳ ರಾಜರುಗಳು ಎಳ್ಳು ಕಾಳು ಬೀಳಲೂ ಜಾಗವಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು, ಹಸಿರು ಕಡಲಿನಂತೆ ಭೂದೇವಿಯ ಬೆನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಿದ ಸೈನ್ಯಗಳೊಂದಿಗೂ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೂ, ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವಾಹವನ್ನು ನೋಡಲು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ಬಂದು ತಲುಪಿದರು.

ರಾಜರುಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ತಿಳಿದ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು, ದೇವಿಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಮಹಾರಾಣಿಯು, ಅವರು ಒಳಗೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ರಾಜರುಗಳು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮವು ಚಿಗುರೊಡೆದು ಕರುಣೆ ಮೈವೆತ್ತು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ದೇವಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಕಂಡು ಮகிழ்ந்து, ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಹೂಮಾಲೆಗಳು ಕೆಳಗೆ ಚೆದುರುವಂತೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ದೇವಿಯ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ತಮಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಕುರಿಂಜಿ, ಮುಲ್ಲೈ, ಮರುದಮ್, ನೆಯ್ದಲ್ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ உற்பத்தியாகும் ವಸ್ತುಗಳೂ, ಸಮುದ್ರ ದಾಟಿ ಬರುವ ವಸ್ತುಗಳೂ நிறைந்து ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವು ಮಂಗಳಕರವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು.

ತಿರುಮಾಲ್ ಮುಂತಾದವರು ವಿವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಡುವುದು

ತಡಾತಕೈ ದೇವಿಯು ಮಧುರೈಗೆ ಹೋದ பின்பு, ಶಿವನು ಯುದ್ಧರಂಗದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿ, ವೆಳ್ಳಿಯಂಗ್

ಗಿರಿಯನ್ನು (ಕೈಲಾಸವನ್ನು) ಸೇರಿ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ 1ಭೋಗವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ ದಿವ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪದೊಂದಿಗೆ ವೀற்றிದ್ದರು (ಕುಳಿತಿದ್ದರು). ಅದನ್ನು ಅರಿತ ನಂದಿಯೆம்பெருமானು, ಶಂಕುಕರ್ಣನೇ ಮೊದಲಾದ ಗಣನಾಯಕರನ್ನು ಕರೆದು, ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು), ರುದ್ರ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಕರೆತರಲು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅವರು ರುದ್ರ, ತಿರುಮಾಲ್, ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾದೇವರುಗಳ ಲೋಕಗಳನ್ನು ತಲುಪಿ ಶಿವನ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಮೂವರೂ ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯು ಹಿಂದಿನಿಂದ ತಳ್ಳಲು (ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲು) ಧಾವಿಸಿ ಹೊರಟರು.

ರುದ್ರಾದಿಗಳ ಆಗಮನ

ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರರು, ಅಷ್ಟವಿದ್ಯೇಶ್ವರರು, ಕೂರ್ಮಾಂಡೇಶರು, ಶತ ರುದ್ರರು, ನೂರುಕೋಟಿ ರುದ್ರರು, ಭವ, ಶರ್ವ, ಈಶಾನ, ಪಶುಪತಿ, ಭೀಮ, ಮಹಾದೇವ, ಉಗ್ರ, ರುದ್ರ ಎಂಬ ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳು, ಆಟಕೇಶ್ವರರು, ನೀಲಲೋಹಿತ ರುದ್ರರು, ಹನ್ನೊಂದು ರುದ್ರರು, ವೀರಭದ್ರರು, ಅಯ್ಯನಾರ್, ಅಷ್ಟಭೈರವರು, ತಿರುಮಾಲ್, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರು, ಅಷ್ಟವಸುಗಳು, 2 ನಲವತ್ತೊಂಬತ್ತು ಮರುತ್ತುಗಳು, ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳಿಬ್ಬರು, ಹನ್ನೆರಡು ಸೂರ್ಯರು, ಚಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದರು, ಪತಂಜಲಿ, ಉಪಮನ್ಯು, ಅಗಸ್ತ್ಯರು, ಸನಕಾದಿ ನಾಲ್ವರು, ವಾಮದೇವರು, ಶುಕರು, ವ್ಯಾಸರು, ನಾರದರು ಮೊದಲಾದ ಮುನಿಗಳೂ, ಸಪ್ತ ಕನ್ನಿಕೆಯರು, ಸಿದ್ಧರು, ವಿದ್ಯಾಧರರು, ಯಕ್ಷರು, ಕಿನ್ನರರು, ಮುನಿಗಳು, ಯೋಗಿಗಳು, ನಾಗರು, ಉರಗರು, ರಾಕ್ಷಸರು, ಅಸುರರು, ಭೂತಬೇತಾಳಗಳು, ಕೂಳಿ (ಪಿಶಾಚಿಗಳು), ರಂಭೆಯರು (ಅಪ್ಸರೆಯರು) ಮೊದಲಾದವರೂ ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯ (ಕೈಲಾಸ) ಪರ್ವತವನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಕಾಲ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಆಗಮನ

ಕಾಲಗಳೂ, ಏಳು ಕಡಲುಗಳೂ, ಏಳು ನದಿಗಳೂ, ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳೂ, ಎಂಟು ಬೆಟ್ಟಗಳೂ, ಎಂಟು ಆನೆಗಳೂ, ಏಳು ಮೇಘಗಳೂ,

---

1. ಭಗವಂತನು ಉಮೆಯೊಡನೆ ಸೇರಿಯೇ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಭೋಗವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವನು; "ಪೆಣ್ಪಾ ಲುಗನ್ದಿಲನೇಱ್ ಪೇದಾಯ್ ಇರುನಿಲತ್ತೋರ್, ವಿಣ್ಪಾ ಲಿಯೋಗೆಯ್ದಿ ವೀಡುವರ್ಕಾಣ್ ಚಾಳಲೋ" ಎಂಬುದು ತಿರುವಾಚಕಮ್.

2. ಇವರು ಕಶ್ಯಪರಿಗೂ ದಿತಿಗೂ ಜನಿಸಿದವರು; ಗಾಳಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವರು.

ಮಿಂಚುಗಳೂ, ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳೂ, ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಮಹಾಮಂತ್ರಗಳೂ, ಇನ್ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಭುವನಗಳೂ, ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಗಳೂ, ಐದು ಕಲೆಗಳೂ, ಐವತ್ತೊಂದು ಅಕ್ಷರಗಳೂ, ಎಂಬತ್ತೊಂದು ಪದಗಳೂ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ, ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಆಗಮಗಳೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳೂ, ಧರ್ಮವೇ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೂ, ಚರ್ಯೆ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳೂ, ಅಷ್ಟಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳೂ ಹೊರಟು ತಿರುಕೈಲಾಯ ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಂದು ತಲುಪಿದವು.

ಕೈಲಾಸದ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವುದು

ದೇವತೆಗಳು ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮುದ್ರದಂತಹ ಸೇನೆಗಳೊಡನೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ರಥಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಿರುಕೈಲಾಯ ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಂದು ಸಮೀಪಿಸಿ, ದೇವಾಲಯದ ಹೊರಗೆ "ಹರಹರ" ಎಂಬ ಘೋಷದೊಂದಿಗೆ ನಿಂತರು. ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳ ದಟ್ಟಣೆಯನ್ನು ಸರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಿರುನಂದಿದೇವರು ಬೆತ್ತದ ಆಯುಧವನ್ನು ಬೀಸಿ, ಆ ದೇವತೆಗಳ ರತ್ನಖಚಿತ ಕಿರೀಟಗಳಿಗೆ ತಾಗಿಸಿ விலக்கಿದರು. ಆಗ ಅವರ ರತ್ನಖಚಿತ ಕಿರೀಟಗಳಿಂದ ಸಿಡಿದ ರತ್ನದ ಚೂರುಗಳೊಳಗೆ ಮರೆಯಾದ ಕೈಲಾಯ ಪರ್ವತವು, ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯಂದು ಅಡಗಿದ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಂತೆ ಗೋಚರಿಸಿತು.

ಕೈಲಾಸಪತಿಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರುವುದು

ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿರಲು, ನಂದಿ ಎಂಬೆರುಮಾನ್ ಅಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿ, 'ಅಯ್ಯಾ! ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಹಾಗಾದರೆ, "ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಿಸು" ಎಂದು ಶಿವನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ತಿರುನಂದಿದೇವರು ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಕರೆದು, ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಬೆತ್ತದ ಕೋಲಿನಿಂದ ಗುರುತಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಲು, ಶಿವನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳು ಧರಿಸುವಂತೆ ಮುண்டியடித்ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ವಂದಿಸಿದರು. ಶಿವನು, ತನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ ಸ್ತುತಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತನ್ನಾಡಿಯೂ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೃಪೆ

...ಯೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯನ್ನು ಬೀರಿದರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿಯೂ, ಕೆಲವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು அசைத்தும் ದಿವ್ಯ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರು.

ಶಿವಪೆರುಮಾನರು ವಿವಾಹದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸುವಿಕೆ

ನಂತರ ಶಿವಪೆರುಮಾನರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ವಿವಾಹದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸುವ பொருட்டு ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಆಗ, ಶಿವಪೆರುಮಾನರ ದಿವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಅರಿತ ಅಳಕಾಪುರಿಯ ಒಡೆಯನಾದ ಕುಬೇರನು ತನ್ನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಫಲ ದೊರಕಿದಂತೆ ಸತ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವೇದಗಳೂ, ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರೂ, ಮುನಿಗಳೂ, ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ವಿವಾಹದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದನು; ಸುಂದರವಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ [1]ಕೊಯ್ಸಗವಾಗಿಯೂ, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೌಪೀನವಾಗಿಯೂ ಉಡಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿ ಸೊಂಟದ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಗಿದನು; ಶಿಖೆಯನ್ನು ತುರುಬಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದನು; ಕಲ್ಪಕ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಆ ತುರುಬಿನಲ್ಲಿ ಮುಡಿಸಿದನು; ಪವಿತ್ರವಾದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಚಂದನದೊಂದಿಗೆ ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನೂ ಪನ್ನೀರನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿ ಲೇಪಿಸಿದನು; ಶಂಖದ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲೂ ಇಬ್ಬರು ಸೂರ್ಯರು ನೆಲೆಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸುರುಳಿಯಾದ ಚಿನ್ನದ ತೋಡನ್ನೂ ಚಿನ್ನದ ಕುಂಡಲವನ್ನೂ ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ತೂಗಾಡುವಂತೆ ಧರಿಸಿದನು; கறுத்த ದಿವ್ಯ ಕಂಠದ ಮೇಲೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ವಜ್ರದ ಕಂಠೀಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು; ಜನಿವಾರವು ಹೊರಳುವ ವಿಶಾಲವಾದ ದಿವ್ಯ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರನು ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದನು; ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಓಡಿಸುವ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಹಾರವನ್ನು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆದ್ದ ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಧರಿಸಿ ಅಂದಗೊಳಿಸಿದನು; ನಾಲ್ಕು ದಿವ್ಯ ಭುಜಗಳಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದನು; ಆ ಭುಜಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗದ ಎಂಬ ತೋಳಬಂದಿಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದನು; ಆನೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಸುಂದರವಾದ ಉತ್ತರೀಯವನ್ನು ಹೊದಿಸಿದನು; ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಪವಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆರಳಿಗೆ ತೊಡಿಸಿದನು; ಉಟ್ಟ

1. ಕೊಯ್ಸಗಮ್ - ಪದರಪದರವಾಗಿ ಮಡಚಿ ಸಿಕ್ಕಿಸುವುದು.

ಕೌಪೀನದ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತೊಡಿಸಿದನು; ಅದರ ಮೇಲೆ ಐದು ತಲೆಯ ಹಾವು ನೇತಾಡುವಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ತಲೆಯುಳ್ಳ ಪದಕವನ್ನು (ಕೊಡುಕ್ಕು) ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲೂ ನೇತುಹಾಕಿದನು; ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾದ ಭುಜಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದನು; ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆ ಮತ್ತು ವೀರಕಡಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದನು. ಹೀಗೆ ಮಹಾಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯನಾದ ಕುಬೇರನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಹಾತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ವಿವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಮದುರೈಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುವುದು

ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಇತರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ನೋಟದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಂಗಳಗಳನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಬಲ್ಲ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ತಾವೂ ಒಂದು ಮಂಗಳಕರವಾದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕುಂಡೋದರನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾದವನ್ನಿಟ್ಟು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ಆಸೀನರಾದರು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಹೂಮಳೆಗರೆದು [೧]ದೇವ ದುಂದುಭಿ ಐದನ್ನೂ ಮೊಳಗಿಸಿ ಸುತ್ತುವರೆದರು. ರಾಕ್ಷಸರೂ, ಯಕ್ಷರೂ, ಭೂತಗಣಗಳೂ ಬಂದು ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸಿದರು. ವಿದ್ಯಾಧರರು ತಾಳಹಾಕಿ ಕುಣಿಸಲು ದೇವಕನ್ನಿಕೆಯರು ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಬಳುಕಿ ಕುಣಿದರು. ಸಾವಿರ ತಲೆಗಳನ್ನೂ ಎರಡಾವಿರ ಭುಜಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಭಾನುಕಂಪನನು ತನ್ನ ಸಾವಿರ ಬಾಯಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಾವಿರ ಶಂಖಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಎರಡಾವಿರ ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಹಿಡಿದು ಸಾವಿರ ಸಿಂಹಗಳು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಗರ್ಜಿಸಿದಂತೆ ಊದಿದನು. ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಬಾಣಾಸುರನು ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತನ್ನ ಸಾವಿರ ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರದ ಘರ್ಜನೆಯೂ ಮಂಕಾಗುವಂತೆ 'ತೊಮ್' ಎಂದು ಬಡಿದು ಕುಡಮುಳವು (ಮಡಕೆ-ಮದ್ದಲೆ) ವಾದ್ಯದ ನಾದವನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸಿದನು. ಮುನಿಗಳು ಮುಗಿದ ಕೈಗಳೊಡನೆಯೂ, ಹೇಳುವ ಆಶೀರ್ವಾದದ ನುಡಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದರು. ಗಣನಾಥರು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಭಾಷ್ಪ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಕೈತಟ್ಟಿ ಕುಣಿದು ಹಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದರು.

ಇಂದ್ರನು ಮಣಿಗಳನ್ನು ಪತಿಕ್ತಿತ್ತ ಪಡಿಕವನ್ನು (ಕಾಳಾಂಜಿ) ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದನು. ಈಶಾನನು ವೀಳ್ಯದೆಲೆಯನ್ನೂ,

೧. ದೇವ ದುಂದುಭಿ ಐದು - ಚರ್ಮವಾದ್ಯ (ತೋಲ್ ಕರುವಿ), ರಂಧ್ರವಾದ್ಯ (ತುಳೈಕ್ ಕರುವಿ), ಕಂಚಿನ ವಾದ್ಯ (ಕಂಜಕ್ ಕರುವಿ), ತಂತಿವಾದ್ಯ (ನರಪ್ಪುಕ್ ಕರುವಿ), ಕಂಠವಾದ್ಯ (ಮಿಡಟ್ರುಕ್ ಕರುವಿ) ಎಂಬ ಐದು ವಾದ್ಯಗಳು.

ಸುವಾಸನಾ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಅಡಪವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೋದನು. ವಾಯುದೇವನು ಆಲವಟ್ಟವನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂದನು. ಅಗ್ನಿದೇವನು ಧೂಪವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂದನು. ವರುಣದೇವನು ಚಿನ್ನದ ಹೂವಿನ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂದನು. ನಿರುತಿಯು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಕುಬೇರನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಾಚಿ ಬಾಚಿ ಎಸೆಯುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಯಮನು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಾ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಆದಿಶೇಷನು ರತ್ನದ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ವೇದಪುರುಷನು ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಬಂದನು. ಗಂಗೆ, ಕಾವೇರಿ ಮುಂತಾದ ಒಂಬತ್ತು ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಗಳಾದ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಿಳಿ ಚಾಮರಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬೀಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅರ್ಧಚಂದ್ರನ ರೇಖೆಯಂತಹ ಕಾಂತಿಯುತವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ, ಕಱುತ್ತ ದೇಹವನ್ನೂ, ಗುಳಿಯಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಕೆಂಪಾದ ತಲೆಗೂದಲನ್ನೂ, ಶಂಖದ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಕುಂಡೋದರನು ಚಂದ್ರವಟ್ಟದ ಛತ್ರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಸಿಡಿಲಿನ ಧ್ವಜ, ಹಂಸ ಧ್ವಜ, ಗರುಡ ಧ್ವಜ ಮುಂತಾದ ಧ್ವಜಗಳು ಸುತ್ತುವರೆದಿರಲು, ವೃಷಭ ಧ್ವಜವು ಆ ಧ್ವಜಗಳಿಗೇಲ್ಲಾ ಅರಸನಾಗಿ ಹಾರಿಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ತ್ರಿಶೂಲ ಆಯುಧವನ್ನು ಹದಿನೆಂಟು ಆಯುಧಗಳೂ ಸುತ್ತುವರೆದು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಬರಲು, ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಭೂತವು ಅದನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೂರು ಜ್ಯೋತಿಗಳೂ ಉದಯಿಸಿದ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟವು ನಡೆದುಬಂದಂತೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಬಂದಿತು. ಪುಷ್ಪದಂತನು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ பொருளை ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದನು. ಆಲಾಲ ಸುಂದರರು ಪವಿತ್ರವಾದ ವಿಭೂತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಬಲಬದಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಷ್ಣುವು ಎಡಬದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಸುತ್ತುವರೆದು ಬರಲು, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟದೊಂದಿಗೆ ಎದ್ದುಬಂದಂತೆ ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಹೊರವಲಯಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದನು.

ಮದುಮಗನನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು

ಆಗ ಚಿನ್ನದ ವಾದ್ಯಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಮೊಳಗಿದವು:

೧೨೦ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮದುರೈಕ್

ದೇವತೆಗಳ ದೇವನು ಬಂದನು;
ಕೆಂಗಣ್ಣಿನ ವಿಷ್ಣುವೆಂಬ ವೃಷಭವಾಹನನು ಬಂದನು;
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ ಮೊದಲಾದವನು ಬಂದನು;
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾದ ನಮ್ಮೊಡೆಯನು ಬಂದನು;
ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ಕಾಣಸಿಗದ
ಪೂರ್ಣ ಪುರಾಣ ಪುರುಷನು ಬಂದನು;
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನು ಬಂದನು
ಎಂದು ಚಿನ್ನದ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಿದವು.

ಪವಿತ್ರವಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ, ಮಹಿಳೆಯರ ಅರಸಿಯಾದ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರ ಸುಮತಿ ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳೂ, ಇತರ ನಾಡಿನ ಅರಸರೂ, ಮತ್ತು ಇತರರೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ನಗರದ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ, ಎದುರುಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೋಟೆಯಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಮೊದಲನೇ ದೊಡ್ಡ ಗೋಪುರದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದಾಟಿ, ಅಗಿಲ್ ಹೊಗೆಯು ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಅರಮನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದನು.

ಹಲವು ನಾಡಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಎದುರುಬಂದು ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು

ಸಖಿಯರ ಗುಂಪು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು, ತಮಿಳುನಾಡು ಮುಂತಾದ ಹದಿನೆಂಟು ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರೂ, ದೇವಲೋಕದ ಮಹಿಳೆಯರೂ, ೧ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಕಮಲ, ನೈದಿಲೆ, ನೀಲೋತ್ಪಲ, ಕುಮಿಳ್, ಕೋಂಗು, ಕಾಂದಳ್, ಅಶೋಕ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸುವಾಸನೆ ಬೀರಲು ಅರಳಿದ ನಂದವನದಂತೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹತ್ತಿರಬಂದು ಸುತ್ತುವರಿದರು. "ನಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಕೈಬಿಡುತ್ತಿರುವಿರೋ" ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುವಂತೆ ಜಾರುತ್ತಿರುವ ಮೇಕಲೆ ಮತ್ತು ಬಳೆಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡಲೂ, "ನಾಚಿಕೆಯೂ, ಮುಗ್ಧತೆಯೂ ನಿಮ್ಮ ಒಡೆದ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಲನ್ನೇ ದಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಯ್ಯೋ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತವೆ; ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದೆವು ಹೇಳಿದೆವು" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕಾಲುಹಿಡಿದು ತಡೆಯುವಂತೆ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡಲೂ ಆ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೋದರು. ೨ ಕಮಲದ

೧. ಈ ಹೂವುಗಳು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹಲ್ಲು, ಮುಖ, ಬಾಯಿ, ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು, ಸ್ತನ, ಕೈ, ದೇಹ ಇವುಗಳಿಗೆ ಉಪಮೆಯಾಗಿವೆ.

೨. ಇಲ್ಲಿ, "...ಸೆಂದಾಮರೈಕ್ ಕಾಡನ್ನೆಯ ಮೇನಿತ್ ತನಿಚ್ ಚುಡರೇ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾಸಗಂ ಸಾಲನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಕಾಡು ಹೂಬಿಟ್ಟಂತಿರುವ ಕರುಣೆಯ ಮಹಾಸಾಗರವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದದಿಂದ ಶಿರಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ನೈದಿಲೆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಮುಡಿಸಿ, ಕೆಂದಾವರೆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೂದಲಿನ ಮೇಲೆ ಮುಡಿದುಕೊಳ್ಳುವವರಂತೆ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ತುತಿವಾಕ್ಯಗಳಂತೆ ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ವರ ಮತ್ತು ವಧುವನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೊಗಳುವುದು

೧ "ನಮ್ಮ ತಡಾತಗೈಪ್ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್, ಈ ನಂಬಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಆನಂದಿಸಲು ಎಂತಹ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದಳೋ!" ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು; "ಈ ವಳ್ಳಲನು, ನಮ್ಮ ನಂಗೈಯನ್ನು ಸೇರಲು ಎಂತಹ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನೋ?" ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು; "ಈ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸು ಯಾವುದೋ?" ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು; "ಇಲ್ಲಿ ಇವರ ವಿವಾಹವನ್ನು ಕಾಣಲು ನಾವು ಎಂತಹ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆವೋ?" ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು; "ಮಲಯತ್ತುವಸ ಪಾಂಡ್ಯನ್ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ ಪಡೆದ ತನ್ನ ಮಗಳ ವಿವಾಹವನ್ನು ಕಾಣಲು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ" ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು; "ದೇವಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮಹಾಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವನು ಈತನು" ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು; "ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರಕ್ಕೆ ರಾಜನು ಈ ಮಹಾಸೌಂದರ್ಯವಂತನೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರಾರೂ ಇಲ್ಲ" ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು; "ದೇವಿಯು ತನ್ನ ಒಳಿತಿಗೆ ತಕ್ಕ ನಂಬಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಪಡೆದುದಕ್ಕೆ ಸುಮತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಕಾರಣ" ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು; "ಎಲ್ಲವೂ ದೇವಿಯು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವೇ" ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು; "ಕಾಂಚನಮಾಲೈಯು ನಮ್ಮ ದೇವಿಯನ್ನು ಮಗಳಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಲ್ಲದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಈ ನಂಬಿಯನ್ನು ಅಳಿಯನಾಗಿ ಪಡೆಯಲು ಎಂತಹ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೋ" ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು.

---

೧. ಇಲ್ಲಿ ಕಂಬರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿರುವ, "ನಂಬಿಯೈಚ್ ಕಾಣ ನಂಗೈಕ್(ಕು) ಆಯಿರಮ್ ನಯನಮ್ ವೇಂಡುಮ್; ಕೊಂಬಿನೈಕ್ ಕಾಣುನ್ ತೋರುಜ್ ಕುರಿಸಿರ್ಕುಮ್ ಅನ್ನ ತೇಯಾಮ್; ತಂಬಿಯೈಕ್ ಕಾಣ್ಮಿನ್ ಎನ್ಬಾರ್; ತವಮುಡೈತ್(ತು) ಉಲಗಮ್ ಎನ್ಬಾರ್; ಇಂಬರಿನ್ ನಗರಿರ್ ರನ್ದ ಮುನಿವನ್ನೈ ಇರೈಂಜುಮ್ ಎನ್ಬಾರ್" ಎಂಬುದು ಮೊದಲಾದ ಪದ್ಯಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

[೧. ಮದುರೈಕ್

ಮದುಮಗನನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಿಳೆಯರು ಸೋತು ಸ್ಥಿತಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು

ಮದುಮಗನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ವಶ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಕೆಲವರು ಧರಿಸಿದ್ದ ಸುಂದರವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಿ, ನಂತರ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಉಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು, ಬಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಗಂಧವನ್ನು ಉದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ನಾಚಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದವರಂತೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು, ಕಟ್ಟಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಾಚಿ ಸೇರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು, ಮಾವಿನ ಚಿಗುರಿನಂತಿರುವ ತಮ್ಮ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣಗಳು ನಾಟಲು ಪ್ರಾಣ ಸೋಲುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು, 'ಮೃದುವಾದ ಹೂವುಗಳು ಮನ್ಮಥನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಸೇರಿದೊಡನೆ ಬಾಣಗಳಾಗಿ மாறி ಬಂದು ನಾಟುತ್ತಿವೆ; ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು, ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ ದ್ವೇಷಿಸಿ ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು, ಕಾಮನ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದು ಕಳವಳಗೊಂಡ ಮಂಪರಿನಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಹಲ್ಲುಗಳೂ ಮುಖಗಳೂ ಆ ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನೋಡದೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ ತಲೆಯೊಡನೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು, ಹಸಿರು ಚಿನ್ನದಂತಿರುವ ತಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿದ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಅರಿಯದವರಾಗಿ, "ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ವೀರಾಜಮಾನನಾಗಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ; ಇದೇನು ಮಾಯೆ! ಮಹಿಳೆಯರೇ! ಆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಉದ್ದವಾದ ಜಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊಂದ್ರೈ ಹೂವು ನಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ; ಇದಲ್ಲವೇ? ನೋಡಿರಿ" ಎಂದು ಆ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಕುರಿತು ತೋರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು, 'ಕೆಂಪಾದ ಬೆಂಕಿಯು ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಡುವುದು ಯಾವ ಕಾರಣ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ತಲೆಯ ಮೇಲೂ ಇದು ಬಿದ್ದಿದೆಯಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು, 'ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಈ ಉಷ್ಣ ಇಲ್ಲವೋ' ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೆಲವರು, 'ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ; ಆ ಉಷ್ಣವನ್ನು ತಣಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅದನ್ನು ನೋಡಿರಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕೊಲ್ಲುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ವೇಲಿನಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳ ಮಹಿಳೆಯರು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಮೆರವಣಿಗೆ ಬರುವ ಪವಿತ್ರವಾದ ವೇಷವನ್ನು ಕಂಡು ಉಡುಪಿನೊಂದಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಬಣ್ಣವೂ ಬದಲಾಗಿ, ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಮೇಣ ಕರಗಿ ಓಡುವಂತೆ ಒಳ

ಮನ ಕರಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿದವರಾಗಿ ಶಿವನ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರಂತೆ ನಿಂತರು; ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಬಡತನ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರಾಗುವ ಕೃತಘ್ನ ಜನರಂತೆ ಆ ಮಹಿಳೆಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಕಡಗವೂ, ಬಳೆಯೂ, ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಮೇಕಲೆಯೂ ಸಡಿಲಗೊಂಡು ಜಾರಿದವು. ಆದರೆ ಅವರ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಡತನದ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳ ಜನರಂತೆ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಆಗ ಉದುರಿದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕೊಂಬೆಯಂತೆ ಆ ಮಹಿಳೆಯರು ಗೋಚರಿಸಿದರು.

ನಟ್ಟವರ್ಕ್(ಗು) ಇಡುಕ್ಕಣ್ ಎಯ್ದ ನನ್ರಿಗೊನ್ ರವರ್ಪೋರ್ ಕೈಯಿಲ್
ವಟ್ಟವಾಯ್ತ್ ತೊಡಿಯುಇಳ್ ಶಂಗುಮ್ ಮರುಂಗುಶೂಳ್ ಕಲೈಯುಮ್ ನೀಂಗ
ಇಟ್ಟಪೊರ್ ಚಿಲಂಬಿಟ್ ಡಾಂಗೆ ನನ್ರಿಯಿನ್ ಇಗವಾರ್ ಪೋರ್ಕಾಲ್
ಒಟ್ಟಿಯೇ ಕಿಡಪ್ಪ ನಿನ್ರಾರ್; ಉಗುತ್ತಪೂಂಗ್ ಕೊಂಬರ್ ಅನ್ನಾರ್.

ಮಹಿಳೆಯರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಮರೆತು ನಿಲ್ಲುವುದು

"ಶಿವನ ಮುಗುಳ್ನಗು ಎಂಬ ಹೂವು ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನೂ, ಕಣ್ಣು ಎಂಬ ಹೂವು ಮನ್ಮಥನ ದೇಹವನ್ನೂ ಸುಟ್ಟಿತಲ್ಲವೇ? ಆಹಾ! ಕೆಟ್ಟೆನಲ್ಲಾ! ಈ ಮುಗುಳ್ನಗು ಮತ್ತು ನೋಟವು ದೀನಳಾದ ನನ್ನ ದೇಹವೆಂಬ ಪುರವನ್ನು ಸುಡದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಒಬ್ಬಳು. ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಮದುವಣಿಗನ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮಹದಾಸೆ ಹೊಂದಿದ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು, ತನ್ನ ಇಷ್ಟ ನೆರವೇರದಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಸಣ್ಣನೆಯ ಸೊಂಟದಂತೆ ದೇಹವೂ ಕೃಶವಾಗುವಂತೆ ಆದಳು. ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ಇತರ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಲ್ಲೈ ನಾರಿಯರೇ! ಕೊன்றೈ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಟೆಯುಳ್ಳ ಶಿವನ ಕಂಠವು ಕಪ್ಪಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತೇ? ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕ್ರೂರವಾದ ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿದಿದ್ದರಿಂದ ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದಲ್ಲ; ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕಪ್ಪುತನವು ತಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಕಗ್ಗಬ್ಬಿಣವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಹಾಗೆ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ" ಎಂದாள்.

ಒಬ್ಬಳು, "ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ದೂತನಾಗಿ ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಯಿತು; ಅದು ಏಕೆ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲು ವಿಳಂಬವಾಯಿತು?" ಎಂದು ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು, "ಹಾ! ಕೆಟ್ಟೆನು! ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕೂಡ ದೂತನಾಗಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿದೆಯಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ಹೆಣ್ಣು, "ನನಗೆ ಸೇರಿದವನ ಮೇಲೆ ನೀನು ಪ್ರೀತಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಏಕೆ?" ಎಂದು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಮತ್ತೊಬ್ಬಳೂ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ಜಗಳವಾಡಿದಳು. ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಇಡುವುದು ಏತಕ್ಕೆ? ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಸುಡುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ! ಸುಟ್ಟ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಆ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಉಸಿರು ನೀಡಿದಿರಿ; ಅದೇ ರೀತಿ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಉಸಿರನ್ನೂ ಈಗಲೇ ನೀಡುವಿರಾದರೆ ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಕೀರ್ತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯಾ ದೋಷ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಚಿನ್ನದ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ನಾರಿ, ಶಿವನು ತನ್ನನ್ನು ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಚಿತ್ರಕಾರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರನನ್ನು ನೀನು ಚಿತ್ರಿಸಿ ಕೊಡಬಲ್ಲೆಯಾದರೆ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು. ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ, "ಯಾರು ಅವನನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಬಲ್ಲವರು? ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಬದಲು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಕಳೆಗುಂದಿದಳು.

ಒಬ್ಬಳು, ಶಿವನ ಬಲಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೂ, ಎಡಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದ ತಿರುಮಾಲನನ್ನೂ, ದೇವತೆಗಳ ಗುಂಪನ್ನೂ, ಜನರ ಗುಂಪನ್ನೂ ಕಾಣದವಳಾಗಿ, ಸತ್ಯಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳಂತೆ ನೋಡಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತು ಮಝುವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಶಿವನ ದಿವ್ಯರೂಪವಾಗಿಯೇ ಕಂಡಳು. ಶಿವನನ್ನು ಹೊತ್ತ ವೃಷಭವು ಗಾಳಿಗಿಂತಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಧಾವಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು, ಭಗವಂತನನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಕಾಣುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ, ಆಸೆಯೆಂಬ ಹಗ್ಗವು ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಓಡುತ್ತಿರುವವಳಾದ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು, ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಉದುರುವ ಹೂವಿನಂತೆ ಸೊಂಟದಿಂದ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದ ಮೇಕಲೆಯು ತನ್ನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತಡೆಯಲು, ಬೇಡಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು

ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪರಮಾನಂದವೆಂಬ ಜೇನುತುಪ್ಪದ ಕಡಲನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಬಾಯಿಂದ ಮೈದು ಕುಡಿದು ಕಾಮವೆಂಬ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಉಡುಪುಗಳು ಸಡಿಲವಾಗುವುದನ್ನೂ, ಬಳೆಗಳು ಕಳಚಿ ಬೀಳುವುದನ್ನೂ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮಿಂದ ಮಹಾಜ್ಞಾನವು ದೂರವಾಗುವುದನ್ನೂ ಅರಿಯದವರಾದರು. ಸುಂದರವಾದ ಅರಮನೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಶಿವನನ್ನು ನೋಡುವ ಮಹಿಳೆಯರು, ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ಆತನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತರು. ಆಗ, ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಆತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಲು, ಮಾತು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿಂತುಹೋಗಿ, ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವೈಭವದಿಂದ ಗಾರೆಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬೊಂಬೆಗಳೊಂದಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು.

ತ್ರಿಪುರವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮನ್ಮಥನನ್ನೂ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮಮಾಡಿದ ಬೆಂಕಿಯು ಈ ಶಿವನ ದಿವ್ಯರೂಪವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅರಿಯದವರಾಗಿ ಈ ಮಹಿಳೆಯರು ಆತನನ್ನು ಆಸೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಆಭರಣಗಳೂ ಮತ್ತು ದೇಹವೂ ಸುಟ್ಟುಹೋಗುವಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಆ ಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯದೇಹವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಅವರ ಪ್ರಾಣವು ಎಂತಹ ಪಾಡು ಪಡುವುದೋ?

ಶಿವನು ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಅರಳಿ ಉದುರಿದ ಹೂವುಗಳಂತೆ, ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದ ಉದುರಿದ ಒಡ್ಯಾಣಗಳೂ, ಬಳೆಗಳೂ, ತೋಳ್ಬಳೆಗಳೂ, ಸುಗಂಧ ಪುಡಿಯೂ, ದೇವತೆಗಳು ಸುರಿಸಿದ ಹೂವುಗಳೂ, ನಂದೀಶ್ವರನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆತ್ತದ ಏಟಿನಿಂದ ಚದುರಿದ ದೇವತೆಗಳ ಕಿರೀಟಗಳಿಂದ ಉದುರಿದ ರತ್ನಗಳೂ, ಕಲ್ಪಕವೃಕ್ಷದ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳೂ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಶಿ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಚಿನ್ನದ ಕಲಶದಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆ ಹುಲ್ಲುಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ಎಲೆಯನ್ನು ಅದ್ದಿ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪತ್ನಿಯರು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲನ್ನು ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟಂತೆ ರತ್ನಗಳನ್ನು ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಮಾಡಿದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಆರತಿ ಬೆಳಗಿದರು. ಮಹಿಳೆಯರು ಧ್ವಜ, ಡೋಲು, ಕನ್ನಡಿ, ಚಿನ್ನದ ಕೊಡ, ಗಂಟೆ, ದೀಪ, ಅಂಕುಶ, ಚಾಮರ ಎಂಬ ಎಂಟು ಮಂಗಳಕರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ತೋರಿಸಿದರು. ದೇವಲೋಕದ ಮಹಿಳೆಯರು ಕರ್ಪೂರದ ದೀಪವನ್ನು

ಹಿಡಿದು ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಮೂರು ಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕರುಣೆ ತೋರಿ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದನು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿಸುವುದು

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಂಗಳಕರವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು, ನಂದಿ ಎಂಬೆರುಮಾನನ ಕಮಲದಂತಹ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ವೃಷಭ ವಾಹನದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದನು; ನಂತರ ತಿರುಮಾಲ್ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನು ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲೂ ಬಂದು ಚಾಚಿದ ಕಮಲದಂತಹ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ವೇದಗಳೆಂಬ ಪಾದುಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿನಿಪಾತ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಆಣವ ಮುಂತಾದ ಮಲಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ ಚಿನ್ನದಂತಹ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿ, ಹಾವಿನ ಚರ್ಮದಂತಿರುವ ಮೃದುವಾದ ನಡಿಗೆಯ ಪಾವಾಡೆಯನ್ನು ಹರಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ ತೊಟ್ಟು ತೆಗೆದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹೂವುಗಳ ರಾಶಿಯು ದಿವ್ಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ನೆಣಣಸಲು, ದೇವತೆಗಳ ಹೂಮಳೆಯು ದಿವ್ಯ ಕಿರೀಟವನ್ನು ನೆಣಣಸಲು ಅರಮನೆಯ ಒಳಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದನು.

ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಆಗ ಮಂಗಳಸೂತ್ರ ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಲುಪಿ, ಗಂಗೆಯಿಂದ ತಂದ ಚಿನ್ನದ ಕಲಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಆ ಮಹಿಳೆಯರು ಸುರಿಯಲು, ತಾನೇ ಶಿವಪರಂಜ್ಯೋತಿಯ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು, ಆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೂ ಕುಡಿದಳು; ನಂತರ ದಿವ್ಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿನ ತೇವವು ಒಣಗುವಂತೆ ಬಿಳಿಯ ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಒರೆಸಿ, ತಂಪಾದ ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ತಿರುಮಂಜನ ಮಾಡಿ, ಕಸ್ತೂರಿ ಬೆರೆಸಿದ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಲೇಪನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಮಂದಾರ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಸರಿದು ನಿಂತು, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು, "ಅಡಿಯೇನ್ ಮಾಡಿದ ಅರಿಯ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪಡೆದ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ, ಈ ನಗರದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಣಣಿ ನಾಡಾದ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡನ್ನೂ ಕೈವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದಳು. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅದಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಸಿ, ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು, ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು ತಿರುಕ್ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪವನ್ನು ದಯಮಾಡಿಸಿದನು.

"ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಡಿಯೇನ್ ಪಡೆದ
ಈ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ, ಈ
ಪವಿತ್ರ ನಗರದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಕನ್ಯಾ
ದೇಶವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡು ಆಳಿರಿ" ಎಂದು
ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದವರಾಗಿ,
ಒಳಗೆ ಮುಗುಳ್ನಗುವವರಾಗಿ,
ಅಳಿಯನಾದವರು ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು
ವಿವಾಹ ಮಂಟಪವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಅಳಿಯನು ವಿವಾಹ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾಗುವುದು

ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆರಿ ಆಸೀನರಾದರು; ತರುವಾಯ, ತಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ನಿಂತಿದ್ದ ತಿರುಮಾಲ್, ನಾನ್ಮುಗನ್, ಇತರ ರುದ್ರರು ಮುಂತಾದವರನ್ನೂ, ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಮುನಿಗಳನ್ನೂ, ಇತರರನ್ನೂ ಅವರವರಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಸುಂದರವಾದ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿದರು. ದೇವಲೋಕದವರಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಇತರ ಲೋಕದವರೂ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿದ್ದರು. ಆಗ ಭೂದೇವಿಯು, 1ಹಿಂದಿನಂತೆ ಒಂದು ಕಡೆ ವಾಲದೆ ಇಂದು ಸಮಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೊತ್ತಳು; ಏಳು ಕಡಲುಗಳನ್ನೂ ಆಚಮನ ಮಾಡಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರರನ್ನು ಈಗ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೋ? ಅಥವಾ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೋ ಭೂಮಿಯು ಸಮವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆಯೋ? ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಅರಿಯೆವು. ವಿವಾಹಕ್ಕೆ உரிய ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಹೂರ್ತವು ಬರುವವರೆಗೂ எம்பெருமான் ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನಖಚಿತ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾಗಿ ರಂಭೆಯರು ಮಾಡುವ ನೃತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಡಾದಗೈಪ್ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ವಿವಾಹದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು

ಆಗ ಮಹಿಳೆಯರು, ಪಾಶವೆಂಬ ದೋಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆನಂದದ ಪ್ರವಾಹದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ರೂಪವನ್ನು ಬೆಳಗಬಲ್ಲ ಶಿವಶಕ್ತಿಯಾದ ತಡಾದಗೈಪ್ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರನ್ನು ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ,

1. ಹಿಂದಿನಂತೆ - ಇದು ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿಯವರ ವಿವಾಹದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕುಂಕುಮದ ಲೇಪನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಶುದ್ಧ ಜಲದಿಂದ, ಮದ್ದಳೆಗಳು ಮತ್ತು ಶಂಖಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು ಮಂಗಳಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ದೇವಿಯು ಮೃದುವಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಟ್ಟು, ರಾಜಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವರು ಬೇಡುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅವರು ಸಾಕೆನ್ನುವಷ್ಟು ಹೇರಳವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡಿದರು; ನಂತರ ವಿವಾಹದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತೊಡಗಿದರು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿಯೂ ತಮ್ಮ ಕಮಲದಂತಹ ಕೈಗಳು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವನ್ನು ತೋರಿಸುವವರಂತೆ, ದೇವಿಯ ಸುಂದರವಾದ ಅನಿಚ್ಚ ಹೂವನ್ನು ತುಳಿಯಲೂ ಅಂಜುವಂತಹ ಮೃದುವಾದ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಕೆಂಪು ಅರಗಿನ ಲೇಪನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರು; ಕೂದಲಿಗೆ ಸುವಾಸನೆ ತುಂಬಿದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರು; ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಪನ್ನೀರು ಬೆರೆಸಿದ ಗಂಧವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿದರು; ಕಮಲದ ಹೂವಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹಂಸಗಳು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಂತೆ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನೂಪುರವನ್ನೂ, ಕಿಂಕಿಣಿಯನ್ನೂ ತೊಡಿಸಿದರು; ಮೂವತ್ತೆರಡು ಎಳೆಗಳಿರುವ ವಿರಿಗೈಯನ್ನೂ, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಎಳೆಗಳಿರುವ ಕಲಾಪವನ್ನೂ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಎಳೆಗಳಿರುವ ಪರುಮವನ್ನೂ, ಎಂಟು ಎಳೆಗಳಿರುವ ಮೇಖಲೆಯನ್ನೂ, ಎರಡು ಎಳೆಗಳಿರುವ ಕಾಂಚಿಯನ್ನೂ, ಒಂದು ಪುಣ್ಯದ ಬಳ್ಳಿಯು ದುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುವಂತೆ ಹೂಬಿಟ್ಟಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವಂತೆ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಿಸಿದರು; ಹೊನ್ನಿನ ದುಂಬಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಕರಿಯ ದುಂಬಿಗಳೂ ನೆಲೆಸಿರುವ ಕಾಂತಳ್ ಹೂವಿನಂತಹ ಮೃದುವಾದ ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ನೀಲಮಣಿ ಕೆತ್ತಿದ ಚಿನ್ನದ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೊಡಿಸಿದರು; ವಜ್ರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಡಗಗಳನ್ನು ಕೈಗಳಲ್ಲೂ, ಬಾಜುಬಂಧಗಳನ್ನು ತೋಳುಗಳಲ್ಲೂ ತೊಡಿಸಿದರು; ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಕತದ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ, ಚಿನ್ನದ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ, ಹವಳದ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಸಾಲಾಗಿರುವ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಬೆಳಕು ಬೀರುವಂತೆಯೂ, ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಯು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಬೀಳುವ ಜಲಪಾತದಂತೆಯೂ ಧರಿಸಿದರು; ದೇವಿಯ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯ ಮಾತನಾಡುವ ರೀತಿಯಂತೆ ಕುಳೈಗಳನ್ನು ಮಕರಕುಂಡಲಗಳೊಂದಿಗೆ ತೊಡಿಸಿದರು; ಇಲಂಬಕವೆಂಬ ಹಣೆಬೊಟ್ಟಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಮೋಡಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನಿಗೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಇರುವಂತೆ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಿಸಿದರು; ಮೋಡವನ್ನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಉಗ್ರ ಕುಮಾರ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಂತರ ಬಂಧಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಕೂದಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ

ಯನ್ನು ಮುಡಿಸಿದರು; ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ನೀಡಿದ ಈ ಸುಂದರವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇವಿಯವರ ಪವಿತ್ರ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಸಂತೋಷವೂ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಸೌಂದರ್ಯಗೊಳಿಸಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಕಣ್ತುಂಬಿ ನೋಡಿದರು.

ಅಣ್ಣಲುಮ್ - ಅಮ್ಮೈಯುಮ್

ನಂತರ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತವು ಬರಲು, ಸರಸ್ವತಿಯೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಸುಂದರವಲ್ಲಿಯಾದ ತಡಾದಗೈ ದೇವಿಯವರಿಗೆ 'ಮಂಗಳಂ' ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ ಹಾಡಿ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಲು, ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವಿಯವರೂ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಧರ್ಮಗಳೂ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕರಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವೇದಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು ಎದ್ದುಬಂದರು. ಆಗ ವಿವಾಹದ ದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗಿದವು; ಶಂಖಗಳು ನಾದಗೈದವು; ದೇವತೆಗಳು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಗೈದರು; ಮಹಿಳೆಯರು ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ ಮಂಗಳ ಹಾರೈಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇಂದ್ರಾಣಿಯು ಚಿನ್ನದ ಅಡಪವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು; ತಿಲೋತ್ತಮೆಯು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು; ದುರ್ಗೆಯು ಚಿನ್ನದ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸುತ್ತುವರೆದಿದ್ದ ಜನಸಂದಣಿಯನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಾ ನಡೆದಳು; ರಂಭೆಯು ಕಾಳಾಂಜಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು; ೧ ಊರ್ವಶಿಯು ಆಲವಟ್ಟವನ್ನು ಬೀಸಿದಳು; ಮೇನಕೆಯು ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಹೂವಿನ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಹೂವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪನ್ನೀರನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿದರು; ಕೆಲವರು, ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಎರಚಿದರು; ಕೆಲವರು, ದೀಪವನ್ನೂ ಧೂಪವನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದರು; ಕೆಲವರು, ಮಂಗಳ ಹಾರೈಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು; ಕೆಲವರು ಪನ್ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಗಂಧವನ್ನೂ ಮೃದುವಾದ ಹೂವುಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿದ ನಡೆಪಾವಾಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವಿಯವರು, ಕಾಲ್ಕಡಗಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮೃದುವಾದ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಇಡುತ್ತಾ ನಡೆದುಬಂದರು. "ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನೂ, ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನೂ ದೇವಿಯವರ ಕೈಗಳೆಂಬ ಹೂವುಗಳು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿವೆ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಇದೇ ಸಕಾಲ" ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ನೂಪುರಗಳು ಮೊಳಗಿದವು. ಈ ರೀತಿ ದೇವಿಯವರು ಬಳುಕಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿದು, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ್ದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತರು.

೧. ಊರ್ವಶಿ - ಇವಳು ಬ್ರಹ್ಮನ ಊರುವಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವಳು (ಊರು-ತೊಡೆ).

ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಕೆಂಪು ಚಿನ್ನದಿಂದಾದ ರತ್ನಗಳು ಪತ್ರಿಕಃಕಲ್ಪಟ್ಟ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಶಿವನೊಡನೆ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ಕುಳಿತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯವು, ಮೇರು ಪರ್ವತದ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಸುಂದರವಾದ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಅದು ರಾಗ ಮತ್ತು ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತ, ನೀರು ಮತ್ತು ತಂಪು, ಹಾಲು ಮತ್ತು ಸಿಹಿ ರುಚಿ, ಹೂವು ಮತ್ತು ಪರಿಮಳ, ರತ್ನ ಮತ್ತು ಕಾಂತಿ - ಇವುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇರುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು.

ರಾಗ ಮತ್ತು ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತವೂ, ನೀರು ಮತ್ತು ತಂಪೂ, ಹಾಲು ಮತ್ತು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ
ಇರುವ ಸಿಹಿ ರುಚಿಯೂ, ಹೂವು ಮತ್ತು ಪರಿಮಳವೂ, ರತ್ನ ಮತ್ತು ಅದರ
ಬಣ್ಣವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ;
ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯೂ ಇದ್ದರು.

ವಿವಾಹದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು

ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರೂ, ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿರುವವರೂ, ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವವರೂ, ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿರುವವರೂ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರೂ, ಮತ್ತು ಇತರರೂ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಯಾವುದೇ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ [೧] ರಾಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಸಂಗೀತದಂತೆ ಹರಡಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿರುವ ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತಿರುವವರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರು.

ದೇವಲೋಕದವರು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿದ್ದವರು
ಬೇರೆಡೆಯವರು ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿದ್ದವರು
ಭೂಲೋಕದವರು ಇತರರೂ ವಿವಾಹ
ಮಂಟಪದ(ಲ್ಲಿ) ಸೇರಿ ಯಾವಾಗಲೂ
ರಾಗದಲ್ಲಿರುವ ನಾದದಂತೆ
ಹರಡಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿರುವ ಮೂರು
ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನ ಪಾದಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ
ಬೆರೆತವರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರು.

---

೧. ಇದನ್ನು, "ರಾಗ ಮತ್ತು ನಾದದಂತೆ, ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ರುಚಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇರುವನು - ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದ, ಅದ್ವೈತವಾಗುವುದನ್ನು ಅರಿಯದ ವೇದಗಳು ಒಂದೇ ಎನ್ನದೆ, ಅದ್ವೈತ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ" ಎಂದು ಬರುವ ಶಿವಜ್ಞಾನಬೋಧದ ತಿರುವೇಣ್ಬಾದಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಆಗ ತಿರುಮಾಲ್ ಚಿನ್ನದ ಕಲಶದಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರಿನಿಂದ ಶಿವನ ಕೆಂಪಾದ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದರು; ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಚಂದನವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ, ಹೂವುಗಳನ್ನು ಎರಚಿದರು; ಧೂಪ ದೀಪಗಳನ್ನು ವಿಧಿಬದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳಗಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಿಂತರು. ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಿರುಮಾಲ್, ಬ್ರಹ್ಮ, ಮುನಿಗಳು, ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳು, ನಂದಿದೇವರು, ಶಿವಗಣಗಳು, ಮತ್ತು ಇತರ ಭಕ್ತರು ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಳಗೆ ಸೇವಿಸಿ ಪಾವನರಾದರು. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ತಿರುಮಾಲ್, ಕಮಲದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಂತಳ್ ಹೂವು ಅರಳಿದಂತೆ, ಶಿವನ ಕೆಂಪಾದ ಪವಿತ್ರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಕೈಯನ್ನು ಇಟ್ಟು, ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಧಾರಾದತ್ತ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಹೂಮಳೆಗರೆದರು; ಅಪ್ಸರೆಯರು ನರ್ತಿಸಿದರು; ವಿದ್ಯಾಧರರು ಅಮೃತದಂತಹ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದರು; ಮುನಿಗಳು ಹರಹರ ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ದೇವತೆಗಳು ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡು ಪರವಶರಾದರು; ಶಿವಗಣಗಳು ಕೆಂಪಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ಅಂಜಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ವಿವಾಹದ ಆನಂದವೆಂಬ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಶಾಕ್ಯ ನಾಯನಾರ್ ಎಸೆದ ಕಲ್ಲನ್ನೂ ಹೂವಿನಂತೆ ಮುಡಿದುಕೊಂಡ ಶಿವನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ದೇವತೆಗಳೂ, ಮುನಿಗಳೂ, ಮತ್ತು ಇತರರೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಕುಂಕುಮದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿದ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಎರಚಿ ಆನಂದದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

"ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯಾಗಿ, ಹೂವು ಮತ್ತು ಪರಿಮಳದಂತೆ ಅಗಲದವರಾದ ಪರಮಶಿವ ಮತ್ತು ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯ ಲೀಲೆಯಿಂದ, ಬಹುಕಾಲ ಅಗಲಿದ್ದವರಂತೆ ನಮ್ಮಂಥವರು ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ವಿವಾಹವಾದರು; ಇದರಿಂದ, ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಉದ್ಧಾರವಾದವು" ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ನಂತರ, ಕಾಮಧೇನುವಿನ ಸಿಹಿಯಾದ ಹಾಲು, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ತುಪ್ಪ, ಸಕ್ಕರೆ ಬೆರೆಸಿದ ರುಚಿಯಾದ ಮಧುಪರ್ಕವನ್ನು ಕೆಂಪು ಚಿನ್ನದಿಂದಾದ ರತ್ನಗಳು ಪತಿತ್ತ ದುಂಡಾದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು, ಪವಿತ್ರ ಕೈಯನ್ನು

ಮುಟ್ಟಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಅಮೃತವನ್ನು ಸವಿದಂತೆ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕನು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುನಿಗಳ ಪತ್ನಿಯರೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ, ಸರಸ್ವತಿಯೂ ಸೇರಿ ಮಂಗಳಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರ ಧಾರಣೆ

ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ಪುತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕುಳಿತು, ಸ್ರುಕ್ ಮತ್ತು ಸ್ರುವಗಳಿಂದ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ತುಪ್ಪವನ್ನು ತುಂಬಿ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದನು. ಕೆಂಪಾದ ಅಗ್ನಿಯು ತನ್ನ ಏಳು ನಾಲಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ರುಚಿನೋಡಲು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಉಂಡು, ಬಲವಾಗಿ ಸುಳಿದು, ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಜ್ವಲಿಸಿತು. ನಾಲ್ಕೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ನಿಂತು ಮೊಳಗಿದವು; ಶಂಖಗಳು ಮೊಳಗಿದವು; ಭೇರಿಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡಿದವು. 1 ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ವಿವಾಹದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ವೇದ ಮತ್ತು ಶಿವಾಗಮಗಳ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಯಾವ ಕುಂದುಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲು, ಎರಡು ಬಗೆಯ ವ್ಯಾಮೋಹಗಳಿಲ್ಲದವರಿಗಷ್ಟೇ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ 2 ಪರಮ ಯೋಗಿಯಾಗಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತಡಾದಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್‌ಗೆ ಮಂಗಳಸೂತ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅಗ್ನಿದೇವನೂ ತಾನೇ, ಆ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವವನೂ ತಾನೇ, ಆ ಅಗ್ನಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನೂ ತಾನೇ ಆಗಿರುವ 3 ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನೇ, ಜೀವರಾಶಿಗಳು ಭೋಗದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ವಿವಾಹದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು ಎಂದರೆ, ಆತನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಅಳೆದು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲವರು ಯಾರು? ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

1. ಇಲ್ಲಿ ಮುರುಗನ್ ದೇವರೇ ವಿವಾಹದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು ಎಂದೂ, ವಿವಾಹವು ಪಂಗುನಿ ಉತ್ತಿ್ರಂ ದಿನದಂದು ನಡೆಯಿತು ಎಂದೂ ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮುರುಗನ್ ದೇವರಿಗೆ "ಸಡಂಗುಕ್ ಕಂದನ್" ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ನಾಮವೂ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಸಡಂಗುಕ್ ಕಂದರ್ ಎಂದರೆ ತಿರುಪ್ಪರಙ್ಕ್ರುಂಡ್ರಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ಯೋಗಿಯಾಯ್ ಯೋಗಮುತ್ತಿ ಉದವುತಲ್ ಅದುವುಮ್ ಓರಾರ್" ಎಂದು ಬರುವ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸಿತ್ತಿಯಾರ್‌ನ ಸಾಲು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

3. ಇಲ್ಲಿ, "ಭೋಗಿಯಾ ಯಿರುಂದುಯಿರ್ಕ್ಕುಪ್ ಭೋಗತ್ತೈಪ್ ಪುರಿದಲ್ ಓರಾರ್" ಎಂದು ಬರುವ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸಿತ್ತಿಯಾರ್‌ನ ಸಾಲು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ವಿವಾಹದ ಕೋಣೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ, ಚಂದ್ರಶೇಖರನಾದ ಪರಮಶಿವನು ತನ್ನ ದೇವಿಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಅರಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಂಪಾದ ಅಗ್ನಿಯ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿ, ವೇದಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ದಾನಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಟ್ಟು, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ವಿಧಿಬದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ, ಅಮ್ಮನವರ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಮಂತ್ರಘೋಷದೊಂದಿಗೆ ಅರೆಯುವ ಕಲ್ಲಿನ (ಅಮ್ಮಿಯ) ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಟ್ಟು, 'ಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪಳಾದ ವಸಿಷ್ಠನ ಪತ್ನಿ ಅರುಂಧತಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಆ ಅರುಂಧತಿಯು ಕೈಮುಗಿದು ಎದುರಿಗೆ ಬರಲು, ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಿದನು. ಅದರ ನಂತರ, ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಪ್ಪದಂತೆ ವಿವಾಹದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಜಗತ್ತು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ ವೇದಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಮಹಿಳೆಯರು ಶುಭಕೋರಲು, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಸುಟ್ಟ ಭಗವಂತನು ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರೊಡನೆ (ಮೀನಾಕ್ಷಿಯೊಡನೆ) ವಿವಾಹದ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.೧

ಜನರೂ ಸಹ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸದೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ವಿವಾಹದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಶುದ್ಧರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನರಾದರು. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಗಳಿಕೆಯೇ? ನಮ್ಮೊಡೆಯನಾದ ಭಗವಂತನ ಪೂರ್ಣ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದ ಜನರು ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದವರಲ್ಲವೇ? ವಿವಾಹದ ವೈಭವವನ್ನು ಕಂಡು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಜನ್ಮದ ದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯರು ದೇವತೆಗಳು ಎಂಬ ಭೇದವನ್ನು ದಾಟಿ ಬೆರೆತು ನಿಂತರು. ಶಿವನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಜನ್ಮದ ದುಃಖವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚರೆಂದೂ ನೀಚರೆಂದೂ ಭೇದಭಾವಕ್ಕೆ ಎಡೆಯುಂಟೇ! ಇಲ್ಲ.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ವಿವಾಹದ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ವಿವಾಹ ಮಂಟಪವನ್ನು ತಲುಪಿ, ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ ಅರಿ

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಕಣ್ಣುತಲ್ ಯೋಗಿ ರುಪ್ಪಕ್ ಕಾಮನ್ನಿನ್ ರಿಡವೇಟ್ ಕೈಕ್ಕು, ವಿಣ್ಣುರು ದೇವ ರಾತಿ ಮೆಲಿಂದಮ್ಮೆ ಓರಾರ್ ಮಾಲ್ತಾನ್, ಎಣ್ಣಿವೇಳ್ ಮದನ್ನೆ ಏವ ಎರಿವಿಳಿತ್(ತು) ಇಮವಾನ್ ಪೆಟ್ರ, ಪೆಣ್ಣಿನೈಪ್ ಪುಣರ್ನ್(ತು) ಉಯಿರ್ಕ್ಕುಪ್ ಪೇರಿನ್ಬಮ್ ಅಳಿತ್ತ(ತು) ಓರಾರ್" ಎಂದು ಬರುವ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿಯಾರ್ ಪದ್ಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ನಂತರ ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಶಿವಗಣಗಳಿಗೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅಗಲದ ಕೃಪಾಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸುವುದು

ತದನಂತರ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, 'ಆಡಿಸುವವನೊಬ್ಬನು, ತಾನು ಮೊದಲು ಆಡಿ ತೋರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ' ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ತಾವು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರು; ಆಗ, ವೃಷಭ ಧ್ವಜವು ಮೀನಿನ ಧ್ವಜವಾಯಿತು; ಧರಿಸಿದ್ದ ಸರ್ಪಾಭರಣಗಳು ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳಾಗಿ ಬದಲಾದವು; ಕೊನ್ನೈ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯು ಬೇವಿನ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿತು; ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಉಡುಪು ಮರೆಯಾಗಿ ಪೀತಾಂಬರವಾಗಿ ಬೆಳಗಿತು; ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಟಾಮುಕುಟವು ವಜ್ರದ ಕಿರೀಟವಾಯಿತು; ಮದುರೈಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪಾಂಡ್ಯನಾಗಿ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾದರು.[೧] ತ್ರಿಶೂಲ ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಶಂಕುಕರ್ಣನೇ ಮೊದಲಾದ ಶಿವಗಣಗಳೂ ಹಿಂದಿನ ರೂಪವನ್ನು ತೊರೆದು ರಾಜನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಿಂತರು.

ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ರಾಜರುಗಳು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು ವೇದಮಾರ್ಗ ಎಂದು ತಾವು ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿಂದ ಅರುಳಿದ್ದನ್ನು ರಾಜರೆಲ್ಲರೂ ದೃಢವಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪಾಂಡ್ಯನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ಪರಂಪೊருள், ಮದುರೈ

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಕಡುಕ್ಕೈ ಮಲರ್ಮಾಟ್ರ ವೇಪ್ಪಲರ್ ಶೂಡಿ, ಐವಾಯ್ಕ್ ಕಾಪ್ಪುವಿಟ್ಟು ಅಣಿಪೂಣ್ ಅಣಿಂದ್, ವಿರಿಸಡೈ ಮರೈತ್ತು ಮಣಿಮುಡಿ ಕವಿತ್ತು, ವಿಡೈಕ್ಕೊಡಿ ನಿರುತ್ತಿಕ್ ಕಯಕ್ಕೊಡಿ ಎಡುತ್ತು, ವಳುದಿ ಯಾಗಿ ಮುಳುದುಲ ಕಳಿಕ್ಕುಂ, ಪೇರರುಳಾಳನ್" ಎಂದೂ, 'ಮದುರೈ ಮಾನಗರ್ಪ್ ಪೂಳಿಯನಾಗಿಚ್, ಕದಿರ್ಮುಡಿ ಕವಿತ್ತ ಇರೈವನ್' ಎಂದೂ ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡರ್ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡೇ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್, 'ತೆನ್ನಾ ಡುಡೈಯ ಶಿವನೇ ಪೋಟ್ರಿ' (ಪೋಟ್ರಿ ಅಗವಲ್) ಎಂದೂ, 'ತಣ್ಣಾರ್ ತಮಿಳಳಿಕ್ಕುನ್ ತಣ್ಪಾಂಡಿ ನಾಟ್ಟಾನೈ' (ತಿರುವಮ್ಮಾನೈ) ಎಂದೂ, 'ಎನ್ನೈ ಯಾಂಡುಕೊಂಡ ಪಾಂಡಿಪ್ಪಿರಾನ್' (ತಿರುಪ್ಪೂವಲ್ಲಿ) ಎಂದೂ, 'ಪಾಂಡಿ ನನ್ ನ್ನಾಡರಾಲ್ ಅನ್ನೇஎனும்' (ಅನ್ನೈಪ್ಪತ್ತು) ಎಂದೂ ತಮ್ಮ ತಿರುವಾಸಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ನಗರದಲ್ಲಿ [1] ನಡುವುರ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ನಗರವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿವಾಗಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಧಾನದಂತೆ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅನುಗ್ರಹ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ, [2] "ಇಮ್ಮೈಯೇ ನನ್ಮೈ ನಲ್ಗುಮ್ ಇರೈ" ಎಂದು ಪವಿತ್ರ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು, ವಿಧಿಬದ್ಧವಾಗಿ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ,[3] ಕದಂಬವನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ವಂದಿಸಿ, ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದಂಡವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ತಿರುಮಾಲ್, ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಮುನಿಗಳೂ, ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಪೂಜಿಸಿ ಇಹ-ಪರಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೂಲ ದೇವನಾದ ಶಿವபெருಮಾನೇ ಪೂಜಿಸಿದ ಈ ಶಿವಲಿಂಗದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅಳೆದು ಹೇಳಬಲ್ಲವರು ಯಾರು? ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಪಾಂಡ್ಯರ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ எம்பெருமான் ಜನರಿಗೆ ಅರಸನಾಗಿಯೂ, ಶತ್ರು ರಾಜರೆಂಬ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹವಾಗಿಯೂ, ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮನ್ಮಥನಾಗಿಯೂ, ಭೂದೇವಿಗೆ ತಿರುಮಾಲ್ ಆಗಿಯೂ, ಇಹ-ಪರಗಳ ಸುಖಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾದ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ದೇವನಾಗಿಯೂ, ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೂ ನಿಂತು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಶೆಯ್ಯುಳ್ - 199

ಒಟ್ಟು ಶೆಯ್ಯುಳ್ - 798

---

1. ನಡುವುರ್ - ಇದು ಮಧುರೈ ಮೇಲಮಾಸಿ ಬೀದಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿದೆ; ಸುಂದರಮಾರನ್ ಪೂಜಿಸಿದ ಸ್ಥಳ. ಇದನ್ನೇ ಇಮ್ಮೈಯೇ ನನ್ಮೈ ತರುವಾರ್ ದೇವಾಲಯವಿರುವ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕ್ರಿ.ಶ. 1218-ರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದನು ಎಂದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ಕೋವಿಲ್ ತಿರುಪ್ಪಣಿ ಮಾಲೈ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

2. ಇಮ್ಮೈಯೇ ನನ್ಮೈ ನಲ್ಗುಮ್ ಇರೈ - ಇಹಕಾಮ್ಯಾರ್ಥ ಪ್ರದಾಯಕರು; ಇಲ್ಲಿ ಅಂಬಿಕೆಗೆ ಮಧ್ಯಪುರ ನಾಯಕಿ, ನಡುವುರ್ ನಾಯಕಿ ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ.

3. ಇಲ್ಲಿ, "ಮುಲೈಮೂಂಡ್ರು ಅಣಿಂದ ಸಿಲೈನುದಲ್ ತಿರುವಿನ್ನೈ, ಅರುಮರೈ ವಿಧಿಕ್ಕತ್ ತಿರುಮಣಮ್ ಪುಣರ್ಂದು, ಮದಿಕ್ಕುಲಮ್ ವಾಯ್ತ್ತ ಮನ್ನವ ನಾಗಿ, ಮೇದಿನಿ ಪುರಕ್ಕುಮ್ ವಿಧಿಯುಡೈ ನನ್ನಾಳ್, ನಡುವುರ್ ನಗರ್ಶೆಯ್ದು ಅಡುಭವಮ್ ತುಡೈಕ್ಕುಮ್, ಅರುಟ್ಕುರಿ ನಿರುವಿ ಅರುಚ್ಚನೈ ಶೆಯ್ದು, ದೇವರ್ ನಾಯಕನ್ ಕೂಡಲ್ ವಾಳಿರೈ" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡರ್ ಅವರ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೬. ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲತ್ ತಿರುಕ್ಕೂತ್ತಾಡಿಯ ಪಡಲಮ್

ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು

ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಕಾರಣವಾದ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನಾಗಿ ಬಂದು, ಚಂದ್ರ ವಂಶಕ್ಕೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪವೂ, ಪುಣ್ಯದ ಹೂಬಳ್ಳಿಯೂ ಆದ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯವರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದ ಬಳಿಕ, ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ರಾಜರನ್ನೂ, ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಮುನಿಗಳನ್ನೂ, ಇತರರನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ಭೋಜನ ಮಾಡಲು ಬನ್ನಿರಿ" ಎಂದು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಅವರು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಪೊற்றಾಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಂತೆ ತಪ್ಪದೆ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದರು.

ಪತಂಜಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

ಆಗ [೧]ಪತಂಜಲಿ ಮುನಿವರರೂ, [೨]ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದ ಮುನಿವರರೂ ಎம்பெರುಮಾನಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ಪರಮ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೇ! ಪೊನ್ನಂಬಲದಲ್ಲಿ ತಾವು ಆಡುವ ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿದ ಬಳಿಕವೇ ಊಟ ಮಾಡುವುದು ಈ ದಾಸರ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಭಗವಂತನಾದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಆ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಈ ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ;

---

೧. ಪತಂಜಲಿ - ಇವರು ಅತ್ರಿ ಮುನಿಯ ಪತ್ನಿಯಾದ ಅನಸೂಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರು. ಹಾವಿನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವರು; ಆದಿಶೇಷನ ಅವತಾರ. ಇವರು ಮಹಾಭಾಷ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಪತಂಜಲಿ, ಯೋಗಸೂತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಪತಂಜಲಿ ಇವರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದವರು. ಇವರನ್ನು ತಿರುಮೂಲರ್ "ಮನ್ನುತೊಳು ಪತಂಜಲಿ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

೨. ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದರ್ - ಇವರು ಮದ್ಯಂದಿನ ಮುನಿಯ ಪುತ್ರರು; ಮಳ ಮುನಿವರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಉಳ್ಳವರು; ತಿಲ್ಲೈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತಲುಪಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು, ಬೆಳಗಾಗುವ ಮುನ್ನ ಮರಗಳನ್ನೇರಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕೀಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹುಲಿಯ ಕಾಲು ಮತ್ತು ಕೈಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಉಗುರಿನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೇ ಕಣ್ಣುಗಳಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವವರು. ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಆನಂದ ತಾಂಡವವನ್ನು ದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವವರು. (ವ್ಯಾಘ್ರಮ್ - ಹುಲಿ; ಪಾದರ್ - ಕಾಲನ್ನು ಉಳ್ಳವರು.)

೬. ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲತ್ ತಿರುಕ್ಕೂತ್ತಾಡಿಯ ಪಡಲಮ್ ೧೩೭

"ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನಿಗೆ ತಿಲ್ಲೈಪ್ಪತಿಯು (ಚಿದಂಬರವು) ಹೃದಯವಾಗಿದೆ; ಈ ಮಧುರೈಪ್ಪತಿಯು ದ್ವಾದಶಾಂತ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು. ಮುನಿಗಳಿಬ್ಬರೂ, "ಅರಸೇ! ಉಳಿದ ಅಂಗಗಳು ಯಾವುವು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನಾದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಶರೀರ; ಮೇಲಿನ ಏಳು ಲೋಕಗಳೂ ಸೊಂಟದ ಮೇಲಿರುವ ಮೂಲಾಧಾರ, ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ, ಮಣಿಪೂರಕ, ಅನಾಹತ, ವಿಶುದ್ಧಿ, ಆಜ್ಞಾ, ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಗಳೆಂದೂ, ಕೆಳಗಿನ ಏಳು ಲೋಕಗಳೂ ಸೊಂಟದ ಕೆಳಗಿರುವ ತೊಡೆಯ ಮೂಲ, ತೊಡೆಯ ಮಧ್ಯ, ಮೊಣಕಾಲು, ಮೀನಖಂಡ, ಹಿಮ್ಮಡಿ, ಪಾದದ ಮೇಲ್ಭಾಗ, ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳುಗಳೆಂದೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ; ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿರುವ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಳವಿಲ್ಲದ ದೈವಿಕ தன்மை ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ಥಾನಗಳಿವೆ; ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ಒಂದು ಅಳತೆಗೆ ಒಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ, ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿಂಗಡಿಸಿ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: ತಿರುವಾರೂರು ಮೂಲಾಧಾರ ಸ್ಥಾನ (ಗುದಕ್ಕೂ ಲಿಂಗಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದ ಸ್ಥಳ) ವಾಗಿದೆ; ತಿರುವಾನೈಕ್ಕಾ ಸ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನ ಸ್ಥಾನ (ಗುಹ್ಯ - ಗುಪ್ತಸ್ಥಳ) ವಾಗಿದೆ; ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈ ಮಣಿಪೂರಕ ಸ್ಥಾನ (ನಾಭಿ) ವಾಗಿದೆ; ತಿಲ್ಲೈಪ್ಪತಿ ಅನಾಹತ ಸ್ಥಾನ (ಹೃದಯ) ವಾಗಿದೆ; ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿ ವಿಶುದ್ಧಿ ಸ್ಥಾನ (ಕಂಠ) ವಾಗಿದೆ; ಕಾಶಿಸ್ಥಳವು ಆಜ್ಞಾ ಸ್ಥಾನ (ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯ) ವಾಗಿದೆ; ತಿರುಕ್ಕೈಲಾಯವು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರ ಸ್ಥಾನ (ಬ್ರಹ್ಮನಾಡಿ - ಸುಷುಮ್ನೆಯ ತುದಿಯಾದ ಸ್ಥಳ) ವಾಗಿದೆ; ಈ ಮಧುರೈಪ್ಪತಿಯು ದ್ವಾದಶಾಂತ ಸ್ಥಾನ (ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಗುಲ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾಗ) ವಾಗಿದೆ. ಇದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಾದುದು ಎಂದರೆ, ಮೊದಲು தோன்றಿದ ಕ್ರಮದಿಂದಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಅರುಳಿಸಿ ಮುನಿಗಳೊಡನೆ ದೇವಾಲಯದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಆರೂರು ಮೂಲ; ತಿರುವಾನೈಕ್ಕಾವೇ ಗುಹ್ಯ;
ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದ ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ಮಣಿಪೂರಕ; ನೀವಿ-
ಬ್ಬರೂ ಕಂಡ ಸಭೆಯು (ಚಿದಂಬರ) ಹೃದಯ; ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿಯು
ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಕಂಠ; ಹುಬ್ಬುಗಳ ಮಧ್ಯವೇ ಕಾಶಿ.

ಬಾಲಚಂದ್ರನು ಶೋಭಿಸುವ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವಾಗಿದೆ; ವೇದಗಳು ಸಾರುವ ದ್ವಾದಶಾಂತವು ಮದುರೈಯಾಗಿದೆ; ಇದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದರೆ, ಇದು ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟವಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಂದು ಆ ದೋಷರಹಿತ ತಪಸ್ವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದ ಪ್ರಕಟಣೆ

'ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಂದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕುಳಿತಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವೋ? ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯ ವೃಷಭ ವಾಹನವೋ? ಚಂದ್ರಮಂಡಲವೋ? ತಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಸಭೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆಯೋ' ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಚಿನ್ನದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿರುವ ಇಂದ್ರ ವಿಮಾನದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ [೧] ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲವೊಂದು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು; ಅದರಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯದೇವನು ಉದಯಿಸಿದಂತೆ, ಒಂದು ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಪೀಠವೂ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದು ಭಕ್ತರ ಹೃದಯ ಕಮಲವೇ ಆಗಿದೆ; ಅಥವಾ ವೇದಾಂತ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ; ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಪಮೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವುದು

ಆ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ, ಸಾವಿರ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರು ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಉದಯಿಸಿದಂತೆ ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು, ಪಕ್ಕ, ಕೆಳಗೆ, ಮೇಲೆ, ಮುಂದೆ, ಹಿಂದೆ ಎಂಬ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನದ ಮಹಾಜ್ಯೋತಿಯ ರೂಪವಾಗಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರಕಟನಾಗಿ; ಶಿವಗಣಗಳು ಮೊಂದೈ ಮತ್ತು ತಣ್ಣುಮೈ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಲೂ, ನಂದಿದೇವರು ಮದ್ದಳೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಲೂ, ವಿಷ್ಣುವು ಎಡಗೈ (ಇಡಕ್ಕೈ) ಎಂಬ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಲೂ, ತುಂಬುರು ಮತ್ತು ನಾರದರಿಬ್ಬರೂ ಸಂಗೀತ ಹಾಡಲೂ, ಪಂಚ ದುಂದುಭಿಗಳು ಸಮುದ್ರದ ಘೋಷದಂತೆ ಶಬ್ದಮಾಡಲೂ, ಸರಸ್ವತಿಯು ಶ್ರುತಿ ಸೇರಿಸಲೂ, ಬ್ರಹ್ಮನು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾ ಸಾಮಗಾನವನ್ನು ಹಾಡಲೂ, ದೇವತೆಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹೂಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಲೂ, ಸಮುದ್ರದ ಬಣ್ಣದಂತಹ ದೇಹದ ಬಣ್ಣವನ್ನೂ ಕೆಂಪಾದ ಬೆಂಕಿಯಂತಹ ಹೊರಗೂದಲನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಮುಯಲಗನ ಮೇಲೆ, ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಅವನ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೊರಬರುವಂತೆಯೂ, ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ, ಬೆನ್ನು ಮುರಿಯುವಂತೆಯೂ, ಬಲ ಪಾದವನ್ನು

---

೧. ಇದಲ್ಲದೆ ದೇವಾಲಯದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಮಂಟಪವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಗುನಿ ಉತ್ಸವವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಕಪ್ಪು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತು, ಕೆಂದಾವರೆ ಹೂವು ಮುದುಡಿದಂತೆ ಎತ್ತಿ ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯವಾಡುವ ಎಡ ಪಾದ ಕಮಲವೂ, ಹತ್ತು ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತಗಳೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಗೈ ಐದರಲ್ಲಿ ಅಭಯ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲವೂ, ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಉಡುಕೆ, ಬಾಣ, ಕತ್ತಿ, ಕೊಡಲಿ ಎಂಬುವುಗಳೂ, ಎಡಗೈ ಐದರಲ್ಲಿ ವರದ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಹಾವೂ, ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ, ಬಿಲ್ಲು, ಗುರಾಣಿ, ದಂಡ ಎಂಬುವುಗಳೂ, ನೀಲಕಂಠವೂ, ಶಂಖದ ಕುಂಡಲವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಕಿವಿಯೂ, ಸುಂದರವಾದ ಕೆಂಪು ಜಟೆಯೂ, ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಭಸ್ಮದ ಕಾಂತಿ ಬೀರುವ ದಿವ್ಯ ದೇಹವೂ, ಮೂರು ದಿವ್ಯ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಹಾವಿನ ನಡುಪಟ್ಟಿಯೂ, ಉಮಾದೇವಿಯವರು ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಒರಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಪಾರ್ಶ್ವವೂ, ಆ ದೇವಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯೂ, ದಿವ್ಯ ನಗೆಯೂ ಕಾಣುವಂತೆ [1] ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

ಆಗ ಗಂಗಾನದಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ನಾದವೂ, ಕೊನ್ನೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ದುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುವ ನಾದವೂ, ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳ ನಾದವೂ, ಮಂತ್ರಗಳ ನಾದವೂ, ವೇದಗಳ ನಾದವೂ, ಕೆಂಪಾದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಬೆಂಕಿಯ ಶಬ್ದವೂ, ದಿವ್ಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಗೆಜ್ಜೆಯ ನಾದವೂ ஆகிய ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಾಗಿ ಬೆರೆತು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಿ ಭಕ್ತರ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಿಗೂ ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸಿದವು.

ಮುನಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವುದು

ಹೀಗೆ ಶಿವನು ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯವಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮುನಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು ದರ್ಶಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು; ಅಪಾರವಾದ ವೇದ ವಾಕ್ಯ

---

1. ಈ ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯವು ಚೊಕ್ಕ ತಾಂಡವ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ: ಇದು ಶಾಂತಿ ನೃತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಶುದ್ಧ ನೃತ್ತ (ಸುಂದರ ತಾಂಡವ) ವಾಗಿದೆ. ಈ ತಾಂಡವವು ನೂರೆಂಟು ಕರಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾರ್ ಅವರು ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಂನ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರು ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯವಾಡಿದ್ದನ್ನು, "ಕೊಟ್ಟಿಸೈಂದ ಆಡಲಾಯ್" (ಸಂಬಂಧರ್ - ತಿರುವಾಲವಾಯ್) ಎಂದೂ, "ಪತಂಜಲಿಕ್ಕು ಅರುಳಿಯ ಪರಮ ನಾಡಕ" (ತಿರುವಾಸಗಂ - ಕೀರ್ತ್ತಿಯಗವಲ್) ಎಂದೂ, "ಇರುನ್ ತಮಿಳ್ಕ್ ಕೂಡற ಪೆರುಂದವರ್ಕಾಣ, ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲತ್ತುಟ್ ಡುಳ್ಳಿಯ ಜ್ಞಾನ್ರು (ಕಲ್ಲಾಡಂ) ಎಂದೂ " ಕೊನ್ನೈಯಞ್ ಚಡೈಮುಡಿ ಮನ್ರಪ್ ಪೊದಿಯಿಲಿಲ್ ವೆಳ್ಳಿಯಮ್ ಬಲತ್ತು "(ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಪ್ ಪದಿಗಂ) ಎಂದೂ ಬರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಗಳಿಂದ ಬಾಯಾರ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಪ್ರೇಮದ ಸ್ವರೂಪರಾದರು. ಆ ಇಬ್ಬರು ಮುನಿಗಳಿಗಾಗಿ ಆಡಿದ ಆ ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಇತರ ಮುನಿಗಳು, ದೇವರುಗಳು, ಗಂಧರ್ವರು, ಅಸುರರು, ಯೋಗಿಗಳು, ಕಿಂಪುರುಷರು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲರೂ ದರ್ಶಿಸಿ, ವಂದಿಸಿ, ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾಗಿದ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು; ವಿವಾಹವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದ ಜನರೂ ಅದನ್ನು ಕಾಣುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಪತಂಜಲಿ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಅಪಾರವಾದ ಶಿವಾನಂದವು ಉಕ್ಕಿಬಂದು, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಬರುವಂತೆ, ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಬಿಳಿಯ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವು ಕರಗುವಂತೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪದ ಜಲಪಾತದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಮುಗಿದು ನಿಂತು ಭಗವಂತನನ್ನು,

ಪರಾಪರ ಮೂಲವೇ ಪೋಟ್ರಿ! ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಲಿಯುವವನೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಚರಾಚರಗಳಾಗಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಿಂತ ತತ್ಪರನೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಗಜಾಸುರನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಹೊದ್ದವನೇ ಪೋಟ್ರಿ! ಕನಕಾಂಬಲದಲ್ಲಿ ಆಡುವ
ನಿರಾಮಯ ಪರಮಾನಂದ ನರ್ತಕನೇ ಪೋಟ್ರಿ! ಪೋಟ್ರಿ!

ಒಂದಾಗಿ, ಐದಾಗಿ, ಐದೈದು ರೂಪಗಳಾಗಿ ಬರುವವನೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಇಂದಾಗಿ, ಕಳೆದ ದಿನವಾಗಿ, ಮುಂದಿನ ದಿನವಾಗಿ ಏಳುವವನೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ, ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿ, ಮಧ್ಯವಾಗಿ, ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ
ನಿಂತಾಡುವ ಪರಮಾನಂದ ನರ್ತಕನೇ ಪೋಟ್ರಿ! ಪೋಟ್ರಿ!

ಅಡಿಯವರಿಗಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ಆಡುವ ನೃತ್ಯವೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಭಸ್ಮಧರಿಸಿದ ವಿಶಾಲವಾದ ಭುಜಗಳೇ ಪೋಟ್ರಿ! ಹೆಣೆದ ಜಟಾಮಕುಟವೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಪರಿಮಳ ಬೀರುವ ಅರಳಿದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಮುಡಿದ ಮೃದುವಾದ ಕೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕಯಲ್ವಿಳಿಯ
(ಮೀನಾಕ್ಷಿಯ) ಅರ್ಧಭಾಗವೇ ಪೋಟ್ರಿ!
ಉನ್ನತವಾದ ತತ್ಪರಮಾನಂದ ನರ್ತಕನೇ ಪೋಟ್ರಿ! ಪೋಟ್ರಿ!!

ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದರು.

ಭಗವಂತನು ಮುನಿಗಳು ಬೇಡಿದ ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯವಾಡುವ ಭಗವಂತನು, ಪತಂಜಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕರುಣಿಸಿ, 'ಒಳ್ಳೆಯದು; ನೀವು ಬಯಸಿದ್ದೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ, ಮುನಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಶಿವெபருಮಾನಿನ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸತ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಿದ್ದು ವಂದಿಸಿ ನಿಂತು, "ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ! ಈ ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಎಲ್ಲರ ಪಾಶ ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸು

"ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸೆಂತಮಿಳಿಗೆ (ಶುದ್ಧ ತಮಿಳಿಗೆ) ನೆಲೆಬೀಡಾಗಿರುವ ಈ ಕನ್ನಿ ನಾಡು (ಈ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು) ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಕಾರಣವಾಗಿ, ನೀವು ಬಯಸಿದ ವರವನ್ನೇ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಪತಂಜಲಿ ಮುನಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆ

ನಂತರ, ಪತಂಜಲಿ ಮುನಿಗಳು ಮತ್ತೂ ಶಿವಪೆರುಮಾನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಆದಿಯಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಪೆರುಮಾನೇ! ಪರಾಪರ ಮೊದಲೇ! ನಿರಾಮಯವಾಗಿಯೂ ಪರಮಾನಂದವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಈ ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ದರ್ಶಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಬಂದು ಹುಟ್ಟದ ಶಿವಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಅದಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಶಿವಗಣದವರು ಮುಂತಾದವರ ಸಂತೋಷ

ಶಿವಗಣದವರು ಜಯಘೋಷ ಮಾಡಿ ಕೈಕೋ꠰ತ್ತು ಕುರವೈ ನೃತ್ಯವಾಡಿದರು; ದೇವರುಗಳು ಹೂಮಳೆಗರೆದರು; ಮುನಿಗಳು ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪ ತುಂಬಿ, ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡು, ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದರು ಮತ್ತು ಪತಂಜಲಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನುಂಗುವವರಂತೆ ನೋಡಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಶಿವಪೆರುಮಾನ್, ಮಾಯೆಯೊಡನೆ ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪಗಳ ಬಂಧನದಿಂದಲೂ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೂ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಆಡುವ ಅದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾ ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಆಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ದಿವ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಹೊರಗಡೆ ದರ್ಶಿಸಿದವರಿಗೆ ಇಹ-ಪರ ಲೋಕದ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರ್ಗಶಿರ ತಿಂಗಳ ತಿರುವಾತ಼ಿ꠰ೈ (ಆರ್ದ್ರಾ ನಕ್ಷತ್ರ) ಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗಶಿರ ತಿಂಗಳ ತಿರುವಾತ಼ಿ꠰ೈಯವರೆಗೆ ಪೊ಺ರ಺ಾಮರೈ (ಸ್ವರ್ಣ ಕಮಲ) ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದ ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯವನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಇನಿದಾಗಿ ಕುಳಿತು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನ್ನು ನೂರೆಂಟು ಬಾರಿ ಜಪಿಸುವ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಬಯಸಿದ ವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಯಸಿದಂತೆಯೇ ಪಡೆಯುವರು.

ಪದ್ಯ - 28

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 826

೭. ಕುಂಡೋದರನಿಗೆ ಅನ್ನವಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್

ತಟಾತಕೈ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ತಟಾತಕೈ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್, ವಿವಾಹದ ನಿಮಿತ್ತ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮುನಿಗಳು, ವೇದಿಯರು, ಅರಸರು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಷಡ್ರಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿ ಮಹಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಣಬಡಿಸಿದರು; ಚಂದನ, ಹೊನ್ನಿನ ವಸ್ತ್ರಗಳು, ಆಭರಣಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು; ಅಡಿಕೆ, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ, ವೀಳ್ಯದೆಲೆ ಮತ್ತು ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಹೊರಡುವ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದವರಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆಗ ಅಡುಗೆಯವರು ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್ ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ನಾವು ಬೇಯಿಸಿದ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವೂ ಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲ; ನಾವು ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಏನು?" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಟಾತಕೈ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್ ತನ್ನ ಪತಿಯಾದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಸರಿದು ನಿಂತು "ದೇವರೇ! ಮೂವತ್ತು ಮುಕ್ಕೋಟಿ ದೇವ ಗಣಗಳೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸುವುದನ್ನು ನೆನೆದು, ಮಧುರವಾದ ರುಚಿಯುಳ್ಳ ಅಮೃತದಂತಹ ಆಹಾರವನ್ನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೇಯಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಒಣಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಉಂಡು ಉಳಿದ ಅನ್ನವು ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತ ಮತ್ತು ಅದರ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದೆ; ಪಲ್ಯದ ವರ್ಗಗಳೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸರಿದು ನಿಂತು, ಸ್ವಾಮಿಯು ಮೂವತ್ತು ಮುಕ್ಕೋಟಿ
ಗಣಗಳೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
ಒಪ್ಪುವಂತಹ ಇನ್-ರುಚಿಯ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ
ಒಣಗುತ್ತಿದೆ; ಉಂಡು ಉಳಿದದ್ದು ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ,
ಹಿಮವತ್ ಪರ್ವತವೂ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಇದರ ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ
ಶಿಖರಗಳ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ
ಪಾಕಮಾಡಲು ಸುರಿದ ಶುದ್ಧ ಅಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನವೂ, ಅನ್ನಕ್ಕೆ
ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುರಿದ ಪಲ್ಯಗಳ ವರ್ಗಗಳೂ ಆಗಿವೆ.

ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಕುಂಡೋದರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದು

ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನಾದ ಎಂಪೆರುಮಾನ್ ದೇವಿಯವರ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿದ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆ) ಯನ್ನು ಮಾಡಲು

೭. ಕುಂಡೋದರನಿಗೆ ಅನ್ನಮಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ ೧೪೩

ಭಾವಿಸಿದೆಯೋ? ಅಥವಾ ಕುಂಡೋದರನ ಬಲವನ್ನು ಅಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ತೋರಿಸಲು ಭಾವಿಸಿದೆಯೋ? ನಾವು ಅರಿಯೆವು: ಸೋಮಸುಂದರ ಪೆರುಮಾನ್ ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಮೂವೇಂದರರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮಗಳಲ್ಲವೇ? ನಿನಗೆ ಪಡೆಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವಸ್ತು ಯಾವುದಿದೆ? ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೂ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ; ಇತರರ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಸಿದಂತಿದೆ! ನಿನ್ನ ಔತಣವನ್ನು ಉಣ್ಣಲು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿದವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮಿಂದ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಏನಿದೆ?" ಎಂದು ತಿರುವಾಯ್ಮಲರ್ಂದ್ರು, ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿದ್ದ ಕುಂಡೋದರನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯು ಬಂದು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ತಿರುವುಳಂ ಕೊಂಡಾರ್. ಕೂಡಲೇ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯು ಬಂದು ಕುಂಡೋದರನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಹಸಿವಾಗಿ ಭುಗಿಲೆದ್ದಿತು. ಅವನು ವಿಷವುಂಡವನಂತೆ, ದೇಹ ಬಳಲಿ, ಪ್ರಾಣ ಉಡುಗಿ ಶಿವಪೆರುಮಾನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಂಪೆರುಮಾನೇ! ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಮ್ಮ ಛತ್ರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಬರುವ ಈ ಕುಳ್ಳಗಿನ ಕಾಲಿನ ಭೂತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡು; ಆಮೇಲೆ ಹೇಳೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿಯರುಳಿದರು. ತಡಾದಗೈ ಪಿರಾಢ್ಡಿಯಾರ್ ಅಣ್ಣಲೈ ವಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಹಸಿವಿನ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಬಾಡಿದ ಕುಂಡೋದರನೂ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಳಲಿದ ನಡಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗುಳಿಯಾಗಿ, ಬಾಯಿ ಒಣಗುತ್ತಾ ನಡೆದು ಹೋದನು.

ಕುಂಡೋದರನು ಉಣ್ಣುವ ದೃಶ್ಯ

ತಡಾದಗೈ ಪಿರಾಢ್ಡಿಯಾರ್ ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಆಹಾರ ಬಡಿಸುವ ಸೇವಕಿಯರು ಕುಂಡೋದರನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅನ್ನದ ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಅವರು ಕುಂಡೋದರನು ಅನ್ನದ ಬಳಿ ಇದ್ದದ್ದನ್ನೇ ಕಂಡರು; ಅವನು ಅನ್ನದ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ತೆಗೆದು ಉಂಡದ್ದನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅನ್ನವನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸೇವಕಿಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಸುಕಿಕೊಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು; ಕೆಲವರು ಅಂಜಿ ಭಯಪಟ್ಟರು; ಕೆಲವರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಓಡಿದರು. ಕೆಂಪಾದ

೧೪೪ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮದುರೈಕ್

ಗೆರೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ತೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ತುದಿಮುರಿಯದ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದಾದ ಅನ್ನವನ್ನೂ, ಹಾಲು ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಪಲ್ಯ, ಹುರಿದ ಪಲ್ಯ, ಬೇಳೆಯೊಡನೆ ಬೆರೆಸಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಹುಳಿಯ ಪಲ್ಯ, (ಚಟ್ನಿ) ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪಲ್ಯಗಳು, ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಜೇನುತುಪ್ಪ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ, ಅಳವಿಲ್ಲದ ಇತರ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಡಿಕೆಗಳ ಸಮೇತ ಬಾಚಿ ಬಾಚಿ ತಿಂದನು; ಹಲವು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣಿನ ರಾಶಿಗಳು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಕಾರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳು, ಸಕ್ಕರೆ, ಕಬ್ಬು, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಅಕ್ಕಿ, ಹಸಿ ತರಕಾರಿಗಳ ರಾಶಿಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ತಿಂದನು; ಹಾಗೆ ತಿಂದರೂ ಹಸಿವು ತೀರದ ಕಾರಣ ಅಳವಿಲ್ಲದ ನವಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿಂದನು. ತುಂಬಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿದರೂ, ಸೌಟಿನಿಂದ ತುಪ್ಪವನ್ನು ತುಂಬಿ ಆಹುತಿ ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞದ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕುಂಡೋದರನ ಹಸಿವಿನ ಬೆಂಕಿಯು ಬಹಳವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಎದ್ದು ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿತು.

ಪಿರಾಢ್ಢಿಯಾರ್ ಕುಂಡೋದರನ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು

ತಡಾದಗೈ ಪಿರಾಢ್ಢಿಯಾರ್ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ತನ್ನ ನಾಯಕನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಚಿಕೆಯು ಒಳಗೆ ಇರಲು, ಕೂದಲು ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಳಿಬೀಳಲು, ಬದಿಗೆ ಸರಿದು ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಕೆರೆಯುತ್ತಾ ನಿಂತಳು. ಶಿವನು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ತಿಳಿಯದವನಂತೆ ದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಆ ಕುಂಡೋದರನು ತಿಂದ ಆಹಾರವು ಉಳಿದಿರುವುದಾದರೆ ಇನ್ನು ಭೂತಗಣಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಉಣ್ಣಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ದೇವಿಯು, "ಅಯ್ಯಾ! ಇನ್ನೂ ಕುಂಡೋದರನ ಹಸಿವು ಅಡಗಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಭೂತಗಣ ವೀರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಹೋಗಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ; ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಕಾಲರುದ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ; ಕುಂಡೋದರನು ತನ್ನ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ತಾನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ" ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.

ಕುಂಡೋದರನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿ ಭಗವಂತನ ಬಳಿ ಬರುವುದು

ಆಗ ಅರ್ಧಚಂದ್ರನಂತಹ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ, ಬೆಟ್ಟದ ಗುಹೆಯಂತಹ ಬಾಯಿಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಕುಂಡೋದರನು ಹಸಿವಿನ ಬೆಂಕಿಯು ಸುಡಲು

ಬಂದು, "ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯವಾಡಿದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನಮ್ಮ ದೇವಿಯವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅನ್ನ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದಂತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿಂದರೂ ನನ್ನ ಸುಡುವ ಹಸಿವು ತಣಿಯಲಿಲ್ಲ; [1] ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ದಾನ ಮಾಡಿ ಉಣ್ಣದವರ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಡತನದಿಂದ ಉರಿಯುವಂತೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ! ಮುಂಚೆ ತ್ರಿಪುರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಬೆಂಕಿಯು, ಕಡು ಹಸಿವಿನ ರೂಪವಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ನೆಲೆಸಿತೋ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು! ಹಸಿವು ತಾಳಲಾರದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳೇ ಸಿಡಿಯುವಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದನು! ಅಯ್ಯಗೋ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದನು! ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು! ಜೀವ ಸೋತು ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದನು!

ಪದ್ಯ - 22

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 848

---

1. ಈ ಉಪಮೆಯಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಕೂಡಿಟ್ಟವರು ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯುವಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

೮. ಅನ್ನದ ಗುಂಡಿಯನ್ನೂ ವೈಗೈಯನ್ನೂ ಕರೆದ ಪಡಲಮ್

ಕುಂಡೋದರನು ಹಸಿವು ನೀಗಲು ಉಣ್ಣುವುದು

ವೇದನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ತರುವಾಯ, ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು, ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಕುಂಡೋದರನಿಗೋಸ್ಕರ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಅನ್ನಪೂರಣಿಯನ್ನು ನೆನೆದರು. ಕೂಡಲೇ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಆವರಿಸಿದ್ದ ಮೊಸರಿನ ಕಡಲು, ನೆಲದ ನಡುವೆ ಸೀಳಿ ಚಿಮ್ಮಿ ನಾಲ್ಕು ಗುಂಡಿಗಳಾಗಿ ತೋರಿ ಎದ್ದಂತೆ, ರುಚಿಯಾದ ಮೊಸರು ಬೆರೆತ ಅನ್ನವು ನಾಲ್ಕು ಗುಂಡಿಗಳಲ್ಲೂ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಎದ್ದಿತು.[೧] ಆಗ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನ ಅಳಿಯನಾದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ತಮ್ಮ ಛತ್ರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬರುವ ಕುಂಡೋದರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿನ್ನ ಹಸಿವು ನೀಗುವಂತೆ ಉಣ್ಣು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಕುಂಡೋದರನು ಆ ಮೊಸರನ್ನದ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಲನ್ನು ಕಡೆಯುವ ಮಂಥನದ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ತೂರಿಸಿ ಬಾಚಿ ಬಾಚಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಣ್ಣಲು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿತ ಹಿರಿಯರ ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯು ನೀಗುವಂತೆ ಹಸಿವಿನ ರೋಗವು ನೀಗಿತು. ಹಸಿವು ತಣಿಯುವಂತೆ ಬಾಚಿ ಬಾಚಿ ಉಂಡ ಕುಂಡೋದರನ ದೇಹವೆಲ್ಲವೂ ಹೊಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಉಬ್ಬಿ, ಭೂಮಿಯು ಸೀಳುವಂತೆ ಬೆಟ್ಟದ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದು ಉಸಿರಾಡಲಾಗದೆ ಹೊರಳಾಡಿದನು.

ಕುಂಡೋದರನ ನೀರಡಿಕೆ

ತರುವಾಯ, ಕುಂಡೋದರನು ನೀರಡಿಕೆಗೊಂಡು ಎದ್ದು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಜಲಮೂಲಗಳನ್ನು ಹುಡುಕತೊಡಗಿದನು; ಪ್ರಾಣದಂತಿರುವ ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನು ಅಗಲಿರುವ ನಾಯಕಿಯಂತೆ, ಮೆಟ್ಟಿಲು ಬಾವಿಗಳೂ, ತೊರೆಗಳೂ, ಕೊಳಗಳೂ ನೀರನ್ನು ಅಗಲಿ ಒಣಗಿಹೋಗುವಂತೆ ಬಾಯನ್ನಿಟ್ಟು ಹೀರಿ ಕುಡಿದನು. ಆ ರೀತಿ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದರೂ ಅವನ ನೀರಡಿಕೆ ತಣಿಯದೆ ಬಳಲಿ

೧. ಈ ಅನ್ನದ ಗುಂಡಿಯು ಮೂಡಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅನ್ನಕ್ಕುಳಿ ಮಂಟಪ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮಧುರೈಯ ಪಶ್ಚಿಮದ ಚಿತ್ತಿರೈ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಲವು ದೈವದ ರೂಪಗಳಿವೆ. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಂಡೋದರನ ರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ತಿರುಕ್ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

೮. ಅನ್ನಕ್ಕುಳಿಯುಮ್ ... ಪಡಲಮ್ ೧೪೭

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೇ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಮ್ಮ ಜಟೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಗಂಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಲೈ ನಾರಿಯೇ! ನೀನು ಈ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನದಿಯಾಗಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿದು ಬಾ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಗಂಗೆಯು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನದಿಯಾಗಿ ಹೊರಟು ಬರುವುದು

ಗಂಗೆಯು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಎನ್ನೊಡೆಯನೇ! ಭಗೀರಥನಿಗಾಗಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಥವಾಗಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವವರ ಪಾಪದ ನಂಟನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ನಡೆಯುವೆ ಎಂದು ಅಂದು ಈ ದಾಸಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಿರಿ; ಇಂದೂ ಒಂದು ನದಿಯಾಗು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವುದಾದರೆ, ಈ ದಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವರಿಗೂ, ಈ ದಾಸಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿದವರಿಗೂ, ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದವರಿಗೂ ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದ ನಂಟು ತೊಲಗಿ ಭಕ್ತಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಮೆಯ್ಞಾನವೂ ಮೋಕ್ಷವೂ ಈ ದಾಸಿಯು ನೀಡುವಂತೆ ಕೃಪೆ ತೋರಬೇಕು" ಎಂದು ವರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಪಾರ ವೇಗದಿಂದ ಎದ್ದು ದೊಡ್ಡ ನದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುವವಳಂತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಗಂಗೆಯು ನದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವ ದೃಶ್ಯ

ನದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಗಂಗೆಗೆ ಅಲೆಗಳು ಕೈಬಳೆಗಳಾದವು; ಮುತ್ತುಗಳು ಹಲ್ಲುಗಳಾದವು; ನೊರೆಯು ಉಡುಪಾಯಿತು; ಹೂಬಳ್ಳಿಗಳು ಸೊಂಟವಾದವು; ಕಪ್ಪು ಮರಳು ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಕೂದಲಾಯಿತು; ಕಯಲ್ ಮೀನುಗಳು ಕಣ್ಣುಗಳಾದವು. ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಅಗಿಲ್, ವೇಂಗೈ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಅರೆದುಕೊಂಡೂ, ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದಲ್ಲಿರುವ ಬೇಡರ ಸಣ್ಣ ಊರುಗಳನ್ನು ಬುಡಸಮೇತ ಕಿತ್ತು ದಡಗಳಲ್ಲಿ ಎಸೆದುಕೊಂಡೂ ಗಂಗೆಯು ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಓಡಿಬಂದಳು; ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಗಂಡು ಜಿಂಕೆಯನ್ನೂ, ಹೆಣ್ಣು ಆನೆಯೊಂದಿಗೆ ಗಂಡು ಆನೆಯನ್ನೂ, ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಗಂಡು ಕೋತಿಯನ್ನೂ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಮರಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಹೆಣ್ಣು ಕೋತಿಯನ್ನೂ, ಬೇಡರ ಬಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ಬಾಣಗಳನ್ನೂ, ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಎಸೆಯುವ ಕವಣೆಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಬಿದಿರಿನ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರವಾಹದ

...ದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಭೂಮಿ ಸೀಳುವಂತೆ ಬರುವ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಾಹ ತುಂಬಿದ ನದಿಯ ಅಲೆಗಳು ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಕಿತ್ತೆಸೆದವು; ತಗ್ಗುಗಳನ್ನು ದಿಣ್ಣೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವು; ಮರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕುಸಿದ ದಡಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೆಡುವಂತೆ ಎಸೆದವು.

ಗಂಗಾನದಿಯು ಮಹಾಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಬಲವನ್ನು ಪಡೆದು, ವಿಳಾಮರಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹೊತ್ತು, ವೇಗದ ನಡಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ, ಕಸ್ತೂರಿಯೊಂದಿಗೆ ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಂದಿದ್ದು, ನೊರೆಯೆಂಬ ಮುಖಪಟವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಆನೆಯಂತಿತ್ತು; ಆಳವಾದ ಬಿಲದಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೂ, ಶಿವನ ಜಟಾಮುಕುಟದ ಮೇಲೆ ಅಃಚವಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೂ, ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಮಣಿಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ವೇಗವಾಗಿ ಬಳುಕಿ ಓಡುವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೂ, ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಹಲವು ಕಾಲುಗಳ ಮೂಲಕ ಓಡುವ ಬಲದಿಂದಲೂ, ಬಳುಕುವ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹಾವಿನಂತಿತ್ತು; ನೆಲವನ್ನು ಅಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಶಂಖವನ್ನು ಹಿಡಿದ ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು; ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಅಲೆಗಳಪ್ಪಳಿಸಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏಳುವುದರಿಂದ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು; ರುಚಿಯಾದ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನೂ ಮೊಸರನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದರಿಂದ ಕಣ್ಣಪಿರಾನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು; ಆನೆಗಳು, ಕುದುರೆಗಳು, ಚಾಮರಗಳು, ಮುತ್ತುಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ತರುವುದರಿಂದ, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ವಿರೋಧ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂದಿಸಿದ ೧ಕುಡಪುಲ ರಾಜರನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನನ್ನು ಅಥವಾ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಮದುರೈ ನಗರಿಗೆ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನನ್ನು ಕಾಣಲು ಬರುವ ಕುಡಪುಲ ರಾಜನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು; ಆತ್ತಿ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ, ತಾಳೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ, ಬೇವಿನ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹುಲಿಯನ್ನೂ, ಬಿಲ್ಲಿನನ್ನೂ, ಮೀನನ್ನೂ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬರುವುದರಿಂದ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಕೀರ್ತಿ ಹರಡಿದ ತಮಿಳು ರಾಜರಾದ ಚೋಳ, ಚೇರ, ಪಾಂಡ್ಯ ಮೂವರೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು.

---

೧. ಕುಡಪುಲ ಮನ್ನನ್ - ಚೇರ ರಾಜ.

ಆರೊಡುಮಡಲ್ ಅವಿಳ್‌ಪನೆಯೊಡು ಮರನಿಗರಿಲ್ಲೈ ನಿಂಬತ್
ತಾರೊಡುಪುಲಿ ಯೊಡುಸಿಲ್ಲೈಯೊಡು ತಗುಗಯಲೊಡು ತಳುವಾಪ್
ಪಾರೊಡುದಿಸೈ ಪರವಿಯತಮಿಳ್ ಪಯಿಲ್‌ಅರಸರ್‌ಗಳ್ ಕುಱ್ರಮಿಚ್
ಸೀರೊಡುಪಲ ತಿರುವೊಡುವರು ಸೆಯಲ್‌ಅನ್ನೈಯದು ನದಿಯೇ.

ಆ ನದಿಯು, ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಲಿಯದವರು ರಚಿಸಿದ ಕವಿತೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಂತೆ ಮೊದಲು ಕದಡಿ, ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಪಂಡಿತರು ರಚಿಸಿದ ಕವಿತೆಯು ಹಲವು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಆಂತರಿಕ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯಗಳು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅರ್ಥಗಳು, ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆ, ಹಲವು ದೊಡ್ಡ ನೀರಿನ ಘಟ್ಟಗಳು ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹರಿಯುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮಣಿ, ಚಿನ್ನ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಆಳವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ನಂತರ ತಿಳಿಯಾಗಿ ಲೋಕದವರೆಲ್ಲರೂ ಇಚ್ಛಿಸಿ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ನೆಲೆಸಿತು.

ಕಲ್ಲಾರ್ ಕವಿಪೋಱ್ ಕಲಂಗಿಕ್ಕಲ್ಲೈ ಮಾಂಡ ಕೇಳ್ವಿ
ವಲ್ಲಾರ್ ಕವಿಪೋಱ್ ಪಲವಾನ್‌ತುಱೈ ತೋನ್ರ ವಾಯ್ತ್ತುಚ್
ಸೆಲ್ಲಾರು ತೋರುಮ್ ಪೊರುಳಾಳ್‌ಂದು ತೆಳಿಂದು ತೇಯತ್(ತು)
ಎಲ್ಲಾರುಮ್ ವೀಳ್‌ಂದು ಪಯನ್‌ಕೊಳ್ಳ ಇರುತ್ತ(ದು) ಅನ್ರೇ.

ಕುಂಡೋದರನ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಣಿಯುವಿಕೆ

ದುಂಬಿಗಳ ಜೇಂಕಾರವು ಬಿಡದ ಕೊನ್ನೆ ಹೂವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಜಟೆಯಿಂದ ಹರಿದುಬಂದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಶಿವನು ಕಂಡು, ದೊಡ್ಡ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು "ಅಯ್ಯೋ! ನನ್ನ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಣಿಯಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ನೊಂದು ಬಿದ್ದ ಕುಂಡೋದರನನ್ನು ಆ ನದಿಯ ಬಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವನು ಆ ನದಿಯ ನಡುವೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಗಿಡ್ಡವಾದ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ದಡಕ್ಕೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಚಾಚಿ ನೀರನ್ನು ತಡೆದು, ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಎದ್ದುಬಂದ ತಂಪಾದ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಕುಡಿದನು. ತಣಿಯದ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಣಿಯಿತು. [1] ನಂತರ ಅವನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಶಿವನ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಮುಂದೆ

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಪನಿಕ್ಕದಿರ್ಕ್ ಕುಲವನ್ ಪಯಂದರುಳ್ ಪಾವೈಯೈತ್, ತಿರುಪ್ ಪೆರು ವದುವೈ ಪೊರುಂದಿಯ ಅನ್-ನಾಳ್, ಸೊನ್ರಿಪ್ ಪೆರುಮಲ್ಲೈ ತಿನ್ರು ನನಿ ತೊಲೈತ್ತ, ಕಾರುಡಱ್ ಸಿರುನಗೈಕ್ ಕುರುಂದಾಟ್ ಪಾರಿಡಮ್, ಆಟ್ರು(ದು) ಅಲಂದ ನೀರ್‌ನಸೈ ಅಡಕ್ಕ, ಮರಿದಿರೈಪ್ ಪೆರುನದಿ ವರವಳೈತ್ ತರುಳಿಯ, ಕೂಡಲಮ್ ಪತಿಯುಱೈ ಗುಣಪ್ಪೆರುಂಗ್ ಕಡವುಳ್" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡರ್ ಅವರ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಹೋಗಿ ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ (ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ) ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು ಆನಂದ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದನು; ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ಹೃದಯದಿಂದ ಹಲವು ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸಿದನು. ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವಾಗಿರುವ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನಾದ ಭಗವಂತನು, ಕುಂಡೋದರನ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು, ಭೂತಗಣಗಳಿಗೆ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸುವ ಪದವಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನೀಡಿದರು.[೧] ನಂತರ, ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರೊಡನೆ (ಮೀನಾಕ್ಷಿ ದೇವಿಯೊಡನೆ) ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ವೈಯೈ ನದಿಯ ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳು

ಕುಂಡೋದರನ ನೀರಿನ ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಣಿಸಲು ಬಂದ ಗಂಗೆಯು, ವೈಯೈ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ವೈಯೈಯು ಶಿವನ ಜಟೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುವುದರಿಂದ ಶಿವಗಂಗೆ ಎಂದೂ, ಶಿವನ ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುವವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದರಿಂದ ಶಿವಜ್ಞಾನ ತೀರ್ಥ ಎಂದೂ, ಗಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿದು ಬರುವುದರಿಂದ ವೇಗವತಿ ನದಿ ಎಂದೂ, ಮಾಲೆಯಂತೆ ಮಧುರೈ ನಗರವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ಬರುವುದರಿಂದ ಕೃತಮಾಲೈ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪವಿತ್ರನಾದವನ ಕೊಣ್ಱೈ ಹೂವು ಮುಡಿದ ಜಟೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುವುದರಿಂದ ಶಿವಗಂಗೆ
ಪವಿತ್ರನಾದವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯುವವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಶಿವಜ್ಞಾನ
ತೀರ್ಥವು ಗಾಳಿಗಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿದು ಬರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ವೇಗವತಿ
ತೀರ್ಥವು ಕೃತಮಾಲೈ ಎಂದು ವೈಯೈ ನದಿಯ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳುವರು.

ಪದ್ಯ - ೨೭
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೮೭೫

---

೧. ನಂತರ, ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದ ಕುಂಡೋದರನು ಜನರ ನೀರಿನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಹಲವು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ಆ ಕೆರೆಗಳ ಪೈಕಿ ಕಾವಣಮ್ (ಚಪ್ಪರ) ಇರುವ ಕೆರೆಯನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಊರು, 'ಕಾವಣ ನಲ್ಲೂರ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಧುರೈಗೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾದ (ಸುಮಾರು ೧೦ ಮೈಲಿ) ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಕುಂಡೋದರ ಭೂತವು ತಂಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು 'ಭೂತಗುಡಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಅದು ಕಾವಣ ನಲ್ಲೂರ್‌ಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ನಾಳಿಗೈ (ಘಳಿಗೆ) ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ತಿರುಪ್ಪರಙ್ಕುನ್ರಮ್‌ಗೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ 'ತೆನ್ಕಾರ್ ಕಮ್ಮಾಯ್' ಎಂಬ ಕೆರೆಯನ್ನು ಭೂತವು ಕಂಡ ಕೆರೆ (ಭೂತಂಗಂಡ ಕುಳಮ್) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೯. ಏಳು ಕಡಲನ್ನು ಕರೆಸಿದ ಪಡಲಮ್

ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯೂ ಗೌತಮ ಮುನಿವರೂ

ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪಾಂಡ್ಯನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಂಪಾದ ಬಿಳಿ ಛತ್ರಿಯಿಂದ ನೆರಳು ನೀಡಿ, ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಜ್ಞಾನಗ್ರಂಥಗಳ ಅಪರೂಪದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಋಷಿಗಳೂ, ಶುದ್ಧ ಮುನಿಗಳಾದ ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ವೇದಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಗೌತಮ ಮುನಿವರು ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನಾದ ದೇವರನ್ನು ಬಂದು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ, ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಆಗ ಆ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು, ಅವರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಕರೆದು, ಕುಶಲೋಪರಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಚಿನ್ನದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ವೇದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತು ಪರಮಶಿವನೇ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಹುಟ್ಟಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಬಲ್ಲ ತಪಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿ" ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಕರುಣೆಯ ನೆಲೆಬೀಡೂ, ಮುನಿಗಳಿಗೆ ರಾಜನೂ ಆದ ಗೌತಮ ಮುನಿವರು ಮುಖವರಳಿಸಿ, "ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಜೀವನಸಂಗಾತಿಯಾದ ಅಪರೂಪದ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯೇ! ನೀನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಬಲದಿಂದ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಹೆತ್ತರುಳಿದ ತಡಾತಗೈ ದೇವಿಗೆ ತಾಯಿಯಾದೆ; ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಿನಗೆ ಅಳಿಯ ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪಡೆದೆ; ಆದಕಾರಣ ನೀನು ಅರಿಯದ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಬಲ್ಲರು? ಆದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ; ಕೇಳುವವಳಾಗು:

ತಪಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು

"ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಪಸ್ಸು ಮಾನಸ, ವಾಚಿಕ, ಕಾಯಿಕ ಎಂದು ಮೂರು ವಿಧ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಸವೆಂದರೆ (ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವವು) ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವುದು, ಇತರ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ಹೊಂದುವುದು, ಇತರರು ಮಾಡಿದ

೧೫೨ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮದುರೈಕ್

ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು, ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಮಾತನಾಡುವುದು, ಮೌನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ವಾಚಿಕವೆಂದರೆ (ಮಾತಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವವು) ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದು, ಈಶಾನ ಮುಂತಾದ ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಶತ ರುದ್ರ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಪಠಿಸುವುದು, ಸ್ತೋತ್ರ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು, ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಕಾಯಿಕವೆಂದರೆ (ದೇಹದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವವು) ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು, ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವುದು, ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು, ಹಲವು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು, ದೇಹ ದಂಡಿಸಿ ಹೋಗಿ ಗಂಗೆ ಮುಂತಾದ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಈ ಮೂರು ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಕವೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಆ ಕಾಯಿಕದಲ್ಲಿ ಶಿವ ತೀರ್ಥಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು; ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗಂಗೆ ಮುಂತಾದ ನದಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು; ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆ ನದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಂದು ಸೇರುವ 'ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು' ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ತಡಾದಗೈ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

ಈ ರೀತಿ ಗೌತಮ ಮುನಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು, ಅಲೆಗಳಿರುವ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ತೀವ್ರ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ತಡಾದಗೈ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯರ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾದ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನನೊಂದು, "ಇದನ್ನು ನಮ್ಮೊಡೆಯನಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು" ಎಂದು ಎಂಬೆರುಮಾನ್ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹಂಸದಂತೆ ಹೋಗಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಬದಿಗೆ ನಿಂತು, "ಕುಂಡೋದರನಿಗಾಗಿ ಅಂದು ಅನ್ನದ ಗುಂಡಿಯನ್ನೂ ವೈಗೈ ನದಿಯನ್ನೂ ಕರೆಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಕರುಣಾಸಾಗರನೇ! ಇಂದು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

ಭಗವಂತನು ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ಕರೆಯುವುದು

ದೇವಿಯವರ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನಾದ ಭಗವಂತನು, "ಸಮುದ್ರ ಒಂದೇ, ನಾವು ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ಕರೆದು

"ಬರಿಸೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವು ಬರುವಂತೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರು.[1] ಕೂಡಲೇ ಏಳು ಕಡಲುಗಳೂ ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣದ [2]ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕೊಳದ ಬಳಿ ಏಳು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತವು. ಆಗ, ಏಳು ಕಡಲುಗಳೂ ಅರ್ಧಚಂದ್ರನಂತಹ ಸುರುಳಿಯಾದ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಂಖಗಳು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಶಬ್ದಮಾಡಲು, ಅಲೆಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ನೊರೆಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಲು, ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನುಗಳು ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಲು, ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಎಸೆಯುವ ಅಲೆಗಳ ಸಾಲುಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ತುದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಎದ್ದವು. ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವವರು ನಡುಗುವಂತೆ ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚವು ನಾಶವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಎದ್ದ ಏಳು ಕಡಲುಗಳೂ, ಶಿವನ ದಿವ್ಯ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದ ಭಕ್ತರಂತೆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಡಗಿದವು. ಆ ಕೊಳವು, ತನ್ನ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಂದು ಸೇರಿದ ಏಳು ಕಡಲುಗಳ ಏಳು ಬಣ್ಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಶೋಭಿಸಿ, ಸುಂದರವಾದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅಂಬಲದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ [3]ಶಿವನ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು.

> ತನ್ನ ಬಣ್ಣವು ಏಳು ಕಡಲುಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಣ್ಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು
> ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತ ಮಕರಂದವುಳ್ಳ ಹೂವಿನ ಕೊಳವು ಶೋಭಿಸಿ
> ಮಿಂಚಿನ ಬಣ್ಣದ ಜಟೆ ಇಳಿಬೀಳುವಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮಣಿಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ
> ಶಿವನ ಬಣ್ಣದಂತೆ ಎಂಟು ಬಣ್ಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು.

ಪದ್ಯ - 15
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 890

---

1. ಭಗವಂತನು ಏಳು ಕಡಲನ್ನು ಕರೆದುದನ್ನು, "ಮಾಮಿ ಯಾಡಪ್ ಪುಣರಿ ಅಳೈತ್ತ, ಕಾಮರ್ ಕೂಡಱ್ ಕಿರೈವನ್" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡದ ಸಾಲಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

2. ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕೊಳ - ಇದು ಏಳು ಕಡಲ ತೀರ್ಥ (ಎಳುಕಡಲ್ ತೀರ್ಥಮ್) ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಮಧುರೈನ ಆಗ್ನೇಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಏಳು ಕಡಲ ತೀರ್ಥದ ನೈರುತ್ಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯದಾದ ಕಾಂಚನ ಮಾಲೈ ದೇವಾಲಯವೊಂದು ಇದೆ.

3. ಶಿವನು ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆತನ ಬಣ್ಣವೂ ಎಂಟಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು.

೧೦. ಮಲಯಧ್ವಜನನ್ನು ಕರೆದ ಪಟಲ

ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ಕಾಂಚನೆಯನ್ನು ಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವುದು

ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನಾದ ಭಗವಂತನು ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರೊಡನೆ ಬಂದು ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳೂ ತುಂಬಿರುವ ಕೊಳದ ಬಳಿ ಚಂದನ, ಕುಂಕುಮ, ಮಂದಾರ, ಮಗಿಳ್, ಪಾದಿರಿ, ಮಾವು ಮುಂತಾದ ಮರಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದು ತುಂಬಿರುವ ನಂದವನದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಆಸೀನನಾಗಿದ್ದನು. ಸೇವಕರೂ, ದಾಸಿಯರೂ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಮುಲ್ಲೈ, ಸಂಪಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ತಂದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಮೂಸಿ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ತಮ್ಮ ದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾವು ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ಈ ನಗರಕ್ಕೇ ಬರುವಂತೆ ಕರೆದೆವು; ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆಯುವೆಯಾಗ!" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಅಂತೆಯೇ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರೂ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳ ಬಾವಿಯ ದಡದ ಬಳಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು.

ಮಲಯಧ್ವಜನನ್ನು ಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವುದು

ಆಗ, ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಶಿವಪುರಾಣ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಮುನಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಇರುವ ವಿಧಿ ಏನು? ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು, "ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವುಳ್ಳ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯೇ! ಗಂಡನ ಕೈ, ಮಗನ ಕೈ, ಹಸುವಿನ ಕರುವಿನ ಬಾಲ ಎಂಬ ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದೇ ಕ್ರಮ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು, "ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ದೋಷರಹಿತವಾಗಿ ಮಾಡದ ಕ್ರೂರ ಪಾಪಿಯಾದ ನನಗೆ ಗಂಡನೂ ಪುತ್ರನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ; ಇನ್ನು, ನಾನು ಪಡೆಯುವುದು ಕರುವಿನ ಬಾಲವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಿದೆಯೇ! ಆದಕಾರಣ, ಕರುವಿನ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ" ಎಂದು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಖನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ

೧೦. ಮಲಯಧ್ವಜನನ್ನು ಕರೆದ ಪಡಲಮ್ ೧೫೫

ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು. ಆಗ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತವನ್ನು ಹರಿಸಿದರು. ಶಿವನ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತವನ್ನು ಅರಿತ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಇಂದ್ರನ ಆಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ದೈವಿಕ ವಿಮಾನದ ಮೇಲೆ ಮಧುರೆಯ ಎಳುಕಡಲ್ (ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳ) ಕೊಳದ ಬಳಿ ಬಂದು, ಮಧುರವಾದ ಕೃಪಾಮೃತಸ್ವರೂಪರಾದ ತನ್ನ ಅಳಿಯನನ್ನು 'ನಾನು ಹೆಣ್ಣುಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದುದರಿಂದ ಪಡೆದ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯವಿದು' ಎಂದು ಎದುರುಗೊಂಡು ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಮುಂದಾದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮಾವ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕೈಗಳಿಂದ ತಡೆದು ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಮಲಯಧ್ವಜ ಮತ್ತು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯರು ಸಮುದ್ರಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು

ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ದಿವ್ಯಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಮಲಯಧ್ವಜನನ್ನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನೋಡಿ, "ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳಾದ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ಮಾಡು" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಬಾಯಿಂದ ಅರುಳಿದರು. ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ತಾನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪಡೆದ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಎದುರು ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು, ತಾನೂ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪರ್ವತರಾಜನಂತೆ ಅಪಾರವಾದ ಮಹದಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿ, 'ದೇವಿಯ ವಿವಾಹದ ವೈಭವವನ್ನು ನನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ನೋಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೊಂದಿದ್ದ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷವೆಂಬ ಜೇನನ್ನು ಸವಿದು ಮರೆತನು. ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಪತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ಕಂಡ ಪತ್ನಿಯಂತೆ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಮಂಗಳಸೂತ್ರ ಮುಂತಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಅರಳಿದ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಎದುರು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ನಂತರ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ೧ ಪವಿತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳಿದ ಸಂಕಲ್ಪದ ಕ್ರಮದಂತೆ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮಹದಾನಂದದಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಳು.

---

೧. ಪವಿತ್ರ - ಇದು ದರ್ಭೆಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಧರಿಸುವುದು.

೧೫೬ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮಧುರೈಕ್

ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯೊಡನೆ ಮಲಯಧ್ವಜನು ಶಿವಪುರವನ್ನು ಸೇರುವುದು

ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯು ಮತ್ತು ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ದಡ ಸೇರಿದೊಡನೆಯೇ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಾಶಮುಕ್ತರಾಗಿ ಉಮೆಯನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನ ಅನುಗ್ರಹ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ನೀಲಕಂಠವೂ, ನಾಲ್ಕು ತೋಳುಗಳೂ, ಹಣೆಗಣ್ಣೂ ಉಳ್ಳ ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಭೂಲೋಕದವರು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಆಕಾಶದಿಂದ ಜಾರಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಶಿವಲೋಕದಿಂದ ಒಂದು ದಿವ್ಯವಿಮಾನವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಇಳಿಯಿತು. ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯೊಡನೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಆ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿದನು. ದೇವತೆಗಳು, ಜೇನುತುಪ್ಪ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಹೂಮಳೆಯನ್ನುಗರೆದರು; ಪವಿತ್ರ ವೇದಗಳೂ, ದೇವದುಂದುಭಿಗಳೂ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಮೊಳಗಿದವು. ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನವು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಿತು. ದೇವದುಂದುಭಿಗಳ ನಾದವು ನಾಚಿ ಅಡಗಿತೇನೋ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಹರ ಹರ ಎಂಬ ಘೋಷವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಿತು. ಮುನಿಗಳು ಹರಸಲು, ದೇವತೆಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಸ್ತುತಿಸಲು, ಶಿವಲೋಕದತ್ತ ತೆರಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಹಾಗೆ ಹೋಗುವವರು ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ರೂಪವಾಗಿ, ಜಗತ್ತನ್ನು ಆಳುವ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ತದನಂತರ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಅಳಿಯನಾದ ಸುಂದರಪಾಂಡ್ಯನೂ ಮತ್ತು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಅರಮನೆಗೆ ತೆರಳಿ ಸುಖವಾಗಿ ಆಸೀನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿದರು; "ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿರುವ ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳ ವಶದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಹಿಂದಿನ ದಿವ್ಯರೂಪವು ಬದಲಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮಾತೆಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಯೇ ಮಗಳಾಗಿಯೂ, ತಂದೆಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಅಳಿಯನಾಗಿಯೂ ಬಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ನಾವು ಎಂತಹ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದೆವೋ! ಈ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರು ಮಾಡುವುದು ಅತಿ ದುರ್ಲಭ, ದುರ್ಲಭ" ಎಂದು ಎಣಿಸಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಕರುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಹಸುವು ಪದೇ ಪದೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡುವಂತೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾದ ಪ್ರೇಮವು ಸೆಳೆಯಲು, ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಇರು

ಕಣ್ಣುಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ವಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಭೂಲೋಕದಿಂದ ಹೊರಟು (ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ಮುಂತಾದವರು ವಾಸಿಸುವ) ಭುವರ್ಲೋಕವನ್ನೂ, (ಇಂದ್ರನಿರುವ) ಸುವರ್ಲೋಕವನ್ನೂ, (ಋಷಿಗಳು, ಸಿದ್ಧರು ವಾಸಿಸುವ) ಮಹರ್ಲೋಕವನ್ನೂ, (ಪಿತೃಗಳು, ದೇವತೆಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಇರುವ) ಜನಲೋಕವನ್ನೂ, (ಸನಕ, ಸನಂದನ ಮುಂತಾದವರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ) ತಪೋಲೋಕವನ್ನೂ, (ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿರುವ) ಸತ್ಯಲೋಕವನ್ನೂ, ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ವಾಸಿಸುವ ವೈಕುಂಠವೆಂಬ ನವಲೋಕವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ತಟಾತಕೈ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳುವುದು

ತದನಂತರ, ಧರ್ಮವಲ್ಲಿಯಾದ ಪಿರಾಡ್ಡಿಯಾರ್ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ವೇದದ ವಸ್ತುವಾದ ಶಿವನು ತಮ್ಮ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನೆನೆದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಸಂತೋಷವು, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅಡಗದೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವಂತೆ, ಭಗವಂತನ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಬಾಯೆಂಬ ಕೆಂಪು ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಸಿಹಿಯಾದ ಜೇನನ್ನು ತುಂಬುವಂತೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಂತರ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು: "ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ನೀಡುವ ಕಾಮಧೇನುವಿನ ಎಳೆಯ ಕರುವಿಗೆ ಕೊರತೆಯುಂಟೇ? ನನ್ನ ತಾಯಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದ್ದು ಒಂದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ; ನನಗಾಗಿ ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿದಿರಿ; ನನ್ನ ತಾಯಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನೂ ಕರೆಸಿದಿರಿ; ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿ ಶಿವಲೋಕವನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಿದಿರಿ; ಪಾಂಡ್ಯರ ವಂಶವು ಅಳಿಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಅಪವಾದವು ಉಂಟಾಗದಂತೆ ನ್ಯಾಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಿರಲ್ಲವೇ; ಇನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಡೆತಡೆಯೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯರ ಪ್ರಭುವಾದ ಶಿವನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಒಳ ಇಂಗಿತವನ್ನು ದಿವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅರಿತು ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ - 31
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 921

11. ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನ ತಿರುವವತಾರ ಪಟಲ

ಪಾಂಡ್ಯರ ಕುಲವು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಪಡೆಯಲು ಕಾರಣ

ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮುಡಿದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನಾದ ಭಗವಂತನು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಕಾಲ ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳ ನೆರಳಿನಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶ್ವೇತಚ್ಛತ್ರದಿಂದ ನೆರಳು ನೀಡಿ, ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ನ್ಯಾಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದನು. ತಾನು ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು), ಬ್ರಹ್ಮ, ಮತ್ತು ವೇದ ಮುಂತಾದ ಕಲೆಗಳಿಗೂ ಕಾಣಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಯುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ, ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ಹೃದಯವುಳ್ಳ ಮಲಯಧ್ವಜ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೂ ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಗೂ ಉಮಾದೇವಿಯೇ ಪುತ್ರಿಯಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು; ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ತಾನೂ ಅಳಿಯನಾಗಿ, ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಶ್ವೇತಚ್ಛತ್ರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಚೇರ, ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯರೆಂಬ ಮೂವರು ರಾಜರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಪಾಂಡ್ಯರ ಕುಲವೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಬೆಳಗಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನೇ ಆ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಒಂದು ಕುಂದುಕೊರತೆಯನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನು.

ತಡಾದಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು

ಜೀವಾತ್ಮರ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದು, ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಇವುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನೂ, ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾವುಗಳಿಲ್ಲದ ಪರಮ ಯೋಗಿಯೂ, ಒಳಿತು, ಕೆಡುಕು, ದ್ವೇಷ, ಇಷ್ಟ, ಸ್ನೇಹ, ಹಗೆತನ ಎಂಬ ಇವುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಜಯಿಸಿದವನೂ ಆದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಮಾಡುವ ವಿನೋದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳೆದು ನೋಡಬಲ್ಲವರು ಯಾರು? ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

---

1. ಪಾ-ಠಂ : ಉಗ್ರ ಕುಮಾರ ಪಾಂಡ್ಯರದು ; ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯ ದೇವರು

2. ಅಪಾರ ಕಾಲ - ಇಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ದೈವಿಕ ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ ; ಇದನ್ನು, "ಆಂಡಗೈ ದೈವ ಈರೆಟ್ಟು ಆಂಡಣಿ ಮವುಲಿ ಶೂಡಿತ್, ತೂಂಡುಮಾ ವರಸರ್ ಪೋಗನ್ ತುಯ್ತ್ತುಲ ಕಾಳ ಲಾಲೇ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೧೧. ಉಗ್ರಪಾಂಡಿಯನ್ ತಿರುವವತಾರಪ್ ಪಡಲಮ್ ೧೫೯

ಒಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಮಾಡದಿರುವುದು
ಬಿಡುವುದು, ಬೇರೊಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದು
ಎಂಬಿವುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನು, ಆದಿ
ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪರಮ ಯೋಗಿ
ಒಳಿತು-ಕೆಡುಕು, ನಿಂದೆ, ಆಸೆ
ಸ್ನೇಹ-ಹಗೆತನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮಾಯೆಯನ್ನು
ಗೆದ್ದವನು ಮಾಡುವ ಮಾಯೆಯ
ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಯಾರು ಸಮರ್ಥರು?

ಇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವವನಂತೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಮುರುಗப்பெರುಮಾನನ್ನು, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ ಗರ್ಭಧರಿಸದೆಯೇ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯಾದ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುವಂತೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದರು.

ಆ ಕುಮಾರನು ಅಲ್ಲಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ತಾಯಿಯವರ ಸಖಿಯರೂ, ಇತರರೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ತಾಯೇ! ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಂಟಾದ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ, ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಮಾಡುವ ಉತ್ಸವದ ವೈಭವವನ್ನೂ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಲು ನಾವು ಅತೀವ ಆಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದರು. ತಾಯಿಯವರೂ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದರು. ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳೆಯರಂತೆಯೇ, ತಾಯಿಯವರಿಗೂ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಗರ್ಭಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದವು; ನಾಲಿಗೆಗೆ ಸಿಹಿಯಾದ ರುಚಿಯ ಮತ್ತು ಬಯಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು; ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಪರೂಪದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತಾಯಿಯವರು ಬಯಸತೊಡಗಿದರು. ಭೋಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪಡೆಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಆಹಾರಗಳನ್ನೂ, ನಾಗಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಅಮೃತವನ್ನೂ, ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ರುಚಿಕರವಾದ ಅಮೃತವನ್ನೂ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಅಮೃತವನ್ನೂ ಶಿವಗಣನಾಥರು ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಪುಣ್ಯವೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತಿರುವ ಮುನಿಗಳೂ, ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಬಂದು, ರಾಜವಂಶಕ್ಕೆ உரிய ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು, ಮಧುರೈ ನಗರವೇ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವಂತೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಉಗ್ರ ಕುಮಾರರ ತಿರುವವತಾರಮ್

ಕನ್ಯಾ ನಾಡಾದ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಲೂ, ದೋಷರಹಿತರಾದ ಮುನಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಆಕಾಶವು ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳಗಲೂ, ಸೋಮವಾರವೂ ತಿರುವಾತ್ರಿರೈ (ಆರ್ದ್ರಾ) ನಕ್ಷತ್ರದ ದಿನವೂ ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆಯ ಫಲವು ಒದಗಿಬರಲೂ, ಗುರುವು ಬಂದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯೊಂದಿಗೆ ಏರಿ ಬೆಳಗುವ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತವು ಲಭಿಸಲೂ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮೊಳಗಲೂ, ದೇವತೆಗಳು ಮಂದಾರ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿಸಲೂ, ಹೂವುಗಳು ಅರಳಿ ಆಡುವ ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಅಪ್ಸರೆಯರು ನರ್ತಿಸಲೂ, ಐದು ದೇವ ದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗಲೂ, ದುರ್ಗೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿಯು ಹೆಮ್ಮೆಪಡಲೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳಲೂ, ಯಜ್ಞದ ಬೆಂಕಿಯು ಆಹುತಿ ನೀಡಿ ಬೆಳೆಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಸುಳಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ ನರ್ತಿಸಲೂ, ಎಂಟು ದಿಗ್ಗಜಗಳೂ ಆದಿಶೇಷನೂ ಆಯಾಸ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲೂ, ಇಂದ್ರನಿಗೂ, ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಒಡೆಯನಿಗೂ, ವರುಣನಿಗೂ ಎಡಭುಜವು ಅದುರಲೂ, ಹಾಲಾಹಲವನ್ನು ಅಮೃತವಾಗಿ ಉಂಡ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ದೇವಿಯೂ ತಾಳಿದ ದಿವ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಉದಯಿಸಿದ ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನಂತೆಯೂ, ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಮುರುಗ ದೇವನಂತೆಯೂ ತಡಾತಗೈ ದೇವಿಯವರಲ್ಲಿ [೧]ಒಬ್ಬ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನು ಅವತರಿಸಿದನು.

ತಿರುಮಾಲ್ ಮುಂತಾದವರು ಬಂದು ಕಂಡುಹೋಗುವ ಮಹದಾನಂದ

ತಡಾತಗೈ ದೇವಿಯವರು, ಜನಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಮೂಸಿ, ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಹಿಡಿದು ತಮ್ಮ ಪತಿಯ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ...

೧. ಈ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನು ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ ಜಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದನು; ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ 'ಕೋಚ್ಚಡೈಯವರುಮನ್' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು ಎಂದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು, "ಪಃಱಿಲೈಪ್ ಪಾಂದಟ್ ಚುಮೈತಿರುತ್ ತೋಳಿಲ್, ತರಿತ್ತುಲಗು ಅಳಿಕ್ಕುನ್ ತಿರುತ್ತಗು ನಾಳಿಲ್, ನೆಡುನಾಳ್, ತಿರುವಯಿಟ್ರು ಅರುಳುಡನ್ ಇರುಂದ, ನೆಡುಂಜಡೈ ಉಕ್ಕಿರಟ್ ಪಯಂದರುಳ್ ನಿಮಲನ್" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡಮ್ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ, "ವೇಲೋನ್ ವಿಮಲೈತಡಾ ತಗೈಯುಯಿನ್ ಉಕ್ಕಿರನಾರ್ ಎಂಡ್ರೋರ್, ನನ್ಮಗವಾಯ್ಪ್ ಚಡೈಯೊಡು ಮುಟ್ ಪವಿಕ್ಕ" ಎಂದು ಬರುವ ಕಡಂಬವನ ಪುರಾಣದ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ಕೋಚ್ಚಡೈಯ ವರುಮನ್ (ಉಗ್ರಕುಮಾರನು) ತನ್ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ದತ್ತಿಯಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅಗ್ರಹಾರ ಎಂಬ ಊರು 'ಕೋಚ್ಚಡೈ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ; ಇದು ಮದುರೈಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿದೆ.

ಕೊಟ್ಟು, ತದನಂತರ ಪಡೆದು, ತಮ್ಮ ಸ್ತನಗಳಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಲನ್ನು, ಕೆಂಪು ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ಸುರಿಯುವಂತೆ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಬಾಯಿಗೆ ಉಣಿಸಿದರು. ತಿರುಮಾಲ್, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಪುಣ್ಯ ಮುನಿಗಳೂ, ಮತ್ತು ಇತರರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಚೇರನೂ, ಚೋಳನೂ, ಉತ್ತರ ದೇಶದ ರಾಜರುಗಳೂ, ಸಾಮಂತ ರಾಜರ ಜೀವನದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ತೊಂಡೈ ನಾಡಿನ ಅರಸನೂ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೇನೆಗಳು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು, ಸಮುದ್ರಗಳು ಉಕ್ಕಿ ಬರುವಂತೆ ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದರು. ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರನ್ನೂ, ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರನ್ನೂ ಕಂಡು, ವಿಧಿಬದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಹಾರೈಸಿ, ಪುತ್ರ ಜನನದ ಕುರಿತು ಸಂತೋಷದ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಿ, ಅವರ ಮುಖದ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ತೆರಳುವವರಾದರು.

ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು, "ಈ ಪಾಂಡ್ಯ ಪೆರುಮಾಳನಿಗೆ ಮುರುಗನೇ ಮಗುವಾಗಿ ಬಂದು ಜನಿಸಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವರು; "ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರ್ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೇ ಈ ಪುತ್ರಭಾಗ್ಯ" ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು; "ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಮನ್ಮಥನೂ ಹೆಣ್ಣಾಗಲು ಬಯಸುವ ಈ ಕುಮಾರನ ರಾಜದಂಡದ ಆಜ್ಞೆಯು ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಈ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ರಕ್ಷಿಸುವುದೇ? ಏಳು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುವುದು" ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು; "ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕರುಣೆಯಂತಿರುವ ಈ ಪುತ್ರನ ಪವಿತ್ರ ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಜನರ ಉನ್ನತ ತಪಸ್ಸೋ? ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನವರು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸೋ? ದೇವತೆಗಳ ಮೇಲಾದ ತಪಸ್ಸೋ? ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ತಪಸ್ಸೋ? ಮುನಿಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪಸ್ಸೋ?" ಎಂದು ಹಲವರು ಹೇಳುವರು. "ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮಹಾ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವೋ? ಈ ಸಂಪದ್ಭರಿತ ಪುತ್ರನ ಜನನ" ಎಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಂತೋಷದ ಪ್ರವಾಹದೊಂದಿಗೆ ತೆರಳಿದರು.

ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಜನರ ಸಂತೋಷ

ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಹಬ್ಬದ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಎಣ್ಣೆ ಸ್ನಾನದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರು. ಅವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ನೀಡಿದ ದಾನದ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹವು ಅಲೆಗಳಿರುವ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರಿತು. ಆ ದಾನದ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹವು, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚೆಲ್ಲಿದ ಚಿನ್ನದ ಸುಣ್ಣದ ಪುಡಿ, ಭತ್ತದ ಅರಳು, ಅಕ್ಕಿ, ಗರಿಕೆಯ ಕಸ, ಪನ್ನೀರು, ಶ್ರೀಗಂಧ, ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಕಸ್ತೂರಿ ಲೇಪನಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇಡೀ ನಗರವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿತು. ಕೆಂಪು ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಿರಿಂಜ್, ರಂಧ್ರಗಳಿರುವ ಕೊಳವೆ, ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಿಂಪಡಿಸುವ ಸಾಧನ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ 'ಅಂಡೈ' ಎಂಬ ನೀರು ಎರಚುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ನೀರನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಎರಚಿ ಆಟವಾಡಿದರು. ಆಗ ಮನ್ಮಥನು ಕೂಡ ಅವರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಐದು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಬಿಡತೊಡಗಿದನು.

ಮುದ್ದಿನ ಮಗನಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದವು

ಹೀಗೆ ಮದುರೈ ನಗರಿಯು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವಾಗ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು, ತಿರುವಾದಿರೈ (ಆರ್ದ್ರಾ) ನಕ್ಷತ್ರದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಸೋಮವಾರದ ಶುಭ ದಿನದಂದು ಗುರುವು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಶುದ್ಧ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಜಾತಕರ್ಮ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ರಾಜರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ವೇದ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ನಡೆಸಿದರು; ಸಮುದ್ರದ ಒಡೆಯನಾದ ವರುಣ, ಪರ್ವತಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದ ಇಂದ್ರ, ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೊರುವ ದೈವಿಕ தன்மை ಹೊಂದಿದ ಮೇರು ಎಂಬ ಪರ್ವತರಾಜ ಮುಂತಾದ ಶತ್ರುಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ತಮ್ಮ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೊರೆದು ಭಯಪಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆ ಮಗುವಿಗೆ 'ಉಗ್ರ ವರುಮನ್' ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು; ನಾಲ್ಕನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ್ತಿಲು ದಾಟಿಸುವುದು (ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದು), ಆರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನಪ್ರಾಶನ ಮಾಡಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಹದಿಮೂರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಚೌಲ (ಕೂದಲು ತೆಗೆಯುವುದು) ಮುಂತಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು

ಯೂ, ಐದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೇದದ ಕ್ರಮದಂತೆ ಜನಿವಾರ ಧರಿಸುವ ಉತ್ಸವವನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸಿದರು.

ಉಕ್ಕಿರ ಕುಮಾರನ ಕಲಾಭ್ಯಾಸ

ನಂತರ ದೇವಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು (ವ್ಯಾಳಭಗವಾನ್) ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂತೆಯೇ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆಯನ್ನೂ, ಪದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಕ್ರಮವಾದ ಘನ ಮತ್ತು ಜಟೆಯನ್ನೂ, ಶಾಖೆ (ಕವಲು)ಯನ್ನೂ, ಆರಣ್ಯಕಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ವೇದ ಮುಂತಾದ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ, ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬಿಲ್ವಿದ್ಯೆಯನ್ನೂ, ಕತ್ತಿವರಸೆಯನ್ನೂ, ಆನೆ ಸವಾರಿಯನ್ನೂ, ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯನ್ನೂ, ರಥ ಚಾಲನೆಯನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಇತರ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಉಕ್ಕಿರವರ್ಮನಿಗೆ ಕಲಿಸಿದರು. ಉಕ್ಕಿರವರ್ಮನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಗುರುವಿನಿಂದಲೇ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ನಿಯಮದಂತೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡನು; ಶಿವನು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ತಿಳಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ, ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರದ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಶಿವನಿಂದಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡನು. ಎಂಟು ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗಾಗಿ ಅಪಾರವಾದ ಕಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಲಿತು ಅರಿತ ಪಂಡಿತನಾದ ಉಕ್ಕಿರವರ್ಮನು, ಹಳೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಯರಾದ ಇಬ್ಬರು ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುವ ಸಮರ್ಥನಾಗಿಯೂ, ಅವರು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತಹ ಸತ್ಪಾತ್ರನಾಗಿಯೂ ಶೋಭಿಸಿದನು.

ಉಕ್ಕಿರ ಕುಮಾರನ ಲೀಲೆ

ಉಕ್ಕಿರವರ್ಮನು ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತ ನಂತರ ವಿಜಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಗಂಡು ಸಿಂಹದಂತಹ ಯುವಕರೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಆನೆಗಳೊಡನೆ ಆನೆಗಳನ್ನೂ, ಟಗರುಗಳೊಡನೆ ಟಗರುಗಳನ್ನೂ, ಹುಂಜಗಳೊಡನೆ ಹುಂಜಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ ಗರ್ವದಿಂದ ಹೋರಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ವಿಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದನು; ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಪೊದಗಿರಿಸಿದ ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ರಥ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಕಾಲಾಳು ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಚದುರಂಗವನ್ನು ಆಡಿ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದನು; ಗಾಳಿಗಿಂತಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಹಲವು ಗಾವುದ ದೂರ ಹೋಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು; ಯಮನಿಗಿಂತಲೂ ಕ್ರೂರವಾದ ಕೋಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆನೆಯನ್ನೇರಿ...

ನಡೆಸುವರು; ವೈಗೈ ನದಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿಯೂ, ಕೊಳದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆಟವಾಡುವರು; ಯುವಕರೊಂದಿಗೆ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಗೆಲುವು ಪಡೆಯುವರು; ಪೊದಿಯ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವರು; ಅಲ್ಲಿರುವ ಮುನಿಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು; ಅವರ ತಪಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯವು ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಗಿಯುವುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವರು; ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೀಡುವ ಗೆಡ್ಡೆಗಳನ್ನೂ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗುವರು. ಹೀಗೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು. ಹದಿನಾರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶೂರಪದ್ಮನನ್ನು ಸೀಳಿದ ತಮ್ಮ ನಾಯಕನಾದ ಮುರುಗ ದೇವನೇ ಇವನು ಎಂದು ಅರಿತು ನವಿಲೂ ಮತ್ತು ವೇಲ್ ಅಗಲದೆ ಕಾಯುವ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ವೇಲ್ ಆಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಉಕ್ಕಿರವರ್ಮರು ಯೌವನಾವಸ್ಥೆ ತಲುಪಿದ ಮಹಿಳೆಯರ ಛಾಯೆಯೂ ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಸುತ್ತುವರಿಯಲು ಯೌವನಾವಸ್ಥೆ ತಲುಪಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು.

ಉಕ್ಕಿರವರ್ಮರ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಣಗಳು

ಉಕ್ಕಿರಕುಮಾರ ಪಾಂಡ್ಯರ ಕಮಲದಂತಹ ಪಾದಗಳನ್ನೂ, ನೋಡಿದವರ ಕಣ್ಣನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಸೆಳೆಯುವ ದುಂಡಾಗಿ ಉದ್ದವಾದ ಶಂಖದಂತಹ ಮೀನಖಂಡವನ್ನೂ, ಮೂಳೆಯ ಆಕಾರ ಕಾಣಿಸದ ಮೊಣಕಾಲನ್ನೂ, ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿನಂತಹ ದುಂಡಾದ ತೊಡೆಯನ್ನೂ, ಸಣ್ಣ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೂ, ಆಳವಾದ ಹೊಕ್ಕುಳನ್ನೂ, ಕನ್ನಡಿಯಂತಹ ಅಗಲವಾದ ಎದೆಯನ್ನೂ, ವೀಣೆಯ ದಂಡದಂತೆ ಮೊಣಕಾಲಿನವರೆಗೂ ಮುಟ್ಟುವ ಉದ್ದವಾದ ಕೈಗಳನ್ನೂ, ಎರಡು ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಹೋಲುವ ಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದ ಭುಜಗಳನ್ನೂ, ಬಲಮುರಿ ಶಂಖದಂತಹ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನೂ, ಕೆಂತಾವರೆ ಹೂವನ್ನು ಹೋಲುವ ಮುಖವನ್ನೂ, ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ಮೊದಲು ಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ನಂತರ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ತೊಡಂಗಿದರು.

ಹೊಟ್ಟೆ, ಭುಜ, ಹಣೆ, ಮೂಗಿನ ಬುಡ, ಎದೆ, ಅಂಗೈ ಎಂಬ ಈ ಆರು ಅಂಗಗಳೂ ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಪತ್ತು ಉಂಟಾಗುವುದು. ಕಣ್ಣು, ಕೆನ್ನೆ, ಕೈ, ಮೂಗಿನ ತುದಿ, ಎದೆ ಎಂಬ ಈ ಐದು ಅಂಗಗಳೂ ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವು, ಒಳಿತನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಜುಟ್ಟು, ಚರ್ಮ, ಬೆರಳಿನ ಗಿಣ್ಣು, ಉಗುರು, ಹಲ್ಲು ಎಂಬ ಈ ಐದು ಅಂಗಗಳೂ ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದರೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಕೋಶ (ಶಿಶ್ನ), ಮೀನಖಂಡ, ನಾಲಿಗೆ, ಬೆನ್ನು ಎಂಬ

ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗುತ್ತದೆ. ತಲೆ, ಹಣೆ ಎಂಬ ಈ ಎರಡು ಅಂಗಗಳು ಅಗಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಒಳಿತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಗಾಲು, ಅಂಗೈ, ಕಣ್ಣಿನ ಕಡೆ, ತುಟಿ, ಮೇಲ್ವಾಯಿ, ನಾಲಿಗೆ, ಉಗುರು ಎಂಬ ಏಳು ಅಂಗಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದರೆ ಒಳಿತಿನೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಆನಂದವು ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಎದೆ, ಕುತ್ತಿಗೆ, ಹೊಕ್ಕುಳ ಎಂಬ ಈ ಮೂರು ಅಂಗಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಲ, ಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ಆಳವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.[1]

ಹೊಟ್ಟೆ, ತೋಳು, ಹಣೆ, ಮೂಗು, ಎದೆ, ಕೈ, ಪಾದ ಈ ಆறும்
ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದರೆ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗುವನು; ಬೆಳಕನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಕಣ್ಣು, ಕೆನ್ನೆ,
ಮೋಡವನ್ನು ಹೋಲುವ ದಾನಶೀಲ ಕೆಂಪಾದ ಕೈ, ಹೊಸ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಮೂಗು,
ಅಗಲವಾದ ಸ್ತನ, ನಡು ಎದೆ ಐದೂ ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದರೆ ಒಳಿತನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವು.

ಸುವಾಸನೆಯ ಹೂವಿನಂತಹ ಕೂದಲು, ಚರ್ಮ, ಬೆರಳಿನ ಗಿಣ್ಣು, ಉಗುರು, ಹಲ್ಲು ಐದೂ
ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೆ ಆಯುಷ್ಯ; ಕೋಶ, ಕುತ್ತಿಗೆ, ನಾಲಿಗೆ, ಬೆನ್ನು ಈ ನಾಲ್ಕೂ
ಹ್ರಸ್ವವಾಗಿದ್ದರೆ ಭಾಗ್ಯದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು; ತಲೆ, ಹಣೆ ಎಂದು ಆರಾಯ್ದವರು
ತಿಳಿಯುವ ಈ ಎರಡು ಅಂಗಗಳೂ ಅಗಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಅಂಗಾಲು, ಅಂಗೈ, ಕಣ್ಣಿನ ಕಡೆ, ತುಟಿ, ಅಂಗುಳ, ನಾಲಿಗೆ,
ಉಗುರು ಇವೆ ಏಳೂ ಸೇರಿದ ಒಳಿತಿನಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಮಹಾ ಆನಂದ;
ಹೋರಾಡುವ ಬಲ, ಧ್ವನಿ, ಹೊಕ್ಕುಳ ಎಂಬಿವು ಮೂರಕ್ಕೂ ಆಳವಾದ
ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೇಲಾದ ಒಳಿತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಯೋಗ್ಯನು ಎಂದು.

ಅರಸರು ತಮ್ಮ ಕುಮಾರನ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಡುವುದು

ಈ ರೀತಿ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಉಗ್ರ ಕುಮಾರನಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ಆರಾಯ್ದು ತಿಳಿದು, 'ಇವನು ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕಚಕ್ರಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನು; ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಡೆಯುವನು; ಕೀರ್ತಿ, ನ್ಯಾಯ, ಚಾತುರ್ಯ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸು, ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿ, ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸು, ಕೃಪೆ, ದಾನ, ವಿದ್ಯೆ, ಯಾರಿಂದಲೂ ಗೆಲ್ಲಲು

1. ಇಲ್ಲಿ, ಆರು, ಐದು, ಐದು, ನಾಲ್ಕು, ಎರಡು, ಏಳು, ಮೂರು ಎಂಬ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಅಂಗಗಳೂ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇರುವುದು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಣ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು, ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಹೋಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಛತ್ರಿಯಡಿ ಆಳುವ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಅರಸನಾಗಿ ಬಾಳುವನು' ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು : 'ಇವನಿಗೆ ಆಮೇಲೆ ಕಿರೀಟಧಾರಣೆ ಮಾಡೋಣ; ಮೊದಲು ವಿವಾಹ ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸುಮತಿ ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ಆಲೋಚಿಸಿದರು.

ಪದ್ಯ - ೪೫

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೯೬೬

೧೨. [೧]ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ವೇಲ್, ವಳೆ, ಚೆಂಡು ಕೊಟ್ಟ ಪಡಲಮ್

ಉಗ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕುವುದು

ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಕುಮಾರನಾದ ಉಗ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅರಿತರು; ಕೂಡಲೇ, ಹಿರಿಯ ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ, ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನದ ಸಂಪತ್ತು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಂಪರೆ, ಸತ್ಕುಲಪ್ರಸೂತಿ, ಕೀರ್ತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಅರಸನಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತಹ ಕುಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅರಸರು ಯಾರು ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಲಸಮೃದ್ಧವಾದ ಮಣವೂರ್ (ಕಲ್ಯಾಣಪುರಂ) ಎಂಬ ನಗರದ ಅರಸನೂ, ಸೂರ್ಯಕುಲದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದವನೂ ಆದ ಸೋಮಶೇಖರನೆಂಬುವನ ಬಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಅವತರಿಸಿದ್ದ [೨]ಕಾಂತಿಮತಿ ಎಂಬ ಕನ್ನೆಯನ್ನು ವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರು.

ಸೋಮಶೇಖರನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮಧುರೈಗೆ ಕರೆತರುವುದು

ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ, ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಸೂರ್ಯವಂಶದವನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾನಿಯೂ ಆದ ಸೋಮಶೇಖರನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, "ಅರಸನೇ! [೩]ನಾವು ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವಬೆರ್ರುಮನ್; ನೀನು ಪಡೆದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಿರುವ ಕಾಂತಿಮತಿಯನ್ನು ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಚೆಳಿಯರ್ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಸುಂದರಪಾಂಡ್ಯನ ಕುಮಾರನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡುವೆಯಾಗ" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸೋಮಶೇಖರನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮುಖ ಅರಳಿದವು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದನು; ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು ಶಿವಬೆರುಮಾನನ ಕೃಪೆಯು ತನಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದು ನೆನೆದು ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ

೧. ಪಾ - ಠ : ಉಗ್ರ ಕುಮಾರನಿಗೆ.

೨. ಈ ಮಗಳನ್ನು 'ವಡಿವಣಂಗು' ಎಂದೂ ಹೆಸರಿಸುವರು ಪೆರುಂಬಟ್ರಪ್ಪುಲಿಯೂರ್ ನಂಬಿ.

೩. ಇಲ್ಲಿ, "ಅನ್ನಮ್ ಪಯಿಲ್ ಪೊಳಿಲ್ ಆಲವಾಯಿನ್ ಮನ್ನಿಯ ಶಿವನ್ ಯಾನ್" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಮುಗಪ್ ಪಾಸುರವನ್ನು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಆನಂದಿಸಿದನು; ಮುಂಜಾನೆಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಗಳು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು, ಹಲವು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಮದುವೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಸಖಿಯರೊಂದಿಗೆ ರಥದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮದುರೈ ಪಟ್ಟಣದತ್ತ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದನು.

ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂತಾದವರೂ ಸೋಮಶೇಖರನೂ ಭೇಟಿಯಾಗುವುದು

ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮದುವೆಯ ಮಾತುಕತೆ ಆಡಲು ಯೋಚಿಸಿದಂತೆಯೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸುಂದರಪಾಂಡ್ಯರ ಬಂಧುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮದುರೈನಿಂದ ಹೊರಟು ಮಣವೂರು ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಆಗ, ಅವರು ಸೋಮಶೇಖರ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು, "ಮುರುಗ ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಉಗ್ರ ಕುಮಾರನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸೋಮಶೇಖರ ಮಹಾರಾಜನು, ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ತನಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಬಂದು ಕರುಣಿಸಿದ ಮಾತನ್ನೂ, ತನ್ನ ಕುಲ, ವಂಶ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಆ ಶುಭಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಸೋಮಶೇಖರ ಮಹಾರಾಜನೊಡನೆ ಮದುರೈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಸೂರ್ಯ ವಂಶಜನಾದ ಸೋಮಶೇಖರನು ಚಂದ್ರ ವಂಶಜನಾದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆ ಸುಂದರಪಾಂಡ್ಯರು ಅವನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕುಶಲೋಪರಿ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಸುಂದರವಾದ ಅರಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ತಂಗಿರುವಂತೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು.

ಉಗ್ರ ವರ್ಮನಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು

ತದನಂತರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸೇರಿ ಮದುವೆಯ ದಿನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮದುವೆಯ ಓಲೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವಂತೆ ಮದುವೆಯ ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದರು. ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸುಣ್ಣ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ನವೀಕರಿಸಿ ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳನ್ನೂ, ಬಾಳೆ ಮರಗಳನ್ನೂ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿದರು;

ಮೊಳಕೆ ಬರಿಸಿದ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಚಿನ್ನದ ಪೂರ್ಣಕುಂಭಗಳನ್ನೂ ಜಗುಲಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟರು; ತೋರಣಗಳನ್ನೂ, ಧ್ವಜಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿ, ಮಾಳಿಗೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ಮದುವೆಯ ಕಳೆಯು ಹೊಮ್ಮುವಂತೆ, ಅಂದಕ್ಕೆ ಅಂದವನ್ನು ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದರು; ಹಿಂದೆ ತಡಾದಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರವರ ವಿವಾಹದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಧುರೈ ನಗರವು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಾಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದರು; ಇಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಮಿಗಿಲಾದುದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು.

ಅರಸರು ಮುಂತಾದವರ ಆಗಮನ

ಸುಂದರಪಾಂಡಿಯನವರ ಕರೆಯೋಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ ಬೇರೆ ನಾಡಿನ ರಾಜರುಗಳೂ, ಮುನಿವರು ಮುಂತಾದವರೂ ಮದುವೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟರು. ಸೂರ್ಯ ವಂಶಜನಾದ ಚೋಳನು ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಬಿಲ್ಲು, ಕತ್ತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ವೀರರೊಂದಿಗೆ ಚೇರನು ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಕುದುರೆ ಪಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ತುರಗಪತಿ ಎಂಬ ಅರಸನೂ, ಆನೆ ಪಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಗಜಪತಿ ಎಂಬ ಅರಸನೂ ಬಂದರು. ವೇಲಾಯುಧ ಪಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನರಪತಿ ಎಂಬ ಅರಸನೂ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನೇರಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಬದುಕಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಕುರುಂಬರಾದ ವೀರರೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಪಾಳೆಯಗಾರರೂ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಚೀನರು, ಸೋನಕರು, ಸಿಂಹಳೀಯರು, ಕೊಂಕಣರು, ಮಾಳವರು, ಸಾಳುವರು, ಸಾವಕರು ಮುಂತಾದ ವಿದೇಶಿ ಅರಸರುಗಳೂ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಜನಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಅಲುಗಾಡುವ ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮವೂ, ನೆರಿಗೆಯ ಉಡುಪೂ, ಮುಂಜಿ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದಾದ ಅರೆದಾರವೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗದ ದಂಡವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ ವೇದ ಪಠಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ (ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳೂ), ಕಮಂಡಲವನ್ನೂ ಅಗ್ನಿಮಂಥನ ದಂಡವನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಕುಂಡಲವನ್ನೂ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನೂ ಧರಿಸಿ, ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ವಾನಪ್ರಸ್ಥರೂ, ಬೋಳಿಸಿದ ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಮಂಡಲವನ್ನೂ ಕೌಪೀನ ಕಟ್ಟಿದ ದಂಡವನ್ನೂ ಹಿಡಿದ, ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟ ಸತ್ಯವನ್ನರಿತ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಹಾಲಿನ ಕಡಲು ಹವಳದ ಕಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವು ಬೆಳಗುವ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಕೆಂಪಾದ ಜಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ - ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರಿತ ಅಪರೂಪದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶೈವ ಮುನಿಗಳೂ, ಆದಿ ಶೈವರೂ,

ಮಹಾ ಶೈವರು, ಅನು ಶೈವರು, ಅವಾಂತರ ಶೈವರು, ಪ್ರವರ ಶೈವರು ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ಶೈವರೂ, ಒಳಮತದ ಆರು ಬಗೆಯವರೂ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ತಿರುಮಾಲ್, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಹದಿನೆಂಟು ಗಣಗಳವರೂ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಮದುವೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ವೀರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯಾರನ್ನೂ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರನ್ನೂ ದರ್ಶಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ವಂದಿಸುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಂದಿಸಿ ಹಾರೈಸಿದರು. ಸುಂದರಪಾಂಡ್ಯರು ಅವರವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದರು.

ವ್ಯಾಳ ಭಗವಾನರು ಕಾಂತಿಮತಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದು

ಸುಂದರಪಾಂಡ್ಯರು ಸೋಮಶೇಖರನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಕಾಂತಿಮತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅರಿತು, ವ್ಯಾಳ ಭಗವಾನರು ಅಂಗಲಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಂತಿಮತಿಯ ಅವಯವಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸತೊಡಗಿದರು: "ಅತಿ ಉದ್ದವಾಗದೆಯೂ ಅತಿ ಗಿಡ್ಡವಾಗದೆಯೂ ತುದಿ ಸೀಳದೆಯೂ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಮೋಡದಂತೆಯೂ ಕಪ್ಪು ದುಂಬಿಗಳ ಗುಂಪಿನಂತೆಯೂ ಕಪ್ಪಾಗಿ, ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಿ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸುಗಂಧದೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ದಟ್ಟವಾಗಿ ಮೃದುತ್ವವೂ ಅಲೆಯಲೆಯಾದ ಸ್ವಭಾವವೂ ಉಳ್ಳ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು ಉಳ್ಳವಳ ಗಂಡನಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆನೆಯ ಮಸ್ತಕದಂತೆ ದುಂಡಾಗಿ ಎತ್ತರವಾದ ತಲೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವಳ ಗಂಡನು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಆಳಲು ಅರ್ಹನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಎಂಟನೆಯ ದಿನದ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ಕೂದಲು ಮತ್ತು ನರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮಾಂಸಲವಾಗಿ, ಹುಬ್ಬಿಗೂ ತಲೆಗೂದಲಿನ ಅಂಚಿಗೂ ನಡುವೆ ಮೂರು ಬೆರಳುಗಳಷ್ಟು ಅಗಲವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ಹಣೆ ಪಡೆದವಳ ಗಂಡನು ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ರೋಗರಹಿತವಾದ ಬದುಕನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕಣ್ಣಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಗಿ, ಹಸುವಿನ ಹಾಲಿನಂತೆ ಬಿಳುಪಾಗಿ, ಮಧ್ಯದ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಪ್ಪಾಗಿ, ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು ತುಂಬಿದ ರೆಪ್ಪೆಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವಳ ಗಂಡನು ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಬಾಗಿದ ಬಿಲ್ಲಿನಂತಹ ಕಪ್ಪು ಹುಬ್ಬುಗಳೂ, ಎರಡೂ ಹೊಳ್ಳೆಗಳೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ರೀತಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಮನಾಗಿ ದುಂಡಗಾಗಿ ಎಳ್ಳಿನ ಹೂವು ಕಮಲದ ಹೂವಿನ ಮೇಲೆ ಅರಳಿದಂತಹ ಮೂಗೂ, ವಳ್ಳೈ (ನೀರುಬಳ್ಳಿ) ದಂಟಿನಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಬಿದ್ದು ಎಸಳಿನ ಒಳ್ಳೆಯ

ಸುಳಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿರುವ ಕಿವಿಗಳು, ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಒಳಿತನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿವೆ. ದುಂಡಾಗಿ ಮಾಂಸಲವಾಗಿ ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದು ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಧುರವಾದ ಹೊಳಪನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೆನ್ನೆಗಳು ಒಳಿತನ್ನು ತರುತ್ತವೆ. ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ ದುಂಡಾಗಿ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲೂ ಚೂಪಾಗಿ ನೇರವಾದ ರೇಖೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬಾಯಿಯ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಮಹಿಳೆ, ತನ್ನ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರುವವಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮೇಲಿನ ಮತ್ತು ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಹಾಲಿನಂತೆ ಬಿಳಿಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುವ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಹಲ್ಲುಗಳು அமைಂದಿರುವುದು ಒಳಿತನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೃದುವಾಗಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ದಪ್ಪವಿಲ್ಲದೆ ಸುಂದರವಾದ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವಳು, ತಾನು ಬಯಸಿದವುಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದಂತೆಯೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಮಾಂಸಲವಾಗಿ ದುಂಡಾಗಿ ಎರಡು ಅಂಗುಲದ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯದೊಂದಿಗೆ அமைಂದಿರುವ ಗದ್ದವು ಒಳಿತನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಕಮಲದ ಹೂವಿನಂತೆ ಪರಿಮಳ ಬೀರಿ ತಂಪಾದ ಬೆಳಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮುಖವು ಬೆಳಗುವುದು ಒಳಿತನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಶಂಖದಂತೆ ಮಾಂಸಲವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲದ ಅಳತೆಯಾಗಿ ದುಂಡಾಗಿ ಮೂರು ರೇಖೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಗುವ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದವಳ ಪತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಅರಸನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹದಿನೆಂಟು ಅಂಗುಲದ ಅಳತೆ ಅಗಲವಾಗಿ ಕೂದಲು ಮತ್ತು ನರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಎದೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ. ಕೂದಲಿಲ್ಲದೆ ಮಾಂಸಲವಾಗಿ, ಮೂಳೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಬಿದಿರಿನಂತಹ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಪಡೆದವಳು ಒಳಿತನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಉದ್ದವಾಗಿ ದುಂಡಾಗಿ ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸಣ್ಣದಾದ ಕೆಂಪಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆಯ ಬಳಿ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕೆಂಪಾಗಿ ದುಂಡಾಗಿ ನೋಡಿದವರ ಕಣ್ಣನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಸೆಳೆಯುವ ಸ್ವಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಒರಟಿಲ್ಲದ ಚೂಪಾದ ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಒಳಿತನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೃದುವಾಗಿ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಸುಂದರವಾದ ಕೆಲವು ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಂಗೈಗಳನ್ನು ಪಡೆದವಳು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದವಳು. ಮಾಂಸಲವಾಗಿ ದುಂಡಾಗಿ ಮೊಗ್ಗಾಗಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಿಯೂ ಹೋಗಲಾಗದಂತಹ ಎರಡು ಕೊಡಗಳಂತೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ, ಗರ್ವದಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಸ್ತನಗಳನ್ನು ಪಡೆದವಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಒಳಿತನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂದಲಿನ ಸಾಲನ್ನು ಪಡೆದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂದಲು

ನರಗಳು ಕಾಣಿಸದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳು ತಾನು ಬಯಸಿದಂತೆಯೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಬಲಕ್ಕೆ ಸುಳಿಯಾಗಿ ಆಳವಾಗಿರುವ ಹೊಕ್ಕುಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳು ಅಕ್ಷಯವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಕೂದಲು ಮತ್ತು ನರಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಬೆರಳುಗಳ ಅಳತೆಯೊಂದಿಗೆ, ದುಂಡಗಿನ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಬಳುಕುವ ಸೊಂಟವನ್ನು ಪಡೆದವಳಿಗೆ ಒಳಿತಾಗುವುದು. ಆನೆಯ ಮಸ್ತಕದಂತೆಯೂ ಆಮೆಯ ಬೆನ್ನಿನಂತೆಯೂ ಸಮನಾದ ಆಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಾಭಿಯ ಕೆಳಭಾಗ ಉಳ್ಳವಳು ಒಳಿತನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಕೂದಲು ಮತ್ತು ಮೂಳೆಗಳು ಕಾಣಿಸದೆ, ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲನ್ನೂ ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡನ್ನೂ ಹೋಲುವ ಎರಡು ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದವಳಿಗೆ ಒಳಿತಾಗುವುದು. ಮೂಳೆಯು ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ, ದುಂಡಗಿನ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೊಣಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳು ಒಳಿತನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಕೂದಲು ಮತ್ತು ನರಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಉರುಳೆಯಾಗಿದ್ದು ಕ್ರಮೇಣ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಸಮಾನ ಆಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಕಣಕಾಲುಗಳನ್ನು ಪಡೆದವಳಿಗೆ ಹಲವು ಒಳಿತುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಮೂಳೆ ಮತ್ತು ನರಗಳು ಕಾಣಿಸದೆ, ಮಾಂಸಲವಾಗಿ ಆಮೆಯ ಬೆನ್ನಿನಂತೆ ಉಬ್ಬಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಪಾದದ ಮೇಲ್ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ರಾಜನ ಪತ್ನಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಎತ್ತರವಾಗಿ, ಶುದ್ಧವಾಗಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಕೆಂದಾವರೆ ಹೂವಿನ ದಳಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಇಟ್ಟಂತೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಗುಣ್ಡಾಗಿ, ಬಾಲಚಂದ್ರನಂತಹ ಉಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಕಮಲದ ಹೂವಿನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕಾಲಿನ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳಿಗೆ ಒಳಿತಾಗುವುದು. ಮಾಂಸಲವಾಗಿ, ಮೃದುತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸಮತಟ್ಟಾಗಿರುವ ಅಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಪಡೆದವಳು ಒಳಿತನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾಳೆ. ಸುಂದರವಾದ ಮಾವಿನ ಚಿಗುರಿನಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ, ಹೊನ್ನಿನ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಎಂದಿಗೂ ಬೆವರು ಬಾರದೆ ಬೆಚ್ಚಗಿರುವ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದವಳಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾದರಿ, ನೈದಿಲೆ, ಕಮಲ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಸಂಪಿಗೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸುವಾಸನೆಯಂತೆ ದೇಹದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಪಡೆದವಳೂ, ಕೋಗಿಲೆ, ಗಿಣಿ, ವೀಣೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ನಾದದಂತಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದವಳೂ ಸಂಪದ್ಭರಿತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಂತಿಮತಿಯ ಕೂದಲಿನಿಂದ ಪಾದದ ವರೆಗಿರುವ ಅಂಗಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಕಿನ

ಸಂಪನ್ನನಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಭಗವಾನನು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿ ಹೇಳಿ, 'ಆ ಕನ್ಯೆಗೆ ಸಮಾನರಾದವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಹರ್ಷಿಸಿದರು.

ವಿವಾಹ ನೆರವೇರುವಿಕೆ

ತರುವಾಯ, ಉಗ್ರಕುಮಾರರು ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಅಷ್ಟಮಂಗಲ ವಸ್ತುಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವೈಗೈ ನದಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ವಿವಾಹದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಧರಿಸಲು ತೊಡಗಿದರು; ಅರಳಿದ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಡಿದು, ಕಸ್ತೂರಿ ಬೆರೆತ ಚಂದನವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುತ್ತಿನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ಬಂದು, ವಿವಾಹ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಹೂವಿನ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಶಂಖಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು ಏರಿ ಕುಳಿತರು. ಆಗ ವಧುವಾದ ಕಾಂತಿಮತಿಗೆ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಡಿಸಿ, ಅಪರೂಪದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ವರನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು. ಸೋಮಶೇಖರನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಎದ್ದು ಬಂದು, ಉಗ್ರಕುಮಾರರನ್ನೂ ಕಾಂತಿಮತಿಯನ್ನೂ ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಸುಗಂಧ ಜಲದಿಂದ ಉಗ್ರಕುಮಾರರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು, ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಮುಡಿಸಿ, ಹಾಲು-ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಣಿಸಿ, ಕಾಂತಿಮತಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಉಗ್ರಕುಮಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ದೇವತೆಗಳು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿ, "ಸೂರ್ಯಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸೋಮಶೇಖರನಾದ ನಾನು, ಚಂದ್ರಕುಲವನ್ನು ಬೆಳಗಲು ಅವತರಿಸಿದ ಸುಂದರಪಾಂಡ್ಯರ ಸುಪುತ್ರರೂ, ಜಗತ್ತನ್ನಾಳುವವರೂ ಆದ ಉಗ್ರಕುಮಾರ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಕಾಂತಿಮತಿಯನ್ನು ಈಗ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟನು.

ಬಳುವಳಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು

ತದನಂತರ, ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ ವಜ್ರದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಐದು ಉಯ್ಯಾಲೆಗಳನ್ನೂ (ತೂಗುಮಣೆಗಳನ್ನೂ), ಹದಮಾಡಿದ ಹತ್ತು ಹತ್ತಿಯ ಹಾಸಿಗೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಸದ ಗರಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ ಮೃದುವಾದ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹತ್ತು ದಿಂಬುಗಳನ್ನೂ (ಹಾಸಿಗೆಗಳನ್ನೂ), ಎಂಟು ಗೊಂಬೆ ದೀಪಗಳನ್ನೂ,

ಆಹಾರ ಬೇಯಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ನೂರು ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ, ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ ಏಳು ಕಾಳಾಂಜಿಗಳನ್ನೂ, ಚಿನ್ನದ ಹಿಡಿಯುಳ್ಳ ಎಂಟು ಚಾಮರಗಳನ್ನೂ, ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲುಗಳ ಸಾಲು ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಳಗುವಂತೆ ನಡುವೆ ಚಿನ್ನದ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ನೂರು ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ, ಮುತ್ತಿನ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಮುನ್ನೂರು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೂ, ಸಾವಿರ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಮೃದುವಾದ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರ, ಅಪರೂಪದ ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಡಲಾದ ಮುನ್ನೂರು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೂ, ಚಿತ್ರದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತಿರುವ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಏಳುನೂರು ದಾಸಿಯರನ್ನೂ, ಕೃಷಿಭೂಮಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮೂರು ದೊಡ್ಡ ಊರುಗಳನ್ನೂ, ಎರಡು ಕೋಟಿ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವನ್ನೂ, ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಸೋಮಶೇಖರ ರಾಜನು ಉಡುಗೊರೆಗಳಾಗಿ (ಸ್ತ್ರೀಧನವಾಗಿ) ನೀಡಿದನು.

ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಿದವು. ದೇವತೆಗಳು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಹೂಮಳೆಗರೆದರು. ಯಜ್ಞದ ಬೆಂಕಿಯು ಬಲವಾಗಿ ಸುಳಿಯಾಗಿ ಜಿಗಿದು ಮೇಲೇಳಿತು. ಮಹಿಳೆಯರು ಮಂಗಳ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ವಿವಾಹವನ್ನು ನೋಡಿದವರ ಕಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಕೆಂಪಾದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು, ಇಂಪಾದ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಕದಂಬ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮುರುಗನ್ ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನರಾದ உக்கிர ಕುಮಾರರು, ಕಾಂತಿಮತಿಗೆ ಮಂಗಳಸೂತ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಬಳೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕೆಂಪಾದ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಉಳಿದ ವಿವಾಹದ ವಿಧಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವೇದದ ನಿಯಮದಂತೆ சிறப்பாக செய்து ಮುಗಿಸಿದರು.

ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ

ನಂತರ ಚಂದ್ರನೂ ನಕ್ಷತ್ರಪುಂಜಗಳೂ ತೆವಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಆಕಾಶದವರೆಗೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಸುಂದರವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮದುರೈ ಪವಿತ್ರ ನಗರದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ವಧುವರರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದರು. ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಬಳೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೂ, ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಕೆಂಪಾದ ಅರಗಿನ ರಸವನ್ನು ಹಚ್ಚಿದವರೂ, ಸುಂದರವಾದ ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎದೆಯುಳ್ಳವರೂ, ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ಸುಂದರವಾದ ಡಾಬನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೂ, ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೂ ಆದ ಮಹಿಳೆಯರು, ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಮನಸ್ಸೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೂತರಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಊರಿನ

ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಹಿಂದೆ ಹೋದರು. ಉಗ್ರಕುಮಾರರು ತಮ್ಮ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಬರುವ ತೆಳುವಾದ ಸೊಂಟವುಳ್ಳ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಗೊಂಡು, ಅವರ ಸೊಂಟದ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವವರಂತೆ, ಮೇಕಲೆಯನ್ನು (ಒಡ್ಯಾಣವನ್ನು) ಅಪಹರಿಸಿದರು; ಹೆಗಲ ಭಾರವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವವರಂತೆ ಬಳೆಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದರು; ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವವರಂತೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದರು. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಟೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ ಬಂದರುಳಿದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರ ಕುಮಾರರು, ಆನೆಯ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಯೌವನದ ಗಂಡು ಸಿಂಹವು ಏರಿ ಬರುವಂತೆ ಬೇರೆ ರಾಜರ ಸೈನ್ಯವು ಸುತ್ತುವರಿದು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವಯಾನಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮುರುಗ ಕಡವುಳಿನ ಪವಿತ್ರ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ವೈಭವವನ್ನೇ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಹೀಗೆ ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದ ಉಗ್ರ ಕುಮಾರರು ತಮ್ಮ ದೇವಿಯೊಡನೆ ಇಹದಲ್ಲೇ ಒಳಿತನ್ನು ನೀಡುವ ಭಗವಂತನನ್ನೂ, ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳನ್ನೂ, ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರನ್ನೂ ವಂದಿಸಿ ಮರಳಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ತಾಯಿತಂದೆಯರಿಬ್ಬರನ್ನೂ முறைப்படி ವಂದಿಸಿದರು. ಸುಂದರಪಾಂಡ್ಯರು, ವಿವಾಹದ ನಿಮಿತ್ತ ಬಂದಿದ್ದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆರು ಬಗೆಯ ರುಚಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಹಲವು ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು; ನಂತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು.[1]

ಉಗ್ರ ಕುಮಾರರಿಗೆ ವೇಲ್, ಬಳೆ, ಚೆಂಡು ನೀಡುವುದು

ಒಂದು ದಿನ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ತಮ್ಮ ಪುತ್ರನನ್ನು ಕರೆದು, "ಮಗನೇ! ಇಂದ್ರನೂ ಮತ್ತು ಕಡಲರಸನೂ ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರುಗಳಾಗುವರು; ಸುಂದರವಾದ ಮೇರು ಪರ್ವತವು ಅಹಂಕಾರಗೊಂಡು ನಿಲ್ಲುವುದು; ಆದ್ದರಿಂದ, ಇಂದ್ರನ ಕಿರೀಟವು ಪುಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಈ ಬಳೆಯನ್ನು

1. ಇಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವು ಶಿವಲೋಕವಾಗಿಯೂ, ಶಿವರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿಯೂ விளங்கியது. ಇದನ್ನು, "ಆ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡನ್ನು ಶಿವಲೋಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ, ಆ ಹರಡಿದ ಜಟೆಯಪ್ಪನು" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ತಿರುವಮ್ಮಾನೈ) ಎಂದೂ, "ದಕ್ಷಿಣದವನಾದ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು ಶಿವಲೋಕವಾಯಿತಲ್ಲವೇ" (ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

...ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಸೆಯುವೆಯಾಗ; ಸಮುದ್ರವು ಬತ್ತುವಂತೆ ಈ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಬಿಡುವೆಯಾಗ; ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಗರ್ವವು ಅಡಗುವಂತೆ ಈ ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯುವೆಯಾಗ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಮೂರು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಉಗ್ರಕುಮಾರರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಆ ಮೂರು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ತದನಂತರ, ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರು ಗಂಡು ಸಿಂಹದಂತೆ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿರುವ ತಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು, ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯ ಮಹಾರಾಜನೆಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ ವೇದಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಅನೇಕ ವಾದ್ಯಗಳು ಧ್ವನಿಸಲು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನೂ ರಾಜದಂಡವನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಸುಮತಿ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೂ, ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ಈ ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆಯಂತೆಯೂ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ವಿದ್ಯೆಯಂತೆಯೂ ನೀವು ರಕ್ಷಿಸತಕ್ಕದ್ದು; ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ; ಈ ಭೂಲೋಕದ ಆಡಳಿತವು ಇವನದ್ದೇ ಆಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ನಾವು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೊತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದೆವು; ಇನ್ನು, ನೀನು ಕೂಡ ಈ ದೋಷರಹಿತವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು ಹೇಳುವ ಸತ್ಯದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಚೆಲುತ್ತಿ ಆಳಿ ಸಂಪತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಗು" ಎಂದು ಹರಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಸುಂದರಪಾಂಡ್ಯರು ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯುವುದು

ಆಗ, ಶಿವಗಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಿಂದಿನ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಅನುಗ್ರಹದ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯರಾದ ಭಗವಂತನು ತಡಾತಗೈ ಪಿರಟ್ಟಿಯೊಡನೆ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ನಂತರ ಉಗ್ರಕುಮಾರ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಧರ್ಮಗಳು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ - ೬೬
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೧೦೩೨

೧೩. ಕಡಲು ಬತ್ತುವಂತೆ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಪಡಲ

ಉಕ್ಕಿರವಳುದಿಯಾರರ ಮೇಲೆ ಇಂದ್ರನು ಅಸೂಯೆ ಪಡುವುದು

ಉಕ್ಕಿರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲೆಡೆ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬಿಳಿಕೊಡೆಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಹಾಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನೂ ದೇವತೆಗಳು ಹೊಗಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದನು. ತೊಂಬತ್ತಾರು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದಾಗ, ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇಂದ್ರನು ಉಕ್ಕಿರವಳುದಿಯ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆಗೊಂಡು ಕೋಪದಿಂದ ಎದ್ದನು; "ಇವನು ಇಷ್ಟು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಸ್ವರ್ಗದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ಸಮೃದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಒಂದು ಸಂಚು ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದನು; ಕೂಡಲೇ ಸಮುದ್ರರಾಜನಾದ ವರುಣನನ್ನು ಕರೆದು, "ನೀನು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಳು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಾಶಮಾಡುವ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಕಾವಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಮಧುರೆಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದು ನಾಶಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಸಮುದ್ರವು ಉಕ್ಕಿ ಮಧುರೆಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸಮುದ್ರರಾಜನು ತನಗೆ ಮುಂದೆ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗಿ, ದೇವ್ವಗಳೂ ನಿದ್ರಿಸುವ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾದ [೧] ಮಧುರಾಪುರಿಯನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಸುತ್ತುವರೆದು ನಾಶಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಉಕ್ಕಿದ ಸಮುದ್ರವು ತನ್ನ ಅಲೆಗಳೆಂಬ ಕೈಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಾದ್ಯಂತ ತೂರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಡುಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬರಿಸಿ ನಾಶಮಾಡುವ ಮಹಾಪೂರವಾಗಿ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಎದ್ದುಬರುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಕಗ್ಗ ಬೆಟ್ಟವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ, ಭೂಲೋಕದವರೂ ದೇವಲೋಕದವರೂ ಹೆದರುವಂತೆ ಬಂದಿತು. ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಧುರಾಪುರಿಯ ಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರದ ಪ್ರವಾಹವು ಬರುವ ದೃಶ್ಯವು, ವಿಷಪೂರಿತವಾದ ಬಾಯಿಯನ್ನೂ, ಕಗ್ಗ ದೇಹವನ್ನೂ, ಕ್ರೂರವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ರಾಹು ಎಂಬ ಹಾವು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನುಂಗಲು ಬರುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು;

---

೧. ಈ ಮಧುರೆಯನ್ನು ಹಳೆಯ ಮಧುರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಏಳು ಮೇಘಗಳೂ ಮದುರೈಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಬರುವುದನ್ನೂ ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರದೊಳಗಿನ ದುಂಡಗಿನ ಆಮೆಗಳು ಗುರಾಣಿಗಳಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದವು. ವಾಳೈ ಮೀನುಗಳು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಸುರಾ ಮೀನುಗಳು ಆನೆಗಳಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದವು. ಅಲೆಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಜಿಗಿದು ಹೋಗುವ ಕುದುರೆಗಳಂತಿದ್ದವು. ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ದೋಣಿಗಳು ರಥಗಳಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದವು. ಇಂತಹ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸೇನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮುದ್ರವು ಉಗ್ರವಳುದಿಯ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದ ಶತ್ರುವಿನಂತಿತ್ತು.

ವಟ್ಟ ಯಾಮೈ ಪಲಗೈ; ವೀಸು ವಾಳೈ ವಾಳ್‌ಗಳ್; ಮಗರಮೇ
ಪಟ್ಟ ಯಾನೈ; ಪಾಯ್ತಿ ರೈಪ್ಪ ರಪ್ಪು ವಾಂಬ ರಿತ್ತಿರಳ್
ವಿಟ್ಟ ತೋಣಿ ಇರದಮ್; ಇನ್ನ ವಿರವು ತಾನೈ ಯೊಡುಗಡಲ್
ಅಟ್ಟ ಮಾಗ ವಳುದಿ ಮೇಲ ಮರ್ಕ್ಕ ಎಳುಂದ ತೊಕ್ಕುಮೇ.

ಉಗ್ರವಳುದಿಯವರ ಕನಸು

ಹೀಗೆ ಎದ್ದ ಸಮುದ್ರವು ಮೋಡಗಳು ನಿದ್ರಿಸುವ ಕೋಟೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಮದುರೈಯ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಮೀಪಿಸುವಾಗ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಉಗ್ರಕುಮಾರನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲವಾಣರ್ ಒಬ್ಬ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನಿನ್ನ ನಗರವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಮುದ್ರವು ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿದೆ; ಆದಕಾರಣ, ನೀನು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಎಸೆದು ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದುவாய◌ಾಗಿ" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ಅರಿತು, ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದೆದ್ದು ಅರಮನೆಯ ಹಲವು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಭೂಲೋಕವು ನಾಶವಾಯಿತೇನೋ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಮಹಾಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ಅಪಾರವಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ನಿಂತನು. ಆಗ, ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಸಿದ್ಧ ಮೂರ್ತಿಯು, ಎಚ್ಚರದಲ್ಲೂ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಬಂದು, "ಅಪ್ಪನೇ! ನೀನು ಕಾಲವಿಳಂಬ ಮಾಡಿ ನಿಂತಿರುವುದೇಕೆ? ಸಮುದ್ರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಶತ್ರುವನ್ನು ಅದರ ಬಲವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಚೂಪಾದ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಎಸೆದು ಜಯಿಸಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬರುವ ವಿನಾಶವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಾಯಾಗಿ" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು.

ಉಕ್ಕಿರವಳುದಿಯು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಎಸೆಯುವುದು

ಕೂಡಲೇ, ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡ್ಯನು ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಲಗಡೆಯಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಎಸೆದನು. ಆ ವೇಲಾಯುಧದ ತುದಿಯು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಸಮುದ್ರವು 'ಚುರ್' ಎಂಬ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ನೀರು ಬತ್ತಿ, ತನ್ನ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ವಿಜಯಮಾಲೆಯು ಕುன்றಿ, ಸೋಲನ್ನನುಭವಿಸಿ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗುವ ಶತ್ರುಗಳಂತೆ, ಉಕ್ಕಿರವಳುದಿಯ ಕಣಕಾಲಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿತು.[1] ವೇದೋಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಯಾಗವನ್ನು ತಡೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಲು ಸಂಚುರೂಪಿಸಿದ ಇಂದ್ರನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ಸಮುದ್ರವು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ವಂಚಕರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಸಮುದ್ರದ ಸ್ವಭಾವವೇ ಆಗಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ[2].

ಭಗವಂತನು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ದರ್ಶನ ನೀಡಿ ಮರೆಯಾಗುವುದು

ಆಗ ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯು ಮರೆಯಾಗಿ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಉಮಾದೇವಿಯೊಡನೆ ವೃಷಭ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ನಿಂತನು. ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳು, ನಾಲ್ಕು ತೋಳುಗಳು, ಎಳೆಯ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಟಾಮುಕುಟ, ಮತ್ತು ನೀಲಕಂಠನಾಗಿ ದರ್ಶನ ನೀಡಿದ ಪರಮಶಿವನನ್ನು ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡ್ಯನು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದರ್ಶಿಸಿ, ಬೇರು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮರದಂತೆ

---

1. ಇಲ್ಲಿ "ಮಟ್ರವನ್ ತನ್ನಾಲ್ ವಡವೈಯಿನ್ ಕೊಳುಂದುಶುಟ್(ಡು), ಆಟ್ರು(ದು) ಉಡಲಮುಮ್ ಅಮ್ಮೆಕ್ಕುರು ಮುತ್ತಮುಮ್, ವಿಳರ್ತ್ತುನಿನ್(ರು) ಅಣಂಗಿ ವಳ್ಳೈಕ್ಕುಲಮ್ ಮುಳಂಗುಮ್ ಕರುಂಗಡಲ್ ಪೊರಿಯ ಒರುಂಗು ವೇಲ್ವಿಡುತ್(ತು), ಅವರ್ಕರುಳ್ ಕೊಡುತ್ತ ಮುದರ್ಪೆರು ನಾಯಕನ್" (ಕಲ್ಲಾಡಮ್) ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳನ್ನೂ, "ಮುನ್ನೀರ್ ವಿಳವಿನ್ ನೆಡಿಯೋನ್" (ಪುರನಾನೂರು-9) ಎಂಬ ಸಾಲನ್ನೂ, "ಮುನ್ನೀರ್ಕ್ಕಣ್ ವಡಿಂಬಲಂಬ ನಿನ್ರಾನೆನ್ರ ವಿಯಪ್ಪಾಲ್, ನೆಡಿಯೋನ್ ಎನ್ರಾರ್ ಎನ್ಬ" (ಪುರನಾನೂರು-9 ಉರೈ) ಎಂಬ ಗದ್ಯಭಾಗವನ್ನೂ, "ಅಡಿಯಿರ್ ರನ್ನಳ ವರಸರ್ಕ್ ಗುಣರ್ತ್ತಿ, ವಡಿವೇಲೆರಿಂದ ವಾನ್ಪಗೈ ಪೊರಾದು.... ಕೊಡುಂಗ್ ಕಡಲ್ ಕೊಳ್ಳ,....ತೆನ್ರಿಸೈ ಯಾಂಡ ತೆನ್ನವನ್" (ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್ - ಕಾಡುಕಾಣ್ಕಾದೈ) ಎಂಬ ಸಾಲುಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಎಸೆದಾಗ ಆ ಸಮುದ್ರವು ಬತ್ತಿ ಅವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆಯಿತು; ಆದುದರಿಂದ ಉಕ್ಕಿರ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ, 'ವೇಲೈ ವಡಿಂಬಲಂಬ ನಿನ್ರಾನ್' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

2. ಹಿಂದೆ ಸಮುದ್ರವು ಶೂರಪದ್ಮನಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿ ಮುರುಗನ್ ದೇವರ ವೇಲಾಯುಧದಿಂದ ಶಕ್ತಿಗುಂದಿ ನಾಶವಾದದ್ದನ್ನೂ, ವೃತ್ರಾಸುರನಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿ ಅಗಸ್ತ್ಯರ ಆಚಮನದಿಂದ ಶಕ್ತಿಗುಂದಿ ನಾಶವಾದದ್ದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದು ಹೋದನು. ಪಂಚ ದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಶಿವಗಣಗಳು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸುತ್ತುವರೆದು ಬರಲು, ಗೀತದೊಂದಿಗೆ ವೇದ ಶಿವಾಗಮಗಳು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಮೊಳಗಲು, ದೇವರುಗಳು ಸ್ತುತಿಸಲು, [೧]ಹೋಗುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಬರುವಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಮಹಾ ದಾನಿಯಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಬಂದ ಪಾಂಡ್ಯನು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಮಹಿಳೆಯರು ಅಷ್ಟಮಂಗಲಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡ್ಯನು ದೇವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುವುದು

ತರುವಾಯ ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡ್ಯನು ಮಧುರೈ ನಗರಕ್ಕೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಇರುವ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಊರುಗಳಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವ, ಕೊಂದೆ ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿದಿರುವ ಭಗವಂತನಿಗೇ ಹಕ್ಕುಬದ್ಧವಾಗಿಸಿ, ಲೋಕಗಳಿಗೇಲ್ಲಾ ಆಧಾರವಾಗಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ — ೨೦
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೧೦೫೨

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪೋಕ್ಕುಮ್ ವರವುಮ್ ಪುಣರ್ವುಮಿಲಾಪ್ ಪುಣ್ಣಿಯನೇ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಶಿವಪುರಾಣಮ್) ಎಂಬ ಸಾಲು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

14. ಇಂದ್ರನ ಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಬಳೆಯೆಸೆದ ಪಡಲಮ್

ಪಾಂಡಿನಾಡು ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುವುದು

ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನು ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, [1]ಗ್ರಹಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬದಲಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೋಡಗಳು ಮಳೆ ಸುರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದವು; ಬೆಳೆಗಳು ಒಣಗಿದವು; ಹುಲ್ಲಿನ ತುದಿಗಳು ಕ௫ಹ಼ಿದವು; ತಮಿಳುನಾಡಾದ ಚೇರ, ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡುಗಳೆಂಬ ಮೂರೂ ನಾಡುಗಳು ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬಾಡಿ ಬಳಲಿದವು.

ಮೂವರು ರಾಜರೂ ಅಗಸ್ತ್ಯರನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಚೇರ, ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯರೆಂಬ ತಂಪಾದ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಮೂವರು ರಾಜರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಬರಗಾಲವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಎಣಿಸಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರರ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಪೊದಿಯ ಮಲೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಮೂವರು ರಾಜರೂ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರರನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಬರಗಾಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರರು ಗ್ರಹಗಳು ನಿಂತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆರಾಯ್ದು ಆ ಮೂವರನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ಅರಸರೇ! ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಮಳೆ ಸುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ, ಸೂರ್ಯನು ಮಂಗಳನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು, ಶುಕ್ರನು ಇವರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಳೆ ಸುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೂಲುಗಳು ಹೇಳಿವೆ; ಆದ್ದರಿಂದ, ನೀವು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವವನಾದ ಇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ" ಎಂದರು. ತಮಿಳು ರಾಜರು ಮೂವರೂ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾವು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಕಾಣಲು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗುವೆವು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಗೆದ್ದ ಕುರು ಮುನಿವರರು, "ನೀವು ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ, ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲವಾಣನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವಿರಾಗಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

ಸೋಮವಾರ ವ್ರತ

ಉತ್ತಮ ದೇವರುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮರು ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತಮ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮಿಯು ಉಮಾದೇವಿಯಾರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತಮ

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಕೋಣಿಲೈ ತಿರಿಂದಿಡಿನ್ ಮಾರಿ ವರಜ್ ಕೂರುಮ್" ಎಂಬ ಮಣಿಮೇಕಲೈಯ ಸಾಲು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ವ್ರತಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಸೋಮವಾರ (ಸೋಮವಾರ) ವ್ರತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವೇದ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಉತ್ತಮ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮನು ಈಶ್ವರನು
ಉತ್ತಮ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಳು ರುದ್ರಾಣಿ
ಉತ್ತಮ ವ್ರತಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಸೋಮವಾರದ ವ್ರತವೆಂದು
ಉತ್ತಮ ವೇದಗ್ರಂಥಗಳು ಮುಂತಾದವು ಹೇಳುವ ಈ ಸೋಮವಾರ.

ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಮೇರುಮಂದರ, ಕಾಶಿ ಮುಂತಾದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ ಆಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲಕ್ಕಿಂತ, ಮದುರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಆಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವು ಕೋಟಿ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸೋಮವಾರವು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ உரிய ದಿನವಾಗಿದೆ. ಶಿವನು ಉಮೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸೋಮನ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಸೋಮನಿಗೆ உரிய ವಾರವಾದ್ದರಿಂದ ಸೋಮವಾರ ಎನ್ನಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಮದುರೈನಿಂದ ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ವಿಶೇಷವೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಸೂರ್ಯನು ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯೊಡನೆ ಬರುವ ಸೋಮವಾರವು ೧ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ನ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಧನದಿಂದ ಆಚರಿಸುವ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತದ ಫಲವು ಒಂದಕ್ಕೆ ಹಲವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ವಿಧಾನ

ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಎರಡು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗಳು ಸೇರಿದ ಮಲಮಾಸವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದ ಇತರ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸೋಮವಾರದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಭಾನುವಾರದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡದೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೋಮವಾರ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅಂದು ಮಾಡಬೇಕಾದ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ,

---

೧. ಸೋಮವಾರದಲ್ಲಿ ಉದಯದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಡೆಯ ಜಾವದವರೆಗೂ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಮೂರು ಕೋಟಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ; ಕಡೆಯ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಘಳಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಕಾಮ ಮುಂತಾದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಚಿನ್ನದ ಕಮಲದ ಕೊಳವನ್ನು ತಲುಪಿ, ವಿಭೂತಿ, ಬಿಲ್ವದ ಮರದ ಕೆಳಗಿನ ಮಣ್ಣು, ದರ್ಭೆ, ಗೋಮಯ (ಹಸುವಿನ ಸಗಣಿ), ಎಳ್ಳು ಇವುಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಮನಸ್ಸು, ವಾಕ್ಕು, ಕಾಯ ಎಂಬ ಮೂರೂ ಒಂದಾಗುವಂತೆ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, "ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲೂ ಮುಳುಗಿದ ಫಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ದೃಢವಾಗಿ ಕರುಣಿಸು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರ, ಒಗೆದು ಒಣಗಿಸಿದ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಒದ್ದೆಯನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡು, ಒಗೆದು ಒಣಗಿಸಿದ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಎರಡು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರವಾದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಧರಿಸಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಬಿಳಿ ಮಂದಾರ, ಮುಲ್ಲೈ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿ, ಇರುವಾಕ್ಷಿ, ಬಿಳಿ ಎಕ್ಕ, ಬಿಳಿ ಕಮಲ ಮುಂತಾದ ಬಿಳಿ ಹೂವುಗಳನ್ನೂ, ಬಿಲ್ವ, ಗರಿಕೆ, ಅಕ್ಷತೆ, ಎಳ್ಳು, ವಿಭೂತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಬೇಕು.

ಮೊದಲು, ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ 'ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯವು ನೆರವೇರಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ನಂತರ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ದ್ವಾದಶಾಂತದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ, ಆ ಶಿವನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಶಿವನವರೆಗೆ ಇರುವ ತತ್ವಾಧ್ವದ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು, ಆಸನ, ಮೂರ್ತಿ, ಮೂಲ ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಶಿವಾಗಮದ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಂಚಾಮೃತ, ಪಂಚಗವ್ಯ, ಐದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣುಗಳು, ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಶ್ರೀಗಂಧ, ನೀರು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಂದರವಾದ ಬಿಳಿ ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಉಡಿಸಿ, ಪಚ್ಚ ಕರ್ಪೂರ ಬೆರೆಸಿದ ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ಬಳಿದು, ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಹಾರಗಳನ್ನೂ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ತೊಡಿಸಿ, ಪಾದದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಶಿರಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ನಂತರ, ಪರಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಹಸುವಿನ ಹಾಲಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಬೇಯಿಸಿದ ನೈವೇದ್ಯ, ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳ ಬಗೆಗಳು, ಪಾನೀಯ, ತಾಂಬೂಲ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು

ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಧೂಪ ದೀಪಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿ ಕನ್ನಡಿ ಮುಂತಾದ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯಿಂದ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಬಿಲ್ವವು ಶಿವನ ಇಚ್ಛಾ, ಜ್ಞಾನ, ಕ್ರಿಯಾ ಎಂಬ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ಆ ಬಿಲ್ವ ಮರದ ಬುಡವನ್ನು ಸೇರಿ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಅನ್ನ ನಿದ್ರೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹರಹರ ಎಂದು ಜಪಿಸುವವರು ಮಾಡಿದ ಪಂಚಮಹಾ ಪಾತಕಗಳೂ, ವಂಚನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೊಲೆಗಳೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಬಿಲ್ವವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಎಲೆಗಳು ಮಡಚಿಕೊಂಡಿರುವ, ಮುದುಡಿರುವ, ಬಾಡಿರುವ, ಒಣಗಿರುವ, ಕೂದಲು ಸಿಲುಕಿರುವ, ಜೇಡರಬಲೆ ಕಟ್ಟಿರುವ, ಹುಳುಗಳು ತಿಂದಿರುವ, ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಹಿಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಗಳು ಪೂಜೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ದೋಷಗಳಿರುವ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಿಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಬಿಲ್ವವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದಾಗಿದೆ.

ಶಿವನ ಸಾವಿರ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಿ, "ಚಿತ್ರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದೇವಿಯನ್ನು ವಾಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದವನೇ! ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಈ ದಾಸನು ಮಾಡುವ ತಪ್ಪುಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ; ಕ್ರೂರವಾದ ವಿಷವನ್ನೂ ಅಮೃತವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ದಯಾಮಯನೇ! ಈ ದಾಸನು ಮಾಡುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಗುಣವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು ಮೂರು ಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕಲ್ಲಿನಂತಹ ಮನಸ್ಸೂ ಕರಗುವಂತೆ ನಿಂತು ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ವಿವಾಹ ಭಾಗ್ಯ, ಸಂತಾನ ಭಾಗ್ಯ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು, ವಿದ್ಯೆ, ಸಂಪತ್ತು, ಭೋಗ, ಶತ್ರು ಜಯ, ರೋಗ ನಿವಾರಣೆ, ಅಕಾಲ ಮರಣವಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಒಳಿತೂ ಎಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ಕೈಗೂಡುತ್ತವೆ.

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪಡಿಯೆಳುದ ಲಾಗಾದ ಮಂಗೈಯೋಡು ಮೇವನ್ನೈ" (ಅಪ್ಪರ್ ತೇವಾರಮ್ - ತಿರುವಾಲವಾಯ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿವೆ.

೨. ಇಲ್ಲಿ, "ಕುಟ್ರಮ್ ಸೆಯ್ಯಿನುಮ್ ಗುಣಮೆನಕ್ ಕರುದುಮ್ ಕೊಳ್ಗೈ ಕಣ್ಡು", "ಪಿನ್ನೈ ಎನ್ ಪಿಳ್ಳೈಯೈಪ್ ಪೊರುಪ್ಪಾನೈಪ್ ಪಿಳ್ಳೈಯೆಲಾಮ್ ತವಿರಪ್ ಪಣಿಪ್ಪಾನೈ" (ಸುಂದರರ್ ತೇವಾರಮ್, ತಿರುಪ್ಪುನ್ಕೂರ್, ತಿರುವಾರೂರ್) ಎಂದೂ "ಕುನ್ರೇ ಯನ್ನೈಯ ಕುಟ್ರಂಗಳ್ ಗುಣಮಾ ಮೆನ್ರೇ ನೀ ಕೊಂಡಾಲ್" (ತಿರುವಾಸಗಮ್-ಕುಳೈತ್ತ ಪತ್ತು) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿವೆ.

ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಲು ಅರ್ಹರಲ್ಲದ ವೇದಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮುಂತಾದವರು ಆತ್ಮಾರ್ಥ ಲಿಂಗವನ್ನು ಈ ವಿಧಿಯಂತೆ ಪೂಜಿಸಿ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆತ್ಮಾರ್ಥ ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ ನೀಡಲ್ಪಡದವರು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮೂಲಕ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಸೋಮವಾರ ವ್ರತದ ಪ್ರಕಾರಗಳು

ಈ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವು ಐದು ಪ್ರಕಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುವುದು, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡುವುದು, ಎರಡು ಹೊತ್ತೂ ಊಟ ಮಾಡದಿರುವುದು, ನಿದ್ರಿಸದಿರುವುದು, ನಾಲ್ಕು ಜಾವಗಳಲ್ಲೂ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುವು. ಈ ಐದು ಪ್ರಕಾರಗಳೂ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ವರ್ಷಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ, ಎರಡು ವರ್ಷ, ಮೂರು ವರ್ಷ, ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ, ಜೀವಿತಾವಧಿಯವರೆಗೆ உரியವುಗಳಾಗಿವೆ. ಜೀವಿತಾವಧಿಯವರೆಗೆ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಆಚರಿಸುವವರಿಗೆ [1] ಉದ್ಯಾಪನೆ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಇಚ್ಛಿಸಿದ ವ್ರತಕಾಲದ ಮಿತಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧಿಯಂತೆ ಉದ್ಯಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವವರೂ ಉದ್ಯಾಪನೆ ಮಾಡದವರೂ ವ್ರತದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರರು. ಆದಕಾರಣ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವ್ರತವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಿಸಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಮ

[2] ಮಂಟಪ, ಕುಂಡ, ಮಂಡಲ ಇವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, [3] ಮೂವತ್ತು ಕಳಂಜು ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಶಿವಪೆರುಮಾನಿನ

1. ಉದ್ಯಾಪನೆ - ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಷದ ಮಿತಿಯವರೆಗೆ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವಾಗ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆ.

2. ಮಂಟಪ - ಇದು ರವಿ ಸೂತ್ರ ಮುಂತಾದ ಯಾಗಶಾಲೆ. ಕುಂಡ - ಇದು ಚೌಕ ಕುಂಡ. ಮಂಡಲ - ಇದು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಗೌರೀ ಲತೆ, ಉಮಾಕಾಂತ ಮುಂತಾದ ಮಂಡಲೇಶ್ವರರು.

3. ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಮೂವತ್ತು ಕಳಂಜು ಬೆಳ್ಳಿ ಉತ್ತಮ; ಇಪ್ಪತ್ತು ಕಳಂಜು ಮಧ್ಯಮ; ಹತ್ತು ಕಳಂಜು ಅಧಮ. (ಕಳಂಜು - ಹನ್ನೆರಡು ಹಣದ ತೂಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅಳತೆ.) ಇದನ್ನು, "ಒರುಪಾನ್ ಕನಿಟ್ಟಮುಪ್ ಪಾನ್‌ಉತ್ತಮಮೇ, ಇರುಪಾನ್ ಕಳಂಚಿಡೈ ಎನ್(ರು) ಎಣ್" ಎಂದು ಬರುವ ಸೋಮವಾರ ಕಲ್ಪದ ಕುರಳ್ ಪದ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಆಚಾರ್ಯರ ಮಾತಿನಂತೆ ಸೋಮವಾರ ಮುಂಜಾನೆ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಶಿವ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ರಾತ್ರಿಯ ನಾಲ್ಕು ಜಾವಗಳಲ್ಲೂ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಆ ಪೂಜೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವ ಮೂಲಮಂತ್ರದಿಂದ ನೂರೆಂಟು ಆಹುತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಜಾವದಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾವದಲ್ಲೂ ಸಾವಿರ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಾವಿರ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಶಿವ ಮೂಲ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿ ಮಾಡಿ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕು. ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹದಿಮೂರು ಬಾಳೆಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹರಡಿ, ಹಸುವಿನ ಹಾಲಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹದಿಮೂರು ಕುಂಭಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೆ ಅರ್ಹರಾದ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದು ನೇಮಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಕುಂಡಲ ಮತ್ತು ಉಂಗುರವನ್ನು ನೀಡಿ, ಅವರನ್ನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಿ, ದಕ್ಷಿಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಪಾದುಕೆ, ಬೀಸಣಿಗೆ, ಛತ್ರಿ, ವಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಡಬೇಕು.

ನಂತರ, ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಅವರ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಹೂವುಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೂ, ಚಿನ್ನ, ನೀಲಮಣಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ, ವಸ್ತ್ರ, ಹಾರ, ಕೊಂಬಿನ ಅಲಂಕಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕರುವಿನೊಂದಿಗೆ கூடிய ಹಸುವನ್ನೂ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಉದ್ಯಾಪನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಆಚಾರ್ಯರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶಿವಭಕ್ತರೊಂದಿಗೂ, ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೂ, ಬಂಧುಗಳೊಂದಿಗೂ ಸೇರಿ ಭೋಜನ ಮಾಡುವುದು ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ.

ಸೋಮವಾರ ವ್ರತದ ಫಲ

ಈ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಹಿಂದೆ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಮುನಿಗಳೂ, ಹದಿನೆಂಟು ಗಣಗಳವರೂ ಆಚರಿಸಿದರು. ಮಾನವರೂ ಆಚರಿ

...ಪಡೆಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಭೋಗವನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಪಡೆದರು. ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸುವವರು, ಕ್ರೂರವಾದ ಹಗೆತನವೂ ಮನಸ್ಸಿನ ದುಃಖವೂ ನೀಗಿ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು ನಾಶವಾಗಿ, ಎತ್ತಿದ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಹೇಳಿದವರೂ ಕೇಳಿದವರೂ ಪತ್ನಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಬಂಧು-ಮಿತ್ರರು ಮುಂತಾದವರೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿ, ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಇಂದ್ರಪದವಿಗಳ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಸುಖವಾಗಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೂವರು ರಾಜರೂ ಇಂದ್ರನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು

ಈ ರೀತಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಸೋಮವಾರ ವ್ರತದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೂವರು ತಮಿಳು ರಾಜರೂ, ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮಧುರೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು; ಪೊற்றಾಮರೈ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮನವರನ್ನೂ ವಂದಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರು; ಆ ವ್ರತದ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ದೇವೇಂದ್ರನು ಅದನ್ನು ಅರಿತು, ಬಂದ ಮೂವರು ರಾಜರೂ ಕೂರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕಿಂತ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಬೇರೆ ಮೂರು ಸಿಂಹಾಸನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದನು. ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋದ ಮೂವರು ರಾಜರೂ ದೇವಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿ ಇಂದ್ರನ ಬಳಿ ಸಾರಿದರು. ಆಗ ತಾಳೆಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಚೇರನೂ, ಆತ್ತಿ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಚೋಳನೂ ಇಂದ್ರನು ತೋರಿಸಿದ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಉಕ்கிரಪಾಂಡ್ಯನು ಮಾತ್ರ ಇಂದ್ರನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕುಳಿತನು. ಇಂದ್ರನು ಪಾಂಡ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆಗೊಂಡು, ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರರಾದ ಚೇರನನ್ನೂ ಚೋಳನನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕುಶಲೋಪರಿ ಮಾತನಾಡಿ, "ನೀವು ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವರು ಇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮಘಪತಿಯೇ! ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಬೇಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂದ್ರನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಆ ಇಬ್ಬರ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಳೆ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, "ನೀವು ಹೋಗಿಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು.

೧೮೮ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮದುರೈಕ್

ದೇವಕೋರ್ನ್ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಹಾರವನ್ನು ನೀಡುವುದು

ಆ ರಾಜರು ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಬಳಿಕ ಇಂದ್ರನು, ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಗರ್ವದಿಂದ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಮಳೆಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಅವನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಒಂದು ತಂತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಅತ್ಯಂತ [೧] ಉನ್ನತವಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಮಾಡುವವನಂತೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕಿಂಕರರಿಂದ ಹೊತ್ತು ತರಲ್ಪಟ್ಟು, ಅವರ ಭುಜದ ಬಲವು ಕುಗ್ಗಿ ಬಳಲಲು ಕಾರಣವಾದ ಒಂದು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟನು. ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಇಸಿಕೊಂಡು, ಹೂವಿನ ಹಾರದಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ತನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು. [೧] ಇಂದ್ರನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಬೇವಿನ ಹೂವಿನ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎದೆಯುಳ್ಳವನೇ! ಇಂದಿನಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು 'ಆರಮ್ ತಾಂಗು ಪಾಂಡ್ಯನ್' ಎಂದು ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೌರವಿಸಲಿ" ಎಂದು ಹೊಗಳಿ ಹೇಳಿದನು. ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಆ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು சிறிதும் ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಆ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ತನ್ನ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನು ಮೋಡಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ, ಇಂದ್ರನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಚೇರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಚೋಳ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಸುರಿಯಿತು. ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು ಮಾತ್ರ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಪೊದಿಯ ಮಲೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿರುವ ಇಳಿಜಾರನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಆನೆ, ಸಿಂಹ, ಹಂದಿ, ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಜಿಂಕೆ ಮುಂತಾದ

---

೧. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನ್ನು, "ತಿಂಗಟ್ ಸೆಲ್ವನ್ ತಿರುಕ್ಕುಲಮ್ ವಿಳಂಗಚ್, ಸೆಂಕಣಾ ಯಿರತ್ತೋನ್ ತಿರಳ್‌ವಿಳಂಗು ಆರಮ್, ಪೊಂಗ್ ಕೊಳಿ ಮಾರ್ಪಿற ಪೂಂಡೋನ್ ವಾಳಿ" (ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್ - ಕಾಡು ಕಾಣ್ ಕಾದೈ) ಎಂದೂ, "ದೇವಕೋರ್ನ್ ಪೂಣಾರಙ್ ತೆನ್ನಕೋರ್ನ್ ಮಾರ್ಪಿನವೇ" (ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್ - ಆಯ್ಚ್ಚಿಯರ್ ಕುರವೈ) ಎಂದೂ, "ವಾನವಕೋರ್ನ್ ಆರಮ್ ವಯಂಗಿಯ ತೋಟ್ ಪಂಚವನ್ನನ್, ಮೀನಕ್ ಕೊಡಿಪಾಡುಮ್ ಪಾಡಲೇ ಪಾಡಲ್" (ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್ - ವಾಳ್ತು ಕ್ಕಾದೈ) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವಾಗ [1] ಪುಟ್ಕಲಾವರುತ್ತಮ್, ಸಂಗಾರಿತ್ತಮ್, ತುರೋಣಮ್, ಕಾಳಮುಗಿ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಮೋಡಗಳು ಆ ಪೊದಿಯಮಲೈಯ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು ಮೇಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು; ಕೂಡಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಆನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಂತೆ, ಕಠಿಣವಾದ ಸರಪಳಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನು.[2] ಅದನ್ನು ಇಂದ್ರನು ಕೇಳಿ ಸೌದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕಡುಕೋಪಗೊಂಡು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿ ಹೊರಟನು.

ಇಂದ್ರನೂ ಉಕ್ಕಿರವಳುದಿಯೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು

ಆಗ, ಸಮುದ್ರವು ಬತ್ತುವಂತೆ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಬಿಟ್ಟದ್ದನ್ನೂ, ಅತ್ಯಂತ ಬಲವಾದ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನೂ, ಮೋಡವನ್ನು ಸರಪಳಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಗರ್ವವನ್ನೂ ಇಂದ್ರನು ನೆನೆದು ನೆನೆದು, "ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಬಲ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಮನಗುಂದಿದನು; ಕೂಡಲೇ ಉಕ್ಕಿರ ಪಾಂಡಿಯನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ದೇವ ಸೇನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮದುರೈಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಗೂಢಚಾರರು ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ಉಕ್ಕಿರವಳುದಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ, "ಅರಸೇ! ನಮ್ಮ ನಗರದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವ ಸೇನೆಗಳು ಬಂದು ಸುತ್ತುವರೆದಿವೆ" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು. ಆಗ ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡಿಯನು ಕೋಪ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಎದ್ದು, "ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ರಥವನ್ನೂ ಆನೆಯನ್ನೂ ಕುದುರೆಯನ್ನೂ ಹೊರಡಲು ತಕ್ಕಂತೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರಿ! ವೀರರೆಲ್ಲರೂ ವೇಗವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ, "ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಯಾರು?"

---

1. ಈ ನಾಲ್ಕು ಮೋಡಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಚಿನ್ನ, ಹೂವು, ಮಣ್ಣು, ಕಲ್ಲು ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವವು.

2. ಇದನ್ನು, "ಇಡಿಯುಡೈಪ್ ಪೆರುಮಳೈ ಯೆಯ್ದಾ ದೇಕಪ್, ಪಿಳೈಯಾ ವಿಳೈಯುಟ್ ಪೆರುವಳಞ್ ಚುರಪ್ಪ, ಮಳೈಪಿಣಿತ್ ತಾಂಡ ಮನ್ನವನ್ ವಾಳ್ಗ" (ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್ - ಕಾಡುಗಾಣ್ ಕಾದೈ) ಎಂದೂ, "ಅಡುಪಡೈಪ್ ಪೂಳಿಯನ್ ಕಡುಮುರಣ್ ಪಟ್ರಿ, ಇಟ್ಟವೆಜ್ ಕೊಡುಞ್ಜಿರೈಪ್ ಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಕ್ಕುಲಮ್" (ಕಲ್ಲಾಡಮ್) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಪಾಂಡಿಯನು ಮೋಡಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳವು "ಕಟ್ಟು ನಲ್ಲೂರ್" ಎಂದೂ, ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳವು "ಇರುಞ್ಜಿರೈ" ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇರುಞ್ಜಿರೈಯು, ಕಟ್ಟುನಲ್ಲೂರ್‌ಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ 'ಕಟ್ಟು ನಲ್ಲೂರ್ ಇರುಞ್ಜಿರೈ' ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇವು ಮಾನಾಮದುರೈಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿವೆ.

೧೯೦ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮದುರೈಕ್

ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಆನೆಯನ್ನೇರಿ ನಗರದ ಕೋಟೆಯನ್ನು ದಾಟುವ ಮುನ್ನ, ದೇವತೆಗಳು ಹತ್ತಿರಬಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಹಲವು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಎಸೆದರು; ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆಯಂತೆ ಸುರಿಸಿದರು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನಿಕರು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ವಿವಿಧ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಎಸೆದು, ಬಾಣಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಾಲುಗಳು ತುಂಡಾದವು; ಕೆಲವರಿಗೆ ತಲೆಗಳು ಒಡೆದವು; ಕೆಲವರಿಗೆ ಭುಜ ಮತ್ತು ಕೈಗಳು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ರಕ್ತದ ನೀರು ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಸಮುದ್ರದತ್ತ ಹರಿಯಿತು. ಭೂತಗಳೂ ಹದ್ದುಗಳೂ ದೆವ್ವಗಳೂ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆರೆದವು. ದೇವತೆಗಳ ನಾಯಕನಾದ ಇಂದ್ರನ ಸೈನ್ಯಗಳು ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡಿದವು. ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರುಂಡವಿಲ್ಲದ ಮುಂಡಗಳು ಕುಣಿದವು; ಭೂತಗಳು ಹಾಡಿದವು; ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಕೊಟ್ರವೈಯ (ದುರ್ಗೆಯ) ಪಾದಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡವು; ಹೆಣಗಳ ರಾಶಿಗಳು ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದವು.

ಇಂದ್ರನು, ತನ್ನ ವೀರ ಸೈನ್ಯಗಳು ನಾಶವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು, ತಳಮಳಿಸಿ ಶಪಥಗೈದು ದೈವಿಕ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮೊದಲು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿದನು. ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನು ಚಂದ್ರಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಡೆದನು. ದೇವತೆಗಳ ಅರಸನು ನರಸಿಂಹಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಶರಭಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದನು. ಇಂದ್ರನು ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಮೀನವನ್ (ಪಾಂಡ್ಯನು) ಜ್ಞಾನಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಅದನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದನು. ನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಇಂದ್ರನು ಪಾಂಡ್ಯನ ಮೇಲೆ ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಎಸೆದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದನು. ಸಿಂಹದಂತಿರುವ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಳೆಯನ್ನು (ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು) ತಿರುಗಿಸಿ ವೇಗವಾಗಿ ಎಸೆದನು. ಆ ಬಳೆಯು, ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಕೆಡವಿ ಇಂದ್ರನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ಒಡೆಯಿತು೧. ಕೂಡಲೇ

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ವಚ್ಚಿರತ್ ತಡಕ್ಕೈ ಅಮರರ್ ಕೋಮಾನ್, ಉಚ್ಚಿಪ್ ಪೊನ್ಮುಡಿ ಒಳಿವಳೈ ಯುಡೈತ್ತಗ್ಗೈ" (ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್ - ಕಟ್ಟುರೈಕ್ ಕಾದೈ) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಇಂದ್ರನು ನಾಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಭಯದಿಂದ ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡಿದನು; 1 "ಕ್ರೌಂಚ ಪರ್ವತವನ್ನು ಸೀಳಿದ ಮುರುಗ ದೇವನಂತೆ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನು ಎಸೆದ ಬಳೆಯು (ಚಕ್ರವು) ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸದೆ ನನ್ನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಲು ಕಾರಣ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆಗಿದೆ" ಎಂದು ಶಿವನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದನು.

ಇಂದ್ರನ ವಿನಂತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮೋಡಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದು

ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಇಂದ್ರನು ತರುವಾಯ, "ನಿನ್ನ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಊರುಗಳಿಗೂ ಮಳೆಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಬಂಧನವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ನನ್ನ ಮೋಡಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗು" ಎಂದು ಉಗ್ರವಳುದಿಗೆ ಒಂದು ಓಲೆಯನ್ನು (ತಿರುಮುಗಮ್) ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಓಲೆಯನ್ನು ತಂದ ದೇವದೂತನು ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ, ಬದಿಗೆ ಸರಿದು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಿಂತು ಓಲೆಯನ್ನು ಚಾಚಿದನು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬನು ಅದನ್ನು ಇಸಿಕೊಂಡು ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಓದಿ ಹೇಳಿದನು. ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಂದ್ರನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬದ ಕಾರಣ ಮೋಡಗಳನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ, ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬ 2 ವೇಳಾಳನ್ (ಏಕವೀರನ್ ಎಂಬುವವನು) ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅರಸೇ! ನಾನು ಜಾಮೀನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಕಷ್ಟ ಬಂದು, ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಅಪಾಯ ಉಂಟಾ...

---

1. ಉಗ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಜಯಿಸಿದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳವು, 'ತನಿಚ್ಚಯಮ್' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು, 'ಐಯಂಕೋಟ್ಟೈ ತನಿಚ್ಚಯಮ್' ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಊರು ಮಧುರೈಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಚೋಳವಂದಾನ್‌ಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದೆ.

2. ಈ ವೇಳಾಳನ್ ಪಾಂಡಿ ಮಂಡಲದ ಕಳವೇಳ್ವಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ (ಕಾಟ್ಟು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ) ಇರುವ ಏಳು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ನಾಮನೂರನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು. ಮಧುರೈಗೆ ನೇರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವೀರಚೋಳನ್ ಎಂಬ ಊರಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕಳವೇಳ್ವಿ ನಾಡು ಇದೆ. ಈ ವೇಳಾಳನ್ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟು 'ನಾವು ಮುಂದು' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಊರು 'ನಾಮುನೂರ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಮೋಡಕ್ಕೆ (ಮಳೆಗೆ) ವೇಳಾಳನ್ ಜಾಮೀನು ನೀಡಿದ ಸ್ಥಳವು, ಕಪ್ಪಿಂಚಿ ನಾಡನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ "ಕಾರ್ವಳಂಗೊಳ್ ಮಂಡಲಮ್" ಅಥವಾ "ಮಳೈಕ್ಕುಪ್ ಪಿಣೈಕೊಡುತ್ತ ಮಂಗಲನಾಡು" ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಪರಮಕ್ಕುಡಿಗೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ.

ಆದರೂ [1]ಸತ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವ ವೇಳಾಳ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವನ ಮಾತನ್ನು, ಭಗವಂತನು ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹೇಳಿದ ವೇದವಾಕ್ಯದಂತೆ ನಂಬಿ, ಉಕ்கிரಪಾಂಡ್ಯನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮೋಡಗಳ ಬಂಧನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನು. ನಾಲ್ಕು ಮೋಡಗಳೂ ಆನೆಗಳಂತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದವು.

ಪಾಂಡಿನಾಡು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳಗುವುದು

ತದನಂತರ, ಇಂದ್ರನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಪಾಂಡಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಬಾರಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಬಾವಿ, ಕೆರೆ, ನದಿ, ಮಡು ಮುಂತಾದವುಗಳು ತುಂಬಿ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿಯும் ತಗ್ಗುಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯும் ಕೆಂಪಕ್ಕಿಯ ಭತ್ತವೂ ಕಬ್ಬೂ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದವು. ಹೂವಿನ ತೋಟಗಳು ಶೋಭೆಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಿದವು. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಕನ್ನಿನಾಡು ಆಗಿರುವ ಪಾಂಡಿನಾಡು ಶೋಭೆ ಪಡೆದು ಬೆಳಗಿತು.

ಪದ್ಯ — 59
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — 1111

---

1. ವೇಳಾಳರು ಸತ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೇಕ್ಕಿಳಾರ್ ಪುರಾಣದ ಪದ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು: "ಹಗೆ ಸಾಧಿಸಿ ಪಳಯನೂರಿನ ನೀಲಿಯು ಮಾಡಿದ ವಂಚನೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ತಾವು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ತಪ್ಪದೆ ಕೆಂಪನೆಯ ಬೆಂಕಿಯ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪತ್ತು ಜನರೂ ಮುಳುಗಿ, ಗಂಗೆಯೆಂಬ ನದಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕೆಂಪನೆಯ ಜಟೆಯುಳ್ಳ ತಿರುವಾಲಂಗಾಡಿನ ಅಪ್ಪನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ನಿಮಿರಿ ಆಡುವ ಪಾದದ ಕೆಳಗೆ ಸತ್ಯದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ವೇಳಾಳರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಅಳೆದು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ" ಎಂಬುದು.

೧೫. ಮೇರುವನ್ನು ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆದ ಪಡಲಮ್

ವೀರಪಾಂಡಿಯನ್ ಜನನ

ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡಿಯನು ಹಿಂದೆ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರು ತನಗೆ ಹೇಳಿದ ಸೋಮವಾರ ವ್ರತವನ್ನು ಅಂದಿನಿಂದ ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು, ಅದರ ಫಲವೆಂಬಂತೆ ಕಾಂತಿಮತಿಯ ಪವಿತ್ರ ಉದರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸತ್ಪುತ್ರನು ಬಂದು ಉದಯಿಸಿದನು. ಮನ್ಮಥನಂತಿದ್ದ ಆ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಗರದ ಜನರು ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಜಯಂತನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಇಂದ್ರನು ಪಟ್ಟ ಸಂತೋಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡಿಯನು ಹೊಂದಿದನು; ಜಾತಕರ್ಮ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಚೆಯ್ದು ಮುಗಿಸಿ ಆ ಪುತ್ರನಿಗೆ, 'ವೀರ ಪಾಂಡಿಯನ್' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಸೂಕ್ತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಪುತ್ರನು ವೇದಗಳು ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಕಲೆಗಳನ್ನೂ, ಆನೆ ಸವಾರಿ, ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ, ರಥ ಚಾಲನೆ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ತರಬೇತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ಬೆಳಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡಿಯನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು.

ಮತ್ತೆ ಗ್ರಹಗತಿಗಳು ಬದಲಾದುದರಿಂದ ಮಳೆ ನಿಲ್ಲುವಿಕೆ

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗ್ರಹಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಬದಲಾದವು. ಅದರಿಂದ, ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ನದಿ, ಕೆರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಒಣಗಿದವು. ಋತುಮಾನ ಬದಲಾಗಿ ಜೀವರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿದವು. ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಬಡತನದ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು.

ಪಾಂಡಿಯನು ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮಳೆಯ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು, "ಮಹಾರಾಜರೇ! ಇತರ ಗ್ರಹಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ನಿಂತಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡಿಯನು, ಮಗುವಿಗೆ ಬಂದ ರೋಗವನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಗುವ ತಾಯಿಯಂತೆ ಮರುಗಿ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಅಯ್ಯನೇ! ಜೀವರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಹಳ ಕೃಶವಾಗಿ ಬಳಲುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿ ನಿಂತು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ಕಾಲದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದೆ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದವರಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಕರೆಯಲ್ಲಿರದ ಅಪಾರವಾದ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವನಾಗಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಸೂರ್ಯನೂ ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು.

ಇರೈವನ್ ಪಾಂಡ್ಯನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಉಕ್ಕಿರ ಪಾಂಡ್ಯನು, ತನ್ನ ಛತ್ರದಡಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಹಸಿವಿನ ಸಂಕಟವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನೊಳಗೆ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಾಗಿ ಮುಖದ ಕಳೆಗುಂದಿ, ಮಹಾ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆಯೇ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲವಾಣರ್ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಎದ್ದುಬಂದು, "ಬೆಳಕು ಸೂಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಉಳ್ಳವನೇ! ಈಗ ಮಳೆ ಸುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ನೀನು ಅದನ್ನು ಬಯಸಿ ದುಃಖಿಸಬೇಡ; ಪರ್ವತಗಳಿಗೆ ರಾಜನಾಗಿ விளங்கும் ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿಡಲಾಗಿದೆ. ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಅದರ ಅಹಂಕಾರ ಅಡಗುವಂತೆ ಚೆಂಡಿನಿಂದ (ಗಧೆಯಿಂದ) ಹೊಡೆದು, ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಚಿನ್ನವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಕೊಠಡಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿ, ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡು, ಆ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಚ್ಚಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಲಾಂಛನವನ್ನು (ಮುದ್ರೆಯನ್ನು) ಹಾಕಿ ಬರತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಉಕ್ಕಿರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಉತ್ತರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಉಕ್ಕಿರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಎಚ್ಚೆತ್ತು, ಸೂರ್ಯನು ಮೂಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಎದ್ದು, ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಉಕ್ಕಿಬರುವ ಸೈನ್ಯದ ಗುಂಪು ಹೊರಗಡೆ ಸುತ್ತುವರೆದು ಬರಲು, ಗೋಪುರದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದಾಟಿ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ತೆರಳಿದನು. ಆಗ ಮುರಸುಗಳು (ನಗಾರಿಗಳು) ಮೊಳಗಿದವು. ಶಂಖಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡಿದವು. ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳು ಆರ್ಭಟಿಸಿದವು. ಬಿಳಿಯ ಚಾಮರಗಳು ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಬೀಸಿದವು. ವೇದಪಂಡಿತರು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಕವಿಗಳು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡಿದರು. ಅರಸನು ರಥವನ್ನೇರಿದನು; ಸಾರಥಿಯು ವೇಗವಾಗಿ

ಕಾಂಡಮ್] 15. ಮೇರುವನ್ನು ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆದ ಪಡಲ...

ರಥವನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಲಾಯಿಸಿದನು. ಹವಳದ ಹಿಡಿಕೆಯುಳ್ಳ ನವಿಲುಗರಿಯ ಛತ್ರಿ, ಚಿನ್ನದ ಹಿಡಿಕೆಯುಳ್ಳ ಮುತ್ತಿನ ಛತ್ರಿ, ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿದ ಹಿಡಿಕೆಯುಳ್ಳ ವಿಜಯ ಧ್ವಜಗಳು, ಆನೆಗಳು, ಕುದುರೆಗಳು, ವೀರರ ಸಮೂಹ, ರಥಗಳ ಸಮೂಹ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಹೊತ್ತು ದೇಹ ಸವೆಸಿದಳು. ಬಾಗಿದ ಉಗುರುಗಳೂ, ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆ ಬೀರುವ ತೆರೆದ ಬಾಯಿಯೂ, ಅತಿಯಾದ ಕೋಪವೂ ಉಳ್ಳ ಹುಲಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವಜವೂ, ಬಾಗಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಧ್ವಜವೂ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರಲು, ನೆಲವನ್ನು ಸವರಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸೊಂಡಿಲುಳ್ಳ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಮೀನಿನ ಧ್ವಜವು ವಿಶಾಲವಾದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಹಾರಾಡಿತು.

ಹೀಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಸಮುದ್ರವು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಸಾಗುವಂತೆ ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ತಮಿಳು ಮಾತನಾಡುವ ಕನ್ನಿ ನಾಡನ್ನು ದಾಟಿ ಚೋಳ ನಾಡನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಆಗ ಚೋಳ ರಾಜನು ಎದುರುಬಂದು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು. ನಂತರ ಮೀನವನ್ (ಪಾಂಡ್ಯನು), ತೊಂಡೈ ನಾಡನ್ನೂ, ತೆಲುಗು ನಾಡನ್ನೂ, ತಾಳೆಮರಗಳನ್ನು ಬೇಲಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಕರುನಾಡನ್ನೂ, ಕಾಡು, ಬೆಟ್ಟ, ನದಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮಾಳವ ನಾಡನ್ನು ತಲುಪಿದನು; ಅಲ್ಲಿಂದ ಕ್ರೂರವಾದ ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ವಿರಾಟ ನಾಡನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಲ್ಲೈ (ಅರಣ್ಯ) ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಕುರಿಂಜಿ (ಬೆಟ್ಟದ) ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ದಾಟಿ ತೆಂಗಿನಮರಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಮಧ್ಯ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಗಂಗೆ ಹರಿಯುವ ಕಾಶಿ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಅಖಿಲೇಶನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಗಾವುದ ದೂರವನ್ನು ದಾಟಿದ ನಂತರ ಸಿಂಹ, ಯಾಳಿ, ಆನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸಂಚರಿಸುವ, ಜನರು ಹೋಗದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋದನು. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವುಳ್ಳ ಕುಮರಿ ಖಂಡವನ್ನು ದಾಟಿ ಇದರಂತೆ ಇನ್ನೂ ಎಂಟು ಖಂಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಾರತ ಖಂಡವನ್ನು ದಾಟಿ ಹಿಮಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅದರ ಆಚೆಗಿರುವ ಕಿಂಪುರುಷ ಖಂಡವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅದನ್ನು ದಾಟಿ ಹೇಮಕೂಟವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅದನ್ನು ದಾಟಿ ಹರಿವರ್ಷ ಖಂಡವನ್ನು ತಲುಪಿ ಅದನ್ನು ದಾಟಿ ಆಚೆ ಹೋಗಿ ನಿಷಧ ಪರ್ವತವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅದನ್ನೂ ದಾಟಿ ಜಂಬು ನದಿ ಹರಿಯುವ ಇಳಾವೃತ ಖಂಡವನ್ನು ತಲುಪಿ

...ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ಕಂಡನು. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಸೇನೆ...
...ಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಬಲವಾಗಿ ಸುತ್ತುವರಿದು ಹರಿಯುವ ಜಂಬು...
...ನದಿಯ ಬಳಿ ಹಸಿರಾದ ಹೊಲಗಳನ್ನೂ ಕಾಡನ್ನೂ ನೋಡಿ
ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ನೇರಳೆ ಮರ ನಿಂತಿರುವ
ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತನು.

ಉಕ್ಕಿರ ವಳುದಿಯು ಮೇರುವನ್ನು ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದು

ಆಗ ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡ್ಯನು ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪರ್ವತಗಳ ಅರಸನೇ! ನನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಶಿವನ ಪವಿತ್ರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಬಿಲ್ಲೇ! ಭೂಮಿಗೆ ಆಧಾರವೇ! ಗ್ರಹಗಳೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವ ದೈವಿಕ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಪರ್ವತವೇ! ದೇವತೆಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಆಲಯವೇ!" ಎಂದು ಕರೆದನು; ಮಹಾ ಮೇರುಪರ್ವತವು ಕೂಡಲೇ ಬಾರದೆ ಕಾಲವಿಳಂಬ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ, ಇಂದ್ರನನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಆ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಕೋಪವೂ ಮೇರುವಿನ ಅಹಂಕಾರವೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಆ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆದನು.[1] ಕೂಡಲೇ ಎಂದಿಗೂ ಅಲುಗಾಡದ ಮೇರುಪರ್ವತವು ಅಲುಗಾಡಿ ಚಿನ್ನದ ಚೆಂಡು ಅದುರುವಂತೆ ಅದುರಿತು. ಅದರ ಶಿಖರಗಳೂ ಆ ಶಿಖರಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಲಯಗಳೂ ಒಡೆದವು; ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವು ಸೀಳಿ ಪುಡಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆ ಹಲವು ರತ್ನಗಳೂ ಚದುರಿದವು; ಮೇರುವಿನ ಬಳಿ ಸುತ್ತುವರಿದು ನಿಂತಿದ್ದ [2]ಪರ್ವತಗಳು ಎಂಟೂ, ಕೆಂಪುಚಿನ್ನದಿಂದಾದ [3]ಅಡೈಕಲ್ (ಪಕ್ಕದ ಪರ್ವತಗಳು) ನಾಲ್ಕೂ, [4]ಕಂದಕಗಳು (ತೊರೆಗಳು) ನಾಲ್ಕೂ,

---

1. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರಿಕಾಲನೂ ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಚೆಂಡಿನಿಂದ ತಾಕ್ಕಿದನು ಎಂಬ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಇದನ್ನು, "ಚೆಂಡುಕೊಂಡು ಕರಿ ಕಾಲನ್ ಒರುಗಾಲಿಲ್ ಇಮಯಚ್ ಸಿಮ್ಮೈಯಮಾಲ್ ವರ್ರೈ ತಿರಿತ್ತರುಳಿ ಮೀಳ" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲಿಂಗತ್ತುಪ್ಪರಣಿ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

2. ಪರ್ವತಗಳು ಎಂಟು - ನಿಷಧ, ಹೇಮಕೂಟ, ಹಿಮಾಲಯ, ನೀಲ, ಶ್ವೇತ, ಶೃಂಗ, ಗಂಧಮಾದನ, ಮಾಲ್ಯವಾನ್ ಎಂಬ ಎಂಟು ಪರ್ವತಗಳು.

3. ಅಡೈಕಲ್ ನಾಲ್ಕು - ಮಂದರ, ಗಂಧಮಾದನ, ವಿಪುಲ, ಪಾರ್ಶ್ವ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪಕ್ಕದ ಪರ್ವತಗಳು.

4. ಕಂದಕ ನಾಲ್ಕು - ಅರುಣ, ಮಾನಸ, ಅಸಿತೋದ, ಮಾಮಡು ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ನೀರಿನ ತೊರೆಗಳು.

[1] ನಾಲ್ಕು ಉದ್ಯಾನಗಳೂ, [2] ನಾಲ್ಕು ಮರಗಳೂ ನಡುಗಿದವು. ನಾಯಕನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಗುವುದೇ? ಆಗದು. ಹೀಗೆ ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನ ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ பின்பு, ಮೇರುಮಲೆಯ ದೇವತೆಯು ಎಂಟು ತೋಳುಗಳೂ ನಾಲ್ಕು ತಲೆಗಳೂ, ಒಂದು ಬಿಳಿಯ ಛತ್ರಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ ರೂಪದೊಂದಿಗೆ ಎದ್ದುಬಂದು ನಾಚಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು.

ಮೇರುಮಲೆಯೂ ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನೂ

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನು ಕೋಪ ತಣಿದು ಮೇರುವನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ಇದುವರೆಗೂ ಬಾರದೆ ಕಾಲ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿದ್ದೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಮೇರುಮಲೆಯು, "ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನಂಬಿಯೇ! ಕೇಳಿರಿ; ಅಡಿಯೇನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಈ ರೂಪದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೆಯನ್ನೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ; ಇಂದು ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಾಮವೆಂಬ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಮೋಹವೆಂಬ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಪೆರುಮಾನನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ವಂದಿಸುವುದನ್ನು ಮರೆತು ಇದುವರೆಗೂ ಕಾಲ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿ ನಿಂತೆನು; ಈ ಮಹಾ ಪಾಪದಿಂದ ಪೆಟ್ಟನ್ನೂ ತಿಂದೆನು; ಒಂಟಿಯಾದ ನನ್ನ, ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿನ ಪಾಪವನ್ನು ನೀಗಿಸಿದಿರಿ; ಇದಕ್ಕೆ ಅಡಿಯೇನು ಮಾಡುವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವೇನು? ಅದಿರಲಿ, ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು? ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪಾಂಡ್ಯನು, "ನಾನು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಂದೆನು" ಎಂದನು. ಮೇರುಮಲೆಯು, "ಅಯ್ಯಾ! ನೀವು ಬಯಸಿದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವು, ಅದೋ ಆ ಮಾವಿನ ಮರದ ನೆರಳಿನ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ತೋರಿಸಿತು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ನಾಡಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ

ಉಗ್ರಪಾಂಡ್ಯನು ಆ ಚಿನ್ನದ ಕೋಣೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ, ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿ ತನ್ನ ಆಸೆಯಷ್ಟಿರುವ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬಾಚಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ, ಉಳಿದ

---

1. ನಾಲ್ಕು ಉದ್ಯಾನಗಳು - ಸಯಿತ್ತಿರಮ್, ನಂದನಮ್, ವೈಪ್ಪಿರಸಮ್, ತಿರುತಾಕ್ಕಿಯಮ್ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಉದ್ಯಾನಗಳು.

2. ನಾಲ್ಕು ಮರಗಳು - ಕಡಂಬ, ನೇರಳೆ, ಅರಳಿ, ಆಲ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಮರಗಳು.

ಚಿನ್ನವನ್ನೂ ತನ್ನದಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೂ [೧]ಗುರುತನ್ನೂ (ಮೀನಿನ ಮುದ್ರೆ) ಕೆತ್ತಿಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಸೇರಿ, ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ರಥವೇರಿ ಹೊರಟನು; ಚಿನ್ನದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನೂ, ಭೋಗಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ಇತರವುಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ, ಜನರು ವಾಸಿಸುವ ಭೂಭಾಗವನ್ನು ಬಂದು ತಲುಪಿದನು; ಮಧ್ಯಮ, ವಿರಾಟ, ಮಾಳವ, ತೆಲುಂಗ ಎಂಬ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರಸರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಗರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಎದುರುನೋಡಿ, ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಸೇನೆಗಳೊಡನೆ ಎದುರಾಗಿ, ಉಪಚಾರ ಮಾಡಲು, ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತಣ್ಣನೆಯ ತಮಿಳು ಬಳಸುವ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡನ್ನು ತಲುಪಿ, ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು; ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಧಾವಿಸಿ ರಥದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಅಷ್ಟಾಂಗ ಪಂಚಾಂಗವಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು ಮದುರೈಯತ್ತ ನಡೆದನು; ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ, ಶೈವ ಮಹಾಶಯರೂ, ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಆಂತರಿಕ ಸೇವಕರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ವೈಗೈ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಮದುರೈಯ ಪವಿತ್ರ ಬೀದಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ವೇದಗಳು ಮೊಳಗುವ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಮದುರೈ ನಾಯಕನನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನಾಡು ಮತ್ತೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದುದು

ತರುವಾಯ, ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡ್ಯನು ಮೇರುಪರ್ವತವು ನೀಡಿದ ಚಿನ್ನದ ರಾಶಿಯನ್ನು ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಗುಡ್ಡೆಹಾಕಿ ಹಲವು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ನೀಡಿ ಕಾಪಾಡಿ [೨]ದೈವ, ಪಿತೃಗಳು, ಬಂಧುಗಳು, ಅತಿಥಿಗಳು ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯವರನ್ನೂ ಪೋಷಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದನು. ಆಗ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು, ಕಾಪಾಡುವುದು, ನಾಶಮಾಡುವುದು, ಮರೆಮಾಚುವುದು, ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಕಯಲೆಳುದಿಯ ಇಮಯ ನೆಟ್ರಿಯಿನ್" (ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್-ಆಯ್ಚ್ಚಿಯರ್ ಕುರವೈ) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

೨. ಇಲ್ಲಿ, "ತೆನ್ಪುಲತ್ತಾರ್ ದೈವಮ್ ವಿರುನ್ದೊಕ್ಕಲ್ ತಾನೆನ್ರಾಂಗ್(ಗು), ಐಮ್ಬುಲತ್ತಾ(ರು) ಓಮ್ಬಲ್ ತಲೈ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಅನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಕಾಂಡಮ್] 15. ಮೇರುವೈಚ್ ಚೆಂಡಾಲ್ ಅಡಿ್ತ ಪಡಲಮ್ 199

ಎನ್ನುವ ಐದು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವ ಗ್ರಹಗಳು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದವು. ಪಾಂಡ್ಯನಾಡು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮಳೆಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವು. ಅದರಿಂದ ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಸಿವು ನೀಗಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದವು.

ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟದ ದೇವರು ನೀಡಿದ ಪುಣ್ಯ ನಿಧಿಯನ್ನು ಆ
ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಗುಡ್ಡೆಹಾಕಿ ನೀಡಿ, ಹಲವು ಕುಡಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ,
ದಕ್ಷಿಣ ಪರ್ವತದ ಒಡೆಯನು ದೇವರು, ಪಿತೃಗಳು, ಬಂಧುಗಳು,
ತನ್ನ ಮನೆಯ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಗರ್ವದಿಂದಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ.

ಐದು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಈಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವ ಗ್ರಹಗಳು
ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಯ ಬದಲಾವಣೆ ನೀಗಲು, ಪಾಂಡ್ಯನಾಡೆಲ್ಲೆಡೆ ಮಳೆ
ಸುರಿಯುವ ಕಾರ್ಯ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಂಚಿ ನೀಡಲು
ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಹೊಂದಿ ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಮೃದ್ಧವಾದವು.

ಉಕ್ಕಿರವಳುದಿಯು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಶಿವಪದವನ್ನೈದುವುದು

ಹೀಗೆ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪಾಂಡ್ಯನೆಂಬ ಉಕ್ಕಿರವಳುದಿಯು ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿ, ತನ್ನ ಮಗನಾದ ವೀರಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿ, ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯನಾದನು.

ಪದ್ಯ - 41
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 1152

೧೬. ವೇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ಪ್ರಪಂಚವು ಅಳಿದು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುವುದು

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಭೂತಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಬದಲಾಗಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ನಾನ್ಮುಗನ್, ತಿರುಮಾಲ್, ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ಪದವಿಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದಂತೆಯೇ ಅಡಗಿದವು. ಒಂದು ಪ್ರಳಯಕಾಲ ಬರಲು ವೇದಗಳೂ ಲಯವಾದವು. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಮುಂದೆ ಅರಳುವ ಕಮಲದ ಹೂವಿನಂತೆ, ಶಿವನ ೧ತಿರುಮುನ್ನರ್ (ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ) ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ೨ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಮುಂದೆಯೂ ಶಿವಪರಂಜ್ಯೋತಿಯು ಮುತ್ತೊಳಿಲ್ಗಳನ್ನು (ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ) ನಡೆಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ತಿರುಮಾಲನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು, ಆ ತಿರುಮಾಲನ ನಾಭಿಕಮಲದಿಂದ ದುಂಬಿಯಂತೆ ನಾನ್ಮುಗನ್ ಹುಟ್ಟಿ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು.

ಮುನಿಗಳು ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗದೆ ಚಿಂತೆಗೀಡಾಗುವುದು

ಆಗ ವಿಷವನ್ನುಂಡು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಉಸಿರು ನೀಡಿದ ದೇವದೇವನಾದ ಶಿವನ ತಿರುವಾಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ೩ಪ್ರಣವವು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದರಿಂದ ವೇದಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹುಟ್ಟಿದವು. ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯ ವಾಸಿಗಳಾದ ಕಣ್ವರ್, ಕರುಕ್ಕರ್ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳು ಆ ವೇದಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅವುಗಳ ಒಳಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಗೊಂದಲಗೊಂಡು ಮನಸ್ಸೂ ಮುಖವೂ ಬಾಡಿ ಚಿಂತೆಗೀಡಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಆಣವಮಲದ ಬಲವನ್ನು ಗೆದ್ದವರಾದ ಅರಪತ್ತರ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮುನಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಗಳು ಬಂದ ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದರು.

೧. ತಿರುಮುನ್ನರ್ - ಸನ್ನಿಧಿ - ಶಕ್ತಿ ಸಂಕಲ್ಪ.

೨. ಇಲ್ಲಿ, "ವಿಣ್ಣುದಲ್ ಪೂದಲಮ್, ಒನ್ರಿಯ ಇರುಸುಡರ್ ಉಂಬರ್ಗಳ್ ಪಿರವುಮ್, ಪಡೈತ್ತಳಿತ್(ತು) ಅಳಿಪ್ಪಮುಮ್ ಮೂರ್ತ್ತಿಗ ಳಾಯಿನೈ" (ಸಂಬಂಧರ್ ತೇವಾರಮ್ - ತಿರುವೇಳು ಕೂಟ್ರಿರುಕ್ಕೈ) ಎಂದೂ, "ಅವನ್ನೆ ಎದುವೆನುಮ್ ಅವ್ವೆಮೂ ವಿನ್ನೈಮೈಯಿನ್" (ಶಿವಜ್ಞಾನಬೋಧ ಮುದರ್ ಸೂತ್ತಿರಮ್) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವು.

೩. ಪ್ರಣವಮ್ - ಇದು ಶಬ್ದ ರೂಪವಾದ ಅಪರ ಪ್ರಣವ.

೧೬. ವೇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ 201

ಅರಬತ್ತರು ಮುನಿಗಳ ದುಃಖವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದು

ಅರಬತ್ತರು ಮುನಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಬಾಂಧವ್ಯ, ದುಃಖ, ಆಸೆ, ದ್ವೇಷ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತೊರೆದ ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಗಿ ಮುಖ ಬಾಡಿರಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮುನಿಗಳು ಅರಬತ್ತರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ನಾವು ಭ್ರಮೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ತೊರೆದ ಶಿವನು ಕರುಣಿಸಿದ ವೇದಗಳನ್ನು ಕಲಿತೆವು; ಅವುಗಳ ಒಳಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಗುರು ಇಲ್ಲದೆ ಕತ್ತಲಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿ ಇದ್ದೇವೆ; ಆದಕಾರಣ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇನು?" ಎಂದರು.

ಆಲವಾಯ್ ದೇವರೇ ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವರು

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅರಬತ್ತರು, "ಮುನಿಗಳೇ! ವೇದವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಶಿವನೇ ಕರುಣೆಯ ರೂಪತಾಳಿ ಬಂದು ಆ ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವನು; ಅದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯ ಏನಿದೆ ಹೇಳಿರಿ? ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಕೈಗೂಡುವ ಫಲವಿಲ್ಲ. ಆ ತಪಸ್ಸುಗಳೂ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಫಲ ನೀಡದು. ಆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಫಲ ನೀಡುತ್ತವೆ; ಆ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾದ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಾತಪಸ್ಸು ಸುಲಭವಾಗಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಫಲ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರವು, ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ರೂಪವಾಗಿರುವ ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಗುಲ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳಗುವ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಪುರವಾದ ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣವೇ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದೇವತೆಗಳೂ, ಮುನಿಗಳೂ ಮಹಾತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ವಿಣ್ಣೆಳಿ ವಿಮಾನದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಾಲ ಮರದ ನೆರಳಿನಿಂದ ಅಗಲದೆ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪರಮದೇವನಾದ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯು, ತಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ನಿಂತ ಸನಕ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಅಪರೂಪದ ಕಲೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ"

"ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯೇ ನಿಮಗೆ ತಾವು ಕರುಣಿಸಿದ ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವರು; ನೀವು ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಠಿಣ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮುನಿಗಳು ಮದುರೈಗೆ ತೆರಳಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು

ಕಣ್ಣುವರ್ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಅರಪತ್ತರೈ ವಂದಿಸಿ, ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಮದುರೈಯನ್ನು ತಲುಪಿ, ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಪೊಟ್ರಾಮರೈ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರು; ತರುವಾಯ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಭಕ್ತಿಯು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಲು, ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಎಂಟು ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟಗಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟವು ಬೆಳಗುವಂತೆ ಕಾಣುವ ಇಂದ್ರ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ದೇವದೇವನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ, ಪರಮಾನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದರು; ಕೈಗಳು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಯಲ್ಪಡಲು, ಕಣ್ಣುಗಳು ಆನಂದಭಾಷ್ಪಗಳೆಂಬ ಜಲಪಾತವನ್ನು ಸುರಿಸಲು, ಕಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಕೈಗಳು ನಡುಗಲು, ಬಾಯಿತೊದಲುತ್ತಾ ನಿಂತು ಭಗವಂತನನ್ನು நோக்கி, "ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವು ಇನ್ನೂ ಕಾಣಲಾರದ ಕರಿಯ ಕಂಠವನ್ನು ಉಳ್ಳವನೇ! ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯವನ್ನಾಡುವ ದೇವದೇವನೇ! ದೇವತೆಗಳು ಬದುಕಲು ವಿಷವನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಉತ್ತಮನೇ! ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು" ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಮತ್ತೂ எம்பெருಮಾನನ್ನು நோக்கி, "ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಮನಸ್ಸು ಗೊಂದಲಗೊಂಡು ಬಾಡಿದ ನಮಗೆ ನೀವೇ ಆ ವೇದಗಳ ಒಳಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿಂತು ಕರುಣಿಸಿದಿರಿ; ಆ ವೇದಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಅರ್ಥ ಯಾವುದಿದೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು; ಅದರ ನಂತರ, ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೈಯನ್ನೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಕಲ್ಲಾಲ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಮುನಿಗಳು ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವುದು

ಅಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುವರ್ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳು, ತಂಪಾದ ಸ್ಫಟಿಕ ಬೆಟ್ಟದಂತಹ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪವಿತ್ರ ದೇಹವೂ, ಆ ಸ್ಫಟಿಕ ಬೆಟ್ಟದ ತಳದಲ್ಲಿ ಪதிக்கப்பட்ட ಹವಳದಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳೂ, ಕೆಂಪಾದ ಪವಿತ್ರ ಬಾಯೆಂಬ ಕಮಲದ ಹೂವೂ, ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಪವಿತ್ರ ಕೈಗಳು

ನಾಲ್ಕೂ, ವೇದಪುಸ್ತಕವೂ, ಅಮೃತ ಕುಂಭವೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯೂ, [1] ಚಿನ್ಮುದ್ರೆಯೂ ಉಳ್ಳ ಮೇಲಾದ ಪರಮಾಚಾರ್ಯರಾದ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದರು; ಕಲ್ಲಾಲ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ವೇದಸ್ವರೂಪನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ [2] ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಅಕ್ಷರಗಳ ಮೇಧಾ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅರಭತ್ತ ಮುನಿವರಿಂದ ಉಪದೇಶವಾಗಿ ಪಡೆದು, ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯವರೆಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ಜಪಿಸಿ ತರ್ಪಣ, ಹೋಮ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಮುನಿಗಳ ಮುಂದೆ ದೇವರು ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬರುವುದು

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣುವರ್ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತೆ ಕಲ್ಲಾಲ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಮೌನ ಪರಮ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ಮೂವತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಹೊಂದಿರುವ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗುರುವಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದನು. ಅವರ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವು ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ನಿನೇತ್ರವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿತ್ತು; ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಕುಂಡಲಗಳು ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುವಂತೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಪವಿತ್ರವಾದ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರೀಯವೂ, ಜನಿವಾರವೂ, ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ನಡುವೆ ಸೇರಿಸಿ ಪೋಣಿಸಿದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯೂ ಭಕ್ತರ ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ಮಲದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಬೆಳಕಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲೂ, ತೋಳುಗಳಲ್ಲೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರದಿಂದಾದ ಕೌಪೀನದ ಹತ್ತಿರ ಪಟ್ಟೆಯು ಸುತ್ತುವರಿದು ಬೆಳಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಮಲದ ಹೂವಿನಂತಹ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು, ದುಂಬಿಗಳು ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವಂತೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಭಕ್ತರ ದೋಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ವೀರಕಡಗವು ಮೊಳಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ದೋಷರಹಿತವಾದ ಪವಿತ್ರವೂ,

---

1. ಚಿನ್ಮುದ್ರೆಯ ಅರ್ಥದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು, "ಮುಮ್ಮಲಮ್ ವೇರುಪಟ್ ಡೊಳಿಯ ಮೊಯ್ತು ಯಿರ್, ಅಮ್ಮಲರ್ತ್ ತಾಣಿಳಲ್ ಅಡಂಗುಮ್ ಉಣ್ಮೈಯೈಕ್ ಕೈಮ್ಮಲರ್ಕ್ ಕಾಟ್ಟಿಯಿೞ ಕದುವ ನಲ್ಗಿಯ, ಸೆಮ್ಮಲೈ ಅಲದುಳಂ ಸಿಂದಿ ಯಾದರೋ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾನೈಕ್ಕಾಪ್ ಪುರಾಣದ ಪದ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

2. ಈ ಮೇಧಾ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಗುರುಮುಖೇನ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

೨೦೪ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮದುರೈಕ್

ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಶಿವಜ್ಞಾನಬೋಧಮ್ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕವೂ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ವೇದಗಳು ಪಾದಗಳಿಗೆ ಪಾದುಕೆಗಳಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಜೇನುತುಪ್ಪ ತುಂಬಿದ ಕಮಲದ ಹೂವಿನೊಳಗೆ ಝೇಂಕರಿಸುವ ದುಂಬಿಯ ಶಬ್ದದಂತೆ, ನಾಲಿಗೆ ಮತ್ತು ತುಟಿಗಳು ಚಲಿಸಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ವೇದದ ನಾದವು ಭಕ್ತರ ಕಿವಿಯೆಂಬ ಕಾಲುವೆಯ ಮೂಲಕ ಹರಿದು, ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಗದ್ದೆಗೆ ಹರಿದು, ಸಂತೋಷವೆಂಬ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿತು. ಪವಿತ್ರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ನಾದ ತತ್ತ್ವದ ಅಂತ್ಯವಾಗಿ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿರುವ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಪುರಾತನ ವಸ್ತುವಾದ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯು ಮುನಿಗಳು ದರ್ಶಿಸುವಂತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಂದು ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಗುರುಮೂರ್ತಿಯ ಬಳಿ ಮುನಿಗಳ ವಿನಂತಿ

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತ ಮುನಿಗಳು ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡು ಭೋರ್ಗರೆಯುವ ಕಡಲಿನಂತೆ, ಆಚಾರ್ಯ ರೂಪ ತಾಳಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಭಗವಂತನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನಿಂತು, "ಅಳವಿಲ್ಲದ ಕಲೆಗಳ ನೆಲೆಬೀಡೇ! ವೇದಗಳ ಅರ್ಥವಾಗಿ ನಿಂತ ವೇದಮೂರ್ತಿಯೇ! ನಿನ್ನದೇ ಆಶ್ರಯ" ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ದೇಶಿಕ ವಳ್ಳಲ್ (ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠರು) ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಬೀರಿ, "ದೋಷರಹಿತ ತಪಸ್ವಿಗಳೇ! ನೀವು ಬಯಸುವುದು ಏನು?" ಎಂದರು. ಮುನಿಗಳು ಅಂಜಲಿ ಬದ್ಧರಾಗಿ, "ಎಮ್ಪೆರುಮಾನೇ! ನಾವೂ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಲೋಕದವರೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವೇದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಈಗ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು.

ಗುರುಮೂರ್ತಿಯು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು கூறுதல்

ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಶಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಪರಮ ಕರುಣೆಯ ಮಹಾಸಾಗರವಾದ ಆಚಾರ್ಯರು, ಆ ಮುನಿಗಳೊಡನೆ ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ಆದ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನ್ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ವೇದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದರು; "ಮುನಿಗಳೇ! ಕೇಳಿರಿ: ವೇದಗಳ ಅರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯವಾದವು; ಆ ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಹಲೋಕದ ಸುಖದ ಫಲಕ್ಕೂ, ಪಾಶಬಂಧವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಮೋಕ್ಷದ ಫಲಕ್ಕೂ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಯಂಭುವಾಗಿ

ಕಾಂಡ] 16. ವೇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ... ಪಡಲ 205

(ಸ್ವಯಂಭುವಾಗಿ), ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವಾಗಿ, ತತ್ತ್ವಗಳ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಈ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗವು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ವೇದಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣ ವಸ್ತುವಾಗಿ, ಶುದ್ಧಾದ್ವೈತ ವಸ್ತುವಾಗಿ, ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ಬೆಳಗುವುದು. ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಪರಾಪರ (ಪರಾಶಕ್ತಿಗಿಂತ ಮೇலாணವನು) ಎಂದೂ, ವಿಜ್ಞಾನ (ಮೇಲಾದ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾದವನು) ಎಂದೂ, ನಿರಾಮಯ (ರೋಗವಿಲ್ಲದವನು) ಎಂದೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದ ಈ ಮೂರ್ತಿಯ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವೇ ವೇದವಾಗಿದೆ. ಈ ವೇದದ ಅರ್ಥವೂ ಈ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಶಿವಲಿಂಗವೂ ವೇದವೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಸತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುವರು. ಆದಕಾರಣ ವೇದವೂ ಒಂದೇ; ಆ ವೇದದ ಅರ್ಥವೂ ಒಂದೇ.

ಪ್ರಣವದ ಉಗಮ

ಆ ವೇದವು, ಶಾಖೆಗಳ ಭೇದದಿಂದ ಅನಂತ ಭೇದಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಆ ಶಾಖೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೇ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತವೆ. ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ ಎಂಬ ಮೂರು ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಒಬ್ಬನೇ ಆದ ಈ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯು, ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದನು. ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಚತುರ್ಮುಖನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ವಿಷ್ಣುವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿ, ರುದ್ರನಾಗಿ ಲಯಗೊಳಿಸಿ, ಆ ಮೂವರಿಗೂ ಒಡೆಯನಾಗಿ, ಚಿದಾಕಾಶವೇ ದಿವ್ಯಶರೀರವಾಗಿದ್ದು, ಆದಿ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಅಳಿವಿಲ್ಲದ ಮಹಾಬೆಳಕಾಗಿರುವ ಈ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆಳಭಾಗವು ಆತ್ಮ ತತ್ತ್ವವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಭಾಗವಾಗಿಯೂ, ಮಧ್ಯಭಾಗವು ವಿದ್ಯಾ ತತ್ತ್ವವಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಭಾಗವಾಗಿಯೂ, ತುದಿಯ ಭಾಗವು ಶಿವ ತತ್ತ್ವವಾದ ರುದ್ರನ ಭಾಗವಾಗಿಯೂ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರು ಬಗೆಯ ತತ್ತ್ವಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ತತ್ತ್ವಗಳೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಆತ್ಮ ತತ್ತ್ವದಿಂದ ಅಕಾರವೂ, ವಿದ್ಯಾ ತತ್ತ್ವದಿಂದ ಉಕಾರವೂ, ಶಿವ ತತ್ತ್ವದಿಂದ ಮಕಾರವೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಬಿಂದು ನಾದಗಳೊಡನೆ ಅಕಾರ, ಉಕಾರ, ಮಕಾರ ಮೂರೂ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಣವವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ತಾರಕ ಮಂತ್ರವಾದ ಈ ಪ್ರಣವದಿಂದಲೇ ಮೂರು ವಾಕ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ

ಗಾಯತ್ರಿಯು ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು. ಈ ಗಾಯತ್ರಿಯು [೧]ಸಮಷ್ಟಿ, ವ್ಯಷ್ಟಿ ಎಂದು ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಬಯಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಬೆಳಗುವುದು.

ವೇದಾಗಮೋತ್ಪತ್ತಿ

ಸಮಷ್ಟಿ, ವ್ಯಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಇವೆರಡೂ ಈ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯ ದಿವ್ಯ ಕೃಪಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವು. ಆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಆನಂತರ ಅಪಾರವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡವು. ಪ್ರಣವವನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಹೊಂದಿದ ಮಂತ್ರಗಳೂ ಅಪಾರವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡವು. ಇನ್ನು ಆ ಪ್ರಣವದಿಂದಲೇ ಅಕಾರ ಮುಂತಾದ ಅಕ್ಷರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಆ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದಲೇ ಈ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯ ನೆತ್ತಿಯ ಮುಖವಾದ ಈಶಾನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಶಿವಾಗಮಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಪೂರ್ವದ ಮುಖವಾದ ತತ್ಪುರುಷ ಮುಖದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಶಾಖೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಋಗ್ವೇದವು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು; ದಕ್ಷಿಣದ ಮುಖವಾದ ಅಘೋರ ಮುಖದಿಂದ ನೂರು ಶಾಖೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಯಜುರ್ವೇದವು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು; ಉತ್ತರದ ಮುಖವಾದ ವಾಮದೇವ ಮುಖದಿಂದ ಸಾವಿರ ಶಾಖೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮವೇದವು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು; ಪಶ್ಚಿಮದ ಮುಖವಾದ ಸದ್ಯೋಜಾತ ಮುಖದಿಂದ ಒಂಬತ್ತು ಶಾಖೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಥರ್ವ ವೇದವು ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ವೇದಗಳು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆ; ಆದಕಾರಣ [೨]ವರ್ಣಗಳೂ ಆಶ್ರಮಗಳೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಾಲ್ಕಾದವು. ಧರ್ಮಗಳೂ ಯಾಗಾದಿ ಕರ್ಮಗಳೂ ವೇದಗಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಆ ವೇದಗಳೂ ಕರ್ಮ ಕಾಂಡ, ಜ್ಞಾನ ಕಾಂಡ ಎಂದು ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ಕಾಂಡವು (ಕರ್ಮ - ಕ್ರಿಯೆ) ಈ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯ ಪೂಜಾ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನ ಕಾಂಡವು (ಜ್ಞಾನ - ಅರಿವು) ಈ ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ಅವರ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

---

೧. ಸಮಷ್ಟಿ - ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದು; ಅದು 'ಓಂ' ಎಂದು ನಿಲ್ಲುವುದು. ವ್ಯಷ್ಟಿ - ವಿಭಜಿಸಿ ಹೇಳುವುದು; ಅದು ಅಕಾರ ಉಕಾರ ಮಕಾರ ಬಿಂದು ನಾದ ಎಂಬ ಐದೂ ಸೇರಿ ನಿಲ್ಲುವುದು.

೨. ವರ್ಣ - ಜಾತಿ; ಅದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು. ಆಶ್ರಮ - ನೆಲೆ; ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಗೃಹಸ್ಥ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ, ಸನ್ಯಾಸ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು.

ಶಿವಪೆರುಮಾನೇ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡುವವನು

ಬೇರು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನಿಂದ ಕೊಂಬೆಗಳು ಚಿಗುರುವಂತೆ, ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೂಲ ದೇವರಿಗೆ ನೀಡುವ ಹವಿಸ್ಸು ಈ ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯ, ನೈಮಿತ್ತಿಕ, ಕಾಮ್ಯ ಎಂಬ ಈ ಮೂರು ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ, ಪ್ರಪಂಚದವರು ಇಹಲೋಕದ ಸುಖವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಇಚ್ಛಿಸಿದಂತೆಯೇ ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡುವ ಶಿವಾರ್ಚನೆಗೂ ಈ ಶಿವಲಿಂಗವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಜ್ಞಾನ ಕಾಂಡ - ಕರ್ಮ ಕಾಂಡ

ವೇದಗಳು ಹಲವು ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಅರಿಯದೆ, ಕಳವಳಿಸಿ ಬಾಯಾರಿ ಮಂಕಾಗಲು, ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿರುವ ಸ್ವರೂಪ ಶಿವನಾಗಿರುವ ಈ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಕರ್ಮಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕ್ರಮದಿಂದ ತಪ್ಪದ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನದಿಂದಲೂ, ಜ್ಞಾನ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದೈವಕೃಪೆಯಿಂದ ಒಂದಾಗಿ ಬೆರೆಯುವ (ಅಥವಾ ಶಿವೋಹಂಭಾವನೆ ಮಾಡುವ) ಅರಿವಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಿರಿ. ನಿಮಗೆ ನಾವು ತಿಳಿಸಿದ ಅರಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವೇದಗಳ ಒಳಾರ್ಥವನ್ನು ಇತರರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ.

ವೈದಿಕವೂ - ವೈದಿಕ ಶೈವವೂ

ಶಿವಪೂಜೆ ಮುಂತಾದ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳಿಂದಲೇ ಜ್ಞಾನವು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ; ಆ ಸತ್ಕರ್ಮವು [1]ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿ (ಒಳಮನಸ್ಸಿನ ನೈರ್ಮಲ್ಯ)ಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ; ಆ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಧರ್ಮವು ಕೊಡುತ್ತದೆ; ಆ ಧರ್ಮದಿಂದಲೇ ಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಆ ಶಾಂತಿಯಿಂದಲೇ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗವು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗವೇ ಜ್ಞಾನಾಂಗವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. [2]ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ, ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಶಿವಪೂಜೆ, ಶಿವ ದರ್ಶನ, ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ಥಾಪನೆ, ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರ ಆರಾಧನೆ, ಶಿವಚ್

---

1. ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿ - ಸತ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಶಿವಾರ್ಪಣವಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲ.

2. ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ - ಇಲ್ಲಿ ವೇದದ ಕರ್ಮ ಕಾಂಡದಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನ ಕಾಂಡದಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ಶಿವಾಗಮದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾ ಪಾದದಿಂದಲೂ, ಜ್ಞಾನ ಪಾದದಿಂದಲೂ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡರೂ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದು, ಗುರುಭಕ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. [೧]ವೇದದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ವೇದವೇ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಆ ವೇದದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳುವ ಸ್ಮೃತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣ (ಸಹಾಯ) ಪ್ರಮಾಣಗಳಾಗಿವೆ. ವೇದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರುವ ಸ್ಮೃತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸ್ಮಾರ್ತ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಮಾರ್ತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ವೇದಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ವೈದಿಕ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು [೨]ಶುದ್ಧ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುವ ವೈದಿಕ ಶೈವವಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಮರೆಯಾಗುವುದು

ಭೋಗಕ್ಕೂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿ விளங்கும் ಶಿವಮಯವಾದ ವೇದಗಳ ಒಳಾರ್ಥವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನವು ನೀಗುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದೆವು.[೩] ನಾವು ಹೇಳಿದ ಈ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಅರ್ಥ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ; ಈ ಅರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೆ ಭ್ರಮೆ ತೀರುವಂತೆ விளங்கலி" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಕರುಣೆ ತುಂಬಿದ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯು ಕಣ್ಣುವರ್ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳ ಬೆನ್ನುಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕರುಣೆಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಹಸ್ತದಿಂದ ಸವರಿಕೊಟ್ಟು ಶಿವಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಮರೆಯಾದರು.

ಪದ್ಯ - ೪೨
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೧೧೯೪

೧. ಇಲ್ಲಿ, ವೇದವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಗ್ರಂಥವೆಂಬುದೂ ವೇದಾಂತದ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಾಗಿರುವ ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಹೇಳುವ ಶಿವಾಗಮವು ವಿಶೇಷ ಗ್ರಂಥವೆಂಬುದೂ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

೨. ಈ ಶುದ್ಧ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುವ ವೈದಿಕ ಶೈವವೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಇದನ್ನು, "ಸನ್ಮಾರ್ಗಙ್ ಸಕಲಕಲೈ ಪುರಾಣ ವೇದ ಸಾತ್ತಿರಙ್ಗಳ್ ಸಮಯಙ್ಗಳ್ ತಾಮ್‌ಪಲವುಮ್ ಉಣರ್ನ್ದು, ಪನ್ಮಾರ್ಕ್ಕಪ್ ಪೊರುಳ್‌ಪಲವುಙ್ ಕೀಳಾಗ ಮೇಲಾಮ್ ಪಶುಪತಿಪಾ ಸನ್ತೆರಿತ್ತುಪ್ ಪರಶಿವನೈಕ್ ಕಾಟ್ಟುಮ್" ಎಂದು ಬರುವ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿ ಪಾದಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೩. ಇಲ್ಲಿ, "ನಾಲ್ವೇದಮುಮ್ ಪೊರುಳ್‌ಗಳುಮ್ ಅರುಳಿ, ಅಙ್ಗಯಱ ಕಣ್ಣಿ ತನ್ನೊಡು ಮಮರ್ನ್ದ ಆಲವಾ ಯಾವದು ಮಿದುವೇ" (ಸಂಬನ್ದರ್ ತೇವಾರಮ್ - ತಿರುವಾಲವಾಯ್) ಎಂದು ಬರುವ ಪಾದಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ.

೧೭. ಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನು ಮಾರಿದ ಪಡಲಮ್

ವೀರಪಾಂಡ್ಯನು ಹುಲಿಯಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸಾಯುವುದು

ವೀರಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಐದು ಭೋಗಗಳೂ ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿಯಂತೆ [೧]ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸುಖಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಅನೇಕ ವೇಶ್ಯೆಯರು ಇದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಸಮಾನರಾದ ಅನೇಕ ಪುತ್ರರು ಹುಟ್ಟಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆಗೆ ಕಳೆಯಂತೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದರು. ಆದರೆ, ತನ್ನ ಕುಲ ಪತ್ನಿಯ ಮೂಲಕ ವೀರಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಮಗು ಕೂಡ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ವೀರಪಾಂಡ್ಯನು ಮತ್ತು ಅವನ ಕುಲ ಪತ್ನಿಯು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು, ಅಷ್ಟಮಿ, ಚತುರ್ಥಿ, ಸೋಮವಾರ ಮುಂತಾದ ಶಿವ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಗಂಗೆಗಿಂತಲೂ ಪವಿತ್ರಳಾದ ಅರುಂಧತಿಯಂತಹ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವುಳ್ಳ ರಾಣಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಆಲದ ಬೀಜದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೊಳಕೆಯಂತೆ ಒಬ್ಬ ಸತ್ಪುತ್ರನು ಬಂದು ಜನಿಸಿದನು. ಆ ಪುತ್ರನಿಗೆ ವೇದದ ಕ್ರಮದಂತೆ ಜಾತಕರ್ಮವೇ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ವೀರಪಾಂಡ್ಯನು சிறப்பாக ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು. ಆ ಮುದ್ದಿನ ಮಗನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವೀರಪಾಂಡ್ಯನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೋಗಿ, ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕರ್ಮದ ಫಲವಾಗಿ ಹುಲಿಯಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಔತಣವಾದನು.

ವೀರಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು

ವೀರಪಾಂಡ್ಯನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದುದನ್ನು ತಿಳಿದ ರಾಣಿಯೂ, ವೇಶ್ಯೆಯರೂ, ನಗರದ ಜನರೂ ದುಃಖದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಆಗ ವೇಶ್ಯೆಯರ ಪುತ್ರರು ಇದೇ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆನೆ, ಕುದುರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ, ಕಿರೀಟವನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮರೆಯಾದರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯುವರಾಜನನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದ ವೀರಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

೧. ಇಲ್ಲಿ, 'ಕಂಡುಕೇಟ್ ಡುಂಡುಯಿರ್ತ್(ತು) ಉಟ್ರಱಿಯುಮ್ ಐಂಬುಲನುಮ್, ಒಂಡೊಡಿ ಕಣ್ಣೇ ಉಳ' ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಅನ್ನು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಕಿರೀಟಧಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸುವುದು

ನಂತರ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ವೀರ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮಗನಿಗೆ ಕಿರೀಟಧಾರಣೆ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರು; ಅಲ್ಲಿ ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ, ಇತರ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಮನನೊಂದರು; ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಶತ್ರುಗಳೇ (ಕಾಮಕಃಕಿಳ್ಳತಿಯರ ಮಕ್ಕಳೇ) ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರು; "ಬೇರೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ದೊಡ್ಡ ರತ್ನಗಳಿಲ್ಲ; ಕಿರೀಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿಂಹಾಸನವೂ ಇಲ್ಲ; ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ದುಃಖಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತದೆ; 'ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಏನು' ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನರ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ" ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು; ಅತ್ಯಂತ ಕಳವಳಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅರಮನೆಯಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟು ದೇವಾಲಯದ ರಾಜಗೋಪುರದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು

ಆಗ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕೌಪೀನವಾಗಿ ಉಟ್ಟ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರವು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರಲು, ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಲವು ಕಾಂತಿಬೀರುವ ರತ್ನಗಳ ಗಂಟು ನೇತಾಡುತ್ತಿರಲು, ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ತೋಳ್ಬಂದಿಯು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರಲು, ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನಿವಾರವು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರಲು, ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಇಂದ್ರ ಧನುಸ್ಸಿನಂತೆ ರತ್ನದ ಹಾರವು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರಲು, ಕಿವಿಯ ಆಭರಣಗಳಾದ ಕುಳ್ಳೆ ಮತ್ತು ಕುಂಡಲಗಳು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರಲು, ಪಾದಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಿರಲು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅವರ ಎದುರು ಬಂದು ದರ್ಶನವಿತ್ತರು.

ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಎದುರು ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಂತ್ರಿ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತ ಮನಸ್ಸಿನವರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಿಂದೆ ನಡೆದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು, "ನೀವು ಏಕೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನನ್ನ ಬಳಿ ನವರತ್ನಗಳೂ ಇವೆ; ಅವು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ

"ಕೋಟಿ ಚಿನ್ನದ ಬೆಲೆಬಾಳುವವು; ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇದೋ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ; ನೋಡಿರಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಕುಳಿತರು; ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹರಡಿ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನೂ, ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಪೂರ್ವ ಮುಂತಾದ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಮುತ್ತು ಮುಂತಾದ ಎಂಟು ಮಣಿಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು, "ಈ ಮಣಿಗಳು ವಲನ್ ಎಂಬ ಅಸುರನ ದೇಹದ ಭಾಗಗಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, "ವಲನ್ ಎಂಬ ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಯಾರು? ಅವನ ದೇಹವು ಮಣಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಹೇಗೆ? ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ವಲನ್ ಎಂಬ ಅಸುರನ ಚರಿತ್ರೆ

ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ವಲನ್ ಎಂಬುವವನು ಒಬ್ಬ ಅಸುರ. ಅವನು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿದನು. ಆಗ ಶಿವನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, "ನಿನಗೆ ಏನು ಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ವಲಾಸುರನು ಶಿವನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ನಾನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಂದಲೂ ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟು ಸಾಯದ ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸು; ಹಾಗಲ್ಲದೆ ವಿಧಿವಶದಿಂದ ನಾನು ಸಾಯುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ದೇಹವು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಬಯಸುವಂತೆ ನವರತ್ನಗಳಾಗಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಶಿವನು ಅವನಿಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ವಲಾಸುರನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ಇಂದ್ರನು ವಲನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡಿದನು. ಸೋತ ಇಂದ್ರನು, "ವಲನ್, ಸಾಯದ ವರ ಪಡೆದವನು; ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೂ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಕಷ್ಟ; ಆದಕಾರಣ, ಅವನನ್ನು ತಂತ್ರದಿಂದ ಯಮನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಆಯುಧಗಳಿಲ್ಲದೆ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ಬರಲು ದೇವತೆಗಳ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧರಂಗವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸಿಂಹದಂತಿರುವ ವಲನನ್ನು ನೋಡಿ, "ವಿಜಯಶಾಲಿಯೇ! ಬಾ! ನಿನ್ನ ತೋಳಿನ ಬಲವೂ ವಿಜಯದ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಹರಡಿವೆ; ಆ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಡುವ ನಾನು, ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ವರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ; ಆದಕಾರಣ, ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರ ಯಾವುದು? ಅದನ್ನು ಕೇಳು"

ಎಂದನು. ಇಂದ್ರನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಲನು ತನ್ನೆರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತಟ್ಟಿ, ದೇಹವನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿ, ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ನಕ್ಕು, ಅವನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ನೋಡಿ, "ನೀನು ಎಲ್ಲರೂ ನಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ ವಿಜಯವೂ, ಅದರಿಂದ ಪಡೆದ ಕೀರ್ತಿಯೂ, ನಿನ್ನ ಹೆಮ್ಮೆಯೂ, ಇಂದು ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದವಲ್ಲವೇ? ಇವುಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಿ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ; ಇದೇ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ದಾನಗುಣವೂ ನೆಲೆನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ; ಶಿವನು ನನಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ವರಗಳಿರುವಾಗ, ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನಿಂದ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ವರ ಒಂದಿದೆಯೇ? ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದೇನು? ಕೇಳು; ಅದನ್ನು ಈಗಲೇ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಈ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಸೋತ ಅಪಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ವಲಾಸುರನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಇಂದ್ರನು ಅತಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, "ವಲನೇ! ನಾನು, ಮೇರುವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತ್ರಿಪುರವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ ಶಿವನು ನೆಲೆಸಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ; ಆಗ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ನೀಡಲು ನೀನು ಯಜ್ಞದ ಪಶುವಾಗಿ ಬೇಗನೆ ಬರಬೇಕು" ಎಂದನು. ಇಂದ್ರನು ಕೇಳಿದುದನ್ನು ಆಲಿಸಿದ ವಲಾಸುರನು, "ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ೧ ದಧೀಚಿ ಮುನಿವರ್ ತಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ದೇಹದ ಬೆನ್ನೆಲುಬೊಂದನ್ನೇ ನಿನಗೆ ವಜ್ರಾಯುಧವಾಗಿ ನೀಡಿ ಕೀರ್ತಿಶರೀರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಡೆದರು. ಇತರರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ವಿಜಯದಿಂದಲೂ, ಇತರರಿಂದ ನಾಶವಾಗದ ದೇಹವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನವಮಣಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಸಾಯುವುದರಿಂದಾಗುವ ದಾನದಿಂದಲೂ ನನ್ನಂತೆ ಆ ಮುನಿಗೆ ಎರಡು ಕೀರ್ತಿಶರೀರಗಳಿವೆಯೇ? ನೀನು ನನಗೆ ಶತ್ರುವಲ್ಲ; ನೀನೇ ಮಿತ್ರ; ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಉಣ್ಣುವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಪುಣ್ಯವೂ ಕೀರ್ತಿಯೂ ನನಗೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಪಶುವಿನ ರೂಪವಾಗಿ ಬರುವೆನು.

೧. ದಧೀಚಿ ಮುನಿವರ್ - ಇವರು ಅಥರ್ವ ಋಷಿಗೂ ಶಾಂತಿ ಎಂಬುವಳಿಗೂ ಜನಿಸಿದ ಕುಮಾರರು. ಇವರಿಗೆ 'ದತ್ತಿಯಂಗರ್' ಎಂಬ ಒಂದು ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ಇವರು ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲಶಾಲಿ; ದಕ್ಷನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದವರು; ಕರುಣಾಮಯಿ.

"ಎಂದೆಯಾ! ಹಾಗೆಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ!" ಎಂದು ನುಡಿದನು, ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊಡುವುದೇ ಹೆಮ್ಮೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇಡುವುದು ಕೀಳಲ್ಲವೇ? ೧

ವಲನು ಯಜ್ಞದ ಪಶುವಾಗಿ ಬಂದು ಮಡಿದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವುದು

ಇಂದ್ರನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ಅಸುರರ ನಾಯಕನಾದ ವಲನು, ಇಂದ್ರನನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿಬಿಟ್ಟು ವೇದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಕ್ರಮದಂತೆ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಪಶುವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಅಲುಗಾಡದೆ ನಿಂತನು. ಆಗ ಇಂದ್ರನು ವಲನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿನ್ನಂತೆ ಸತ್ಯದಿಂದ ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ ದಾನಿ ಯಾರು?" ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ಗರ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವಲನು ಮೇರು ಪರ್ವತದೊಡನೆ ಹಗೆಸಾಧಿಸಿ ಬೆಳೆದ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ, "ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ನನ್ನನ್ನು ಯೂಪ ಸ್ತಂಭದೊಡನೆ ಕಟ್ಟಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದರ ಬಳಿ ನಿಂತನು. ಕೂಡಲೇ ದೇವತೆಗಳು ದರ್ಭೆಯ ಹಗ್ಗದಿಂದ ವಲನೆಂಬ ಪಶುವನ್ನು ಯಜ್ಞದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕಟ್ಟಿದರು; ನಂತರ ಜೇಡರಬಲೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಗಂಡು ಸಿಂಹದಂತೆ ನಿಂತ ಅವನ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿ ಕೊಂದರು. ಮರಣಹೊಂದಿದ ದಾನಿಯಾದ ವಲಾಸುರನು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಹೂಮಳೆ ಸುರಿಯಲು ಇಂದ್ರ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ನಂತರ ಇಂದ್ರನು, ಕಂಬದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಣಕಳೆದುಕೊಂಡ ದಾನಗುಣವೂ ದೊಡ್ಡ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಉಳ್ಳ ವಲನೆಂಬ ಪಶುವಿನಿಂದ ವಜ್ರಾಯುಧದಿಂದ ವಪೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಯಜ್ಞದ ಬೆಂಕಿಯು ಮೊದಲು ರುಚಿನೋಡಲು ಹಾಕಿ, ಆಮೇಲೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಉಣಿಸಿ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು.

ನವಮಣಿಗಳ ಉಗಮ

ಯಜ್ಞದ ಪಶುವಾಗಿ ಬಂದು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ ವಲಾಸುರನ ರಕ್ತವೇ ಮಾಣಿಕ್ಯ; ಹಲ್ಲುಗಳೇ ಮುತ್ತು; ಕೂದಲೇ ವೈಡೂರ್ಯ;

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು; ಮೇಲಿನ ಲೋಕ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೊಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂಬ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಮತ್ತು, "ಕೊಡು ಎಂದು ಬೇಡುವುದು ಕೀಳಾದದ್ದು....ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ಕೊಡುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು" ಎಂಬ ಪುರನಾನೂರು ಸಾಲುಗಳು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕವು.

ಮೂಳೆಯೇ ವಜ್ರ; ಪಿತ್ತವೇ ಮರಕತ; ಬಿಳಿ ಕೊಬ್ಬೇ ಗೋಮೇಧಕ; ಮಾಂಸವೇ ಹವಳ; ಕಣ್ಣುಗಳೇ ನೀಲ; ಕಫವೇ ಪುಷ್ಯರಾಗ. ಇವೇ ನವರತ್ನಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ.

ಅಂತಹ ಆವಿನ ರಕ್ತವೇ ಮಾಣಿಕ್ಯ; ಹಲ್ಲುಗಳೇ ಮುತ್ತು;
ಪಿತ್ತಕೋಶವೇ ವೈಡೂರ್ಯ; ಮೂಳೆಯೇ ವಜ್ರ; ಪಿತ್ತವೇ ಪಚ್ಚೆ;
ಜಿಡ್ಡಾದ ಬಿಳಿ ಕೊಬ್ಬೇ ಗೋಮೇಧಕ; ಮಾಂಸವೇ ಹವಳ; ಉದ್ದವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ನೀಲ;
ಕಫವೇ ಪುಷ್ಯರಾಗ; ಇವೇ ನವರತ್ನಗಳ ಉಗಮ.

ಈ ರೀತಿ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ನವರತ್ನಗಳು ಹುಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನೂ, ಜಾತಿಯನ್ನೂ, ದೇವತೆಯನ್ನೂ, ಪ್ರಕಾಶವನ್ನೂ, ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯವುಗಳನ್ನು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವವರು ಪಡೆಯುವ ಲಾಭಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಕೇಳಿರಿ :

೧. ಮಾಣಿಕ್ಯ

ಮಾಣಿಕ್ಯವು ಕೃತಯುಗ, ತ್ರೇತಾಯುಗ, ದ್ವಾಪರಯುಗ, ಕಲಿಯುಗ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಕ್ಕಂ, ಕಾಳಪುರಂ, ತುಂಬುರಂ, ಸಿಂಹಳ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಇದು, ಕಮಲದ ಹೂವು, ದಾಳಿಂಬೆ ಹೂವು, ದಾಳಿಂಬೆ ಬೀಜ, ಬೆಂಕಿ, ಕೆಂಪು ನೈದಿಲೆ ಹೂವು, ಮಿಂಚುಹುಳು, ನಾರತ್ತೆ ಹಣ್ಣು, ದೀಪ, ಇಂದ್ರಗೋಪ ಎಂಬ ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಾಣಿಕ್ಯವು [೧] ಸಾದರಂಗಂ (ಪದ್ಮರಾಗಂ), ಕುರುವಿಂದಂ (ರಕ್ತ ಬಿಂದು), ಸೌಗಂಧಿಕಂ (ನೀಲಗಂಧಿ), ಗೋವಾಂಗಂ (ಪಟಿತಂ) ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಅರಸ, ವಣಿಕ, ವೇಳಾಳ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾದರಂಗಂ ಎಂಬ ಪದ್ಮರಾಗಂ ಎಂಬ ಜಾತಿ: ಕಮಲದ ಹೂವು, ಕಪ್ಪು ನೈದಿಲೆ ಹೂವು, ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು, ಬೆಂಕಿ, ಮಿಂಚುಹುಳು, ದಾಳಿಂಬೆ ಹೂವು, ದಾಳಿಂಬೆ

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪದುಮಮುಂ ನೀಲಮುಂ ವಿಂದಮುಂ ಪಡಿತಮುಂ, ವಿಧಿಮುರೈ ಪಿಳ್ಳೆಯಾ ವಿಳಂಗಿಯ ಸಾದಿಯುಂ" ಎಂದು ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಂ ಹೇಳುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕುರುವಿಂದಂ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದ ಸಾದರಂಗಂ, ಸೌಗಂಧಿಕಂ, ಗೋವಾಂಗಂ ಎಂಬ ಮೂರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡೇ ಕಾಣಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಬೀಜ, 1 ಮೋಡ, ದೀಪ, ಇಂದ್ರಗೋಪ ಎಂಬ ಹತ್ತು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕುರುವಿಂದಮ್ ಎಂಬ ರಕ್ತ ಬಿಂದು ಎಂಬ ಜಾತಿ: ಗುಲಗಂಜಿ, ಮೊಲದ ರಕ್ತ, 2 ಬಿಳಿ ಲೋಧ್ರ (ವೆಳ್ಳಲೋತ್ತ) ಹೂವು, ಮುತ್ತುಗದ (ಪಲಾಸ) ಹೂವು, ಮಂಜಾಡಿ ಹೂವು, 3 ದಾಸವಾಳದ (ಸೆವ್ವರತ್ತ) ಹೂವು, ಮುಳ್ಳುಬೂರುಗದ (ಮುಳ್ಳಿಲವ) ಹೂವು, ಚಿನ್ನ ಎಂಬ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಸೌಗಂಧಿ ಎಂಬ ನೀಲಗಂಧಿ ಎಂಬ ಜಾತಿ: ಬೂರುಗದ (ಇಲವ) ಹೂವು, ಕೋಗಿಲೆಯ ಕಣ್ಣು, ಅಶೋಕದ ಚಿಗುರು, ಕೆಂಪು ಹತ್ತಿ (ಸೆಂಬಂಜು), 4 ಚಿನ್ನ, ಮದರಂಗಿ (ಮರುದೋன்றಿ) ಎಂಬ ಆರು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಗೋವಾಂಗಮ್ ಎಂಬ ಪಡಿತಮ್ ಎಂಬ ಜಾತಿ: ಕುರಾ ಹೂವು, 5 ಕುಸುಂಬೆ ಹೂವು, ಇಟ್ಟಿಗೆ (ಸೆಂಗಲ್), ತೊಂಡೆ ಹಣ್ಣು (ಕೊವ್ವೈ ಕನಿ) ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು

ಪದ್ಮರಾಗವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರಿದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದೂ, ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರಿದರೆ ಮಧ್ಯಮವೆಂದೂ, ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರಿದರೆ ಅಧಮವೆಂದೂ ಹೇಳುವರು. ಇದನ್ನು ಧರಿಸುವವರು ಶಿಕ್ಷಣ, ಹಸು, ಕನ್ಯೆ, ಷಡ್ರಸಗಳ ಆಹಾರ ಮುಂತಾದ ದಾನಗಳನ್ನೂ, ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಫಲವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವರು. ಕುರುವಿಂದವನ್ನು ಧರಿಸುವವರು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಒಂದೇ ಛತ್ರಿಯ ನೆರಳಿನ ಕೆಳಗೆ ಆಳುವರು; ಪೂರ್ಣ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲೂ, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಿಜಯದಿಂದಲೂ ಬಾಳುವರು. ಸೌಗಂಧಿಕವನ್ನು ಧರಿಸುವವರು ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದು ಬಾಳುವರು.

---

1. ಇಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಾಡಮ್ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮೋಡದ ಬದಲಾಗಿ ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿಯ ಕಣ್ಣು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

2. ವೆಳ್ಳಲೋತ್ತಮ್ - ಬೆಳವಲ (ವಿಳಾ); ಒಂದು ಒಗರು ಮರವೂ ಹೌದು. ಇದನ್ನು ಕಲ್ಲಾಡ ಗ್ರಂಥಕಾರರು 'ಉಲೋತ್ತಿರಮ್' ಎಂದು ಕರೆಯುವರು.

3. ಇಲ್ಲಿ ದಾಸವಾಳದ ಹೂವು, ಮುಳ್ಳುಬೂರುಗದ ಹೂವು, ಚಿನ್ನ ಇವುಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೆಂಪು ದಾಸವಾಳದ ಹೂವು, ಸಿಂಧೂರ, ಕೋಳಿಯ ಕಣ್ಣು ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳೂ, ಮುಳ್ಳುಬೂರುಗದ ಹೂವು, ಚಿನ್ನ ಇವುಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೆಂಪು ಹತ್ತಿ, ಸಿಂಧೂರ ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಲ್ಲಾಡ ಗ್ರಂಥವೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

4. ಇಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ, ಮದರಂಗಿ ಎಂಬುವುಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮುತ್ತುಗದ ಹೂವು, ನೈದಿಲೆ ಹೂವು ಎಂಬಿವುಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳೂ, ತಾಮ್ರ, ಕಣಿಗಿಲೆ (ಅಲರಿ) ಎಂಬಿವುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಾಡ ಗ್ರಂಥವೂ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

5. ಇಲ್ಲಿ ಕುಸುಂಬೆ ಹೂವಿನ ಬದಲಾಗಿ ಅರಿಶಿನವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಲಾಡ ಗ್ರಂಥವು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

೨೧೬ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೧. ಮದುರೈಕ್

ಗೋವಾಂಗವನ್ನು ಧರಿಸುವವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಭತ್ತದ ಸಮೃದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ವೃದ್ಧಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ದೋಷಗಳಿಲ್ಲದೆ ಗುಣಮಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕೆಂಪು ಪದ್ಮರಾಗ ಮಣಿಯನ್ನು ಧರಿಸುವವರ ಬಳಿ ಇತರ ಮುತ್ತು ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಮಣಿಗಳು ಬಂದು ಸೇರುತ್ತವೆ; ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡನೆ (ತಿರುಮಗಳೊಡನೆ) ಸತ್ಸಂಪತ್ತು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೋಷಗಳು

ಆಯಾ ಮಣಿಗಳಿಗೆ ಉರಿಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣ, ಚುಕ್ಕೆ, ಕಾಗಪಾದ, ಗೀರು (ತಾರೆ), ತ್ರಾಸು (ಬೆಳಕು ಚದುರುವಿಕೆ) ಎಂಬ [೧] ಐದು ಬಗೆಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ ಗುಣನಿರತವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನು ಧರಿಸುವ ಅರಸನು ಶತ್ರುರಾಜನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಗಾಯಗೊಳ್ಳದೆ ವಿಜಯದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಂತ ರಾಜನು ಧರಿಸಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಹಾವು, ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ದೆವ್ವ, ಭೂತ, ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆ, ಬಡತನ, ರೋಗ, ಬೆಂಕಿ, ಯಮನ ಕೋಪ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ದುಃಖಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

೨. ಮುತ್ತು

ಮುತ್ತು ಜಲಜ (ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು), ಸ್ಥಲಜ (ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು) ಎಂದು ಎರಡು ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಶಂಖ, ಮೋಡ, ಬಿದಿರು, ಹಾವಿನ ತಲೆ, ಹಂದಿಯ ಕೊಂಬು, ಬಿಳಿ ಭತ್ತ (ವೆಣ್ಣೆಲ್), ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪು, ಮೀನಿನ ತಲೆ, ಕಬ್ಬು, ಆನೆಯ ದಂತ, ಸಿಂಹದ ಕೈ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕುತ್ತಿಗೆ, ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಕಂಠ ಎಂಬ [೨] ಹದಿಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಸಿಂಹದ ಕೈ,

---

೧. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಐದು ಬಗೆಯ ದೋಷಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ದೋಷಗಳಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಸರೆಮಲ, ಸಂಪಡಿ, ಸೀಳುವಿಕೆ, ರಂಧ್ರ, ಕರಿ, ಮೃತ್ತು, ಕೋಡಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ಕೋಡಿ ಮುರಿದಿರುವುದು, ಕಪ್ಪಾಗುವಿಕೆ, ಬಿಳುಪು, ಕಲ್ಲು, ಮರಳು, ಪರಿವು, ತಾರ್, ಛಾಯೆ ಮಂಕಾಗುವುದು, ಗರ್ಭ ರಂಧ್ರ, ಕಲ್ಲಿನ ನಡುವೆ ಸಿಲುಕುವುದು, ತಿರುಕ್ಕು ಎಂಬ ದೋಷಗಳು ಇರುವುದನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಬೇಕು.

೨. ಈ ಹದಿಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮುತ್ತು ಹುಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತು ಎಂದು ನಂತರದ ಕಾಲದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು, "ತಂತಿ ವರಾಹಮ್ ಮರುಪ್ಪಿಪ್ಪಿ ಪೂಗಮ್ ತನಿಕ್ಕದಲಿ, ನಂದು ಚಲಂಚಲಮ್ ಮೀನ್ರಲೈ ಕೊಕ್ಕು ನಳಿನ ಮಿನ್ನಾರ್, ಕಂದರಙ್ ಸಾಲಿ ಕಳೈಕನ್ನಲ್ ಆವಿನ್ ಪಲ್ ಕಟ್ಚೆವಿಗಾರ್, ಇಂದು ವುಡುಂಬು ಕರಾಮುತ್ತಮ್ ಈನುಮ್ ಇರುಬದುಮೇ" ಎಂದು ಬರುವ ಇರತ್ತಿನಚ್ ಚುರುಕ್ಕಮ್ ಪದ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಕುತ್ತಿಗೆ, ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಕಂಠ ಎಂಬ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಸಿಗುವುದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ.

ಮುತ್ತಿನ ಬಣ್ಣ

ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪು ಮತ್ತು ಶಂಖಗಳಲ್ಲಿ, ಪಾರಿವಾಳದ ಬಿಳಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಆಕಾರದಂತೆ ಗುಂಡಗಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಮೋಡಗಳ ನಡುವೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು, ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಸೂರ್ಯನಂತಹ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಬಿದಿರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು, ಮಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಬೀಳುವ ಆಲಿಕಲ್ಲಿನ (ಆಲಮ್-ನೀರು; ಕಟ್ಟಿ-ಗಟ್ಟಿ) ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಹಾವಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ನೀಲಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹಂದಿಯ ದಂತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ರಕ್ತದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಬಿಳಿ ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಹಸಿರು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಮೀನಿನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಪಾದರಿ ಹೂವಿನಂತಹ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಆನೆಯ ದಂತ, ಕಬ್ಬು ಇವೆರಡರಲ್ಲೂ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ.[1]

ಮುತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳು

ಹಾಲಿನಂತೆ ಬಿಳಿಯಾಗಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ವರುಣನು ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಬೆಳಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯನು ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನೀಲಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬೀರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ತಿರುಮಾಲ್ ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ರಕ್ತದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ವಾಯುದೇವನು ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಯಮನು ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಚಿನ್ನದ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುವ ಮುತ್ತುಗಳಿಗೆ ಇಂದ್ರನು ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವುಳ್ಳ ಮುತ್ತನ್ನು ಧರಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನ

ನಕ್ಷತ್ರದಂತಹ ನೋಟ ಮತ್ತು ಗುಂಡಗಿನ ಆಕಾರ, ಗಾಳಿಯೇರು, ಮರಳೇರು, ಕಲ್ಲೇರು, ನೀರಿನ ನಿಲುವು ಎಂಬ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯೂ,

---

1. ಸಿಂಹದ ಕೈ, ಮಹಿಳೆಯರ ಕುತ್ತಿಗೆ, ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಕಂಠ ಎಂಬ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಮುತ್ತುಗಳು ಸಿಗುವುದು ಅಪರೂಪ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ.

[೧. ಮದುರೈಕ್

ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಗಟ್ಟಿತನವೂ, ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಪನ್ನು ನೀಡುವುದೂ, ಸ್ಫಟಿಕದಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದೂ ಆಗಿರುವ ಆರು ಗುಣಗಳುಳ್ಳ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದರೆ ಬಡತನ ನೀಗುವುದು; ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯುವುದು; ಆಯುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವುದು.

೩. ವಜ್ರ

ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪಸ್ಸುಳ್ಳ ದಧೀಚಿ ಮುನಿಯ ಬೆನ್ನೆಲುಬೂ, ವಲಾಸುರನ ಮೂಳೆಯೂ ಬಿದ್ದ ೧ಕೋಸಲ ಮುಂತಾದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದೂ, ಗುಣಗಳಿಂದ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳದ್ದೂ, ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹಗುರವಾಗಿರುವುದೂ, ಗೀರುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳಕು ಬೀರುವುದೂ, ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗದ ಅಳತೆ ಮೀರಿದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದೂ ಆಗಿರುವುದು ಮೇಲಾದ ೨ವಜ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕುರುನಿಲ ಮನ್ನ (ಸಾಮಂತ ರಾಜ) ಧರಿಸಿದರೂ ಕುಂದುಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದು, ಪ್ರಬಲ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು, ತನ್ನ ರಾಜದಂಡವು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಸಾಗುವಂತೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುವನು. ಬಡತನವೂ, ರೋಗವೂ, ಮೃಗಗಳೂ ಅವನನ್ನು ಸೇರಿ ಬಾಧಿಸವು; ನಿಗದಿತ ದಿನವಲ್ಲದೆ ಯಮನೂ, ದೆವ್ವಗಳೂ, ಭೂತಗಳೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡವು.

ವಜ್ರದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ

ರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ೩ವಜ್ರವೇ ಮೇಲಾದ ಮೊದಲ ಜಾತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ರತ್ನಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಶೋಧನಾ ತಜ್ಞರು ಹೇಳುವರು. ಏಕೆಂದರೆ,

---

೧. ಕೋಸಲ ಮುಂತಾದವು ಎಂದದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಮೇರುಪರ್ವತ, ಕೈಲಾಸಪರ್ವತ, ಹೇಮಕೂಟ, ಅವಂತಿ, ಮತಂಗ, ಅರುಣ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೨. ಇತರ ಗ್ರಂಥಕಾರರು, ವಜ್ರದ ದೋಷಗಳು ಹನ್ನೆರಡು ಮತ್ತು ಗುಣಗಳು ಐದು ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಇದನ್ನು, "ಸರೈಮಲಙ್ ಕೀಟ್ಟುಚ್ ಚಮ್ಪಡಿ ಪಿಳತ್ತಲ್, ತುಳೈಕರಿ ವಿನ್ದು ಕಾಗ ಪಾದಮ್, ಇರುತ್ತುಕ್ ಕೋಡಿಗಳ್ ಇಲಾದನ ಮುರಿದಲ್, ತಾರೈ ಮಳುಙ್ಗಲ್ ತನ್ನೋ(ಡು), ಈರಾರುಮ್ ವಯಿರತ್ ತಿಳಿಪೆನ ಮೊಳಿಪ," "ಪಲಗೈ ಯೆಟ್ಟುಮ್ ಕೋಣಮ್ ಆರುಮ್, ಇಲಗಿಯ ತಾರೈಯುಮ್ ಸುತ್ತಿಯುಮ್ ತರಾಸಮುಮ್, ಐನ್ದುಙ್ ಗುಣಮೆನ್(ರು) ಅರೈನ್ದನರ್ ಪುಲವರ್, ಇನ್ದಿರ ಚಾಪತ್ ತಿಗಲೊಳಿ ಪೆರಿನೇ" (ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್ - ಊರ್ಕಾಣ್ ಕಾದೈ (೧೮೦-೧೮೩) ವಿಶೇಷ ಉರೈ) ಎಂದು ಬರುವ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೩. ವಜ್ರವೇ ಮೇಲಾದ ಮೊದಲ ಜಾತಿ ಎಂದದ್ದರಿಂದ ಪಚ್ಚೆ, ಮಾಣಿಕ್ಯ, ಮುತ್ತು ಎಂಬ ಈ ಮೂರೂ ಪ್ರಧಾನ ರತ್ನಗಳೆಂದೂ, ನೀಲ, ಪುಷ್ಯರಾಗ, ವೈಡೂರ್ಯ ಎಂಬ ಈ ಮೂರೂ ಮಧ್ಯಮ ರತ್ನಗಳೆಂದೂ, ಗೋಮೇಧಿಕ, ಹವಳ ಎಂಬ ಇವೆರಡೂ ಕಡೆಯ ರತ್ನಗಳೆಂದೂ ಶುಕ್ರನೀತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಆ ವಜ್ರಮಣಿಯೇ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಮಣಿಗಳಿಗೂ ರಂಧ್ರ ಮಾಡುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ; ತನಗೆ ತಾನೇ ರಂಧ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನವಾಗಿಯೂ ಅದು விளங்குತ್ತದೆ.[1]

4. ಮರಕತ

[2] ವಲಾಸುರನ ಪಿತ್ತವನ್ನು ತನಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾರಿದ ಗರುಡನು ಅತ್ಯಂತ ತಂಪಾದ ಡಿಲ್ಲಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದುದರಿಂದ ಬಿದ್ದು ನಿಂತ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಮಣಿಯೇ ಮರಕತವೆಂದೂ, ದಕ್ಷನ ಮಗಳೂ ಕಶ್ಯಪ ಮುನಿಯ ಪತ್ನಿಯೂ ಆದ ವಿನತೆಯೆಂಬುವಳು ಅರುಣನು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಚಿಪ್ಪನ್ನು ಗರುಡನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಲಾಗಿ, ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಚಿಪ್ಪು ಅವನ ಸೊಂಟದಿಂದ ಜಾರಿ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಒಂದು ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲು, ಅಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಮಣಿಯೇ ಮರಕತವೆಂದೂ, "ತಿರುಮಾಲ್ ಮೋಹಿನಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪ ತಾಳಿ ಓಡಲು, ಶಿವನು ಒಂದು ಲೀಲೆಯಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಮಂದರ ಪರ್ವತದ ಗಡಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಂಪು ಬೆಂಕಿಯಂತಿದ್ದ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು; ಆಗ ಆ ಇಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಅಯ್ಯನಾರ್ (ಹರಿಹರಪುತ್ರ) ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪರಿವಾರ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ தோன்றிದನು; ಆ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಗರುಡನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ತುರುಕ್ಕ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಚೆಲ್ಲಿದನು". ಅಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಮಣಿಯೇ ಮರಕತವೆಂದೂ ಹೇಳುವರು. ಹೀಗೆ ಉಂಟಾದ ಮರಕತವನ್ನು ಗರುಡ ಪಚ್ಚೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮರಕತದ ವಿಧಗಳು ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಗಳು

ಗರುಡ ಪಚ್ಚೆಯು ಕಾಡಮ್, ಸುಪ್ಪಿರಮ್, ಕಾಳಮ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ, ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಎಸಳಿನಂತಹ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾಡಮ್, ಸಗುಣಮ್ ಮತ್ತು ಸದೋಡಮ್ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿದೆ. (ಸಗುಣಮ್-ಗುಣಸಂಬಂಧವಾದದ್ದು; ಸದೋಡಮ್-ದೋಷಸಂಬಂಧವಾದದ್ದು.)

1. ಇಲ್ಲಿ, "ವಯಿರ ವೂಸಿಯು ಮಯನ್ವಿನೈ ಇರುಮ್ಬುಮ್, ಸೆಯಿರರು ಪೊನ್ನೈಚ್ ಸೆಮ್ಮೈಸೆಮ್ ಆಣಿಯುಮ್, ತಮಕ್ಕಮೈ ಕರುವಿಯುನ್ ತಾಮಾಮ್ ಅವೈಪೋಲ್, ಉರೈತ್ತಿರಮ್ ಉಣರ್ದಲುಮ್ ಉರೈಯದು ತೊಳಿಲೇ" ಎಂದು ಬರುವ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

2. ವಲಾಸುರನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹೊರಭಾಗವನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ ನುಂಗಿದ ಗರುಡನು ನಕ್ಕುದರಿಂದ ಉಗುಳಲು, ಅದು ಹಿಮಾಲಯ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಹುಟ್ಟಿದ ಮಣಿಯೇ ಮರಕತವಾಯಿತು ಎಂದು ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾರ್ ಹೇಳುವರು. ಮರಕತವು 'ಗರುಡೋತ್ಕಾರಮ್' ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಸಗುಣಮ್, ಕಾಡಮ್, ಉಲ್ಲಸಿತಮ್, ಪೇಸಲಮ್, ಪಿತ್ತಗಮ್, ಮುತ್ತಮ್, ಪಿದುಗಮ್ ಎಂದು ಆರು ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಡಮ್ ಹುಲ್ಲಿನ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಉಲ್ಲಸಿತಮ್ ಮೃದುವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪೇಸಲಮ್ ಕೊಳದ ನೀರಿನಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಕೆಂಪು ಭತ್ತದ ಪೈರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಸಿರು ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪಿತ್ತಗಮ್ ಹಸಿರು ಗಿಳಿಯ ರೆಕ್ಕೆಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಮುತ್ತಮ್ ತುಳಸಿಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪಿದುಗಮ್ ಕಮಲದ ಎಲೆಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಸದೋಡಮ್ ತೋಡಲೇಸಾಂಚಿತಮ್, ದುಟ್ಟಮ್, ತೋಡ ಮೂರ್ಚ್ಛಿತಮ್, ತೋಡಲೇಸಮ್, ಮಂದತೋಡಮ್ ಎಂದು ಐದು ವಿಧವಾಗಿದೆ. ತೋಡಲೇಸಾಂಚಿತಮ್, ನಿಂಬೆ ಎಲೆಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ದುಟ್ಟಮ್ ಕಣಗಿಲೆ ಎಲೆಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ನೈದಿಲೆ ದಳದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ತೋಡ ಮೂರ್ಚ್ಛಿತಮ್, ಹುಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ತೋಡಲೇಸಮ್, ಕಮಲದ ಎಲೆಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮಂದ ತೋಡಮ್, ನವಿಲುಗರಿಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾದ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ [೧]ಮರಕತವನ್ನು ಧರಿಸುವವರು, ನಾಲ್ಕು ವಿಧದ ಸೇನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಯುಷ್ಯವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಳುವರು.

೫. ನೀಲಮ್

ನೀಲಮ್ ಇಂದ್ರ ನೀಲಮ್, ಮಾನೀಲಮ್ ಎಂದು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಇಂದ್ರನು ವಿಶ್ವರೂಪನನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತ ಹೊಗೆಯು ಕುದುರೆಯ ರೆಪ್ಪೆಬಡಿಯದ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕಣ್ಣಿನ ಪಿಸುರನ್ನು ಸುರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಆ ಪಿಸುರು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ರತ್ನವೇ ನೀಲಮ್ ಆಗಿದೆ. ಇದು [೨]ಇಂದ್ರ ನೀಲಮ್ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸಂಜ್ಞೆ ಎಂಬುವವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, ಮರಕತದ ಗುಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ದೋಷವನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು; ಮರಕತದ ದೋಷಗಳು ಎಂಟು ಆಗಿವೆ; ಇದನ್ನು, "ಕರುಗುದಲ್ ವೆಳ್ಳೈ ಕಲ್ಮಣಲ್ ಕೀಟ್ಟು, ಪರಿವುದಾರ್ ಸಾಯ್ಯೆ ಇರುಗುದಲ್ ಮರಗದತ್(ತು) ಎಣ್ಣಿಯ ಕುಟ್ರಮ್ ಇವೈಯೆನ ಮೊಳಿಪ" (ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್-ಊರ್ಕಾಣ್ಗಾದೈ (೧೮೪-೧೮೫) ವಿಸೇಡವುರೈ) ಎಂದು ಬರುವ ಉಲ್ಲೇಖ ಸೂತ್ರದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೨. ಇಂದ್ರ ನೀಲಮ್-ಇಂದ್ರ ಧನುಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದಂತಹುದು.

ಬೆಂಕಿಯ ರೂಪದ ದೇಹವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಹೆದರಿ, ತನ್ನ ದೇಹದ ನೆರಳನ್ನೇ ತನ್ನ ರೂಪವಾಗಿ (ಛಾಯಾದೇವಿಯಾಗಿ) ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕಾಡನ್ನು ಸೇರಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದಳು. ಅದನ್ನು ಸೂರ್ಯನು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅರಿತು ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಹೋದಾಗ, ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂಜ್ಞೆಯು ಹೆದರಿ ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಓಡಿದಳು. ಸೂರ್ಯನೂ ಗಂಡು ಕುದುರೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಿ, ಕಾಮವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. ಆ ವೀರ್ಯವು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಣಿಯೇ ನೀಲ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಮಾನೀಲ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾನೀಲ ಮಣಿಯನ್ನು ದೇವತೆಗಳೂ ಮನುಷ್ಯರೂ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನೀಲ ಜಾತಿಯ ವಿಧಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗಗಳು

ಮಾನೀಲವು ಬೇರಾವುದೂ ಬೆರೆಯದ ಬಿಳುಪು, ಕೆಂಪು, ಹಳದಿ, ಕಪ್ಪು ಎಂಬ ಈ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ; ಇವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಜಾತಿಯವರಿಗೂ ಉರಿಯದಾಗಿದೆ. ಮಾನೀಲವನ್ನು ಧರಿಸುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳಿತನ್ನು ಪಡೆದು ಬದುಕಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನೀಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದು ಇಂದ್ರನೀಲವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹಸುವಿನ ಹಾಲು ತುಂಬಿದ ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ, ಆ ಹಾಲಿನ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ ನೂರು ಪಟ್ಟು ತನ್ನ ನೀಲ ಬಣ್ಣವು ಮೇಲಾಗಿ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.[1] ಈ ಇಂದ್ರನೀಲವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಪರೂಪ.

ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಯ, ಮುತ್ತು, ವಜ್ರ, ಪಚ್ಚೆ, ನೀಲ ಎಂಬ ಐದೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಂತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿವೆ. ಗೋಮೇಧಿಕ, ಪುಷ್ಯರಾಗ, ವೈಡೂರ್ಯ, ಹವಳ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಜನರಿಂದ ಇಷ್ಟಪಡಲ್ಪಡುವಂತಹವುಗಳಾಗಿವೆ.

6. ಗೋಮೇಧಿಕ

ವಲಾಸುರನ ಕೊಬ್ಬು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಣಿಯೇ [2] ಗೋಮೇಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕರಗಿಸಿದ

---

1. ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮಾನೀಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. "ಕರುಮಣಿಯುಮ್ ಪಾಲಗತ್ತುಪ್ ಪದಿತ್ತನ್ನ ಪಡಿಯವಾಯ್" ಎಂಬುದು ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ. 2. ಇದರ ಬಣ್ಣ, 'ಹಳದಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ಬೆರೆತರೆ ಆಗುವ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತುಪ್ಪದ ಹನಿ, ಜೇನುತುಪ್ಪದ ಹನಿ, ಗೋಮೂತ್ರ (ಹಸುವಿನ ಮೂತ್ರ) ಇವುಗಳನ್ನು ಹೋಲುವಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿ, ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ, ಶುದ್ಧವಾಗಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಧರಿಸಿದರೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾದ ಪಾಪವು ನೀಗಿ ಶುದ್ಧಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

೭. ಪುರುಡರಾಗಮ್ (ಪುಷ್ಪರಾಗ)

ವಲಾಸುರನ ಕಫ ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಣಿಯನ್ನು ಪುರುಡರಾಗ (ಪುಷ್ಪರಾಗ) ಎಂದೂ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಚಾಪೆಯಂತೆ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಡಗಿದ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೀರಿದ, ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ರೂಪವಾದ ಬಿಳಿಯ ಹಂದಿಯು (ಶ್ವೇತವರಾಹವು), ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ನಕ್ಕು ಕೂಗಿದಾಗ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಚದುರಿ ಬಿದ್ದ ಕಫವು ಸೇರಿದ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಣಿಯನ್ನು ಪುರುಡರಾಗ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ, ತೆಳುವಾಗಿ, ಚಿನ್ನದಂತೆಯೂ ಬೆಂಕಿಯಂತೆಯೂ ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾ, ನೋಡಿದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪುರುಡರಾಗ ಮಣಿಯು ಪಾರಿಯಾತ್ರ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ; ಮಂದರ ಪರ್ವತದ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಮೇಕಲೆಯಂತೆಯೂ (ಒಡ್ಯಾಣದಂತೆಯೂ) ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಣಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ದೇವಶಿಲ್ಪಿಯು (ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು) ದೇವೇಂದ್ರನ ನಗರವನ್ನೂ, ಆಡಳಿತ ಮಂಟಪವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಧರಿಸುವವರು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ವಿಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ.

೮. ವೈಡೂರ್ಯಮ್

ವಲಾಸುರನ ಕೂದಲಾದ ವೈಡೂರ್ಯವು ಇಳಾವೃತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿತು; ಈಗ ವೈಡೂರ್ಯವು, ಗೋರಕ್ಕಮ್, ಮಗಧ, ಸಿಂಹಳ, ಪಾರಸೀಕ, ಪೊದಿಯಮಲೈ, ತ್ರಿಕೂಟ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಅಲೆಗಳಿರುವ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಮೋಡಗಳು ಗುಡುಗುವಾಗಲೂ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ವೈಡೂರ್ಯದ ಬಣ್ಣ

[೧] ವೈಡೂರ್ಯವು ಬಿದಿರಿನ ಎಲೆ, ನವಿಲಿನ ಕುತ್ತಿಗೆ, ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಭಾರವಾಗಿ

---

೧. ವೈಡೂರ್ಯವು ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಜೇನುತುಪ್ಪದ ಹನಿಯ ಬಣ್ಣದಂತೆ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೂ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೂ, ಮೃದುವಾಗಿಯೂ ಬೆಳಗುವುದು; ಬಲ, ಎಡ, ಮೇಲೆ, ಕೆಳಗೆ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳಕು ಬೀರುವುದು. ಇವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಂತಣರ್, ಅರಸರ್, ವಣಿಗರ್, ವೇಳಾಳರ್ ಎಂಬ ನಾಲ್ವರಿಗೂ ಉரியವಾಗಿವೆ. ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ಮಣಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪೂಜಿಸಿ ಧರಿಸಬೇಕು.

9. ಹವಳ

ವಲಾಸುರನ ಮಾಂಸವು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಣಿಯೇ ಹವಳವಾಗಿದೆ. ಇದು, ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಾಗ ಅವನ ದೇಹದ ಕೊಳೆಯು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಷ್ಣುವು ಮಧು ಕೈಟಭರನ್ನು ಕೊಂದಾಗ ರಕ್ತ ಹರಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ, ಇಂದ್ರನು ಪರ್ವತಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದಾಗ ರಕ್ತವು ಸಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ನೆಲೆಗೊಂಡು ಬೆಳಗುವುದು.

ಹವಳದ ಬಣ್ಣ ಮುಂತಾದವು

[1] ಹವಳವು ಮುತ್ತುಗದ ಹೂವು, ಹಸಿರು ಗಿಳಿಯ ಕೊಕ್ಕು, ಕೆಂಪು ದಾಸವಾಳದ ಹೂವು, ತೊಂಡೆಹಣ್ಣು ಮುಂತಾದ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬೆಳಗುವುದು. ತಿರುಚಿಕೊಂಡಿರುವುದು, ಹುಳು ತಿಂದಿರುವುದು, ಮುಖ ಮುರಿದಿರುವುದು ಹವಳದ ದೋಷಗಳಾಗಿವೆ.

ಹವಳವು [2] ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು. ಇದನ್ನು ಧರಿಸುವ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂತಾನಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

ಸೂರ್ಯನ ಮುಂದೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉಗುಳುವ ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ಕಲ್ಲೂ, ಚಂದ್ರನ ಮುಂದೆ ನೀರನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕಲ್ಲೂ ಈ ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಒಳಭಾಗವಾಗಿ ಅಡಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತವೆ.

ನವರತ್ನಗಳ ಜಾತಿ

ವಜ್ರವೂ ಮುತ್ತೂ ಅಂತಣರ್ ಜಾತಿ; ಹವಳವೂ ಮಾಣಿಕ್ಯವೂ ಅರಸರ್ ಜಾತಿ: ಪುರುಡರಾಗವೂ (ಪುಷ್ಪರಾಗ) ವೈಡೂರ್ಯವೂ ಗೋಮೇಧಕವೂ ವಣಿಗರ್ ಜಾತಿ; ನೀಲವೂ, ಮರಕತವೂ ವೇಳಾಳರ್ ಜಾತಿ.

---

1. ಇನ್ನು ಹವಳಕ್ಕೆ ಸಿಂಧೂರ, ಈಚಲಕಾಯಿ, ಮುಸುಮುಸುಕ್ಕೈ ಹಣ್ಣು, ದೂದುವಳುವಿನ ಹಣ್ಣಿನಂತಹ ಬಣ್ಣವೂ ಉರುಟಾದ ಆಕಾರವೂ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದು ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾರ್ ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ.

2. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಅಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇತರ ಮಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹವಳವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಪುರುಷರು ಧರಿಸುವುದೂ ಉಂಟು.

ನವ ಮಣಿಗಳ ಮುಕ್ಕುಣಗಳು

ಮುತ್ತು ಮತ್ತು ಪಚ್ಚೆ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣ ಉಳ್ಳವು; ಸ್ಫಟಿಕ ಮಣಿಯೂ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣ ಉಳ್ಳದ್ದು. ಹವಳ, ಮಾಣಿಕ್ಯ, ಗೋಮೇದಕ, ಪುಷ್ಯರಾಗ, ವೈಡೂರ್ಯ ಮತ್ತು ವಜ್ರವು ರಾಜಸ ಗುಣ ಉಳ್ಳವು. ನೀಲವು ತಾಮಸ ಗುಣ ಉಳ್ಳದ್ದು.

ನವ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವ ದಿನಗಳು

ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮತ್ತು ಗೋಮೇದಕವನ್ನು ಭಾನುವಾರದಂದು, ಮುತ್ತು ಮತ್ತು ವೈಡೂರ್ಯವನ್ನು ಸೋಮವಾರದಂದು, ಹವಳವನ್ನು ಮಂಗಳವಾರದಂದು, ಪಚ್ಚೆಯನ್ನು ಬುಧವಾರದಂದು, ಪುಷ್ಯರಾಗವನ್ನು ಗುರುವಾರದಂದು, ವಜ್ರವನ್ನು ಶುಕ್ರವಾರದಂದು, ನೀಲವನ್ನು ಶನಿವಾರದಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಶುದ್ಧರಾಗಿ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಹೇಳಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನವ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ವಿಧಾನ

ಕೆಂದಾವರೆ ಹೂವು, ಸಣ್ಣ ಸಂಪಿಗೆ ಹೂವು, ಕೆಂಪು ನೈದಿಲೆ ಹೂವು, ಕೆಂಪು ಕಾಂತಳ್ ಹೂವು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು, ಬಿಳಿ ತಾವರೆ ಹೂವು, ಮರದರಿಶಿನ ಹೂವು, ಕೆಂಗ್ನೈದಿಲೆ ಹೂವು, ಬಿಳಿ ಮಂದಾರ ಹೂವು ಎಂಬ ಈ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಮಾಡಿ, ಆಸನವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರವೊಂದನ್ನು ಹರಡಿ, ಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮುತ್ತು ಮುಂತಾದ ಎಂಟು ಮಣಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಲಗಡೆಯಾಗಿ ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲದಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ಇಟ್ಟು, ೧ ಮಾಣಿಕ್ಯವೇ ಮುಂತಾದ ಒಂಬತ್ತು ಮಣಿಗಳ ಮೇಲೂ ಒಂಬತ್ತು ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಕೆಂದಾವರೆ ಹೂವು ಮುಂತಾದ ಒಂಬತ್ತು ಹೂವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ವಿಧಿವಿಧಾನ ತಪ್ಪದೆ ಪೂಜಿಸಬೇಕು.

---

೧. ನವಮಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಯವು ಸೂರ್ಯನಿಗೂ, ಮುತ್ತು ಚಂದ್ರನಿಗೂ, ಹವಳವು ಮಂಗಳನಿಗೂ, ಪಚ್ಚೆಯು ಬುಧನಿಗೂ, ಪುಷ್ಯರಾಗವು ಗುರುವಿಗೂ, ವಜ್ರವು ಶುಕ್ರನಿಗೂ, ನೀಲವು ಶನಿಗೂ, ಗೋಮೇದಕವು ರಾಹುವಿಗೂ, ವೈಡೂರ್ಯವು ಕೇತುವಿಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತರುವುವು ಎಂದು ಶುಕ್ರನೀತಿ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತನಾದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಮರೆಯಾಗುವುದು

ಈ ರೀತಿ ಭಗವಂತನಾದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆಯ ರತ್ನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದನು; [೧] ತದನಂತರ ಅವನು [೨] ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ರತ್ನಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ಮಣಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಎದುರುನೋಡಿ ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ದೈವಿಕ ಸಂಕಲ್ಪದೊಂದಿಗೆ, "ಈ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಆಯುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತು ವೃದ್ಧಿಸಲಿ" ಎಂದು ಹರಸಿ ಕರುಣಿಸಿದನು. ರಾಜಕುಮಾರನು ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನದತ್ತ ನೋಡಿ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದವನಾಗಿ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಚಾಚಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಯುವರಾಜನನ್ನೂ ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಮುಖಮಲರಲಾಗಿ ನೋಡಿ, "ಈ ಒಂಬತ್ತು ಬಗೆಯ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಹೊಸ ಕಿರೀಟವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮುಡಿಸಿ, ಈ ಯುವರಾಜನಿಗೆ 'ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನ್' ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆಯಿರಿ" ಎಂದರು. ಆಗ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ರಾಜಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಿ ಮುಗುಳ್ನಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ವಾಣಿಜ್ಯೇಶ್ವರನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ದಂಗಾಗಿ ನಿಂತರು; ಕೂಡಲೇ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ಉಮಾದೇವಿಯೊಡನೆ ಎರಡು ದಿವ್ಯರೂಪಗಳಾಗಿ, ಮುಕ್ಕಣ್ಣು, ನಾಲ್ಕು ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತಗಳು ಮತ್ತು ನೀಲಕಂಠವು ಗೋಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಂಡರು; ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದವನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಎಂಬುದನ್ನು

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಕಿರಣಗಳ ಸಾಲನ್ನು ಹರಡುವ ರತ್ನಖಚಿತ ಕಿರೀಟಧಾರಿ ದೇವತೆಗಳು, ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣದ ಅಲಂಕರಿಸಲಾಗದ ಪಾದಗಳು, ಮಹಾಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿ.... ಇವುಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ ಪೂರ್ಣ ಕೃಪಾಮಯಿ ದೇವರು" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡ ಅಡಿಗಳ್ ಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿವೆ.

೨. ಮೊದಲು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ಮಣಿಗಳ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೇಳಿದವರು, ಈಗ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಕುಳಿತು ಪೂಜಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಿರಬಹುದು. ಮಧುರೈ ನಾಯಕನನ್ನು ಎದುರುನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖಮಾಡಿದರು ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋದರು.

ರಾಜಕುಮಾರನು ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು

ರಾಜಕುಮಾರನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಕೆಂಪಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು, "ಎನ್ನೊಡೆಯನಾದ ದೇವರಿಗೆ ಈ ದಾಸನು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಯಾವುದಾದರೂ ಉಂಟೇ? ೧ ಅಡಿಯೇನನ ದೇಹ, ವಸ್ತು, ಪ್ರಾಣ ಈ ಮೂರೂ ನಿಮ್ಮದೇ ಆಗಿದೆ; ಅಲ್ಲದೆ, ಆಕಾಶವು ಮಾಡುವ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಭೂಲೋಕದವರು ಮಾಡುವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಉಂಟೇ? ೨" ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದನು.

ಹಿರಿಯರು ಯುವರಾಜನನ್ನು ಹರಸುವುದು

ಆಗ ವೀರಪಾಂಡ್ಯನ ಮಗನನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿರಿಯರು, "ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಬಯಸುವ ಈ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮಾತಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಮಧುರೈನಾಥನು ರತ್ನಖಚಿತ ಕಿರೀಟಕ್ಕಾಗಿ ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಇವನು ಅಪಾರ ಕಾಲ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವನು" ಎಂದು ಹರಸಿದರು.

ರಾಜಕುಮಾರನು ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ತರುವಾಯ, ರಾಜಕುಮಾರನು ಸ್ತುತಿಸಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ, ಎಂಟು ಆನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಲ್ಪಟ್ಟ ಇಂದ್ರ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾದ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ ಕೃಪಾಪೂರ್ವಕ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಮುನಿಗಳು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿರಲು ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವುದು

ನವರತ್ನಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಿಳಿಯುವ ತಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು, "ಮುರುಗನ್ ದೇವರಂತೆ ಬಂದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗ್ರಹಗಳನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ನವರತ್ನಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕರುಣಿಸಿದರೋ? ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಪಾದಗಳಲ್ಲೂ ಭುಜ..."

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಅನ್ರೇ ಎನ್ರನ್ ಆವಿಯುಮ್ ಉಡಲುಮ್ ಉಡೈಮೈ ಎಲ್ಲಾಮುಮ್, ಕುನ್ರೇ ಅನೈಯಾಯ್! ಎನ್ನೈ ಆಟ್ಕೊಂಡಪೋದೇ ಕೊಂಡಿಲೈಯೋ?" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಕುಳೈತ್ತ ಪತ್ತು) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

೨. ಇಲ್ಲಿ, "ಕೈಮ್ಮಾಱು ವೇಂಡಾ ಕಡಪ್ಪಾಡು ಮಾರಿಮಾಟ್(ಡು), ಎನ್ನಾಟ್ರುಜ್ ಕೊಲ್ಲೋ ಉಲಗು" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಎದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಧರಿಸಿರುವ ಉದ್ದವಾದ ಸರ್ಪಗಳು ನೀಡಿದ ಮಣಿಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದನೋ? ಏನೆಂದು ಭಾವಿಸೋಣ; ಈ ಮಣಿಗಳು ಇಂದ್ರನ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುವುದು ಅತಿ ವಿರಳವೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂದೇಹಗೊಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು.

ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ

ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಮಯನಿಗಿಂತಲೂ ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅವರು ಮನಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಅನೇಕ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನೀಡಿ ಆ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು; ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಶುಭದಿನದಂದು ರತ್ನಖಚಿತ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಯುವರಾಜನಿಗೆ ತೊಡಿಸಿ, "ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನ್" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.[1] ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಕಲ ವೈಭವಗಳೊಂದಿಗೆ ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಳ್ವಿಕೆ

ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಮಳೆಗರೆದು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಮೋಡದಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು, ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಉಪಪತ್ನಿಯರು ಹೆತ್ತ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ತನಗಿಂತ ಹಿರಿಯರಾಗಿದ್ದು, ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಕಿರೀಟ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಬೇರೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಒಪ್ಪಿಸಲು, ಅವರು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡನು.

ಪದ್ಯ — 93
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — 1287

1. ಈ ಮಕುಟಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ತೊಲ್ಕಾಪ್ಪಿಯರ್ 'ಮಣ್ಣು ಮಂಗಲಮ್' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೧೮. ವರುಣನು ಬಿಟ್ಟ ಕಡಲನ್ನು ಬತ್ತಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು

ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಚಿತ್ತಿರೆ ಮಾಸದ ಚಿತ್ತಿರೆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವ ಪೆರುಮಾನಾದ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ದೇವರಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಅಪಾರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವಾಗಮ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಪೂಜಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಚಂದನದವರೆಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಪಚ್ಚ ಕರ್ಪೂರದ ನೀರಿನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ದರ್ಶಿಸಿ ವಂದಿಸಿ, "ಅಲೆಗಳೆಸೆಯುವ ವೈಗೈ ನದಿಯ ತೀರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪೆರುಮಾನೇ! ನೀವು ಅಡಿಯೇನನ ಕರ್ಪೂರ ಸುಂದರರೇಯೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ತುತಿಸಿದನು.

ಹೀಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಚಿತ್ತಿರೆ ಮಾಸದ ಚಿತ್ತಿರೆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪೂಜಿಸುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಇಂದ್ರನು, ಆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಪೂಜೆ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತು, ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ವರುಣನೂ ಇಂದ್ರನೂ

ಆಗ ವರುಣದೇವನು, ತನ್ನ ರೋಗವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವ ಕಾಲದ ಘಟನೆಯು ಕೂಡಿಬರಲು ಇಂದ್ರನ ಸಭೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ನಿಂತು ಇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ಇಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದೀಯೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರನು, "ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ, ಪ್ರೀತಿಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಇಂದು ಪಾಂಡ್ಯನಿಂದಾಗಿ ಕಾಲವಿಳಂಬವಾಯಿತು; ಅದರಿಂದ ಈಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಂಚಲಗೊಂಡು ದುಃಖಿತವಾಗಿದೆ" ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವರುಣನು, "ಆ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗವು ಇತರ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಲಿಂಗಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಲಿಂಗವೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಇಂದ್ರನು, "ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವನ್ನೂ, ಬಿಳಿ ಆನೆಯ ಶಾಪವನ್ನೂ ಈ ಶಿವಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಪರಿಹರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನು ನೀನು ಅರಿಯೆಯಾ?"

ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವರುಣನು, "ಹಾಗಾದರೆ ದೇವ ವೈದ್ಯರಿಂದಲೂ ಗುಣಪಡಿಸಲಾಗದೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವನ್ನು ಆ ಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಇಂದ್ರನು ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು "ನೀನು ಇಂತಹ ಸಂದೇಹಗೊಂಡು ಕೇಳಿದ್ದೇಕೆ?" ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ತೀರಿಸಲಾಗದ ಜನ್ಮ ರೋಗವನ್ನು ತೀರಿಸಬಲ್ಲ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯು ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನೂ ಇತರ ರೋಗಗಳನ್ನೂ ತೀರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವೇ? ನಮ್ಮೆಡೆಯನು ಮಾಡುವ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲನ್ನು ಈಗಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ನೀನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೇ ವರುಣನು "ಇಂದ್ರನೇ! ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಕಾಮಧೇನುವು, ಅದರ ಕರುವು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾದವು. ಆಗ ಕಂಡ ಆ ಶುಭಶಕುನದಿಂದ ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಕಡಲ ಪ್ರವಾಹವು ಮಧುರೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಬರುವುದು

ತರುವಾಯ ವರುಣದೇವನು, ಬೆಳ್ಳಿ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವ ಪರಮಶಿವನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಜಲೋದರ ರೋಗವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಚಿಸಿ ಕಡಲನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಕರೆದು, "ನೀನು ಮಧುರೈ ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಕಡಲು ಉಕ್ಕಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಿತು; ಆಗ ಮರಗಳು ಮುರಿಯುವಂತೆ ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಬೀಸಿತು; ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಗೆದು ಪುಡಿಮಾಡಿ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಅಂಚುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಎಸೆಯಿತು; ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬೀಸಿತು. ಹೀಗೆ ಕಡಲು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಬರುವಂತೆ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿತು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ವರುಣನು ಮಾಡಿದ ಸಂಚನ್ನು ಅರಿಯದವರಾಗಿ, "ಬ್ರಹ್ಮ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಅಳಿಯದ ಈ ಮಧುರೈ ನಗರಕ್ಕೂ ವಿನಾಶ ಬಂದಿತು; ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೂ ವಿನಾಶಕಾಲ ಬಂದಿತೇನೋ" ಎಂದು ಎಣಿಸಿ ಕಲங்கಿய ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿದರು. ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ "ಇದು ಕುಲದೊಡನೆ

ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಚೊಕ್ಕನಾಥನ ಲೀಲೆಯೋ? ಅಥವಾ, ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲವೋ? ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಬಂದ ಹಾಲಾಹಲವೋ? ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಬರುವ ಮಹಾಪ್ರಳಯಕಾಲವೋ?'' ಎಂದು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮನಸ್ಸು ಕಲங்கி ನಡುಗಿದರು. ಭೂಮಿಯೂ ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲಿನಂತೆ ಬರುವ ಸಮುದ್ರವು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನೂ ಭಯದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಬರುವಾಗ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಂತ ನಡುನಡುಗಿ, "ಶಿವನ ಪಾದಗಳೇ ಆಶ್ರಯ" ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಹಾಲಿನ ಕಡಲಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದ ವಿಷವನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿದ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆಯೂ, ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ಯಮನನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಂತೆಯೂ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು, "ಓಲಂ, ಓಲಂ" ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟನು.

ಶಿವನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಬತ್ತಿಸುವುದು

ಆಗ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು, "ಹೆದರಬೇಡ! ಹೆದರಬೇಡ!" ಎಂದು ಅರುಳಿ ತಮ್ಮ ಜಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಮೋಡಗಳನ್ನು நோக்கி, "ಈ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಬರುವ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಅದು ಬತ್ತುವಂತೆ ನೀವು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕುಡಿಯಿರಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಆ ನಾಲ್ಕು ಮೋಡಗಳೂ ಮೇಲೆದ್ದು ಗುಡುಗುತ್ತಾ ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡವು. ಹಾಗೆ ಹೀರಿಕೊಂಡೊಡನೆಯೇ ಆ ಸಮುದ್ರವು, ಶಿವನೇ ಪರಮ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರ ಏಳು ಬಗೆಯ ಜನ್ಮಗಳ ಸಾಗರವು ಬತ್ತುವಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬತ್ತಿಹೋಯಿತು. ಆಗ ನಗರದ ಜನರೂ, ದೇವತೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಲೀಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಹಲವು ಬಾರಿ ಹೊಗಳಿ ಹಾಡಿ ಅಪಾರವಾದ ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

ಪದ್ಯ — ೧೯

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೧೩೦೬

ಮಧುರೈ ಕಾಂಡವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಉ
ಸೆಂತಿಲಾಂಡವನ್ ತುಣೈ
ತಿರುಚ್ಚಿಟ್ರಂಬಲಮ್

ಎರಡನೆಯ
ಕೂಡರ್ ಕಾಂಡಮ್

- 0 -

೧೯. ನಾನ್ಮಾಡಕ್ ಕೂಡಲಾನ ಪಡಲಮ್

ಪರಮಶಿವಮ್

ಭೂತಗಳಲ್ಲ; ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲ; ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲ; ಒಳಗಿನ ಬುದ್ಧಿಯ
ಭೇದಗಳಲ್ಲ; ಇವಲ್ಲದೆ ನಿಂತ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥವಾದ
ವೇದಗಳು ಬಿದ್ದು ತಡವರಿಸುವ ವಂಚಕ ಬಯಲು ಎನ್ನುವರು; ಕೂಡಲ್ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ
ಪಾದಗಳು ನೋಯುವಂತೆ ಬಳೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿದ ಆದಿಪುರುಷನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವವರೇ ಅವನನ್ನು ಅರಿಯಬಲ್ಲರು.

ಶಿವ ಶಕ್ತಿ

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಬಲಗಣ್ಣಾಗಿಯೂ, ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಎಡಗಣ್ಣಾಗಿಯೂ, ಜ್ಞಾನದ
ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು ಹಣೆಗಣ್ಣಾಗಿಯೂ ಪಡೆದು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಪತ್ತು, ಶಿಕ್ಷಣ,
ಮತ್ತು ಅಪರೂಪದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವವಳು ಯಾರು? ಅವಳು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣನಾಥನನ್ನು ಕಂಡಾಗ
ಒಂದು ಸ್ತನವು ಮರೆಯಾಗಿ, ನಾಚಿ, ಬಾಗಿದ ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಯಂತೆ ನಿಂತಳು.

ವರುಣನು ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳಿಂದ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು

ಸಮುದ್ರದ ಒಡೆಯನಾದ ವರುಣನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವು ವಿಫಲವಾದ್ದರಿಂದ ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡು, ಅಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಹಠದಿಂದ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ಆವರಿಸಲು, ದೇಹವು ಕಪ್ಪಾಗಿ, ಸಮುದ್ರ ಮತ್ತು ನದಿಗಳು ಬೆಂದು ಬತ್ತಿಹೋಗುವಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ನಿಂತು, ಮಧುರೈ ನಗರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಅರಿಯದವನಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಏಳು ಮೋಡಗಳನ್ನು ಕರೆದು, "ನೀವು ಸಮುದ್ರವು ಬತ್ತಿಹೋಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು, ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು, ಗುಡುಗಿ, ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಮಧುರೈ ನಗರವಿಡೀ ವೇಗವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಏಳು ಮೋಡಗಳೂ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಏಳು ಮೋಡಗಳೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಭೂಮಿಯು ಕಾಣುವಂತೆ ಸಮುದ್ರದ ನೀರೆಲ್ಲವೂ ಬತ್ತಿಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ನೀರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕುಡಿದು

[2. ಕೂಡಲ್]

ದೇಹವು கருகி ಮೇಲೆದ್ದವು; ಮಿಂಚನ್ನು ಬೀರಿದವು; ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ಮತ್ತು ದೇವಲೋಕವೂ ಕಿವುಡಾಗುವಂತೆಯೂ, ಪಾತಾಳವೂ ಮತ್ತು ಭೂಲೋಕವೂ ಸೀಳುವಂತೆಯೂ, ಎಂಟು ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳೂ ಸಿಡಿಯುವಂತೆಯೂ, ಮೇರು ಪರ್ವತವು ವಾಲುವಂತೆಯೂ, ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಡಿಯುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ (ಅಂಡ ಕಟಾಹದ) ಶಬ್ದದಂತೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಬಲವಾದ ಸಿಡಿಲುಗಳು ಬಿದ್ದವು. ಆಗ ಲೋಕವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಆದಿಶೇಷನು ತನ್ನ ಸಾವಿರ ಹೆಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ದೇಹವನ್ನು ನುಲಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಆನೆಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ತಪ್ಪಿ ನಡುಗಿದವು. ಬಿಳಿಯ ಬೂದಿಯನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಮದ್ದಳೆಯಂತೆ ದಪ್ಪನಾದ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗಳ (ಬೂದು ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗಳ) ಹಾಗೆ ಆಲಿಕಲ್ಲುಗಳು (ಮಳೆಹನಿಗಳು) ಬಿದ್ದವು. ದುಂಡಾದ ಸ್ಫಟಿಕದ ಕಂಬಗಳಂತೆ ಮಳೆಯ ಧಾರೆಗಳು ಸುರಿದವು. ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವೋ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೀನುಗಳು ಹಾರಿ ಕುಣಿದವು. ಏಳು ಮೋಡಗಳೂ ಚರಾಚರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುತ್ತುವರೆದು ಮುಚ್ಚಿದವು. ಲೋಕವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಹೊರಟ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ಆಕಾಶವೂ ಭೂಮಿಯೂ ದಿಕ್ಕುಗಳೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹರಡಿ ಕತ್ತಲನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವು. ನಂತರ ಮೋಡಗಳು ಹಸಿರಾದ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುವ ಪಚ್ಚೆಗಳನ್ನೂ, ಕರಿಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಹರಡುವ ನೀಲಮಣಿಗಳನ್ನೂ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಹೋಲುವ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಚಿನ್ನದ ರಾಶಿಗಳನ್ನೂ, ಕೆಂಪಾದ ಬೆಳಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಮಣಿಗಳನ್ನೂ, ಹವಳಗಳನ್ನೂ ವಿದ್ಯಾಧರ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರೊಡನೆ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಎಸೆಯುವ ಆಭರಣಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಚೆಲ್ಲಿದವು. ಕ್ರೂರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಗಾಳಿಯೂ ಸುತ್ತುವರೆದು ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಬೀಸಿತು. ಮಧುರೈ ನಗರವು ಮೋಡಗಳಿಂದ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯ ಮುಂತಾದವರು ದುಃಖಿಸುವುದು

ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕೈಕ ರಾಜದಂಡದಿಂದ ಆಳುತ್ತಾ ರಕ್ಷಿಸುವ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನೂ, ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಜನರೂ ಇದನ್ನು ಕಂಡು, "ಲೋಕವು ನಾಶವಾಗುವ ದಿನ ಇದೇ" ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಕಳವಳಗೊಂಡು ಬಾಡಿದರು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲನ್ನು ಹಿಂದೆಯೂ ಅರಿತು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪಾಂಡ್ಯ

ರಾಜನು, "ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಇನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುವನು" ಎಂದು ತಿಳಿದು, ನಗರದ ಜನರು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು, ವೇಗವಾಗಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ವಿಮಾನದ ಕೆಳಗೆ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ,

> "ವೃಷಭವಾಹನನೇ! ಹಾಲಾಹಲವನ್ನು ಉಂಡ ಕಂಠವುಳ್ಳವನೇ! ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಟೆಯುಳ್ಳವನೇ! ಯಮನನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಪಾದಗಳುಳ್ಳವನೇ! ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಬಿಲ್ಲುಳ್ಳವನೇ! ಅಡಿಯೇನನ ದುಃಖದ ಪಾಡನ್ನು ನೀಗಿಸಿ ಆಳುವವನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡನು.

ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್

ಪಾಂಡ್ಯರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿವಾರಿಸುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನಾಲ್ಕು ಮೋಡಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ನೋಡಿ, "ನೀವು ಈ ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣದ ನಾಲ್ಕು ಗಡಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ನಾಲ್ಕು ಮಾಡಗಳಾಗಿ (ಗೋಪುರಗಳಾಗಿ) ಏಳು ಮೇಘಗಳನ್ನು ತಡೆಯಿರಿ" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ನೀಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಮೋಡಗಳು ನಾಲ್ಕು ಮಾಡಗಳಾಗಿ ಬಾಗಿ, ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಸುತ್ತುವರಿದು, ಯಾವುದೇ ಸಂದು ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಒಗ್ಗೂಡಿ ತಾವೇ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲಾಗಿ, ಮಾಡಗಳೂ, ಗೋಪುರಗಳೂ, ಕೃತಕ ಬೆಟ್ಟಗಳೂ ಕಂಬಗಳಂತೆ ನಿಂತು ಹೊರುವಂತೆ ಮಧುರೈ ನಗರವನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು.[೧] ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಾಡಗಳ ಒಳಗೆ ನಗರದ ಜನರೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು, ಅವನ ಸೈನ್ಯಗಳೂ, ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳಾದ ಇತರ ಜೀವರಾಶಿಗಳೂ ತಂಗಿ, ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಶಿವಪುಣ್ಯದ ಪಕ್ವತೆಯಿಂದಾಗಿ ಇರುವಿನ್ನೈಯೊಪ್ಪು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಭಗವಂತನ ಪಾದದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವವರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರ್ವತದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವ ಹನಿಗಳು ಒಡೆದು ಚದುರುವಂತೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕಳುಹಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು

---

೧. ನಾಲ್ಕು ಮೋಡಗಳೂ ನಾಲ್ಕು ಮಾಡಗಳಾಗಿ ತಡೆದ ಸ್ಥಳವು, 'ಮಾಡಕ್ ಕುಳಕ್ಕೀಳ್ ಮಧುರೈ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಊರು ಮಧುರೈಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಯೂ ಇದೆ. ಈ "ಮಾಡಕ್ಕುಳಮ್ ಪೆರುಗಿನಾಲ್ ಮಧುರೈ ಪಾಳ್" ಎಂಬ ಒಂದು ಗಾದೆಮಾತು ಕೂಡ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದೆ.

ಮೋಡಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದು ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆಹನಿಗಳು ಒಡೆದು ಚದುರುವಂತೆ, ಸಮುದ್ರವು ಬತ್ತಿಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ನೀರನ್ನು ಸೇದಿ, ತಮ್ಮ ದೇಹದ ತೇವವು ಒಣಗುವಂತೆ ಸುರಿದು, ವರುಣನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೋಡಗಳು ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡು ನಿಂತವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ವರುಣ ದೇವನೂ ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡು ನಿಂತನು.

ವರುಣನು ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ನೀಗಿಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸುವುದು

ಹಾಗೆ ನಿಂತ ವರುಣನು, ನಡುನಡುಗಿ ಅತಿಯಾದ ಭಯ ಮತ್ತು ನಾಚಿಕೆ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಲು, ಅಭಿಮಾನವು ಅಡಗಲು, ಒಳಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂತೋಷವು ಮೂಡಲು, ಪೊಟ್ರಾಮರೈ (ಚಿನ್ನದ ಕಮಲದ) ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅದನ್ನು ತಲುಪುವ ಮುನ್ನವೇ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ನಿವಾರಣೆಯಾಯಿತು. ತರುವಾಯ ವರುಣನು ಪೊಟ್ರಾಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶುದ್ಧವಾದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿ, ಗಂಗೆ ಮುಂತಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಸಿರು ಚಿನ್ನದ ಕೊಡಗಳಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನೆ ಬೆರೆತ ತಿರುಮಂಜನವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಲು, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ತಂಪಾದ ಹೂವು, ಶ್ರೀಗಂಧ, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳು, ರತ್ನಾಭರಣಗಳು, ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಡಲು, ಕಾಮಧೇನುವು ೧ ಐದು ಹಣ್ಣುಗಳು, ಐದು ಅಮೃತಗಳು, ಐದು ಗವ್ಯಗಳು, ನೈವೇದ್ಯ, ಧೂಪ, ದೀಪ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡಲು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಪೂಜಿಸಿ, ಸಾವಿರ ನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತನು.

ಭಗವಂತನೂ ವರುಣನೂ

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ವರುಣನು ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆಗೆ ಮನಸಾರೆ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, "ವರುಣನೇ! ನೀನು ಬೇಡುವುದು ಏನು?

೧. ಐದು ಹಣ್ಣುಗಳು - ಇವು ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು, ನಾರತ್ತಮ್ ಹಣ್ಣು, ತಮರತ್ತಮ್ ಹಣ್ಣು, ಕುಳಂಚಿ ಹಣ್ಣು, ದಾಳಿಂಬೆ ಹಣ್ಣು ಎಂಬುವು. ಐದು ಅಮೃತಗಳು - ಇವು ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಸಕ್ಕರೆ ಎಂಬ ಐದನ್ನೂ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಇವುಗಳನ್ನು ರಸ ಪಂಚಾಮೃತ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಹಲಸಿನಹಣ್ಣು, ಮಾವಿನಹಣ್ಣು ಎಂಬ ಮೂರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಫಲ ಪಂಚಾಮೃತ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಐದು ಗವ್ಯಗಳು - ಇವು ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಲಾದ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಗೋಸಲಂ (ಹಸುವಿನ ಮೂತ್ರ), ಗೋಮಯ (ಹಸುವಿನ ಸಗಣಿ) ಎಂಬುವು.

"ಹೇಳು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ವರುಣನು ವೇಗವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಎನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ಒಂಟಿಯಾದ ನನ್ನ, ಮಣಿ, ಮಂತ್ರ, ಔಷಧಿ ಎಂಬವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಈ ಕ್ರೂರವಾದ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ನೋವು ನಿಮ್ಮ ಪೊற்றாಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನೀಗಲ್ಪಟ್ಟೆನು: ವೇದ ಮುಂತಾದ ಕಲೆಗಳಲ್ಲೂ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಪ್ರಮಾಣಗಳಲ್ಲೂ, ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಂತಾದ ದೇವರುಗಳು ಮಾಡುವ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲೂ ಸಿಲುಕದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೇ! ಅಯ್ಯೋ! ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಬಾರದ ನಾನೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಸಾಹಸಿಸಿದೆನಲ್ಲಾ! ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಈ ಅಡಿಯೆನ ಬಳಿ ಯಾವ ಗುಣದ ಒಳಿತನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ರೋಗವನ್ನು ತೀರಿಸಿದಿರಿ! ಅದರಿಂದ ಏನು ಲಾಭ ಪಡೆದಿರಿ! ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳಿಲ್ಲದ ಪೆರುಮಾನೇ! ಭಕ್ತರು ಮಾಡುವ ತಪ್ಪನ್ನೇ ಗುಣವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರುಣೆಯ ಗುಣವೋ?

"ವೇದವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಲೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮಾಣ
ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಮಾಡುವ
ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕದ ಜ್ಯೋತಿಯೇ! ನಿನ್ನನ್ನು
ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಹಸಿಸಿದೆ; ಅಯ್ಯೋ!
ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಣವನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ
ರೋಗವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಏನು ಪಡೆದೆ? ಆಸೆ
ದೋಷವಿಲ್ಲದವನೇ! ತಪ್ಪನ್ನೇ ಗುಣವಾಗಿ
ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ನಿನ್ನ ಗುಣವೋ? ಅಯ್ಯಾ!''

"ಇಂದ್ರನು ಕಾಲವಿಳಂಬ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಆಯಾಸದಿಂದ ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ, 'ಇದೇನು' ಎಂದು ಒಂಟಿಯಾದ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೂ, ಇಂದ್ರನು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ್ದೂ, ಆ ಉತ್ತರದ ನಂತರ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದೂ, ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೂ ಆದ ಇವೆಲ್ಲವೂ எம்பெருಮಾನೇ! ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನ್ನ ರೋಗಕ್ಕೆ ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡವು. ಮಹಾಕರುಣೆಯ ಕಡಲೇ! ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ನೋವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳೂ ಮತ್ತು ಆಣವ ಮಲದ ಬಲವೂ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡೆನು. ಇನ್ನು ನನಗೆ ಮಂತ್ರವೇಕೆ? ಮಣಿ

ಏತಕ್ಕೆ? ಔಷಧಿ ಏತಕ್ಕೆ? ೧ ಸತ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಈ ಪೊற்றಾಮರೈ ತೀರ್ಥವೇ ರೋಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಸುವುದಲ್ಲವೇ! ಅಡಿಯೇನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಎರಡು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು'' ಎಂದು ಹಲವು ಬಾರಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೆಲವು ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಮದುರೈ ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬರಲು ಕಾರಣ

ವರುಣನು ಬಿಟ್ಟ ಮೋಡಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವ பொருட்டு ಶಿವನ ಜಟೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ನಾಲ್ಕು ಮೋಡಗಳೂ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾಡಗಳಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಮದುರೈ ಮಹಾನಗರವು ಅಂದಿನಿಂದ ೨ ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯಿತು ೩.

ವರುಣನು ಬಿಟ್ಟ ಮಳೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಈಶನು
ಮಿಂಚುವ ಜಟೆಯಿಂದ ಹೊರಟ ನಾಲ್ಕು ಮೋಡಗಳೂ
ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾಡಗಳಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ
ಅಂದು ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್ ಆದುದರಿಂದ ಮದುರೈ ಮೂದೂರ್.

ಪದ್ಯ - ೨೬
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೧೩೩೨

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಮಂದಿರಮುಮ್ ತಂದಿರಮುಮ್ ಮರುಂದು ಮಾಗಿತ್, ತೀರಾನೋಯ್ ತೀರ್ತ್ತರುಳ ವಲ್ಲಾನ್ ತನ್ನೈ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ಅವರ ತೇವಾರಮ್ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

೨. ಕನ್ನಿ, ಕರಿಯಮಾಲ್, ಕಾಳಿ, ಆಲವಾಯ್ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕೂ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೩. ಇಲ್ಲಿ "ಉಂಬರು ನಾಗ ರುಲಗನ್ ತಾನು ಮೊಲಿಕಡಲ್ ಶೂಳ್ಂದ ವುಲಗತ್ ತೋರುಮ್, ಅಂಬುದ ನಾಲ್ಗಳಾ ನೀಡುಂಗ್ ಕೂಡಲ್ ಆಲವಾ ಯಿನ್ಕಣ್ ಅಮರ್ಂದ ವಾಱೇ" (ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ತೇವಾರಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

೨೦. ಸರ್ವಶಕ್ತ ಸಿದ್ಧನಾದ ಪಡಲಮ್

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಒಬ್ಬ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಅವತರಿಸುವುದು

ನವರತ್ನಗಳು ಪತ್ರಿಕ್ಕಲ್ಪಟ್ಟ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನೂ, ಪಾಂಡ್ಯನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರೂ ಇಹ-ಪರಗಳೆರಡಕ್ಕೂ உரிய ಎಲ್ಲಾ ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಕೂಡರ್‌ಪತಿಯಾದ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ, ಗುಣ ಮತ್ತು ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಒಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನ ರೂಪವಾದ ದಿವ್ಯವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದರಾದರು.

ಆಗ ಅವರು, ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಉದ್ದವಾದ ಜಟೆಯೆಂಬ ಶಿಖೆಯನ್ನೂ, ವಿಭೂತಿಯ ಮೇಲೆ ತಿಲಕವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಹಣೆಯನ್ನೂ, ಎರಡು ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ, ಸ್ಫಟಿಕದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನೂ, ಜನಿವಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಎದೆಯನ್ನೂ, ವಿಭೂತಿಯ ಚೀಲವನ್ನು ತೂಗುಹಾಕಿದ ಬಲ ಭುಜವನ್ನೂ, ಯೋಗಪಟ್ಟವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎಡ ಭುಜವನ್ನೂ, ಮழு (ಕೊಡಲಿ) ಆಯುಧವನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಬೆತ್ತವನ್ನೂ ಹಿಡಿದ ದಿವ್ಯ ಕೈಗಳನ್ನೂ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಉಡದಾರವನ್ನೂ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಕೌಪೀನವನ್ನೂ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಉಡುಪನ್ನೂ, ನೋಡಿದವರು ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಬಿಗ◌ியாக ಕಟ್ಟಿದ ಉದರಬಂಧನವನ್ನೂ, ವೇದಗಳೆಂಬ ಕಿಂಕಿಣಿಯನ್ನೂ, ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟ ದಿವ್ಯ ಪಾದಗಳನ್ನೂ, ಜ್ಞಾನಾನಂದವೆಂಬ ಜೇನನ್ನು ಕುಡಿದು ಅರಳಿದ ದಿವ್ಯ ಮಂದಹಾಸದೊಂದಿಗೆ, ಸಣ್ಣ ಬೆವರು ಮೂಡಿರುವ ದಿವ್ಯ ಮುಖವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ ಒಬ್ಬ [೧]ಸಿದ್ಧನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು.

ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್

ಸಿದ್ಧ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ಮೂರ್ತಿಯಾದವರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೀದಿ, ಚಿತ್ರಕೂಟ (ತೆಟ್ರಿಯಂಬಲಮ್), ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳ ಕೂಡುರಸ್ತೆ, ಗುಳಿಗೆ (ನಿಲಾ ಮುಟ್ರಮ್), ಉಪ್ಪರಿಗೆ, ಮಾಳಿಗೆ, ಜಗುಲಿ ಮುಂತಾದ ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು; ಯಾರೂ ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದಂತೆ ಇಂದ್ರಜಾಲದಂತೆ ದಿಢೀರನೆ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

---

೧. ಈ ಸಿದ್ಧರು 'ಆಕ್ಕಿನ್ನೈಚ್ ಸಿದ್ಧರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ಎಂದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಅತಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಅತಿ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ವೃದ್ಧರನ್ನು ಯುವಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವರು; ತೊದಲು ನುಡಿಯುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವೃದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸುವರು; ಗಂಡಸನ್ನು ಹೆಂಗಸಿನ ರೂಪವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವರು; ಹೆಂಗಸನ್ನು ಗಂಡಸಿನ ರೂಪವಾಗಿ ತೋರಿಸುವರು; ಬಂಜೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ಗೂನು, ಕಿವುಡು, ಮೂಗ, ಕುರುಡು, ಕುಂಟು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುವಂತೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವರು; ಬೆಳ್ಳಿ, ತಾಮ್ರ, ಕಬ್ಬಿಣ, ಸೀಸ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಲೋಹಗಳನ್ನೂ ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವರು; ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಡತನದಲ್ಲಿರುವವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ಸ್ನೇಹಿತರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ದ್ವೇಷಿಸಿಕೊಂಡು ಜಗಳವಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ಎಟ್ಟಿ ಮರದಲ್ಲಿ ರುಚಿಯಾದ ಹಣ್ಣುಗಳು ಹಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವರು.

ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೈಗೈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ಆ ನದಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬತ್ತಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ಸಿಹಿಯಾದ ರುಚಿಯುಳ್ಳ ಹಳ್ಳದ ನೀರನ್ನೂ, ಕೊಳದ ನೀರನ್ನೂ ಉಪ್ಪುನೀರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವರು; ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಸಿಹಿನೀರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವರು; ಮಾಂತ್ರಿಕ ದಂಡವನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೀಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸೂಜಿಯನ್ನು ನೆಟ್ಟು, ಆ ಸೂಜಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಊರಿ ಆಡುವರು; ಆ ಸೂಜಿಯ ಮೇಲೆ ತಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿದಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಆಡುವರು; ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗರುಡನಂತೆ ಹಾರಿ, ಮೋಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗುಡುಗಿನೊಂದಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಹಿಂಡಿ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವಂತೆ ತೋರಿಸುವರು; ಮತ್ತೆ ಆ ಮೋಡವನ್ನು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವರು; ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೂರ್ಯ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವರು. ಬೆಂಕಿ, ನೀರು, ಗಾಳಿ ಇವುಗಳ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದುವಂತೆ ನೋಡುವರು; ಹೂವು, ಕಾಯಿ, ಹಣ್ಣು ಇಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವು ಚಿಗುರಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವರು.

ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಪಿಸುರು ಸುರಿಯುವ ವೃದ್ಧರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಸವರಿ, ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯುಳ್ಳ ಪುರುಷರನ್ನಾಗಿ

ಮಾಡುವರು; ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರ ಮುಪ್ಪಿನ ಹರೆಯದ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಎಳೆಯ ಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವರು; ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ನೀಡುವರು; 1 ಆಕರುಡಣಮ್ (ದೂರದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಎಳೆಯುವುದು), ಅದಿರ್ಚಿಯಮ್ (ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು), ಅಂಜನಮ್ (ಅಡಗಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೊರತಂದು ತೋರಿಸುವುದು), ವಶಿಯಮ್ (ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು), ವಾದಮ್ (ಕಬ್ಬಿಣ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನವಾಗಿಸುವುದು), ವಯಸ್ತಂಬಮ್ (ಮುದುಕರನ್ನು ಯುವಕರನ್ನಾಗಿಯೂ ಯುವಕರನ್ನು ಮುದುಕರನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವುದು) ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು; ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳೂ விளங்கும்ಂತೆ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಉದುರಿಸುವರು; ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಹಿಳೆಯರೊಡನೆ ಆಟವಾಡುವ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿರುವ ತೆಂಗಿನ ಮರವನ್ನು ತಾಳೆ ಮರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ಮರಗಳನ್ನೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ, ಆನೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಬದಲಾಗುವಂತೆ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಕರುಣಿಸುವರು; ನೋಡಿದ ಯುವಕರು ನಾವು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಮರುಗುವಂತೆ ಅತೀವ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪೌರುಷದ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದರು; ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಮಧುರಾನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವರು; ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆ) ಆಗಿ ಮಾಡಿ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಮಧುರಾನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲರೂ, ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ದಯಪಾಲಿಸುವ ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಯ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗದವರಾಗಿ ಬೆರಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದರು.

ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯು ಅರಸನ ಮುಂದೆ ಬರಲು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು

ಈ ಘಟನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೇವಕರಿಂದ ತಿಳಿದು, "ಆ ಚತುರ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತನ್ನಿರಿ" ಎಂದು ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿದ್ದ ಕೆಲವರನ್ನು

1. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತಂಭನ, ಮೋಹನ ಎಂಬೆರಡನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಆಕರುಡಣಮ್ ಮುಂತಾದ ಆರನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು; ಇವೆಂಟೂ ತಾಮಸ ಗುಣದ ಸಿದ್ಧಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವರು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ತಲುಪಿ ಆ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಬಾರದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಅರಸನ ಮುಂದೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯು, "ನಮಗೆ ರಾಜನಿಂದ ಆಗುವ ಉಪಯೋಗವೇನು?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿರಾಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ರಾಜನನ್ನು ತಲುಪಿ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದು

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಇಹ, ಪರಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ಯೋಗಿಗಳು, [1] ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದವರನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ! ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳುವ ರಾಜನನ್ನೇನು ಲೆಕ್ಕಿಸುವರು!" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ — 24
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — 1356

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಹೋಗಿ ನಾವು ಸಣ್ಣ ದೈವವನ್ನು ಸೇರಲಾರೆವು" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ಅವರ ತೇವಾರಂ ಸಾಲನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

೨೧. ಕಲ್ಲಾನೆಗೆ ಕಬ್ಬು ತಿನ್ನಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಭಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು, "ನಾನು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೌರವಿಸದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಅವಮಾನಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದೆನು; ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವಿದ್ದ ಪರಿಯೇನು! ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತಹ ಕೊರತೆ ಅವರಿಗೆ ಏನಿದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಾಣತಕ್ಕವನಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಪಾಂಡ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಅರಿತ, ಮೌನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಾಳಿದ ಶಿವಯೋಗಿಯಾದ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರ ವಿಮಾನದ ವಾಯುವ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದರು.

ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು

ಅಂದು ತೈ (ಮಕರ) ತಿಂಗಳು ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲ ದಿನ (ಮಕರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಪುಣ್ಯಕಾಲ) ಆದ್ದರಿಂದ, ಪಾಂಡ್ಯನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಧುರೆಯ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಬರುವಾಗ, ಅವನ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಂಚುಕಿಗಳು (ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟ ಅಂಗರಕ್ಷಕರು) ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದ ಪವಿತ್ರ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಯೋಗ ಪಟ್ಟಿಕೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಮೞು (ಕೊಡಲಿ) ಆಯುಧದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೆತ್ತವನ್ನು ಚಾಚಿ, "ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂದರು.

ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದಕ್ಷಿಣದ ದೊರೆ (ಪಾಂಡ್ಯನು) ಆ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿಮ್ಮ ನಾಡು ಮತ್ತು ಊರು ಯಾವುವು? ನಿಮಗೆ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ? ಏನು ಬೇಕು? ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು? ಹೇಳುವಿರಾಗಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು, "ಅಪ್ಪಾ! ನಾವು ಯಾವುದೇ ನಾಡಿನಲ್ಲೂ ಯಾವುದೇ ನಗರದಲ್ಲೂ ತಿರುಗುತ್ತೇವೆ; ಆದರೂ, ಈಗ ನಾವು ಇರುವ ಸ್ಥಳವು ಕಾಶ್ಮೀರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಶಿ ಮಹಾನಗರವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ವ್ಯಾಮೋಹವೂ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ

"ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಹಾಜೀವನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಕ್ತರೇ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು; ಯಾವಾಗಲೂ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ತಿರುಗಾಡುವ ಸಿದ್ಧರು ನಾವು; ತಿಲ್ಲೈವನದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಬಂದೆವು; ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ ಈ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಮುಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅವರು ಬಯಸುವ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತೇವೆ; ವೇದ ಮುಂತಾದ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಲಾ ಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರು; ಅಲ್ಲದೆ, ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾದ ಸಿದ್ಧರು ನಾವು. ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನಿನ್ನಿಂದ ನಾವು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕರು.

ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಗೆ ಕಬ್ಬು ನೀಡುವುದು

ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು, "ಇವರ ಅಹಂಕಾರ, ಗರ್ವ ಮತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಯಾವುದರಿಂದ ಅಳೆದು ತಿಳಿಯಲಿ!" ಎಂದು ಎಣಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಾಯವನ್ನು ஆரಾಯತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ರೈತನು, ನೋಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಅಡಿಕೆ ಮರವೇನೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಡುವಂತೆ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಒಂದು ಕಬ್ಬನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ಅರಸನು ಆ ಕಬ್ಬನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಸಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸಮರ್ಥರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರೇ! ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಈ ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಗೆ ಈ ಕಬ್ಬನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದರೆ ಸರ್ವಶಕ್ತರಾದ ಸಿದ್ಧರೂ ನೀವೇ; ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನೀವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರು? ಅಲ್ಲದೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

"ಸಮರ್ಥರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರೇ, ಈ
ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಗೆ ಈ ಕಬ್ಬನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದರೆ ಸರ್ವ
ಶಕ್ತರೂ ನೀವೇ; ಮಧುರೈಯ ಮಹಾದೇವನೂ ನೀವೇ;
ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರಾರು? ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ನೀಡುವೆನು" ಎಂದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ಬಾ, ನಮಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನಿದೆ? ನಿನ್ನ ಆಸೆ ತೀರುವಂತೆ ನಾವೇ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತವರು ಹೋಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ, ಹಲವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವಂತೆ ಆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದ ನಮಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಆಸೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆ ಇಗೋ ಕಬ್ಬನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

"ಹೋಗಲಾಗದ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತವರು
ಹಲವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವರು;
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದ ನಮಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಆಸೆಯಿಲ್ಲ;
ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆ ಕಬ್ಬನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ ನೋಡು" ಎಂದರು.

ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆ ಕಬ್ಬು ತಿನ್ನುವುದು

ತರುವಾಯ ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದರು[1]. ಎಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಕೂಡಲೇ ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಯಿತು; ಮುಮ್ಮದಗಳೂ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಮೋಡದ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಘೀಳಿಟ್ಟಿತು; ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಚಾಚಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಬ್ಬನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಕಡೆವಾಯಿಯಿಂದ ರಸ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಕಚ್ಚಿ ಜಗಿದು ತಿಂದಿತು; ಸೊಂಡಿಲು ಉಯ್ಯಾಲೆಯಂತೆ ಆಡಲು, ಗರ್ವಗೊಂಡು ನೆರಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಿತು.

ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆ ಅರಸನ ಕಂಠಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ನುಂಗುವುದು

ಅನಂತರ, ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಮಾಲೆಯನ್ನು ಎಟುಕಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಅಂಗರಕ್ಷಕರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಆನೆಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಸಮೀಪಿಸಿ ಕೋಲನ್ನು ಎತ್ತಲು

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ನದಿಮದನ್ ತರುಕಣ್ ಪುಗರ್ಕೊಲ್ಲೈ ಮರುತ್ತ, ಕಲ್ಲಿಬ ಮದನೈಕ್ ಕರುಂಬುಗೊಳ ವೈತ್ತ, ಆಲವಾಯ್ ಅಮರ್ನ್ದ ನೀಲನಿರೈ ಕಂಡನ್" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡ ಅಡಿಗಳ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗಿಸಿ ಆನೆಯನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಯು ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗಿಸಿ ಶಿವಯೋಗ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅರಸನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಬಂದರು. ಆಗ ಆ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಬಂದವರನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತಡೆದು, 'ನಿಲ್ಲೀರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಆ ವೀರರು ಇಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕದಲಿಸಲಾಗದೆ ನಡುಗಿ ಚಿತ್ರದಂತೆ ನಿಂತರು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ವಿನಂತಿ

ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಪವಳಿದು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯವು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಲು, ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಿರೀಟವು ತಾಗುವಂತೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಪಾಶದಿಂದ ಬಂಧಿತನಾದ ಈ ಬಡವನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. ಪ್ರೀತಿಗೆ ಕರಗುವ ಪರಮ ಕರುಣೆಯ ಮಹಾಸಾಗರವಾದ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು மகிழ்ந்து, "ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಕೇಳು" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, 'ಸತ್ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತವನ್ನು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಯು ತನ್ನ ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಚಾಚಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೈ ಚಾಚಿ ಅದನ್ನು ಇಸಿಕೊಂಡನು. ಇಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಕಾಣದಾದನು. ಆನೆಯ ರೂಪವೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಇತರ ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಗಳಂತಾಯಿತು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು

ಇವುಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಪಾಂಡ್ಯನು ಹೆದರಿ, "ಈ ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಯು ನಮ್ಮ ಉಸಿರಿಗೆ ಉಸಿರಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕರುಣೆಯ ಲೀಲೆಯೇ" ಎಂದು ತಿಳಿದು ವೇದನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತ ಮೂಲಪುರುಷನೇ! ಅರಿವಿಲ್ಲದವನಾದ ನಾನು,

"ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆ) ಅನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನು" ಎಂದು ಅತ್ತು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, [1] ಅಪರಾಧವನ್ನು (ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು) ಕೊಟ್ಟು, ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು ಸ್ತುತಿಸತೊಡಗಿದನು.

"ವೇದವಾಗಿ, ವೇದದ ಫಲವಾಗಿ, ವೇದದ
ನೀತಿಯಾಗಿ, ನೀತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮೀರಿದ ಮಹಾಬೆಳಕಾಗಿ,
ಆದಿಯಾಗಿ, ಅಂತ್ಯವಾಗಿ, ಮಧ್ಯವಾಗಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ
ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ನಿಂತವನೇ! ನನ್ನನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೋ? ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವವೇ''
"ನಿನ್ನಿಂದ ನುಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ವೇದಗಳು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿದರೂ,
ಹಲವು ದಿನಗಳು ಅರ್ಚಿಸಿದರೂ, ಪಾದಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತರೂ,
ನಿನ್ನ ನಾಮವನ್ನು ಪಠಿಸಿದರೂ, ನಿನ್ನನ್ನು ಅರಿಯೆನು ಎಂದು
ಹೇಳಿದರೆ, ಈ ಅಡಿಯನ ಶೋಧನೆಗೋ! ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವವೇ''
"ದೊಡ್ಡದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಚಿಕ್ಕದಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ,
ಅರಿಯಲಾಗದಕ್ಕಿಂತ ಅರಿಯಲಾಗದಾಗಿ, ಸುಲಭಕ್ಕಿಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ,
ಕರಿಯದಾಗಿ, ನೋಡುವವನೂ, ನೋಟವೂ ಆಗಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ
ತುರೀಯವಾಗಿ ನಿಂತವನೇ! ನನ್ನನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೋ? ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವವೇ''

ಎಂದು ಹಲವು ಬಾರಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು.

ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಭಗವಂತನ ತಿರುವಡಿಯನ್ನು ಸೇರುವುದು

ತರುವಾಯ ಅಭಿಷೇಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ತಿರುವರುಳಿನಿಂದ (ಕೃಪೆಯಿಂದ) ವಿಕ್ರಮನೆಂಬ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದು, ಬಹುಕಾಲ ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿ, ವಿಕ್ರಮನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಪಾಶವನ್ನು (ಬಂಧನವನ್ನು) ಗೆದ್ದು, ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪರಮಾನಂದದಲ್ಲಿ, ಜೇನಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ದುಂಬಿಯಂತೆ, ಎರಡಾಗದೆ (ಅದ್ವೈತವಾಗಿ) ಬೆರೆತಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ - 29

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 1385

---

1. ಅಪರಾಧ - ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆ.

೨೨. ಆನೆಯನ್ನು ಎಯ್ದ ಪಡಲಮ್

ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಳ್ವಿಕೆ

ಇತರರಿಂದ ಗೆಲ್ಲಲಾಗದಂತಹ ಧರ್ಮದಂಡವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇರುವ ರಾಜರುಗಳಿಂದ ಕಪ್ಪವಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಡುವ ಸಂಪತ್ತು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಲು, ಕ್ರೂರವಾದ ಬಡತನ, ಕೆಡುಕು ಮುಂತಾದ ಶತ್ರುಗಳು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ ಧರ್ಮದಂಡವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ನ್ಯಾಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು; ಆಗ ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ ಮುಂತಾದ ಬಾಹ್ಯ ಧರ್ಮಗಳೆಂಬ ಕಳೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡಿ, ವೇದ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೂ ಶಿವಾಗಮ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೂ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಶೈವವೆಂಬ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು; ವಿಧಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆದು ಅವುಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದನು; ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ವಿಮಾನದ ಬಳಿ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು; ಅದರಲ್ಲಿ ರೂಪವೂ ಅರೂಪವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕರುಣೆಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಬಂದ ಸಿದ್ಧ ಮೂರ್ತಿಗಳ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದನು.

ಚೋಳ ರಾಜನ ಸಂಚು

ಈ ರೀತಿ ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಸೂರ್ಯ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಚೋಳ ರಾಜನೊಬ್ಬನು ಕಾಂಚಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು. ಅವನು ಜೈನ ಧರ್ಮವೆಂಬ ಬಾಹ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಚಂದ್ರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪಾಂಡ್ಯನೊಡನೆ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು; ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಬಂದು ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಓಡಿಹೋಗಿ, ಒಂದು ಸಂಚಿನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲು ಯೋಚಿಸಿದನು; ಆಗ ಅಂಜನ, ಕ್ರೌಂಚ, ಗೋವರ್ಧನ, ತ್ರಿಕೂಟ, ಅತ್ತಿವೇರ್ಪು, ಸಹ್ಯ, ಹೇಮಕೂಟ, ವಿಂಧ್ಯ ಎಂಬ ಎಂಟು ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಿಸುವ ಜೈನ ಗುರುಗಳು

೧. ಇವುಗಳನ್ನು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಜೈನರು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯುವುದನ್ನು, "ಪರಂಗುನ್(ಟ್ರು) ಒರುವಗಮ್ ಪಪ್ಪಾರಮ್ ಪಳ್ಳಿ, ಅರುಂಗುನ್ಱಮ್ ಪೇರಾಂದೈ ಯಾನೈ - ಇರುಂಗುನ್ಱಮ್, ಎನ್ನೈಟ್ಟು ವೆರ್ಪುಮ್ ಎಡುತ್

೨೨. ಆನೆ ಎಯ್ದ ಪಡಲಮ್

ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಓಲೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ತಮ್ಮ ರೂಪದಂತೆಯೇ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲವೂ ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಜೈನ ಗುರುಗಳು ಚೋಳ ರಾಜನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಓಲೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಓದಿದರು; ಮೋಡಗಳ ಗುಂಪಿನಂತೆ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಇಳಿದು ಕಾಂಚಿನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು; ಎಲ್ಲರೂ ಕತ್ತಲೆಯ ಗುಂಪಿನಂತೆ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಕಾಂಚಿ ಮಹಾನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು; ನಂತರ ಚೋಳನ ಅರಮನೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಲುಪಿ, ರಾಜನ ಸೇವಕರು ಬಿಡಲು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜನಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪಿದರು; ಆಗ ಚೋಳನ ಕಿರೀಟದ ಮೇಲೆ ನವಿಲುಗರಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಆಶೀರ್ವಚನ ಹೇಳಿದರು. ಚೋಳ ರಾಜನು ಆ ಜೈನ ಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ವಶೀಕರಣವೇ ಮೊದಲಾದ ಆರು ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಶಾಲಿಗಳೇ! ನೀವು ಅಭಿಚಾರ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಕ್ರಮಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ನನ್ನ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಧವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದನು.

ಅಭಿಚಾರ ಯಾಗ

ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಜೈನ ಗುರುಗಳೂ ಚೋಳನ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಹೋಗಿ, ಪಾಲಾರ್ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಗಾವುದ ಅಳತೆಯುಳ್ಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಯಾಗಶಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು; ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನ ಅಗಲ ತೋಡಿ ಎಂಟು ಕೋನಗಳಿರುವ ಒಂದು ಹೋಮಕುಂಡವನ್ನು ಮಾಡಿ, ವಿಷ ತುಂಬಿದ ಎಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಸೌದೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಬೇವಿನ ತುಪ್ಪ ಬೆರೆಸಿದ ವಿಷ ಜೀವಿಗಳ ಕೊಬ್ಬಿದ ಮಾಂಸವನ್ನೂ, ಮೆಣಸಿನ ಪುಡಿ ಬೆರೆಸಿದ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಸುರಿದು ಅಭಿಚಾರ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಹಿಂಸೆಯೆಂಬ ವ್ರತವನ್ನು ತೊಟ್ಟ ಆ ಜೈನ ಗುರುಗಳು ಮಾಡಿದ

ತಿಯಂಬ ವಲ್ಲಾರ್ಕ್ಕುಚ್, ಚೆನ್ನೆಟ್ಟು ಮೋಪಿಱವಿತ್ ತೀಂಗು" ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಹಳೆಯ ವೆಣ್ಬಾದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಜೈನರ ಎಂಟು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಮಧುರೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಲಿರುವ ಆನೆಮಲೆ, ಪನ್ನಿಮಲೆ, ನಾಗಮಲೆ, ಪಶುಮಲೆ, ಇಡಬಮಲೆ, ಇಲತ್ತಿಮಲೆ, ಪಿರಾನ್ಮಲೆ ಮುಂತಾದ ಎಂಟು ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "ಆನ್ಯೆ ಮಾಮಲ್ಯೆ ಯಾದಿಯಾಯ ವಿಡಂಗಳಿಲ್ ಪಲ ವಲ್ಲಲ್ಲೇರ್ ಈನರ್ಗಳ್" ಎಂಬುದು ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ಅವರ ತೇವಾರಮ್.

ಕ್ರೂರವಾದ ಯಜ್ಞದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದಾಗಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಂದವನ, ಉದ್ಯಾನವನಗಳು, ಕಾಡುಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳು கருகி ಸುಟ್ಟುಹೋದವು; ತೊರೆಗಳು, ಬಾವಿಗಳು, ಕೊಳಗಳೆಲ್ಲವೂ ನೀರು ಬತ್ತಿಹೋದವು; ಮೋಡವೂ ಸುಟ್ಟು கருகிತು.

ಯಜ್ಞದಿಂದ ಕೊಲೆಗಡುಕ ಆನೆಯು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಆಗ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷದಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಆ ಯಜ್ಞಕುಂಡದಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವ ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ, ನೇತಾಡುವ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ದಂತಗಳನ್ನೂ, ಉಯ್ಯಾಲೆಯಂತೆ ಆಡುವ ಸೊಂಡಿಲನ್ನೂ, ನದಿಯಂತೆ ಸುರಿಯುವ ಮದಜಲವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆನೆಯು ಎದ್ದುಬಂದಿತು. ಅದು ನೀಲಿ ಪರ್ವತವು ಎದ್ದುಬಂದ ನೋಟದಂತೆಯೂ, ಯಮನು ಎದ್ದುಬಂದ ನೋಟದಂತೆಯೂ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಜೈನರು ಆನೆಯನ್ನು ಮಧುರೆಯ ಮೇಲೆ ಛೂಬಿಡುವುದು

ನಿರ್ಭಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಜೈನ ಗುರುಗಳು ನೋಡಿ, "ನೀನು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಮಧುರೆ ಪಟ್ಟಣದೊಂದಿಗೆ ನಾಶಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಮುಂದಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆಗ ಭೂಮಂಡಲವು ಸೀಳುವಂತೆ ಸಿಡಿಲಿನ ಹಾಗೆ ಘೀಳಿಡುತ್ತಾ ಆನೆಯು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಕರುಣೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದವರಾದ ಜೈನ ಗುರುಗಳೂ ಜ್ಞಾನ, ಸನ್ಮಾರ್ಗ, ಇಹ-ಪರಗಳ ಫಲ, ಮೋಕ್ಷ ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಪಡೆಯದ ಚೋಳನ ಸೈನ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಆ ಆನೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರಿದು ಹೋದರು.

ಆನೆಯು ಮಧುರೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಹೋಗುವ ದೃಶ್ಯ

ಪಾತಾಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ತಲೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದ ಆ ಆನೆಯು, ಸಿಡಿಲಿನ ಶಬ್ದದಂತೆ ಘೀಳಿಟ್ಟಿತು; ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯಂತೆ ಏಳಲು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಬೀಸಿತು; ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳಂತೆ ಮದಜಲವನ್ನು ಸುರಿಸಿತು; ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ವಡವಾಮುಖಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿತು; ಯಮನೂ ಮತ್ತು ದಿಗ್ಗಜಗಳೂ ಕಂಡು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೆದರಿ ನಡುಗುವಂತೆ ಹೋಯಿತು. ಹೋಗುವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಆ ಆನೆಯು ಮೋಡದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಸಿಡಿಲನ್ನು ಉದುರಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ದಿಕ್ಕು

ಕಿವಿಗಳು ಕಿವುಡಾಗುವಂತೆ ಘೀಳಿಡುತ್ತಿತ್ತು; ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಬೀಸಿ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು; ಬಳಿಕ, ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಕಡಲನ್ನು ಕಡೆಯುವ ದೊಡ್ಡ ಕಡೆಗೋಲಾದ ಮಂದರ ಪರ್ವತದಂತೆ ಗಿರಗಿರನೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು; ಬಡಬಾಗ್ನಿಯೇ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು.

ವಳುದಿಯು ಅಶರೀರವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಟ್ಟಾಲೈ ಮಂಟಪವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು

ಒಂದು ಕ್ರೂರವಾದ ಯಮನಂತೆ ಮಧುರೈಯತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವ ಆನೆಯನ್ನು ಕಂಡವರು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸುಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಅಲೆಯುವ ನೀರಿನಂತೆ ಮನಸ್ಸು ತಳರ್ನ್ದು ದುಃಖಿಸಿದನು; ಕೂಡಲೇ ಆನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಲ್ಪಡುವ ಇಂದ್ರ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ, ಆನೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುಲಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಹಲವು ಬಾರಿ ಮನಸಾರೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ಎಮ್ಪೆರುಮಾನೇ! ಈ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಅಡಿಯೇನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಆಕಾಶದಿಂದ, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ಆನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಹಂಕಾರವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ನಾವು ಬಿಲ್ಲು ಹಿಡಿದ ಸೇವಕನಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಕ್ರೂರ ಆನೆಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ; ಅದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಈ ನಗರದ ಬಳಿ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು [1] ಅಟ್ಟಾಲೈ ಮಂಟಪವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸು" ಎಂಬ ಒಂದು ದಿವ್ಯವಾಣಿಯು ಮೊಳಗಿತು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟವೇ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಹದಿನಾರು ಕಂಬಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಂದು ಅಟ್ಟಾಲೈ ಮಂಟಪವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು.

ದೇವರು ಬಿಲ್ಲು ಹಿಡಿದ ಸೇವಕನಾಗಿ ಬರುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಈರ್ನ್ದಿಚ್ ಚೆಲ್ಲುಮ್ (ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ) ಎರಡು ತಂಪಾದ ಚಂದ್ರರಂತೆ ಎರಡು ಪವಿತ್ರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲೂ

1. ಅಟ್ಟಾಲೈ - ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವವರು ಏರಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಅಟ್ಟ (ಪರಾಣ್). ಅಟ್ಟಾಲೈ ಮಂಟಪ - ಅಟ್ಟದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮಂಟಪ. ಈ ಮಂಟಪವು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಇತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ವಂಡಿಯೂರ್ ತೆಪ್ಪಕುಳದ ವಾಯುವ್ಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ಕಂಬಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಮಂಟಪವಾಗಿ ಇದೆ. ಇದರ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಆನೆಮಲೈ ಇದೆ.

ಶಂಖದ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಹರಡಿದ ಜಡೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ನವಿಲುಗರಿಯನ್ನು ಮುಡಿದು, ಕಪ್ಪು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಕೆಂಪಾದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಕಚ್ಚೆಯನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ, ಅದರ ಹೊರಗೆ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ವೀರ ಕಡಗವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬಾಣದ ಬತ್ತಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಅಗಲವಾದ ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ಉಮಾದೇವಿಯವರು ಎಡಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ದೇಹವನ್ನೇ ಪಡೆದಂತೆಯೂ, ಅಥವಾ ತಿರುಮಾಲ್ ಬಲಭಾಗವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆಯೂ, ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಇಡೀ ರೂಪವು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಭಗವಂತನು ಮನ್ಮಥನೂ ಬಯಸಿ ಬೆರಗಾಗುವಂತಹ ಅತೀವ ಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬಿದ ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯ ಬೇಡರ ವೀರನಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಟ್ಟಾಲ ಮಂಟಪದ ಮೇಲೆ ಏರಿ, ಪಾಂಡ್ಯನ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಆನೆಯ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತರು.

ಬಿಲ್ಲುಗಾರನು ಆನೆಯನ್ನು ಕೆಡವುವುದು

ಐದು ಕೂಗಿನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಆ ಆನೆ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬಿಲ್ಲುಗಾರನು, ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದ ಆ ಚೋಳನ ಕ್ರೂರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಂತೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಲವಾದ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿದು, ದೇಹ ಬಾಗುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಉದ್ದವಾದ ಹೆದೆಯನ್ನು ಏರಿಸಿದರು; ಪವಿತ್ರ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮೀಟಿ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದವನ್ನು செய்து, ಎಂಟು ದಿಗ್ಗಜಗಳೂ ಹೆದರುವಂತೆ ಸಿಂಹದ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ತೋರಿ, ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕ್ರೂರವಾದ ನಾರಸಿಂಹ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿ, ತಮ್ಮ ದೇಹವು ತಿರುಗುವಂತೆಯೂ, ಎಡಗಾಲು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಂತೆಯೂ, ಬಲಗಾಲು ಮಂಡಲಾಕಾರವಾಗುವಂತೆಯೂ ೧ ಎರಡು ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಕಿವಿಯವರೆಗೆ ಹೆದೆಯನ್ನು ಎಳೆದು ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಬಾಣವು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮೋಡದಂತೆ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಆ ಆನೆಯ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ಸೀಳಿತು. ಕ್ರೂರವಾದ ಆ ಆನೆಯು ಮೋಡದಂತೆ ಚೀರುತ್ತಾ, ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಹೊರಲಾರದೆ ಭೂಮಿಯೂ ಸೀಳಿತು; ಆದಿಶೇಷನ ಸಾವಿರ ಹೆಡೆಗಳೂ ಸೀಳಿದವು; ಮೊದಲು ಹೆದರಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಓಡಿದ ದಿಗ್ಗಜಗಳು ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಗರ್ವವನ್ನೂ ಅಹಂಕಾರವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡವು.

೧. ಇದು ಪೈಶಾಚ, ಮಂಡಲ, ಆಲೀಢ, ಪ್ರತ್ಯಾಲೀಢ ಎಂಬ ಬಿಲ್ಲುಗಾರರ ನಿಲುವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಆಲೀಢ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಆನೆ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ

ಕೆಳಗೆ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದ 1 ಆನೆಯು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದದಿಂದ ಒದೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಯಮನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಆನೆ ಸತ್ತದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಜೈನರು ಯಮದೂತರಂತೆ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

ಆನೆ ಚರ್ಮವ ಹೊದ್ದ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ಪಾದದಿ
ಒದೆಯುಂಡು ಬಿದ್ದ ಯಮನಂತಿತ್ತು ಆ ಮದ್ದಾನೆ;
ಚಂದ್ರಕುಲದರಸನು ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದ ಬಾಲಕನಂತಿದ್ದನು;
ನೆರೆದಿದ್ದ ಜೈನರು ಯಮದೂತರಂತೆ ದುಃಖಿತರಾದರು.

ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆನೆಯು ಕತ್ತಲು ಕವಿದಂತೆ ಇತ್ತು; ಅದರ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಸಿಂಧೂರವು ಸೂರ್ಯನ ಕೆಂಪು ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು; ಭಗವಂತನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣದಿಂದ ಸೀಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತವು ಕತ್ತಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗಲು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಉದಯಿಸಿದ ಬಾಲಸೂರ್ಯನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು; ಜೈನರ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕ್ರೂರಿ ಚೋಳನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಯ ದಂತವಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಆನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕ್ರೂರ ಕಲಿಯನ್ನು ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನ ಧರ್ಮದಂಡವು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕರುಣಿಸಿದ ನರಸಿಂಹ ಬಾಣದ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ನಾಶಪಡಿಸಿತು. ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಬಿದ್ದ ಆನೆಯ ಬಾಯಿಂದಲೂ, ಬಾಣ ನಾಟಿದ ಗಾಯದಿಂದಲೂ ಜಲಪಾತದಂತೆ ರಕ್ತ ಹರಿಯಿತು. ಆ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುವ ಕಪ್ಪು ಮೋಡಗಳಂತೆ ಹದ್ದುಗಳೂ, ಪಿಶಾಚಿಗಳೂ, ಭೂತಗಳೂ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡವು. ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆನೆಯನ್ನು ಕಂಡ ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು.

ಆನೆಯ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಬಂದ ಕಪ್ಪು ದೇಹದ ಭೂತಗಳ ಗುಂಪಿನಂತೆ ಚೋಳನ ಸೈನ್ಯದ ಹಿಂದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದ ಜೈನರನ್ನು ಕಂಡು ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದನು.

1. ಈ ಆನೆಯು ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವಾಗ ಲದ್ದಿಯನ್ನು ಸುರಿಸಿತು; ಅದು 'ಇಲತ್ತಿ ಮಲೈ' (ಲದ್ದಿ ಬೆಟ್ಟ) ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದೆ. ಸತ್ತ ಆನೆಯ ದೇಹವು 'ಯಾನೈಮಲೈ' (ಆನೆ ಬೆಟ್ಟ) ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಅವನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವ, ವೇಲಾಯುಧ ಹಿಡಿದ ವೀರರು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ಜೈನರನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು; ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದರು; ಕೆಲವರನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ತಡೆದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಮಂಡಲಗಳನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗಿ ಒಡೆದರು; ಕೆಲವರು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಚಾಪೆಯನ್ನು ನವಿಲುಗರಿಯೊಂದಿಗೆ ತುಂಡಾಗಿ ಹರಿದರು; ಹಲವರನ್ನು ಕಾಲುವೆಗೆ ತಳ್ಳಿದರು; ಕೆಲವರ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿ ಓಡಿಸಿದರು. ಜೈನರೆಲ್ಲರೂ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಪಡೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೋತು ನಡುಕದಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಪದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಳುಗಿ, ಮೂರ್ಛೆಹೋಗಿ, ಬಾಡಿ, ನಿಂದನೆಗೊಳಗಾಗಿ, ಅಡಗಿ, ಅವಿತುಕೊಂಡು ಓಡಿದರು.

ತರುವಾಯ ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಅಟ್ಟಾಲೈ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದ ವೀರರಾದ ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, "ಪಶು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪಾಶ ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಮೀರಿದವನೇ! ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೂಪದೊಂದಿಗೆ ಸದಾಕಾಲವೂ ನೆಲೆಸಿರಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಶಿವನು ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.[೧]

ಆನೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ಅಟ್ಟಾಲೈ
ಮಂಟಪದಲ್ಲಿದ್ದ ವೀರನ
ಪಾದಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದು
ಪಾಂಡ್ಯನು ಬೇಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
"ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಮೀರಿದವನೇ! ಎಂದೆಂದಿಗೂ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರು" ಎನ್ನಲು
ವೇದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದ
ವೇದಸ್ವರೂಪನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು; ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿಕಾಲವೂ ಹೋಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಆಗ ಮನ್ಮಥನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವಷ್ಟು ಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬಿದ ರಾಜಶೇಖರನೆಂಬ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನು.

೧. ಅಂದಿನಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ, "ಅಟ್ಟಾಲೈಚ್ ಸೇವಕರ್" ಎಂಬ ಒಂದು ತಿರುನಾಮವು ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿತು.

ನರಸಿಂಗಪ್ ಪೆರುಮಾನ್

ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಬಾಣವು, ಅಲ್ಲಿ ಉಗ್ರ ನರಸಿಂಹನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿಯ ವೀರಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಅವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಡೆದು, ಸಾಯದ ಅಸುರನಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳಿದ [1] ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ರೋಮಶ ಮುನಿವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ, ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಬೆಳಗುವಂತೆ ಒಂದು ತೀರ್ಥವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಮಹಾ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಪ್ರಹ್ಲಾದನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಅಳಿಯದ ಮಹಾವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡಿ ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ
ರುದ್ರನ ವೀರಶಕ್ತಿಯಿಂದ
ಕೆಲವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸಾಯದ ಅಸುರನ ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳಿದ
ಸಿಂಗನಾಯಕನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತಲುಪಿ
ಅಳಉற்ற ಮಹಾ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ, ರೋಮಶನು ತನ್ನ ಹೆಸರು
ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಒಂದು ತೀರ್ಥವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನು; ಪ್ರಹ್ಲಾದನೂ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ
ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಮಹಾವರವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಪದ್ಯ - 42
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 1427

---

1. ಈ ನರಸಿಂಹ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನು ಆನೆಮಲೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು ಎಂದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೨೩. ವೃದ್ಧ ಕುಮಾರ ಬಾಲರಾನ ಪಡಲಮ್

ಗೌರಿಯ ಜನನ

ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ [೧] ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು. ಅರುಂಧತಿಯಂತಹ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ [೨] ಶುಭವಿರತ್ತೈ ಎಂಬುವವಳು ಅವನ ಬಾಳಸಂಗಾತಿಯಾಗಿ விளங்கಿದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅಪಾರವಾದ ಶಿವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು; ಹಲವು ವ್ರತಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು; ಸಪ್ತ ಮಾತೆಯರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆದರು; ಆ ಮಗುವಿಗೆ "ಗೌರಿ" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದರು.

ಗೌರಿಯು ಪರಾಶಕ್ತಿಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಬರುವುದು

ಗೌರಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದವು; ಅವಳು ಜನ್ಮ ರೋಗವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕುವ ದೈವಿಕ தன்மை ಹೊಂದಿದ ಮಂತ್ರ ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಪರಾಶಕ್ತಿಯ ಪವಿತ್ರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅರಿಯ ತಪಸ್ಸಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಲು ಬಂದ ಗೌರಿಯಮ್ಮೆಯು ತಂದೆಯಿಂದ ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು, ಅದನ್ನು ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಲೆ ಮೂಡುವಷ್ಟು ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಳು.

೧. ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ್ - ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ನೋಡುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನು; ಈ ಹೆಸರು ಶಿವನ ಪವಿತ್ರ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ; ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಧುರೆಯ ಸಮೀಪವಿರುವ ಪೆರುಂಗ್ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪೆರುಂಗ್ ಗ್ರಾಮ - ಇದು ಐನೂರು ಕುಟುಂಬಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಊರಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು 'ಪೆರುಂಗ್ ಕರುಣೈ' ಎಂಬ ಊರು ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೨. ಶುಭವಿರತ್ತೈ - ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ರತವನ್ನು ಉಳ್ಳವಳು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಗೌರಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸುವುದು

ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು, "ನಾನು ಪಡೆದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾದ ಮಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಂಶದವನಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನಾಗಿ, ವೇದಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಮಹಾ ಶೈವನಾಗಿರುವವನೊಬ್ಬನು ಯಾವಾಗ ಪತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಾನೋ!" ಎಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಗೌರಿಗೆ ತಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಾಗಿ ವಿವಾಹದ ಪ್ರಾಯವೂ ಬಂದಿತು.

ಗೌರಿಯ ವಿವಾಹ

ಆಗ ಒಂದು ದಿನ ಬೇರೆ ಊರಿನವನೂ, ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಉಣ್ಣುವವನೂ ಆದ ವೈಷ್ಣವ [೧]ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಗೌರಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ನಿಂತನು. ಹಾಗೆ ಬಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ, ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಶುಭವ್ರತೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಅವಳ ಬಂಧುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರದೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನ ಕೈಗೆ ಎರೆದನು; ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕನ್ಯೆಯಾದ ಗೌರಿಯ ಹಣೆಬರಹವೂ, ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೂ ಒಗ್ಗೂಡಿದುದರಿಂದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಧಾರೆ ಎರೆದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶುಭವ್ರತೆಯೂ, ಬಂಧುಗಳೂ ಮನಗುಜ಼ಿ, "ಕುಲ ಮತ್ತು ಗೋತ್ರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿದನೇ? ವಂಶದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದನೇ? ಸದಾಚಾರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆ ಸಂಪನ್ನನೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡನೇ? ಯಾವ ಊರು ಎಂದಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನೇ? ಯಾವುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನಲ್ಲಾ! ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಿತ ಇವನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು, ವಿಧಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದುಃಖಿಸಿದರು. ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ಕುಲ, ಗೋತ್ರ, ಸೂತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು, "ಇವನ ಕುಲ ಮುಂತಾದವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ; ಆದರೂ ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮದ ಕಟ್ಟುಪಾಡಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ನಡೆಯುವವನು"

---

೧. ಇವನು, ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ವಿವಾಹದ ಕಾಲದವರೆಗೂ ವ್ರತ ನಿಯಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಭೌತಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅವನಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ದೋಷ; ಮೊದಲೇ ನೀರೆರೆದು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು? ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದೇ ಯೋಗ್ಯ" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಶುಭವ್ರತೆಯೂ ಬಂಧುಗಳೂ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ ಬಳಿಕ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನು ವೇದದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಲಾದ [೧] ಎಂಟು ಬಗೆಯ ವಿವಾಹಗಳಲ್ಲಿ [೨] ಬ್ರಹ್ಮ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ವಿಧಿಯಂತೆ ಗೌರಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತುಂಬ ತೊಡಿಸಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೋಮಾಗ್ನಿಯ ಮುಂದೆ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು; ಬಳಿಕ ಅನೇಕ ಮಂಗಳಕರ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು (ಶುಭ ಬಳುವಳಿಗಳನ್ನು) ನೀಡಿ ಗೌರಿಯನ್ನು ಪತಿಯೊಡನೆ ಅವನ ನಗರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಗೌರಿಯ ಅತ್ತೆಮನೆಯವರು ದ್ವೇಷಿಸತೊಡಗಿದ್ದು

ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬಾಡುವವನಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಗಂಟು ಸಿಕ್ಕಂತೆಯೂ, ಹಲವರ ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಉಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಗನು ವರನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಬರುವಂತೆಯೂ, ವೈಷ್ಣವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗೌರಿಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದನು. ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸು ಸಹಿಸದೆ ಬಾಡಿದರು; ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಗೌರಿಯ ಶಿವ ವೇಷವನ್ನೂ, ಶಿವ ಚಿಂತನೆಯನ್ನೂ ಕಂಡು ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಪ್ಪಾದ ದೇಹದಂತೆ ಮನಸ್ಸೂ ಬೆಂದು ಅವಳನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟಪಡದವರಾಗಿ ನಿಂದಿಸುತ್ತಾ ನಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ಅವರು ಒಂದು ದಿನ ಪಕ್ಕದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಯೋಚಿಸಿ, ಗೌರಿಯನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು, ಮನೆಯನ್ನು ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋದರು.

೧. ಎಂಟು ಬಗೆಯ ವಿವಾಹ - ಬ್ರಾಹ್ಮ, ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯ, ಆರ್ಷ, ದೈವ, ಗಾಂಧರ್ವ, ಆಸುರ, ರಾಕ್ಷಸ, ಪೈಶಾಚ ಎಂಬುವು; ಇವುಗಳನ್ನು "ಮರೆಯೋರ್ ತೇಎತ್ತು ಮನ್ರ ಲೆಟ್ಟು" ಎಂದು ತೊಲ್ಕಾಪ್ಪಿಯಮ್ ಸಹ, "ಅಂದಣರ್ ಅರುಮರೈ ಮನ್ರಲ್ ಎಟ್ಟು" ಎಂದು ಇರೈಯನಾರಗಪ್ ಪೊರುಳ್ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತವೆ.

೨. ಬ್ರಹ್ಮ ವಿವಾಹ - ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೋಮಾಗ್ನಿಯ ಮುಂದೆ ಕೊಡುವುದು.

ಗೌರಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ರೀತಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದು

"ಭಸ್ಮವೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಲಿನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥವಾದದ್ದು" ಎಂದು [1] ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿಯೂ, ಮಣ್ಣನ್ನು ಕೊಳೆಯಾಗುವಂತೆ ಬಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವೈಷ್ಣವರು ಹೋದ பின்பு, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವ ಗೌರಿಯು, ದೋಷವು ಹೋಗುವಂತೆ ಒಬ್ಬ ಶಿವಭಕ್ತನನ್ನು ಕಾಣಲು ಪಡೆಯದೆ, "ಇಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮಲಿನವಾಗುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಚಿಂತೆಗೀಡಾದಳು: "[2] ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸೇ ಕಬ್ಬಿಣ; ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸೇವೆ ಮಾಡದ ದೇಹವೇ ಮರ; ಕಿವಿ, ಕಣ್ಣು ಮುಂತಾದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸದ ರೂಪವೇ ಬೊಂಬೆ; ವೇದದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಶೈವವೆಂಬ ತಪಸ್ಸಿನ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲದ ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳೇ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಮಾರ್ಗಗಳು; ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾದವುಗಳು ಇಹಲೋಕ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಸುಖಗಳೇ ಎಂದು ಹೇಳುವರು; ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾದವರು ಎಲ್ಲವೂ ತಾವೇಯಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಜೀವಾತ್ಮನಾಗಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಎನ್ನುವರು; ಅವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು, ಕಾಯ (ದೇಹ) ಎಂಬ ಮೂರು ವಿಧಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಸತ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವು ಒದಗಿ ಬರುವುದು ಎನ್ನುವರು; ಆ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವವರಿಗೆ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬರುವ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ பொருட்டு ತಾಳಿದ ರೂಪವು ಆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರ ಪವಿತ್ರ ವೇಷವಲ್ಲವೇ!" ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗೌರಿಯು ಹಲವು ಬಗೆಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಚಿಂತೆಗೀಡಾಗಿದ್ದಳು.

1. ಇಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಜಾಬಾಲ, ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರ ಮುಂತಾದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಾಗಿವೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದವರು ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದವರು, ಯಾವ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದವರು, ತಮ್ಮ ಮೇಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲದವರು; ಹೇಳುವುದೇನು, ಅವರು ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಹೆಣಗಳು. ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳೊಡನೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳುವರು, ಅವರನ್ನು ಬಿಡು ನೀನು; ಆಸೆಯಿಂದ ಹರನ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸೇರಿ, ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಪ್ರಮುಖ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ವಿನಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿ, ಕೃಪೆಯ ಜ್ಞಾನದ ಕುರುಹಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಕೈಮುಗಿದು, ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಾ ತಿರುಗು" ಎಂದು ಬರುವ ಶಿವ ಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿಯಾರ್ ತಿರುವಿರುತ್ತಮ್ ಅನ್ನು ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಶಿವನ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸೇ
ಕಬ್ಬಿಣ; ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ
ಆತನ ಭಕ್ತರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯದ ದೇಹವೇ
ಮರ; ಕಿವಿ, ಕಣ್ಣು ಮುಂತಾದ ಐದನ್ನೂ
ಶಿವನ ಭಕ್ತರ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಸದ ರೂಪವೇ
ಬೊಂಬೆ; ವೇದಗಳು ಪೂಜಿಸುವ ಶೈವ
ತಪೋಮಾರ್ಗವಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗವೇ ಸಂಸಾರ ಮಾರ್ಗವೆಂದು
ಕರುಣಾಮಯಿಯಾಗಿ ಬಳಲುವಳು, ಮತ್ತು.

ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಇಹ-ಪರಗಳೆನ್ನುವರು;
ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವನು ಎಲ್ಲವೂ ತಾನಾಗಿ
ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಉಸಿರಾಗಿರುವ ಹರನೆನ್ನುವರು;
ಅವನನ್ನು ಅರಿಯುವವರಿಗೆ ದೇಹ, ಮಾತು,
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವನೆನ್ನುವರು;
ಆ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವವರಿಗೆ
ಕರ್ಮದ ದುಃಖವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ರೂಪವೆಂಬು(ದು)
ಅವನ ಭಕ್ತರ ವೇಷವಲ್ಲವೇ!

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಬರುವುದು

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಗೌರಿಯ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ತಲೆಯಲ್ಲೂ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲೂ, ಕತ್ತಿನಲ್ಲೂ, ಎದೆಯಲ್ಲೂ, ಭುಜಗಳಲ್ಲೂ, ಕೈಗಳಲ್ಲೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಹಳೆಯದಾದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕಯಲ್ ಮೀನಿನ ಮುಳ್ಳಿನಂತಹ ಬಿಳಿಕೂದಲನ್ನೂ, ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟಿದ ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನೂ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆಮ್ಮುವ ಎದೆಯನ್ನೂ, ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ವಾಲಿದ ಕೌಪೀನದ ಉಡುಪನ್ನೂ, ತಲೆಯ ನಡುಕವನ್ನೂ, ಮೇಲುವಸ್ತ್ರವು ಜಾರುವ ಭುಜವನ್ನೂ, ಜನಿವಾರವು ಜಾರುವ, ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎದೆಯನ್ನೂ, ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಛತ್ರಿಯನ್ನೂ, ದಂಡವನ್ನು ಊರಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಬಗ್ಗಿ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಪವಿತ್ರ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ವಯಸ್ಸಾದ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ರೂಪದೊಂದಿಗೆ, ಹಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಊಟವಿಲ್ಲದ ಅತಿ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲುವವರಂತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ನೊಂದು ಬಳಲಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಗೌರಿ ಇರುವ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಗೌರಿಯು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವೃದ್ಧ ವೇದಿಯರಿಗೆ ಅಮುದು ಬಡಿಸುವುದು

ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಗೌರಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎದ್ದು, ಆ ವೃದ್ಧ ವೇದಿಯರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಕರೆದು, ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ಎம்பெருಮಾನೇ! ತಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದರ್ಶಿಸಲು ಈ ದೀನಳು ಎಂತಹ ಮಹಾತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆನೋ!" ಎಂದು ಉಪಚಾರದ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಿದಳು. ವೃದ್ಧ ವೇದಿಯರು, "ನಾವು ಹಸಿವಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆವು" ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಗೌರಿಯು, "ಅಯ್ಯೋ! ನಮ್ಮವರು ಮನೆಯನ್ನು ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಮನನೊಂದಳು. ಶಿವನಾಗಿರುವ ವೇದಿಯರು ಗೌರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಬೀಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟು; ಕೈ ಬೀಗಕ್ಕೆ ತಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಬೀಗವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು; ನೀನು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡು" ಎಂದರು. ದೇವಿಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ செலுத்தும் ಗೌರಿಯು, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ ಅಡುಗೆಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ, ಹೊರಗೆ ವೃದ್ಧ ವೇದಿಯರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಮಂಡಲದ ನೀರನ್ನು ಹಿಡಿದು, "ಅಯ್ಯನೇ! ಭೋಜನ ಮಾಡಲು ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಎದ್ದ ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಪಾದಗಳೆಂಬ ಕೆந்தಾವರೆ ಹೂವುಗಳನ್ನು, ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸಿನ ಕುಡಿಯಂತಿರುವ ಗೌರಿಯು ಕಮಂಡಲದ ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದು, ಆ ನೀರನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹೂವುಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಿದಳು; ನಂತರ ಒಳ್ಳೆಯ ಊಟದ ಎಲೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಟ್ಟು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ್ಗಿನಂತಹ ಹಾಲು ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಟ್ಟದಂತೆಯೂ, ಬೇಳೆಯನ್ನು ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಚಿನ್ನದ ಶಿಖರದಂತೆಯೂ, ಹಲವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹುರಿದ ಪಲ್ಯಗಳನ್ನು ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ ಸಣ್ಣ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಗುಂಪಿನಂತೆಯೂ, ತುಪ್ಪವನ್ನು ಆ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹರಿದುಬರುವ ಜಲಪಾತದಂತೆಯೂ ಬಡಿಸಿದಳು; ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬಡಿಸಿದಳು; ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯಿಯು ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಹಿಯಾದ ಮಾತುಗಳೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಉಣಿಸಲೂ, ಕೈಯು ಆರು ರುಚಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಉಣಿಸಲೂ, ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಡಿಲಗೊಂಡ ಪವಿತ್ರ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆ ವೇದಿಯರು ಭುಂಜಿಸಿದರು.

ಆಗ ಆ ಮುದುಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದೇವತೆಗಳ ಅಮೃತವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದವರಂತೆ ಮುಪ್ಪು ನೀಗಿ, ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವನಾಗಿ ಗೌರಿಯು ನೋಡುವಂತೆ ಇದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವು ಬದಲಾಗಿ ಸುಗಂಧಭರಿತ ಚಂದನವಾಯಿತು; ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಬದಲಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕುಂಡಲಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಡಗಗಳಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದವು; ಮುಪ್ಪು ಬದಲಾಗಿ ಯೌವನದ ಹರೆಯದವನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನು. ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಗೌರಿಯು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನಡುನಡುಗಿ ಬಳೆಗಳಿದ್ದ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಸುಕಿಕೊಂಡಳು; ಮನಸ್ಸು ದಿಗಿಲುಗೊಂಡು, ದೇಹ ಬೆವರಿ, ಹೆದರಿ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಸರಿದು ನಿಂತಳು.

ಯುವಕನು ಮಗುವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು

ಆಗ ಮದುವೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅತ್ತೆ ಮುಂತಾದವರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಹದಿನಾರು ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಗವಂತನಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೂಡಲೇ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ ಧರಿಸಿದ ಒಂದು ಎಳೆಯ ಮಗುವಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದನು.[೧] ಬರೆಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವೇದಗಳೆಂಬ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಹೊರಗಡೆ ಸುತ್ತುವರಿದು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿರಲು - ಭಕ್ತರ ಹೃದಯವೆಂಬ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಹೂವಿನ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಅರಳಿ, ಶಿವಾನಂದವೆಂಬ ಜೇನುತುಪ್ಪ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ಕಮಲದ ಹೂವಿನಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ಪಾದದ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಚೀಪುತ್ತಾ, ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಅಳುತ್ತಾ, ಪ್ರಪಂಚದ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ರಕ್ಷಿಸಿ, ಲಯಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯು ಹಾಸಿಗೆಯಾಗಿ ಹಾಸಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದನು.

"ಬರೆಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ವೇದಗಳೆಂಬ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಹೊರಗಡೆ
ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಭಕ್ತರ ಹೃದಯವೆಂಬ
ಸಮೃದ್ಧ ಹೂವಿನ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಅರಳಿ, ಶಿವಾನಂದವೆಂಬ
ಜೇನು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ದೈವಿಕ ಕಮಲದ"

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪಾಲ ವಿರುತ್ತರು ಮಾನಾರ್ ತಾಮೇ" (ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ತೇವಾರಮ್ - ತಿರುಪ್ಪಳನಮ್) ಎಂದೂ, "ಪಾಲ, ವಿರುತ್ತನು ಮಾನಾನ್ ಕಂಡಾಯ್" (ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ತೇವಾರಮ್ - ತಿರುಮರೈಕ್ಕಾಡು) ಎಂದೂ "ವಿರುತ್ತರಾಗುಮ್ ಬಾಲನಾರ್ ಪಶುಪತಿಯಾರ್" (ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ತೇವಾರಮ್ - ತಿರುಕ್ಕಚ್ಚಿ ಮೇಟ್ರಳಿ) ಎಂದೂ ಬರುವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವುದು.

ಪೂಜಿಸತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ಪಾದದ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಚೀಪುತ್ತಾ
ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು
ಅಳುತ್ತಾ ಹಾಸಿಗೆಯ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದನು; ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು
ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ರಕ್ಷಿಸಿ, ಲಯಮಾಡುವ ತಂದೆ."

ಅತ್ತೆಯು ಮತ್ತು ಗೌರಿಯು

ತಾಯಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಮಗುವಿನಂತೆ ಕಳವಳಗೊಂಡು, ಬ್ರಹ್ಮನು ಒಂದು ಕಡೆ ಅಳಲು - ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಅಳಲು - ಅಕ್ಕರೆಯುಳ್ಳ ಗೌರಿಯ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಹಾಸಿಗೆಯ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ಗೌರಿಯ ಅತ್ತೆ ನೋಡಿ ಗೌರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, "ಈ ಮಗು ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಗೌರಿ, "1 ದೇವದತ್ತನೆಂಬುವವನು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, 'ಹುಡುಗಿ! ಈ ಮಗುವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ' ಎಂದು ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು" ಎಂದಳು. ಇದನ್ನು ಹೇಳುವ ಮುನ್ನವೇ ವೈಷ್ಣವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ತಾಳ್ಮೆ, ಕರುಣೆ, ಮಾನ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಅತ್ತೆಯು ಮತ್ತು ಮಾವನು ಮನಸ್ಸು ಕದಡಿ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು, "ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುವ ರುದ್ರನ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವನ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವಳೇ! ನೀನು ಕೂಡ ನಮಗೆ ಬೇಡವಾದವಳಾದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಗೌರಿಯನ್ನು, ಆ ಮಗುವನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಹೋಗುವಂತೆ ಓಡಿಸಿದರು.

ಗೌರಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಬೀದಿಗೆ ಬಂದ ಗೌರಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡಳು; ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ಮಗುವಿನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸು ಕುಗ್ಗಿದಳು; ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನೇ ದೇವಾಲಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೆಲೆಸಿರುವ ಮಧುರೆಯ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಉಮಾದೇವಿಯವರ

1. ದೇವದತ್ತನ್ - ಇದು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಸರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ 'ದೇವದತ್ತನ್' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ತಿರುಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದಳು. ಎಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಮಗುವಾಗಿ ಮಲಗಿ ಅತ್ತ ಕೊನ್ನೈವೇಣಿಯರ್ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವೃಷಭ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಉಮಾದೇವಿಯೊಡನೆ ದರ್ಶನ ನೀಡಿದನು. ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಗೌರಿ ದರ್ಶಿಸಿ ಶಿವಾನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಳು.

ಶಿವನು ತನ್ನ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಉಮಾದೇವಿಯ ತಿರುಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಆ ಗೌರಿಯನ್ನು ಉಮಾದೇವಿಯ ರೂಪವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ (೧ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ) ಹಲವರು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ದೇವತೆಗಳು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಕರೆಯಲು, ವೃಷಭ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತೆರಳಿದನು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು.

ಮಗುವಿನ ರೂಪ ತ್ಯಜಿಸಿ ವೃಷಭದಲಿ ಬರುವವರು ತಮ್ಮ
    ಎಡಭಾಗದ ದೇವಿಯ ಮಂತ್ರವನು ಪಠಿಸಿ
ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕನ್ಯೆಯನು ಪಾರ್ವತಿಯ
    ರೂಪವಾಗಿಸಿ ಹಲವರು ಕಂಡು
ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಿ
    ದೇವತೆಗಳು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಕರೆಯಲು
ಅಳಗರ್ ತೆರಳಿದರು; ಸಂತೋಷಗೊಂಡು
    ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು ಭೂಮಿಯ ಜನರು.

ಪದ್ಯ - ೩೩
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೧೪೯೦

೧. ಸಾರೂಪ್ಯ - ಇದು ಶಕ್ತಿ ಲೋಕದ ಮೂರನೇ ಪದವಿಯಾಗಿದೆ.

24. ಕಾಲ್ಮಾಱಿ ಯಾಡಿನ ಪಡಲಮ್

ರಾಜಶೇಖರನ ಆಳ್ವಿಕೆ

ವಿಕ್ರಮ ಪಾಂಡ್ಯನು, ತನ್ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಮಗನಾದ ರಾಜಶೇಖರನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ಇವರುಗಳ ಲೋಕಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲಿರುವ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ರಾಜಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ (ರಜತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ) ನಿಂತು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯದ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಭರತಶಾಸ್ತ್ರ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಅರವತ್ತಮೂರು ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು, ಈ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಶತ್ರುಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಧರ್ಮದಂಡದಿಂದ ಆಳುತ್ತಾ ಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ರಾಜಶೇಖರನು ಭರತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಎಣಿಸುವುದು

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚೋಳ ನಾಡನ್ನು [1]ಕರಿಕಾಲ್ ಪೆರುವಳತ್ತಾನ್ ಎಂಬ ಚೋಳ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಉತ್ತರ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುವಾನ್ಯೆಕ್ಕಾ ಎಂಬ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೇಡರಹುಳು, ತನ್ನ ಬಾಯಿಯ ನೂಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಚಪ್ಪರದ ಕೆಳಗೆ ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ವಂದಿಸುವಂತೆ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವನು; ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿ விளங்கும் ಆತ. ಆ ಕರಿಕಾಲ್ ಚೋಳನ ಅರಮನೆಯ ಕವಿಯೊಬ್ಬನು ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿಗೆ ಬಂದು, ಬೇವಿನ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ರಾಜಶೇಖರನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಸ್ತುತಿಸುವಾಗ, "ತೆನ್ನರ್ (ಪಾಂಡ್ಯರ) ಪೆರುಮಾನೇ! ನಮ್ಮ ಕರಿಕಾಲ್ ಪೆರುವಳತ್ತಾನ್ ಎಂಬ ಅರಸನಿಗೆ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳೂ ಕರಗತವಾಗಿವೆ; ನಿನಗೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಭರತಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿದೆ; ಆದಕಾರಣ ನೀನು ಕಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅನ್ಯರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದ ಕವಿಯ

1. ಇವನು, ಉರುವಪ್ ಪಃಱೇರ್ ಇಳಂಜೇಟ್ ಚೆನ್ನಿಯ ಮಗ; ದಾಯಾದಿಗಳಿಂದ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು ಆ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, ಅದರಿಂದ ಹಾರಿಬರುವಾಗ ಕಾಲು ಸುಟ್ಟು ಕರಕಲಾದ್ದರಿಂದ 'ಕರಿಕಾಲನ್' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದವನು. ಕಾವೇರಿಗೆ ದಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಜಲಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ತನ್ನ ನಾಡನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ 'ವಳವನ್' ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನು. ಹಿಮಾಲಯವನ್ನು ಚಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆದ ವೀರ; ಮಹಾ ದಾನಿ.

ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಹಗೆತನವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚೋದಿಸಲು, ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ, "ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಆಡಿ ಕರುಣಿಸುವ ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಚಿಕ್ಕವನಾದ ನಾನೂ ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಯಸಿತೇ? ಇದು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಭಗವಂತನ ಪವಿತ್ರ ಕೃಪೆಯೇ ಇರಬಹುದು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದನು.

ರಾಜಶೇಖರನು ಭರತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು

ನಂತರ ರಾಜಶೇಖರನು, ಭರತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತವರಾಗಿ ಆ ಗ್ರಂಥದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಆಡುವುದರಲ್ಲೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಪಡೆದವರಾಗಿರುವ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಬಂದ ಆ ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ವಸ್ತ್ರ, ಆಭರಣ, ಚಿನ್ನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬೇಡವೆನ್ನುವಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಂದ ಭರತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ದೋಷರಹಿತವಾಗಿ ಕಲಿಯತೊಡಗಿದನು. 1

ರಾಜಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಭರತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸದ ರೋಗ ಉಂಟಾಗುವುದನ್ನು

---

1. ಇಲ್ಲಿ ಭರತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ನೃತ್ಯ ಕಲೆಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಮುಂತಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನು ಪರಂಜೋತಿ ಮುನಿವರ್ 8-ನೇ ಪದ್ಯದಿಂದ 18-ನೇ ಪದ್ಯದವರೆಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಮಹಾಭರತ ಚೂಡಾಮಣಿ - ನಾಟ್ಯ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿರಿ.

ಭರತಮ್ - ಇದು ಭಾವ, ರಾಗ, ತಾಳ ಎಂಬವುಗಳ ಮೊದಲ ಅಕ್ಷರಗಳಾದ ಭ, ರ, ತ ಎಂಬ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದಾಗಿದೆ. ಭಾವಮ್ - ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಭಾವನೆ ಹೊಮ್ಮುವಂತೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದು. ಇದು ಅಭಿನಯ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವೀರ, ಭಯ, ಜುಗುಪ್ಸೆ, ವಿಸ್ಮಯ, ಶೃಂಗಾರ, ಕರುಣ, ಹಾಸ್ಯ, ರೌದ್ರ, ಶಾಂತ ಎಂಬ ಒಂಬತ್ತು ರಸಗಳೂ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಭಾವನೆಗಳೂ, ಆ ಭಾವನೆಗಳ ಹೊರಗಡೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಕಾಣುವ ರೋಮಾಂಚನ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವುದು, ನಡುಕ, ಬೆವರುವುದು, ಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ಆನಂದಿಸುವುದು, ಕಣ್ಣರಳಿಸುವುದು, ಬಿಸಿಯಾಗುವುದು, ಮೂರ್ಛೆ, ಗದ್ಗದಿತವಾಗುವುದು ಎಂಬ ಹತ್ತು ದೈಹಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ (ಮೆಯ್ಪ್ಪಾಡು) ಸೇರಿವೆ. ಅಭಿನಯವು, ಕೋಪಗೊಂಡವನ ಅಭಿನಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಿಷ ಕುಡಿದವನ ಅಭಿನಯದವರೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರಗಳಾಗಿವೆ. ರಾಗಮ್ - ಸಂಗೀತ; ಇದು ಭೈರವಿ ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ರಾಗಗಳಾಗಿವೆ. ತಾಳಮ್ - ಇದು ಚಚ್ಚಪುಟ, ಚಾಚಪುಟ, ಷಟ್ಪಿತಾಪುತ್ರಿಕ, ಸಂಪತ್ತುವೇಷ್ಟಕ, ಉತ್ಕಡಿತ ಎಂಬ ಪಂಚತಾಳಗಳೂ, ಧ್ರುವ, ಮಠ್ಯ, ರೂಪಕ, ಝಂಪೆ, ತ್ರಿಪುಟ, ಅಟತಾಳ, ಏಕ ತಾಳ ಎಂಬ ಸಪ್ತ ತಾಳಗಳೂ ಮತ್ತು ಇತರವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಭರತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತಾಳ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿರಿ.

ಅರಿತನು. "ಇಂತಹ ಆಯಾಸದ ರೋಗವು ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ! ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳಿಗೂ ಕಾಣಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪಾದವು ನೋವು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಹಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲವೇ! ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಭರತಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಲಿತು ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಆಯಾಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಿತಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ನಾನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಧರ್ಮವೇ! ಜನ್ಮವೆಂಬ ಸಾಗರದ ದಡವನ್ನು ಕಾಣಲು ತಕ್ಕ ಸುದಿನವು ಒದಗಿಬರುವವರು ಯಾರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಆನಂದವನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಕರುಣಿಸುವ ನಮ್ಮೊಡೆಯನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಹೋಗಿ ತಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ! ಇದು ತಕ್ಕುದಲ್ಲ; ತಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನೋವಾಗುವುದೇ" ಎಂದು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ ದುಃಖಿತನಾದನು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕಾಲು ಬದಲಾಯಿಸಿ ನರ್ತಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ, ಪಾಂಡ್ಯನು, "ಇದಕ್ಕೆ ಇದೇ ನಿರ್ಧಾರ" ಎಂದು ಒಂದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಎದ್ದುಹೋಗಿ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂದು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜಾವಗಳಲ್ಲೂ ಶಿವಾಗಮದಂತೆ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಮನಕರಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ ಹೋಗಿ, ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಪರಮಪತಿಯ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನದ ದಿವ್ಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ಮನಮಹರ್ಷಗೊಂಡು ವಂದಿಸಿ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪ ಸುರಿಯಲು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಮುಗಿದು ನಿಂತು, "ನಮ್ಮೊಡೆಯನೇ! ಊರಿದ ಪಾದವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬೀಸಿ, ಎತ್ತಿದ ಪಾದವನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಊರಿ ಇಂದು ಈ ದಾಸನು ಕಾಣುವಂತೆ ಕಾಲು ಬದಲಾಯಿಸಿ ನರ್ತಿಸಿ ಈ ಒಂಟಿಗನ ದುಃಖವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಸಿಕರುಣಿಸು; ಹಾಗೆ ಕರುಣಿಸದಿದ್ದರೆ ಈ ದಾಸನು ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಎದುರೇ ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಖವಾಗಿ ಬೀಳಲು ಮುಂದಾದನು. ಕೂಡಲೇ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ತನ್ನ ಎಡಗಾಲನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಊರಿ, ಬಲಗಾಲನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬೀಸಿ ಕಾಲು ಬದಲಾಯಿಸಿ ನರ್ತಿಸಿ

ತೋರಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು; ೧ ಪಾಂಡ್ಯನ ಚಿಂತೆಯನ್ನೂ ಮುಮ್ಮಲಗಳನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಮಹದಾನಂದದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು

ಸಿಹಿ ತುಂಬಿದ ಮಧುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ದುಂಬಿಯಂತೆ ಸತ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಆನಂದ (ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಕಡಲಿನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಎದ್ದನು; ಮನಸ್ಸು, ವಾಕ್ಕು, ಕಾಯ ಎಂಬ ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಶಿವನಿಗೇ ಅರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ನಿಂತು ಸ್ತುತಿಸಲು ತೊಡಗಿದನು:

ಹಿರಿಯವನೇ ಶರಣು! ಕಿರಿಯವನೇ ಶರಣು!
ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಅಂಗಣನೇ ಶರಣು!
ಅರಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದವನೇ, ಸುಲಭನಾದವನೇ, ಪಾದ ಬದಲಿಸಿ ನಟಿಸುವ
ವನೇ ಶರಣು! ಪುನೀತನೇ ಶರಣು!

ನದಿಯಾಡುವ ಕೆಂಪು ಜಡೆಯವನೇ! ನಗುವ ಬಿಳಿಯ
ಚಂದ್ರನವನೇ! ಮತ್ರಿಕಃದವರ ಮತಿಯಲ್ಲಿ
ನೆಲೆಸಿದವನೇ! ಹದಿನೆಂಟು ಗಣಗಳೂ ಸ್ತುತಿಸುವ
ಸ್ತುತಿಯೇ ಶರಣು! ಬೆಳಕೇ ಶರಣು!

ಹಳೆಯವನೇ! ಹೊಸಬನೇ ಶರಣು! ಶಂಖದ
ಕುಂಡಲದವನೇ ಶರಣು! ಕ್ರೂರವಾದ ಬಿಳಿಯ ಕೊಡಲಿ,
ಕತ್ತಿ ಮತ್ತು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನೇ ಶರಣು! ಕರಗದವರ ಬಳಿ
ಇಚ್ಛಿಸದವನೇ ಶರಣು! ವಿಕಿರ್ತನೇ ಶರಣು!

ಕತ್ತಲಾದವನೇ! ಬೆಳಕಾದವನೇ ಶರಣು! ನನ್ನನ್ನೂ
ಗಣ್ಯವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ
ತಿಳಿಯದ ನೃತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಳುವ
ಕೃಪೆಯೇ ಶರಣು! ಸುಂದರನೇ ಶರಣು!

೧. ಇಲ್ಲಿ, ಇಂದ್ರನ ಮುಂದೆ ಆಡಿದ ಈಶಾನ್ಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಕಾಲು ಬದಲಿಸಿ ಆಡಿ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಧ್ವಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನೆಂದೂ, ಅದರಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ 'ಅದಿರ ವೀಸಿ ಯಾಡುವಾರ್, ಮಾರಿಯಾಡಿಕ್ ಕೊಡಿಯಿಟ್ಟ ಪೆರುಮಾನ್' ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ನಾಮಗಳು ಉಂಟಾದವು ಎಂದೂ ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. "ಅದಿರ ವೀಸಿ ಯಾಡುವಾಯ್ ಅಳಗನ್ ನೀ! ಪುಯಂಗನ್ ನೀ" ಎಂಬುದು ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ - ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ತೇವಾರಮ್.

ಬ್ರಹ್ಮನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಮತ್ತು ಆಡುವ ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ
ಶಯನಿಸುವವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ತತ್ತ್ವವೇ! ನಾಲ್ಕು
ವೇದಗಳ ಸ್ವರೂಪನೇ! ದೇವದೇವನೇ! ಕಯಲ್ ಮೀನಿನಂತಹ
ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವಳ ನಾಯಕನೇ, ಶರಣು!

ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಬೆಳ್ಳಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಪೆರುಮಾನೇ! ಈ ರೀತಿ ಕಾಲು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಆಡಿದ ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ದರ್ಶಿಸುವಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದೇ ರೀತಿ ನಿಂತು ತಾವು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಇದೇ, ಅಡಿಯೇನ್ ಬೇಡುವ ವರವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು [೧]ಕಾಲು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಆಡಿದ ದಿವ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪದ್ಯ - ೨೯
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು - ೧೪೮೯

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪಂಚವನ್ ತುಂಬಿದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕಾಲು ಬದಲಿಸಿ ಕುಣಿದ ಭಸ್ಮಧಾರಿ ಪೆರುಮಾನ್" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡ ಅಡಿಗಳ್ ಅವರ ಸಾಲುಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ.

25. ಪಳಿಯಂಚಿನ ಪಡಲಮ್

ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಳ್ವಿಕೆ

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ರಾಜಶೇಖರನು ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನಾದ ಕುಲೋತ್ತುಂಗನಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಎರಡಱ ಬೆರೆತು ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ತಂದೆಯ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ [1] ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಭಕ್ತಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಪತ್ನಿಯರಿದ್ದರು; ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದರು. ಆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನು ಬಲವಾದ ಪೌರುಷವುಳ್ಳ ಯುವ ಸಿಂಹದಂತಿದ್ದನು; ಕ್ಷೇಮನಿಧಿಯಂತಿದ್ದನು; ಅನಂತಗುಣನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನವನು; ಅವನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ, ಕುದುರೆ, ಆನೆ, ರಥ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನೂ, ಬಿಲ್ಲುಗಾರಿಕೆ, ಕತ್ತಿವರಸೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಂದೆಯಾದ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು.

ತಿರುಪುತ್ತೂರಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪತ್ನಿಯ ಮರಣ - ವ್ಯರ್ಥ ಅಪವಾದ

ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ತಿರುಪುತ್ತೂರಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೂ, ಹಾಲಿನ ವಾಸನೆ ಆರದ ಬಾಯುಳ್ಳ ಕೈಗೂಸಿನೊಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಮಧುರೆಯ ಕಡೆಗೆ ಕಾಡಿನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ನೀರಿನ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಲದ ಮರದ ನೆರಳಿನ ಕೆಳಗೆ ಎಳೆ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ತಾನು ನೀರಿನ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವಳು ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು

---

1. ಇವನು ಎರಡನೇ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

೨೫. ಪಳಿಯಂಚಿನ ಪಡಲಮ್

ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಳಲಿ ಮಲಗಿದಳು. ಎಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಆ ಆಲದ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಬೇಡನಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಒಂದು ಚೂಪಾದ ಬಾಣವು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಗಾಳಿಯಿಂದ ಅಲುಗಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಮರವು ಚಲಿಸಿದುದರಿಂದ ಆ ಬಾಣವು ಬಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಹಿಳೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ತೂರಿತು. ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಮಫಲವು ಮುಗಿಯಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಹಿಳೆಯು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಳು. ಆಗ, ಗಂಡು ಸಿಂಹವನ್ನು ಹೋಲುವ ಒಬ್ಬ ಬೇಡನು ಕೆಂಪಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯಲು ತಕ್ಕ ನೆರಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಆ ಆಲದ ಮರದ ನೆರಳನ್ನು ಸೇರಿ ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಮರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ನೀರನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಂಡನು; ಬಾಣವು ನಾಟಿ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಾ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿರುವ ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ "ನನ್ನ ಪ್ರಾಣದಂತಿರುವವಳೇ! ನಿನಗೆ ಈ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದು ಏಕೋ!" ಎಂದು ಕಡೆಗೋಲಿನಿಂದ ಕಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮೊಸರಿನಂತೆ ಕಲಕಿಹೋಗಿ ಅರಿವು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮನಗುಂದಿದನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬೇಡನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮದುರೆಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು, "ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಹತ್ಯೆಯ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡವರು ಯಾರು?" ಎಂಬುದನ್ನು ಹುಡುಕತೊಡಗಿದನು; ಆಗ, ಆ ಆಲದ ಮರದ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಣದೊಂದಿಗೆ ಬಾಗಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತನಗೆ ಒದಗುವ ಬೇಟೆಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಬೇಡನನ್ನು ಕಂಡು, "ಈ ಬೇಡನು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಲಿಯೂ, ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಚ್ಚೆಯೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚೂಪಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ; ಇವನೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಪಾಪವನ್ನು ಹೊತ್ತವನು" ಎಂದು ನೆನೆದು ಬೇಡನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, "ಏಲೈ ಬೇಡನೇ! ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಂದವನು ನೀನೇ" ಎಂದು ಯಮನಂತೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ, "ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಆಣೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ರಾಜನ ಆಣೆಯೆಂಬ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬೀಸಿ ಬೇಡನನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಎಳೆದುಕொண்டும், ಸತ್ತುಹೋದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡೂ, ಮಗುವನ್ನು...

...ಯನ್ನು ತನ್ನ ಸೊಂಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ತಾಯಿಯ ಎದೆಹಾಲಿಗಾಗಿ ಬಯಸಿ ಅಳುತ್ತಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮಧುರೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ನಂತರ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪಾಂಡ್ಯನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿ, ಬೇಡನನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ದೇಹವನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಮಲಗಿಸಿ, ಪಾಂಡ್ಯನ ಮಂತ್ರಿ ಮುಂತಾದವರು ಕೇಳುವಂತೆ ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ಕೈಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಮೊರೆಯಿಡತೊಡಗಿದನು:

"ರಾಜಧರ್ಮ ತಪ್ಪದ ಅರಸರ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ಇದೇನು ನ್ಯಾಯವೇ!
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ತಂಪಾದ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ ಎದೆಯುಳ್ಳವನೇ! ಇದೇನು ನ್ಯಾಯವೇ!
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚಂದ್ರವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮಗನೇ! ಇದೇನು ನ್ಯಾಯವೇ!
ಕೆಡುಕು ಮಾಡಿದ ತಾಯಿಯಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಕೈಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದವನೇ! ಇದೇನು ನ್ಯಾಯವೇ!"

"ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದ ೧ ಅರಸನು ನಿದ್ರಿಸುವಾಗಲೂ ಅವನ ಕೃಪಾಪೂರ್ಣ ಆಜ್ಞೆಯು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗ ತಪ್ಪದಂತೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಆಜ್ಞೆಯು ಈ ಬೇಡನು ಮಾಡಿದ ಕೊಲೆಯನ್ನು ತಡೆಯದಿದ್ದಾಗ ಅದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ" ಎಂದನು.

ಕಾವಲುಗಾರರು ಅರಸನ ಬಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮೊರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು

ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವವರು ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, "ಅರಸೇ! ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ದೇಹವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಅವಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಒಬ್ಬ ಬೇಡನನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಪಾಂಡ್ಯನು ಹೆದರಿ, "ನನ್ನ ಬಿಳಿಯ ಛತ್ರಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು! ನನ್ನ ರಾಜದಂಡವು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ೨ ಐದು ಬಗೆಯ

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಉಱಙ್ಗು ಮಾಯಿನು ಮನ್ನವನ್ ತನ್ನೊಳಿ, ಕಱಙ್ಗು ತೆಣ್ಡಿರೈ ವೈಯಗಙ್ ಕಾಕ್ಕುಮಾಲ್" ಎಂದು ಬರುವ ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸಾಲುಗಳು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕವು.

೨. ಐದು ಬಗೆಯ ಭಯ - ಇದು ಅರಸನಿಂದಲೂ, ಅರಸನ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಂದಲೂ, ಶತ್ರುಗಳಿಂದಲೂ, ಕಳ್ಳರಿಂದಲೂ, ಇತರ ಜೀವಿಗಳಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗುವ ಭಯವಾಗಿದೆ.

"ಭಯವೂ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು! ನಾಡು ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಕಾಪಾಡುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು!" ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಿಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪಾಂಡ್ಯನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದು ನಿಂತಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮನ ಕರಗಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ನೀನು ಏಕೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವೆ? ನಿನಗೊದಗಿದ ಕಷ್ಟವೇನು? ಹೇಳು" ಎಂದನು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ ನ್ಯಾಯವಂತನೇ! ನಾನು ಇಂದು ಇವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಒಂದು ಆಲದ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿவிட்டு ನೀರು ತರಲು ಹೋದೆನು; ನೀರನ್ನು ಸೇದಿಕೊಂಡು ನಾನು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ ಬೇಡನು ಇವಳನ್ನು ಕೊಂದುவிட்டு ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದನು" ಎಂದನು. ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತುಗಳು ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಾಯಿಸಿದ ಈಟಿಯಂತೆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕವು.

ಬೇಡನು ಬದಲು ಹೇಳುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯನು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೇಡನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಬೇಡನು, ರಾಜನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ತಂದೆಯೇ! ರಾಜಾಧಿರಾಜನೇ! ನಾಯಿಗಿಂತಲೂ கடையವನಾದ ನಾನು ಇಂದು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಆಲದ ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತೆನು; ನಾನು ಇವಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ; ಕೊಂದವರನ್ನು ಕಂಡವನೂ ಅಲ್ಲ" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಎದುರು ನಿಂತಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳು, "ಹಾಗಾದರೆ, ಇವಳ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಾಣ ನಾಟಿ ತೂರಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಬೇಡನು, "ಅಯ್ಯಾ! ಈ ಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೇನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಇದನ್ನು,

"ಮಾನಿಲಂಗಾ ವಲನಾವಾನ್ ಮನ್ನುಯಿರ್ಕಾಕ್ ಕುಂಗಾಲೈತ್,
ತಾನತನುಕ್ ಕಿಡ್ಡೈಯೂರು ತನ್ನಾಲ್ತನ್ ಪರಿಸನತ್ತಾಲ್,
ಊನಮಿಗು ಪಗೈತ್ತಿರತ್ತಾರ್ ಕಳ್ವರಾಲ್ ಉಯಿರ್ತಮ್ಮಾಲ್,
ಆನಬಯಮ್ ಐಂದುನ್ ತೀರ್ತ್(ತು) ಅರಂಗಾಪ್ಪಾನ್ ಅಲ್ಲನೋ?"

ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣದ ಪದ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇಡನನ್ನು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದು

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಇತರರೂ, "ಈ ಬೇಡನು ಈ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ನಾನಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವನೇ ಹೊರತು, ನಾನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವನೇ? ಇವನು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಗುವುದೇ? ಇವನನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿ ದಂಡಿಸಿದರೆ ಹೊರತು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲಾರನು" ಎಂದು ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಅರಸನೂ, "ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ನೀಡಿದನು. ದಂಡಿಸುವವರು ಬೇಡನನ್ನು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸಿ ಕೇಳಿದರು. ದೋಷರಹಿತನಾದ ಆ ಬೇಡನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಪ್ಪದೆ ಹೇಳಿ, "ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು, ಇದನ್ನಲ್ಲದೆ ಅವನು ಬೇರೆ ಏನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನು?

ಅರಸನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು

ಆಗ ಪಾಂಡ್ಯನು, "ಇವನು ಕಠಿಣ ದಂಡನೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರುತ್ತಿಲ್ಲ; ಇವನು ಹೇಳುವ ಉತ್ತರವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ; ಇವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೊಲೆಯ ಕುರುಹು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ; ತನಗೆ ಶತ್ರುವೋ, ಅಥವಾ ಪ್ರಾಣಿಯೋ, ಪಕ್ಷಿಯೋ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಬರುವ ಲಾಭವೇನು? ಈ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಈ ಬೇಡನೇ? ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರೋ? ಯಾರೋ? ಅಥವಾ ಬೇಟೆಯಾಡುವವರು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಹೊಡೆದ ಗುರಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿದ ಬಾಣವು ತಗುಲಿದ್ದರಿಂದ ಇವಳು ಸತ್ತಳೋ? ಒಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, "ಇನ್ನೂ ಇದನ್ನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ "ಅರಸೇ! ಇದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ; ದೈವದಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದು" ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾನು ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ; ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರಬೇಡ! ಈಗ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಬೇಡನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ತರುವಾಯ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು;[1] ತನ್ನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕುಲದೈವವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅಂಬಲದಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವ ಮಾಣಿಕ್ಯವೇ! ಈ ಬೇಡನೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕೊಂದನೋ? ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರು ಬೇರೆ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೊಂದರೋ? ಇದನ್ನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಅಳೆದು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಈ ದಾಸನ ಕೊರಗು ತೀರುವಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವ ಮಾಣಿಕ್ಯವೇ! ಈ ಬೇಡನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು
ಕೊಂದನೋ? ಇತರರು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂದರೋ? ಇದು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ
ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಅಳೆಯಲಾಗದಂತೆ ಇರುವುದರಿಂದ; ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ನನ್ನ ದುಃಖ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು (ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ).

ಆಗ, ಆಕಾಶದಿಂದ, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ಈ ಪವಿತ್ರ ನಗರದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕಡೆಯ ಚೆಟ್ಟಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ವಿವಾಹವು ನಡೆಯಲಿದೆ; ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಡನೆ ನೀನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬರುವೆಯಾಗ; ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗದ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಂಡ್ಯನು, ತನ್ನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಹಗಲು ಹೊತ್ತು ಕಳೆದು ಸಂಜೆಯ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ, ತಾನು ಬೇರೆ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಆ ಕಲ್ಯಾಣದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು.

ಯಮದೂತರ ಮಾತನ್ನು ಅರಸನು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೇಳುವುದು

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕೇಳುವಂತೆ, ಯಮನಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇಬ್ಬರು ಯಮದೂತರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳು

---

1. ಇಲ್ಲಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆಶೌಚಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅರಸನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗದೆ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು ಎಂದರ್ಥ.

೨೭೪ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೨. ಕೂಡಲ್

ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಒಬ್ಬನು, "ಇಂದೇ ಇಲ್ಲಿ ಈ ವರನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಕೋಣವೆಂಬ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇರುವ ನಮ್ಮ ನಾಯಕನು ಹೇಳಿದ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇವನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಇವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೋಗವೂ ಇಲ್ಲವೇ! ಒಂದು ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ! ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡೋಣ" ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು, "ಇಂದಿನ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಆಲದ ಮರದ ಬಳಿ ಮೊದಲೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು ಅದರ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಬೀಳಿಸಿ ಹೇಗೆ ಅವಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದೆವೋ ಹಾಗೆಯೇ 1 ಈಗ ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿರುವ ಕರುವನ್ನು ಈದ ಹಸುವನ್ನು ಈ ಮದುವೆ ಸಮಾರಂಭದ ಗದ್ದಲದಿಂದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಬೆದರಿ ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಇವನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅಪಹರಿಸೋಣ" ಎಂದನು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ "ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೆಯಾ" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, "ಈ ವರನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಸತ್ತರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತದ್ದೂ ಹಾಗೆಯೇ ತಾನೇ. ಆದಕಾರಣ, ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ನೋಡುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಾಂಡ್ಯನೊಡನೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದನು.

ವರನು ಶವವಾಗುವುದು

ವರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಹತ್ತಿರದ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಸೇರಿ 'ಒಲ್' ಎಂಬ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು

---

೧. ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಯಮದೂತರು, 'ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ರಘುವಿನ ಮಗನೂ ದಶರಥನ ತಂದೆಯೂ ಆದ ಅಜಮಹಾರಾಜನು, ವಿದರ್ಭದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಭೋಜನ ಮಗಳು ಇಂದುಮತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಂದು ದಿನ ಆಕಾಶದಿಂದ ನಾರದ ಮುನಿಗಳ ವೀಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಹೂಮಾಲೆ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಇಂದುಮತಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಅವಳು ಸತ್ತಳು. ಎಂಬ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿ, ನಂಬಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ರಘುವಂಶ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು, "ನನ್ನಾಳ್ ಮದಿಯಕ್ ಕುಡೈಯೋನ್ ಕುಲೋತ್ತುಂಗನ್ ನಾಗೈವೆರ್ಪಿಲ್, ಪೊನ್ನಾಳ್ ಅಯೋತ್ತಿ ಯಿಲ್ಉಣ್ ಡಾಯಪಾ ವಂಬುವ ನತ್ತುಮುಂಡೋ, ಅನ್ನಾಳುಮ್ ಪೆಣ್ ಪಳಿ ಕೊಂಡದು ಮಾಲ್ಯೈಯೆನ್(ರು) ಆರುಙ್ ಸೊಲ್ವಾರ್, ಇನ್ನಾಳುಮ್ ಪೆಣ್ಪಳಿ ಕೊಳ್ಳಇಮ್ ಮಾಲ್ಯೈ ಎದಿರ್ಪ್ಪಟ್ಟದೇ" ಎಂದು ಬರುವ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಚೋಳನ್ ಕೋವೈ ಪದ್ಯದಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಹಲವು ವಾದ್ಯಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಮೊಳಗಿದವು. ಹೀಗೆ ಮೊಳಗಿ ಎದ್ದ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಹಸು ಬೆದರಿ, ಅರಚಿ, ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಓಡಿ, ವರನನ್ನು ತಿವಿದು ತಳ್ಳಿತು. ಅವನು ಸತ್ತನು. [1] ವರನೇ ಶವವಾಗಿಯೂ, ಮದುವೆಯ ವಾದ್ಯವೇ ಶವದ ವಾದ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಮಂಗಳ ಮಹಿಳೆಯರ ಹಾರೈಕೆಯ ಧ್ವನಿಯೇ ಅಳುವಿನ ಧ್ವನಿಯಾಗಿಯೂ ಬದಲಾಗಿ ಮುಗಿಯಲು, ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯುವ [2] ಈ ದೇಹದಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಲಾಭವನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳೇ ಪಡೆಯುವರು. ಜ್ಞಾನ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಆ ಲಾಭವು ದೊರಕುವುದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ.

ವರನೇ ಶವವಾಗಿ ಮದುವೆಯ ವಾದ್ಯವೇ ಶವದ ವಾದ್ಯವಾಗಿ
ಆಭರಣ ಧರಿಸಿದವರ ಹಾರೈಕೆಯ ಧ್ವನಿ ಹೋಗಿ ಅಳುವಿನ ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಕಳೆಯಲು
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯುವ ಈ ದೇಹದಿಂದ ಬರುವ ಲಾಭವನ್ನು
ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು ಪಡೆಯುವರು; ಜ್ಞಾನ(ವು) ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು, " [3] ಎಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ !" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮರುಗಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ದುಃಖಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಪಾಂಡ್ಯನು, ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ಇತರರಿಗೂ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದು

ತರುವಾಯ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ, " ನೀನು ಇನ್ನೊಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆಯಾಗ " ಎಂದು

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಮನ್ರಙ್ ಕೞಙ್ಗ ಮಣಪ್ಪಱೈಯಾಯಿನ, ಅನ್ನವರ್ಕ್ ಕಾಙ್ಗೇ ಪಿಣಪ್ಪಱೈಯಾಯ್ಪ್ - ಪಿನ್ನೈ. ಒಲಿಱಲುಮ್ ಉಂಡಾಮೆನ್(ಱು) ಉಯ್ಯ್ಪ್ಪೋ ಮಾಱೇ, ವಲಿಕ್ಕುಮಾ ಮಾಂಡಾರ್ ಮನಮ್" ಎಂದು ಬರುವ ನಾಲಡಿಯಾರ್ ಪದ್ಯದ ಅರ್ಥವೂ ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

2. "ಮಾನುಡಪ್ ಪಿಱವಿ ತಾನುಮ್ ವಗುತ್ತದು ಮನವಾಕ್ ಕಾಯಮ್, ಆವಿಡತ್ ತೈಂದು ಮಾಡುಮ್ ಅರನ್ಪಣಿಕ್ಕಾಗ ಅನ್ರೋ" (ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿಯಾರ್) ಎಂದೂ, "ಪೆರುಮ್ಪಟ್ರಪ್ ಪುಲಿಯೂರಾನ್ನೈಪ್ ಪೇಸಾದ ನಾಳೆಲ್ಲಾಮ್ ಪಿಱವಾ ನಾಳೇ" (ಅಪ್ಪರ್ ತೇವಾರಮ್) ಎಂದೂ ಬರುವವುಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ದೇಹದಿಂದ ಬರುವ ಲಾಭವನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ.

3. ಎಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ ಎಂಬುದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಬೇಡನ ಮೇಲೆ ಈ ಅಪವಾದವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ದಂಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆನೇ ಎಂದು ಕಳೆದದ್ದಕ್ಕೆ ಮರುಗಿದ್ದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಪರೂಪದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, "ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿ, ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಬೇಡನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು, "ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ನಾವು ನೀಡಿದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ನೀಡಿ ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ತದನಂತರ, ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ನನ್ನೊಡೆಯನೇ! ದೇವರಿರಾದ ತಾವು ಪಾಪಿಯಾದ ನನಗೋಸ್ಕರ ೧ ಪಳಿಯಂಜು ನಾಥರಾಗಿ (ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಂಜುವ ನಾಥರಾಗಿ) ಇದ್ದೀರಿ! ನನ್ನ ತಂದೆಯಾಗಿರುವ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಒಂದಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಮಹಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೊಗಳಿ, ಹಲವು ಬಾರಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಜೀವವಾಗಿ ಇದ್ದು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದನು.

ಪದ್ಯ - ೪೪
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೧೫೩೩

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಓವಮೇ ಯನ್ನಾಳ್ ಉಯಿರ್ ವಿಟ್ಟುಪ್ ಪೆಣ್ಪಳಿಗೊಳ್,
ಪಾವಮೇ ಪಾವಮ್ ಪಳಿಯಂಜುಂ ಚೊಕ್ಕರುಕ್ಕೇ" ಎಂದು ಬರುವ ಮಧುರೈ ಕಲಂಬಕಮ್ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

26. ಮಹಾ ಪಾತಕವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಮಗ

ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕಾಧಿಪತ್ಯದಿಂದ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವಂತಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರವಿದ್ದು, ಗೃಹಿಣಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ, ರತಿಯೂ ಮತ್ತು ಸುಂದರಿಯರೂ ಇಷ್ಟಪಡುವಂತಹ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಒಬ್ಬಳಿದ್ದಳು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಮಗನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಕ್ರೂರ ಪಾಪಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ಕೊಲೆ ಮುಂತಾದ ಕ್ರೂರ ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ ಹಡಗಿನಂತೆ ಯೌವನವು ಸಮೃದ್ಧವಾಗುವಂತೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದನು. ಅವನಿಗೆ ಹಲವು ಕೋಟಿ ಮನ್ಮಥರು, ಹಲವು ಕೋಟಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಹಲವು ಕೋಟಿ ಕ್ರೂರವಾದ [1] ಹೂಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ, ಹಲವು ಕೋಟಿ [2] ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೋ? ನಾವು ಅರಿಯೆವು.

ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಕ್ರೂರ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಮನ್ಮಥರು ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟರೋ?

ಅತ್ಯಂತ ಯೌವನದ ಹರೆಯದ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದವನಾದ ಅವನು, ಮಿತಿಮೀರಿದ ಕಾಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು [3] ನಿರ್ರೈ ಎಂಬ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಎಳೆದ ಕಾರಣ, ತನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತು ಬೆಳೆಸಿದ ತಾಯಿಯನ್ನೇ ಬಯಸಿದನು. ತಾಯಿಯಾದ ಆ

1. ಮಲರ್ಕ್ಕಣೈ - ಹೂವಿನ ಬಾಣ; ಇದು ಕಮಲ, ಮಾವು, ಅಶೋಕ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ನೀಲೋತ್ಪಲ ಎಂಬ ಐದು ಹೂವಿನ ಬಾಣಗಳಾಗಿವೆ.

2. ವಿಕಾರಗಳು - ಸುಪ್ರಯೋಗ, ವಿಪ್ರಯೋಗ, ಶೋಕ, ಮೋಹ, ಮರಣ ಎಂಬ ಅವಸ್ಥೆಗಳು. ಸುಪ್ರಯೋಗ - ಮಾತನಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಯೋಚಿಸುವುದು ಬದಲಾಗುವುದು; ವಿಪ್ರಯೋಗ - ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸುವುದು; ಶೋಕ - ಬೇಗೆಗೊಳ್ಳುವುದು, ತಿಂದದ್ದು ವಾಕರಿಕೆ ಬರುವುದು; ಮೋಹ - ದುಃಖಿಸುವುದು, ಏನೇನೋ ಬಡಬಡಿಸುವುದು; ಮರಣ - ಮರೆಯುವುದು, ಮೂರ್ಛೆಹೋಗುವುದು. ಇವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಮಲ, ಮಾವು, ಅಶೋಕ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ನೀಲೋತ್ಪಲ ಎಂಬ ಐದು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಬರುವಂತಹವಾಗಿವೆ.

3. ನಿರ್ರೈ - ಇದು ಪುರುಷನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು.

ಆ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಧುರವಾದ ಪ್ರಾಣಸಖರಾಗಿಯೂ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಾವಲಾಗಿಯೂ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ [೧] ನಾಣಮ್ (ನಾಚಿಕೆ), ಮಡಮ್ (ಮುಗ್ಧತೆ), ಅಚ್ಚಮ್ (ಭಯ), ಪಯಿರ್ಪ್ಪು (ಅಸಹ್ಯ) ಎಂಬ ನಾಲ್ವರೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು, ಅವನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದಳು.

ಕಾಮವು ಅರಿವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದು

ಕಾಮದಿಂದ ಬರುವ ಸುಖವೋ ಅತ್ಯಲ್ಪ; ಅದರಿಂದ ಬರುವ ದುಃಖವೋ ದಡವಿಲ್ಲದ ಕಡಲಿನಂತೆ ದೊಡ್ಡದು ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆ ಪಾಪಿಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಅವನು ಈ ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪಕರ್ಮದಿಂದ ನರಳುವವನಾದನು. ಕಾಮದ ಮಯಕ್ಕವೆಂಬ (ರಾಹು ಎಂಬ) ಹಾವು, ಅರಿವೆಂಬ ಚಂದ್ರನನ್ನು (ತಿಂಗಳ್) ನುಂಗಿತು.

ಮಗನು ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು

ಆ ನೀಚ ಮಗನು ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿ ನಡೆಯುವ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಅವನ ತಂದೆಯು ಸುಳಿವುಗಳಿಂದ ಅರಿತು, ಇತರರ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು; ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದವನಾದನು. ಆಗ ಅವನ ಮಗನು ಕೋಪಗೊಂಡು, "ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆನು" ಎಂದು ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹೆತ್ತವಳು, "ನೀನು ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಕಾಮಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ; ಇನ್ನು ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದುವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಡೆದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಕ್ರೂರಿಯು, "ಕಾಮುಕರಿಗೆ ತಾಯಿಯಿಂದಾಗಲೀ ತಂದೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಮಧುರವಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?" ಎಂದನು. ಕಾಮವೆಂಬ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿದು ಅರಿವು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಆ ಪಾಪಿಯು, ಒಂದು ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು [೨] ಐಂಗುರವರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೆಂದೂ ಅರಿಯದವನಾಗಿ, ಅವನನ್ನು ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕಡಿದು ಕೊಂದನು.

೧. ನಾಣಮ್ - ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇತರರನ್ನು ನೋಡಲು ನಾಚಿಕೆಪಡುವುದು; ಮಡಮ್ - ಹಿರಿಯರು ತಿಳಿಸಿದುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹೊರಹಾಕದಿರುವುದು; ತನ್ನ ಗಂಡನ ಗುಣವನ್ನಲ್ಲದೆ ಇತರರ ಗುಣವನ್ನು ಅರಿಯದಿರುವುದೂ ಆಗಿದೆ. ಅಚ್ಚಮ್ - ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಹೆದರುವುದು. ಪಯಿರ್ಪ್ಪು - ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯಪಡುವುದು.

೨. ಐಂಗುರವರ್ - ಇವರು ಅರಸ, ಗುರು, ತಾಯಿ, ತಂದೆ, ಅಣ್ಣ ಎಂಬುವರು.

ಮಹಾಪಾತಕನು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ

ತರುವಾಯ ಆ ಪಾತಕನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ತಂದೆಯನ್ನು ದಹನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ಹೊರಲು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತಿನೊಡನೆಯೂ ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಡನೆಯೂ ಕಲ್ಲುಗಳು ತುಂಬಿದ ಕಾಡಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುದೂರ ಹೋದನು. ಆಗ ಸಿಡಿಲಿನಂತಹ ಮಾತನ್ನೂ, ಚೂಪಾದ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ ದರೋಡೆಕೋರ ಬೇಡರು ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದುಕೊಂಡು, "ಹೋಗಬೇಡ ನಿಲ್ಲು" ಎಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ತಾವು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯನ್ನೂ (ತಾಯಿಯನ್ನೂ) ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

'ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕಬಹುದು' ಎಂದು ಅವನು ಯೋಚಿಸಿದ ಎಣಿಕೆ ಒಂದು; ಅವನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಘಟನೆ ಮತ್ತೊಂದು. "ನಾವು ಒಂದನ್ನು ನೆನೆದರೆ ದೈವವು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ನೆನೆಸಿತು" ಎಂಬ ಗಾದೆಮಾತು ಈ ಮಹಾಪಾತಕನ ಬಳಿಯೇ ಫಲಿಸಿತು.

ಮಹಾಪಾತಕನು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯಿಂದ ದುಃಖಪಡುವುದು

ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸತ್ತ ತಂದೆಯಾದವನು, "ತಾಯಿಯನ್ನು ಬೇಡರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿದ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಇನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ ಸಂಗಾತಿಯಾಗುವರು ಎಂದು ಮರುಗುತ್ತಾ, ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಸಂಗಾತಿಯಾಗುವೆನು" ಎಂದು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವನಂತೆ ಮಹಾಪಾತಕದ ರೂಪವಾಗಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಹಾಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಕೊಲೆಯ ಪಾಪವು ಅಯ್ಯೋ! ಎಂದು ಕಿರುಚುವುದು; ಅಳುವುದು; ಶಿವನೇ! ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುವುದು; ಪಾಪ ಕೊಲೆಯ ದೋಷವು ಇಂತಹದ್ದೇ! ಪಾಪ! ಪಾಪ! ಅಯ್ಯಗೋ ಎಂದು ಗೋಳಾಡುವುದು; ಕೈಯನ್ನು ಆಡಿಸಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುವುದು; ದೇಹದ ನೆರಳಿನಂತೆ ಬಿಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು; ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥಕ್ಕೂ, ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ, ಹಿರಿಯರ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗಗೊಡದು; ಶಿವನ ಚರಿತ್ರೆಯೂ, ಶಿವನ ನಾಮವೂ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಗೊಡದು; ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬಿಡದು; ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಹೇಳಲು ಬಿಡದು; ಕಣ್ಣು ನಿದ್ರಿಸಲು ಬಿಡದು; ಮುಂದೆಯೂ ಹಿಂದೆಯೂ ಸುತ್ತುವರಿದು ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರದ ಅಂಚನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತು ಎಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಹೀಗೆಯೇ ಮಹಾಪಾತಕದಿಂದ ಅಲೆದಾಡಿ, "ಇನ್ನು ನಾನು ಏನು ಮಾಡುವೆನು; ಇನ್ನು ನಾನು ಏನು ಮಾಡುವೆನು" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮಹಾದುಃಖಗೊಂಡು ಬಹುಕಾಲ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ತಿರುಗಿ ಹೆದರಿ ಮರುಗಿದನು.

ಮಹಾಪಾತಕನು ಮದುರೈಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವುದು

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಮರುಗುವಂತೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಪಾತಕನು ತನ್ನ ಬಲವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡವನಾಗಿ, ಶಿವನ ತಿರುವರುಳಿನ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಆ ಕೊಲೆಪಾಪವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನೀಗುವ ದಿನವು ಸಮೀಪಿಸಲು ಮದುರೈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು.

ಅಮ್ಮೈಯಪ್ಪರ್ ಬೇಡ ಮತ್ತು ಬೇಡತಿಯಾಗಿ ಬರುವುದು

ಆಗ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ದಂತದಿಂದಾದ ಓಲೆಗಳನ್ನು ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲೂ, ಹುಲಿಯ ಹಲ್ಲಿನ ತಾಳಿಯನ್ನು ಪೋಣಿಸಿದ ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲೂ ಧರಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಬೇಡತಿಯಾಗಿಯೂ, ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ವೇಂಗೈ ಹೂವನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲೂ, ಕಲೆಮಾನಿನ ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳಂತೆ ಬಾಗಿ ಕಿವಿಯವರೆಗೆ ಹೋದ ಮೀಸೆಯನ್ನು ಮುಖದಲ್ಲೂ, ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಉದ್ದವಾದ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಹಿಡಿದ ಬೇಡನಾಗಿಯೂ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಮೋಡಗಳು ತೇಲುವ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗೋಪುರದ ಬಾಗಿಲಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಪನಂಗರುಕ್ಕು (ತಾಳೆಗರಿಯ ಗರಗಸದಂತಹ ಅಂಚು) ನಂತಹ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಾಯಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲದೆ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿರಲು, ಬಾಣ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಲು ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬೆಳಗುತ್ತಿರಲು, ದೇವರಾದ ಬೇಡನು ದೇವಿಯಾದ ಬೇಡತಿಯೊಡನೆ ಪಗಡೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ದೇವರು ದೇವಿಗೆ ಕಾಮದ ಕೇಡನ್ನು ಹೇಳುವುದು

೧ ವೇೞಮ್ ತಿಂದ ಬೇಲದ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿರುಳಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ದುಃಖದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಪಾತಕನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಕಂಡು ದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ನೆನೆಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕ್ರೂರ ಪಾತಕನು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುವೆಯಾಗ; ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಮರೋಗವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಮಾರನಿಂದ ಅಲೆದಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಾಣ ಸೊರಗಿದವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು, ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅರಿತು ಹೋಗಿ ಸೇರವು; ಗುಣವೂ, ಕುಲವೂ, ನಡತೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದನ್ನೂ, ಕೊಲೆಯೂ ನಿಂದೆ-ಪಾಪಗಳೂ ಉಂಟಾಗುವುದನ್ನೂ ನೋಡವು; ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ

---

೧. ವೇೞಮ್ - ಬೇಲದ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ರೋಗ. ಅದು ಎಳನೀರಿಗೆ ತೇರೈ ಎಂಬ ರೋಗದಂತೆ ಬೇಲದ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿರುಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಇದು ವೇೞಮ್ (ಆನೆ) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸಾಮ್ಯತೆಯಿಂದ 'ವೇೞಮ್ ತಿಂದ ಬೇಲದ ಹಣ್ಣು' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

...ರುವ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ವಿನಾಶ ಬರುವುದನ್ನೂ ಎಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಮದ್ಯಪಾನ ಮತ್ತು ಕಾಮವು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತವೆ; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ [1] ಕಾಮವನ್ನು ನೆನೆದರೂ, ನೋಡಿದರೂ, ಕೇಳಿದರೂ ವಿಷವು ತಲೆಗೇರಿದಂತೆ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಮದ್ಯವು ಹಾಗೆ ಕೆಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಕುಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಮವೇ ಕೊಲೆಗಳಿಗಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ; ದಯೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾಮವೇ ಕಳ್ಳತನಗಳಿಗಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ; ಯಮನು ಸಹ ಅಂಜುವ ಕಾಮವೇ ಮದ್ಯಪಾನಕ್ಕೂ ಕಾರಣ; ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಮವೇ ನರಕಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಡಬಲ್ಲುದಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು.

ಕಾಮವೇ ಕೊಲೆಗಳಿಗಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ; ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ
ಕಾಮವೇ ಕಳ್ಳತನಗಳಿಗಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ; ಯಮನು ಅಂಜುವ
ಕಾಮವೇ ಮದ್ಯಪಾನಕ್ಕೂ ಕಾರಣ; ಆದುದರಿಂದಲೇ
ಕಾಮವೇ ನರಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದೆಂದನು.

ಭಗವಂತನು ಮಹಾಪಾತಕನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವು ನೀಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಳುವುದು

ಕೊಲೆಯ ಪಾಪದಿಂದ ಮಹಾದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕ್ರೂರ ಪಾತಕಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಶಿವನಾದ ಬೇಡನು ನೋಡಿ, "ಏಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ! ನೀನು ದುಃಖದಿಂದ ಅಲೆದಾಡಿ ನೊಂದು ಬಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಏಕೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಬೇಡನಾದ ಶಿವನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಪಾಪವು ತೀರಿ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಅರಿವು ಮೂಡಲು, ಅವನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೂಡಿದುದನ್ನೂ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಂದದ್ದನ್ನೂ, ತರುವಾಯ ಆ ಕೊಲೆಯ ಪಾಪವು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹಿಡಿದು ಪೀಡಿಸಲು ಎಲ್ಲೆಡೆ ತಿರುಗಿ ಅದು ನೀಗದೆ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದ್ದನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಅಳುತ್ತಾ ನಿಂತನು. ಬೇಡನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಒಳಗೆ ಕೃಪೆಯನ್ನು...

1. ಇಲ್ಲಿ "ನೆನೆದರೆ ಉಲ್ಲಾಸವೂ, ಕಂಡರೆ ಸಂತೋಷವೂ, ಮದ್ಯಕ್ಕಿಲ್ಲ ಕಾಮಕ್ಕಿದೆ" (ತಿರುಕ್ಕುರಳ್) ಎಂದೂ, "ನೆನೆದರೂ ಸುಡುತ್ತದೆ, ಕೇಳಿದರೂ ಸುಡುತ್ತದೆ, ಹೊಂದಿದರೂ ಸುಡುತ್ತದೆ, ಸಮೀಪಿಸಿ ಅದನ್ನು ತಳ್ಳಿದರೂ ಸುಡುವ ಸ್ವಭಾವ ಇದಕ್ಕಿರುವುದರಿಂದ, ಮದ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕ್ರೂರವಾದದ್ದು ಕಾಮದ ಬೆಂಕಿಯೇ" (ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣ) ಎಂದು ಬರುವ ವಾಕ್ಯಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯು ಆ ಪಾಪಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಈ ಪಾಪವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಈ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯಲ್ಲದೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದವರ ವಂಶದಲ್ಲಿರುವವರೂ ನರಕವನ್ನು ಸೇರುವಂತೆ ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿದೇ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ; ಇದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಮರ್ಥರು ಯಾರು? ನಾವು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಪಾಪವು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: ಕೈಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಊಟ ಮಾಡು; ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡು; ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆದ್ದು ಹಸಿರು ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕೊಯ್ದು, ಹಸುಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು; ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೊರಗಿನ ಕೊಳದ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೂರೆಂಟು ಬಾರಿ ಅಂಗಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು; ೧ ಈ ತಪೋಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ಈ ಕೊಲೆಪಾತಕವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದು" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ನಾಶವಾಗುವವನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದೇ ರಕ್ಷಣೆ

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬೇಡತಿಯಾದ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎம்பெருಮಾನೇ! ಈ ಕ್ರೂರಿಯು, ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೂ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಕೋಟಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ದಾರಿಯಿಲ್ಲದ ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ; ಇವನಿಗೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ್ದು ಏಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, "ಕೊಲ್ಲುವ ಮಹಾಪಾಪಕ್ಕೂ ಅಂಜದ ಚಂಡಾಲರಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವರೂ ನೆನೆದರೆ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಅಂಜದೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪಾತಕದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಎಲ್ಲಿಯೂ ತೀರುವ ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಆಶ್ರಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾಶವಾಗುವವನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಲ್ಲವೇ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಕೊಲ್ಲುವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಂಜದ ನೀಚರಾದರೂ ನೆನೆದರೆ ಭಯ
ಪಡುವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅಂಜದವನು ಮಾಡಿದ ಪಾತಕದ ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ

೧. ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ, ಮೈತುಂಬಾ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು; ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು ಸಾವಿರದ ಎಂಟು ಬಾರಿ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು; ರುದ್ರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡ್ಯೆಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಬಿಡುವ ಬಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ರಕ್ಷಕರಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯಲು
ಇರುವವನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದೇ ಕಾಪಾಡುವಿಕೆಯಲ್ಲವೇ ಎಂದನು ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ.

ಉಮಾದೇವಿಯರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು

ಆಗ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿ ಅಮ್ಮೆಯಾರ್ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವು ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ [1]ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕೂ, ಬೇರೊಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ನಿಜವಾದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಕರುಣಾಮಯಿ; ನೀವು ಬಯಸಿದರೆ ಎಂತಹ ಕ್ರೂರ ಪಾಪಿಗಳೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯ ಲೀಲೆಯಲ್ಲವೇ" ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂತೋಷ ಉಕ್ಕಿಬರಲು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಬೇಡನ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಮರೆಯಾದರು. ಮೋಡವು ಮರೆಯಾಗಲು ಅದರೊಡನೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಬಿಡದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮೆಯಾರೂ ಮರೆಯಾದರು.

ಮಹಾಪಾತಕನು ಶಿವಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು

ಕ್ರೂರ ಪಾತಕನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡನು; ಮಧುರೆಯ ನಾಯಕನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾದ ವ್ರತಾಚರಣೆಯನ್ನೂ, ತಪಸ್ಸಿನ ಶಿಸ್ತನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡು ಮಾಡಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಮಹಾಪಾತಕವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೀಗಿ ದೈವಿಕ தன்மை ಹೊಂದಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದನು; ಮಾತಿನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರಚಿಸಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು; ತರುವಾಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸುಂದರವಾದ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಐಕ್ಯನಾದನು.

ಪುರತ್ತೊಟ್ಟಿ ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆ

ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಕಾಮಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ತಂದೆಯೂ ಗುರುವೂ ಆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೊಂದ ಮಹಾಪಾತಕವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು

1. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು, ಮಾಡದಿರುವುದು, ಬೇರೊಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕರ್ತೃತ್ವ, ಅಕರ್ತೃತ್ವ, ಅನ್ಯಥಾ ಕರ್ತೃತ್ವ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ದೈವಿಕ ಗುಣಗಳಾಗಿವೆ. ಕರ್ತೃತ್ವ - ತಾವೇ ನೇರವಾಗಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಅಕರ್ತೃತ್ವ - ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು. ಅನ್ಯಥಾ ಕರ್ತೃತ್ವ - ಒಂದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದಾಗಿ ಮಾಡುವುದು.

ಅದನ್ನು [೧]ಪುರತ್ತೊಟ್ಟಿ ತೀರ್ಥವು ನೀಡಿತು ಎಂದರೆ, ಇನ್ನು ಮಧುಮೇಹ, ಕುಷ್ಠ, ಮಹೋದರ, ಉಬ್ಬಸ, (ಕೆಮ್ಮು, ಕಫರೋಗ), ಜ್ವರ ಮುಂತಾದ ಈ ರೋಗಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವ ತೀರ್ಥ [೨]ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಮೆಯಾಗಿದೆ! ಸ್ಥೈರ್ಯಗೆಟ್ಟ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಹಾಪಾತಕವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದುದನ್ನು ಅರಿತು, ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಪಾಂಡ್ಯನಾಡಿನ ಜನರೂ, ಇತರ ನಾಡಿನವರೂ, ದೇವತೆಗಳೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು, "ಮಾತು ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ದೊಡ್ಡ ದೈವಿಕ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಈ ನೀಚನ ಮೇಲೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನೋ?" ಎಂದು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆನಂದದ ಜಲಪಾತವು ಸುರಿಯಲು, ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಪರಮಾನಂದದ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

ಪದ್ಯ — ೪೧
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೧೫೭೪

---

೧. ಪುರತ್ತೊಟ್ಟಿ ತೀರ್ಥ - ಇದು ಪುರತ್ತೊಟ್ಟಿ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ತೀರ್ಥ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ತೀರ್ಥವು ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನ್ ನೆಲೆಸಿರುವ ಎರಡನೇ ಪ್ರಾಕಾರದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಮಾಣಿಕ್ಕ ಪೆರುಮಾಳ್ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವಾದ ತೀರ್ಥವು ಬೀಳುವ ಎರಡನೇ ತೊಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.

೨. ಇನ್ನು ಈ ತೀರ್ಥವು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ವ್ಯಾಧಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕದಂಬ ವನ ಪುರಾಣ - ಲೀಲಾ ಸಂಗ್ರಹ ಅಧ್ಯಾಯ - ಪುರತ್ತೊಟ್ಟಿ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ತೀರ್ಥವು ಅಗಲಿಸುವ ನರಕ ಶೇಷಾನುಭವ ವ್ಯಾಧಿಗಳು (೯೪-೧೫೨ ಪದ್ಯಗಳು) ಎಂಬ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

೨೭. ಅಂಗಂ ವೆಟ್ಟಿನ ಪಡಲಂ

ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಗುರು ಮತ್ತು ಕೃತಘ್ನನಾದ ಸಿದ್ದನ್

ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರನಾಡಿಗೆ ಸೇರಿದ ವಯಸ್ಸಾದ ಮುದುಕನೊಬ್ಬನು ಮಧುರೈ ತಿರುನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿ, ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಎಡೆಬಿಡದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಕರ್ಮದ ಬಲವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ಅನೇಕ ಯುವಕರು ಸೇರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕತ್ತಿವರಸೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕತ್ತಿವರಸೆ ಕಲಿಯುವ ಗಂಡು ಸಿಂಹದಂತಿರುವ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡುವೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ದಾರಿಯರಿಯದ ಪಾಪಿಯಾದ ಸಿದ್ದನ್ ಎಂಬುವನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನು ಹಣೆಬರಹದ ಬಲದಿಂದ ಆ ಕತ್ತಿವರಸೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿ ಬೆಳಗಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಅನೇಕರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅತ್ಯಂತ ಅಹಂಕಾರಗೊಂಡನು. ಅಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಾನೂ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು (ಸಿಲಂಬಂ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು) ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು. ಅನೇಕರು ಬಂದು ಅವನ ಬಳಿ ಕತ್ತಿವರಸೆಯನ್ನು ಕಲಿತರು. ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಗುರುವಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವವನಾದನು.

ಸಿದ್ದನ್ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವುದು

ಸಿದ್ದನ್ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಇಬ್ಬರ ಕತ್ತಿವರಸೆ ಕಲಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಆ ಗುರುವನ್ನ ಆ ಊರಿನಿಂದ ಹೊರಹಾಕಲು ಎಣಿಸಿದನು; ಅವನ ಬಳಿ ಕತ್ತಿವರಸೆ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಕಲಿಯಲು ಬರುವಂತೆ ಮನವೊಲಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಮಹಾಪಾತಕಿಗೆ ತಮ್ಮನಂತಿರುವ ಸಿದ್ದನ್ ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ ತಾಳ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಆ ಗುರುವು ಇಲ್ಲದಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಸ್ಥಳವಿದೆಯೇ, ಸ್ಥಳವಿದೆಯೇ" ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಸ್ವಲ್ಪವೂ

ಹೆದರದೆ ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿ ಹೋಗಲು, ಅವಳು ಏನೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಳು. ಸಿದ್ದನು ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಹೋಗಿ ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದನು; ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಕಾವಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಚಿಲಕ ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ತನ್ನ ಎಣಿಕೆ ತಪ್ಪಿದ ಸಿದ್ದನು ಕಾಮಾಗ್ನಿಯ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಹೋದನು. ಪಾಪಿಗಳೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಮಹಾ ಕಡುಪಾಪಿ ಯಾದ ಸಿದ್ದನು ಮಾಡಿದ ಈ ನೀಚ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳ ಆ ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲೂ ತುಂಬಿರುವ ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನೆನೆದು ದುಃಖಿಸಿದಳು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಸಿದ್ದನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವುದು

ಕೊನ್ನೇ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಟೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನೂ, ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪಾಪವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುವ ಮಧುರೈಯ ಪೆರುಮಾಳೂ, ಪಕ್ವವಾದ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ತಾನೇ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಪುಣ್ಯ ಸ್ವರೂಪನೂ ಆದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನೀಚನಾದ ಸಿದ್ದನು ಮಾಡಿದ ಕೇಡನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅರಿತು ಅವನನ್ನು ದಂಡಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಗೊಂಡು, ಕತ್ತಿವರಸೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಆ ಗುರುವಿನಂತೆ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಿದ್ದನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಸಿದ್ದಾ! ಯುವಕನಾದ ನೀನೂ, ಅತ್ಯಂತ ಮುದುಕನಾದ ನಾವೂ ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಬಲಗಳನ್ನು ಅಳೆದು ತಿಳಿಯೋಣ; ನಾಳೆ ನೀನು ಊರ ಹೊರಗೆ ಬಾ; ನಾವೂ ಬರುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ದನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, 'ಒಳ್ಳೆಯದು' ಎಂದು ಆನಂದಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಗುರುವಿನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಸಿದ್ದನ ಬಳಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಪ್ರಪಂಚವು ತುಂಬಿದ ಕತ್ತಲೆಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ನಂತರ, ದೋಷರಹಿತನಾದ ಗುರುವಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದ ಸಿದ್ದನ ಪಾಪದ ಸಾಂದ್ರತೆಯಂತಿದ್ದ ಕಗ್ಗತ್ತಲು ತುಂಬಿದ ರಾತ್ರಿಯ ಬಲವು ಕೆಡುವಂತೆ, ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಗುರುವಾದ ಭಗವಂತನು ಆ ಸಿದ್ದನ ದೇಹವನ್ನು ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಲು ಮಸೆಯುತ್ತಿರುವ ಕತ್ತಿಯ ಆಯುಧದಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಪೂರ್ವದ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು.

ದೋಷರಹಿತನಾದ ಸದ್ಗುರುವಿಗೆ ಕೇಡು
ಬಗೆದವನ ಪಾಪದಂತೆ
ಕಗ್ಗತ್ತಲು ತುಂಬಿದ ರಾತ್ರಿಯ
ಬಲವು ಅಳಿಯುವಂತೆ, ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿಯ ವಿದ್ಯೆಯ
ಆಚಾರ್ಯನೊಬ್ಬನಾದ ಆತನ
ದೃಢವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಲು ಸಾಣೆ ಹಿಡಿದ
ಉಗ್ರ ಕೋಪದ ಕತ್ತಿಯಂತೆ, ಮೂಡಣದ
ಬೆಟ್ಟದ ನಡುವೆ ಉದಯಿಸಿದನು ಸೂರ್ಯನು.

ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆತ ಕೃತಘ್ನನಾದ ಸಿದ್ಧನು ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ದುರ್ಗೆಯನ್ನೂ ಕತ್ತಿಯ ಪಡೆಯನ್ನೂ ಪೂಜಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಕಚ್ಚೆಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಯುದ್ಧರಂಗವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಮುದುಕನಾದ, ಕ್ರೂರವಾದ ಗಂಡು ಹುಲಿಯನ್ನು ಹೋಲುವ ಬಾಗಿದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಭಗವಂತನಾದ ಆಚಾರ್ಯನೂ, ವೀರಗಾಸೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕಚ್ಚೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆ ನೀಚನಾದ ಸಿದ್ಧನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದನು.

ಭಗವಂತನಾದ ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಆಚಾರ್ಯನೂ ಸಿದ್ದನೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು

ಒಂದು ಗಂಡು ಸಿಂಹವೂ ಒಂದು ನರಿಯೂ ಎದುರಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದಂತೆ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅರ್ಧಚಂದ್ರನನ್ನೂ, ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ನಾಲ್ಕು ಪವಿತ್ರ ಭುಜಗಳನ್ನೂ, ವಿಷದ ಕಲೆ ಹೊಳೆಯುವ ಪವಿತ್ರ ಕಂಠವನ್ನೂ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಮರೆಮಾಚಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವೃದ್ಧ ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಆಚಾರ್ಯನಾದ ಭಗವಂತನೂ, ಸಿದ್ದನೂ ಎದುರಾಗಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಎದುರಾಗುವರು; ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವರು; ಮತ್ತೆ ಎದುರುಹೋಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದು ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುವರು; ಗುರಾಣಿಯೊಳಗೆ ಅಡಗಿ ಮರೆಯಾಗುವರು; ತರುವಾಯ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು; ಹಿಡಿದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೀಸುವರು; ಎಡಬಲಗಳಾಗಿ ಚಲಿಸಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೀಸಿ ಕಡಿಯುವರು; ಆ ಏಟನ್ನು ತ(ಪ್ತಿ)ತ್ತು ತಿರುಗುವರು; ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವರು; ನಗುವರು; ವೀರಾವೇಶದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವರು; ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಎದುರಿಸುವರು; ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೋಗುವವರಂತೆ ಹೋಗುವರು; ಗಿರಕಿಹೊಡೆದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದು ತಿರುಗುವರು; ಕತ್ತಿಯ ಏಟನ್ನು ತಮ್ಮ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವರು; ತಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಗುರಿಯ

ನಿಯಮ ತಪ್ಪದೆ ನಿಂತರು. ಹೀಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಳಿಗೆಯವರೆಗೆ ನಿಂತು ಇಬ್ಬರೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು.

ಭಗವಂತನು ಸಿದ್ಧನ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವುದು

ಆಗ ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಗುರುವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳುವಂತೆ, "ನಿನ್ನ ಗುರುವಿನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅನುಚಿತ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನೂ, ಮುಟ್ಟಿದ ಕೈಯನ್ನೂ, ಆಸೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿಕೋ ಕಾಪಾಡಿಕೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಆ ಅಂಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಎಸೆದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿ ಮರೆಯಾದನು.[೧]

"ಗುರುಪತ್ನಿಯನ್ನು ನೆನೆದ ಮನಸ್ಸನ್ನು,
 ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು, ಮುಟ್ಟಿದ
ಕೈಯನ್ನು, ನೋಡಿದ ಕಣ್ಣನ್ನು
 ಕಾಪಾಡಿಕೋ ಮೂರ್ಖ" ಎಂದೆಂದು
ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ
 ತಕ್ಕ ದಂಡನೆ ನೀಡಿ
ಶಿರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳಿಸಿ
 ದಿವ್ಯರೂಪ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂತನು."

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವುದು

ಆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತವರೊಳಗೆ ಕತ್ತಿವರಸೆ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಗುರು...

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಒಬ್ಬಂಟಿ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿ, ಭೂಮಿಯವರು ಕಾಣುವಂತೆ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಕತ್ತಿಯೆತ್ತಿ, ಆದಿ ಚಲನೆ, ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ, ಕತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸುವುದು, ಎದೆಯೊಡ್ಡಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವುದು, ಹಿಡಿದು ನಿಂತು ಆಕ್ರಮಿಸುವುದು, ಒಳಕೈಯನ್ನು ಮುರಿಯುವುದು, ಆನೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು, ಅಣಿಮಯಿರ್ ಪುರೋಗಂ, ಒಳಹೊಕ್ಕು ಎತ್ತುವುದು, ಬಾಗಿದಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯುವುದು, ಕೈಯಿಂದ ಕಟ್ಟುವುದು, ಗದರಿಸಿ ಒಳಗೆ ಕರೆಯುವುದು ಎಂದು, ಇಂತಹ ಇತರ ಎದುರೇಟುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಅವನ ಹಗೆಯನ್ನು ಮುರಿದ ಕರುಣಾಮಯಿ ದೇವರು" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡಂ ಸಾಲುಗಳೂ, "ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾಣಸಿಗದ ಈಶ್ವರ ಮಧುರೇಶನಾರ್, ಬಿರುದು ಕಟ್ಟಿ, ಅಂಗಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಗೆದ್ದರು ಕಾಣೆ ಅಮ್ಮಾನೈ, ಬಿರುದು ಕಟ್ಟಿ ಅಂಗ ಕತ್ತರಿಸಿ ಗೆದ್ದದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅಪರೂಪದ ದೇಹ ಒಂದು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗುವುದೇಕೆ? ಅಮ್ಮಾನೈ, ಆದರೂ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕರ್ಮವಿಲ್ಲ ಅಮ್ಮಾನೈ" ಎಂದು ಬರುವ ಮಧುರೈ ಕಲಂಬಗಂ ಪದ್ಯವೂ ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಗುರುವನ್ನು ಕಾಣದೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿ, ಗುರುವಿನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವಳು, "ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಗುರುವೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದನು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗುರುವನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವನ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದಿರಲ್ಲವೇ! ಆಮೇಲೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು; ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರಿ?" ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಗುರುವು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ, "ನಾನು ಸಿದ್ಧನ ದೇಹವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದವನಲ್ಲ; ನೀವು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದೇಕೆ? ನನ್ನಂತೆ ಬಂದು ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಕೊಂದವರು ಯಾರು? 'ಇದು ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದಿವ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪದ ಕಾರ್ಯವೋ?'" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಗುರುವಿನ ಪತ್ನಿಯೂ ಸಿದ್ಧನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ಹಲವು ಬಾರಿ, 'ಸ್ಥಳವಿದೆಯೇ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೂ, ನಿನ್ನೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದದ್ದನ್ನೂ, ಮನನೊಂದು ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತள்ளி ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನೂ ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, "ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಖಡ್ಗವೀರರು ಕೊಲ್ಲುವಾಗ ಈ ಅಮ್ಮನವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಹೇಳಿಯೇ ಕೊಂದರು; ಇದು ಸತ್ಯ" ಎಂದರು. ಆಗ ಗುರುವು, "ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆಯೂ, ಕತ್ತಿವರಸೆ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಡನೆಯೂ ವೇಗವಾಗಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಎம்பெருಮಾನೇ! ತಿರುಮಾಲ್ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಈ ದಾಸನು ತಿಳಿಯುವಷ್ಟರದ್ದೇ? ದೇವರೇ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ!" ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಕತ್ತಿವರಸೆಯ ಗುರುವೇ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸುವುದು

ಚಂದ್ರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನೂ, ಮಧುರೈ ನಗರದವರೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಭಾಷ್ಪದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ

ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಸಂಗೀತ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ಆನಂದದಿಂದ ಕುಣಿದು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಂತರು. ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನು, "ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭನಾದ ಈ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪರದೇಶಿ ಕಾವಲರ್" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಕತ್ತಿವರಸೆ ಗುರುವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮಾಣಿಕ್ಕಮಾಲೆಯನ್ನು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದನು.

ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ಶಿವಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು

ನಂತರ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು; ಶಾಶ್ವತವಾದ ವಸ್ತು ಯಾವುದು ಮತ್ತು ಅಶಾಶ್ವತವಾದ ವಸ್ತು ಯಾವುದು ಎಂದು ಅರಿತು, ಅಶಾಶ್ವತವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ದೈವಕೃಪೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದ್ದ ಆಣವ ಮಲದ ಬಲವು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು, ರಾಹುವು ಉಗುಳಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳಗಿ, ಶಿವನ ಪಾದಗಳ ನೆರಳನ್ನು ಅಗಲದ ಪರಮಾನಂದದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

ಪದ್ಯ-28

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-1602

---

1. ಪರದೇಶಿ - ಬೇರೆ ನಾಡಿನವನು; ಇಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿವರಸೆ ಗುರು. ಬೇರೆ ಯಾವ ಬೆಂಬಲವೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಕತ್ತಿವರಸೆ ಗುರುವನ್ನು ಭಗವಂತನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಕಾರಣ 'ಪರದೇಶಿ ಕಾವಲರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದರು.

೨೮. ನಾಗಮೆಯ್ದ ಪಡಲಮ್

ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ಶಿವನೇಯಮ್

ದೋಷರಹಿತ ಗುಣವುಳ್ಳ ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪರಮ ದೇವನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುವೈಂದೆಳುತ್ತು (ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ), ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಎಂಬ ಈ ಮೂರನ್ನೇ ಸತ್ಯವಸ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತನ್ನ ತಂದೆ ಮೊದಲಾದ ಅರಸರಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿ ಬೆಳಗಿದನು. 'ಅರಸನೆಂತೋ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅಂತೆಯೇ' ಆದುದರಿಂದ, ಅರಸನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಶಿವಭಕ್ತಿಯು ಅವನ ನಾಡಿನ ಜನರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು; ಅಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಂತರಂಗದ ಕತ್ತಲೆಯೂ, ಹೊರಾಂಗಣದ ಕತ್ತಲೆಯೂ ತೊಲಗಿ ತಿರುವೈಂದೆಳುತ್ತಿನ ನಾದವೂ, ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮದ ಬೆಳಕೂ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಿದವು. ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪವಿತ್ರ ವೇಷದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಬೆಳಗಿತು.

ಸಮಣರ ಸಂಚು

ಹೀಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನಾಡು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಕತ್ತಲೆ ತುಂಬಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾದ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಸಮಣ ಗುರುಗಳೂ ಅರಿತು ಕೋಪಗೊಂಡು, 'ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ' ಅಭಿಮಾನವೆಂಬ ಬೆಂಕಿ ಸುಡಲು ಅಸೂಯೆಗೊಂಡು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಉಪಾಯ ಹುಡುಕಿದರು; ಒಂದು ಗಾವುದ ಅಳತೆ ಅಳೆದು ಯಾಗಶಾಲೆ ಒಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಬೆಳೆಸುವ ಯಾಗಕುಂಡವನ್ನೂ ಅಗೆದು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೊಗೆಯು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಹರಡುವಂತೆಯೂ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಹುರಿದು ಅರಳಿನಂತೆ ಚೆದುರುವಂತೆಯೂ, ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಜಿಗಿದು ಮುಟ್ಟುವಂತೆಯೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದರು. ಆ ಯಾಗಕುಂಡದಿಂದ ಪಾತಾಳದಿಂದ ಏಳುವವನಂತೆ, ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಕತ್ತಲೆ ನೆಲೆಸಿದ ಬಾಯನ್ನೂ, ಬಾಯಿಯ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಚಂದ್ರನಂತೆ ಮೂಡಿದ ವಿಷದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಳಯದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉಗುಳುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟವು ಅಲುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಒಬ್ಬ ಅಸುರನು ಎದ್ದು ಹೊರಬಂದನು. ಹಾಗೆ ಬಂದ ಅಸುರನು ಕೋಪಗೊಂಡೆದ್ದು ಸಮಣರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಸಿವೂ, ಬಾಯಾರಿಕೆಯೂ ಅತ್ಯಂತ

ಕ್ರೂರನಾದವನು; "ನೀವು ನನಗೆ ನೀಡುವ ಕೆಲಸವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಜೈನರು, "ನೀನು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಮಧುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಎದುರಿಸಿ ಎತ್ತಿ ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟು ಬಾ" ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ನಾಗನ ರೂಪವುಳ್ಳ ಅಸುರನ ತன்மை

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅಸುರನು, ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ದೊಡ್ಡ ದೇಹವನ್ನೂ, ವಿಷವನ್ನು ಸುರಿಸುವ ರಂಧ್ರವುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ, ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಉರಿಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಬೆಟ್ಟದ ಗುಹೆಯಂತೆ ತೆರೆದ ಬಾಯಿಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಒಂದು ಹಾವಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಎದ್ದು ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆದನು. ಆಗ ಅವನ ಅರ್ಧ ದೇಹವು ಹೂತುಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಸೀಳಿತು; ಅವನ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನ ಮುಂದೆ ಗಾಳಿಯ ಬಲವು ಕುಗ್ಗಿತು; ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಎದುರಾದ ಹಸಿರು ಬೆಳೆಗಳು ಕருகி ಬಾಡಿದವು; ಕಾಡುಗಳೂ ಉದ್ಯಾನವನಗಳೂ ಕருகிದವು; ಮರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪಕ್ಷಿಗಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಕருகி ಸುರುಟಿಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದವು; ಭೂಲೋಕವು ನಡುಗಿತು; ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಹೊರುವ ಆದಿಶೇಷನು ಹೆದರಿದನು; ಸೂರ್ಯನೂ ಚಂದ್ರನೂ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದರು; ರಾಹು ಕೇತುಗಳು ಹೆದರಿದರು; ದಿಗ್ಗಜಗಳು ಕಳವಳಗೊಂಡವು; ಯಮನು ಹೆದರಿ ದಂಗಾದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ನಾಗನ ರೂಪವುಳ್ಳ ಅಸುರನು ಮಧುರಾನಗರದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡ ಜನರು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ, "ಪ್ರಭುವೇ! ಮಧುರಾನಗರದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಾವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನೂ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲು ಬರುವಂತೆ, ದೊಡ್ಡ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರದೆ, "ಹಿಂದೆ ಮದಗಜವನ್ನು ಛೂಬಿಟ್ಟ ಜೈನರೇ ಇದನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿರಬಹುದು. ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ಹಾವನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಲು ಹಾವುಗಳನ್ನು ಆಭರಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಇದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಎம்பெರುಮಾನೇ! ನಿನ್ನ ದಾಸನು ಎಂದಿಗೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆಯದೆ

ತಲತಲಾಂತರದಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದವನು ನಾನು; ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆಯೇ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ಜೈನರು ಈ ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಹಾವು ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಅದರ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ; ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಕರುಣೆ ತೋರು; ಇದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಹಾವನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವುದು

ನಂತರ, ಪಾಂಡ್ಯನು ಶಿವನ ಬಳಿ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆತನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಬಂದು ಬಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ಬಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ದ್ವಾರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು; ಅಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಆಕಾರದೊಂದಿಗೆ, ಕೋಪದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಾವೊಂದು ಎದುರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಆಗ ಹಾವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸುರನು, ಅನೇಕ ಚುಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸೀಳಿದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹೆಡೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ, ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ, ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಮರೆಮಾಡಿ ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹರಡಿ, ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟು, ಅಗಲವಾದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಇಡೀ ದೊಡ್ಡ ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಕಚ್ಚಿ ನುಂಗಲು ಬುಸುಗುಡುತ್ತಾ ಕೋಪಗೊಂಡನು.

ಆಗ ಗಂಡುಸಿಂಹದಂತಿದ್ದ ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಿಡಿಲು ಕೂಡ ಹೆದರುವಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿದನು; ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಹೆದೆಗೇರಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಖವುಳ್ಳ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಹಾವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಅಸುರನು, ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಕಚ್ಚಿ ಉಗುಳಿ ನಾಶಪಡಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಕ್ರೂರವಾದ, ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಾವಿನ ದೇಹವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿದನು. ಆ ಹಾವಿನ ರೂಪದ ಅಸುರನು ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಭಾರಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿ, ರಕ್ತವು ಜಲಪಾತದಂತೆ ಹರಿಯಲು, ದೇಹವು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಾ ಒದ್ದಾಡಿ, ಬಾಲವು ಬಳುಕುತ್ತಾ ಸಾಯುವಾಗ ಕ್ರೂರವಾದ ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷದ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಕಪ್ಪು ವಿಷವನ್ನು ಕಾರಿದನು.

ಹಾವಿನ ವಿಷವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡುವುದು

ಆ ಕ್ರೂರವಾದ ವಿಷವು ಕತ್ತಲು ಹರಡುವಂತೆ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದಾದ್ಯಂತ ತಡೆರಹಿತವಾಗಿ ಹರಡಿತು; ಉದ್ಯಾನವನಗಳು, ಬಾವಿಗಳು, ಕೆರೆಗಳು, ನಾಲ್ಕು ಬೀದಿಗಳು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ, ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳು, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೀದಿ, ಕಂದಕ, ಕೋಟೆಗೋಡೆ, ಅರಮನೆ, ಮಹಡಿಮನೆಗಳು, ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳು, ವೇದಿಕೆಗಳು, ಗೋಪುರಗಳು, ರಂಗಮಂಟಪಗಳು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ನೆಗೆದು ಹರಡಿತು. ಆ ನಗರದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ವಿಷದಿಂದ ಮೂರ್ಛೆಹೋಗಿ, ನಿದ್ರಿಸಿದವರಂತೆ ಬಾಡಿ, ದೇಹ ನಡುಗಿ ಬೆವರು ಸುರಿದು, ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಅಂಗಗಳೂ ಅಂತಃಕರಣಗಳೂ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ, ಮಾತು ತೊದಲಿ, ನಾಲಿಗೆ ತಡವರಿಸಿ ಒಣಗಿ, ಕಫ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರಿವು ತಪ್ಪಿ ಮೂರ್ಛೆಹೋಗಿ, ಉಸಿರಾಟ ಅಡಗಿ ಒಳಗಿರುವ ಜೀವವು ಅಲೆಯುವಂತೆ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಂತೆ ತೂಗಾಡುತ್ತಾ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷವನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿದ ತಿರುಮಾಲ್ ನಂತೆ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, 'ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲಿಗನೇ! ಆದಿ ಮೂಲನೇ! ಬೀಜವಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿದವನೇ! ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮುನಿಯೇ! ನನಗೆ ಒಡೆಯನಾದವನೇ! ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭನಾದವನೇ! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಾಯಕನೇ! ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಸದಾಕಾಲವೂ ಅರಸನೇ! ಅನಾದಿಯಾದ ವೇದಸ್ವರೂಪನೇ! ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೇ! ಅಡಿಯೇನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ; ಹಿಂದೆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಬತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಏಳು ಮೋಡಗಳೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಬಂದು ಸುರಿದ ಮಳೆಯನ್ನು ತಡೆದು ಕರುಣಿಸಿದೆ! ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಆಕಾಶವನ್ನು ತಡಕಾಡಿ ಬಿಳಿಯ ಚಂದ್ರನಂತಹ ದಂತದೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಕರುಣಿಸಿದೆ! ಈ ರೀತಿ ಈ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕರುಣಿಸಿದ ದೇವನೇ, ಈಗ ಕ್ರೂರವಾದ ವಿಷದಿಂದ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಕಟವನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಿ ಕರುಣಿಸು'' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವು ವಿಷದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಶುದ್ಧಿಯಾಗುವುದು

ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಮ್ಮ ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಎಳೆಯ ಚಂದ್ರನ ಅಮೃತದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹನಿಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಆ ಸಣ್ಣ ಹನಿ, ವೇಗವಾಗಿ

ಕಾಂಡಮ್] **28. ನಾಗಮೆಯ್ದ ಪಡಲಮ್**

ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕಿದಂತೆ ನಗರದಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿ, ಹಿಂದಿನಂತೆ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವಾಗಿ ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿತು.

ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ಆದಿನಾಯಕನು
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಬಾಲಚಂದ್ರನ
ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಅಮೃತದ ತಂಪಾದ ಹನಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ
ಸಿಂಪಡಿಸಿದನು; ಸಿಂಪಡಿಸಿದೊಡನೆಯೇ
ವೇಗವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೆಪ್ಪಿನಂತೆ
ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಬೆರೆತು ಹಿಂದಿದ್ದ
ಸಂಪತ್‌ಭರಿತ ಮಧುರಾ ನಗರವಾಗಿ ಪವಿತ್ರ
ಮಾಡಿತು; ಆ ಸಣ್ಣ ಹನಿಯು ಎಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯ!

ಸೂರ್ಯನ ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಓಡುವಂತೆಯೂ, ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯ ಮುಂದೆ ಅಹಂಕಾರ ಮಲದ ಶಕ್ತಿಯು ನಾಶವಾಗುವಂತೆಯೂ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಿದ ಅಮೃತದಿಂದ ವಿಷವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಮೂರ್ಛೆ ನೀಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆನಂದಭರಿತರಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದರು. ಅನಂತ ಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಹಾವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಟೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರೇಮಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು - 23
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು - 1625

1. ಹಿಂದೆ ಚಂದ್ರಕಲೆಯ ಅಮೃತದಿಂದ ಶಾಂತಿಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಅದರಿಂದ ಮಧುರೈ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ತಿರುನಗರಂಗಂಡ ಪಡಲಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

29 ಮಾಯಾ ಹಸುವನ್ನು ವಧಿಸಿದ ಪಟಲ

ಜೈನರು ಮಾಯಾ ಹಸುವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು

ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಹಾವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಆ ಹಾವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದ ಜೈನರು ಗಾಳಿಯಿಂದ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು ಓಡುವ ಮೋಡಗಳಂತೆ ಚದುರಿ ಮನಗುಂದಿ ಓಡಿದರು. ಹಾಗೆ ಓಡಿದ ಜೈನರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೆಡೆ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ, "ನಾವು ಮೊದಲು ಕಳುಹಿಸಿದ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಂದಂತೆಯೇ ಇಂದು ಹೋದ ಹಾವನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸಿದರು; ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾವು ಯಾವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು?" ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, "ಹಸುವಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ; ಆದಕಾರಣ, ಹಸುವನ್ನು ಕಳುಹಿಸೋಣ; ಇದೇ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ, ಪಾಪಿಗಳಾದ ಆ ಜೈನರು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಕ್ರೂರವಾದ ಯಜ್ಞವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ, ಹೋಮಕುಂಡದಿಂದ ಹಸುವಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ಒಬ್ಬ ಅಸುರನು ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. 'ಅಸ್ತಿ ನಾಸ್ತಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಅರ್ಹತನ ಮಾತನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿರುಗುವ ಜೈನರು ಆ ಹಸುವಿನ ರೂಪದ ಅಸುರನನ್ನು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಮಧುರೆ ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ನಗರದ ಮೇಲೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಮಾಯಾ ಹಸುವು ಮಧುರಾ ಮಹಾನಗರದ ಮೇಲೆ ಎರಗಲು ಬರುವುದು

ಆ ಮಾಯಾ ಹಸುವು, ತನ್ನ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಮೋಡಗಳನ್ನು ತಿವಿದು ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಆದಿಶೇಷನ ತಲೆಯೂ, ಮೇರು ಪರ್ವತವೂ ಧೂಳಾಗುವಂತೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿತು; ಗಾಳಿಯೂ ಹೆದರುವಂತೆ ಬಿடுகின்ற ಉಸಿರಿನ ಎದುರಿಗೆ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹತ್ತಿಯ ಹೂವಿನಂತೆ ಚದುರಿ ಓಡಿದವು; ಅದರ ಕೋಪದ ಬೆಂಕಿಗೆ ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡುವ ಅಗ್ನಿದೇವನ ಉರಿಯು ತಣ್ಣೀರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಯಿತು; ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಚೀರಿ ಅರಚುತ್ತಾ ಓಡಿದವು; ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡುಗಳನ್ನೂ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೂ ಕೋಪಗೊಂಡು ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಬುಡಸಹಿತ ಕಿತ್ತು ಗಾಳಿಯಂತೆ ಎಸೆದು, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ

ಅವರ ದೇಹವನ್ನು ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಿ, ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಭಾರಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಯಮನು ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಧುರೈಯ ಕಡೆಗೆ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಹಾರಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನು ತಿಳಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನೂ ನಗರದ ಜನರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯೂ, ಮಧುರೈಯ ಅರಸನೂ, ಜಲಂಧರನನ್ನು ಚಕ್ರದಿಂದ ನಾಶಮಾಡಿದವನೂ ಆದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನೂ, ಮಧುರೈ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿಯರೂ ತಲುಪಿ, "ನಾಥನೇ! ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ! ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಬದಲಾಯಿಸಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನೇ! ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ! ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ಜ್ಞಾನವೇ! ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ! ಪರಿಶುದ್ಧನೇ! ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿರುವವನೇ! ಪುರಾತನ ವಸ್ತುವಾದವನೇ! ವೇದವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದವನೇ! ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟವರ ಮೇಲೆ ದಿವ್ಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಿ ಕರುಣೆ ತೋರಿ, ವೃಷಭ ನಂದಿಯನ್ನು ಕರೆದು, "ನೀನು ಹೋಗಿ ಜೈನರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಕ್ರೂರ ಹಸುವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ವೃಷಭ ನಂದಿಯು ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಬರುವ ದೃಶ್ಯ

ಕೂಡಲೇ ಭಗವಂತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಆ ವೃಷಭ ನಂದಿಯು ಯಮನೂ ಹೆದರುವಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಎದ್ದಿತು; ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಯಜ್ಞ ಕುಂಡದ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದವು; ನಾಲಿಗೆಯು ಮೂಗನ್ನು ಸವರಿತು; ಬಾಯಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ನೊರೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು; ತಲೆಯು ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿತ್ತು, ಬಾಗಿದ ಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಮಣಿಯ ಕವಚವು, ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಕೇತು ಎಂಬ ಹಾವು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲಿನ ಚಿನ್ನದ ಕವಚವು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿತ್ತು; ಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಚಾಮರದ ಕುಚ್ಚು ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಕಿರಣದಂತೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು; ಹಣೆಯ ಮುಂದೆ ಮುತ್ತಿನಿಂದಾದ ಮುಖವಾಡವು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಹೆಣೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹಸುವಿನ ಗೆಜ್ಜೆ ಮಾಲೆಯು 'ಕಲ್' ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ

ಆರ್ಭವಿಸಿತು; ಹಾವು ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಆಡಿಸುವಂತೆ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವೀರ ಗಂಟೆಯ ನಾಲಿಗೆಯು ಅಲುಗಾಡಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿತು. ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲೂ ದಂಡೆ, ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ, ಅರಳಿ ಎಲೆಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಾಲೆ ಮತ್ತು ಸಿಲಂಬು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದವು. ಗೂಳಿಯು ತನ್ನ ಪಾದಗಳಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಕೆದರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೂ, ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಧೂಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿತು. ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿವಿದು ಮಣ್ಣನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೋಡವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಎದ್ದಂತೆ ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುತ್ತಾ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ಇಡಬನಂದಿ ಮಾಯಾಪಶುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು

ಬೆಳ್ಳಿಯ ವೃಷಭವು ತನ್ನ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುವ ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಗರ್ಭಧರಿಸಿದ ಮೋಡದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಜಗಿಯುತ್ತಾ, ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟವೊಂದು ಕಾಲುಪಡೆದು ನಡೆದಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಹಗೆಸಾಧಿಸಿ, ಕೋಪಗೊಂಡು ನೆಲವನ್ನು ಮೂಸಿ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಪಶುವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿತು: ಅಪ್ಪೋಳ್ದೇ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿರುವ ಪಶುವನ್ನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೂ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೂ, ಉತ್ತರದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೂ, ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುವಂತೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿತು; ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿವಿದು ಬೆನ್ನು ಕೆಳಗಾಗುವಂತೆ ತಳ್ಳಿತು; ಮತ್ತೆ ಎತ್ತಿತು; ಗಾಳಿಯು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಎಸೆಯುವಂತೆ ದಿಕ್ಕುಗಳತ್ತ ಎಸೆಯಿತು; ಪರ್ವತದ ಶಿಖರಗಳು ಧೂಳಾಗುವಂತೆ ಎತ್ತಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು; ದಟ್ಟವಾದ ಮರಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳು ಮುರಿಯುವಂತೆ ಎತ್ತಿ ಎಸೆಯಿತು; ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಕಾಮಧೇನುವಿನಂತೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಎಸೆಯಿತು. ಹೀಗೆ ವೃಷಭವು ಯುದ್ಧದ ಆಟವನ್ನು ಆಡಿ, ಜೈನರು ಮೊದಲು ಎಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ಹೋರಾಡಿ ಅದರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡದೆ ತನ್ನ ಅತೀವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಮಾಯಾಪಶುವು ಆ ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ಆಸೆಗೊಂಡು ಪುಷ್ಪಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆತ ತಿಂದು, ಕಾಮ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ವೀರ್ಯವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಅದರ ದೇಹವು 1 ಪರ್ವತದ ಆಕಾರವಾಯಿತು.

೧. ಇದು ಮಧುರೈಯ ಬಳಿಯಿರುವ ಪಶುಮಲೈಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. "... ಗೋವು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟ ನಂತರ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರ್ವತವನ್ನಾಗಿಸಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಮಧುರೈ ನಗರದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅಳಿಯದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ಬಲವಾದ ಭುಜಗಳು ಹಿಗ್ಗಿದವು. ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದಾಗ ಕತ್ತಲೆಯು ನಾಶವಾಗಿ ಓಡುವಂತೆ ಜೈನರೆಲ್ಲರೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡಿದರು.

ಇಡಪಮಲೆ

ಲೋಕದವರು ತಿಳಿಯುವ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಇಡಪನಂದಿಯು ತನ್ನ ಸ್ಥೂಲ ಶರೀರವನ್ನು [1] ಇಡಪಮಲೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಮಧುರೈ ನಾಯಕನನ್ನು ತಲುಪಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು, ಅವರು ಕೃಪೆಮಾಡಿ, "ಹಿಂದಿನ ರೂಪವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರು" ಎಂದು ಇರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಆಗ ನಗರದ ಜನರೂ ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನೂ ಅತೀವ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇಡಪದೇವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತಲುಪಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಆ ನಂದಿ ದೇವರ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮೆಯೊಡನೆ ಹರ್ಷಗೊಂಡು ಇದ್ದರು.

ಶ್ರೀರಾಮನು ಇಡಪಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಂಗುವುದು

[2] ಶ್ರೀರಾಮನು ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ವಾನರ ಪಡೆಗಳು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಹನುಮಂತ, ಸುಗ್ರೀವ ಮೊದಲಾದ ವೀರರೊಡನೆ ಆ ಇಡಪ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ತಂಗಿದನು, ಅದನ್ನು ತಿಳಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮಧುರೈ ನಗರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀರಾಮನು ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಶ್ರೀರಾಮನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದ ಕೈಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳೊಡನೆ ಪೊಟ್ರಾಮರೈ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಚೊಕ್ಕ

"ಕಾಣಪ್, ಪಾರ್ಮಿಸೈ ವಳಂಗು ವಿತ್ತಾನ್ ಪಸುಮಲೈ ಎನ್ನ ವಾಂಗು" ಎಂಬುದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್.

1. ಈ ಇಡಪಮಲೆಯು ಸೋಲೈಮಲೈ ಎಂದೂ, ಅಳಗರ್ಮಲೈ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ, ಇದು ಮೊದಲಾದ ಇತಿಹಾಸವು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ, ವೇದ ಶಿವಾಗಮಗಳ ಕ್ರಮದಂತೆ ಪೂಜಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಂತು, "ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉನ್ನತನಾದವನೇ! ಶಿವಮುಕ್ತಿ ಪುರಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾದವನೇ! ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶಂಕರನೇ! ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದೈವಿಕ ತನ್ಮೈ ಪೊರುನ್ದಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಹಲವು ಇವೆ; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಧುರೈಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಅದ್ಭುತವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ; ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಪೊರುಟ್ಟು ನೀನು ಕರುಣಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಗಳ ಇತಿಹಾಸವು [೧]ಬೆಟ್ಟದ ರೂಪಗಳಾಗಿ ಈ ಪವಿತ್ರ ನಗರದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ; ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ಸಕಲ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕರುಣೆಗೊಂಡು ದೇವರಾದ ನೀನು ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿರುವ ವಿಶೇಷತೆಯಿಂದಾಗಿ ಈ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಸಮಾನವಾಗುವುದೇ? ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಹಳೆಯ ಕರ್ಮಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಭೋಗವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಅಮೈನ್ದುಳ್ಳ ಈ ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ (ಚಿನ್ನದ ಕಮಲದ) ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ತೀರ್ಥ ಸಮಾನವಾಗುವುದೇ? ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಮೂರ್ತಿ, ತೀರ್ಥ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂಬ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಭಗವಂತನೇ! ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ತನ್ನನ್ನು ಸೇರಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ಅಣಿಮಾ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಕರುಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ."

ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ಅಳತೆಗಿಲ್ಲದ
ದೇವತೆಗಳ ಮಹಾಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೂ ಕರುಣೆ
ಹೊಂದಿ ನೀನು ನೆಲೆಸಿರುವ ವಿಶೇಷತೆಯಿಂದ, ತಂಪಾದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಒಡೆಯನೇ! ಈ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಸಮಾನವಾಗುವುದೇ?
ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ, ಶೇಖರವಾದ ಹಳೆಯ ಕರ್ಮಗಳ ಸಮೂಹವು
ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ನಾಶಮಾಡಿ, ನಿನ್ನ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಭೋಗವನ್ನು
ನೀಡುವಂತೆ ಇರುವ ಮಹಾ ತೀರ್ಥದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು
ಆರಾಯುವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ತೀರ್ಥ ಸಮಾನವಾಗುವುದೇ?

---

೧. ಬೆಟ್ಟದ ರೂಪಗಳು - ಇವು ಪಸುಮಲೈ, ಇಡಬಮಲೈ ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟದ ರೂಪಗಳಾಗಿವೆ.

ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಈ
ಸತ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳೂ ಬೆಳಗುತ್ತವೆ;
ತಂದೆಯೇ! ಆದಕಾರಣ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ
ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯೂ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಿದ್ಧಿಗಳೂ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.

"ನಾನು ಎಣಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವೂ ನಿಜವಾಗಿ ಮುಗಿಯುವ ಸ್ವಭಾವವು ಅಸಾಧ್ಯವೇ! ಆ ಕಾರ್ಯವು ಹೇಗೆ ಮುಗಿಯಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾಗಿ ನುಡಿಯುವುದು

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, "ಸೂರ್ಯ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ರಾಮನೇ! ನೀನು ನಾವಿರುವ ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಆಗ್ನೇಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇತುಬಂಧನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಲಂಕೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ, ರಾವಣನ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ, ಪುನಃ ನಿನ್ನ ಅಯೋಧ್ಯೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಜಗತ್ತನ್ನು 1ದೀರ್ಘಕಾಲ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದು ತರುವಾಯ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಸೇರು; ಈಗ ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ" ಎಂದು ಅಶರೀರ ವಾಣಿಯಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀರಾಮನು ವಿಜಯದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ನಾಡನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಶ್ರೀರಾಮನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಭಗವಂತನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೇತುಬಂಧನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಲಂಕೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು; ಧರ್ಮವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ ಪಾಪಿಯಾದ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದು, ಅವನ ರಾಜ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಅವನ ತಮ್ಮನಾದ ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ನೀಡಿಬಿಟ್ಟು ಸೀತೆಯೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಸೇತು ಎನ್ನುವ 2 ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದು

1. ದೀರ್ಘಕಾಲ - ಇದು ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

2. ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು, ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನೂ, ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವನೂ ಆದ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದ ಕೊಲೆಯ ಪಾಪವು ನೀಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದುದನ್ನು, "ದೇವಿಯೈ ವವ್ವಿಯ ತೆನ್ನಿಲಂಗೈತ್ ದಶಮಾಮುಗನ್, ಪೂವಿಯ ಲುಮ್ಮುಡಿ ಪೊನ್ರು ವಿತ್ತಪಳಿ ಪೋಯರ, ಏವಿಯಲುಂಚಿಲೈ ಯಣ್ಣಲ್ ಸೆಯ್ದವಿರಾ ಮೇಚ್ಚುರಮ್, ಮೇವಿಯ ಸಿಂದೈಯಿ ನಾರ್ಕಡಮ್ ಮೇಲ್ವಿನೈ ವೀಡುಮೇ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್ ಅವರ ತೇವರಂನಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದ ಕೊಲೆಯ ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದನು; ತದನಂತರ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪುನಃ ಬಂದು ವಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಸೀತೆಯೊಡನೆ 1 ಅಯೋಧ್ಯೆ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ದೇವರ ತಿರುವಡಿ ಸೇರುವುದು

ನಂತರ ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕುಲಭೂಷಣನನ್ನು ಪಡೆದು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಶಿವಪುರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ನ್ಯಾಯದಂಡದ ಅನಂತಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಾಡನ್ನು ಕಾಯಲು,
ಮಕರಂದ ಸುರಿಯುವ ಹೂಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದ ಕುಲಭೂಷಣನನ್ನು ಪಡೆದು,
ಉಕ್ಕುವ ಕಡಲಿನಿಂದಾವೃತವಾದ ಭೂಮಿಯ ಭಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ,
ನಮ್ಮೊಡೆಯನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಶಿವನಗರವನ್ನು ಏರಿದನು.

ಪದ್ಯ - ೩೮
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೧೬೬೩

೧. ಅಯೋಧ್ಯೆ - ಇದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಜಯಿಸಲಾಗದ್ದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

೩೦. ಮೆಯ್ಕ್ ಕಾಟ್ಟಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್

ಕುಲಭೂಷಣನು ಸೇನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವುದು

ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜಗತ್ತನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ [೧] ಸೌಂದರ ಸಾಮಂತನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸೇನಾಪತಿಯೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನು ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನೇ ಶಿವನೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತವನು; ರಾಜನಿಗೆ ಇಹಕ್ಕೂ ಪರಕ್ಕೂ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ನಿಂತು ನಡೆಯುವವನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಡರಿಗೆ ನಾಯಕನಾದ [೨] ಸೇದಿರಾಯನ್ ಎಂಬ ಬೇಡನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನು ಹಲವು ವಿಜಯಗಳ ಬಲದಿಂದ ಮೇಲಾಗಿ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸಿ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಲು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅರಿತು, ತನ್ನ ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ಸೌಂದರ ಸಾಮಂತನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ನಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತೆರೆದು ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು, ಹೊಸದಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸೇನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆಯಾಗ" ಎಂದನು.

ಸೇನಾಪತಿಯು ಶಿವನಿಗೂ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡುವುದು

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟವನಾದ ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು, ಪಾಂಡ್ಯನು ನೀಡಿದ ಆಜ್ಞೆಯು ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಿಂತು ತಳ್ಳಲು, ಶಿವನ ಕೃಪೆಯು ಮುಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಎಳೆಯಲು, ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಚಿನ್ನದ ಖಜಾನೆಯನ್ನು ತೆರೆದನು; ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ದ್ರವ್ಯದ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಸೆಯು

---

೧. ಇವನು, 'ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನ್' ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆದವನು. ಸಾಮಂತನ್ - ಸೇನಾಪತಿ. ಇವನು, 'ಕೊಂತಗ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು' ಎಂದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮಧುರೈಗೆ ಆಗ್ನೇಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐದು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೊಂತಗೈ ಎಂಬ ಒಂದು ಊರಿದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಂತಗೈ ವೇಳಾಳರ್ ಎಂಬ ವಂಶದವರು ಇಂದಿಗೂ ಇದ್ದಾರೆ.

೨. ಸೇದಿರಾಯನ್ - ಸೇದಿನಾಡಿನ ರಾಜ; ಇವನು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮೂವೇಂದರಲ್ಲದ ಸಣ್ಣ ರಾಜರನ್ನು ಬೇಡರ್, ಕಾಡವರ್ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕೀಳಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸೇದಿ ನಾಡು - ತಿರುಮುನ್ನೈಪ್ಪಾಡಿ ನಾಡು.

ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ (ಚಿನ್ನದ ಕಮಲದ) ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು; ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ ವೇದದ ಒಳಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಬೆಳಗುವ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳಿನ (ದೇವರ) ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೈಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿ ನಿಂತು, "ಪಣ್ (ರಾಗ) ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಕರುಣಿಸಿದ ಮೇಲಾದವನೇ! ಭಕ್ತರು ಎಣಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಕೊಡುವ ಎಮ್ಪೆರುಮಾನೇ! ಈ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಆಗಲಿ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಿವಪುಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಖರ್ಚುಮಾಡತೊಡಗಿದನು; ಶಿವಪೆರುಮಾನಿಗೆ ಗೋಪುರವನ್ನೂ, ಸಾವಿರಗಾಲಿನ ಮಂಟಪವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು; ಕಂಡಿಗೈ (ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆ), ವಜ್ರಮಣಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ತೋಳಬಂದಿ, ಕುಂಡಲಗಳು, ಮುತ್ತಿನ ಛತ್ರಿಗಳು, ಧ್ವಜಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಉಣಿಸುವ ಹವಿಸ್ಸಿನ ಬಗೆಗಳನ್ನೂ, ಉಪನಯನ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಣ್ಣ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಷಡ್ರಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಾರಿ ಔತಣಗಳನ್ನೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಉಣಿಸುವ ಪವಿತ್ರ ಅನ್ನವನ್ನೂ, ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿದನು; ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ವಿಭೂತಿ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವರನ್ನು ಕಂಡರೆ, "ಇವರೇ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಪವಿತ್ರ ರೂಪವೆತ್ತಿ ಬಂದ ಶಿವಪೆರುಮಾನರು" ಎಂದು ತುಂಬಿದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕರಗುವಂತೆ, ಅವರನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಎದುರುಗೊಂಡು ವಂದಿಸಿ ಕರೆತಂದು ಪೂಜಿಸಿ, ಷಡ್ರಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪವಿತ್ರ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಅವರು ಉಂಡು ಉಳಿಸಿದುದನ್ನೇ ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದನು ೧.

ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸಾಧನವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಎದುರುಬಂದು ವಂದಿಸಿ
ಅವರೇ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ರೂಪವೆತ್ತಿದ ಹರನೆಂದು
ಚಂಚಲವಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕರಗುವಂತೆ ಅರ್ಚಿಸಿ
ಷಡ್ರಸಗಳ ಅಮೃತವನ್ನು ಉಣಿಸಿ ಉಳಿದುದರ ಸಿಹಿಯನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದನು.

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ತಾವಾಗಿಯೇ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಭಸ್ಮವನ್ನೂ ಸಾಧನವನ್ನೂ (ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನೂ) ಕಂಡರೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿ, ಅಸಹ್ಯಪಡದೆ ಅವರವರನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೇ ಒಲಿದು ದಾಸ್ಯದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನೆನೆದು ಅಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೋಡಿ, ಇವರು ದೇವರು ಅವರು ದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ದ್ವಂದ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಈಶನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೇ ಪಾಲಿಸಿ, ಚಂಚಲವಿಲ್ಲದೆ ಪೂಜಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಎದೆಯೊಳಗೆ ಕನ್ರಾಪ್ಪೂರಿನ ನಡುತರಿಯನ್ನು (ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು) ಕಾಣಬಹುದೇ" ಎಂದು ಬರುವ ಅಪ್ಪರ್ ಅವರ ತಿರುತ್ತಾಂಡಗವನ್ನು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಈ ರೀತಿ ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು ಕೊನ್ನೈ ಹೂವು ಮುಡಿದ ಜಟಾಧಾರಿಯಾದ ಶಿವನಿಗೂ, ಭಕ್ತರಿಗೂ ಇವತ್ತು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನನ್ನೂ, ನಾಳೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನನ್ನೂ, ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಎರಡರಷ್ಟು ರಾಜನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾಚಿ ಹಂಚಿದನು. ಇದನ್ನು ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಗೂಢಚಾರರ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದನು.

ಸುಳ್ಳು ಓಲೆ ಬರೆಯುವುದು

ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು, ತನ್ನ ಮೇಲೆ ರಾಜನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಾರದಂತೆ ರಾಜಸಭೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ, ರಾಜಕಾರ್ಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು, ಬೇರೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ವೀರರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳ್ಳಲು ಓಲೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುವವನಂತೆ ನಟಿಸಿ, "ತೆಲುಗರಿಗೆ ಓಲೆ ಬರೆಯಿರಿ! ಕಳಿಂಗರಿಗೆ ಓಲೆ ಬರೆಯಿರಿ! ವಿರಾಟರಿಗೆ ಓಲೆ ಬರೆಯಿರಿ! ಮರಾಠರಿಗೆ ಓಲೆ ಬರೆಯಿರಿ! ಕೊಂಗರಿಗೆ ಓಲೆ ಬರೆಯಿರಿ! ವಂಗರಿಗೆ ಓಲೆ ಬರೆಯಿರಿ! ತುರುಷ್ಕರಿಗೆ ಓಲೆ ಬರೆಯಿರಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಳ್ಳು ಓಲೆಗಳನ್ನು ಬರೆಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹೀಗೆಯೇ ಸುಳ್ಳು ಓಲೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಲಾಗಿ, ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೂ ಆ ವೀರರ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನನ್ನು ಕರೆದು, "ನಾಳೆ ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವ ಮುನ್ನ ಓಲೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ படைವೀರರನ್ನೂ ಕರೆತರತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂದನು.

ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾಗಿ ನುಡಿಯುವುದು

ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಡಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಎನ್ನೊಡೆಯನೇ! ರಾಜನು ನೀಡಿದ ಬೆಟ್ಟದಂತಹ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಈ ದಾಸನನ್ನು ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆಯಲ್ಲವೇ! ಇನ್ನು ಸೇನೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತನು. ಆಗ ಭಕ್ತರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಆಳುವುದನ್ನೇ ವ್ರತವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೂಡಲಂಪತಿಗೆ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ,

"ನಾಳೆಗೆ ಸೇನಾ ವೀರರೊಂದಿಗೆ ನಾವೂ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ; ನೀನೂ ವೀರರ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಸಿದ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಇರು" ಎಂದು ಆಕಾಶದಿಂದ ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿ ಹೊರಟಿತು. ಆ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು, ಸಂತೋಷದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ಸೂರ್ಯನೂ ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು.

ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತನ್ನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯು ಕಳೆಯುವಿಕೆ

ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಹಿಡಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ತಮ್ಮ ಶಿವಗಣಗಳನ್ನು ವೇಲಾಯುಧ ಹಿಡಿದ ವೀರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ತಾವೂ, ಒಬ್ಬ ಕುದುರೆ ಸವಾರನಾಗಿ ವೇಷ ಧರಿಸಿದರು. ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯವಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ನೀಲವರ್ಣದ ಪರದೆಯಂತೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಬಂದು ಹರಡಲು, ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿ, "ಬೆಳಗಾಗುವುದು ಯಾವಾಗ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿದ್ರಿಸದೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಎದ್ದು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಘಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಎಣಿಸಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಕಳೆದನು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯು ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ರಾಜಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರುವಿಕೆ

ವೇದಗಳಿಂದಲೂ ಅರಿಯಲಾಗದ ಶಿವಪರಂಜ್ಯೋತಿಯು, ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನಿಗಾಗಿ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಎದ್ದುಬರುತ್ತಿರುವ ಕೃಪಾಪಡೆಯ ಉದಯವನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದವನಂತೆ ಸೂರ್ಯನೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಿ, ಸುವರ್ಣ ಕಮಲದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಕೈಮುಗಿದು, ತನ್ನ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬೇಡಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ರಾಜಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕುದುರೆ ಸವಾರನಾಗಿ ಎದ್ದು ಬರುವಿಕೆ

ಆಗ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಶಂಖಕರ್ಣನೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಧಾನ ಶಿವಗಣಗಳೂ, ಕುಂಡೋದರನೇ ಮೊದಲಾದ ಭೂತವೀರರೂ ವೀರಕಡಗವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಸೇನಾವೀರರ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ, ಕುಂತ, ಒನಕೆ, ಚಕ್ರ, ಮಳು, ಬಿಲ್ಲು, ವೇಲು ಮುಂತಾದ ಹದಿನೆಂಟು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ವೇಗವಾಗಿ

ಬಂದು ರಕ್ಷಿಸಲು, ನಂದಿ, ಮಹಾಕಾಲ, ಭೃಂಗಿ, ನಿಕುಂಬ, ಕುಂಭೋದರ ಮುಂತಾದ ಶಿವಗಣಗಳ ನಾಯಕರೆಲ್ಲರೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕವಚವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕುದುರೆ ಸವಾರರಾಗಿ ಸುತ್ತುವರಿಯಲು, ಬಿಳಿಯ ಚಾಮರಗಳೂ, ನವಿಲುಗರಿಯ ಕುಚ್ಚುಗಳೂ, ಛತ್ರಿಗಳೂ, ಧ್ವಜಗಳೂ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಸೇರಲು, ಹಲವು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯಗಳು ಸಿಡಿಲಿನ ಸದ್ದಿನಂತೆ ಮೊಳಗಲು, ತಮ್ಮ ವೃಷಭ ವಾಹನವನ್ನೇ ಕುದುರೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಒಬ್ಬಂಟಿ ಸೇವಕನಾಗಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಹಲವು ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುವ ಶಬ್ದವೂ, ಕುದುರೆಗಳು கணைக்கும் ಶಬ್ದವೂ, ವೀರರು ಗರ್ಜಿಸುವ ಶಬ್ದವೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಮಹಾಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಸೇನೆಯು, ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮಧುರೆ ನಗರದ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಎದ್ದು ಬಂದ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೇನಾವೀರರನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ವಿಚಾರಿಸುವುದು

ಸೇನೆಯ ಆಗಮನವನ್ನು ಕಂಡ ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲು, ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮನಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಶತ್ರುವಾದ ಚೇದಿರಾಯನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಂತೋಷ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಸೇನಾ ಸಮೂಹದ ವೈಭವವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇವರು ಯಾವ ಯಾವ ದೇಶದವರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು ಪಾಂಡ್ಯನ ಎದುರು ನಿಂತು ಆಯಾ ದೇಶದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಬೆತ್ತದಿಂದ ಬೊಟ್ಟುಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ಇವರು ಕೊಂಗ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಕುರು ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಗಂಗ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಕರುನಾಡ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಅಂಗ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಆರ್ಯ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ವಂಗ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಮಾಳವ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಕುಲಿಂಗ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಕೊಂಕಣ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ತೆಲುಗು ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಸಿಂಹಳ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಕಳಿಂಗ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಗೌಡ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಒಡ್ಡಿಯ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಕೊಲ್ಲ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಗೂರ್ಜರ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಪಲ್ಲವ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಬರ್ಬರ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಚೇರ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ವಿದೇಹ

ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಕಡಾರ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಕೇಕಯ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಮಗಧ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಮರಾಟ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ಚೋಳ ನಾಡಿನವರು; ಇವರು ನಮ್ಮ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನವರು" ಎಂದು ಅವರವರ [೧] ಮೈಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದೊಡನೆ, "ಇಷ್ಟು ದೂರದ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವೀರರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿಸಿದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾವುದು ಎಂದು ಕೇಳಬೇಡಿ; ನಿಮ್ಮ ಅರಿಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದರು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಒಂಟಿ ಸೇವಕನನ್ನು ನೋಡಿ 'ಇವರು ಯಾರು' ಎಂದು ಕೇಳುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜನು, ಆ ದೊಡ್ಡ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಹಿಂದಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಒಂಟಿ ಸೇವಕರಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅವರು ಯಾರು?" ಎಂದನು. ಆಗ ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು ವಂದಿಸಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ಈ ಸೇನಾ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೇಳಲಿ?" ಎಂದನು. ಪಾಂಡ್ಯನು, "ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಅರಸನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನಂತೆ ಆ ಒಂಟಿ ಸೇವಕರೂ ಆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಹೊನ್ನಿನ ಉಡುಪುಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು; ಒಂಟಿ ಸೇವಕರು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತನಾದ ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನಿಗಾಗಿ ಪಡೆದು ಧರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು; ನಂತರ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ [೧] ಐದು ಗತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸೇನಾ ಪ್ರವಾಹದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಹೊಗಳುವುದು

ಆಗ ಗೂಢಚಾರನೊಬ್ಬನು ಓಡಿಬಂದು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ವಂದಿಸಿ, "ಚೇದಿರಾಯನೆಂಬುವನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಲಿ

೧. ಮೈಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು - ತಿರುಮೇನಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು.

೨. ಐದು ಗತಿ - ಮಲ್ಲಗತಿ, ಮಯೂರ ಗತಿ, ವಾನರ ಗತಿ, ವಲ್ಲಿಯ ಗತಿ, ಶರ ಗತಿ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯ ನಡಿಗೆ; ಇವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆಯ ನಡಿಗೆ, ವೇಗದ ನಡಿಗೆ, ಎರಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ನಡಿಗೆ, ಸುತ್ತಿ ಓಡುವುದು, ಪೂರ್ಣ ಓಟ ಆಗಿವೆ.

...ಯಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು ಮರಣಹೊಂದಿದನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಭೇರಿ ಮೊಳಗುವ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯುಳ್ಳ ನಾಯಕತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, "ಈ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸು" ಎಂದನು.

ಸೇನಾವೀರರೆಲ್ಲರೂ ಮರೆಯಾಗುವಿಕೆ

ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನು, ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ನಾಡುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸುವವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲಲು, ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಂತೆಯೇ ಮನುಷ್ಯ ವೇಷಧರಿಸಿದ ವೀರರಾದ ಶಿವಗಣಗಳೊಡನೆ ಹಠಾತ್ತನೆ ಮರೆಯಾದರು[1].

ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಗೊಂಡು, ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಅರಿತು, "ಇದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಆದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಮಾಡಿದ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್" ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಆನಂದಬಾಷ್ಪ ಸುರಿಯಲು, ರೋಮಾಂಚನಗೊಳ್ಳಲು, [2]ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯೇ ರೂಪವಾದನು; ತನಗೆ ಪ್ರಾಣಸಖನಾಗಿ ನಿಂತ ಸುಂದರ ಸಾಮಂತನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿಮಗೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿದುಬಂದರು ಎಂದರೆ, ನನಗೆ ಆ ದೇವರು ನೀನೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನಿಗೆ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು; ನಂತರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ சிறிதும் ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ - 41
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು - 1704

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಮೆಯ್ಕ್ಕಾಟ್ ಟಿಟ್ಟು ವೇಂಡುರುಕ್ಕೊಂಡು, ತಕ್ಕಾ ನೊರುವನಾಗಿಯ ತನ್ಮೈಯುಮ್" ಎಂದು ಬರುವ (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಕೀರ್ತ್ತಿಯಗವಲ್) ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

2. ಮೆಯ್ಯನ್ಬೇ ವಡಿವಮ್ - ಇದು ಪಶುಕರಣವು ನಶಿಸಿ ಶಿವಕರಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ರೂಪ.

೩೧. ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿ ಅರುಳಿಯ ಪಡಲಮ್

ಪಾಂಡಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಡತನ

ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮವಾರ ವ್ರತ [೧] ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಶಿವ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ, ತನ್ನ ನಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು; ಮಳೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಸಂಪತ್ತು ಕುಗ್ಗಿತು; ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರೂ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು; ವೇದ ಪಠಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು; ಯಜ್ಞ ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರು; ಕೀಳು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬೇರೆ ನಾಡುಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಅವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಾಡಿ, ಮನನೊಂದು, "ಯಾವ ನಾಡಿಗೆ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದು ದುಃಖಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಡತನ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಕುಲಭೂಷಣನು ಮನನೊಂದನು; ಸೋಮವಾರದಂದು ಪೊಱ್ಱಾಮರ್ರೈ (ಸುವರ್ಣ ಕಮಲ) ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು [೨] ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿಯೊಡನೆ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತು, "ಎಮ್ಪೆರುಮಾನೇ! ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣ ನೀವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಆ ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲುವ ಸಂಕಟವು ದೇವರಿಗೆ ತಟ್ಟದೆ ದಾಸನಿಗೆ ತಟ್ಟಿ ಸಂಕಟಪಡಲು ಕಾರಣವೇನು? ದಾಸನು ಸಂಪಾದಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಿವ ಪುಣ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಖರ್ಚಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು, ನೀವು ಕೃಪೆತೋರಿ ಈ ದಾಸನ ದುಃಖವು ದೂರವಾಗುವಂತೆ ದಿವ್ಯ ಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

---

೧. 'ಮೊದಲಾದ' ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟಮಿ, ಚತುರ್ದಶಿ ಮುಂತಾದ ವ್ರತಗಳನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.

೨. ಈ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿನಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

೩೧. ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ತಂದೆಯೇ, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಾತ್ಮಗಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ನೀನು
ಅಲ್ಲವೇ? ಆ ಜೀವಿಗಳ ಹಸಿವಿನಿಂದ
ಬಳಲಿದ ದುಃಖವು ನಿನ್ನ ದಾಸನಾದ ನನ್ನನ್ನು
ಬಾಧಿಸುವುದೇಕೆ? ನಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿ
ಕೂಡಿಟ್ಟ ಸಂಪತ್ತು ಧರ್ಮದ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಖರ್ಚಾಯಿತು; ಇನ್ನು ನಿನ್ನ
ಮನಮಲರಿ ನನ್ನ ದುಃಖದ ಕರ್ಮವು
ತೀರುವಂತೆ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಬೇಕು ಎಂದು.

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪಾಂಡ್ಯನ ತಪ್ಪನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವನ ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದವರಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ನೆಲದ ಮೇಲೆಯೇ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದನು.

ಭಗವಂತನು ವಳುದಿಯ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದು

ಆಗ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪಾಂಡ್ಯನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ, ಶಂಖದ ಕುಂಡಲವೂ, ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಭಸ್ಮವೂ, ಜಾರಿದ ಕೌಪೀನದ ಉಡುಪೂ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲು, ಸಿಂಗನಾದವೆಂಬ ಒಂದು[೧] ವಾದ್ಯವು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರಲು, ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಬಂದು, ಕುಲಭೂಷಣನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಗಲದ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಕೆಡದ ವ್ರತವೂ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಳ್ಳವನೇ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ರಕ್ಷಿಸುವ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ಉಳ್ಳವನೇ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಂದು ಇದೆ. ನೀನು ವೇದವಿದರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಮರೆತೆ; ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಯಜ್ಞವೆಂಬ ಸಂಪತ್ತು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಆಸನ; ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಪಾದುಕೆ; ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ವಾಹನ; ವೇದವೇ ಕಾಲಿನ ಗೆಜ್ಜೆ; ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಕೌಪೀನ; ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಣ್ಣು; ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ವಾಕ್ಕು; ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಶರೀರ; ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಾದ ಶಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮಗಳಿಗೆ ವಿಧಿ-ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು

೧. ಇದು ಜಿಂಕೆಯ ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ; ಈ ವಾದ್ಯವು, ಸಿಂಹದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರು ಪಡೆಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ತಿಳಿಸಿ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಭೋಗವನ್ನು ನೀಡಿ ನಂತರ ಆಣವಮಲದ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲದು. ಆ ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ರಾಜದಂಡವೂ ಆಗಿದೆ.

ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಪೀಠವಾಗಿದೆ;
    ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಪಾದುಕೆಯಾಗಿದೆ;
ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ವಾಹನವಾಗಿದೆ;
    ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ನೂಪುರವಾಗಿದೆ;
ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಕೌಪೀನವಾಗಿದೆ;
    ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಾಗಿದೆ;
    ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ನುಡಿಯಾಗಿದೆ;
    ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ.

ವೇದವೇ ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯ
    ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳಾಗಿ
ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ನೆಲೆನಿಲ್ಲಿಸಿ
    ಭೋಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ
ಭೇದವನ್ನು ಮಾಡುವ ರೋಗವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನಮ್ಮ
    ಬೇರ್ಪಡದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವುದು, ಜೇನು
ಝೇಂಕರಿಸುವ ಹೂಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದ ರಾಜನೇ!
    ನಮ್ಮ ರಾಜದಂಡವು ಅದೇ ಆಗಿದೆ.

ಇಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾದವರು ಬಡತನದ ದುಃಖವು ನೀಗಲು ಯಜ್ಞದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು செலுத்தும் ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞವೇ ಮಳೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ; ಮಗನೇ! ನೀನು ಇವರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ; ಅದರಿಂದ ಮಳೆ ಸುರಿಯದಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ, ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಭಾವಿಸಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹಲವು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಬಾಳುವೆಯಾಗ; ನಾವು ನಿನಗೆ ಇದೋ ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿ (ಚಿನ್ನದ ಗಂಟು) ಒಂದನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ಈ ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಇದನ್ನು

"ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬಡತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವೆಯಾಗ" ಎಂದು ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿಂದ ನುಡಿದು ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿಯನ್ನು [1]ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆ ನೀಗುವಂತೆ ಹಣೆಗೆ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಮರೆಯಾದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂತೋಷಪಡುವುದು

ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೂಡಲೇ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಎದ್ದನು; ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸು ನನಸಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು; ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಂತೆ ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷವು ಮೇರೆಮೀರಲು ನಿಂತು ಒಂದು ಮುಹೂರ್ತದ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಆನಂದದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡಿದನು; ನಂತರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನಡೆದ செய்தியைத் (ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು) ತಿಳಿಸಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ பயன்படுத்துವುದು (ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು)

ನಂತರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿ ಶಂಖಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಮೊಳಗಲು, ವೇದಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಧ್ವನಿಸಲು, ಚಂದನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಮುಡಿಸಿ [2]ದಶಾಂಗ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ [3]ಸುವಾಸನೆಯ ಧೂಪವನ್ನೂ ತುಪ್ಪದ ದೀಪವನ್ನೂ ಬೆಳಗಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಂತೆ ಆ ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿಯನ್ನು ಭಾವಿಸಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ತದನಂತರ ಆ ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿಯ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಯಜ್ಞಗಳಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಂಚಿದನು. ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೊಡುತ್ತಾ ಆ ಚಿನ್ನದ ಚೀಲವು, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಮುಕ್ತಿಯಾನಂದದ ನೆಲೆಯ ಹಾಗಾಯಿತು.

---

1. ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಪಾಂಡ್ಯನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ತಲೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಚೀಲವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮರೆಯಾದನು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

2. ದಶಾಂಗ ಉಪಚಾರ - ಆವಾಹನ, ಸ್ಥಾಪನ, ಸನ್ನಿಧಾನ, ಸನ್ನಿರೋಧನ, ಅವಕುಂಠನ, ಧೇನು ಮುದ್ರೆ, ಪಾದ್ಯ, ಆಚಮನೀಯ, ಅರ್ಘ್ಯ, ಪುಷ್ಪದಾನ ಎಂಬ ಹತ್ತು ಉಪಚಾರಗಳು.

3. ನರುಂದೂಪಮ್ - ಇದು ಕುಂದುರುಕ್ಕಮ್, ಪಚ್ಚ ಕರ್ಪೂರ, ಕಾರಗಿಲ್, ಬಿಳಿ ಚಂದನ, ಕರುಂಜೀದಾರಿ ಎಂಬ ಸುವಾಸನಾ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಹಾಕುವ ಧೂಪ.

ಆ ಬತ್ತದ ಚೀಲದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವೇದದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತ ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನೆಲೆಸಿರುವ ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನವನ್ನು ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಅಲಂಕರಿಸಿದನು; ಜ್ಞಾನದ ಕುಡಿಯಾಗಿರುವ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಮ್ಮೆಯ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯವನ್ನೂ, [1] ಅರುಕಾಲ್ ಪೀಠವನ್ನೂ, ದೊಡ್ಡ ಗೋಪುರದ ದ್ವಾರವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇತರವುಗಳನ್ನೂ ಸುಂದರಗೊಳಿಸಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳಗುವುದು

ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನೆಂಬ ಮೋಡವು, ಬತ್ತದ ಚೀಲವೆಂಬ ಕಡಲನ್ನು ಮೊಗೆದು ಮೊಗೆದು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸುರಿಸಿ ಧರ್ಮವೆಂಬ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಾಗ, ಮೋಡಗಳು ಕಡಲಿನ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಲು ಹಲವು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಬೆಳಗಿದವು. ಅದರಿಂದ ಪಾಂಡ್ಯನಾಡು ಅಳಕಾಪುರಿಯಂತೆ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಕಮ್ಮಿಯಾಗದ ನಿಧಿಯ ಕಡಲನ್ನು ಮೊಗೆದು ಮೊಗೆದು ಪ್ರತಿದಿನವೂ
ಸುರಿಸಿ ಕುಲಭೂಷಣನೆಂಬ ಮೋಡವು ದೈವಿಕ ಧರ್ಮದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು
ಸಾಲಾದ ಅಲೆಗಳಿರುವ ಕಡಲಿನ ನೀರನ್ನು ಮೋಡವು ಕುಡಿದು ಸುರಿಸಲು, ಹಲವು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೂ
ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಕನ್ನಿ ನಾಡು ಅಳಕಾಪುರಿ ನಗರದಂತೆ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಯಿತಲ್ಲವೇ.

ಆಗ ವೇದದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರೂ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರೂ, ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರೂ, ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರೂ, ನ್ಯಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರೂ, ವ್ರತಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವವರೂ, ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರೂ, ಶಿವಾಗಮಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರೂ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ, ಬಡತನದಿಂದ ಬಳಲದೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಬದುಕಿ ಬೆಳಗಿದರು,

ಪದ್ಯ — ೧೯
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೧೭೨೩

---

೧. ಈ ಅರುಕಾಲ್ ಪೀಠವು ಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದೆ; ಇದು ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ.

೩೨. ಬಳೆ ಮಾರಿದ ಪಡಲಮ್

ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಭಿಕ್ಷಾಟನರಾಗಿ ದಾರುಕ ವನವನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್, ದಾರುಕ ವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಳೆದು ತೋರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಿರುವುಳಂಗೊಂಡು (ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ), ಉಟ್ಟ ವೇದವೆಂಬ ಕೌಪೀನವೂ, ತಿರುಮೇನಿಯಲ್ಲಿ (ಪವಿತ್ರ ದೇಹದಲ್ಲಿ) ವಿಭೂತಿಯ ಲೇಪನವೂ, ೧ ಉಳ್ಳಾಳವೆಂಬ ಗೀತವನ್ನು ಹಾಡುವ ಮಧುರವಾದ ಬಾಯಿಯೂ, ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಅರಳಿದ ತಿರುಮುಖವೂ, ಕಿಂಕಿಣಿಗಳುಳ್ಳ ತಿರುವಡಿಗಳೂ (ಪಾದಗಳೂ), ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಪಾದುಕೆಗಳೂ, ಬಲಿಯನ್ನು (ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು) ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕಪಾಲವೂ (ತಲೆಬುರುಡೆಯೂ), ಡಮರುಗವೂ (ಉಡುಕ್ಕೆಯೂ) ಹಿಡಿದ ತಿರುಕ್ಕೈಗಳನ್ನು (ಪವಿತ್ರ ಕೈಗಳನ್ನು) ಹೊಂದಿದ ಭಿಕ್ಷಾಟನರ ತಿರುಕ್ಕೋಲವನ್ನು (ಪವಿತ್ರ ವೇಷವನ್ನು) ಧರಿಸಿ, ಮನ್ಮಥನು ತಪಸ್ಸಿನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಂದಂತಿರುವ ಅತಿಶಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ದಾರುಕ ವನಕ್ಕೆ ಎದ್ದುಬಂದರು (ಆಗಮಿಸಿದರು).

ಆಗ ಅವರ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಯ (ಸಿಲಂಬಿನ) ಧ್ವನಿಯೂ, ತಿರುಮಿಡರಿನಿಂದ (ಪವಿತ್ರ ಕಂಠದಿಂದ) ಬರುವ ಗೀತದ ಧ್ವನಿಯೂ, ತಿರುಕ್ಕರದಲ್ಲಿ (ಪವಿತ್ರ ಕೈಯಲ್ಲಿ) ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಉಡುಕ್ಕೆಯ ಧ್ವನಿಯೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಂದು ಕಿವಿಗಳ ಮೂಲಕ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಪರವಶಗೊಳಿಸಿದವು. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮರೆತು ಆ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿ, ತಗ್ಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಬರುವ ನೀರಿನಂತೆ ಧಾವಿಸಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಭಿಕ್ಷಾಟನ ಮೂರ್ತಿಯ ಅತಿಶಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಮದ ಮಯಕ್ಕದಿಂದ (ಮೋಹದಿಂದ) ಅವರ ಭಿಕ್ಷೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಸುಂದರವಾದ ಬಳೆಗಳನ್ನೂ ಸುರಿದು ನಿಂತರು; ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೇಕಲೆಯನ್ನು (ಒಡ್ಯಾಣವನ್ನೂ)

೧. ಉಳ್ಳಾಳಕ್ ಗೀತಮ್ - ಇದು ಇಡಾ ನಾಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಪಿಂಗಳಾ ನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ಚಲನೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಮೂಲಾಧಾರದಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು (ಪ್ರಾಣವಾಯುವನ್ನು) ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದವರೆಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಹಾಡುವ ಸಂಗೀತ (ಗಾನ) ವಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಹಾಡನ್ನು, ಕಂಠವು ಉಬ್ಬದಂತೆಯೂ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದಂತೆಯೂ, ಹಲ್ಲುಗಳು ಹೊರಕಾಣದಂತೆಯೂ, ಹುಬ್ಬುಗಳು ಮೇಲೆ ಏರದಂತೆಯೂ, ಕೆನ್ನೆಗಳು ಅದುರದಂತೆಯೂ ಹಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು, "ಕಣ್ಣಿಮೈಯಾ ಕಣ್ಡನ್ ತುಡಿಯಾ ಕೊಡಿಱಿಸ್ಸೈಯಾ, ಪಣ್ಣಳವುಮ್ ವಾಯ್ತೋನ್ಱಾ ಪಟ್ರೆರಿಯಾ-ಎಣ್ಣಿಲಿಪ್ಪೈ, ಕಳ್ಳಾರ್ ನಱುನ್ದೆರಿಯಟ್ ಕೈತವನೇ ಕನ್ದರುವರ್, ಉಳ್ಳಾಳಪ್ ಪಾಡಲ್ ಉಣರ್" ಎಂದು ಬರುವ ವೆಣ್ಬಾವಿನಿಂದ (ಪದ್ಯದಿಂದ) ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಕಳೆದುಕೊಂಡರು; ಮನ್ಮಥನ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬರುವ ಬಾಣವೇ (ಶರವೇ) ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಬರುವ ಬಾಣವೂ (ಕಣ್ಣೀರೂ) ತಮ್ಮ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಯಲು ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಿದರು.

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರಿಗೂ ಭಗವಂತನಿಗೂ ನಡೆದ ಸಲ್ಲಾಪ ೧

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು: "ಅಯ್ಯನೇ! ನಮ್ಮ ಬಳೆಯನ್ನು (ಬಳೆಗಳನ್ನು) ಕೊಡಿರಿ!"

ಭಗವಂತ: "ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ!" (ವಳೆ - ಶಂಖ; ಮಹಿಳೆಯರ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಶಂಖವು ಉಪಮೆ.)

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು: "ಅಯ್ಯೋ! ನಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನು (ಉಡುಪನ್ನು) ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ!"

ಭಗವಂತ: "ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮುಖವೆಂಬ ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ!" (ಕಲೆ - ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣ.)

ಮುಗ್ಧ ನವಿಲಿನಂತಿರುವವರು 'ನಮ್ಮ ಬಳೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ' ಎಂದರು;

ಕಡಲ ವಿಷವನ್ನು ಉಂಡವನು 'ನಿಮ್ಮ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿದೆ' ಎಂದನು;

ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನಂತಿರುವವರು 'ನಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ' ಎಂದರು;

ಬಾಗಿದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು 'ನಿಮ್ಮ ಮುಖಚಂದ್ರನಲ್ಲಿದೆ' ಎಂದನು.

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು: "ಸಮಯವನ್ನರಿತು (ಅವಕಾಶವನ್ನರಿತು) ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿರಿ!"

ಭಗವಂತ: "ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮಾನರಾದ ಹೆಣ್ಣುಗಳೇ! ನಿಮಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸೊಂಟ (ನಡು) ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ!"

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು: "ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಬಣ್ಣವನ್ನು ನೀಡಿ, ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ವಿಡೈ (ಹೋಗಿ ಬರಲು ಅಪ್ಪಣೆ) ದಯಪಾಲಿಸಿರಿ!"

ಭಗವಂತ: "ನಮ್ಮ ವಿಡೈ (ತಿರುಮಾಲ್ - ವೃಷಭ) ಹಾಲಿನ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ!"

---

೧. ಸಲ್ಲಾಪ - ಇದು ಸೇರಿ ಮಾತನಾಡುವ ಮಾತು; ಈ ಮಾತು ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಶ್ಲೇಷಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಬರುವ ಪದ್ಯವನ್ನು 'ಸಲ್ಲಾಪ ಕವಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು ಮೊದಲನೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿಯೇ ಕೇಳಿದರು; ಭಗವಂತನು ಎರಡನೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಯೇ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದನು. ಇದನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕರು, 'ಸಲಂ

ಸಾಧ◌ೀತ್ತಲ್' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. (ಸಲಂ ಸಾಧ◌ೀತ್ತಲ್ - ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಗುವುದು.)

'ಸಮಯವರಿತು (ನಡುವನ್ನು ಅರಿತು) ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿರಿ' ಎಂದರು ಯುವತಿಯರು; ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನು

'ಸಮುದ್ರದ ಅಮೃತದಂತಿರುವವರೇ! ನಿಮಗೆ ನಡು (ಸೊಂಟ) ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ' ಎಂದನು;

ಮಹಿಳೆಯರು ಹಾಗಾದರೆ 'ಹಳೆಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು (ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು) ನೀಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು

ವಿದಾಯ ನೀಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರಿ' ಎಂದರು: 'ಕೆಲಸ ಮುಗಿದು (ಸಮುದ್ರ ಹೊಕ್ಕು) ಮಲಗುವುದು' ಎಂದನು.

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು : "ಈ ಕಪಾಲಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಡುವು (ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ/ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ) ಇಲ್ಲವೇನೋ!"

ಭಗವಂತ : "ನಡುವಿಲ್ಲದಿರುವುದು (ಸೊಂಟವಿಲ್ಲದಿರುವುದು) ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೇ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ."

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು : "ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೃದಯವು ಕಠಿಣವಾದ ಕಲ್ಲನ್ನು (ಬೆಟ್ಟವನ್ನು) ಹೋಲುತ್ತದೆ."

ಭಗವಂತ : "ನಿಮ್ಮ ಸ್ತನಗಳೇ ಕಠಿಣವಾದ ಕಲ್ಲು (ಬೆಟ್ಟ) ಆಗಿವೆ."

ನಾರಿಯರು 'ಕಪಾಲಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ನಡುವಿಲ್ಲ (ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲ) ಎನಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದರು;

ಶಿವನು 'ನಡುವಿಲ್ಲದಿರುವುದು (ಸೊಂಟವಿಲ್ಲದಿರುವುದು) ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ' ಎಂದನು;

ಮಹಿಳೆಯರು 'ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೃದಯವು ಕಠಿಣವಾದ ಕಲ್ಲಿನಂತಿದೆ' ಎಂದರು;

ಪರಿಮಳ ಬೀರುವ ಕೊன்றೈ ಹೂವು ಮುಡಿದವನು 'ನಿಮ್ಮ ಸ್ತನಗಳೇ ಕಠಿಣವಾದ ಕಲ್ಲು' ಎಂದನು.

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು : "ನೀವು ಗಂಗೆಯನ್ನು (ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು) ಹೊತ್ತಿರುವುದು ಏಕೆ?"

ಭಗವಂತ : "ಅದು (ಕಮ್+ಕೈ: ಕಮ್ - ತಲೆಬುರುಡೆ) ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಆಹಾರವನ್ನು (ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು) ಸ್ವೀಕರಿಸಲೆಂದೇ."

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು : "ಈ ಸ್ವಾಮಿ ನುಡಿದ ಚೆಪ್ಪು (ಮಾತು) ಯಾವುದರಂತಿತ್ತು?"

ಭಗವಂತ : "ಅದು (ಚೆಪ್ಪು - ಬಟ್ಟಲು) ನಿಮ್ಮ ಸ್ತನಗಳಂತಿತ್ತು."

ಕಿವಿಯವರೆಗೂ ಚಾಚಿದ ವೇಲಿನಂತಹ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರು 'ಗಂಗೆಯ ನೀರನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವುದು ಏತಕ್ಕೆ

ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದರು; 'ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು' ಎಂದನು;

'ಯಾವುದರಂತಿತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ನುಡಿದ ಚೆಪ್ಪು (ಮಾತು)' ಎಂದರು; ಈಶ್ವರನು

'ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಅಮೃತದಂತಿರುವವರೇ! ನಿಮ್ಮ ಸ್ತನಗಳಂತಿತ್ತು' ಎಂದನು.

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು : "ಸ್ವಾಮಿ! ಕಂಧರ (ಕುತ್ತಿಗೆ) ಕಪ್ಪಾಗಿರುವುದು ಏಕೆ?"

ಭಗವಂತ : "ಮಳೆ ಸುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ" (ಕಂಧರ - ಮೋಡ).

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು: "ಉತ್ತರ (ಬದಲು) ಯಾವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ."

ದೇವರು: "ಅದು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಎದುರುಮುಖವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುವುದು." (ಉತ್ತರ - ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕು.)

'ಕಪ್ಪಾಗಿರುವುದು ಏಕೋ ಅಯ್ಯಾ! ಕುತ್ತಿಗೆ' ಎಂದರು; ಮನ್ಮಥನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿದವನು 'ಮಳೆ ಸುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ' ಎಂದನು; ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಂಡಿಸಿದವರು 'ಯಾವುದು ಎಂದಿರಿ ಉತ್ತರ' ಎಂದರು; ಯಮನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದವನು 'ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆ ನಿಂತು ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುವುದು' ಎಂದನು.

ದೇವರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಳಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವನೇ?

ದಾರುಕಾವನದ ಋಷಿಗಳ ಪತ್ನಿಯರು ಭಿಕ್ಷಾಟನ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರೂಪವು ಕಾಣುವಂತೆ ನೋಡಿ, "ಈ ಬಳ್ಳಿಯಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ದೇವರು ಕೂಡ ತಮ್ಮನ್ನು ಆ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ನಕ್ಕು, "ನಮ್ಮಂತೆ ಅತಿ ಸುಂದರವಾದವರು ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ; ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿರಿ" ಎಂದರು.

ಕೂಡಲೇ ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಅಂಜಲಿಯಾಗಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಭಿಕ್ಷಾಟನಮೂರ್ತಿಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, "ನೀವೇ ಆಶ್ರಯ" ಎಂದು ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಹತ್ತಿರವಾದರು. ಅವರು ಹತ್ತಿರವಾದಷ್ಟೂ ದೇವರು ಆಚೆ ಹೋಗುವವನಾದನು. ನೇರವಾಗಿ ನಿಂತು ಸ್ತುತಿಸುವ ವೇದಗಳು ಎಟುಕಿದಷ್ಟೂ ಸಿಗದೆ ದೂರವಾಗುವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಕಾಮದ ಮೋಹವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವನೇ? ೧ ಆಗ ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯನೇ! ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ, ಬಿಚ್ಚಿಹೋದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನಾದರೂ ಮರಳಿ ಉಡಿಸಿಬಿಡಿರಿ!" ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಮದ ಮೋಹದಿಂದ ದುಃಖಪಡಲು, ನಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ದ್ವೇಷಿಸುವ ಮುನ್ನ, ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಳಚಿದ ಬಳೆಗಳನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿರಿ!" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. "ನಾಳೆ ಬಂದು

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪುಱತ್ತಾರ್ಕ್ಕುಚ್ ಚೇಯೋನ್ಱನ್ ಪೂಂಗಱಲ್ಗಳ್ ವೆಲ್ಗ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಶಿವಪುರಾಣಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

"ತೊಡಿಸುವೆವು" ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಭಿಕ್ಷಾಟನಮೂರ್ತಿಯು ಮರೆಯಾದರು.

ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರಿಂದ ಶಾಪ ಪಡೆಯುವುದು

ದಾರುಕಾವನದ ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು, ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪರಮಶಿವನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ ನಾಚಿಕೆಯನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲಾಗದೆ ಬಾಡಿಹೋಗಿ, ಬಟ್ಟೆಗಳೂ ಬಳೆಗಳೂ ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳಲು, ಮನ್ಮಥನ ಐದು ಬಾಣಗಳು ದೇಹವನ್ನು ತೂತುಮಾಡಲು, ದೇಹವಿಡೀ ಪಸಲೈ (ವಿರಹದ ಬಣ್ಣ) ಹರಡಲು ನಿಂತರು.[೧] ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವರ ಗಂಡಂದಿರಾದ ದಾರುಕಾವನದ ಋಷಿಗಳು ಕಂಡರು. ತಪಸ್ಸಿನ ಬಲದಿಂದ ತ್ರಿಕಾಲದ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ ಆ ಋಷಿಗಳು, ಸುಳ್ಳು ತಪಸ್ವಿಯ ವೇಷಧರಿಸಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಡತಿಯರ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನೂ ನಾಚಿಕೆಯನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದವನು ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಅರಿತರು; ನಂತರ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ ತಪ್ಪಿದ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವು ಬುದ್ಧಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಿ; ಆದಕಾರಣ ಕೂಡಲ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ವೈಶ್ಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಸೌಂದರ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ ಹುಟ್ಟುವಿರಿ; ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದು ಶಾಪವಿತ್ತರು. ಆಗ ಆ ಮಹಿಳೆಯರು, "ನಮಗೆ ಈ ಶಾಪವು ತೊಲಗುವುದು ಯಾವಾಗ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಋಷಿಗಳು, "ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರಕ್ಕೆ ಅರಸನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಈ ಶಾಪವು ನೀಗುವುದು" ಎಂದರು.

ದೇವರು ಬಳೆ ಮಾರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಬರುವುದು

ನಂತರ, ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಶಾಪದಿಂದ ಮನಗುಂದಿ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಬಂದು ಜನಿಸಿದರು. ಅವರು ಬೆಳೆದು ಯೌವನದ ಪೇದೈ ಹಂತವನ್ನು ದಾಟಿ ಮಂಗೈ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಆಗ ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ

೧. ದಾರುಕಾವನದ ಋಷಿಗಳು ಶಿವನ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಯಜ್ಞವೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಿರಲು, ಅವರ ಪತ್ನಿಯರೂ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸಮಾನರಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗರ್ವದಿಂದಿದ್ದರು; ಅವರ ಗರ್ವವನ್ನು ಅಡಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪರಮಶಿವನು ಭಿಕ್ಷಾಟನಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರು ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಿಂದ ಜಾರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬ ಸ್ಕಂದಪುರಾಣದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಗಂಗೆಯನ್ನೂ, ನೀಲಕಂಠವನ್ನೂ, ಹಣೆಗಣ್ಣನ್ನೂ, ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಉಮಾದೇವಿಯವರ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನೂ, ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತು ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ, ಬಳೆ ಮಾರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಎರಡು ದಿವ್ಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ಭೂದೇವಿಯು ತನ್ನ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವಂತೆ, ಹಿಂದೆ ಋಷಿಪತ್ನಿಯರಿಂದ ಅಪಹರಿಸಿದ ಬಳೆಗಳನ್ನೇ ರೇಷ್ಮೆ ದಾರದಿಂದ ಪೋಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಮತ್ತೆ ಆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೇ ತೊಡಿಸುವೆವು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳವರಂತೆ, ಭಕ್ತರು ಕಟ್ಟಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಹೂಮಾಲೆಯಂತೆ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು, ಬಳೆಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಾ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದರು.

ಭಗವಂತನು ಬಳೆ ಮಾರುವುದು

ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ವೇಷ ಧರಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ವೇದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು, "ಬಳೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿರಿ! ಬಳೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿರಿ!!" ಎಂದು ಅಃಳಿದರು. ಆಗ ಮಳೆಗಾಲದ ಕರಿಮೋಡಗಳು ಗುಡುಗುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಣಿಯಲು ಏಳುವ ನವಿಲಿನಂತೆ, ಒಡ್ಯಾಣಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡಲು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕುಲದ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಟು ಬೀದಿಗೆ ಬಂದರು; ಕೈಗೆ ಬಳೆ ತೊಡಿಸಲು ಬರುವವರಂತೆ ತೋರಿ, ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಒಲಿಯುವಂತೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿ ಹಾಕಲು ಬರುತ್ತಿರುವ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡರು; ಕಂಡೊಡನೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮಗೊಂಡು ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಒಂದು ಕಡೆ ಆಸೆಯು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಗುಣಗಳಾದ ಭಯ, ನಾಚಿಕೆ, ಮುಗ್ಧತೆ, ಮತ್ತು ಅಂಜಿಕೆ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ತಡೆಯಲು, ಅದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಗಿರಕಿಹೊಡೆದು ತಡಬಡಾಯಿಸಿ, ಸ್ಥಿತಿ ಕದಡಿ, ಅವರನ್ನು ಬಂದು ಸುತ್ತುವರಿದು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು.

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅಯ್ಯನು ಬಳೆ ತೊಡಿಸಿ ಮೋಹಗೊಳಿಸುವುದು

ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಒಡ್ಯಾಣವೂ, ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಯೂ, ಕಿವಿಯೋಲೆಯೂ, ತೋಳ್ಬಳೆಯೂ, ಕಂಠಹಾರವೂ ಆಗಿರುವ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಹಿಳೆಯರು ಸೊಂಟ ಮುರಿಯುವಂತೆ ಧರಿಸಿದರೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಬಳೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯವೆಲ್ಲಿದೆ? ಆದಕಾರಣ, ಆ ನಾರಿಯರು, "ಸಂಪದ್ಭರಿತರಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೇ! ನಮ್ಮ ಕೆಂಪಾದ ಕೈಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಳೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ತೊಡಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಕಡಗ

ಮಣಿಯನ್ನಿಟ್ಟ ಕಾಂತಳ್ ಹೂವಿನಂತಹ ತಮ್ಮ ಮೃದುವಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದರು. ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿ ಅಮ್ಮೆಯವರ ಪವಿತ್ರ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಆ ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಮಲದಂತಹ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೊಗ್ಗಿನಂತೆ ಮಾಡಿ, ಹಲವು ಗೆರೆಗಳಿರುವ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಮದ ಮೋಹವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದನು.[೧] ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟ ಮಹಿಳೆಯರು, ತಾವು ತೊಟ್ಟ ಬಳೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದು, "ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿಲ್ಲವೇ! ಈಗ ತೊಡಿಸಿರಿ!" ಎಂದು ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಮುಖವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ನಿಂತು, ಸುಂದರವಾದ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಮನ್ಮಥನ ಹೂಬಾಣಗಳನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ, ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಯಾವ ಬೆಂಬಲವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ನಾಚಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಕಾವಲುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೊಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು, "ನಮಗೆ ಬಳೆ ತೊಡಿಸಿ! ನಮಗೆ ಬಳೆ ತೊಡಿಸಿ!!" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲು ತೊಡಿಸಿದ ಬಳೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಳಚಿಬೀಳಲು, ಆ ಮಹಿಳೆಯರು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹತ್ತಿರವಾಗಿ, "ಈ ಬಳೆಗಳು ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿವೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಕಳಚಿಬಿದ್ದವು; ಬೇರೆ ಚಿಕ್ಕ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿರಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಹಾಗೆ ತೊಡಿಸಿದ ನಂತರ ಅವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕಳಚಿಬೀಳಲು, ಮತ್ತೆ ಬಂದು "ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿರಿ!" ಎಂದು ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚುತ್ತಿದ್ದರು; ಆಮೇಲೆ ತೊಡಿಸಿದ ಬಳೆಗಳೂ ಕಳಚಿಬೀಳಲು, ಮನಸ್ಸು ಮರುಳಾಗಿ ಆತನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು, "ನೀವು ತೊಡಿಸಿದ ಬಳೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೇಕಲೆಗಳೂ ಜಾರುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಳುಕಿ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು.

ತರುವಾಯ ವೈಶ್ಯ ಕುಲದ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಳೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಬಳೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೇ! ಈ ಬಳೆಗಳಂತಹ ಬಳೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದೆಂದೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ; ಇದು ಸತ್ಯ; ಇವು

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ವಳ್ಳೈವಿಲಿಯಾಯ್ ಎಲ್ಲಾರ್ಕ್ಕುಮ್ ಅರುಳ್ಶೆಯ್ ತಾನೇ" (ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ತೇವಾರಮ್ - ತಿರುವಾಲವಾಯ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲೂ, "ಇದಳಿಯುನ್ ತುಂಬೈಯುಮ್ ಮದಿಯಮುಞ್ ಕರಂದು, ವಳ್ಳೈವಿಲ್ಲೈ ಮಾಕ್ಕಳ್ ವಡಿವೆಡುತ್ತರುಳಿ, ಮುತ್ತಮಿಳ್ ನಾನ್ಮರೈ ಮುಳೈತ್ತರುಳ್ ವಾಕ್ಕಾಲ್, ವೀದಿಕೂರಿ......ಕಂಡ ನೀಳ್ ಕದುಪ್ಪಿನರ್ ಕೈಕುವಿ ಪಿಡಿತುಕ್, ಕುರುಕಣಿ ಶೆರಿಂದ ತನಿಮುದಲ್ ನಾಯಕನ್" (ಕಲ್ಲಾಡಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳೂ ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕವು.

ಎಲ್ಲಿವೆ? ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಹವು ಪುಳಕಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ; ನಾಳೆಯೂ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿರಿ! ಇದೋ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಬಳೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ'' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಂತಾದವರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮರೆಯಾಗುವುದು

ವಾಣಿಜ್ಯೇಶನು ಆ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೋಡಿ, ''ಖಡ್ಗದಂತಹ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರೇ! ನಾಳೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ'' ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಗಂಡು ಸಿಂಹದಂತೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಹಾಗೆ ಹೋದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರೂ, ಇತರರೂ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ, ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಮಹಾತೇಜೋಮಯವಾದ ಶಿವಲಿಂಗದ ದಿವ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ, ಮಹಿಳೆಯರ ಮುಂದೆ ಬಳೆ ಮಾರಿದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಉಮಾಮಹೇಶ್ವರನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ಆನಂದಭಾಷ್ಪ ಸುರಿಸಿ ಅತೀವ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದರು.

ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಶಿವಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಗರ್ಭಧರಿಸಿ ಮುರುಗನ್ ದೇವರಂತೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆದರು. ಹಾಗೆ ಜನಿಸಿದ ಪುತ್ರರು ಅಪಾರವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸಂತೋಷವೂ, ಅತಿಶಯವಾದ ವೀರವೂ, ತಕ್ಕದಾದ ವಿಜಯವೂ ಪಡೆದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಶಿವನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿದ್ದು ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಪದ್ಯ - 36

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 1759

33. ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ಕಾರ್ತಿಕೈ ಮಾತೆಯರು ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿ ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಬೇಡುವುದು

ಮುನ್ನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯುವ ತಿರುಕೈಲಾಯ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಾಲ ಮರದ ನೆರಳಿನ ಕೆಳಗೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಆಸೀನನಾಗಿದ್ದನು. ಆಗ ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟದ ಬಳಿ ಮರಕತದ ಬಳ್ಳಿಯಿರುವಂತೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಮಾದೇವಿಯರು ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಮಲದಂತಹ ಕೈಗಳಿಂದ ವೀಳ್ಯದೆಲೆಯನ್ನು ಮಡಚಿಕೊಡಲು, ಆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರೀತಿ ಹೊಮ್ಮುವ 1 ಭೋಗ ಗುರು ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆಯೇ ತಿರುನಂದಿ ದೇವರು, ಭೃಂಗಿ, ಮಹಾಕಾಳ ಮುಂತಾದ ಶಿವಗಣಗಳ ನಾಯಕರಿಗೂ, ಸನಕ ಮುಂತಾದ ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳಾದ ನಾಲ್ವರು ಮುನಿಗಳಿಗೂ, ಕೇಳಲು ಕೇಳಲು ಅಮೃತವು ಉಕ್ಕುವಂತಹ ಶಿವಕಥೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅರುಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುರುಗ ದೇವರಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸಿದ ಕಾರ್ತಿಕೈ ಹೆಣ್ಣುಗಳಾದ ಯಕ್ಷಮಾತೆಯರು ಆರು ಮಂದಿಯೂ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ದೇಹದ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಧರಿಸಿ ಕೆಂಪಾದ ಜಟೆಯನ್ನೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ಶೈವ ತಪಸ್ವಿಗಳ ವೇಷವನ್ನು ತಾಳಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ವೇದಗಳೆಂಬ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡುವ ಕಮಲದ ಹೂವಿನಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ಎಮ್ಪೆರುಮಾನೇ! ಅಡಿಯೇನ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ಕರುಣಿಸು" ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಭಗವಂತನು ಯಕ್ಷಿಯರಿಗೆ ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವುದು

ಆಗ ಕೈಲಾಸಪತಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಸೀನಳಾಗಿರುವ ಉಮಾದೇವಿಯರನ್ನು ಬೊಟ್ಟುಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ, "ಈ ಉಮಾದೇವಿಯರು ಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿರುವ ಪರಾಶಕ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಮಹೇಶ್ವರಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವವಳು; ಅಣಿಮಾ ಮುಂತಾದ ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿಗಳೂ ದಾಸಿಯರಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಆಸೀನಳಾಗಿರುವವಳು. ಇವಳನ್ನು ನೀವು ಧ್ಯಾನಿಸಿದರೆ, ಇವಳು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ

1. ಇದು ಭಗವಂತನು ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಭೋಗವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ತಾಳುವ ಪವಿತ್ರ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

"ಅಷ್ಟಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸುವಳು" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿ ಅಷ್ಟಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಆ ಆರು ಯಕ್ಷಿಣಿಯರಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಶಿವನು ಆರು ಯಕ್ಷಿಣಿಯರಿಗೂ ಶಾಪ ನೀಡುವುದು

ತರುವಾಯ, ಆ ಆರು ಯಕ್ಷಿಣಿಯರೂ ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಮದ ಬಲದಿಂದ ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸದೆ ಶಿವನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಅಷ್ಟಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರು. ಶಿವನೂ ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು, "ನೀವು ೧ ಪಟ್ಟಮಂಗೈ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಆಲದ ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರಕ್ಕಡವಿರಿ" ಎಂದು ಶಪಿಸಿದನು. ಯಕ್ಷಿಣಿಯರು ಮನಗುಂದಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, 'ಎಂಬೆರುಮಾನೇ! ಈ ಶಾಪವು ನೀಗುವುದು ಯಾವಾಗ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಶಿವನು, "ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕರಿಗಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರಿ; ಆ ಮೇಲೆ ನಾವು ಮಧುರೆಯಿಂದ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಶಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಹಳೆಯ ರೂಪವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಅಷ್ಟಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ ಅಂಗೈ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯಂತೆ ಸಂದೇಹ ವಿಪರ್ಯಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ತೋರಿಸುವೆವು. ನೀವು ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಯಕ್ಷಿಣಿಯರಿಗೆ ಪಟ್ಟಮಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಯಕ್ಷಿಣಿಯರು ಆರು ಜನರೂ ಪಟ್ಟಮಂಗೈ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಆಲದ ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿಗಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಅವರು, ಕುಂಬಾರರು ಮಾಡಿದ ಹೊಸ ಮಡಕೆ ಬೀಳುವ ನೋಟದಂತೆ ಉದುರುತ್ತಿರುವ ಆಲದ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ದೇಹವೆಲ್ಲವೂ ಹೂತುಹೋಗುವಂತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರರುಳಿರುವ ೨ ಎಂಟು ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ್ಯ

---

೧. ಪಟ್ಟಮಂಗೈ - ಇದು ಪಟ್ಟಮಂಗಲಮ್ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ; ಈ ಊರು ರಾಮನಾಥಪುರದ ಬಳಿಯಿರುವ ಶಿವಗಂಗೆಗೆ ಸೇರಿದೆ.

೨. ಎಂಟು ಗುಣಗಳು - ಇವು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿರುವುದು, ಶುದ್ಧವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿಯುವುದು, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಪಾಶಗಳಿಂದ ನೀಗುವುದು, ಮಹತ್ತರವಾದ ಕರುಣೆ ಹೊಂದಿರುವುದು, ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವುದು, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಆನಂದ ಹೊಂದಿರುವುದು ಎಂಬುವು.

ರೂಪಗೊಂಡು ಉದ್ದವಾದ ಕಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಆ ಮಹಿಳೆಯರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆ ಮಹಿಳೆಯರ ಕರ್ಮವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಗಳು ಕಮಲ, ನೈದಿಲೆ, ಕಾಂತಳ್, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಆಂಬಲ್ ಮುಂತಾದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಅರಳಿದ ಹಾಗೆ ಆರು ಮಂದಿ ಯಕ್ಷಿಯರು ಕಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಯ ರೂಪವನ್ನು ತೊರೆದು ಹಿಂದಿನ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು ಎದ್ದರು. [1]ಸ್ಪರ್ಶವೇದಿಯಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣವು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಚಿನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರು ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ಮಲಿನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು; ಪ್ರೀತಿ ಎಂಬ ನದಿಯು, ತಾಳ್ಮೆ ಎಂಬ ದಡವನ್ನು ದಾಟಿ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರಿ ಬೆರೆಯುವಂತೆ ಶಿವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ, ಶಿವನು ಅವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು [2]ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಉಪದೇಶಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿಗಳು

ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅಣಿಮಾ, ಮಹಿಮಾ, ಲಘಿಮಾ, ಗರಿಮಾ, ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯ, ಈಶತ್ವ, ವಶಿತ್ವ ಎಂದು ಎಂಟು ವಿಧವಾಗಿವೆ. ಇವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವು ತೊಲಗಿದ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಲೀಲೆಯ ವಿಧಗಳಾಗಿವೆ.

ಅಣಿಮಾ

ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಾನು ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಪರಮಾಣುವಾಗಿ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯೇ ಅಣಿಮಾ ಆಗಿದೆ.

ಮಹಿಮಾ

ಪೃಥ್ವಿ ತತ್ತ್ವದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಶಿವ ತತ್ತ್ವದವರೆಗೆ ಇರುವ ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಗಳ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಬಿಡದೆ ತುಂಬಿರುವ ಹಿರಿಮೆಯೇ ಮಹಿಮಾ ಆಗಿದೆ.

1. ಸ್ಪರ್ಶವೇದಿ - ಇದು ಕೀಳು ಲೋಹಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನಾಗಿಸುವ ಔಷಧಿಯಾಗಿದೆ.
2. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯನ್ನಿಡುವುದು ಸ್ಪರ್ಶ ದೀಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ.

[೨. ಕೂಡರ್

ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣದಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯಲ್ಲೂ
ಪರಮ ಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪರಮಾಣುವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ
ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯೇ ಅಣಿಮಾವಾಗಿದೆ;
ಕಡಲಿನಿಂದಾವೃತವಾದ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು
ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವಾಂತದವರೆಗಿನ ಮೂವತ್ತಾರು (ತತ್ತ್ವಗಳ)
ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಅಗಲದೆ
ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೇ ಅಲ್ಲವೇ
ಮಹಿಮಾ ಎಂದು ಪೂರ್ಣವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳುವುದು.

ಲಘಿಮಾ

ಮೇರುಪರ್ವತದ ಭಾರದಂತೆ ಭಾರವಾಗಿರುವ ಯೋಗಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದರೆ ಹಗುರವಾದ ಪರಮಾಣುವಿನಂತೆ ಭಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದೇ ಲಘಿಮಾವಾಗಿದೆ.

ಗರಿಮಾ

ಹಗುರವಾದ ಪರಮಾಣುವಿನಂತೆ ಸಣ್ಣಗಿರುವ ಯೋಗಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದರೆ ಮೇರುಪರ್ವತದ ಭಾರದಂತೆ ಭಾರವಾಗಿರುವುದೇ ಗರಿಮಾವಾಗಿದೆ.

ಬೆಳಗುವ ಮೇರುಪರ್ವತದ ಭಾರದಂತೆ
ಇರುವ ಯೋಗಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದರೆ
ಹಗುರವಾದ ಪರಮಾಣುವಿನಂತೆ
ಇರುವುದೇ ಲಘಿಮಾವಾಗಿದೆ;
ಹಗುರವಾದ ಪರಮಾಣುವಿನಂತೆ
ಇರುವ ಯೋಗಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದರೆ
ಬೆಳಗುವ ಮೇರುಪರ್ವತದ ಭಾರದಂತೆ
ಇರುವುದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಗರಿಮಾವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಪ್ತಿ

ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿರುವವನೊಬ್ಬನು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಪಾತಾಳವನ್ನು ಸೇರುವುದೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯ

ಬೇರೊಂದು ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವುದು, ತಾನು ಬಯಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ತಾನಿರುವಲ್ಲಿಯೇ ನೆನೆದಂತೆಯೇ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ದೇಹದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಳಗುವಂತೆ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಮೂರು ಕಾಲಗಳನ್ನೂ, ದೇವಲೋಕದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ದೇಹದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗಿಸಿ, ತಾನಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ತಿಳಿಯುವುದೂ ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವರು.

ಬಿಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನು ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವುದು ಮತ್ತೆ ಬಿಲವನ್ನು ಸೇರುವುದು
ಬಲದಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲಾದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ;
ಪರಕಾಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಆಕಾಶ
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವುದು ಇಚ್ಛಿಸಿದ
ಭೋಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಾನಿರುವ
ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ನೆನೆದಂತೆ ಬರುವುದು
ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯವಾಗಿದೆ; ತಪಸ್ಸಿನ ಬಳ್ಳಿಯಂತಿರುವವಳೇ!

ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ದೇಹದ
ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಳಗುವಂತೆ
ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ
ಮೂರು ಕಾಲಗಳನ್ನೂ ಆಕಾಶದ
ಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ
ದೇಹದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಯುವುದು
ಎಣಿಸಿದರೆ ಇದನ್ನೂ ವೇದದ ಒಂದು ಭಾಗವು
ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಈಶತ್ವ

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ ಎಂಬ ಮೂರು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ಮಾಡಿ, ಸೂರ್ಯನೇ ಮೊದಲಾದ ನವಗ್ರಹಗಳೂ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿರುವುದೇ ಈಶತ್ವವಾಗಿದೆ.

ವಶಿತ್ವ

ಅಸುರರು, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಭೂತಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನೂ, ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರನ್ನೂ ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ವಶಿತ್ವವಾಗಿದೆ.

ಈಶನೆಂದು ಮೂರು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ
ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮಾಡಿ, ಏಳು ಕುದುರೆಗಳ
ಸೂರ್ಯನು ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಹಗಳು ಆಜ್ಞೆ ಪಾಲಿಸುವಂತೆ
ಬೆಳಗುವುದು ಈಶತ್ವವಾಗುವುದು;
ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಅಸುರರು, ಪಕ್ಷಿ, ಪ್ರಾಣಿ,
ಭೂತ, ಮಾನವರು ಮೊದಲಾದ ಲೋಕಗಳೂ,
ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ಎಂಟು ಮಂದಿಯೂ ತನ್ನ
ವಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವಶಿತ್ವವಾಗುವುದು.

"ನಮ್ಮನ್ನು ಅರಿತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಈ ಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೂ, ಈ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಅವರ ದೇಹದ ನೆರಳಿನಂತೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚದವರಿಗೆ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ" ಎಂದು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಯಕ್ಷಿಯರು ಆರು ಜನರಿಗೂ ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟನು[1].

ಯಕ್ಷಿಯರು ಆರು ಜನರೂ ಸಿದ್ಧಿಪಡೆದು ಕೈಲಾಸಮಲೆಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಈ ರೀತಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಅಷ್ಟಮಾಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನೂ, ಯಕ್ಷಿಯರು ಆರು ಜನರೂ ಉಮಾದೇವಿಯವರ ಧ್ಯಾನಬಲದಿಂದಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು: ನಂತರ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕೈಲಾಸಮಲೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಪದ್ಯ — ೨೯
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೧೭೭೮

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪಟ್ಟಮಂಗೈಯಿಱ ಪಾಂಗಾ ಯಿರುನ್ದಜ್(ಗು), ಅಟ್ಟಮಾ ಸಿದ್ಧಿ ಯರುಳಿಯ ವದುವುಮ್" (ತಿರುವಾಚಕಮ್ ಕೀರ್ತ್ತಿತ್ ತಿರುವಗವಲ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳೂ, "ಇತ್ತಿ ತನ್ನಿನ್ ಕೀಳಿರು ಮೂವರ್ಕ್(ಕು) [ಅತ್ತಿಕ್ಕು] ಅರುಳಿಯ ಅರಸೇ ಪೋಟ್ರಿ" (ತಿರುವಾಚಕಮ್ ಪೋಟ್ರಿತ್ ತಿರುವಗವಲ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳೂ ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕವು.

34. ವಿಡೈಯಿಲಚ್ಚಿನೈಯಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್

ಕಾಡು ವೆಟ್ಟಿಯ ಚೋಳನ ಸ್ವಭಾವ

ಉಮಾದೇವಿಯವರು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಮೃದುವಾದ ಗುರುತನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಏಕಾಂಬರನಾಥರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಕಾಂಚಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ವೆಟ್ಟಿಯ ಚೋಳನ್ (ಕಾಡು ಕಡಿದ ಚೋಳ) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನು ಆ ಕಾಂಚಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದು ನಗರವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ 'ಕಾಡು ವೆಟ್ಟಿಯ ಚೋಳನ್' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದನು. ಆ ರಾಜನು ಉತ್ತಮ ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು; ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಚಂದನವೂ ಮತ್ತು ಆಭರಣಗಳೂ ನಾಶವಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಬಿಳಿಯ ಭಸ್ಮವನ್ನೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ದೇಹವನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು; ವೇದಗಳೂ, ಪುರಾಣಗಳೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಹೇಳುವ ವಸ್ತು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಮೇಲಾದ ಸತ್ಯವಸ್ತು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು; ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಆರು ವೇದಾಂಗಗಳನ್ನೂ ಸಂದೇಹ, ವಿಪರ್ಯಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಓದಿ ಅರಿತವನಾಗಿದ್ದನು; ಶಿವಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಭಗವಂತನ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು; ಮಧುರೆಯ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾಳನ ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯಿಂದಲೇ ಸವಿದು, ರುಚಿಯಾದ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಮತ್ತು ಹಾಲನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಉಂಡು ಆನಂದಿಸುವವನಾಗಿದ್ದನು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಚೋಳನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಕಾಡು ವೆಟ್ಟಿಯ ಚೋಳನು, ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿ ಅಮ್ಮನವರೊಡನೆ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೊಂದಿ, "ನಾನು ಯಾವಾಗ ಮಧುರೆಯ ಒಡೆಯನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸುವೆನು?" ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಪರಮಾತ್ಮನು, ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಚೋಳನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, "ಎಲೈ ಚೋಳನೇ! ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ சிறிதும் ಹೆದರಬೇಡ; ನೀನು ಒಬ್ಬನೇ ಮಾರು ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಜೊತೆಗೆ

ಇಲ್ಲದೆ ಇಂದೇ ಹೊರಟು ಮಧುರೈಗೆ ಬಂದು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆಯಾಗ" ಎಂದು ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿಂದ ನುಡಿದು ಮರೆಯಾದರು.

ಚೋಳನು ಮಧುರೈಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು

ಒಡನೆ ಕಾಡು ಕಡಿದ ಚೋಳನು, ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹದ ನುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಅರಿತು ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು, ಸೇನೆಗಳೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಇತರರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ದೈವಕೃಪೆಯು ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ದಾರಿತೋರಿಸಲು, ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ [೧]ತಿರುವೈಂದೆಳುತ್ತು (ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ) ಎಂಬ ಕತ್ತಿಯಾಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮಧುರೈಯನ್ನು ಕುರಿತು ದಾರಿಹಿಡಿದನು; ಬೆಟ್ಟಗಳೂ, ಮರುಭೂಮಿಯೂ, ಹಲವು ಕಾಡುನದಿಗಳೂ, ಹಲವು ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳೂ, ಮುಗಿಲೆತ್ತರಕ್ಕೆ ನಿಂತಿರುವ ಕಬ್ಬುಗಳೂ, ಕೆಂಪಕ್ಕಿಯ ಬೆಳೆಗಳೂ ತುಂಬಿದ ಕೃಷಿಭೂಮಿಗಳೂ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಗೆ ಕಳೆಯುವಂತೆ ನಡೆದು ಹೋಗಿ ವೈಯೈ ನದಿಯ ದಡವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ವೈಯೈ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಕಂಡು ಚೋಳನ ಮನಸ್ಸು ಕುಗ್ಗುವುದು

ಚೋಳನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನವೇ ವೈಯೈ ನದಿಯು ಪ್ರವಾಹ ಉಕ್ಕಿ, ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧಗೊಂಡು, ಘರ್ಜಿಸಿ, ದಡವನ್ನು ಕೊರೆದು, ಮರಗಳನ್ನು ಬೇರುಗಳು ಕೀಳುವಂತೆಯೂ ಆ ಕೊಂಬೆಗಳು ಮುರಿಯುವಂತೆಯೂ ತಣ್ಣಿ ಸುಳಿಯಾಗಿ ಓಡಿತು. ವೈಯೈ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಕಂಡ ಚೋಳರಾಜನು ಮನಕಲங்கி, "ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯುಂಟಾಯಿತೇ! ತುಪ್ಪಬೆರೆತ ಷಡ್ರಸದ ಊಟವನ್ನು ಹಸಿದವನಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿರಲು, ಅವನು ಅದನ್ನು ಉಣ್ಣಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಡೆದು விலக்கி ಕಣ್ಣೀರುಹಾಕುವಂತೆ ಮಾಡುವವರ ಹಾಗೆ ಈ ನದಿಯು ತಡೆಯಿತೇ! ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವಾಗ ಬಂದರೆ ಹಗೆ ಸಾಧಿಸಿರುವ ಪಾಂಡ್ಯನು ತೊಂದರೆಮಾಡುವನು; ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಶತ್ರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆನು; ಈ ವೈಯೈ ಕೂಡ ಶತ್ರುವಾಯಿತೇ!" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ದುಃಖಿಸಿದನು.

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪಡೈಕ್ಕಲ ಮಾಗವುನ್ ನಾಮತ್ ತೆಳುತ್ತಂಜೇ ನಾವிற கொಂಡೇನ್" (ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ತೇವಾರಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಬಂದು ಚೋಳನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು

ಆಗ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಕಂಡು ಮನನೊಂದ ಚೋಳನ ದೈನ್ಯತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸಿದ್ಧನಂತೆ ಅವನ ಬಳಿ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಬಂದು, ತಗ್ಗಿನತ್ತ ಹರಿದುಬರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರವಾಹದ ನೀರನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ಬತ್ತಿಹೋಗುವಂತೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಪ್ರವಾಹವು ಬತ್ತಿಹೋಯಿತು. ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು, ಆ ಚೋಳರಾಜನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬತ್ತಿಹೋದ ವೈಯೈ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿಹೋಗಿ, ಉತ್ತರದ ಕೋಟೆಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಯೋಧರಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಾವಲುಗಳನ್ನೂ, ಹಲವು ಬೀದಿಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ, ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಚೋಳನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಇಂದ್ರವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ತಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಬಳಿಕ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರನ್ನೂ ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ಪರಮಾನಂದದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಚೋಳರಾಜನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುವುದು

ಕಾಡುವೆಟ್ಟಿಯ ಚೋಳರಾಜನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರನ್ನೂ ದರ್ಶಿಸಿ ವಂದಿಸಿ, ಪರಮಾನಂದದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿನಿಂತು, "ಈ ದಾಸನು ಎಣಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ನೆರವೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದವನೇ, ನಮೋ ನಮಃ! ರಾಗಬದ್ಧವಾದ ವೇದಗಳಿಂದಲೂ ಅರಿಯಲಾಗದ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮನವರ ಒಡೆಯನೇ, ನಮೋ ನಮಃ! ಕಣ್ಣುವರ್ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಸತ್ಯವಸ್ತುವೇ, ನಮೋ ನಮಃ! ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾದ ಸೋಮಸುಂದರನೆಂಬ ಮಹಾಸೌಂದರ್ಯವಂತನೇ, ನಮೋ ನಮಃ! ಈ ದಾಸನು ಹಿಂದೆ [೧]ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಯಾವ ದೇಹಗಳನ್ನು ತಾಳಿದೆನೋ, ಆ ದೇಹಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳೆಂಬ ಆ ಎರಡರ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆಗಿವೆ; ಈ ದಾಸನು ಈಗ ಹೊಂದಿರುವ ದೇಹವೊಂದೇ ತಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಪೂಂಡಿದೆ;

---

೧. ಜನ್ಮಗಳು ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದವು ಎಂಬುದನ್ನು, "ತೊಲ್ಲೈ ನಮ್ ಪಿರವಿ ಎಣ್ಣಿಲ್ ತೊಡುಕಡಲ್ ಮಣಲು ಮಾಟ್ರಾ, ಎಲ್ಲೈಯ" ಎಂದು ಬರುವ ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

"ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಯ್ಯನೇ! ಈ ದೇಹವೇ ನನಗೆ ತಕ್ಕ ದೇಹವಾಗಿ ನಿಂತು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡಿತು" ಎಂದು ಹಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಹಲವು ವರಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು.

ನಾನು ಎಣಿಸಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ
ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದವನೇ, ಶರಣು!
ಸಂಗೀತಮಯವಾದ ವೇದಗಳಿಗೂ ನಿಲುಕದ
ಮಧುರ ಭಾಷಿಣಿಯ ಪತಿಯೇ, ಶರಣು!
ಪುಣ್ಯವಂತರಿಗೆ ವೇದದ
ಅರ್ಥವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವ ಪರವಸ್ತುವೇ, ಶರಣು!
ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ
ಸುಂದರ ವಿಡಂಗನೇ, ಶರಣು!

ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವ ದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದೆನೋ
ಆ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ
ಆ ದೇಹಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಾಪ ಮತ್ತು
ಪುಣ್ಯಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ!
ಶತ್ರುಗಳ ದೇಹವನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡಿದವನೇ! ನಿನ್ನ
ಕೆಂಪಾದ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಗುಲಾಮನಾದ
ಈ ಒಂದು ದೇಹ ಮಾತ್ರವಲ್ಲವೇ?
ನನಗೆ (ನಿಜವಾದ) ದೇಹವಾದದ್ದು, ಅಯ್ಯಾ!

ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಉತ್ತರ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ವೃಷಭದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಾಗಿರುವ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಚೋಳನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮಹಾರಾಜನೇ! ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನು ತಿಳಿದರೆ ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನನ್ನು ಉತ್ತರ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವೈಗೈ ನದಿಯ ಉತ್ತರ ದಡದವರೆಗೂ ಹೋಗಿ, ಅವನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಾಗಿ ಧರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, "ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಡನಾಟವು ಉಂಟಾಗಲಿ, ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ತಾವು ಮೊದಲು ತೆರೆದ [1]ಉತ್ತರ ಗೋಡೆಯ

1. ಈ ಉತ್ತರ ಗೋಡೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ, "ಇಲಚ್ಚಿನೈ ವಾಯಿಲ್" (ಮುದ್ರೆಯ ಬಾಗಿಲು) ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಬಾಗಿಲಿನ ಕದವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ವೃಷಭ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ತಮ್ಮ ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾದರು.

ಕಾವಲುಗಾರರು ಉತ್ತರ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ವೃಷಭ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಂಶಯಪಡುವುದು

ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯ ಕಪ್ಪಾದ ಕೈಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವವನಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳೆಂಬ ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವವರು ಉತ್ತರ ದ್ವಾರದ ಕದದ ಮೇಲೆ ವೃಷಭ ಮುದ್ರೆಯು ಅಚ್ಚಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂಶಯಪಟ್ಟರು; ಕೂಡಲೇ ಉಳಿದ ಮೂರು ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕದಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಿದರು; ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ನಿನ್ನೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಮೀನಿನ ಮುದ್ರೆಯು ಬದಲಾಗದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡರು; "ಇದು ಏನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆಯೋ?" ಎಂದು ಹೆದರಿ ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, "ಪ್ರಭುವೇ ವಂದನೆಗಳು! ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ದ್ವಾರದ ಕದದ ಮೇಲಿದ್ದ ಮೀನಿನ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ವೃಷಭ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದವರು ಯಾರೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ" ಎಂದರು. ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡ್ಯನೂ ಬಂದು ವೃಷಭ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಕಂಡು, "ಇದೊಂದು ಅದ್ಭುತ! ಈ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲವರು ಯಾರು? ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಸಂಶಯಗೊಂಡವನಾಗಿ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅವನು ಅಂದು ಹಗಲಿಡೀ ಊಟವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ರಾತ್ರಿಯೂ ಊಟವಿಲ್ಲದೆ, ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ, ಅತೀವ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಶಿವನು ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ಆತ್ತಿ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಚೋಳನು, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಂಚಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದವನು; ಅವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಬಯಸಿದನು; ನಾವು ಈ ಉತ್ತರ ದ್ವಾರವನ್ನು ತೆರೆದು ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದೆವು; ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಆಮೇಲೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮ ವೃಷಭ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದೆವು" ಎಂದು ಕೃಪೆಯಿಂದ ನುಡಿದು ಅದೃಶ್ಯರಾದರು.

ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಭಗವಂತನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಆನಂದಿಸುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ಸಂಶಯದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಭಯಪಟ್ಟು, ಬೆವರಿ, ಮೈಜುಮ್ಮೆನಿಸಿ ಹಲವು ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದನು; ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿಯುವ ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನೆನೆದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ [1] ಅದ್ಭುತ ಪ್ರವಾಹವೂ [2] ಶಿವಾನಂದ ಪ್ರವಾಹವೂ ತನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಅನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ, ಅವರನ್ನೂ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಪರಮಾನಂದದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಶಿವಪದವನ್ನು ಸೇರುವುದು

ತರುವಾಯ, ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಬಿಳಿಯ ಛತ್ರಿ, ರಾಜದಂಡ ಮತ್ತು ರಾಜಮುಕುಟವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಕೊಂದೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಶಿವನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿ, ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಆಳುವ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಪದ್ಯ - 30

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 1818

1. ಅದ್ಭುತ ಪ್ರವಾಹ - ಇಲ್ಲಿ ಶಿವಜ್ಞಾನದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ.
2. ಶಿವಾನಂದ ಪ್ರವಾಹ - ಇಲ್ಲಿ ಶಿವಭೋಗದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ.

೩೫. ತಣ್ಣೀರು ಪಂದಲ್ ಇಟ್ಟ ಪಡಲಮ್

ಚೋಳನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವಳುದಿಗೆ ಕೊಡಲು ಬಯಸುವುದು

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಡು ವೆಟ್ಟಿಯ ಚೋಳನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಬಂದು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಾವೇರಿ ನಾಡಿನವನಾದ ಚೋಳ ರಾಜನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳು, ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಮುಂತಾದ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತಾನೂ ಚೋಳನೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಒಗ್ಗೂಡುವ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಬೇರೆ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿದನು. ಕಾಡು ವೆಟ್ಟಿಯ ಚೋಳನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದನು.

ಚೋಳನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅರಸಸಿಂಗನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಚೋಳನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ರಾಜೇಂದ್ರನ ತಮ್ಮನೂ, ನಿಂದನೆಗೆ ಹೆದರದವನೂ ಆದ ಅರಸ ಸಿಂಗನ್ (ರಾಜ ಸಿಂಗನ್, ರಾಜ ಸಿಂಹನ್) ಎಂಬುವವನು ಕೇಳಿದನು. ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಾದ ಚೋಳನ ಮಗಳನ್ನು ತಾನೇ ವಿವಾಹವಾಗಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಅಣ್ಣನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಕಾಂಚಿ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಚೋಳನು ಸಮುದ್ರದಂತಹ ಸೈನ್ಯಗಳು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು ಅರಸಸಿಂಗನನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಚೋಳನು ತನ್ನ ಅಳಿಯನೊಂದಿಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗುವುದು

ತರುವಾಯ, ಕಾಡುವೆಟ್ಟಿಯ ಚೋಳನು ಪಾಂಡ್ಯನಾಡಿನ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವು ತನ್ನ ಅಳಿಯನಾದ ಅರಸಸಿಂಗನಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ, ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದನು; ಕೂಡಲೇ ಅಳಿಯನಾದ ಅರಸಸಿಂಗನೊಂದಿಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸೈನ್ಯಗಳು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಸಾರಲು ಭೇರಿ ಹೊಡೆಸಿ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಮಧುರೈಗೆ ಎರಡು ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ಸೇನಾಶಿಬಿರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು.

ಭಗವಂತನು ದುಃಖಿತನಾದ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಕಾಡುವೆಟ್ಟಿಯ ಚೋಳರಾಜನು ಅರಸಸಿಂಗನೊಡನೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಗೂಢಚಾರರ ಮೂಲಕ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ತಿಳಿದನು; ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ಎಮ್ಪೆರುಮಾನೇ! ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೋದ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ಕಾಡುವೆಟ್ಟಿಯ ಚೋಳನು, ತರುವಾಯ ಈ ದೀನನಿಗೆ ಅನೇಕ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಆಪ್ತಸ್ನೇಹವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಯಸಿದವನು, ಈಗ ನನಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಅಸುರರ ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನೂ ಬೂದಿಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯೇ! ಅಂದು ಅವನ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತ ನೀನು ಇಂದು ಅವನು ಮಾಡುವ ಅಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆಯಾ!" ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುವರುಳಿನಿಂದ, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನೀನು ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುವಿನೊಡನೆ ಎದುರಿಸಿ ಹೋರಾಡು; ಜಯವು ನಿನ್ನದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿಯು ಮೊಳಗಿತು. ಆ ಆಕಾಶವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಂತೋಷದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವನಾಗಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಬೆಳಗಾಗುವುದನ್ನೇ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಚೋಳನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದು

ದೀರ್ಘವಾದ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯಲು, ಆಕಾಶವು ಬೆಳಗಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎದ್ದನು; ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮುಂತಾದ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ, ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ತನ್ನ ಸೇನೆಗಳು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು ಹೊರಟು ಯುದ್ಧರಂಗವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅಲೆಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸುವ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನದಿಯು ಹೋಗಿ ಹರಿಯುವ

ಎದುರಾಳಿಯಂತೆ ಚೋಳನ ಮಹಾಸೈನ್ಯದ ವೀರರೆಂಬ ಕಡಲಿನ ಮೇಲೆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸಣ್ಣ ಸೈನ್ಯವು ಹೋಗಿ ದಾಳಿಮಾಡಿ ನಿಂತಿತು.

ಚೋಳನ ಸೈನ್ಯವೂ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನ್ಯವೂ ಬೆರೆತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು

ಸಿಡಿಲಿನಂತಹ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರೂ, ಗಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಗತಿಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರೂ, ಬೆಂಕಿಯಂತಹ ಕೋಪವನ್ನು ಉಳ್ಳವರೂ, ವೀರನಗುವನ್ನು ಉಳ್ಳವರೂ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಾನವೆಂಬ ಆಭರಣವನ್ನು ಉಳ್ಳವರೂ, ಕೋಪಗೊಂಡು ಕಚ್ಚಿದ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವರೂ ಆದ ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸೈನಿಕರೂ ಎದುರಾಗಿ ಕೈಕಲೆತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಚೋಳನ ಸೈನ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನ್ಯಗಳು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೆ ಅನಂತವಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡು ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ರಥಗಳು ಹೋಗುವ ಶಬ್ದವೂ, ಕುದುರೆಗಳು ಕಣೈಕ್ಕುಮ್ ಶಬ್ದವೂ, ಆನೆಗಳ ಘೀಳಿಡುವ ಶಬ್ದವೂ, ದೊಡ್ಡ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುವ ಶಬ್ದವೂ, ವೀರರು ಮಾಡುವ ಯುದ್ಧದ ಶಬ್ದವೂ, ಅವರು ಭುಜವನ್ನು ತಟ್ಟುವ ಶಬ್ದವೂ ಒಂದಾಗಿ ಕಡಲಿನ ಶಬ್ದದೊಡನೆ ಬೆರೆತವು. ಬಿಲ್ಲುಗಾರರೊಡನೆ ಬಿಲ್ಲುಗಾರರೂ, ಕತ್ತಿವರಸೆಗಾರರೊಡನೆ ಕತ್ತಿವರಸೆಗಾರರೂ, ಈಟಿಗಾರರೊಡನೆ ಈಟಿಗಾರರೂ, ಮಲ್ಲರೊಡನೆ ಮಲ್ಲರೂ, ಆನೆ ಸವಾರರೊಡನೆ ಆನೆ ಸವಾರರೂ, ಕುದುರೆ ಸವಾರರೊಡನೆ ಕುದುರೆ ಸವಾರರೂ, ರಥಿಕರೊಡನೆ ರಥಿಕರೂ ಬೆಂಕಿಯೂ ಗಾಳಿಯೂ ಸೇರಿ ಎದುರಿಸಿ ಕಾದಾಡುವಂತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಚೋಳನ ವೀರರು ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನಿಕರು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತು ತಡೆಯುವರು; ಕ್ರೂರವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ತಾವು ಬಿಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲುಗಳೊಡನೆ ತುಂಡರಿಸುವರು; ಅದರ ಬಳಿಕ, ಅವರು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಬಾಣಗಳು ತಮ್ಮ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಎಸೆದು ಕೊಲ್ಲುವರು; [1] ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನಿಕರು ಚೋಳನ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೆ ಮಳೆಯಂತೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಹರ್ಷಗೊಂಡು ನಿಂತು ಕುಣಿಯುವರು; ಶತ್ರುಗಳು ಸುರಿಸಿದ ಬಾಣಗಳಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನಿಂತು, ಅವರ ಬಾಣವೂ ಬಿಲ್ಲೂ ಮುರಿಯುವಂತೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ವೀರಘರ್ಜನೆ ಮಾಡುವರು.

1. ಇದನ್ನು ತೊಲ್ಕಾಪ್ಪಿಯರ್ 'ನೂಳಿಲಾಟ್ಟು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸೈನಿಕರ ಕಾಲುಗಳು ಮುರಿದವು; ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಲೆಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿದವು; ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಗುಂಡಗಿದ್ದ ತೋಳುಗಳು ತುಂಡಾಗಿ ಬಿದ್ದವು; ರಥಗಳು ನಾಶವಾದವು; ಯುದ್ಧದ ಆಯುಧಗಳು ಮುರಿದವು; ಆನೆಗಳು ಸೊಂಡಿಲು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅರಚುತ್ತಾ ಬಿದ್ದವು; ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹ ಹರಿಯಿತು; ರಣರಂಗದಾದ್ಯಂತ ಹದ್ದುಗಳು, ಭೂತಗಳು ಮತ್ತು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನೆರೆದವು. ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರು ರಾಜರ ಸೈನಿಕರೂ ದೇಹದ ನೆರಳು ತಮ್ಮ ಅಡಿಯಲ್ಲೇ ಅಡಗುವಂತೆ ಆಕಾಶದ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯನು ಬರುವವರೆಗೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು.

ಬೇಸಿಗೆಯ ಕ್ರೂರತೆ

ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಲು ನಿಂತ ರುದ್ರಮೂರ್ತಿಯ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಸಿಡಿದ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಕುದಿಯುತ್ತಾ ನಿಂತು ಸುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ನದಿಗಳಲ್ಲೂ ನೀರು ಬತ್ತಿಹೋಯಿತು; ಈ ಭೂಲೋಕವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ದೇವಲೋಕವೂ கருகி ಆಕಾಶ ಗಂಗೆಯೂ ಬತ್ತುವಂತೆ ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲವು ಬಂದೊದಗಿತು. ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿ ಕಿರಣಗಳು ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಸೀಳಿ ಹೋಗಿ ಪಾತಾಳವನ್ನೂ, ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೂ ಸೀಳಿದವು; ಉದ್ಯಾನವನಗಳ ಎಲೆಗಳು கருகி ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು; ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕುಕ್ಕುವಂತೆ ಬಿಸಿಲಿನ ಝಳವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬೀಸಿತು. ಬಿಸಿಲಿನ ಝಳದ ನೀರು (ಮರೀಚಿಕೆ) ಮತ್ತು ಬೆವರಿನ ನೀರು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬತ್ತಿಹೋದವು.

ಸೈನ್ಯದ ವೀರರು ಮುಂತಾದವರು ಬೇಸಿಗೆಯ ತಾಪದಿಂದ ನರಳುವುದು

ಕೆಟ್ಟವರೊಡನೆ ಸೇರಿದ ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಕೆಟ್ಟವರಾಗುತ್ತಾರೆ; ಆದಕಾರಣ, ಬಿಸಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿದು ಬರುವ ಗಾಳಿಯೂ, ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕೂ ಸುಡತೊಡಗಿದವು. ಕ್ರೂರವಾದ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ತಾಳಲಾರದ ಆನೆಗಳು ಮದಜಲ ಸುರಿಸುವುದು ನಿಂತು ಕೋಪವೂ ಗರ್ವವೂ ಅಳಿದು ಬಾಡಿ ಬಳಲಿದವು; ಪ್ರಳಯದ ಗಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವ ಕುದುರೆಗಳು ತಂಗಾಳಿಯಂತೆ தளர்ந்த ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವು. ಬಿರುಗಾಳಿ ಎಂಬ ಸಾರಥಿಯಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮರೀಚಿಕೆ ಎಂಬ ರಥದ ಮೇಲೆ ಬೇಸಿಗೆಗಾಲ ಎಂಬ ರಾಜನು ಏರಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಉಷ್ಣವೆಂಬ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಎಸೆಯಲು, ಇಬ್ಬರು ರಾಜರ ಸೈನ್ಯಗಳೂ ಆ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಸೋತು, ನೀರಿನ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ನರಳಿ ಬಾಡಿದವು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ

ಬೇಡುವವರಂತೆ ಕೆಲವರು ಉಷ್ಣವನ್ನು ಸೂಸುವ ಕಳ್ಳಿ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದರು; ಅತ್ಯಂತ ಬಡತನ ಹೊಂದಿದವರು ತಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಡತನ ಉಳ್ಳವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಬೇಡುವಂತೆ, ಕೆಲವರು ಎಲೆಗಳು கருகி ಉದುರಿದ ಮರದ ನೆರಳಿನ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದರು; ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ ಇವುಗಳ ಸಣ್ಣ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದರು; ಗುರಾಣಿಯ ಒಳಗೂ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಛತ್ರಿಯ ಒಳಗೂ ಹೋಗಿ ಕೆಲವರು ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದರು; ವೀರ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿದ ವೀರರ ಹೆಸರನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಂತ ಕಲ್ಲುಗಳ (ವೀರಗಲ್ಲುಗಳ) ನೆರಳಿನ ಕೆಳಗೆ ಕೆಲವರು ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದರು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಣ್ಣೀರಿನ ಚಪ್ಪರವನ್ನು ಹಾಕುವುದು

ಹೀಗೆ ಉಷ್ಣದಿಂದ ಬಳಲುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜೀವರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯಂತೆ விளங்கும் ಮಹಾ ಕರುಣಾಮಯಿಯೂ, ತ್ರಾಸಿನ ಕೋಲಿನಂತೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ವಹಿಸುವವರೂ, ಕೂಡಲ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಆಗಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೇ ನಾಲ್ಕು ಕಂಬಗಳಾಗಿ பொருந்தியிರುವ ಒಂದು ತಣ್ಣೀರಿನ ಚಪ್ಪರವನ್ನು ಇರಿಸಿ, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವೂ, ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಡಿದ ಹೂವೂ, ಪಾದದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಒಂಟಿ ಕಿಂಕಿಣಿಯ ನಾದವೂ, ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚೆಯಿಂದ ಬಿಗಿயாக ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಉಡುಪೂ, ನೋಡಿದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ದಿವ್ಯ ಮಂದಹಾಸವೂ, ದಿವ್ಯಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಕರುಣೆಯ ಕುರುಹೂ ಗೋಚರಿಸುವಂತೆ, ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ತಪಸ್ಸಿನ ವೇಷವನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿ, ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಬತ್ತாத ಗಂಗೆಯ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿದ ಒಂದು ಕೆಂಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದಾಗಿ, ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಲಕ್ಷವಾಗಿ ಇರುವ ರಂಧ್ರದ ಮೂಲಕ ನೀರನ್ನು ಸುರಿದು ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಣಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.[1]

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಗೆಲುವು ಪಡೆಯುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನಿಕರು ಶಿವನು ಇರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ, ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ ಹೂವಿನಿಂದ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರಿದ ತಣ್ಣೀರಿನ

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ತಣ್ಣೀರ್ಪ್ ಪಂದರ್ ಸಯಂಪೆರ ವೈತ್ತು, ನನ್ನೀರ್ಚ್ ಸೇವಕನಾಗಿಯ ನನ್ಮೈಯುಮ್" (ತಿರುವಾಸಗಮ್, ಕೀರ್ತ್ತಿತ್ ತಿರುವಗವಲ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಚಪ್ಪರವನ್ನು ತಲುಪಿ ನೀರು ಕುಡಿದು ಆಯಾಸವನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಂಡರು; ಮತ್ತೆ ಬಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಚೋಳನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಎದ್ದು ಅಪಾರವಾದ ಅವನ ಪಡೆಗಳು ಚದುರುವಂತೆ ತುಂಬೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಬಳಲಿದ್ದ ಚೋಳನ ಪಡೆಯು ಕಳವಳಗೊಂಡು ಸಮುದ್ರ ಒಡೆದಂತೆ ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡಿತು. ಆಗ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ವಿಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಮುಡಿದನು. ಸೈನಿಕರು ಕಾಡು ಕಡಿದ ಚೋಳನನ್ನು ಅವನ ಅಳಿಯನಾದ ಅರಸಸಿಂಗ ಪಾಂಡ್ಯನೊಡನೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಚೋಳ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವುದು

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು, ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟ ಚೋಳನನ್ನೂ ತನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆ [೧] ಕಳಂಕ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ತಮ್ಮನನ್ನೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬಿಟ್ಟು, "ನನ್ನೊಡೆಯನೇ! ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಏನು?" ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತನು. ಆಗ ಆಕಾಶದಿಂದ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನೀನು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗ ತಪ್ಪದವನಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಂತಹದ್ದನ್ನು ಮಾಡು" ಎಂದು ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿ ಮೊಳಗಿತು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದ, ಕಾಡು ಕಡಿದ ಚೋಳನಿಗೆ ಕೆಲವು ಆನೆಗಳನ್ನೂ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ, ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ, ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು; ನಂತರ ತನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಅರಸಸಿಂಗನ, ಅವನ ನಿರ್ಭಯತೆ ಮತ್ತು ಪೌರುಷದ ಅಹಂಕಾರವು ನೀಗುವಂತೆ, ಅವನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ತಾಯಿಯಂತೆ ಇದ್ದು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಬೆಳಗುವಂತೆ ಬಾಳಿದನು.

ಪದ್ಯ - ೩೭
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೧೮೫೫

೧. ಕಳಂಕ - ತಪ್ಪು; ಅದು ತನಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದವಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾದದ್ದೂ, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದೂ ಆಗಿದೆ.

೩೬. ರಸವಾದಂ ಮಾಡಿದ ಪಡಲಮ್

ತಿರುಪ್ಪೂವಣ ತಲದ ಮಹಿಮೆ

ರಾಜೇಂದ್ರನ ಪೈಂತಮಿಳ್ ಪಾಂಡಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಪ್ಪೂವಣಮ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಶಿವ ತಲ (ಕ್ಷೇತ್ರ) ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್, ವೈಯೈ ನದಿಯು ತನ್ನ ಅಲೆಗಳೆಂಬ ಕೈಗಳಿಂದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಹಲವು ಹೂವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಎರಚಿ ವಂದಿಸಲು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ತಲದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಚಲಿಸದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಗ್ರಹಗಳೂ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಸರಿದು ಹೋಗುತ್ತವೆ; ಇಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ದೇವರುಗಳು ಬಂದು ಪೂಜಿಸಿ ತಾವು ಬಯಸಿದ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ತಿರುಪ್ಪೂವಣದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳುವುದು!

ಪೊನ್ನನೈಯಾಳಿನ ಸ್ವಭಾವ

ಗಿಳಿಗಳು ತುಂಬಿ ಬಾಳುವ ಉದ್ಯಾನವನದಿಂದ ಆವೃತವಾದ ತಿರುಪ್ಪೂವಣದ ಪೆರುಮಾನಿನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ೧ ರುದ್ರ ಗಣಿಕೆಯರ ಪೈಕಿ ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಿದ್ದಳು. ಅವಳು, ರುದ್ರ ಗಣಿಕೆಯರ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲದಂತಿದ್ದಳು; ದುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುವ ಕೂದಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದೇವಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದಳು; ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮರುಳುಮಾಡುವ ಅಮೃತದಂತಿದ್ದಳು; ಏಳು ಸ್ವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಯಾಳ್ ನುಡಿಸುತ್ತಾ ಹಾಡುವುದರಲ್ಲೂ, ಭರತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕ್ರಮದಂತೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿಪುಣಳು; ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯದ ಗುಣದಲ್ಲೂ, ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ರಂಭೆ ಮುಂತಾದ ಅಪ್ಸರೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನಳಾಗಿದ್ದಳು; ಆದರೂ ಶಿವ ಪುಣ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶೀಲದಿಂದ ಆ ಅಪ್ಸರೆಯರಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದವಳಾಗಿದ್ದಾಳ್.

ಇಂತಹ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತನ್ನ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲೇ ಎದ್ದು

---

೧. ರುದ್ರಗಣಿಕೆಯರ್ - ಇವರು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ದಾರುಕಾವನದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷಾಟನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋದ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಅಲ್ಲಿರುವ ಋಷಿ ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಲಾಗಿ, ಅವರು ಗರ್ಭಧರಿಸಿ ಪಡೆದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರುದ್ರಗಣಿಕೆಯರು ದೇವಾಲಯದ ಏಳು ಬಗೆಯ ನೃತ್ಯಗಾರ್ತಿಯರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರು; ದೇವದಾಸಿಯರೂ ಹೌದು.

ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ತಿರುಪೂವಣ ನಾಥನನ್ನು ವಂದಿಸಿ [೧]ಶುದ್ಧ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಆಡುವಳು; ನಂತರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ಶಿವನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಅವರು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಮಧುರವಾದ ರುಚಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದ ಪವಿತ್ರ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವಳು; ಅದರ ನಂತರ ಅವರು ಉಂಡು ಉಳಿದುದನ್ನೇ ಅವಳು ಉಣ್ಣುವಳು; ಅದು ಅವಳ ನಿಯಮವಾಗಿತ್ತು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಯೋಚಿಸುವುದು

ಹೀಗೆ ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಲೋಕದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಎರಕಹೊಯ್ಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸಿದನು. ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕರುಣಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತೆ ಬದಲಾಗಿ, ಮೃುವನ್ನೂ ಜಿಂಕೆಯನ್ನೂ ಪವಿತ್ರ ಕರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು [೨]ಕರುವಿನಿಂದ (ಮೇಣದ ಅಚ್ಚಿನಿಂದ) ಮಾಡಿಸಿದಳು; ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನೃತ್ಯ, ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಬರುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಕ್ತರ ಪೂಜೆಯಲ್ಲೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದಳು; ಸಿಗುವ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಭಕ್ತರ ಆರಾಧನೆಗೇ ಹೊರತು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಉಳಿಯದಿರುವುದರಿಂದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಎರಕಹೊಯ್ಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ದುಃಖಿತಳಾದಳು; ಕುಲಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ತೆಗೆದಷ್ಟೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗದ ಚಿನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅವಳ ನೆನಪನ್ನು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಂಡನು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಸಿದ್ಧರ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಬರುವುದು

ಒಂದು ದಿನ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಶುದ್ಧವಾದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ದೇಹವೂ, ಖಟ್ವಾಂಗವನ್ನು (ಮೃು) ಹಿಡಿದ ಪವಿತ್ರ ಕರವೂ, ಯೋಗ

---

೧. ಶುದ್ಧ ನೃತ್ಯ - ಚೊಕ್ಕ ನೃತ್ಯ: ಇದು ಶಾಂತವಾಗಿ ಆಡುವ ಶಾಂತಿ ನೃತ್ಯದ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು; ನೂರೆಂಟು ಕರಣಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದು. ಇನ್ನು ಮದ್ದಳೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ನೃತ್ಯವೂ ಹೌದು.

೨. ಕರು - ಮಗುವಿನ ರೂಪವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಂತೆ ಲೋಹಗಳಿಂದ ರೂಪವನ್ನು ಎರಕಹೊಯ್ಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಣದಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಡುವ ಆಕಾರ. ಈ ಮೇಣದ ರೂಪವನ್ನು ರಚಿಸುವುದನ್ನು 'ಕರು ಕಟ್ಟುதಲ' (ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟುವುದು) ಎಂದು ಹೇಳುವರು.

ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಸೊಂಟವೂ, ಕೌಪೀನದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ವಸ್ತ್ರವೂ, ವಿಭೂತಿಯ ಚೀಲವೂ, ಹವಳದಂತಹ ಕೆಂಪಾದ ಜಟೆಯೂ ಉಳ್ಳ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪೊನ್ನನೈಯಾಳಿನ ಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅಪಾರವಾಗಿ ಬಂದು ಊಟಮಾಡುವ ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ, ತಮ್ಮ ತಿರುವುಳ್ಳದಲ್ಲಿ (ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ) ಯಾವುದೋ ಒಂದನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವವರಾಗಿ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋದರು. ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇದ್ದ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪೊನ್ನನೈಯಾಳಿನ ದಾಸಿಯರು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಅಯ್ಯನೇ! ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಒಳಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರು, "ನಿಮ್ಮ ಅಮೃತದಂತಹ ಯಜಮಾನಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಿರಿ" ಎಂದರು. ಆ ಸೇವಕಿಯರು ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನಿಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ, "ಅಮ್ಮನೇ! ಶಿವಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೋದರು; ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತರು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಮಂದಹಾಸವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಿಗಲು ಅರಿಯದವರಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಊಟಮಾಡದೆ ಇದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು, ಕೂಡಲೇ ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಆಭರಣಗಳು ಅರಳಿದ ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಯಂತೆ ನಡೆದು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ದೇವರೀರು (ತಮ್ಮ) ಆಗಮನವು ಶುಭಾಗಮನವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯವನ್ನೂ ಆಸನವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು, ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳ ತಿರುಮೇನಿಯ (ದೇಹದ) ಸೌಂದರ್ಯದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಾ ನಿಂತು, "ದೇವರೀರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಲು ನಾನು ಎಂತಹ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದೆನೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊನ್ನನೈಯಾಳಿನ ಮೇಲೆ [೧]ತಿರುನೋಕ್ಕಮ್ (ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು) ಬೀರಿದರು. ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್, ಭಕ್ತಿಯ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಪರಮನ ತಿರುವರುಳಿನ (ಕೃಪೆಯ) ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದಳು.

ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಯು ಪೊನ್ನನೈಯಾಳನ್ನು ಕೃಶಳಾದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳುವುದು

ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಮ್ ಪೆರುಮಾನೇ (ನಮ್ಮೊಡೆಯನೇ)! ಒಳಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ; ದೇವರೀರು ತಿರುವುಳ್ಳದ (ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ)

---

೧. ಇಲ್ಲಿ ತಿರುನೋಕ್ಕಮ್ ಎಂದರೆ 'ಚಕ್ಷು ದೀಕ್ಷೆ' ಎಂದರ್ಥ.

ದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತಳಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಾದ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಒಳಗೆ ನಕ್ಕು ಪೊನ್ನನೈಯಾಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮಾವಿನ ಮಿಡಿಯ ಸೀಳಿನಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವಳೇ! ಅತಿ ಸುಂದರಿಯಾದ ನೀನು ನಿನ್ನ ಬಳ್ಳಿಯಂತಿರುವ ಸೊಂಟದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೇಹ ಕೃಶವಾಗಿದ್ದೀಯೆ; ಅದರ ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಎம்பெருಮಾನೇ! ಈ ದಾಸಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೃಶತೆಯೂ ಇಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ನಾಯಕರಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅತಿ ಆಸೆಗೊಂಡು, ಮೇಣದಿಂದ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿ ಇಟ್ಟೆನು; ಅದನ್ನು ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿದ ಈ ದಾಸಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕೈಗೆ ಬರುವ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಮಹೇಶ್ವರ ಪೂಜೆಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ; ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಉಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಶಿವಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು

ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಹೇಳಿದ ಸಿಹಿನುಡಿ ಎಂಬ ಜೇನನ್ನು ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕಿವಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸವಿದು, "ಹೇ ಹೆಣ್ಣೇ! ನೀನು ದೇಹವೂ ಯೌವನವೂ ಸಂಪತ್ತೂ ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳೆಯಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲದವು ಎಂದು ಅರಿತೆ; ಧರ್ಮ ಒಂದೇ ಶಾಶ್ವತವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ; ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಧರ್ಮವೇ (ಶಿವಪುಣ್ಯವೇ) ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಎಂದೂ, ಶಿವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಎಂದೂ, ಶಿವಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ೧ ಮಹೇಶ್ವರ ಪೂಜೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮಹೇಶ್ವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ; ಆದಕಾರಣ, ನೀನು ಇಹಲೋಕದ ಫಲವನ್ನೂ, ಪರಲೋಕದ ಫಲವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ. ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಎಂಬ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿಗ

೧. ಇಲ್ಲಿ, ಮಹೇಶ್ವರ ಪೂಜೆಯಾದ ಶಿವಭಕ್ತರ ಪೂಜೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು, "ಆರಿಡುಮ್ ವೇಳ್ವಿ ಅರುಮರೈ ನೂಲವರ್, ಕೂರಿಡುಮ್ ಅಂದಣರ್ ಕೋಡಿಪೇರ್ ಉಣ್ಬದಿಲ್, ನೀರಿಡುನ್ ತೊಂಡರ್ ನಿನೈವಿನ್ ಪಯನಿಲೈ, ಪೇರೆನಿಲ್ ಓರ್ಪಿಡಿ ಪೇರುದು ಆಗುಮೇ", "ಅಗರ ಮಾಯಿರಮ್ ಅಂದಣರ್ಕ್(ಕು) ಈಯಿಲೆನ್ ಸಿಗರ ಮಾಯಿರಙ್ ಸೆಯ್ದು ಮುಡಿಕ್ಕಿಲೆನ್, ಪಗರು ಜ್ಞಾನಿ ಪಗಲೂಣ್ ಬಲತ್ತುಕ್ಕು, ನಿಗರಿಲೈ ಯೆನ್ಬದು ನಿಚ್ಚಯನ್ ತಾನೇ", "ಪಡಮಾಡಕ್ ಕೋಯಿಟ್ರ್ ಪಗವಟ್ರ್ ಕೊನ್(ರು) ಈಯಿನ್, ನಡಮಾಡಕ್ ಕೋಯಿಲ್ ನಂಬರ್ಕ್ಕಙ್(ಗು) ಆಗಾ, ನಡಮಾಡಕ್ ಕೋಯಿಲ್ ನಂಬರ್ಕ್ಕೊನ್(ರು) ಈಯಿಲ್, ಪಡಮಾಡಕ್ ಕೋಯಿಟ್ರ್ ಪಗವಟ್ರ್ಕ ತಾಮೇ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಮಂದಿರದ ಪದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಳಿವಿಲ್ಲದ ಭಗವಂತನ ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡುವಂತಾಗಲಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಪಾತ್ರೆ, ಸೀಸದ ಪಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ'' ಎಂದು ಅರುಳಿದರು.

ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ರಸವಾದ ಮಾಡುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಬೆಳ್ಳಿ, ತಾಮ್ರ, ಕಬ್ಬಿಣ, ಸೀಸ, ಹಿತ್ತಾಳೆ, ಕಂಚು, ತರಾ ಮುಂತಾದ ಲೋಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ಶಬ್ದಮಾಡುವಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಳು. ಹಾಗೆ ತಂದು ಇಟ್ಟ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಲೋಹಗಳೆಲ್ಲದರ ಮೇಲೂ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು [1] ತಿರುನೀರು (ಭಸ್ಮ) ಎರಚಿ, 'ಇವೆಲ್ಲವೂ ಚಿನ್ನವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇವುಗಳನ್ನು ನೀನು ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತೆಗೆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಚಿನ್ನವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ; ಆ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಭಗವಂತನ ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಎರಕಹೊಯ್ಯುವವಳಾಗು'' ಎಂದರು. ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್, "ಎம்பெருಮಾನೇ! ನೀವು ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುವಮುದು (ಭೋಜನ) ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಬೆಳಗಾಗುವ ಮುನ್ನ ಹೋಗುವಿರಂತೆ'' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೆಯವರನ್ನು சிறிதும் ಅಗಲದವರಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ಪೆರುಮಾನಾರ್ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದೆ, "ನಾವು ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸಿದ್ಧರು'' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮರೆಯಾದರು [2].

ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಲೋಹಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿಡಲು ಚಿನ್ನವಾಗುವುದು

ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್, ಇಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಬಂದವರು ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ನೃತ್ಯ ಆಡುವ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳೇ ಎಂದು ಅರಿತಳು; ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಗುಂದಿದಳು; ಆದರೆ ಅವರು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದರು ಎಂದು

---

1. ಇಲ್ಲಿ, 'ಮದ್ದು ಬಳಿದು ಪವಿತ್ರ ಕೈಯಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದರು' ಎಂದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ಪೂವಣ ಮದನಿರ್ ಪೊಲಿನ್ದಿರುನ್ ದರುಳಿತ್, ತೂವಣ ಮೇನಿ ಕಾಟ್ಟಿಯ ತೊನ್ಮೈಯುಮ್" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ ಕೀರ್ತ್ತಿತ್ ತಿರುವಗವಲ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು; ನಂತರ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಹಗಳನ್ನು ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟವಿಟ್ಟಳು. ಆಣವಮಲದ ಬಲಗೆಟ್ಟು ಭಗವಂತನ ಪಾದದ ನೆರಳನ್ನು ಸೇರಿದವರು ಶಿವನಾಗಿ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಲೋಹಗಳು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಸೇರಿದೊಡನೆ, ಕಲ್ಮಶ ನೀಗಿ ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಬದಲಾದವು.

ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಎರಕಹೊಯಿಸುವುದು

ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದು ರೂಪವೂ ಇಲ್ಲದ [1] ಭಗವಂತನಿಗೆ ಒಂದು ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಎರಕಹೊಯಿಸಿದಳು; ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವನ ದಿವ್ಯರೂಪದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು "ಅಯ್ಯೋ! ಸುಂದರನಾದ ಪ್ರಭುವೇ (ಸುಂದರನಾಥನೇ) ಇವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಮುದ್ದಿಟ್ಟಳು; ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡದೆ ಇದ್ದ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ, ಉತ್ಸವವನ್ನೂ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನೂ ನಡೆಸಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ [2] ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು.

ಭಗವಂತನು ಗುರುತು ಮತ್ತು ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬೆಳಗುವುದು

ಪೊನ್ನನೈಯಾಳ್ ಆ ಭಗವಂತನ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಮುದ್ದಿಡಲು ಇಟ್ಟ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಉಗುರಿನ ಗುರುತನ್ನೂ, 'ಸುಂದರನಾದ ಪ್ರಭುವೇ' (ಹೇಮನಾಥರ್, ಸುಂದರನಾಥರ್, ತಿರುಪ್ಪೂವಣನಾಥರ್) ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕಾರಣದ ಹೆಸರನ್ನೂ ಭಗವಂತನು ಹೊಂದಿ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದಿಂದಾದ ದಿವ್ಯದೇಹವು ಬದಲಾಗಿ ತಕ್ಕ ರೂಪವಾಗಿ ಎದ್ದುಬಂದು ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಪದ್ಯ - 30
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 1885

1. ಇಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು "ಸೋಮಾಸ್ಕಂದ ಮೂರ್ತಿ" ಆಗಿದ್ದಾನೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಎಂಬುದು ಪರಾಶಕ್ತಿಯ ಸಾರೂಪ್ಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

೩೭. ಚೋಳನನ್ನು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿದ ಪಡಲಮ್

ಸುಂದರೇಶ ಪಾದಶೇಖರನ ಸ್ವಭಾವ

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ದೊಡ್ಡ ದೇವರುಗಳು ಹೊಗಳುವಂತೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ತರುವಾಯ, ಅವನ ಕುಮಾರನಾದ ರಾಜೇಶ ಪಾಂಡ್ಯನೂ, ಅವನ ಕುಮಾರನಾದ [೧]ರಾಜಗಂಭೀರ ಪಾಂಡ್ಯನೂ, ಅವನ ಕುಮಾರನಾದ [೨]ಪಾಂಡಿ ವಂಗಿಯ ದೀಪನೂ, ಅವನ ಕುಮಾರನಾದ [೩]ಪುರಂದರಸಿತ್ತನೂ, ಅವನ ಕುಮಾರನಾದ [೪]ಪಾಂಡಿವಂಗಿಯ ಪತಾಕನೂ, ಅವನ ಕುಮಾರನಾದ ಸುಂದರೇಶ ಪಾದಶೇಖರನೂ ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೊಬ್ಬರಾಗಿ ಪಾಂಡಿನಾಡನ್ನು ಆಳಿದರು.

ಇವರಲ್ಲಿ ಸುಂದರೇಶಪಾದಶೇಖರನೆಂಬ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತನಾಗಿ, ತನ್ನ ವೇಲಾಯುಧದಿಂದ ಸಾಮಂತ ರಾಜರೆಂಬ ಕಳೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಜೀವರಾಶಿಗಳೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹತ್ತು ರಥಗಳು, ನೂರು ಆನೆಗಳು, ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳು, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕಾಲಾಳುಗಳು ಎಂಬಿಷ್ಟನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇಷ್ಟು ಸೇನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ತಕ್ಕುದಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಉಳಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಕಿರೀಟ, ಕಂಠೀಹಾರ ಮೊದಲಾದ ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು; ಮುಗಿಲೆತ್ತರದ ಗೋಪುರ, ತಿರುಮಾಳಿಗೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ

೧. ರಾಜ ಗಂಭೀರ ಪಾಂಡ್ಯನ್ - ಇವನು ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುವಾಗ ತನ್ನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದವನು; ದೊಡ್ಡ ಶಿವ ಭಕ್ತ.

೨. ಪಾಂಡಿ ವಂಗಿಯ ದೀಪನ್ - ಇವನು ಪಾಂಡಿ ನಾಡನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಆಳಿದ ನಂತರ ಶಿವಪದವನ್ನು ಸೇರಿದವನು. (ವಂಗಿಯಮ್ - ವಂಶ).

೩. ಪುರಂದರ ಸಿತ್ತು - ಈ ಪಾಂಡ್ಯನು ಇಂದ್ರನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದವನು.

೪. ಪಾಂಡಿ ವಂಗಿಯ ಪತಾಕನ್ - ಇವನು ತನ್ನ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವನು.

ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಹಲವು ರತ್ನಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಿಸಿದನು; ಇನ್ನೂ ಇಂತಹ ಇತರ ಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಆಯಿರಮ್ ಪರಿಕ್ಕೋರ್ ಸೇವಕನ್ ಎಂಬ ಚೋಳನ ದಂಡಯಾತ್ರೆ

ಸುಂದರೇಶಪಾದಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೇನೆಯ ಸಣ್ಣತನವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ 'ಆಯಿರಮ್ ಪರಿಕ್ಕೋರ್ ಸೇವಕನ್' ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಚೋಳ ರಾಜನು ತಾನೇ ಗೆಲುವು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಹಸಮಾಡಿ, ವಂಚಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬಂದನು. ಸಮುದ್ರವು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ವಿವಿಧ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಚೋಳನ ಸೇನೆಗಳು ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನತ್ತ ಮುನ್ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮೀನವನ್ (ಪಾಂಡ್ಯನು) ತನ್ನ ಗೂಢಚಾರರಿಂದ ತಿಳಿದು, ವೇಗವಾಗಿ ಎದ್ದು, ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ಚಿನ್ನದಂತಹ ಕೆಂಪು ಜಟೆಯುಳ್ಳ ಪವಿತ್ರನೇ! ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯ ಬಲದಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳುವ ಅಡಿಯೇನನ ಬಲವನ್ನು ನೋಡದೆ, ನನ್ನ ಸೇನೆಯ ಸಣ್ಣತನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿ, ಚೋಳನು ತನ್ನ ಸೇನೆಯ ಬಲದಿಂದ ನನ್ನ ನಾಡನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಣಿಸಿದಂತಿದೆ. ಚೋಳನು ಅಪಾರವಾದ ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. ಆಗ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆಕಾಶದಿಂದ, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನೀನೇ ವಾಗೈ (ವಿಜಯದ) ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸುವಂತೆ ನಾವು ಬಂದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಖವು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕಂಡ ಕಮಲದ ಹೂವಿನ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಅರಳಿತು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಬಂದನು; ನಂತರ ಹಲವು ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ, ಸೇನೆಗಳು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು, ಕೊಲ್ಲಿಮಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಚೋಳನ ಸೇನಾಸಾಗರದ ಎದುರಿಗೆ ಹೋದನು.

ಚೋಳ ವೀರರಿಗೆ ವಳುದಿಯ ಸೇನೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು

ಚೋಳನ ದೊಡ್ಡ ಸೇನಾಸಾಗರಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಒಂದು ನದಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಹೋದ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸಣ್ಣ ಸೇನೆಯು, ಚೋಳನ ಯುದ್ಧವೀರರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಒಂದು ಮಹಾಸಾಗರದಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ಭಗವಂತನು ಬೇಡನ ರೂಪದೊಂದಿಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವುದು

ಮೇರು ಪರ್ವತವೆಂಬ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ವಾಸುಕಿಯೆಂಬ ಹೆದೆಯನ್ನು ಏರಿಸಿ, ತಿರುಮಾಲ್ ಎಂಬ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿ, ನಗೆಯೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದ ಕೂಡಲ್ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್, ಬೇಡನ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನ್ಯದ ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ಕೃಪೆ ತೋರಿದನು. ಆಗ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ದಂತದ ಓಲೆಯೂ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವೂ, ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ವೆಚ್ಚಿ ಹಾರ ಮತ್ತು ನವಿಲುಗರಿಯಿಂದಾದ ಹಣೆಯ ಅಲಂಕಾರದ ಹಾರವೂ, ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ದಂತದ ಕವಚವೂ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದವು. ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಷವುಂಡ ಆ ದಿನದಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವು ದೇಹವಿಡೀ ಹರಡಿದಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ ಪವಿತ್ರ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ವೇಲ್ ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಾವೇರಿ ನಾಡಿನವನಿಗೆ ಬಂದೊದಗಿದ ಯಮನಂತೆ ಅವನು ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ನಿಂತು ಕೃಪೆ ತೋರಿದನು.

ಚೋಳನು ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡುವುದು ಮತ್ತು ಭಗವಂತನು ಮರೆಯಾಗುವುದು

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಚೋಳನು ಕೋಪಗೊಂಡು, "ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವೀರನಾದ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎದುರಿಸಿದನು. ಬೇಡನ ರೂಪ ತಾಳಿದ ಶಿವನು, "ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀನು ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನಲ್ಲವೇ? ಎಣಿಕೆಗೆ ನಿಲುಕದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕುದುರೆಗಳಿಗೂ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಒಂಟಿ ಸೇವಕ" ಎಂದನು. ಆ ಮಾತುಗಳು ಸಿಡಿಲಿನ ಶಬ್ದದಂತೆ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ ಕೊರೆಯುವಂತೆ ಕೇಳಿ ನಿಂತ ಚೋಳನ ಎದುರಿಗೆ, ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯುವ ಮೋಡದಂತೆ ಶಿವನು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ವೇಲ್ ಆಯುಧವನ್ನು ಬಲಗಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಗರ್ಜಿಸಿ ಸೀಱಲು, ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನಾದ ಚೋಳನು ಭಯಪಟ್ಟು, "ಇನ್ನು ನಾವು ಈ ವೇಲ್ ಆಯುಧದಿಂದ ಸಾಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಬೇಡನ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬಂದ ಶಿವನು ಮರೆಯಾಗಿ ಕೃಪೆ ತೋರಿದನು [1].

1. ಇಲ್ಲಿ. "ವೇಡುವನಾಗಿ ವೇಂಡುರುಕ್ ಕೊಂಡು, ಕಾಡದು ತನ್ನಿಱ ಕರಂದ ಕಳ್ಳಮುಮ್" (ತಿರುವಾಸಗಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಚೋಳನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದು

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಸುಂದರೇಶ ಪಾದಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಚೋಳನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋದನು. ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಚೋಳನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು; ಆಗ ಬೇಡನನ್ನು ಕಾಣದಿರುವುದರಿಂದ ದುಃಖವೂ ಭಯವೂ ನೀಗಿ, ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಮಧುರೆಯವರೆಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಮತ್ತು ಚೋಳನು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದು

ಗಾಳಿಯಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆಂಕಿಯು ನಡೆದುಬಂದಂತೆ ಚೋಳ ರಾಜನಿಂದ ಬೆನ್ನಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಓಡುತ್ತಿರುವ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಮಧುರೆ ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿರುವವನಾಗಿ, ಮದವೇರಿದ ಆನೆಯಂತೆ ಮಡುವೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದ ಚೋಳನೂ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಮಧುರೆಯ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ೧ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಾತ್ರ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಕ್ಷೀರಸಾಗರವನ್ನು ಕಡೆದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಿಳಿಯ ಆನೆಯಂತೆ ಆ ಮಡುವಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದನು. ಚೋಳನು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಡೆಯುವುದು

ಸುಂದರೇಶಪಾದಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪಾತಾಳದವರೆಗೆ ಆಳವಾಗಿರುವ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತ ಚೋಳನ ಬಟ್ಟೆ, ಆಭರಣ, ಆಭರಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ಕಾಲಾಳು, ಕುದುರೆ, ಆನೆ, ರಥ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು; ನಂತರ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿ, ಆ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ನದಿಯು ಹರಿಯುವಂತೆ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ-೨೨

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-೧೯೦೭

---

೧. ಈ ಮಡುವು, 'ಕೊಂಡಾಳಿ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದೆ. "ಕೊಂಡಾಳಿ ಎನ್ನುವ ನಾಮವನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ಪಶ್ಚಿಮದ ಓಡೆ" ಎಂಬುದು ನಂಬಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್.

೩೮. ಉಲವಾಕ್ಕೋಟ್ಟೈ ಅರುಳಿಯ ಪಡಲಮ್

ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನನ ಸ್ವಭಾವ

ಪವಿತ್ರವಾದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಮತ್ತು ವೃಷಭ ಧ್ವಜವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ, ವೇದಗಳ ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ, ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿರುವ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ, ವೇಲಾಲರ್ ಕುಲದಲ್ಲಿ [೧] ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಒಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನು ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕೀರ್ತಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಾಡುವ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೃಪೆಯಂತಿರುವ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹೆಂಡತಿ ಧರ್ಮಶೀಲೈ ಎಂಬುವಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ವಂಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಆಚಾರದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಪ್ಪದವಳು; ತನ್ನ ಗಂಡನಲ್ಲದೆ ಇತರರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವಂತಹ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸ್ವಭಾವದವಳು; ಗಂಡನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅದ್ವಿತೀಯ ಸಂಗಾತಿಯಂತಿದ್ದವಳು.

ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್ ಹಲವು ನೇಗಿಲುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೃಷಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ, ರಾಜನು ಆರನೇ ಒಂದಂಶದಷ್ಟು ತನ್ನ ಕಪ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ, ಉಳಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಅನ್ನವನ್ನು ಬಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಭಕ್ತರು, ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೀಡುವ [೨] ಆರು ರುಚಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಾಕು ಸಾಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರಳಿನ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೋಡಿದಷ್ಟೂ ಚಿಲುಮೆಯ ನೀರು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನನ ಸಂಪತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಿತು.

ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್ ಬಡತನದಿಂದ ಬಾಡುವುದು

ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್ ತನ್ನ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತು ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ತನ್ನ ಮಧುರವಾದ ಗುಣದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕುಗ್ಗಲಾರನು ಎಂಬ

---

೧. ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್ - ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಧುರವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುವವನು: ಕಾರಣದ ಹೆಸರು. ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್ ಎಂಬುದು ದೇವರ ಪವಿತ್ರವಾದ ಹೆಸರೂ ಹೌದು. "ಕರುವೂರು ಆನಿಲೈ, ಅಣ್ಣಲಾರ್ ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲರೇ" ಎಂಬುದು ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ಅವರ ತೇವಾರಮ್.

೨. ಅರುಸುವೈ (ಆರು ರುಚಿಗಳು) - ಸಿಹಿ, ಹುಳಿ, ಖಾರ, ಕಹಿ, ಉಪ್ಪು, ಒಗರು ಎಂಬುವು. ನಾಲ್ವಗೈ ಉಂಡಿ (ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಆಹಾರ) - ಉಣ್ಣುವವು, ತಿನ್ನುವವು, ನೆಕ್ಕುವವು, ಕುಡಿಯುವವು ಎಂಬುವು.

ಅವನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಅವನ ನೀರಾವರಿ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಳುವರಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇಳುವರಿ ಕಡಿಮೆಯಾದುದನ್ನು ಕಂಡರೂ ಆ ಕೃಷಿಕನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ಬಡ್ಡಿಗೂ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುವ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ನಡೆಸತೊಡಗಿದನು; ತರುವಾಯ ಆ ಸಾಲವೂ ಸಿಗದೆ, ತಾನು ಕೈಗೊಂಡ ವ್ರತವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತ 'ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್' ಮಾಡುವುದೇನೂ ತಿಳಿಯದೆ, ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಇರಿಸುವ ಮೂಲಕ ದಂಡಿಸುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡನು. ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ದೇವರೇ ಭೂಮಿಯ ಇಳುವರಿಯನ್ನೂ, ಸಾಲ ಪಡೆಯುವುದನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಿ ತಡೆದರೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲವರು ಯಾರು? ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ವ್ರತವು ತಡೆಯುಂಟಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸದೆ ತಾನು ಉಣ್ಣದಿರುವುದನ್ನು ನಿಯಮವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ 'ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್', ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಖಿಯಾದ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಉಪವಾಸ ಬಿದ್ದು, ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಹುಣ್ಣಾಗಲು, ದೇಹವು ಹಸಿವೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಬಾಡಿತು.

ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್ ದೇವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ತರುವಾಯ, ಧರ್ಮದ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್', "ನಾಶವಾಗುವ ಈ ದೇಹದಿಂದ ನಮ್ಮ ವ್ರತವು ತಡೆಯುಂಟಾದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಪಡೆಯುವ ಫಲವೇನು? ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಜಿಸುವುದೇ ನಿರ್ಧಾರ" ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ದೇವತೆಗಳು ಬದುಕುವಂತೆ ವಿಷವನ್ನು ಅಮೃತವಾಗಿ ಉಂಡ ಅದ್ವಿತೀಯನೇ! ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯಭಕ್ತರ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವಂತೆ ನನ್ನ ನೀರಾವರಿ ಭೂಮಿಯ ಮತ್ತು ಒಣಭೂಮಿಯ ಇಳುವರಿಯು ಕುಗ್ಗಿ ಹಾಳಾಯಿತು; ಸಾಲ ಕೊಡುವ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ನಾನು ಅರಿಯೆನು; ಆದ್ದರಿಂದ, ಸಾಲ ಕೊಡಬಲ್ಲವರನ್ನು ತಾವು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು;"

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ದೇಹದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ [1]ಪಂಚಾದಿ ಎಂಬ ಅಂಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವೇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಪರಮಶಿವನ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯೊಂದು, "ವೇಲಾಣ್ ಕುಡಿಯ ನಾಯಕನೇ! ನೀನು ಅಂಜಬೇಡ! ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕೆಂಪಕ್ಕಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅಕ್ಕಿಯ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ; ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ತೆಗೆದಷ್ಟೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಿರುತ್ತದೆ; ನೀನು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪೂಜಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಶಿವಭಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡಿ ಇತರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡು; ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಆಕಾಶದಿಂದ ಮೊಳಗಿತು.

ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್ ಉಲವಾಕ್ಕೋಟ್ಟೈಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ಅಶರೀರವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು; ತಾನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಆನಂದದಂತೆ ತೆಗೆದಷ್ಟೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಅಕ್ಕಿಯ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು; ದೇವರು ಕರುಣಿಸಿದ [2]ಉಲವಾಕ್ಕೋಟ್ಟೈಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೂವು, ಗಂಧ, ಧೂಪ, ದೀಪಗಳಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತರಕಾರಿ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ, ಪಿತೃಗಳಿಗೂ, ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೂ, ಅತಿಥಿಗಳಿಗೂ, ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಮೋಡದಂತೆ

1. ಪಂಚಾದಿ: ಪಂಚಾಶತ್ ಎಂಬುದರ ರೂಪಾಂತರ. ಅದು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಪಠಿಸುವವರು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೇದದಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾದ ಐವತ್ತು ಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಮುಕ್ತಾಯ.

2. ಉಲವಾಕ್ಕೋಟ್ಟೈ - ಇದು, ತೆಗೆದಷ್ಟೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಅಕ್ಕಿಯ ಕೋಟೆ ಆಗಿದೆ.

ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ದಾನ ನೀಡಿ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬಡತನವೆಂಬ ರೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಕುಬೇರನಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಿಂಚಿನಂತಹ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವನ ಭಕ್ತರು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ವೇದ ಸಂಪನ್ನರು,
[೧]ಪಿತೃಗಳು, ದೇವರು, ಅತಿಥಿಗಳು, ಬಂಧುಗಳು, ಆಪ್ತರು,
ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೋಡದಂತೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ದಾನ ನೀಡಿ,
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ರೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಅಳಕಾಪುರಿಯ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಕುಬೇರನಂತೆ ಜೀವಿಸಿದನು.

ಹೀಗೆ ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಲಾನ್, ಬಹುಕಾಲ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಜೀವಿಸಿದ ನಂತರ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಶಿವಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಶಿವಪುರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಪದ್ಯ-೧೮
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-೧೯೨೫

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ತೆನ್ಪುಲತ್ತಾರ್ ದೈವಮ್ ವಿರುನ್ದೊಕ್ಕಲ್ ತಾನ್ ನೆನ್ಱಾಂಗ್(ಗು), ಐಮ್ಪುಲತ್ತಾ(ರು) ಓಮ್ಬಲ್ ತಲೈ" ಎಂಬ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್‌ನ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅಡಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ.

೩೯. ಮಾವನಾಗಿ ಬಂದು ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ನುಡಿದ ಪಡಲಮ್

ಧನಪತಿ - ಸುಶೀಲೆ

ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅಳಿಯದ ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್ ಎಂಬ ಮಧುರೈ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಧನಪತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕುಬೇರನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವನು. ಅವನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯೂ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಳೂ ಆದ ಸುಶೀಲೆ ಎಂಬವಳು ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬಹುಕಾಲ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಧನಪತಿಯು ತನ್ನ ಅಳಿಯನನ್ನೇ (ತಂಗಿಯ ಮಗನನ್ನೇ) ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಗನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಡಲು, ಅವಳು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಅನೇಕ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಪೋಷಿಸಿ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು.

ಧನಪತಿಯು ತಂಗಿಯೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ತೆರಳುವುದು

ಧನಪತಿಯು, ತನ್ನ ತಂಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹೆತ್ತ ಮಗನನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉಪಕಾರವನ್ನು சிறிதும் ಸ್ಮರಿಸದೆ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಆ ತಂಗಿಯೊಡನೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತೀರದ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ತಂಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡು, "ನಿನಗೆ ಅಹಂಕಾರ (ಗರ್ವ) ಏಕೆ? ನೀನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಪಾಪಿ! ನೀನು ನನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಮಗನಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಇಹಲೋಕ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದು" ಎಂದಳು. ಧನಪತಿಯು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು, "ಮರುಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಾದರೂ ಸಂತಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡುವಂತಹ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಅಳೆಯಲಾಗದ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಯನಿಗೇ ಹಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಕಠಿಣವಾದ [೧]ತಪೋಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು.

ದಾಯಾದಿಗಳು ಧನಪತಿಯ ಅಳಿಯನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ, ತಪೋಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ ಆ ಧನಪತಿಯ ಬರುವಿಕೆ ವಿಳಂಬವಾದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಅಳಿಯನು ಪಡೆದ ಸಂಪತ್ತು

---

೧. ತಪೋಮಾರ್ಗ - ಇಲ್ಲಿ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಯಾದಿಗಳು ಬಲವಾದ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಧನಪತಿಯ ತಂಗಿ ಮಧುರೈ ನಾಯಕನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಗಳು, ಆಳುಗಳು, ಆಭರಣಗಳು, ವಸ್ತುಗಳು, ಹಸುಗಳು, ಇತರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ದಾಯಾದಿಗಳು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಬಲವಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ, ಮಗನು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯು ಕುಗ್ಗಿಹೋಗಿ, "ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಆಧಾರವಾಗಿರುವವನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ; ಅವನೇ ನಮಗೆ ಆಶ್ರಯ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಂದೆಯೂ ತಾಯಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನೀವೇ ನಮಗೂ ತಾಯಿಯೂ ತಂದೆಯೂ ಆಗಿದ್ದೀರಿ; ನನ್ನ ಅಣ್ಣ, ತನಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ತನಗೆ ದತ್ತುಪುತ್ರನನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆಗಲೇ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿ, ಸಂಪತ್ತು, ಮನೆ, ಇತರ ವಸ್ತುಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇವನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದನು. ತರುವಾಯ, ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ದಾಯಾದಿಗಳು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಬಲದಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು; ಅಯ್ಯನೇ! ನಾನೋ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆ; ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವ ನನಗೆ ಇವನು ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ; ಇವನೂ ಒಳಿತು ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಹುಡುಗ; ನಮಗೆ ಒಂದು ಆಧಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಧರ್ಮಾತ್ಮರು ನಂಬುವ ಕರುಣೆಯ ಮಹಾಸಾಗರವೇ! ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿರುವ ನೀವು ಇವುಗಳನ್ನು ಅರಿಯೀರಾ?" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅತ್ತಳು.

ಒಂಟಿ ನಾನು ಒಂಟಿಯಾದ ನನಗೀ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ಇವನೂ ತಿಳಿಯುವ
ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಚಿಕ್ಕವನು ಬೇರೆ ಆಧಾರವನ್ನೂ ಕಾಣೆನು ಅಯ್ಯ !
ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಧರ್ಮಾತ್ಮರು ನಂಬುವ ಕರುಣೆಯ ಮಹಾಸಾಗರವೇ ! ಎಲ್ಲೆಡೆ
ಇರುವ ನೀನು ಅರಿಯೆಯಾ ಎಂದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವಾದ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಶಕ್ತನಾದ ಮಧುರೇಶನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬಳಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಧನಪತಿಯ ತಂಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ರಿಸಿದಳು.

ಭಗವಂತನು ಧನಪತಿಯ ತಂಗಿಯ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಅವಳಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಿಂದ ತಿಳಿಯುವ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಬಂದು, "ಕೇಳು ಹೆಣ್ಣೇ! ಬೆಳಗಾದ ನಂತರ ದಾಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೀನು ಅರಸನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ತಡೆದು ಧರ್ಮಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸು; ನಾವು ಬಂದು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಆ ಸುಳ್ಳು ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ನಿನ್ನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆ; ನೀನು ಹೋಗು" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ತಕ್ಷಣವೇ ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, "ನಾನು ಏನೇನೋ ಎಣಿಸಿ ಕೆಟ್ಟೆ! ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ದೇವರೇ ಬೆಂಬಲ ಎಂಬ ಗಾದೆಯನ್ನು ಅರಿತೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿ ಅಮ್ಮನವರ ಪತಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಂಡು ಮಗನೊಡನೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು; ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದಳು.

ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆ ದಾಯಾದಿಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಸಭೆಗೆ ಕರೆಯುವುದು

ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ, ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆ ಎದ್ದು ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲವಾಣನ ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಲುಪಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಗವಂತನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಕ್ರೂರವಾದ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೂಡಿ ಗೆದ್ದ ದಾಯಾದಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪಿ ಹಲವರು ಕೇಳುವಂತೆ, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಬೇಡಿ! ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಮುಂದಿಡಬೇಡಿ! ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದಲ್ಲದೆ ಸುಳ್ಳು ವ್ಯಾಜ್ಯದಿಂದ ಗೆದ್ದು ಹೋಗಲು ಬಿಡೆನು; ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ [೧]ಅರಸನ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ; ಧರ್ಮಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಹಿರಿಯರು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಹೇಳುವ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೇಳಿ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿನ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಡೆದಳು.

> ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕದಿರಿ! ಒಂದು
> ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಇಡದಿರಿ! ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದಲ್ಲದೆ
> ಸುಳ್ಳು ವ್ಯಾಜ್ಯದಿಂದ ಗೆದ್ದು
> ಹೋಗಲು ಬಿಡೆನು; ಹಲವರು ಕೇಳುವಂತೆ

೧. ಅರಸನ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಕರೆದರೆ ಮೀರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ರಾಜನು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾನೆ;
ಧರ್ಮಪೀಠವನ್ನೇರಿರುವ ಜ್ಞಾನಿಗಳು
ಒಪ್ಪಿದಂತೆ ಕೇಳಿ ನಮ್ಮ
ಹಕ್ಕಿನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿರಿ.

ಆಗ ಬಹಳ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ ದಾಯಾದಿಗಳು ಅವಳನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಬೈದು, ನೆಲಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಹೊಡೆದರು. ಅವಳು, ತನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ, "ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ! ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ!" ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಧರ್ಮಸಭೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಸಭಾಸದರಿಗೆ ತನ್ನ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದ ಸಭಾಸದರು ಸೇವಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು; ಧನಪತಿಯ ತಂಗಿ ಅವರೊಡನೆ ಹೋಗಿ ದಾಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು ನ್ಯಾಯಸಭೆಗೆ ಕರೆತಂದಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಾವೇ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ತೆರಳಿದ್ದ ಧನಪತಿಯಂತೆಯೇ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಮಾವನಾಗಿ ದಯಮಾಡಿಸುವುದು

ಅಲ್ಲಿ ಧನಪತಿಯಂತೆಯೇ ರೂಪಗೊಂಡು ದಯಮಾಡಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ರತ್ನದ ಕುಂಡಲಗಳು ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಬೀರಲು, ದಿವ್ಯ ಭುಜಗಳಲ್ಲಿ ತೋಳ್ಬಂದಿಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ದಿವ್ಯ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಣಿಗಳ ಹಾರವು ಕಂಗೊಳಿಸಲು, ದುಂಬಿಗಳು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಂದಾವರೆ ಹೂವಿನಂತೆ ನೀಲಮಣಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತವನ್ನು ಬೀಸಿಕೊಂಡು ಕೋಪದ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಸಿಂಹದಂತೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ನಡೆದುಬಂದರು. ಆಗ, ಅವರ ಮುಖವು ದಾಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಬಾಡಿದ ಕಮಲದಂತೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಮಗನನ್ನು ನೋಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಂದೇ ಅರಳಿದ ಕಮಲದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸ್ವರೂಪದೊಂದಿಗೆ ಭಗವಂತನು ನ್ಯಾಯಮಂಟಪವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವಾಗಲೇ, "ಇಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಲ್ಲವೇ! ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಲ್ಲವೇ! ರಾಜನ ನ್ಯಾಯದಂಡವು ಕ್ರೂರವಾಯಿತೇ! ವೇದ ಶಿವಾಗಮಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ದೇವರೂ ಇಲ್ಲವೇ! ಧರ್ಮವೂ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಡಗಿತೋ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೂರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಧರ್ಮಸಭೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಅರಸನಿಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೋ!
ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಲ್ಲವೋ!
ಶಬ್ದಮಾಡುವ ವೀರಕಡಗ ತೊಟ್ಟ ಅರಸನ ರಾಜದಂಡವು
ಕ್ರೂರವಾಯಿತೋ! ದೋಷರಹಿತ ಗ್ರಂಥಗಳು
ಹೇಳುವ ದೈವವೂ
ಇಲ್ಲವಾಯಿತೋ! ದೃಢವಾದ
ಧರ್ಮವೆಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತೋ!
ಎಂದು ಧರ್ಮಪೀಠವನ್ನು ಸೇರುವರು.

ಆಗ ಧನಪತಿಯ ಆಗಮನವನ್ನು ಕಂಡು ದಾಯಾದಿಗಳು ಮನಗುಂದಿ, ಅತೀವ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು, "ಗೆಲ್ಲುತ್ತೇವೆ" ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೋಬಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಹಿಂದೆ ಸುಳ್ಳು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಿಂದ ಗೆದ್ದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದು ನೆನೆದು ಭಯ ಮತ್ತು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ನಿಂತರು. ಮಾವನಾಗಿ ಬಂದ ಶಿವನು, ತನ್ನ ಅಳಿಯನನ್ನು ಮತ್ತು ತಂಗಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಕಂಠದಿಂದ ಅಗಲದ ಸಾಮವೇದವನ್ನು ಹಾಡುವವನಂತೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು, "ಅಯ್ಯೋ! ನೀವು ಬಡವರಾದಿರಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿ ದುಃಖಿಸಿದನು.

ಮಾವನಾಗಿ ಬಂದವನು ಅಳಿಯನನ್ನು, ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದ
ಧೂಳು ಬಿಡದ ಕೂದಲಿನವಳಾದ ೧ ತಂಗಿಯೊಡನೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಕಂಠದ
ಮೇಲೆ ಒಣಗದ ಸಾಮವೇದವನ್ನು ಪಠಿಸುವವರಂತೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು,
"ಬಡವರಾದಿರಲ್ಲಾ ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯಾ!" ಎಂದು ಅತ್ತು ನೊಂದನು.

ಆಗ ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆಯು ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಗನು ವೈಶ್ಯನಾಗಿ ಬಂದ ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ ಅತ್ತರು.

ವೈಶ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ಮಗನನ್ನು ಮತ್ತು ತಂಗಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಂತೈಸುವುದು

ವೈಶ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಕಣ್ಣೀರೆಂಬ ಕಡಲ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ, ತರುವಾಯ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ೨ ಐಂಪಡೈ

೧. ಧೂಳು ಬಿಡದ ಕೂದಲು - (ದಾಯಾದಿಗಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ತள்ளி ಉರುಳಿಸಿ ಹೊಡೆದುದರಿಂದ) ಮಣ್ಣು ಬಿಡದ ಕೂದಲನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆ. (ಧೂಳು-ಮಣ್ಣು.)

೨. ಐಂಪಡೈ - ಪಂಚಾಯುಧ ಎಂಬ ಒಂದು ಆಭರಣ. ರಕ್ಷಕ ದೇವನಾದ ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ನ ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಬಿಲ್ಲು, ಕತ್ತಿ, ಗದೆ ಎಂಬ ಐದು ಆಯುಧಗಳು.

ಎಂಬ ಆಭರಣವನ್ನು ಕಾಣೆನು; ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಾಣೆನು; ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ತೋಳಬಂದಿಯನ್ನು ಕಾಣೆನು; ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಲುಗಾಡುವ ಚುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಾಣೆನು; ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕಾಣೆನು; ಈಗ ಆಭರಣಗಳಿಲ್ಲದ ಬರಿಮೈಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡೆನು; ಅಪ್ಪಾ! ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಬಾಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಗುವಿನ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡರು?'.

ಐಂಬಡೈಯನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನು; ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಪಾದದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನು;
ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ಮದಾಣಿಯನ್ನು ಕಾಣೆನು; ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಲುಗಾಡುವ ಚುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಾಣೆನು;
ಮಿಂಚುವ ಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಕಾಣೆನು: ಬರಿಮೈಯನ್ನು ಕಂಡೆನು; ಅಪ್ಪಾ!
ಏನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಮಗುವಿನ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿದರು (ಎಂದು).

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮನಕರಗುವಂತೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತರು. ತಂಗಿಯ ಮತ್ತು ಮಗನ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರೆಸಿ ಕೈಯಿಂದ ಬೆನ್ನನ್ನು ಸವರಿ, "ದುಃಖಿಸಬೇಡಿರಿ! ನನ್ನ ಮುಂದೆ ೩ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ನೆನೆಯಬೇಡಿರಿ! 'ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನೆನೆಯದ ವಂಚಕ ದಾಯಾದಿಗಳ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಸೋತುಹೋಗುತ್ತದೆ! ನೋಡಿರಿ!" ಎಂದರು. ತಿರುಗಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡಿಯೂ, ನಂಬಿ ಇಟ್ಟವರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಯೂ, ಯಾಚಕರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೊಡದೆ ಲೋಭಿತನ ಮಾಡಿಯೂ, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಡ್ಡಿ ಪಡೆದೂ ಕೆಲವರು ಸಂಪಾದಿಸುವಂತೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೇ? ಅಲ್ಲ; ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನಮ್ಮ ವಸ್ತು ನಾಶವಾಗುವುದೇ?" ಎಂದರು.

ನಂಟಿನಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡಿಯೂ ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಹಾನಿ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ
ಒಳಸೇರಿ ಅಪಹರಿಸಿಯೂ, ಬೇಡುವವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡದವರಾಗಿಯೂ
ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಿ ಪಡೆದೂ ಕೆಲವರಂತೆ ಸಂಪಾದಿಸ
ಪಟ್ಟಿತೇ? ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನಮ್ಮ ವಸ್ತು ನಾಶವಾಗುವುದೇ? ಎಂದು.

ಸುಂದರವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಆಭರಣ; ಇದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಐದನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಭರಣವು ಐಂಬಡೈತ್ ತಾಲಿ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

೩. ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ನೆನೆಯಬೇಡಿರಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರೆತಿದ್ದೆ ಎಂದು ನೆನೆಯಬೇಡಿರಿ ಎಂದಾಗಲಿ, ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಸೋತುಹೋಗುವುದೋ ಎಂದು ನೆನೆಯಬೇಡಿರಿ ಎಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಕಾಂಡಮ್] 39. ಮಾವನಾಗಿ ಬಂದು ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ವಾದಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ 361

ತರುವಾಯ, ಮದುರೈಗೆ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನೆಲೆಸಿರುವ ದಿಕ್ಕನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕೈಗಳನ್ನು ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು, "ಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನು ಮಾರಿ ಕರುಣಿಸಿದ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕುಲದ ನಾಯಕನೇ! ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಈ ಧರ್ಮ ಸಭೆಯವರ ಮೂಲಕ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡು" ಎಂದು ಗೋಳಾಡಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು.

ಈ ರೀತಿ ಬಾಯಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಅತ್ತ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮೂರ್ತಿಯು ವಂಚಕರಾದ ದಾಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡಿದರು; ನಂತರ ನ್ಯಾಯ ಸಭೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅರಸನ ರಾಜದಂಡವೆಂಬ ದಾರದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಧರ್ಮವೆಂಬ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯೆಂಬ ತ್ರಾಸಿನ ಕೋಲನ್ನಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನೂ ದಾಯಾದಿಗಳ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನೂ ತೂಗಿ ನೋಡಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರಿ 1" ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಕರುಣಿಸಿದರು.

ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾತಿಗಳು ಇವರು ಧನಪತಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು

ನರೆತ ಮುದುಕ ಹುಲಿಯಂತಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸಭೆಯವರು ನಡುಗಿ, ಎರಡು ಕಡೆಯವರ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು 2 ಅನುವಾದ ಮಾಡಿ ಎರಡು ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ-ಉತ್ತರಗಳಿಂದ ಕೇಳಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತೂಗಿ ನೋಡಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು, "ದಾಯಾದಿಗಳ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಸುಳ್ಳು ವ್ಯಾಜ್ಯ" ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳಿದರು.

ದಾಯಾದಿಗಳು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಯಪಟ್ಟು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, "ಇವರು ಧನಪತಿ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅಲ್ಲ" ಎಂದರು.

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮೂರ್ತಿಯು ಅವರವರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹೇಳುವುದು

ಆಗ ದೇವರಾದ ಧನಪತಿ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತಟ್ಟಿ ನಕ್ಕು, ಅವರವರ ವಂಶದ ಹೆಸರೂ, ಬಿರುದೂ, ಜಮೀನೂ, ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಮಾವ, ಅತ್ತೆ, ದಾಯಾದಿಗಳು, ಅವರನ್ನು ಹೆತ್ತವರು, ಮಕ್ಕಳು, ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರು, ಹೆಂಡತಿಯರು, ನೆಂಟರು ಎಂಬುವವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ,

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಸಮನ್ ಸೆಯ್ದು ಸೀರ್‌ತೂಕ್ಕುಜ್ ಕೋಲ್‌ಪೋಲ್ ಅಮೈಂದೊರುಪಾಲ್, ಕೋಡಾಮೈ ಸಾನ್ರೋರ್ಕ್(ಕು) ಅಣಿ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

2. ಅನುವಾದಮ್ - ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಎತ್ತಿಹೇಳುವುದು.

ಅವರವರ ಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ, ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹಿಂದಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಪ್ಪದಂತೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ನ್ಯಾಯಸಭೆಯವರ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾತಿಗಳು ಸಭೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಜ್ಞಾತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇವರು ಆ ಧನಪತಿ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದರು. ಕೂಡಲೇ ದಾಯಾದಿಗಳು, "ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಸೋತಿತು; ಇದನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನು ತಿಳಿದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, "ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದೂ, "ಕೆರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಗನೆ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದೂ ಒಂದೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಬಿರುಗಾಳಿಯು ತಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಚದುರಿ ಓಡುವ ಮೋಡಗಳಂತೆ ಚದುರಿ ಓಡಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು.

ನ್ಯಾಯಾಲಯದವರ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ವಣಿಗಮೂರ್ತಿಯು ಮರೆಯಾಗುವುದು

ಆ ದಾಯಾದಿಗಳು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಭೆಯವರು, "ಧನಪತಿ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ದತ್ತುಪುತ್ರನಿಗೇ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಹೇಳಿ, ಅವರಿಂದ ಶಾಸನವನ್ನು ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ವಣಿಗಮಹಿಳೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಧನಪತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಬಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಹಲವರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮರೆಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ವಳುದಿಯು ವಣಿಗಬಾಲಕನಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಶಿವನ ಪಾದ ಸೇರುವುದು

ಇದನ್ನು ಸುಂದರೇಶ ಪಾದಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೇಳಿ, ಧನಪತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿಬಂದು ದಿಢೀರನೆ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುವಂತೆ ಮರೆಯಾದವರು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ವಣಿಗಬಾಲಕನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಲವು ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಶಿವನ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಚಿನ್ನದಿಂದ ನವೀಕರಿಸಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಶಿವನ ಪಾದದ ನೆರಳನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ಪದ್ಯ — 37
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ 1962

೪೦. ವರಗುಣನಿಗೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ

[೧]ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಆತ್ಮ, ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಬೆಂಕಿ, ಗಾಳಿ, ಆಕಾಶ ಎಂಬ ಎಂಟು ಭಾಗಗಳ[೨] ಸ್ವರೂಪನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು, ದೇಹ ಎಂಬ ಮೂರು ಕರಣಗಳಿಂದಲೂ ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವ ಉತ್ತಮ ಗುಣವುಳ್ಳವನು; ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಗೆದ್ದ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳವನು; ಸೂರ್ಯನಂತಹ ದೇಹಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನು; ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದ ನೂರು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಇಂದ್ರನಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವೈಭವವುಳ್ಳವನು. ಅವನು ವೇದ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, ಯಜ್ಞ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪದೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಚತುರ್ಮುಖನ (ಬ್ರಹ್ಮನ) ಹಾಗೆಯೂ, ಅಷ್ಟ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಿಂದ ಇಹಲೋಕದ ಸುಖವು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಚಕ್ರ ಮತ್ತು ಶಂಖವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ತಿರುಮಾಲನ (ವಿಷ್ಣುವಿನ) ಹಾಗೆಯೂ, ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಅಂತಃಕರಣಗಳು ಮುಂತಾದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ನಡತೆಯಿಂದಲೂ, ಸತ್ಯವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿತಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲೂ ತುಂಬಿರುವ ಶಿವನ ಹಾಗೆಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು

ಒಂದು ದಿನ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸಿ ಕಾಡು ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟಗಳಾದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಹೋಗಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುವ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಹುಲಿಗಳನ್ನೂ, ಉದ್ದವಾದ ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಚಾಚುವ ಆನೆಗಳನ್ನೂ, ಹಂದಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸುವವರೆಗೂ ಬೇಟೆಯಾಡಿದನು; ನಂತರ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಗಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವ ತನ್ನ 'ಕನವಟ್ಟಮ್' ಎಂಬ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ಕಾಡಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯ ಮಂಪರಿನಿಂದ ಬಳಲಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಲಗಿ

---

೧. ವರಗುಣನ್ - ಮೇಲಾದ ಗುಣವುಳ್ಳವನು; ಇವನನ್ನು ಒಂದನೇ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನೆಂದು ಕರೆಯುವರು.
೨. ಎಣ್ ಪಗುದಿ - ಅಷ್ಟ ಮೂರ್ತಮ್. "ಇರುನಿಲನಾಯ್ತ್ ತೀಯಾಗಿ ನೀರು ಮಾಗಿ ಇಯಮಾನ ನಾಯೆರಿಯುಜ್ ಕಾಟ್ರು ಮಾಗಿ, ಅರುನಿಲೈಯ ತಿಂಗಳಾಯ್ ಜ್ಞಾಯಿ ರಾಗಿ ಆಕಾಸ ಮಾಯಟ್ಟ ಮೂರ್ತ್ತಿ ಯಾಗಿ" ಎಂಬುದು ಅಪ್ಪರ್ ತೇವರಾಮ್.

ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮೇಲೆ ಆ ಕುದುರೆಯು ಕಾಲನ್ನಿಟ್ಟು ತುಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮರಣಹೊಂದಿದನು. ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಹಿಡಿಯುವುದು

ಆಗ ಕುದುರೆಯ ಕಾಲು ತಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ದೇಹವನ್ನು ಅವನ ಬಂಧುಗಳಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಂದು ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಖ್ಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದುಃಖಿಸಿ, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಚಿನ್ನದ ರಾಶಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಮೃತಪಟ್ಟವನ ದೇಹವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದಹನ ಮಾಡಿಸಿ, ಅಂತಿಮ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು. ಆದರೂ ಆ ಕೊಲೆಯ ಪಾಪವು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯಾಗಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ನೀಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ೧ ಐದು ಬಗೆಯ ಆಹಾರವನ್ನು ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದನು; ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಅರಳಿ ಮರವನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದನು; ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಹಸುಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಲು ಕೊಟ್ಟನು; ಅಘಮರ್ಷಣ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಹೋಮವನ್ನು ಮಾಡಿದನು; ಪಂಚಗವ್ಯವನ್ನೂ, ಹಸುವಿನ ಕೊಂಬು ಅದ್ದಿದ ತೀರ್ಥವನ್ನೂ ಸೇವಿಸಿದನು; ಹಲವು ಬಗೆಯ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆ ಪಾಪವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನೀಗದ ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗಿ, ತುಪ್ಪ ಸುರಿದ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಮೇಲೇಳುತ್ತಾ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಸುತ್ತುವರೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಹಿಂಸಿಸುವುದು

ಆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ; ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತದೆ; ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ; ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ; ಅಣುವಿನಂತೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗುತ್ತದೆ; ಕೋಪಗೊಂಡು

೧. ಐದು ಬಗೆಯ ಆಹಾರ - ಇವು ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುವ, ನೆಕ್ಕುವ, ಕುಡಿಯುವ, ನುಂಗುವ, ಜಗಿಯುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು.

ಕಾಂಡ] 40. ವರಗುಣನಿಗೆ ಶಿವ... ತೋರಿಸಿದ ಪಟಲ 365

ಆರ್ಭಟ ಮಾಡುವುದು; ಮುಂದೆಯೂ, ಹಿಂದೆಯೂ, ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದು; ನಗುವುದು; ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಜಗಿಯುವುದು; ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವುದು; ನಂತರ ಹತ್ತಿರ ಬರುವುದು; "ಪಾಪವನ್ನು ಕೊಡು" ಎಂದು ಎದುರಾಗಿ ವರಗುಣನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

ಆಗ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಲೆಬಿದ್ದ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆಯೂ, ರಾಹು ಎಂಬ ಹಾವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ತಂಪಾದ ಚಂದ್ರನಂತೆಯೂ ಕಳೆಗುಂದಿ, ಆನೆ ನುಂಗಿದ ಬೇಲದ ಕಾಯಿಯಂತೆ ತಿರುಳಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾದನು. ಮತ್ತೆ ಕೊಲೆಯ ಪಾಪವು ತೊಲಗದೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಂಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮಹಾರಾಜನೇ! ನೀನು ವ್ರತ ನಿಯಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಸಾವಿರದ ಎಂಟು ಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕು; ಈ ರೀತಿ ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ತೊಲಗುವಂತೆ ಶಿವನು ನಿನಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎಂಪೆರುಮಾನೇ! ತಾವು ಇಂದ್ರನ ಪಾಪವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಿರಿ! ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಹಾಪಾತಕವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದಿರಿ! ಅದೇ ರೀತಿ ಅಡಿಯೇನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೊಲೆಯ ಪಾಪವನ್ನೂ ತೀರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ, ಬುಡ ಕಡಿದ ಮರದಂತೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು; ನಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಸಾವಿರದ ಎಂಟು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸಿದನು.

ದೇವರು ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾಗಿ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಆಗ ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆಕಾಶದಿಂದ, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ; ಅಂತಹ ವಿಶೇಷತೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ಸಾವಿರದ ಎಂಟು ಬಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವೆ; ಅದರಿಂದ ನಾವು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆವು; ಇನ್ನು ನೀನು ಹೆದರಬೇಡ! ಕಾವೇರಿ ನಾಡಿನವನಾದ ಚೋಳ ರಾಜನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಬರುವನು: ನೀನೂ ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸುವೆ,"

ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಚೋಳನು ನಿನಗೆ ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡುವನು; ನೀನು ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವನಂತೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳವಾದ 1 ತಿರುವಿಡೈ ಮರುದೂರನ್ನು ತಲುಪುವೆ; ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವೆವು" ಎಂದು ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದಿವ್ಯಕೃಪೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ವರಗುಣನು ಚೋಳನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋಗುವುದು

ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಆತ್ತಿ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕಿರೀಟವುಳ್ಳ ಚೋಳನೊಬ್ಬನು ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಹುಲಿಯ ಧ್ವಜವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಮುದ್ರವೇ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಂತೆ ಭೇರಿಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು ಬಂದು ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಮೀನಿನ ಧ್ವಜವನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹಾಲಿನ ಕಡಲನ್ನು ಕಡೆಯಲು ಎದ್ದ ಮಂದರ ಪರ್ವತದಂತೆ ಎದ್ದು ಕಲಕಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು; ಆಗ ಚೋಳನ ಪಡೆಗಳು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಸೋತು ಓಡಿದವು. ಚೋಳನು ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಸೋತು ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ಓಡಿದನು. ಮೀನಿನ ಧ್ವಜವುಳ್ಳ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಹಾಗೆ ಓಡಿದ ಚೋಳನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋದನು.

೧. ತಿರುವಿಡೈ ಮರುದೂರ್ - ಇದು ಮೂವರು ತೇವರಮ್ ಹಾಡಿದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಸ್ಥಳ. ಈ ಸ್ಥಳವು ಉತ್ತರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ (ಶ್ರೀಶೈಲ) ಎಂಬ ಶ್ರೀಪರ್ವತಕ್ಕೂ, ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಪ್ಪುಡೈ ಮರುದೂರ್ ಎಂಬ ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಡೈಮರುದು ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯಿತು. ಈ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ಸ್ಥಳವೃಕ್ಷ 'ಮರುದು' ಆಗಿದೆ. (ಅರ್ಜುನ - ಮರುದು) ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪರಿವಾರ ಸನ್ನಿಧಿಗಳಾಗಿ ವಿನಾಯಕನ ಸನ್ನಿಧಿ ತಿರುವಲಂಜುಳಿಯಾಗಿಯೂ, ಮುರುಗನ ಸನ್ನಿಧಿ ಸ್ವಾಮಿಮಲೈಯಾಗಿಯೂ, ನಟರಾಜನ ಸನ್ನಿಧಿ ಚಿದಂಬರವಾಗಿಯೂ, ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ ಸನ್ನಿಧಿ ಆಲಂಗುಡಿಯಾಗಿಯೂ, ಚಂಡೀಶರ ಸನ್ನಿಧಿ ತಿರುಚ್ಚೇಯ್ಞಲೂರಾಗಿಯೂ, ಭೈರವ ಸನ್ನಿಧಿ ಶೀಕಾಳಿಯಾಗಿಯೂ, ನವಗ್ರಹ ದೇವಾಲಯ ಸೂರ್ಯನಾರ್ ಕೋವಿಲ್ ಆಗಿಯೂ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವುದು ಇದರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ವರಗುಣನು ತಿರುವಿಡೈ ಮರುದೂರಿಗೆ ತೆರಳಿ ಪೂಜಿಸುವುದು

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಚೋಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಓಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಜೇನುತುಪ್ಪ ಸುರಿಸುವ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವನ್ನೂ, ಕಮಲದ ಹೂವನ್ನೂ ಹೊತ್ತು, ಉಪ್ಪುನೀರಿನ ಹಿನ್ನೀರು ಸೂಳ್ಂದ ನೆಯ್ದಲ್ (ಕರಾವಳಿ) ಭೂಮಿಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಂತಹ ಮೀನಿನ ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ತಂಪಾದ ನೀರಿನ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು; [1] ಪೂಸತ್ತುರೈ ಎಂಬ ಆ ಘಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಆ ಕಾವೇರಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಸುವಾಸನೆಭರಿತ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಿದ ತಿರುವಿಡೈಮರುದೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಮಹಾ ಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು (ಶಿವನನ್ನು) ಪೂಜಿಸಲು ದೇವಾಲಯದ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ದಾಟಿ ಒಳಗೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಲಾಗದ ಪಾಶದ ಬಂಧನವೂ, ಕೊಲೆಯ ಪಾಪವೂ (ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವೂ) ಹೊರಗೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟವು. ಒಳಗೆ ಹೋದ ಪಾಂಡ್ಯನು ವೇದಗಳೆಂಬ ದುಂಬಿಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದು ಝೇಂಕರಿಸಲು, ದೈವಿಕ ತನ್ಮೈ ಹೊಂದಿದ ಇಡೈಮರುದಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಜೇನನ್ನು [2] ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ಕುಡಿದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಬೆಂಕಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಕರಗಿ, ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಮಾತೂ ಇಲ್ಲದೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ರೂಪವಾಗಿ (ಭಾವಪರವಶನಾಗಿ) ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಂತನು.

> ಶುರುದಿಚ್ ಚುರುಂಬು ಪುರಂಜೂಳ್ಂದು ಕುಳರತ್ ದೈವ
> ಮರುದಿಱ್ ಸಿರಂದ ಪೆರುಂದೇನೈಕ್ಕಣ್ ವಾಯುಂಗ್ ಕಾಂದು
> ಪರುಗಿಪ್ ಪಡಿಂದು ತಳಲ್ವಾಯ್ ವೆಣ್ಣೆಯ್ಪ್ ಪಾವೈ ಯೊಪ್ಪ
> ಉರುಗಿಚ್ ಚೆಯಲಱ(ರು) ಉರೈಯಱ(ರು)ಉಣರ್ ವಾಗಿ ನಿನ್ರಾನ್.

1. ಪೂಸತ್ತುರೈ - ಇದು ತೈ (ಪುಷ್ಯ) ತಿಂಗಳ ಪೂಸ (ಪುಷ್ಯ) ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಮರುದವಾಣರ್ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಪವಿತ್ರ ಕಾವೇರಿ ಘಟ್ಟವಾಗಿದೆ; ಇದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು. "ಪೂಶಮ್ ಪುಗುಂದಾಡಿಪ್ ಪೊಲಿಂದಳ ಗಾಯ, ಈಶನ್ ಉರೈಗಿನ್ರ ಇಡೈಮರು ದೀದೋ" (ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ತೇವಾರಮ್) ಎಂದೂ, "ಈಶನೆಂಬೆರು ಮಾನಿಡೈ ಮರುದಿನಿಲ್, ಪೂಶ ನಾಮ್‌ಪುಗು ತುಂಬುನಲ್ ಆಡವೇ" (ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ತೇವಾರಮ್) ಎಂದೂ ಬರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

2. ಇಲ್ಲಿ ಮರುದ ಮರದ (ಮತ್ತಿ ಮರದ) ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಪೆರುಮಾನನ್ನು (ಶಿವನನ್ನು) ಮರುದ ಮರದಲ್ಲಿರುವ ಜೇನುತುಪ್ಪವಾಗಿಯೂ, ವೇದದ ನಾದವನ್ನು ದುಂಬಿಗಳ ಝೇಂಕಾರವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. (ಮರದ ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿ ಜೇನುಗೂಡು ಕಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.) "ಅಂದ ಇಡೈಮರುದಿಲ್ ಆನಂದತ್ ತೇನಿರುಂದ, ಪೊಂದೈಪ್ ಪರವಿನಾಮ್ ಪೂವಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಯಾಮೋ" ಎಂಬುದು ತಿರುವಾಚಕಮ್. ಈ ಜೇನುತುಪ್ಪವು ನೆನೆದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಮಾತನಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡುವಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ.

ತರುವಾಯ, "ನಿರಾಮಯನೇ! ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ದಿವ್ಯ ನರ್ತಕನೇ! ನಾನ್ಮಾಡಕ್ ಕೂಡಲಿನಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿರುವ ಪರಾಪರನೇ! ರೆಪ್ಪೆಮಿಟುಕಿಸದ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಭಗವಂತನೇ! ಪಾರ್ವತೀ ರಮಣನೇ! ಪುರಾತನ ವಸ್ತುವೇ! ಅಖಿಲ ನಾಥನೇ! ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯೇ! ಮರುತವಾಣನೇ! ಸರ್ಪಭೂಷಿತ ಜಟಾಧಾರಿಯೇ!" ಎಂದು ಮಹಾಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹಲವು ಬಗೆಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದನು.

ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಪೂರ್ವದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಬಿಡುವುದು

ಆಗ ಶಬ್ದಾತೀತವಾಗಿ ನಿಂತ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ಪರಮಶಿವನು, ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾದ ದೊಡ್ಡ ಭುಜಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನೇ! ನಿನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಪೂರ್ವದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದೆ. ಆದಕಾರಣ, ನೀನು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಡ; ಪಶ್ಚಿಮದ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗು" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದನು.

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಗವಂತನು ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿರುವ ಇಡ್ಶೈಮರುದೂರನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ, ಅಗಲುವಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲೂ ಪದೇ ಪದೇ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಡುವವನಾದನು; ಆಗ ಅವನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಂಗಿ [೧]ಪಶ್ಚಿಮದ ಗೋಪುರವನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದನು; ಬೇರೆ ಹಲವು ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು [೨]; ತರುವಾಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಲೇ ಮಧುರೈಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

೧. ಪಶ್ಚಿಮದ ಗೋಪುರ - ಇದು ಪಾಂಡ್ಯನ್ ಗೋಪುರ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

೨. ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಇಡೈಮರುದೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅವನ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರವಾಹವೂ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಸೇವೆಯ ವೈಖರಿಯೂ ಅಳೆಯಲಾಗದಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು, "ಬಿಳಿಯ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಕಂಡು, ಕಳ್ಳನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಿಯೂ, ಓಡುವ ಹಲವು ನರಿಗಳ ಊಳೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಹರನನ್ನು ಹಾಡಿದವು ಎಂದು ಹಲವು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಿಯೂ, ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡಲು, ಈಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದವು ಎಂದು, ಕಾಸು ಮತ್ತು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಎರಚಿಯೂ, ಪೂಜಿಸುವ ಒಬ್ಬನು ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎಳ್ಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾಗ ಅದು ಅವನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ (ಕಾರಣ) ಎಂದು, ಕುಟ್ಟಿಕೊಂಡವನ ಎಂಜಲನ್ನು ತಿಂದೂ, ಮರುತ ವಟ್ಟದಲ್ಲಿ (ಇಡೈಮರುದೂರಿನಲ್ಲಿ) ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ, ತಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಈ ತಲೆಯೂ, ಬಿದ್ದಿರಲು...

ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಯಸುವುದು

ತರುವಾಯ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ದೋಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹೋಗಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ನ್ಯಾಯ ತಪ್ಪದೆ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಭಗವಂತನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ವೇದ, ಆಗಮ, ಪುರಾಣ, ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳೂ 'ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಶಿವಲೋಕ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ನೋಡಲು ಆಸೆಪಟ್ಟು, ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ (ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂದೇ) ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, "ಎಮ್ಪೆರುಮಾನೇ! ಏಳು ಜನ್ಮಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ನಿಮ್ಮ ಶಾಶ್ವತವಾದ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರು ಸುತ್ತುವರೆದಿರಲು, ತಾವು ಶಿವಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ವಂದಿಸಲು ಈ ದಾಸನು ಆಸೆಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡನು.

ತಿರುನಂದಿ ದೇವರು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಒಲಿದವರಾಗಿ, "ನಾವು ಇವತ್ತು ಆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತರಿಸಿ ಈ ಭಕ್ತನಿಗೆ ತೋರಿಸೋಣ" ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಆ ಶಿವಲೋಕವು ಅರಿತು, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಕಿರಣಗಳು ಮಿಂಚುಹುಳುವಿನಂತೆ ಮಂಕಾಗುವಂತೆ, ಕೋಟಿ ಚಂದ್ರರು ಮಹಾಬೆಳಕನ್ನು ಹರಡಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉದಯಿಸಿದಂತೆ, ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದು ಗೋಚರಿಸಿತು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಿರುನಂದಿದೇವರನ್ನು ಕರೆದು, "ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತನಾದ

"ಬೇಕು ಎಂ(ದು) ಮತ್ತೆ ಮತ್(ತೆ) ಬೇಡಿಯೂ, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಂಗಳದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರಲು, ಸಿಕ್ಕಿದವು ಎಂದು ನಾಯಿಯ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೂ, ಕಾಮ ಪ್ರವೇಶಿ(ಸಿ) ಉದುರಿದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಬೇವಿನಮರಗಳಿ(ಗೆ)ಲ್ಲಾ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಯೂ, ಇಷ್ಟಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಪರಮಶಿವನಿ(ಗೆ) ಎಂದು, ಗುಂಗುರುಕೂದಲಿನ ದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ, ದೊಡ್ಡ ಭಕ್ತಿಯ ವರಗುಣ ದೇವರು.." ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಿಡೈ ಮರುದೂರ್ ಮುಮ್ಮಣಿಕ್ ಕೋವೈಯ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

24

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಮ್ಮ ಲೋಕವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸಿದನು; ಆದಕಾರಣ, ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಿರುನಂದಿ ದೇವರು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ವಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದು ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ವಳುದಿ ಬಾ" ಎಂದು ಕರೆದರು. ಆಗ ವರಗುಣನು ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಎದ್ದು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ತಿರುನಂದಿ ದೇವರು, "ವರಗುಣನೇ! ತಿರುಮಾಲನು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮನು ವೇದ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಸಂಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಮಹಾತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಸೂರ್ಯನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಆಳುತ್ತಿರುವ ಶಿವಲೋಕವು ಇದೇ; ಇದನ್ನು ನೋಡುವೆಯಾಗ" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು.

ಶಿವಲೋಕದ ದೃಶ್ಯಗಳು

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಕರ್ಪೂರದ ಪರಿಮಳ ಬೀರುವ ತಂಗಾಳಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಮೊಗ್ಗುಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಅರಳಿ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ದೂರದವರೆಗೆ ಪರಿಮಳ ಬೀರಿ, ಲಕ್ಷ ದಳಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬಿಳಿ ಕಮಲದ ಹೂವುಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸುವ ತೊರೆಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ನದಿಗಳೂ, ದೇವಲೋಕದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಮಧುರವಾದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಸುರಿಸುವಂತೆ ಹಾಡುವ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳೂ, ವೀಣೆಯ ನಾದಗಳೂ, ಹೂವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ದುಂಬಿಗಳ ಸುಂದರವಾದ ಝೇಂಕಾರಗಳೂ, ನಾರದರೂ ತುಂಬುರರೂ ಹಾಡುವ ಮಧುರವಾದ ಸಂಗೀತಗಳಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳೂ, ಅಮೃತಮಯವಾದ ನೀರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬಾವಿಗಳೂ (ಮೆಟ್ಟಿಲು ಬಾವಿಗಳೂ), ಚಿನ್ನದ ಕಮಲಗಳಿರುವ ಕೊಳಗಳೂ, ದೇವ ಸ್ತ್ರೀಯರಾದ ಕೋಗಿಲೆಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಆಟವಾಡುವ ಹೂದೋಟಗಳೂ, ದೇವತೆಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಲೋಕಗಳೂ, ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಂತಹ ಅಮೃತಜಲ ತುಂಬಿದ ಕಂದಕವೂ, ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯೂ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಗೋಪುರಗಳೂ, ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ ಬೀದಿಗಳೂ, ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಲಾದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಅರಮನೆಗಳ ಸಾಲುಗಳೂ, ಅವುಗಳ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಸಾಲುಗಳೂ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಔತಣವಾಗಿ ಉಣ್ಣಲು ಇರುವ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಆಹಾರಗಳೂ, ವೀಣೆಯ ನಾದವೂ, ಬೆರೆಸಿದ ಗಂಧವೂ, ಚಿನ್ನದ ಹಾರವೂ, ನೃತ್ಯವೆಂಬ ಸಂಪತ್ತೂ, ಚಿತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯಂತಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ, ಉದ್ದವಾದ ಜಟೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ರುದ್ರರು ತಮ್ಮ ರುದ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯರ...

ಕಾಂಡ] 40. ವರಗುಣನಿಗೆ ಶಿವ...ತೋರಿಸಿದ ಪಡಲ 371

ರೊಡನೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಅರಮನೆಗಳ ಸಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಹಗೆತನ ಮತ್ತು ದುಃಖವನ್ನು ಮೀರಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದರು.

ಇಂತಹ ನೋಡಲರಿಯದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನಂದಿಯೆம்பெருமಾನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, "ಇದು ನಾನ್ಮುಗನ್ (ಬ್ರಹ್ಮ) ವಾಸಿಸುವ ಪದವಿ ಎಂದೂ, ಇದು ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಅಳೆದ ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ನ ಪತಿ (ಸ್ಥಾನ) ಎಂದೂ, ಇವು ಶಿವನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದ ರುದ್ರರ ನಗರಗಳೆಂದೂ, ಇವು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವ ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ವಾಸಿಸುವ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳೆಂದೂ" ಬೊಟ್ಟುಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು.

ತರುವಾಯ ಶಿವಭಕ್ತರ ಗುಂಪನ್ನು ಕೈಬೆತ್ತದಿಂದ ತೋರಿಸಿ, "ಇವರು, ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಭಗವಂತನ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಗುಡಿಸುವುದು, ಸಾರಿಸುವುದು, ನಂದನವನದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು, ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುವುದು, ಸುಗಂಧ ಧೂಪವನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ದೀಪ ಹಚ್ಚುವುದು, ಶಿವ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವುದು, ಶಿವನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಮುಂತಾದ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿವ ಸಾಲೋಕ್ಯ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ದಾಸ ಮಾರ್ಗದವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ."

"ಇವರು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ 1ಪಂಚಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಿ, ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಸಮನಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು ಶಿವಾಗಮದ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು, ಕಾಯಗಳ ಏಕಾಗ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಶಿವ ಸಾಮೀಪ್ಯ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪುತ್ರಮಾರ್ಗದವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ."

"ಇವರು, ಮೂಲಾಗ್ನಿಯನ್ನು ವಾಯುವಿನಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದವರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರಮಂಡಲವನ್ನು ಕರಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಪಿಂಗಳೆಗೂ ಇಡಾಕಲೆಗೂ ನಡುವಿರುವ

---

1. ಪಂಚ ಶುದ್ಧಿ - ಭೂತ ಶುದ್ಧಿ, ಆತ್ಮ ಶುದ್ಧಿ, ದ್ರವ್ಯ ಶುದ್ಧಿ, ಮಂತ್ರ ಶುದ್ಧಿ, ಲಿಂಗ ಶುದ್ಧಿ ಎಂಬುವು.

ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯ ಮೂಲಕ ಹರಿಯುವ ಅಮೃತವನ್ನು ಉಂಡು, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವೆ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಶಿವ ಸಾರೂಪ್ಯ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಸಹಮಾರ್ಗಿಗಳು ಇವರಾಗಿದ್ದಾರೆ."

"ಇವರು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿವಪದವನ್ನು அடைந்த ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಇಡುವುದು ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತಿ ಮತ್ತು ಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ವೇದದ ನಿಯಮದಂತೆಯೂ ಶಿವಾಗಮದ ನಿಯಮದಂತೆಯೂ ಪವಿತ್ರವಾದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದವರೂ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರೂ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪವಿತ್ರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕರ್ಮದ ಬಲವನ್ನು ಕಳೆಯುವವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶತರುದ್ರೀಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿದವರೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ, ಭಸ್ಮವನ್ನೂ ಧರಿಸಿದವರು ಯಾರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಗುಣವನ್ನೂ ಕುಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ಅವರನ್ನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಜನ್ಮವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿದವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಶಿವಜ್ಞಾನವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದವರೂ, ಶಿವತರ್ಪಣವನ್ನು ಮಾಡಿದವರೂ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿದವರೂ ಆಗಿ ಜನ್ಮವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿದ ಉತ್ತಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡಿದವರೂ, ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಷಡ್ರಸಗಳ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನ್ನು ನೀಡಿದವರೂ, 'ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ತಪಸ್ಸು' ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಾಡಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ದೇವಾಲಯವನ್ನೂ, ಇತರ ಪವಿತ್ರ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಅರ್ಚನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಭಸ್ಮ ಮುಂತಾದ ಶಿವಸಾಧನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಶಿವಪದವನ್ನು அடைந்த ನಿನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅರಸರಾಗಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಈ ರೀತಿ ನಂದಿ ಎಂಬೆರುಮಾನ್ ಬೆತ್ತದಿಂದ ತೋರಿಸಿ ಭಕ್ತರ ಸಮೂಹದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಬರಲು, ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕ್ರಮದಂತೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಂತು ಹಲವು ಬಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಬಂದನು; ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಂದಿ ಎಂಬೆರುಮಾನ್ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಮುಂದೆ ಕರೆತಂದು ಬಿಟ್ಟರು.

ಕಾಂಡಮ್] 40. ವರಗುಣನಿಗೆ ಶಿವ...ತೋರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ 373

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿರುವ ದೃಶ್ಯ

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವೇದಗಳೂ ಶಿವಾಗಮಗಳೂ ರೂಪತಾಳಿ ಎರಡು ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲೂ ನಿಂತು ಸ್ತುತಿಸಿದವು. ತುಂಬುರು ಮತ್ತು ನಾರದರು ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸಂಗೀತ ಹಾಡಿದರು. ದುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುವ ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಗಳಂತೆ ದೇವ ರಂಭೆಯರು ನರ್ತಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ದೇವತೆಗಳು ಸಮಯ ಸಿಗದೆ ದೂರದಲ್ಲೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿನಾಯಕ ದೇವರು, ಸ್ಕಂದ ದೇವರು ಮತ್ತು ವೀರಭದ್ರ ದೇವರು ವಂದಿಸಿ ನಿಂತು, ವಹಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ಮತ್ತು ನಾನ್ಮುಗನ್ (ಬ್ರಹ್ಮ) ತಮ್ಮ ಮುಂಚೂಣಿಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ, ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬದಿಗೆ ಸರಿದು ನಿಂತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನಿಂತರು. ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟ ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಲೋಪಗಳನ್ನು ನಡುನಡುಗುತ್ತಾ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತರು. ಬಾಗಿದ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನೂ ದಂಡವನ್ನೂ ಹಿಡಿದು, ಬಾಯಿಯನ್ನು ಜಗಿಯುತ್ತಾ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಭೂತಗಣಗಳ ನಾಯಕರೂ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಯಮದೂತರೂ, ತ್ರಿಶೂಲಧಾರಿಗಳಾದ ಶಿವಗಣಗಳ ನಾಯಕರೂ ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತರು.

ಅಮರರು, ಸಿದ್ಧರು, ಅಸುರರು, ಚಾರಣರು, ಕಿನ್ನರರು, ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳು, ಯಕ್ಷರು, ಭೂತಗಣಗಳು, ಗರುಡರು, ನಾಗರು, ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಗಣಗಳವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ನಿಂತರು. ಮುನಿಗಳು, "ಇನ್ನು ಬರುವ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಕರುಣಿಸು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಕರುಣಾಪೂರ್ಣವಾದ ಶಿವಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕುಡಿದು, ಮೈ ಜುಮ್ಮೆನ್ನಲು, "ಶಂಕರ! ಶಿವ! ಶಿವ!" ಎಂದು ಮೊಳಗುತ್ತಾ ಕೈಮುಗಿದು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಂತರು. ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರ ಅರ್ಹತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ, ಉಮಾದೇವಿಯರು ಮುಗುಳ್ನಗಲು, ಅಪಾರವಾದ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುವ ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿದ್ದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ವರಗುಣಪಾಂಡ್ಯನು ಕಂಡು ವಂದಿಸಿದನು; ಆಗ ಮಾತುಗಳು ತೊದಲಲು, ರೋಮಾಂಚನಗೊಳ್ಳಲು, ದೈವಕೃಪೆಯೆಂಬ ಕರುಣೆಯ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಅಲೆಯಿಲ್ಲದ ನದಿಯು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಅದರಲ್ಲಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪರಮಾನಂದವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಅಮೃತವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದನು.

ಮಾತುಗಳು ತೊದಲಲು, ಮೈಯ ರೋಮಗಳು ನಿಮಿರಿ ನಿಲ್ಲಲು,
ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ ಇನಿಯ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ
ಅಲೆಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸುವ ನದಿಯು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೇಲಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿ, ಹೇಳಲು
ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಆನಂದವೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಬಾಯಾರೆ ಸವಿದನು.

ಶಿವಲೋಕವು ಪಾಂಡ್ಯನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮರೆಯಾಗುವುದು

ತನ್ನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಅಂತಃಕರಣಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಯೇ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ಎದುರಿಗೆ ಕೃಪಾಸಾಗರವಾದ ಶಿವಲೋಕವು, ಆಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಮಧುರೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿತು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಉಮಾದೇವಿಯವರೂ ತಾವೂ ಹಿಂದಿದ್ದಂತೆಯೇ ದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು

ಅರಸರಿಗೆ ಅರಸನಾದ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು, ಆಗ ದೈವಿಕ ಕೃಪೆಯ ಪ್ರವಾಹವು ತನ್ನೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕೊಡನೆ ಪರಮಾನಂದದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುಳುಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆನಂದಭಾಷ್ಪಗಳು ತುಂಬಿ ಹರಿಯಲು, ನಾಲಿಗೆ ತೊದಲುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಸ್ತುತಿಸತೊಡಗಿದನು; "ನಾಯಿಯಂತಿರುವ ಈ ದಾಸನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಲೆಪಾಪದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ ತಾಯಿಯಂತೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ತೋರಿ ಆಟ್ಕೊಂಡವನೇ! ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು! ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಗೆ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿರುವ ನಾನೂ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ತದನಂತರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಈ ದಾಸನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ದರ್ಶನವಿತ್ತ ಕರುಣೆಯ ಬೆಟ್ಟವೇ! ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು! ಕರ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗದಂತೆ ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದವನೇ! ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು! ಏಳು ಬಗೆಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧದ ಉಗಮಗಳಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಜನ್ಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಈ ದಾಸನನ್ನು ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನೇ! ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು! ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ರೂರವಾದ ಅಪವಾದದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಚಂದ್ರ ವಂಶದವರ ಕಳಂಕವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿದವನೇ! ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು! ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಶಿವಲೋಕವಿದೆ ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಈಗ ಈ ದಾಸನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ

ಕಾಂಡಮ್] 40. ವರಗುಣನಿಗೆ ಶಿವ...ತೋರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ 375

ದೇವನೇ! ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ!'' ಎಂದು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಮಧುರವಾದ ದೈವಿಕ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿ, ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮುನಿಗಳ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವಿಕೆ

ಹೀಗೆಂದು ಅರುಹಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳನ್ನು ಇತರ ಮುನಿಗಳು ನೋಡಿ, ''ಹಿಂದೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಇಂದ್ರನ ದೋಷವನ್ನೂ, ಬಿಳಿಯಾನೆಯ ಶಾಪವನ್ನೂ, ಮಹಾಪಾಪ ಮಾಡಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ದೋಷವನ್ನೂ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಹರಿಸಿದರಲ್ಲವೇ! ಹಾಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿದ ಪರಮಶಿವನು ವರಗುಣನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿವಾರಿಸದೆ ತಿರುವಿಡ್ಶೈಮರುದೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿವಾರಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನು? ಇದನ್ನು ನಮಗೆ ಸಂಶಯ ತೀರುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು'' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, ''ಮುನಿಗಳೇ! ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ತಮ್ಮ ಮಧುರಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಭಕ್ತರು ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗದೆ, ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬ ದೈವಿಕ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ವರಗುಣನ ದೋಷವನ್ನು ತಿರುವಿಡ್ಶೈಮರುದೂರಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಹರಿಸಿದರು'' ಎಂದರು. ಆಗ ಮುನಿಗಳು 'ಒಳ್ಳೆಯದು' ಎಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನೆನೆದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಪರಮಾನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಆ ಮಧುರಾ ಮಹಾನಗರವು, ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಾಟಿಯಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಮಣಿಮಕುಟವಾಗಿ, ದೇವಲೋಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾಗಿ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಭೂಲೋಕದ ಶಿವಲೋಕ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಕೀರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು.

ಪದ್ಯ-68

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-2030

೪೧. ಸೌದೆ ಮಾರಿದ ಪಡಲಮ್

ಏಮನಾಥನು ಪಾಂಡ್ಯನಿಂದ ಸನ್ಮಾನ ಪಡೆಯುವುದು

ಬೇವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಇಂದ್ರನಂತೆ ವೈಭವದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಏಮನಾಥನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಯಾಳ್ ವಾದಕನು ಉತ್ತರ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದು ವಿಜಯದ ಬಿರುದುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಧುರೈ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅವನು, ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಿ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿ ಕೊಂಡಾಡಿ, ತನ್ನ ಯಾಳ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಶ್ರುತಿ ಮೀಟ್ಟಿ, ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತವೆಂಬ ಜೇನನ್ನು ರಾಜನ ಒಳಕಿವಿಗಳು ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಸುರಿಸಿದನು. ಆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸಿ ತಲೆದೂಗಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಏಮನಾಥನಿಗೆ ಹಲವು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಊಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿ, ತಂಗಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಲು, ಏಮನಾಥನು ಅತೀವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಏಮನಾಥನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನು ತಿಳಿಯುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಾಡಿದ ಸನ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೂ, ಹಿಂದೆ ಹಲವು ರಾಜರಿಂದ ಪಡೆದ ಬಿರುದುಗಳಿಂದಲೂ ಏಮನಾಥನು ಅತಿಯಾದ ಗರ್ವಗೊಂಡು, ತನ್ನೊಡನೆ ಸಂಗೀತ ಹಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾದ ಯಾಳ್ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅಹಂಕಾರಗೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನು ಅರಿತು ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದು, "ನಮ್ಮ ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಕರೆತನ್ನಿರಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆ ಸೇವಕರಿಂದ ಕರೆತರಲ್ಪಟ್ಟ ಬಾಣಭದ್ರನು ಪಾಂಡ್ಯನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಆಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ನೋಕ್ಕಿ, "ನೀನು ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ ಏಮನಾಥನೊಡನೆ ಹಾಡಲು ಸಮರ್ಥನೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಣಭದ್ರನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ಪಾಂಡ್ಯರ ಒಡೆಯನೇ! ಅಡಿಯೇನು ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕಲ್ಪದ ಬಲದಿಂದಲೂ, ಕೂಡಲ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೂ ಹಾಡಿ, ಆ ಏಮನಾಥನ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನೂ ಅಳಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ರಾಜನು,

೪೧. ಸೌದೆ ಮಾರಿದ ಪಡಲಮ್

"ನಾಳೆ ಬಂದು ಅವನೊಡನೆ ಹಾಡು; ಇಂದು ಹೋಗಬಹುದು" ಎಂದು ಕಾಲವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಬಾಣಭದ್ರನು ವರಗುಣನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಬಾಣಭದ್ರನು ಚಿಂತೆಗೊಂಡು ದೇವರಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ಬಾಣಭದ್ರನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಇರುವಾಗ ಹೇಮನಾಥನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೀದಿ, ಎರಡು ಬೀದಿಗಳು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ, ಹಲವರು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ, ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಬೀದಿಗಳು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಮಾತ್ರೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಗರ್ವದಿಂದ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಣಭದ್ರನು ಆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿ 'ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, "ಹೇಮನಾಥನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವ ರೀತಿ ಇದು, ಹೇಮನಾಥನು ಹಾಡುವ ರೀತಿ ಎಂಥದ್ದೋ! ನಾನು ನಾಳೆ ಸಂಗೀತ ಹಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಹೇಗೆ!" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪನೇ! ಅಡಿಯೇನಿಗೆ ಇಂದು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು" ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದನು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಸೌದೆ ಮಾರುವವನಾಗಿ ಬರುವುದು

ತರುವಾಯ, ಸತ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ತನ್ನನ್ನು ದುಃಖದಿಂದ ಬಂದು ಸೇರಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಬಾಣಭದ್ರನ ಶತ್ರುವನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ವಯಸ್ಸಾಗಿ ಕೃಶವಾದ ಸೌದೆ ಮಾರುವವನಂತೆ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದರು; ಆಗ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕೊಳೆ ತುಂಬಿದ ಹರಕು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟು, ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಬಿಳಿಯ ಚಂದ್ರನನ್ನೇ ತಂದು ಸಿಕ್ಕಿಸಿದಂತೆ ಬಾಗಿದ ಕುಡುಗೋಲನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ವೇದಗಳ ಮುಡಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸವೆದ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಹಳೆಯ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ವೀಣೆಯನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ನೇತುಹಾಕಿ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಾ ಮರದ ಸಣ್ಣ ಕಾಯಿಯನ್ನು ನೇತುಹಾಕಿ, ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಉದ್ದವಾದ ಜುಟ್ಟು ಸರಿಯುವಂತೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಂಬಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಎದ್ದುಬಂದರು. ಆ ಮಹಾ

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸೌದೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಉದ್ದವಾದ ಕೂದಲು ಉದುರಿ ಸವೆದು ತಗ್ಗಾಗಿರುವ ತಲೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಗಂಗೆಯೂ, ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಉಮಾದೇವಿಯೂ ಕಾಣದಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಸೌದೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು, ಮೂಳೆಗಳು ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಂಸವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೃಶವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡವರು ಪ್ರೀತಿ ಮೀರಿ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಮರುಗುವಂತೆ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಭೂದೇವಿಯು, ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲದಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಲು, ಪವಿತ್ರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಮೂಡಲು, ಪವಿತ್ರ ಬಾಯಿ குவிந்து ಆಯಾಸದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಕಲ್ಲಿನ ಹೊರೆಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಲಾರದವರಂತೆ ಒರಗಿಸುವರು; ಮಡುವಿನಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವರು; ಮತ್ತೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಪವಿತ್ರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು; ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೌದೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಶಾಖದಿಂದಾದ ಬೆವರು ನೀಗಲು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಮಧುರೈ ನಗರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವರಾದರು.

ಸೌದೆ ಮಾರುವವನಾದ ಭಗವಂತನು ಹೇಮನಾಥನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಆಗ ಸೌದೆ ಮಾರುವವನಾಗಿ ಬಂದ ಭಗವಂತನು, ಸೌದೆಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಬಂದು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ಹಲವು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಅರಮನೆಗಳು ತುಂಬಿದ ಬೀದಿಗಳನ್ನೂ, ಎರಡು ಬೀದಿಗಳು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ, ಮೂಲೆ ಮುಡುಕುಗಳನ್ನೂ, ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ವೇದಗಳನ್ನೂ, ತಿರುಮಾಲ್ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮ ಇವರ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೂ, ಹಗಲಿನ ಹೊತ್ತನ್ನೂ ದಾಟಿ ಹೋಗಿ ಹೇಮನಾಥನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿ ಹೋಗುವವರಾದರು.

ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ವರ್ಣನೆ

ಆಗ ಪ್ರಿಯಕರನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕರೆಯುವವರಂತೆ ನೈದಿಲೆಗಳು ಬಾಯಿ ಅರಳಲು, ಚಂದ್ರನು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಾ ಮೂಡಿಬಂದನು. ಪ್ರಾಣಸಖನ ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ ಮುಖ ಬಾಡುವಂತೆ ಕಮಲದ ಹೂವುಗಳು ಮುದುಡಿದವು. ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಈಜಿ ಹೋದನು. ಗಂಡು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಶಬ್ದ ಮಾಡದೆ, ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ಸೇರುವ ಮರಿಗಳನ್ನೂ ಹೆಣ್ಣು ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನೂ ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿ

...ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ದುಂಬಿಗಳು ಕಮಲವೆಂಬ ಹಾಸಿಗೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ನಿದ್ರಿಸಿದವು. ಕೋತಿಗಳ ಹಿಂಡುಗಳು ತೋಟಗಳನ್ನು ಸೇರಿ ನಿದ್ರಿಸಿದವು. ಮುಲ್ಲೈ (ಅರಣ್ಯ) ಭೂಮಿಯ ಗೊಲ್ಲರ ಹುಡುಗರು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹಸುಗಳ ಹಿಂಡುಗಳು ಕರುಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಮನೆಗಳತ್ತ ಮುಂದಾಗಿ ಹೋದವು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಾಲಕರು ತಮಿಳು ಅಕ್ಷರಮಾಲೆಯನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಓದುವ ಶಬ್ದವು ಅಡಗಿತು. ಭೂಮಿತಾಯಿಯು, ತಾನು ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಕಡಲೆಂಬ ಕರಿಯ ಉಡುಪನ್ನು ದೇಹದ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ನಿದ್ರಿಸುವಂತೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ಜಗತ್ತನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ವಿರಹದಿಂದ ನೊಂದ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನು ಹೂಬಾಣಗಳನ್ನು ನಾಟಿದನು.

ಉಮಾದೇವಿಯಾರ್, ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಬೆಳಗುವ ಹಣೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊಲದ ಕಲೆಯೆಂಬ ಬೊಟ್ಟು, ಕೆಂಪು ಆಕಾಶವೆಂಬ ಉಡುಪು, ಕತ್ತಲೆಯೆಂಬ ಕೂದಲು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಂಬ ಹಾರ ಇವುಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಸಂಜೆಯ ಸಮಯವು ಬಂದಿತು.

ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಹಣೆ, ಮೊಲದ ಕಲೆಯೆಂಬ ತಿಲಕವೂ, ಕೆಂಪಾದ
ಮೋಡದ ಉಡುಪೂ, ಮಯಃಕ್ಕುಣ್ಣ ಕತ್ತಲೆಯೆಂಬ ಕೂದಲು, ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಂಬ
ಹೊಳೆಯುವ ಹಾರವೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರಲು, ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಪರ್ವತರಾಜನ
ಮಗಳು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಬಂದಿತು ಸಂಜೆ.

ಸೌದೆ ಮಾರುವವನಾದ ಭಗವಂತನು ಮತ್ತು ಏಮನಾಥನು

ಸೌದೆ ಮಾರುವವನಾಗಿ ಬಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ತಾವು ಹೊತ್ತು ತಂದಿದ್ದ ಸೌದೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ ಒರಗಿಸಿಟ್ಟು, ಏಮನಾಥನ ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ಆಯಾಸವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡರು; ನಂತರ ಮಧುರವಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಹಾಡಿದರು. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ ಏಮನಾಥನು ಆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವವನು ಯಾರು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಸೌದೆ ಮಾರುವವನಾಗಿ ಬಂದ ಭಗವಂತನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತು, "ನೀನು ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು), ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿ

(ರೂಪವನ್ನು) ತಳೆದ ಭಗವಂತನು ಏಮನಾಥನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾನು ವೀಣಾವಿದ್ವಾಂಸನಾದ ಬಾಣಭದ್ರನ ಆಳು; ಆ ಬಾಣಭದ್ರನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯಲು ಬಹಳ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುವ ವೃತ್ತಿಯವನಾದೆನು. ಆ ಬಾಣಭದ್ರನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ಮಾಂಸಖಂಡಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕುಗ್ಗುವಂತೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುದುಕನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ! ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಅಯೋಗ್ಯನಾದೆ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟನು; ಆದಕಾರಣ, "ಅಯ್ಯಾ! ಒಣಗಿದ ಸೌದೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಮಾರಿಯಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡೆನು" ಎಂದರು. ಆಗ ಏಮನಾಥನು ಸೌದೆಯವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಏ ಸೌದೆಯವನೇ! ನೀನು ಮೊದಲು ಹಾಡಿದ ಆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಸೌದೆಯವನಾಗಿ ಬಂದ ಭಗವಂತನು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವುದು

ಸೌದೆಯವನಾಗಿ ಬಂದ ಅಯ್ಯನು, ಮಡುವಿನ ನೀರು ಬತ್ತಿದಂತಿರುವ ಉದ್ದವಾದ ಸೋರೆಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ, ಒಳಗಿನ ತಿರುಳು ಮತ್ತು ನೀರು ಬತ್ತಿಹೋದ ಗುಂಡಾದ ಸಣ್ಣ ಸೋರೆಕಾಯಿಯೆಂಬ ಬುರುಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದಂಡವನ್ನೂ, ಅತ್ಯಂತ [೧] ನಿರಮ್ (ಲಕ್ಷಣ) ವನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಒಳ್ಳೆಯ ವೀಣೆಯನ್ನು ಎಡಭುಜದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಂತಿಯನ್ನು ಮೀಟಿ ಬಡಿದು ರಾಗವನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸಿ ನೋಡಿ, ಬಿರಡೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಂತಿಯನ್ನು ಬಿಗಿದು, ಕತ್ತಲಿನಿಂದ ಜೇನು ಸುರಿದಂತೆ ಹರಡುವಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸಿ, ಸ್ವರಗಳು ಏಳುವ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆರಳು ಹೋಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಏಳು ಸ್ವರಗಳಿಗೂ ಮೊದಲಾಗಿರುವ [೨] ಏಳು ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಏಳುವ [೩] ಸಾದಾರಿ ರಾಗವನ್ನು [೪] ಅಸ್ಸೈಯನ್ನೂ

---

೧. ನಿರಮ್ - ಇದು ಐದು ವಿಧ. ಅವು, ಒಂಬತ್ತು ಮಾತ್ರೆ, ಎಂಟು ಸ್ಥಾನ, ಹತ್ತು ಕ್ರಿಯೆ, ಹದಿಮೂರು ಅಕ್ಷರ, ಐದು ವೃತ್ತಿ ಎಂಬುವು.

೨. ಏಳು ಸ್ವರ - ಅವು ಕುರಲ್, ತುತ್ತಮ್, ಕೈಕ್ಕಿಳೈ, ಉಳೈ, ಇಳಿ, ವಿಳರಿ, ತಾರಮ್ (ಸ, ರಿ, ಗ, ಮ, ಪ, ದ, ನಿ) ಎಂಬುವು.

೩. ಸಾದಾರಿಪ್ ಪಣ್ - ಮುಲ್ಲೈಪ್ಪಣ್; ಇದನ್ನು 'ದೇವಗಾಂಧಾರಮ್' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೪. ಇದು ಕೊಟ್ಟು, ಅಸ್ಸೈ, ತೂಕ್ಕು, ಅಳವು ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ತಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

(ಒಂದು ಮಾತ್ರೆಯಷ್ಟು ಹೊಡೆದು ಏಳುವ ತಾಳವೂ), ವೀದಿಪ್ ಪೋಕ್ಕುಮ್ (ನಗರ ಮುಂತಾದ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗುವುದೂ), ವರ್ಣವೂ (ಪೆರುವರ್ಣ, ಇಡೈ ವರ್ಣ, ವನಪ್ಪು ವರ್ಣ ಎಂಬುವುಗಳೂ), ತಿರಮುಮ್ (ಪಾಲೈಯಾಳ್ತ್ತಿರಮುಮ್) ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾಗುವ ತಂತಿಯ (ವೀಣೆಯ) ನಾದವೂ ಕಂಠದ ನಾದವೂ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಹಾಡಿದನು.

ಹಾಡುವಾಗ, ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅಳುವ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು, ಬಾಗಿದ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಹಣೆಗೇರುವುದು, ತಲೆ ನಡುಗುವುದು, ಕಣ್ಣುಗಳು ಆಡುವುದು, ಕುತ್ತಿಗೆ ಊದಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಚೀಲದಂತೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುವುದು, ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕ್ರಿಯಾ ದೋಷಗಳೂ, ಕಳೆಯಿಲ್ಲದ ಬಿಳಿ ನಾದ (ವೆಳ್ಳೋಸೈ), ಇನ್ನಾ ಓಸೈ (ಭೂತ ಕಿರುಚಿದಂತೆ ಹಾಡುವ ಶಬ್ದ), ಕೀಳೋಸೈ (ಕಳೆಯೂ ತಾಳವೂ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಮಂದ್ರ ಶಬ್ದ), ಒಡೆದ ಧ್ವನಿ, ಮೂಕ್ಕೋಸೈ (ಒಂದು ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಜಾರುವ ಶಬ್ದ) ಮುಂತಾದ ಕಂಠದ ನಾದದ (ಶಾರೀರ ನಾದದ) ದೋಷಗಳೂ, ಒಂದು ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡುವಾಗ ಬೇರೊಂದು ರಾಗಕ್ಕೆ ಜಾರಿ ನಿಂತು ಧ್ವನಿಸುವುದು, ಮಿತಿಮೀರಿದ ಒಂದು ಶಬ್ದವು ಹೋಗಿ ಹಲವು ಶಬ್ದಗಳಾಗಿ ಬರುವುದು, ಓಸೈ ಪುರಿದಲ್ (ಕಾಗೆ ಕೂಗಿದಂತೆ ಕೂಗುವುದು), ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರೆಳೆದು ನೆಗೆಯುವುದು ಮುಂತಾದ ಹಾಡುವ ಕ್ರಿಯಾ ದೋಷಗಳೂ, ಇತರ ದೋಷಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಡಿದನು.

ವಯಿರುಗುಳಿಯ ವಾಂಗಲ್ ಅಳುಮುಗಜ್ ಕಾಟ್ಟಲ್ ವಾಂಗುಞ್
ಸೆಯಿರರು ಪುರುವಮ್ ಏರಲ್ ಸಿರನಡುಕ್ ಕುರಲ್ಕಣ್ ಣಾಡಲ್
ಪಯಿರರು ಮಿಡರು ವೀಂಗಲ್ ಪೈಯೆನ ವಾಯಜ್ ಕಾತ್ತಲ್
ಎಯಿರದು ಕಾಟ್ಟಲ್ ಇನ್ನ ಉಡಟ್ರೊಳಿಲ್ ಕುಟ್ರಮ್ ಎನ್ಬ.

ವೆಳ್ಳೈ ಕಾಗುಳಿ ಕೀಳೋಸೈ ವೆಡಿಕುರಲ್ ನಾಸಿ ಇನ್ನ
ಎಳ್ಳಿಯ ಎಳಾಲಿನ್ ಕುಟ್ರಮ್ ಎರಿಂದುನಿನ್(ರು) ಇರಟ್ಟಲ್ ಎಲ್ಲೈ
ತಳ್ಳಿಯ ಕಳಿಪೋಕ್(ಕು) ಓಸೈ ಇಳೈತ್ತಲ್ನೆಟ್ಟುಯಿರ್ಪ್ಪುತ್ ತಳ್ಳಿತ್
ತುಳ್ಳಲ್ಎನ್ ರಿನ್ನ ಪಾಡಟ್ ರೊಳಿಕುಟ್ರಮ್ ಪಿರವುನ್ ತೀರ್ತ್ತೇ.

ದೋಷಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹಾಡುವಾಗ ಬರೆದ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಅಲುಗಾಡದೆ ಇದ್ದು. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೀಳುವ 'ಇಳುಮ್' ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ಜಲಪಾತದ ನಾದ, ಮದ್ದಳೆಯ ನಾದ, ಕಂಚಿನ ವಾದ್ಯಗಳ ನಾದ, ಬಲಮ್ಬುರಿ ಶಂಖುವು ಮೊಳಗುವ ನಾದ, ದುಂಬಿಗಳ ಝೇಂಕಾರದ ನಾದ ಮುಂತಾದ

ಕಂಠಧ್ವನಿಯ ಗುಣಗಳೂ, ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಬೀಳುವ ಎಲೆಯ ಬೀಳುವಿಕೆ, ಮೀಂಚುಳ್ಳಿ ಪಕ್ಷಿಯು ಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಬೀಳುವಿಕೆ, ಮುಂತಾದ ಇವುಗಳಂತಹ ಹಾಡಿನ ಗುಣಗಳೂ [೧] ಹೊಮ್ಮುವಂತೆ ಪಡುತ್ತಲ್, ನಲಿತಲ್, ಎಡುತ್ತಲ್ ಮುಂತಾದ ನಾದಗಳಲ್ಲಿ ತುಳ್ಳಲ್, ತೂಂಗಲ್, ಮೆಲಿತಲ್ ಎಂಬ ಸಂಗೀತಗಳು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅಮೃತದಂತಹ ಹಾಡಿನ ನಾದವೂ, ಸಂಗೀತದ ನಾದವೂ ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಗೀತದ ಔತಣವನ್ನು ನೀಡಿದನು.

ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ ಕಮಲದಲ್ಲಿರುವವನು ಅರಿಯದ ವಿಕಿರ್ತನು
ಅರಸನಾಗಿ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದನು, ಆಹಾ!
ಅರಸನಾಗಿ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಆತನು ನನ್ನ
ದೋಷಪೂರಿತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು, ಆಹಾ!

ಹಾಡುವ ವೇದಗಳೂ ತಿಳಿಯದ ಪರಮನು
ಕೂಡಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಗುಡಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು, ಆಹಾ!
ಕೂಡಲ್‌ನಂತೆಯೇ ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲೂ
ನೃತ್ಯದ ರಂಗವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದನು, ಆಹಾ!

ನೀಲವರ್ಣನು ಅರಿಯದ ನಿರ್ಮಲನು
ಆಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದನು, ಆಹಾ!
ಆಲವಾಯ್‌ನವನು ಹೂವಿನ ಸುವಾಸನೆಯ
ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು, ಆಹಾ!

ಗಾಯಕರ ನಾಯಕನಾದ ಪಾಣಭದ್ರನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ [೨] ಹದ್ದು ಮತ್ತು ಅದರ ನೆರಳಿನಂತೆ ಯಾಳ್‌ನ ನಾದವು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಂತೆ ಹಾಡಿದ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತದ ಜೇನು, ದೇವತೆಗಳ

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ದುಂಬಿಯ ಝೇಂಕಾರವೂ, ಕಂಚಿನ ನಾದವೂ, ಮೀಂಚುಳ್ಳಿಯ ಆಕಾಶದ ನಿಲುವೂ, ಬಿದಿರೆಲೆಯ ಬೀಳುವಿಕೆಯೂ, ಜಲಪಾತದ ಶಬ್ದವೂ, ಮದ್ದಳೆಯ ಮೊಳಗುವಿಕೆಯೂ, ಬಲಮುರಿ ಶಂಖದ ಶಬ್ದವೂ, ಕಾಡುಬೆಕ್ಕಿನ ಸಂಯೋಗವೂ ಇನ್ನಿತರ ನಾದಗಳೊಂದಿಗೆ ನುಡಿಸುವ ಕಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡಮ್‌ನ ಸಾಲುಗಳೂ ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

೨. ಹದ್ದು ಮತ್ತು ಅದರ ನೆರಳಿನಂತೆ - ಹದ್ದು ಹಾರುವಾಗ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೇಲೇರಿಯೂ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಕೆಳಗಿಳಿದೂ ಹಾರುವುದನ್ನೂ ಹಾಗೆ ಹಾರುವಾಗ ಅದರ ನೆರಳು ಅದರೊಡನೆ ಸಾಗುವಂತೆ. ಇಲ್ಲಿ, ಕಂಠಧ್ವನಿಗೆ ಹದ್ದಿನ ಚಲನೆಯೂ, ಆ ಕಂಠಧ್ವನಿಯನ್ನು ಯಾಳ್‌ನ ನಾದವು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಹದ್ದಿನ ನೆರಳಿನ ಚಲನೆಯೂ ಉಪಮೆಯಾಗಿವೆ.

ಕಿವಿಯೆಂಬ ಕಾಲುವೆಯ ಮೂಲಕ ಹರಿದು, ರೋಮರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವಂತೆ ತುಂಬಿ ಅಮೃತಸ್ವರೂಪವಾದ ಅವರ ದೇಹವನ್ನು ಸಂಗೀತಮಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಆ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಮರಗಳೂ ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲ; ಸಮುದ್ರವೂ ಶಬ್ದಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಬೀಳುವ ಜಲಪಾತಗಳೂ, ನದಿಗಳೂ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ಭಗವಂತನು ಹಾಡಿದ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತವೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿದ ಎಲ್ಲವೂ ಬರೆದಿಟ್ಟ ಚಿತ್ರದಂತಾದವು.

ಭಗವಂತನ ದೇವಗಾನವನ್ನು ಕೇಳಿದ [1]ವಿದ್ಯಾಧರರಲ್ಲಿ (ವಿಂಜೈಯರ್) ಕೆಲವರು ವೀಣೆಯು ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿಬೀಳುವಂತೆ ಸೋತುಹೋಗುವರು; ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಮೀಟಿ ಹೊಮ್ಮಿಸುವ ಯಾಳ್ (ವೀಣೆ) ತಂತಿಯ ನಾದವೂ ಮತ್ತು ಗಂಟಲಿನ ನಾದವೂ ಬೇರೆಯಾಗುವಂತೆ ಬೆವರಿ ನಿಲ್ಲುವರು; ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ನಾಚಿಕೆ ಒಂದು ಕಡೆ, ಸಂತೋಷ ಒಂದು ಕಡೆ ತಳ್ಳಲು, ನಾಲಿಗೆ ನಡುಗಲು, ಬುದ್ಧಿ ಮಂಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವರು; ಕಮಲದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಆ ಭಗವಂತನ ಪಾದಕಮಲಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇರುವವನಾದನು; ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವ ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ಪರಮಾನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಇರುವವನಾದನು; ಇಂದ್ರನು, "ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ದೇಹವಿಡೀ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ" ಎಂದು ದುಃಖಿಸತೊಡಗಿದನು.

> ಕಮಲದಲಿರುವವನು ಪರಮನ ಪಾದಕಮಲದಲಿರುವವನಾದನು; ಕಡಲಿನ
> ಮೇಲಿರುವವನು ಪರಮಾನಂದ ಸಾಗರದ ಮೇಲಿರುವವನಾದನು;
> ಪರಾಗವುಳ್ಳ ಕಮಲದ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಇಂದ್ರನು ದೇಹವೆಲ್ಲಾ
> ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದನು; ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನ ಗಾನವ ಕೇಳಿ.

ಮುನಿಗಳೂ, ಕಠಿಣ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವವರೂ, ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರೂ, ದೊಡ್ಡ ಸಿದ್ಧರೂ ಬಾಣಭದ್ರನ ದುಃಖವನ್ನೂ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಕ್ಷೀಣತೆಯನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವವನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ (ದೇವರ) ಸಂಗೀತವಾಗಿ ಮಾಗಿದ ಕರುಣಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ನದಿಯೊಡನೆ ಆನಂದಭಾಷ್ಪದ ಪ್ರವಾಹ ಹರಿಯಲು ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಭೂಲೋಕದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯಕೋಪದ ಕಾರಣವಾಗಿ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಸರಿದು ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಪತಿಯರನ್ನು ಸೇರಿ ಭೇದವಿಲ್ಲದ ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ

---

1. ವಿಂಜೈಯರ್ - ವಿದ್ಯಾಧರರು ; ಇವರು ಮಾಲಿಕಾಂಚನ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದವರು.

ಮುಳುಗಿದರು; ಮಹಿಳೆಯರು, ಸಂಪತ್ತು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಅರಸಿ ಬೇರೆ ನಾಡಿಗೆ ಅಗಲಿ ಹೋದ ತಮ್ಮ ಪತಿಯರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹರಿಸಿ, ಕಾಮರೋಗದಿಂದ (ವಿರಹದಿಂದ) ದೇಹ ಬಾಡಿ, ಮನಸ್ಸು ಕುಗ್ಗಿ ದುಃಖಿಸಿದರು.

ಹೆಡೆಬಿಚ್ಚಿ ಆಡುವ ಹಾವುಗಳೂ, ಹಲವು ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ ನವಿಲುಗಳೂ, ಆನೆಗಳೂ, ಸಿಂಹಗಳೂ, ಜಿಂಕೆಗಳೂ, ಹುಲಿಗಳೂ, ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ದ್ವೇಷಭಾವನೆಯುಳ್ಳ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ಸಂಗೀತದಿಂದ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧವಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಮರೆತು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಬೆರೆತು ಸೇರಿ ಸಂಗೀತವೆಂಬ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವು. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನೆಲವು ಸೀಳುವಂತೆ ಬಿಳಲುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕೊಂಬೆಗಳು ಒಣಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶವೆಂಬ ಒಂದೇ ಅರಿವುಳ್ಳ ಮರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶ್ರವಣಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು, ಮೃದುವಾದ ಚಿಗುರುಗಳನ್ನು ಒಡೆದು, ಹೂಗಳು ಅರಳಿ ಕಣ್ಣೀರು (ಮಕರಂದ + ನೀರು) ಸುರಿಸುತ್ತಾ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಜನರಂತೆ ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮುಖವರಳಿಸಿದವು.

ಹೀಗೆ ದೇವತೆಗಳೂ, ಮನುಷ್ಯರೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ಮತ್ತು ಇತರವುಗಳೂ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದ ಮನಸ್ಸು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕರಣಗಳೂ ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಡಗಲು, ಭಗವಂತನು ಹಾಡಿದ ಏಳು ಸ್ವರಗಳ ಮಯವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದವು. ಅದು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತವರ ಮನಸ್ಸು ಭಗವಂತನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಲೀನವಾಗುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸಾಮವೇದವನ್ನು ಹಾಡುವ ಪವಿತ್ರ ಕಂಠದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ 'ಸಾದಾರಿ' ರಾಗವೆಂಬ ದೇವಗಾನವು, ಚಲಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಚಲಿಸದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಭೂಲೋಕವನ್ನೂ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನೂ, ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ನುಂಗಿ ತನ್ನಮಯವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿ, ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ ಹೇಮನಾಥನ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ, ದೇಹವನ್ನೂ ಕರಗಿಸಿತು; ಆಗ ೧ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಕಿವಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಪಂಚವಿಷಯಗಳೂ ನಾದವಾಗಿಯೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅರಿವೂ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ಆಗಲು, ಅಳೆಯಲಾಗದ ನಾಲ್ಕು ಅಂತಃಕರಣಗಳೂ ಮನಸ್ಸೇ ಆಗಲು" ಎಂದು ಬರುವ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಹೇಮನಾಥನು ಬೆರಗಾಗಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾಣಭದ್ರನ ಆಳಾಗಿ ಬಂದು ಹಾಡಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಉರುವಲಿನ ಹೊರೆಯೊಡನೆ ಮರೆಯಾದರು[1].

ಹೇಮನಾಥನ ಆಶ್ಚರ್ಯ

ಉರುವಲು ಮಾರುವವನಾಗಿ ಬಂದ ಭಗವಂತನ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೆರಗಾದ ಹೇಮನಾಥನು, "ಇದು ನಾನು ಅರಿತ ಸಾಧಾರೀ ಪಣ್ (ರಾಗ) ಅಲ್ಲ; ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಇದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದವರಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವಗಾನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದವರು ದೇವರೇ ಹೊರತು ಇತರ ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿಸಲು ಶಕ್ತರೇ! ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಬಾಣಭದ್ರನಿಂದ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಮುದುಕನ ಸಂಗೀತವೇ ಹೀಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಬಾಣಭದ್ರನ ಸಂಗೀತವು ಎಂತಹದ್ದಿರಬಹುದು!" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು; ಕೂಡಲೇ ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಎದ್ದು, ತನ್ನ ಬಳಿ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ದಿಕ್ಕುತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವಂತೆ, ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಓಡತೊಡಗಿದನು. ಅವನ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೂ, ಆಭರಣಗಳೂ ಮತ್ತು ಇತರ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳೂ, ಯಾಳ್ (ವೀಣೆ) ಮತ್ತು ಯಾಳ್ ಕೋಲು (ವೀಣೆಯ ದಂಡ) ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಮರ್ಯಾದೆಯೂ ಮತ್ತು ಭಯವೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಒಂದು ಕಡೆ, ಗಾಯಕಿಯರು ಒಂದು ಕಡೆ, ಛತ್ರಿ ಒಂದು ಕಡೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ, ಸೇವಕರು ಒಂದು ಕಡೆ, ಗಾಯಕರು ಒಂದು ಕಡೆ ಧಾವಿಸಿ ಹೋಗಲು, ಹೇಮನಾಥನೂ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಓಡಿದನು.

ಬಾಣಭದ್ರನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಬಾಣಭದ್ರನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, "ಬಾಣಭದ್ರನೇ! ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆಯೇ ನಾವು ಇಂದು ಹೇಮನಾಥನ ಬಳಿ ಉರುವಲು ಮಾರುವವನಾಗಿ ಹೋಗಿ, 'ನಾವು ಬಾಣಭದ್ರನ ಆಳು' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸಂಗೀತ ಹಾಡಿ

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಮುರನ್ರೆಳು ಗಾನಮ್ ಮುಯನ್ರುವಾ(ದು) ಇಯ್ಯೆಂದ, ವಡ ಪುಲ ವಿಂಜೈಯನ್ ವೈಗಿಡತ್(ತು) ಅಗನ್ಕಡೈತ್, ತೆನ್ರಿಸೈಪ್ ಪಾಣನ್ ಅಡಿಮೈ ಯಾನ್ಎನಪ್, ಪೋಗಾ ವಿರಗುಡನ್ ತಲೈಕ್ಕಡೈ ಪೊರುಂದಿ, ... ಸಾದಾರಿ, ಉಲಗುಯಿರ್ ಉಳ್ಳಮುಮ್ ಒನ್ರುಪಟ್ ಡೊಡುಂಗ, ಇಸೈವಿದಿ ಪಾಡಿ ಇಸೈಪ್ಪಗೈ ದುರಂದ, ಕೂಡ‌ಱ(ಕು) ಇರೈಯೋನ್" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡದ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬಹುದು.

"ಗೆದ್ದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದೆವು" ಎಂದು ಕರುಣಿಸಿದರು. ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಅರುಳಿದ - ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ನೆನೆಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೃದಯವು ನಡುಗಿ, "ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಡಿಯೇನು ವೇದಗಳಿಗೂ ನಿಲುಕದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಇಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನೇ" ಎಂದು ಕಣ್ತೆರೆದು ಎದ್ದನು.

ಬಾಣಭದ್ರನು ಮಧುರೈ ನಾಯಕನನ್ನು ತಲುಪಿ ವಂದಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ, ಬಾಣಭದ್ರನು ಅಪಾರವಾದ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಹೋಗಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಅಂಜಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತು, "ಎಮ್ಪೆರುಮಾನೇ! ಕ್ರೂರವಾದ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೋ! ಸೌದೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ತಿರುಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರುವುದಕ್ಕೋ! ಕಮಲದ ಹೂವಿನಂತಹ ತಿರುವಡಿಗಳು ನೋಯುವಂತೆ ನಡೆದುಬಂದು, ಅಡಿಯೇನನ ಸಲುವಾಗಿ 'ಬಾಣಭದ್ರನ ಆಳು' ಎಂದು ತಕ್ಕುದಲ್ಲದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೋ! ಪಾಪಿಯಾದ ಅಡಿಯೇನು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನು; ಅಯ್ಯೋ! ಅಡಿಯೇನನ ಬಳಿ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪೇ ನಡೆದುಹೋಯಿತೇ! ಇದಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ! ತಿರುಮಾಲ್ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳ ಹೃದಯಗಳನ್ನೂ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವೇದಗಳ ತುದಿಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ನಿಂತು ಕರುಣಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಅರುಮೆಯ ತಿರುವಡಿಗಳು ದೀನನಾದ ನನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದವೇ! ಅಯ್ಯನೇ! ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ಅಡಿಯೇನನ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಸರಳವಾಯಿತೇ? ನಾದಾಂತವನ್ನು ಮೀರಿದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವೇ ದೇವರೀರು ಪವಿತ್ರ ರೂಪವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವರು. ಆ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವು ಇಂದು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾನವ ರೂಪವಾಗಿ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸೌದೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಪೆದ್ದನಾದ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಳತೆಗಾಯಿತೇ? ದೇವರೀರು ತಿರುಮುಡಿಯು ತಿರುಮಾಲ್ ಮತ್ತು ನಾನ್ಮುಗನ್ ಅವರಿಂದಲೂ ಅರಿಯಲಾಗದ್ದು; ಅರಿಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮುಕ್ತಾಯವಾದದ್ದು; ಆಕಾಶವನ್ನೂ ಅಂಡಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿದ್ದು; ಅದು ಇಂದು ಸಿರಿಯೇನನ ಸಲುವಾಗಿ ಸೌದೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿತೇ?" ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು.

ಬಾಣಭದ್ರನು ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ತರುವಾಯ ಬಾಣಭದ್ರನು, ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾದ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ತಲುಪಿ ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ ನಿಂತನು.

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಾಣಭದ್ರನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ, "ಉತ್ತರ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಏಳು ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾದ ಹೇಮನಾಥನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ" ಎಂದು ಸೇವಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು, ಅವರು ಹೇಮನಾಥನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಣದೆ ದುಃಖಿಸಿ ಹುಡುಕಿದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವರು, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಹೇಮನಾಥನು ನಿನ್ನೆಯವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು; ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನು ಉರುವಲು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಈ ಹೇಮನಾಥನ ಬಳಿ ಬಂದು, ತಾನು 'ಏಳು ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾದ ಬಾಣಭದ್ರನ ಆಳು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂಗೀತ ಹಾಡಿದನು; ಆಮೇಲೆ ನಡೆದ ವಿಷಯ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು; ಆ ಹೇಮನಾಥನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋದನು" ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸೇವಕರು ಧಾವಿಸಿ ರಾಜನ ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಆ ನೆರೆಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು.

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಸೇವಕರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಸಂದೇಹಗೊಂಡು ತನ್ನೆದುರು ನಿಂತಿದ್ದ ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಹೇಮನಾಥನು ಓಡಿಹೋದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ! ನೀನು ನಿನ್ನೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಏನು ಮಾಡಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಬಾಣಭದ್ರನು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಮಹಾರಾಜನೇ! ಅಡಿಯೇನು ನಿನ್ನೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ದುಃಖಕರವಾದ ನನ್ನ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿ, ಮರಳಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟೆನು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನಿನ್ನೆ ನನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, 'ನಾವು ನಿನಗಾಗಿ ಓಡಿ, ಉರುವಲು ಹೊತ್ತು, ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ ಬಳಲಿ, ನಿನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ಹೇಮನಾಥನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸಾದಾರಿ ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡಿ ಗೆದ್ದು, ಅವನನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟೆವು' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ನುಡಿದರು. ನಾನೂ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೆನು; ಇದೇ ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರ" ಎಂದನು.

ವರಗುಣನು ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಆನೆಯ ಮೇಲೇರಿಸಿ ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿಸುವುದು

ಆಗ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಸೇವಕರು ಹೋಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಮತ್ತು ಬಾಣಭದ್ರನ ಕನಸಿನ ಘಟನೆಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ, "ಇದು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಯೇ" ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಯಮನನ್ನು ಒದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ

ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಾಣಭದ್ರನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ವಿಷವನ್ನು ಅಮೃತವಾಗಿ ಉಂಡು ಕರುಣಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಕೃಪೆಯನ್ನೂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಹೊಗಳಿ, ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ವರಗುಣನು ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ತದನಂತರ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಬಾಣಭದ್ರನ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಅನೇಕ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ದೇವತೆಗಳೂ ಮುನಿಗಳೂ ತಿರುಮಾಲ್ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ತಮಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ವೀற்றிರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ತಮ್ಮ ಅರುಮೆಯ ಪಾದಗಳು ನೋಯುವಂತೆ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ, ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇವಕರಲ್ಲವೇ! ಆದಕಾರಣ, ನೀವು ನನ್ನ ನಾಯಕರು; ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದಾಸ. ಈ ಕ್ರಮವೇ ಅಲ್ಲದೆ, [೧]ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನನಗೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲ: ಇನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದಿದೆ, ಅದೇನೆಂದರೆ ಇಂದಿನಿಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಹಾಡುವುದೇ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಬಾಣಭದ್ರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಳುವುದು

ನಂತರ ಬಾಣಭದ್ರನು, ತನಗೆ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ನೀಡಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ, ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟು, ಗಾಯಕ ಬಂಧುಗಳೊಡನೆಯೂ ಅರಸನು ನೀಡಿದ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಡನೆಯೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿ ಅಪಾರವಾದ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ - ೭೦

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೨೧೦೦

೧. ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನನಗೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲ ಎಂದದ್ದು, ನೀವು ಹಿಂದಿನಂತೆ ರಾಜಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಹಾಡುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

42. ತಿರುಮುಖವನ್ನು ನೀಡಿದ ಪಟಲ

ಭಗವಂತನು ಭದ್ರನಿಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡುವುದು

ಬಾಣಭದ್ರನು, "ಇನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದು ಇದೇ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅಂದಿನಿಂದ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಹೋಗಿ ಮಾಗಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ಉದ್ಯೋಗವೂ ಇವನಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಬಡತನವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೂಡಲ್ ಸಿದ್ದರ್ ಸಹಿಸುವರೇ? ಸಹಿಸರು; ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಪಾಂಡ್ಯನ ಬೊಕ್ಕಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ತಂದು ಬಾಣಭದ್ರನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಇಡತೊಡಗಿದರು. ಕೆಲವು ದಿನ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲವು ದಿನ ರತ್ನಖಚಿತ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲವು ದಿನ ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲವು ದಿನ ಚಾಮರದ ಚಿನ್ನದ ಹಿಡಿಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲವು ದಿನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಚಿನ್ನದ ತಗಡುಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲವು ದಿನ ಹಲವು ಬಗೆಯ ರತ್ನಗಳ ರಾಶಿಗಳನ್ನೂ ಭಗವಂತನು ನೀಡಲು, ಬಾಣಭದ್ರನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬಾಣಭದ್ರನು ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಂಚುವುದು

ಆ ರೀತಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತನಗೆ ನೀಡಿದ ಕಳ್ಳನೂ ಮತ್ತು ತಾನೂ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ, ಬಾಣಭದ್ರನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕರಗಿಸಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸಿಯೂ, ರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸಿಯೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೂ, ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಬೇಡಿದವರಿಗೂ, ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಬರುವುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ வாழ்பವರಿಗೂ, ಇತರರಿಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನೀಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನು.

ಭಗವಂತನು ಬಾಣಭದ್ರನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದು

ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವನು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಬಾಣಭದ್ರನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ

ಕೈಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿ ಏನನ್ನೂ ಪಡೆಯದವನಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು; ಬೇರೆ ಬದುಕುವ ದಾರಿ ತಿಳಿಯದೆ ಬಡತನದ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹಸಿವಿನಿಂದ ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಾಡಿ ದುಃಖಪಡಲು, ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ನಿದ್ರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, "ಅಪ್ಪನೇ! ನಾವು ಪಾಂಡ್ಯನ ಚಿನ್ನದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ, ಆನೆಯು ತಿಂದ ಬೆಳವಲದ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ನಿನಗೆ ಕರುಣಿಸಿದೆವು; ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಸಂದೇಹಗೊಂಡು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಭಾವಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ; 'ಬೇರೆ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಒಳಗೆಯೇ ಬಿಡದೆ ನಿಂತು ಕಾಪಾಡುವಂತೆಯೂ, ಸನ್ಯಾಸಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರಿಗೆ ಹೊರಗಿರುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲುವಂತೆಯೂ ಒಳಕಾವಲೂ, ಭೇರಿಯ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಕಾಪಾಡುವ ಹೊರಕಾವಲೂ, ಮೀನಿನ ಲಾಂಛನವೂ ಇರುವಾಗ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದು ಅದ್ಭುತ! ಹೀಗೆ ಅಪಹರಿಸಿದ ಕಳ್ಳನು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲೂ ಅಡಗಿರುವ ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿರಬಹುದೇ! ಅರಿಯೆನೇ!' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ; ಕಳುವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಖಜಾನೆಯ ಕಾವಲುಗಾರರಿಗೆ ಕಠಿಣ ದಂಡನೆಯೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಚೇರಮಾನನಿಗೆ ಈಗ ನಾವು ಒಂದು ಓಲೆಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡುತ್ತೇವೆ; ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂದು ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿಂದ ನುಡಿದರು.

ಭಗವಂತನು ಬಾಣಭದ್ರನಿಗೆ ತಿರುಮುಗಮ್ ಕರುಣಿಸಿದ್ದು

ಕೂಡಲೇ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ವೇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿಂದ,

"ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಕೋಟೆಗಳುಳ್ಳ ಮಾಡಗಳಿರುವ ಕೂಡಲ್
ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಹಾಲಿನ ಬಣ್ಣದ ರೇಖೆಗಳುಳ್ಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳ
ಹಂಸಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿರುವ ಆಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ
ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವನಾದ ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತು
ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸುರಿಯುವ ಮೋಡದ ಹಾಗೆ ಕವಿಗಳಿಗೆ
ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಬೆಳಕು ಬೀರುವ
ದೊಡ್ಡದಾದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುವ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಛತ್ರಿಯ ಕೆಳಗೆ
ಯುದ್ಧದ ಕುದುರೆಯನ್ನು செலுத்தும் ಚೇರರಾಜನು ಕಾಣಲಿ !

ಗುಣದಿಂದ ವೀಣೆ ನುಡಿಸುವ ಪಾಣಭದ್ರನು
ತನ್ನಂತೆಯೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಾದವನ ಬಳಿಗೆ
ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುವುದು''

ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳ ವಿಶೇಷತೆಯುಳ್ಳ ೧ ತಿರುಮುಖದ ಪಾಶುರವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ೨ ಮರೆಯಾದರು. ಆಗ ಪಾಣಭದ್ರನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆದ್ದು, ಕುಣಿದು ಹಾಡಿ ಸಂತೋಷದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು.

ಪಾಣಭದ್ರನು ಮಲೆನಾಡನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಪಾಣಭದ್ರನು, ತಾನು ಪಡೆದ ತಿರುಮುಖವನ್ನು ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಿ, ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವೇಗವಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಹೊರಟನು; ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಲ್ಲೈ (ಅರಣ್ಯ) ಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ಕುರಿಂಜಿ (ಬೆಟ್ಟದ) ಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ಬಿಸಿಯಾದ ಹರಳು ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ದಾರಿಯುಳ್ಳ ಪಾಲೈ (ಮರುಭೂಮಿ) ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ದಾಟಿ, ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣುಗಳು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ತಾಗುವಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಲೆನಾಡನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ತಿರುವಂಜೈಕ್ಕಳಮ್

ಅಲೆಯುವ ಕಡಲನ್ನೇ ವಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಉಟ್ಟ ಮಲೆನಾಡೆಂಬ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ, ಆಕಾಶದೆತ್ತರಕ್ಕೆ ನಿಂತಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಸ್ತನಗಳಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದವು; ತಿರುವಂಜೈಕ್ಕಳಮ್ ಎಂಬ ಊರು ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ತಿಲಕದಂತೆಯೇ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು. ಆ ಊರು ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ಸಂಪತ್ತಿಗೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಂಪತ್ತಿಗೂ, ಕೊಟ್ರವೈ (ವೀರದೇವತೆ)ಯ ಸಂಪತ್ತಿಗೂ, ಉತ್ತರ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಷೆ ಎಂಬ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸಂಪತ್ತಿಗೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ವಾಸಸ್ಥಾನ...

೧. ಇದು ೧೧-ನೇ ತಿರುಮುರೈಯ ಮೊದಲನೇ ಹಾಡಾಗಿದೆ.

೨. ಇಲ್ಲಿ, "ಪಾಣನಿಸೈ ಪತ್ತಿಮೈಯಾಲ್ ಪಾಡುದಲುಮ್ ಪರಿನ್ದಳಿತ್ತಾನ್" (ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ತೇವಾರಮ್-ಕೋಳಿಲಿ) ಎಂದೂ, "ಕುಡಕ್ಕೋಚ್ ಚೇರನ್ ಕಿಡೈತ್ತಿದು ಕಾಣ್ಗೆನ, ಮದಿಮಲಿ ಪುರಿಸೈತ್ ತಿರುಮುಗಜ್ ಕೂರಿ, ಅನ್ಬುರುತ್ ತರಿತ್ತ ಇನ್ನಿಸೈಪ್ ಪಾಣನ್, ಪೆರನಿಧಿ ಕೊಡುಕ್ಕೆನ ಉರವಿಡುತ್ ತರುಳಿಯ, ಮಾದವರ್ ವಳುತ್ತುಜ್ ಕೂಡರ್(ಕು) ಇರೈವನ್" (ಕಲ್ಲಾಡಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಆಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು. ಇಂತಹ ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ ತಿರುವಂಜೈಕ್ಕಳಮ್ ನಗರದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಣಭದ್ರನು ತಂಗಿದನು.

ಚೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರವರ ಕನಸು

ತರುವಾಯ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಚೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರವರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, "ಮನ್ನವನೇ! ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ನಾವು ಪಾಂಡ್ಯನ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ; ನಮ್ಮ ಭಕ್ತನು ಬಾಣಭದ್ರನು; ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ತಿರುಮುಗಮ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಅಪರೂಪದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮರೆಯಾದರು. ಕೂಡಲೇ ಚೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ್ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ತಾವು ಕಂಡ ಕನಸನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಹೇಳಿ, 'ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿಪಂಗರ ತಿರುಮುಗಮ್ ತಂದಿರುವ ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಂಡುಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಸೇವಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಚೇರಮಾನರ ಸೇವಕರು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೂ, ಜಗುಲಿಗಳಲ್ಲೂ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೂ, ಸಭಾಮಂಟಪಗಳಲ್ಲೂ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿದರು; ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಣಭದ್ರನು ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಚೇರಮಾನ್ ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಚೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳರು ತಮ್ಮ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೀತಿಯ ಅತಿರೇಕದಿಂದ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಮುಗಿದು ಹಾಡಿದರು; ಆನಂದ ನೃತ್ಯವಾಡಿದರು; ದಂಡದಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು; ತಂಪಾದ ಜೇನನ್ನು ಕಂಡು ದುಂಬಿಯು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು; ತಿರುಮುಗಮ್ ಅನ್ನು ಇಸಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಲೆಯಂತೆ ಧರಿಸಿದರು; ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು; ಮೈ ಪುಳಕಗೊಳ್ಳಲು, ರೋಮಾಂಚನವಾಗಲು, ಆ ತಿರುಮುಗಮ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, "ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಚಿನ್ನದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಮಧುರೈ ಪತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವನಾದ ನಾವು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸುವ ಸುದ್ದಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮೋಡದಂತೆ ಕವಿಗಳು"

ಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೀಡುವ ಚೇರಮಾನ್ ಕಾಣಲಿ; ಈ ತಿರುಮುಖವನ್ನು ತರುತ್ತಿರುವ ಬಾಣಭದ್ರನು ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು; ಅವನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಅವನಿಗೆ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುವುದು'' ಎಂದು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಬರೆದರುಳಿದ செய்தಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು; ಆ ತಿರುಮುಖವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಿ, ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತಾವು ಹಿಂದಿದ್ದುಕೊಂಡು ಜೋಡಿ ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಾ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಮಹಿಳೆಯರು ಅಷ್ಟಮಂಗಲಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎದುರಿಗೆ ಬರಲು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಚೇರಮಾನ್ ಬಾಣಭದ್ರನಿಗೆ ಔತಣ ನೀಡುವುದು

ನಂತರ ಚೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ಬಾಣಭದ್ರನಿಗೆ ಶುದ್ಧ ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಮಣಿಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಿ, ಷಡ್ರಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಿಹಿಯಾದ ಊಟವನ್ನು ಉಣಿಸಿ, ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಕಸ್ತೂರಿ ಚಂದನವನ್ನೂ, ಹೂವು ಮುಂತಾದ ಮುಖವಾಸವನ್ನೂ, ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವೀಳ್ಯದೆಲೆ ಮತ್ತು ಸಿಹಿಯಾದ ಅಡಿಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನೀಡಿ ಉಪಚರಿಸಿದರು.

ಬಾಣಭದ್ರನು ಚೇರಮಾನನಿಂದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದು ಹೊರಡುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಕರುಣಿಸಿದ ತಿರುಮುಖದಲ್ಲಿ "ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದು" ಎಂಬ ಆಜ್ಞೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಹಾಗೆಯೇ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಚೇರರ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಯೋಚಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತೆರೆದು ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಕರೆದು ತೋರಿಸಿ, "ನಮ್ಮೊಡೆಯನ ಪವಿತ್ರ ಭಕ್ತರೇ! ಈ ದ್ರವ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ" ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಬಾಣಭದ್ರನು ಚೇರಮಾನನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಶಿವಪೆರುಮಾನನ ಪವಿತ್ರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ನೀವು ಕೊಡುವುದು ಈ ದೀನನಿಗೆ ಸಾಕು" ಎಂದನು. ಚೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್, 'ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ಆತನವೇ' ಎಂದು ತಾವು ಎಣಿಸಿದಂತೆ ಬಾಚಿ ಬಾಚಿ ನೀಡಲು, ಬಾಣಭದ್ರನು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ನಿರಾಕರಿಸಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ

ಅಪಾರವಾದ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳು, ದ್ರವ್ಯ, ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತ್ರ, ಚಿನ್ನದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ನಂತರ ಚೇರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಬಾಣಭದ್ರನ ಹಿಂದೆ ಏಳು ಹೆಜ್ಜೆ ದೂರ [೧] ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಿ ಹಿಂದಿರುಗದೆ, ಬಹುದೂರ ಬಾಣಭದ್ರನೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ಬಾಣಭದ್ರನು ಮಧುರೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಜೀವಿಸುವುದು

ಬಾಣಭದ್ರನು ಚೇರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕುಬೇರನಂತೆ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿದನು; ನಂತರ ತಾನು ತಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಧುರೈ ಪವಿತ್ರ ನಗರದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಕವಿಗಳು, ಯಾಚಕರು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ನೀಡಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ — ೩೦
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೨೧೩೦

---

೧. ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳು, ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುವಾಗ ಹಿಂದೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ದೂರ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು, "ಹೋಗುವಾಗ ಹಿಂದೆ ಹದಿನಾಲ್(ಕು) ಹೆಜ್ಜೆ ಹೋಗುವುದು; ನಾವು ಪಡೆದೆವು ಎಂದು ಎಣಿಸುವುದು ಒಳಿತು" ಎಂದು ಬರುವ ಶೈವ ಸಮಯನೆರಿ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್‌ನಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

43. ಹಲಗೆಯಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್

ಬಾಣಭದ್ರನ ಸಂಗೀತ ಸೇವೆ

ಹಿಂದೆ ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ಹೋಗಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಸಂಗೀತ ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಣಭದ್ರನು, ಚೇರಮಾನನಿಂದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದ ಪಿன்பு, ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರ್ಧ ಜಾವದಲ್ಲೂ ಹೋಗಿ ಪೂಜಿಸಿ, ವೃಷಭದೇವರ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಏಳು ಸ್ವರಗಳ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡನು. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲದಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವ ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಪರಮಶಿವನು ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿಯರೈಗೆ (ಶಯನಗೃಹಕ್ಕೆ) ದಯಮಾಡಿಸುವಾಗ, ಬಾಣಭದ್ರನಿಗೆ ಎಂತಹ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಬಂದರೂ ತನ್ನ ನಿಯಮದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದವರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ನಿಂದ (ಲೀಲೆಯಿಂದ) ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಕறுத்த ಮೋಡಗಳು ಮಹಾಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಾ ಎದ್ದವು.

ಆಗ ಹಾವುಗಳು ಒದ್ದಾಡಿ ಬಳಲಿ ಸುರುட்டிக்கொಂಡು ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡವು. ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಮಿಂಚುಗಳು ಎದ್ದು ಹೊಡೆದವು; ದಿಕ್ಕುಗಳು ಮಂಕಾಗುವಂತೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮರೆಯಾಗಲು ಕತ್ತಲು ಕವಿಯಿತು; ವರುಣನು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮಧುರೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ ಏಳು ಮೋಡಗಳೂ ಬಂದು ಆವರಿಸಿದಂತೆ ಮೋಡಗಳು ಬಂದು ಆವರಿಸಿ, ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲಿನಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಂಬಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ನೆಟ್ಟು ಇಟ್ಟಂತೆ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪಾಗಿ ಕಾಣಲು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕಾಶವು ತೆಗೆದು ಸುರಿಯುವಂತೆ ಮಹಾಮಳೆಯು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಧಾರೆಗಳಾಗಿ ಸುರಿಯಿತು.

[1] ಆತ್ಮವಾಗಿರುವ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಒಡೆಯನಾದ ಶಿವನನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದವರ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಒಳಗೂ, ಹೊರಗೂ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲೂ, ಕೆಳಗೂ, ಮೇಲೂ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗದಂತೆ ಮಂಕಾದ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವ ಆ ಮಹಾಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಬರುವವನಾದ ಬಾಣಭದ್ರನು, ಆ ಮಳೆಯನ್ನು ಹೂಮಳೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿದನು; ಸೋಮಸುಂದರ

---

1. "ತನ್ನನ್ನು ಅರಿಯದವರು ಒಡೆಯನನ್ನೂ ಅರಿಯರು" ಎಂಬುದು ಹಿರಿಯರ ಮಾತು.

ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಆತನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದು, ಜೇನುಮಳೆ ಸುರಿಯುವಂತೆ ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸಲು ವೃಷಭದೇವರ (ನಂದಿಯ) ಹಿಂದೆ ನಿಂತು, ವೀಣೆಯನ್ನು ಎಡಭುಜಕ್ಕೆ ಆನಿಸಿ, ತಂತಿಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಮೀಟಿ ನೋಡಿದನು; ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಕಂಠಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸಿ, ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಸಂಗೀತ ಗೀತೆಯೆಂಬ ಅಮೃತವು ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದು, ಕೊಂಱ್ಱೆ (ಕಕ್ಕೆ) ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಕಿವಿಯೆಂಬ ಕಾಲುವೆಯ ಮೂಲಕ ಹರಿದು, ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಹಸಿರು ಬೆಳೆಯು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ, ವೀಣೆಯ ತಂತಿಗಳು ನೆನೆದು ನಾದವು ಮಂಕಾಗುವಂತೆಯೂ, ದೇಹವು ನೆನೆದು ನಡುಗುವಂತೆಯೂ, ಷಡ್ಜವೇ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವರಗಳ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರದೆ ಸಂಚರಿಸುವ ಬೆರಳುಗಳು ಮರಗಟ್ಟಿ ನೋಯುವಂತೆಯೂ, ಚಳಿಗೆ ಕೂದಲು ನಿಮಿರುವಂತೆಯೂ, ಕಾಲುಗಳು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೂತು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕದಲದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಪ್ರೀತಿಯೇ ಸಂಗೀತಮಯವಾಗಿ ಮೊಗ್ಗುಡೆಯುವಂತೆ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಅಮೃತಮಯವಾದ ನಾದವನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು;

ಮಹಿಳೆಯರ ನಗೆಯವಳೇ! ಮಧುರೇಶರು
ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು
ಪ್ರೀತಿಯು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೊಗ್ಗುಡೆಯುವಂತೆ ತೋರಿ ನನ್ನ
ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದರಲ್ಲವೇ;
ಪ್ರೀತಿಯು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೊಗ್ಗುಡೆಯಲು, ಅಸಹಾಯಕತೆ
ತೀರುವಂತೆ ಬೆರೆಯುವೆನೆಂದರೆ, ಅರ್ಧ
ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪವಾಗಿದ್ದರು, ನಾಚಿ ಕಣ್ತೆರೆದು
ಉಸಿರು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆನಲ್ಲವೇ,

ಹೊಳೆಯುವ ಹಣೆಯವಳೇ! ಬಿಳಿಯ ತಲೆಬುರುಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ
ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ, ಕೂಡಲ್
ಹಣೆಗಣ್ಣರು ಮನಸ್ಸನ್ನಾಳುವಂತೆ ಗಾನವನ್ನು ಸುರಿಸಿ
ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದರಲ್ಲವೇ;
ಹಣೆಗಣ್ಣರು ಹಾಡುವ [೧] ಅಭಿನಯವನ್ನು ಕಂಡು
ದೇಹವು ಬೆರೆಯುವೆನೆಂದರೆ, ಅರ್ಧ
ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪವಾಗಿದ್ದರು, ನಾಚಿ ಕಣ್ತೆರೆದು
ಉಸಿರು ಪಡೆದೆನಲ್ಲವೇ.

---

೧. ಅಭಿನಯ - ಇಲ್ಲಿ ಕಾಮ ಅಭಿನಯ.

ಅಂಜನ ಸವರಿದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳೇ! ತಿರುವಾಲ
ವಾಯುಡೈಯಾರ್ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲು
ಮೋಹಕ ನಗೆ ಬೀರಿ ನನ್ನ ಸುಂದರ ಸ್ತನಗಳ
ಮೇಲೆ ಕೆಂಪಾದ ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟರಲ್ಲವೇ;
ಮೋಹಕ ನಗೆ ಬೀರಿ ನನ್ನ ಸುಂದರ ಸ್ತನಗಳ ಮೇಲೆ
ಕೈಯಿಡಲು ನಾನು ಮೈಮರೆತು ಸೋತುಹೋದೆನು
ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಉಮೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನಡುನಡುಗಿ
ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆನಲ್ಲವೇ.

ದೇವರು ಬಾಣಭದ್ರನಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಹಲಗೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು

ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವ ಆಹಾ, ಊಹೂ ಎಂಬಿಬ್ಬರಿಗೆ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಶಂಖದ ಓಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದ ಕೂಡಲ್ ಪೆರುಮಾನ್, ಬಾಣಭದ್ರನ ಸಂಗೀತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೃಪೆತೋರಿ, "ಬಾಣಭದ್ರಾ! ಈ ಹಲಗೆ ನಿನಗೇ ಸೇರಿದ್ದು; ನೀನು ಇದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಹಾಡು" ಎಂದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ, ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಚಿನ್ನದ ಹಲಗೆಯೊಂದನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಆಗ ಬಾಣಭದ್ರನು ದೇವರು ನೀಡಿದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಹೆದರಿ ಆ ಚಿನ್ನದ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿ ನಿಂತು ಜೇನಿಗಿಂತಲೂ ಸಿಹಿಯಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು.

ಬಾಣಭದ್ರನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ತಲುಪುವುದು

ನಂತರ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ವೀರಗೆಜ್ಜೆ ಧರಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಲಗೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಹೋಗುವಾಗ ಮಳೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಆಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೋಡಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಚದುರಿದವು. ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಕುಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಬತ್ತಿಹೋಗಿ ಚಿನ್ನವೂ, ಮಣಿಯೂ, ಮುತ್ತೂ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಹಾಗೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಬೆಳಗಿದವು. ಬಾಣಭದ್ರನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದನು.

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ ಸೂರ್ಯನು ಕಣ್ಣುತೆರೆದು ಕತ್ತಲೆಯ ಸಮೂಹವನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳೆಂಬ ಸಾವಿರ ಕೈಗಳನ್ನೂ

ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೂರ್ವ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಈಜುವಾಗ ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಬಾಣಭದ್ರನ ಹಾಡಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಅನುಗ್ರಹದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು, ಬಾಣಭದ್ರನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ದೇವರು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಆ ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು, "ಇವನೇ ನಮ್ಮ ಮಧುರೆಯ ನಾಯಕನು" [೧]ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನೂ, ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿಗಳನ್ನೂ, ಅಪಾರವಾದ ನಿಧಿಗಳನ್ನೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಹಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಸತ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕರುಣಿಸಿದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಬಾಣಭದ್ರನೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೂಡಲ್ ಪೆರುಮಾನಿನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಶಿವ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಶಿವಪುರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಪದ್ಯ — ೧೮
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೨೧೪೮

---

೧. ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ಶಿವನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು, "ದೇಶಿಕರ್ ತಮ್ಮೈಚ್ ಶಿವನೇಸರ್ ತಮ್ಮೈಯುಮ್, ಈಸನೆನ ವೇಯುಳತ್ತುಳ್ ಎಣ್" ಎಂದು ಬರುವ ಶೈವ ಸಮಯ ನೆರಿ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್‌ನಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೪೪. ಸಂಗೀತ ವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಪಟಲ

ಗಾಯಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಕಾಮಕ್ಕಿಳ್ಳತ್ತಿಯು ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸುವುದು

ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಶಿವಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಅವನ ಮಗನಾದ ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದವರಾದ ಅನೇಕ ಪತ್ನಿಯರೂ, ವೇಶ್ಯೆಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾಮಕ್ಕಿಳ್ಳತ್ತಿಯರೂ ಇದ್ದರು. ಆ ಕಾಮಕ್ಕಿಳ್ಳತ್ತಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಾಣದಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೂ, ಕೂಡಲ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವ ಬಾಣಭದ್ರನ ಪತ್ನಿಗೂ ಸಂಗೀತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಪಾಂಡ್ಯನ ಕಾಮಕ್ಕಿಳ್ಳತ್ತಿಯು ಆಗ ಬಾಣಭದ್ರನ ಪತ್ನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಗಾಯಕಿಯನ್ನು ಹಾಡಲು ಬಿಟ್ಟು ಇವಳು ಹೊಂದಿರುವ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಅಡಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಈಳ ನಾಡಿನ ಗಾಯಕಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸುವುದು

ಆ ಕಾಮಕ್ಕಿಳ್ಳತ್ತಿಯು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯುವ ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಬಾಣಭದ್ರನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಗಾಯಕಿಯನ್ನು ಈಳ ನಾಡಿನಿಂದ ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಅವಳು ಯಾಳ್ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ನೇತುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹಾಡುವ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಸುತ್ತುವರೆದು ಬರಲು, ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಒಬ್ಬ 1 ಕಿನ್ನರಮಂಗೆಯಂತೆ ಏಳು ಸ್ವರಗಳನ್ನೂ ಮೀಟಿ ಹಾಡಿ ನಿಂತಳು. ಕಾಮಕ್ಕಿಳ್ಳತ್ತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವ ಕ್ರೂರವಾದ ಅಪವಾದವನ್ನು ಗಮನಿಸದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಈಳ ನಾಡಿನ ಗಾಯಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ವಿರಲಿಯೇ! ನೀನು ನಾಳೆ ಬಾಣಭದ್ರನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯಬೇಕು; ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದರೂ, ನಾವು ಅವಳ ಪರವಾಗಿ ನಿಂತು ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆದರೂ, ನೀನು ಅವಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ನಾಚುವಂತೆ ಶಪಥ ಮಾಡಿ 'ಹೋಗಬೇಡ! ನಿಲ್ಲು' ಎಂದು ತಡೆ"

---

೧. ಕಿನ್ನರ ಮಂಗೆ - ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವ ಒಂದು ದೇವ ಜಾತಿಯವರು.

ತೆಗೆದುಕೊ'' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ''ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ನಾಳೆ ಬಾ'' ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಾಣಭದ್ರನ ಮನೆಯೊಡತಿಯಾದ ಗಾಯಕಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕರೆಯಿಸಿ, ಒಳಗೆ ಒಂದನ್ನು ಹೊರಗೆ ಒಂದನ್ನು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡು, ''ಗಾಯಕಿಯೇ! ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣಳಾದವಳೊಬ್ಬಳು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು 'ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಸಂಗೀತ ಹಾಡಬಲ್ಲವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ; ನೀನು ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ನಿಂತು ಹಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ? ಹೇಳು'' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು, ''ಪ್ರಭುವೇ! ಈ ದಾಸಿಗೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯೂ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವಳೊಡನೆ ಹಾಡಿ ಗೆಲ್ಲುವೆನು; ಎಂದಿಗೂ ಸೋಲಿನಿಂದ ದುಃಖಿಸಿ ಬಾಡುವುದಿಲ್ಲ'' ಎಂದಳು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಅವಳನ್ನೂ, ''ನಾಳೆ ಬಾ; ಹೋಗು'' ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಈಳ ದೇಶದ ಗಾಯಕಿಗೂ ಭದ್ರನ ಗಾಯಕಿಗೂ ವಾಗ್ವಾದ

ಮರುದಿನ ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಭೆಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಎದುರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರು ಕಲಿತ ಏಳು ಸ್ವರಗಳನ್ನೂ ಹಾಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕೇಳುವ ಮುನ್ನವೇ, ಹಡಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಈಳ ನಾಡಿನ ಗಾಯಕಿ ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಗಾಯಕಿಯನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿ, ''ಸಂಗೀತದ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳೆಷ್ಟು? ಗುಣಗಳೆಷ್ಟು? ಯಾಳ್‌ಗೆ ದೇವತೆ ಯಾರು? ಸ್ವರಾಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರೆಯೆಷ್ಟು? ವ್ಯಂಜನಾಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರೆಯೆಷ್ಟು? ಗುಣಿತಾಕ್ಷರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರೆಯೆಷ್ಟು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ ಹಾಡು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಅಪಖ್ಯಾತಿ'' ಎಂದಳು.

ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ, ''ಹೂಮುಡಿಯವಳೇ! ಸಮುದ್ರ ದಾಟಿ ಬಂದಿರುವ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ, ವಾದದ ಮೇಲೆ ಹೋದ ಉತ್ಸಾಹದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ, ಹಲವರೂ ಬಯಸುವ ಸ್ತ್ರೀಸೌಂದರ್ಯದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನೂ,

"ಪಾಂಡ್ಯನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಬಾಯನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಂಗೀತದ ವಾದ ಮಾಡುವ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಎದುರಾಳಿಯೇ ಹೊರತು, ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಿಂದಿಸುವ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಎದುರಾಳಿಯಲ್ಲ; ನಿನ್ನಂತೆ ಮಾನವನ್ನು ಮಾರಿ ಬದುಕುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳೇ ಅದಕ್ಕೆ ಎದುರಾಳಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವವನಂತೆ ನಟಿಸಿ ಎದುರು ನಿಂತು ತಡೆದು, "ಮಹಿಳೆಯರೇ! ನೀವು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಾಡಿರಿ; ಸೋತವರು ಗೆದ್ದವರಿಗೆ ಗುಲಾಮರಾಗುವುದೇ ಶಪಥ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು.

ಮೊದಲ ದಿನ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಮೊದಲು ಈಳ ನಾಡಿನ ವಿರಲಿಯು (ಗಾಯಕಿ) ಯಾಳ್ ಅನ್ನು (ವೀಣೆ) ಎಡ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, 'ಕುರಲ್' ಎಂಬ ನರಗಳ ಮೂಲಕ ಮೊಗ್ಗು ಬಿಟ್ಟ ಬೆರಳುಗಳು ಹೋಗಿ ಮೀಟಲು, ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯು ಒಳಗೆ ಅಡಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಏಳು ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜನ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ತೊದಲು ನುಡಿಯಂತಹ ಸಿಹಿಯಾದ ಅಮೃತದಂತೆ ಸುರಿಸಿದಳು. ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಗಾಯಕಿಯೂ ಯಾಳ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತಿರುಪುಗೂಟವನ್ನು (ಮಾಡಗಮ್) ತಿರುಚಿ ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಿದ ನರಗಳನ್ನು ಮೀಟಿ, ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಗಂಧರ್ವರೂ ತಮ್ಮ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ನಾಚುವಂತೆ, ಮೃದುವಾದ ಬೆರಳುಗಳು ಸವರುವ ನಾದದ ಮೂಲಕ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಸಂಗೀತವೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಹಲವರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದಳು. ರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿಯದ ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹಾಡನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಆದರೆ, ಪಾಂಡ್ಯನಾದರೋ ಈಳ ನಾಡಿನ ಗಾಯಕಿಯ ಹಾಡನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿತ ಸಭಿಕರೂ ಪಾಂಡ್ಯನು ಹೊಗಳಿದಂತೆಯೇ ಆ ಈಳ ನಾಡಿನ ಗಾಯಕಿಯ ಹಾಡನ್ನೇ ಹೊಗಳಿದರು. ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮಣ್ಣು, ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ [1] ಆಸೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದರೂ, ರಾಜನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲವೇ?

1. ಇಲ್ಲಿ, ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಮೋಹ ಎಂಬ ಮೂರನ್ನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು, ಮಾತು, ಕಾಯ ಎಂಬ ಮೂರರಿಂದ ಬರುವ ಪಾಪಗಳನ್ನಾಗಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮೊದಲಿನವನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮೂರು ಆಸೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವರಾದರೂ
ರಾಜನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲವೇ!

ಕಾಮದ ಮೋಹವೆಂಬ ಹೊಸ ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿದು ಒಳಿತು ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಅರಿಯದ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಈ ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ತೀರ್ಪನ್ನು ಇಂದು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಇಬ್ಬರು ಗಾಯಕಿಯರನ್ನೂ "ನಿಮ್ಮ ಬಿಡಾರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯ ದುಃಖ

ಸಿಂಹಳದ ಗಾಯಕಿ ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯರ ಗುಂಪು ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು ತನ್ನ ಬಿಡಾರವನ್ನು ಬಂದು ತಲುಪಿದಳು; ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಹಾಡನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನೇ ಒಂದು ಹೊಗಳಿಕೆಯಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಅಹಂಕಾರಗೊಂಡು, ಅತಿಯಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಕಳವಳಗೊಂಡವಳಾಗಿ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸೇರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಬಾಡಿಹೋಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, "ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದಂಡ ಹಿಡಿದು ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಅರಸನೇ! ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಅದೇ ರೀತಿಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಅಯ್ಯೋ! ಇನ್ನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತೂಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರು ಯಾರು? ದೇವರೇ, ನೀವು ಕೃಪೆತೋರಿ ಈ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆಯ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಆಗ ಆಕಾಶದಿಂದ, "ಹೇ ಹೆಣ್ಣೇ! ನಾಳೆ ನೀನೇ ಗೆಲ್ಲುವಂತೆ ನಾವು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ; ನೀನು ಹೆದರಬೇಡ" ಎಂದು ಒಂದು ಅಶರೀರವಾಣಿಯು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದಳು.

ಎರಡನೇ ದಿನ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಪಾಂಡ್ಯನು ಅಂದಿನಂತೆಯೇ ಮರುದಿನವೂ ಆ ಇಬ್ಬರು ಗಾಯಕಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಅವರ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಹೇಳಲು, ಸಭೆಯವರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನನೊಂದು ನಿಂತ ಬಾಣ

ಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪಾಂಡ್ಯರಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಸಿಂಹದಂತಿರುವವನೇ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮನುಸ್ಮೃತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಧರ್ಮದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ನೀವು ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಲು ಮುಂದಾದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ತ್ರಾಸಿನ ಮುಳ್ಳಿನಂತೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹಾಡನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಿ 'ಇವಳು ಗೆದ್ದಳು' ಎಂದರೆ ಸಾಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಪಾಂಡ್ಯನು "ಹಾಗೆಯೇ ನೀವು ಮಾಡಿರಿ; ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದನು. ಸಭೆಯು ಚದುರಿತು. ಗಾಯಕಿಯರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಂಗಿದರು.

ಕೂಡಲ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಯಕಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಹಾಡುವುದು

ಮರುದಿನ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಸಂಗೀತದ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಅರಿತ ಗೀತ ಜ್ಞಾನ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನ, ಶ್ರುತಿ ಜ್ಞಾನ, ತಾಳ ಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನ ತುಂಬಿದ ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಂಡಿತರೂ ಸುತ್ತುವರೆದಿರಲು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಗಾಯಕಿಯರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರೆತರುವಂತೆ ಸೇವಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಸೇವಕರು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿ ರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಗಾಯಕಿಯರನ್ನು ಕರೆದರು. ಈಳ ನಾಡಿನ ಗಾಯಕಿಯು, "ಇಂದು ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದು ನನಗೆ ಗುಲಾಮಳಾಗುತ್ತಾಳೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ತೀವ್ರ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದಳು. ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವೂ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಪೂರ್ಣತೆಯೂ, ದೇವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟ ಭಕ್ತಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದಳು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಕೂಡ ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನವಿರುವ ಪಂಡಿತನಂತೆ, ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದೊಂದಿಗೆ ತೋಳ್ಬಂದಿ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪಂಡಿತರ ಗುಂಪಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದರು.

ಆಗ ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈಳ ನಾಡಿನ ಗಾಯಕಿಯು ಮೊದಲು ಬಂದು 1 ಏತ್ತಿಸೈ ಹಾಡಿದಳು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹಿರಿಯರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಇದ್ದರು. ಆನಂತರ ಬಾಣ

---

1. ಇದನ್ನು 'ವೇತ್ತಿಸೈ' ಎಂದೂ ಹೇಳುವರು.

ಪತ್ತಿರನ ಹೆಂಡತಿ ವೀಣೆಯನ್ನು ಎಡತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಸರಸ್ವತಿಯು ಕುಳಿತು ಹಾಡುವ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಕುಳಿತು, ಯಾಳ್ ತಂತಿಯನ್ನು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮೀಟಿ ಸವರಿ, ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಹೊಮ್ಮಿಸಿ ಹಾಡತೊಡಗಿದಳು.

ಬೊಗಸೆ ನೀರು ಮತ್ತು ಹಸಿರೆಲೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವವರಿಗೆ ರೆಪ್ಪೆಬಡಿಯದ ಆನೆಯನ್ನೂ
ಹೆಡೆಗಲಿಸುವ ಹಾವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನೂ ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನೂ ನೀಡುವೆ; ಮಧುರೆಯ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯೇ!
ಹೆಡೆಗಲಿಸುವ ಹಾವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನೂ ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನೂ ನೀಡುವೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಡೆದ ತಲೆಬುರುಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಜಾಗಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವೆ ಎಂದು ನಿಂದಿಸುವವರಿಗೆ ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ.

ಜೇನಿನಂತಹ ನುಡಿಯವರ ಕಣ್ಣಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗದವರಿಗೇ ಮುಕ್ತಿ ಎಂದು
ನಾನಾ ವೇದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದವನು ನೀನೇ; ಮಧುರೆಯ ನಂಬರನೇ!
ನಾನಾ ವೇದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದವನು ನೀನೇ, ಅರ್ಧ ನಾರಿಯ ರೂಪ
ಆದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ಇತರರು ನಿಂದಿಸಿದರೆ ಅಡಿಯೇನು ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಲಿ.

ವರದನಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಮಾಯಾ ವೃತ್ತಿಯ ಬಲವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ
ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯಾನಂದವನ್ನು ನೀಡುವೆ; ಮಧುರೆಯ ಒಡೆಯನೇ!
ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯಾನಂದವನ್ನು ನೀಡುವೆ, ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವವರಂತೆ
ವ್ರತ ಯೋಗದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವೆ ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ನಾನೇನು ಹೇಳಲಿ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಾಣಪತ್ತಿರನ ಹೆಂಡತಿ ಮಧುರೆಯ ಪ್ರಭುವಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ೧ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಸಂಗೀತದ ಹಾಡಿನಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಪಣ್ಣಲ್, ಪರಿವಟ್ಟಣೈ, ಆರಾಯ್ದಲ್, ತೈವರಲ್, ಸೆಲವು, ಕೈಯೂಳ್, ವಿಳೈಯಾಟ್ಟು, ಕುರುಂಬೋಕ್ಕು ಎಂಬ ಎಂಟು ಮುಖ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು, ವಾರ್ದಲ್, ವಡಿತ್ತಲ್, ಉಂದಲ್, ಉರಳ್‌ದಲ್, ಉರುಟ್ಟಲ್, ತೆರುಟ್ಟಲ್, ಎಳ್ಳಲ್, ಪಟ್ಟಡೈ ಎಂಬ ಎಂಟು ಸಂಗೀತ ಕರಣಗಳು ಹೊಂದಿದ ಯಾಳ್ ನಾದದೊಂದಿಗೆ ನಾಲಿಗೆಯ ಸಂಗೀತವೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಭೂಲೋಕದವರ ಕಿವಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದೇವತೆಗಳ ಕಿವಿಗೆ ಎರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಡಾ, ಪಿಂಗಳಾ ನಾಡಿಗಳ ಚಲನೆಯನ್ನು ತಡೆದು, ಮೂಲಾಧಾರದಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಸುಷುಮ್ನಾ ನಾಡಿಯ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದವರೆಗೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಹಾಡುವ ೨ ಉಳ್ಳಾಳ ಗೀತವನ್ನು ಕುತ್ತಿಗೆ ಊದಿಕೊಳ್ಳದಂತೆಯೂ, ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸದಂತೆಯೂ, ಹಲ್ಲು ಹೊರಕಾಣದಂತೆಯೂ, ಹುಬ್ಬು ಮೇಲೇರದಂತೆಯೂ,

---

೧. ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಸಂಗೀತದ ಹಾಡು - ಇದು 'ಪೆರುಂದೇವಪಾಣಿ' ಯಾಗಿದೆ.
೨. ಈ ಉಳ್ಳಾಳ ಗೀತವು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಲಕ್ಷಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಗಂಧರ್ವರಿಂದ ಹಾಡಲ್ಪಡುವುದು.

ಕಪೋಲಗಳು (ಕೆನ್ನೆಗಳು) ಅದಾರದಂತೆ ಹಾಡಿದಳು. ಆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅತೀವ ಸಂತೋಷಗೊಂಡರು.

ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗುವುದು

ಕನ್ಯಾ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಅರಸನಾದ ಪಾಂಡ್ಯನು 'ಕೈತವನ್' ಎಂಬ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಕಾರಣವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸುವವನಂತೆ, ತಾನು ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದರೂ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ತೀರ್ಪು ಹೇಳಲು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಮಶವು (ಪಕ್ಷಪಾತವು) ನೀಗಲಾಗಿ, ತಟಸ್ಥ ನಿಲುವನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಇಬ್ಬರ ಸಂಗೀತವನ್ನೂ ತೂಗಿ ನೋಡಿ, "ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಗೆದ್ದಳು" ಎಂದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದರು. ತರುವಾಯ ಪಾಂಡ್ಯನು, "ವಂಚನೆ ತುಂಬಿದ ಈಳ ನಾಡಿನ ಗಾಯಕಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೂರಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಸೇವಕಿಯರು ಹಾಗೆಯೇ ಕೂರಿಸಿದರು. ಆಗ ಉಮಾದೇವಿಯವರ ಎಡಭಾಗವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ, ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕವಿಯಾಗಿ ಬಂದು ದರ್ಶನವಿತ್ತಿದ್ದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, "ಇದು ಅದ್ಭುತ! ಇದು ಅದ್ಭುತ!" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮರೆಯಾದರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ನಿಂತರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಗಾಯಕಿಯರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ನೀಡುವುದು

"ಇದು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆ)" ಎಂದು ಅರಿತ ಎಲ್ಲರೂ ಶಿವನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯ ವೈಭವವನ್ನೂ, ಭಕ್ತರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ತೂಗಿ ನೋಡಿ ಹೊಗಳಿ, ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆನಂದದ ಜಲಪಾತವು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಲು, ಪರಮಾನಂದದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಈಳ ನಾಡಿನ ಗಾಯಕಿಯ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಏರಿದ್ದ ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಮೊದಲು ಅವಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳನ್ನೂ, ರತ್ನದ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ, ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ [೧]ಈಳ ನಾಡಿನ ಗಾಯಕಿಗೂ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೆಲವು ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು.

೧. ಇವಳು ತನ್ನಿಂದಲೇ ಕರೆಸಲ್ಪಟ್ಟವಳಾದ್ದರಿಂದ, ಸೋತ ಅವಳಿಗೂ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ನೀಡಿದನು ಎಂದರ್ಥ.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದ್ದು

ತದನಂತರ, ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಆಸೀನನಾಗಿ, ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಮಹಾ ಕವಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೂ ಅಪರೂಪದ ಆಭರಣ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ, "ಅರಸರ ಬಲಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೇವತೆಗಳ ಬಲದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರವು; ಆ ದೇವತೆಗಳ ಬಲಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಿವನ ಬಲದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರವು" ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹಲವರು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವೂ ಈ ಬಾಣಭದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಬಂದಿತು ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು,

ಅರಸರ ಬಲಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೈವದ ಬಲದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲವು;
ಅಂತಹ ಮಹಾ ದೈವಗಳು ಮಾಡುವ ಬಲವೆಲ್ಲವೂ ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟ
ಆದಿದೇವನ ಬಲದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲವು ಎಂದು ಹಲವರು ನುಡಿಯುವುದೆಲ್ಲವೂ
ಈ ಬಾಣನ ಪತ್ನಿಯ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಬಂದಿತೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡನು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ತರುವಾಯ ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನಂತೆ [೧]ಸುಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನೆಂಬ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ-೪೪
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-೨೧೯೨

೧. ಸುಗುಣನ್ - ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನು.

೪೫. ಹಂದಿಮರಿಗಳಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ಗುರುವಿರುಂದ ತುರೈಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನ್ ನೆಲೆಸಿರುವ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪವಾಗಿ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಬೀರುವ ವೈಯ್ಯೈ ನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ [೧] ಗುರುವಿರುಂದ ತುರೈ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಊರು ಇದೆ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ದೇವಗುರುವಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ಇದ್ದು ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಶಿವನು ಅವರಿಗೆ ಹಲವು ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು 'ಗುರುನಾಥರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ತಿರುಮಾಲ್ ಮತ್ತು ನಾನ್ಮುಗನ್ ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಗಲನ ಪುತ್ರರು ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸುಗಲನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ವೇಳಾಳನ್ (ಕೃಷಿಕ) ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸುಗಲೈ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಪುತ್ರರನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಆ ಪುತ್ರರನ್ನು [೨] ಪೋಷಕರು ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೂ ಸರಿದಾರಿಗೆ ತರದೆ ಅತಿಯಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯೂ ತಂದೆಯೂ ಮರಣಹೊಂದಲು, ಆ ಪುತ್ರರು ಬೇಡರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಕ್ರೂರವಾದ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಬೇಟೆಯಾಡುವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು.

ಸುಗಲನ ಪುತ್ರರು ದೇವಗುರುವಿನಿಂದ ಶಾಪ ಪಡೆಯುವುದು

ಒಂದು ದಿನ ಸುಗಲನ ಪುತ್ರರು ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲು ಪ್ರವೇಶಿಸದ ಪೊದೆಯ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಾಳಭಗವಾನ್ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಕೈತಟ್ಟಿ ನಕ್ಕು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹರಳುಗಳನ್ನು ಬಾಚಿ ಅವರ ಮೇಲೆ

---

೧. ಗುರುವಿರುಂದ ತುರೈ - ಈ ಊರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಧುರೈಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೫ ಕಲ್ (ಮೈಲಿ) ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಊರನ್ನು 'ಗುರುವಿತ್ ತುರೈ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

೨. ಇವರು ಪಾಂಡಿ ನಾಡಿನ ಸಮೀಪವಿರುವ ಕಾಟ್ಟು ನಾಡಿನ ವನ್ನಿಯ ವಂಶದವರೆಂದೂ, ಕೃಷಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೆಂದೂ ನಂಬಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. [ಕಾಟ್ಟು ನಾಡು - ಇದು ಕಳ ವೇಳ್ವಿ ನಾಡು ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ವನ್ನಿಯರ್ - ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಾತಿಯವರು.]

ಎಸೆದರು. ಕರ್ಮವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಉತ್ತಮರಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು, "ಇವರು ನಮ್ಮ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದರಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮನನೊಂದು ಕೋಪಗೊಂಡು ನೋಡಿ, "ಹಿರಿಯರನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು ಬೇಡರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ! ನೀವು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮ್ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾದ್ದರಿಂದ ಹಂದಿಮರಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ತಾಯಿ ತಂದೆಯರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಕಷ್ಟಪಡುವಂತಾಗಲಿ" ಎಂದು ಕಠಿಣ ಶಾಪವಿತ್ತರು.

ಕೂಡಲೇ, ಪಾಪವೇ ರೂಪುಗೊಂಡಂತಿದ್ದ ಆ ಹನ್ನೆರಡು ಮಕ್ಕಳೂ ಭಯಪಟ್ಟು ಶಾಪವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, "ಈ ಶಾಪವು ಯಾವಾಗ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ದೇವಗುರುವು, ಕೋಪ ತಣಿದು ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿದ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, "ನನ್ನನ್ನು ಆಳುವ ಕೂಡಲ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಾನೇ ನಿಮಗೆ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಮೊಲೆಹಾಲುಣಿಸಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಆನಂತರ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವರು" ಎಂದರು.

ಸುಕಲನ ಪುತ್ರರು ಹಂದಿಮರಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು

ಸುಕಲನ ಹನ್ನೆರಡು ಮಕ್ಕಳೂ, ಗುರುಗಳಿದ್ದ ತೀರ್ಥದ ಹೊರಗಿರುವ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಹಂದಿಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅರಸನಾಗಿದ್ದ ಹಂದಿಯ ಹೆಣ್ಣುಹಂದಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಇದ್ದರು.

ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬೇಟೆಗೆ ತೆರಳುವುದು

ಸುಕಲನ ಮಕ್ಕಳು ಹಂದಿಮರಿಗಳಾಗಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸೇನೆಗಳು ಸುತ್ತುವರೆದಿರಲು ಆನೆಯನ್ನೇರಿ ಮಧುರೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದನು. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಓಡಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವ ಗೂಢಚಾರರು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಿ ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಬಾಯಿಯನ್ನೂ, ಬೆಂಕಿಯಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಹುಲಿಗಳು, ಹಂದಿಗಳು, ತಿರುಚಿದ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕಲೆಮಾನ್‌ಗಳು, ಜಿಂಕೆಗಳ ಹಿಂಡುಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು

ಅರಸನ ಎದುರು ನಿಂತು ಹೇಳಿದರು. ಬೇಟೆಯಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರು ಮುಂದೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಹೊರಗಡೆ ಬಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಕಾವಲಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ವೀರರನ್ನು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನೂ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತನು. ಆಗ ಸಿಲ್ಲರಿ (ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯ), ಉಡುಕ್ಕೆ, ಕೊಂಬು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಕಿವುಡಾಗುವಂತೆ ಮೊಳಗಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ [1] ಪಾರ್ವೈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶಬ್ದಗಳಂತೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತರು. ಹುಲಿಗಳೂ, ಜಿಂಕೆಗಳೂ, ಆನೆಗಳೂ ಬೆದರಿ ಓಡುವಂತೆ ಪಾಂಡ್ಯನೂ, ಸೈನಿಕರೂ, ಕ್ರೂರವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು. ಜಿಂಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದವು; ಕೆಲವು ತಲೆ ಛಿದ್ರವಾಗಿ ವಾಲಿದವು; ರಕ್ತವು ನದಿಯಾಗಿ ಹರಿಯಿತು.

ಆನೆಗಳು ಬಿಳಿಯ ಕೊ௰ுப்பு ಹೊರಬರುವಂತೆ ಸೊಂಡಿಲುಗಳು ಮುರಿದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತವು. ಕರಡಿಗಳೂ ಹುಲಿಗಳೂ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದಂತೆಯೇ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತವು. ಅಗೆದ ಹುಲ್ಲಿನ ವಾಸನೆಯೂ ಗೆಡ್ಡೆಯ ವಾಸನೆಯೂ ಬೀರಲು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಬಂದ ಕೆಲವು ಹಂದಿಗಳು ಬಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವು. ಬೊಂಬೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪಾರ್ವೈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಕೆಲವು ಹಂದಿಗಳು ಬಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದವು. ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಬಲೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳು ಕಚ್ಚಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದವು. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವೀರರ ಈಟಿ ಆಯುಧದಿಂದ ಸತ್ತವು. ಈಟಿಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗದೆ ಬದುಕುಳಿದ ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಬಲೆಯಿಂದ ಜಿಗಿದು ಬೇಟೆಗಾರರ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುವವು, ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹೋರಾಡಲು ಬಂದ ವೀರರನ್ನು ಆಘಾತಿಸುವ ಯಂತ್ರಗಳಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು. ವೀರರು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳು ಮುನಿಗಳು ನೀಡುವ ಶಾಪದ ನುಡಿಗಿಂತಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಹುಲಿಗಳನ್ನೂ, ಕರಡಿಗಳನ್ನೂ, ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನೂ, ಆನೆಗಳನ್ನೂ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೋದವು. ಹೀಗೆ ತುಂಡರಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತ. ನುಗ್ಗಿದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಲೆಯನ್ನು

---

1. ಪಾರ್ವೈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು - ಮೃಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಜಾತಿಯ ಮೃಗಗಳು.

ಹರಿದುಕೊಂಡು ಆಚೆ ಓಡಿದ ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಿಗಳು, ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಸುತ್ತುವರಿದ ಪಾಶವೆಂಬ ಬಲೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಹಿರಿಯರನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ತಡೆದು ಆಸೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು[1]. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಸೀಳಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದಂತಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ದಂತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ, ವಿಷ ಸವರಿದ ವೇಲಾಯುಧವು ತೂರಿಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದರಿಂದಾದ ಕೆಂಪಾದ ಗಾಯದ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ರಕ್ತದ ನೀರು, ಕಾಡುಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿರುವ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಆವರಿಸಿದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ವೀರರ ಆರ್ಭಟದ ಶಬ್ದವೂ, ಉಡುಕ್ಕೆಯ ಶಬ್ದವೂ, ಊದುವ ಕೊಂಬಿನ ಶಬ್ದವೂ, ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಬೀಳುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶಬ್ದವೂ, ಬಲೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುವ ಜಿಂಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾರುವ ನಾಯಿಗಳು ಬೊಗಳುವ ಶಬ್ದವೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಸಿಡಿಲಿನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅರಸ ಹಂದಿಯು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದು

ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಾ ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಹಂದಿಯು, ಹಂದಿಗಳ ರಾಜನಿರುವ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಮುಂದೆ ಓಡಿಬಂದು ನಿಂತು, "ನಮ್ಮ ಅರಸನೇ! ಇಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಅರಸ ಹಂದಿಯು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಎಣಿಸಿ ಎದ್ದು ಹೋಗುವಾಗ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣದಂತಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾನು ಇಂದು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದು ವಿಜಯಮಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೋ, ಅಥವಾ ಸಾಯುತ್ತೇನೋ, ನಾನರಿಯೆ; ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರು" ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯು, "ನನ್ನ ಪ್ರಾಣನಾಥನೇ! ಪ್ರಾಣವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು, ಈ ದೇಹವು ಇಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವುದು ವಾಡಿಕೆ

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪಲತುಱೈಗಳಿನ್ ವೆರುವರಲೊಡು ಪಯಿಲ್ವಲೈಯಱ ನುಳೈಮಾ, ಉಲಮೊಡುಪಡರ್ ವನತಗೈಯುಱ ವುಱುಸಿನಮೊಡು ಕವರ್‌ನಾಯ್, ನಿಲವಿಯಇರು ವಿನೈವಲೈಯಿಡೈ ನಿಲೈಸುಳಲ್ಬವರ್ ನೆಱಿಸೇರ್, ಪುಲನುಱುಮನ ನಿಡೈತಡೈಶೆಯ್ದ ಪೊಱಿಗಳಿನಳ ವುಳವೇ" ಎಂದು ಬರುವ (ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಮ್ - ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯನಾರ್ ಪುರಾಣಮ್) ಪದ್ಯವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಕಾಯುವೆವೋ? ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮರಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ದೇವರು ಈ ಪಾಪಿಯೇ? ಅದು ಬೇರೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ಬಂದು, ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದರೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗುವೆನು; ಅಲ್ಲದೆ ನೀನು ಸತ್ತರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಾನೂ ಸಾಯುವೆನು; ದೇಹದ ನೆರಳಿಗೆ ಆ ದೇಹವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವಿದೆಯೇ? ಆದ್ದರಿಂದ, ಹೋಗೋಣ ಏಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವೇಗವಾಗಿ ಎದ್ದಿತು; ನಂತರ ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮರಿಗಳನ್ನು தள்ளிவிட்டு ನೆರಳಿನಂತೆ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಸೇರಿ ಹೋಗಲು ರಾಜ ಹಂದಿಯು ಗಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ವಿವಿಧ ಜಾತಿಯ ಹಂದಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸೈನಿಕರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು, ರಾಜ ಹಂದಿಯು ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಶಬ್ದಮಾಡಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕೋಪದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುತ್ತಾ ಅಭಿಮಾನವೆಂಬ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಎದ್ದಿತು.

ಹಂದಿ ವೀರರ ಮಹಾ ಯುದ್ಧ

ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಂದಿಗಳೆಂಬ ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯವು ಎದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆ ಸೈನಿಕರು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಿಂತು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಮಳೆಯಂತೆ ಸುರಿಸಿದರು. ರಕ್ತವು ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿಯಿತು; ಹಂದಿಗಳ ದೇಹಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದವು; ಕರುಳುಗಳು ಸೀಳಿದವು; ಮೂಳೆಗಳು ಮುರಿದವು; ಮಿದುಳುಗಳು ಚದುರಿದವು. ಹದ್ದುಗಳೂ ಕಾಗೆಗಳೂ ಹಾರಿದವು. ಹಂದಿಗಳು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಣ ಬೇರೆ ದೇಹ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬೇರ್ಪಟ್ಟವು.

ಹಂದಿ ವೀರರು ದೇಹ ನಡುಗಿ, ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು, ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೆರಗಿ ಕೆಲವರನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದರು; ಕೆಲವರನ್ನು ಕೆಳಗೆ தள்ளி ಬಾಯಿಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಒದ್ದರು; ಕೆಲವರನ್ನು ಕೆಡವಿ ಅವರ ಎದೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೊಂಬನ್ನು ಒತ್ತಿ ಕೊಂದರು; ಕೆಲವರ ದೇಹವನ್ನು ಹರಿದರು; ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜನ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡರು; ಕೆಲವರು ತಲೆ ಒಡೆದುಕೊಂಡರು: ಕೆಲವರು ಹೆಗಲು ಜಖಂಗೊಂಡರು; ಕೆಲವರು ತೊಡೆ ನುಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾದರು; ಕೆಲವರು ಕತ್ತಿಯ ಆಯುಧವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು; ಕೆಲವರು ವಿಧಿಸಿದ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೋಪಗೊಂಡು ಯಮನನ್ನು

ಹಾಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗದೆಗಳನ್ನೂ ಚಕ್ರಗಳನ್ನೂ ಬೀಸಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿದರು; ಅದರಿಂದ ಅನೇಕ ಹಂದಿ ವೀರರು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು.

ಹಂದಿಗಳ ರಾಜನು ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯೊಡನೆ ವೀರನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವುದು

ಆಗ ಹಂದಿಗಳ ರಾಜನನ್ನು ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯು ನೋಡಿ, "ನಾವು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸೇನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ತವು. ಇನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಏನು? ನಾವೂ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇ ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಂದಿಗಳ ರಾಜನು, "ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಡನೆ ಒಡನಾಡಿದರೂ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ಪೆದ್ದತನವೇ" ಆದಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ; ಇದು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಮಾನಕರವಲ್ಲವೇ! ಎರಡು ಸಿಂಹಗಳು ನಿಂತಿರುವ ನೀರಿನ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಂದಿಯು ಬಂದು ಹೆದರದೆ ನೀರು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಒಂದು ಹಂದಿ ನಿಂತಿರುವ ನೀರಿನ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಿಂಹಗಳು ಬಂದು ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಹೆದರುತ್ತವೆ, ನಾನು ಅಂತಹ ವೀರತ್ವವುಳ್ಳ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಂದು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ; ಆದಕಾರಣ ಪಾಂಡ್ಯನ ವೀರತ್ವವನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದು ನನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ; ಅಥವಾ ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡದೆ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ; ಈ ಪಂಚಭೂತಗಳ ದೇಹವು ನಾಶವಾಗುವುದೇ ಹೊರತು ಕೀರ್ತಿಯ ದೇಹವು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಹೆದರುತ್ತಿರುವ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಮಾತ್ರ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು; ಆಗ, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನನ್ನ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದ ಹಂದಿಗಳ ಹಿಂಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟೆವು ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಇನ್ನು ಓಡಬೇಡ; ನಿಲ್ಲು" ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ನೆಲವನ್ನು ಕೆದರಿ ಪಾತಾಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಧೂಳು ಆಕಾಶವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಹೋಯಿತು.

ಹಂದಿಗಳ ರಾಜನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ವೀರಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರುವುದು

ಹಂದಿಗಳ ರಾಜನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಂಡು ಅದರ ವೀರತ್ವವನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ, ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. ಹಂದಿಗಳ ರಾಜನು ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳಲ್ಲಿ

ಕೆಲವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ಬಾಯಿಂದ ಕಚ್ಚಿತು; ಕೆಲವನ್ನು ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಉಜ್ಜಿ ಉಜ್ಜಿ ಮುರಿಯಿತು; ಕೆಲವನ್ನು ಬಾಲದಿಂದ ಮುರಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸದೆ, ತನ್ನ ಆನೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಒನಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಏರಿ செலுத்தினான். ಆಗ ಹಂದಿಗಳ ರಾಜನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಎದ್ದು, "ಈ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆನು" ಎಂದು ಕೋಪಗೊಂಡು ಹಾರಿ ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತನ್ನ ಬಾಗಿದ ಕೊಂಬಿನಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಿ ಕೊಂದಿತು. ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡ್ಯನು ರಥದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಚಕ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಹಂದಿ ರಾಜನು ಅದನ್ನು தடுத்து ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹಾರಿ ಆ ರಥವು ಪುಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಒಡೆಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ವಿಷ ಸವರಿದ ವೇಲಾಯುಧವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಬಿಡುವ ಮುನ್ನ ಹೆದರದೆ ನಿಂತ ಆ ಹಂದಿಯು ಆ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಕರುಳು ಮತ್ತು ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಕೊಂಬಿನಿಂದ ತಿವಿದು ಅದನ್ನು ಕೊಂದಿತು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೋಪಗೊಂಡು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿದು ಕಬ್ಬಿಣದ ದಂಡದಿಂದ ಹಂದಿರಾಜನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದನು. ಕೂಡಲೇ ಹಂದಿರಾಜನು ರಕ್ತದ ಹೊಳೆ ಹರಿಯಲು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ವಿಮಾನದ ಮೇಲೆ ಏರಿ ದೇವಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿತು. ಆಗ ಅದು ಮನ್ಮಥನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ದೇವತೆಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಸುರಿಸಿದ ಹೂಮಳೆಯೆಂಬ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದು, ದೇವ ಸಂಗೀತವೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಿಂದಲೂ ಕುಡಿದು ಆನಂದಿಸಿ ವೀರಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ದೇವ ಅಮೃತವನ್ನು ಉಂಡು ದೇವ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು.

ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವುದು

ನಂತರ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯು, "ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿ ಸತ್ತಾಗ ನಾನು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವುದು ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಧರ್ಮವೇ? ನಾನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ಗೆಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯೊಡನೆ ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವೆನು" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಎದುರಿಸಿತು. "ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲುವುದು ರಾಜನಿಗೆ ಧರ್ಮವಲ್ಲ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಪಾಂಡ್ಯನ ಬೇಡ ವೀರರ ನಾಯಕನಾದ ಸುರುಚ್ಚರನ್ ಎಂಬುವವನು ಆ ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ವಿಷಕ್ಕಿಂತಲೂ

ತೀವ್ರ ಕೋಪಗೊಂಡ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯು ಆ ಸರುಚ್ಚರನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡವಲು, ಅವನ ಬಲಗುಂದಿ, ಶಕ್ತಿಹೀನನಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ದಂಡವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ವೇಗವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು ಬಿದ್ದು ಸತ್ತು ವೀರಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿಯೂ ಸತ್ತು ವೀರಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿತು. ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನೂ ಮಧುರೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಪನ್ರಿ ಮಲೈ

ತರುವಾಯ, ಹಂದಿಗಳು ಬಿದ್ದು ಸತ್ತ ಸ್ಥಳವು ಬೆಟ್ಟವಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಪನ್ರಿ ಮಲೈ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪನ್ರಿ ಮಲೈಯಲ್ಲಿ ಅರಿಯ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವ ಮುನಿಗಳು, ವಿಂಜಯರು, ಸಿದ್ಧರು, ಯೋಗಿಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹಂದಿ ರಾಜನ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮ

ಹೀಗೆ ಅರುಳಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳನ್ನು ಇತರ ಮುನಿಗಳು ನೋಡಿ, "ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಹಂದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮುನಿಗಳು, ವಿಂಜಯರು ಮುಂತಾದವರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು, "ಮನ್ಮಥನಂತೆ ಅತೀವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ರಂಗ ವಿದ್ಯಾಧರನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಯಕ್ಷನು, ಪುಲಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಾಡಿದನು. ಆಗ ಪುಲಸ್ತ್ಯರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಹಂದಿಯಾಗುವಂತೆ ಶಪಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಹಂದಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ವಿದ್ಯಾಧರನು, 'ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಈ ಶಾಪವು ಯಾವಾಗ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ?' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಪುಲಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು, 'ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ನಿನ್ನನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವನು; ತರುವಾಯ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹಳೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆ' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅಂತೆಯೇ ವಿದ್ಯಾಧರನು ಹಂದಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಸತ್ತು, ನಂತರ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಹೀಗೆ ಪುಣ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಯಕ್ಷನ ದೇಹವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಶುದ್ಧ ಸ್ವಭಾವದ ಆ ಬೆಟ್ಟವು ಅತ್ಯಂತ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುನಿಗಳು ಮುಂತಾದವರು

ಉಳಿದು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತಾರೆ'' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

ಕೂಡಲ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಹಂದಿಯ ರೂಪ ತಾಳಿ ಬರುವುದು

ಗಂಡು ಹಂದಿ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಹಂದಿ ಹಸಿರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿ ಸತ್ತ ನಂತರ, ಹನ್ನೆರಡು ಹಂದಿಮರಿಗಳೂ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಓಡಿದವು; ಕಾಣದಿರುವುದರಿಂದ ಸುತ್ತಾಡಿದವು; ನೆರಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅಲೆದಾಡಿದವು; ತಾಯಿಯ ಎದೆಹಾಲಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಬಾಡಿದವು; ಬಾಯಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿ ಸುಸ್ತಾದವು; ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆಯನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಬೆಂದು ನೊಂದವು. ಹೀಗೆ ಹಂದಿಮರಿಗಳು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರೊಡನೆ ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಂದಿಮರಿಗಳ ದುಃಖದ ರೋಗಕ್ಕೆ ಮರುಗಿ, ಇಷ್ಟದಿಂದ ಅವುಗಳ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಅವುಗಳ ತಾಯಿ ಹಂದಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಮರಿಗಳ ಮುಂದೆ ದಯಮಾಡಿದರು.

ಭಗವಂತನು ಹಂದಿಮರಿಗಳಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸುವುದು

ಹಾಗೆ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಹಂದಿಮರಿಗಳೂ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಬಂದು ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದವು; ಮೂಸಿ ನೋಡಿದವು; ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿದು ಏರಿದವು; ಕಾಲನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒದ್ದು ನೆಲವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಅಗೆದವು; ಕುಣಿದವು; ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿದವು; ಹಿಂದಿರುಗಿದವು. ತಿರುಮಾಲ್ ಆಗಿರುವ ಹಂದಿಯಿಂದಲೂ ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಹಂದಿ, ಮೈ ಜುಮ್ಮೆನ್ನುವಂತೆ ಮರಿಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮೂಸಿತು. ಕರುಣೆಯ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಸುರಿದ ಎದೆಹಾಲನ್ನು ಉಣಿಸಿತು [1]; ಅತಿಯಾದ ಬಲವೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಿಜಯವೂ, ಜ್ಞಾನವೂ, ಉದಾತ್ತತೆಯೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿತು; ನಂತರ ಆ ಮರಿಗಳಿಗೆ

1 ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಹಂದಿಮರಿಗಳಿಗೆ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಹಾಲುಣಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವನ್ನು ಮಧುರೆಯ ಪುದುಮಂಟಪದಲ್ಲಿಯೂ, ತಿರುಪ್ಪರಙ್ಕುಂಡ್ರದ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಂದಿಯ ಮುಖವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗಗಳನ್ನಾಗಿ ನೀಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಾವು ತಾಳಿದ ಹಂದಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರೆಯಾದರು.

ದೇವರ ಕೃಪಾಮಹಿಮೆ

[೧] ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ತಾಯಿ ಹಂದಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಮೊಲೆಹಾಲು ಕೊಟ್ಟು ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಹಂದಿಮರಿಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವನ್ನೂ ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದರು. [೨] ಯಾವುದೇ ಲೋಕದಲ್ಲೂ ಯಾವುದೇ ಜೀವಕ್ಕೂ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಂದೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಕಾಪಾಡುವವರು ಭಗವಂತನೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರು? ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯಾಗಿ, ಇನ್ನು ಬರುವ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೂ
ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ, ಅಚೇತನವನ್ನೂ ಚೇತನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು;
ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವುದೇ ಜನ್ಮದ ತಾಯಿಗಿಂತಲೂ, ಇನ್ನುಳಿದ ಹಲವು ಜೀವಿಗಳಿಗೂ
ತಾಯಿ ತಂದೆಯಾಗಿ ಕಾಪಾಡುವವರು ಅವರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರು?

ಪದ್ಯ-೬೩
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-೨೨೫೫

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಏನಕ್ ಕುರುಳೈಕ್ಕು ಅರುಳಿನೈ ಪೋಟ್ರಿ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ ಪೋಟ್ರಿಯಗವಲ್) ಎಂದೂ, "ಏವುಂಡ ಪನ್ನಿಕ್ ಕಿರಂಗಿ ಈಸನ್ ಎಂದೈ ಪೆರುಂದುರೈ ಯಾದಿ ಯನ್ನು, ಕೇವಲಜ್ ಕೇಳಲಾಯ್ಪ್ ಪಾಲ್ ಕೊಡುತ್ತ ಕಿಡಪ್ಪರಿ ವಾರೆಮ್ ಪಿರಾನಾ ವಾರೇ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ ತಿರುವಾರ್ತ್ತೈ) ಎಂದೂ, "ತಾಯಾಯ್ ಮುಲೈಯೈತ್ ತರುವಾನೇ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ ಆನಂದ ಮಾಲೈ) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕವು.

೨. ಇಲ್ಲಿ, "ಎಂಗೇನುಮ್ ಯಾದಾಗಿಪ್ ಪಿರಂದಿಡಿನುಮ್ ತನ್ನಡಿಯಾರ್ಕ್ ಕಿಂಗೇಎನ್ ಟ್ರರುಳ್‌ಪುರಿಯುಮ್ ಎಮ್ಪೆರುಮಾನ್" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್ ಅವರ ತೇವಾರಮ್ ಸಾಲುಗಳು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕವು.

೪೬. ಹಂದಿಮರಿಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪಟಲ

ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೆಯವರ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಪರಮದೇವನು ಮರೆಯಾದ ನಂತರ, ಹಂದಿಮುಖದ ಹನ್ನೆರಡು ಕುಮಾರರು ಹನ್ನೆರಡು ಉದಯ ಸೂರ್ಯರಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ಹಲವು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪನ್ರಿಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಇರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಬಗೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿಂತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಜ್ಞಾನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹೇಳುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದವರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದು ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೆಯವರು ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು, "ಎಮ್ಪೆರುಮಾನೇ! ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾಗಿ, ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಂತಿರುವ ಹಂದಿಮರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿ, ನೀವು ತಾಯಿ ಹಂದಿಯಾಗಿ ಹಾಲುಣಿಸಿ ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಾಣಿಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ್ದು ಏಕೆ!" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ದೇವರು ಅಮ್ಮೆಯವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದು

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಅಮ್ಮೆಯವರನ್ನು ಕುರಿತು, "ಸಕಲ ವೇದಗಳೂ ಆಗಮಗಳೂ ನಮ್ಮನ್ನು [೧] ಸಕಲ ಜೀವದಯಾಪರನ್ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅರ್ಹತೆಯಿಂದ, ಚೇತನ ವಸ್ತು (ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ವಸ್ತು) ಮತ್ತು ಅಚೇತನ ವಸ್ತು (ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು) ಎಂಬೆರಡೂ ನಮಗೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ; ಒಂದೇ ಸ್ವಭಾವದವು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತೀವ್ರ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಂದಿಮರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿ, ತಾಯಿಯಾಗಿ ಹಾಲುಣಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದೆವು. ಅದರಿಂದ ಆ ಹಂದಿಮರಿಗಳು ಅಪಾರವಾದ ಬಲವನ್ನೂ, ವಿಜಯವನ್ನೂ, ವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನೂ, ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡವು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆ ಹಂದಿಮುಖದ ಕುಮಾರರು ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಪಾಶಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ ನಮ್ಮ

೧. ಸಕಲ ಜೀವದಯಾಪರನ್ - ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳ ದೇವರು ಎಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದ್ದು.

"ಮಹಾಗಣದವರಾಗುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಹಂದಿಮುಖದ ಕುಮಾರರನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು

ತರುವಾಯ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, "ಎಲೈ ಅರಸನೇ! ಹಂದಿಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಂದಿ ಮುಖವುಳ್ಳ ಹನ್ನೆರಡು ಕುಮಾರರಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು. ಅವರನ್ನು ನಿನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿ ಮರೆಯಾದರು.[೧] ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡವನಾಗಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಆ ಕನಸನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಹಂದಿಮಲೆಯ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸುವ ಹಂದಿಮುಖದ ವೀರರನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಂದಿಮಲೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಪಾಂಡ್ಯನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಬರುವಂತೆ ವಿನಂತಿಸಲು, ಆ ಹಂದಿಮುಖದ ವೀರರೂ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಅವರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಅಪಾರವಾದ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿತ್ವದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿ, ವಿವಿಧ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಂತೆ ಕೊಟ್ಟು, ಹಳೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಧಿಯಂತೆ ವಿವಾಹವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಹಂದಿಮುಖದ ವೀರರ ಸ್ವಭಾವ

ಹಂದಿಮುಖದ ವೀರರು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿಯೂ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಕವಚ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣಿನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರು; ಹನ್ನೆರಡು ದೇಹಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಣ ಒಂದೇ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಐದು ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಾವು ನುಂಗುವ ಆಹಾರದಂತೆ ದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು;

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಕರುಮುಗಿಟ್(ಕು) ಅಣಿನಿಱತ್ ತಱಿಟ್ಕಟ್ ಪಿಱ್ಱೆಯೆಯಿಟ್(ಟ್ರು), ಅರಿದರು ಕುಟ್ಟಿ ಯಾಯಪನ್ ನಿರಣ್ಡಿನ್ನೈಚ್, ಶೆಂಕೋಲ್ ಮುಳ್ಳೈಯಿಟ್(ಡು) ಅರುಳ್ ನೀರ್ ತೇಕ್ಕಿಕ್, ಕೊಲೈಗಳ(ವು) ಎನ್ನುಮ್ ಪಡರ್‌ಗಳ್ಳೆ ಕಟ್ಟುತ್, ದಿಕ್ಕುಪ್ ಪಡರಾ ಣೈವೇಲಿ ಕೋಲಿತ್, ತರುಮಪ್ ಪೆರುಮ್ಪಯಿರ್ ಉಲಗುಪೆಱ ವಿಳೈಕ್ಕುಮ್, ನಾಟ್ಟಡ್ಡೈ ವನ್ನಿಯ ರಾಕ್ಕಿಯ ಪೆರುಮಾನ್" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡರ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಪಾಂಡ್ಯನ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಧನ ಸಂಪತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಒಳ್ಳೆಯ ಹಸುವಿನ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಬೆರೆಸಿದಂತೆ ವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದರು; ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ಮನಸ್ಸೂ ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಇತರರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೋಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವುಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂಶೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು; "ನಾವು ಹಳೆಯವರು; ಅರಸನಿಂದ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆವು" ಎಂದು ಗರ್ವಪಡದೆ, ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಚಿಕ್ಕವರಂತೆ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಸರಿದು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು; ಅರಸನಿಂದ ಇಷ್ಟಪಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತು ಯಾವುದೋ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಾವು ಇಷ್ಟಪಡದೆ ವಿಷದಂತೆ ದ್ವೇಷಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದವರು; ಅರಸನನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಸಮೀಪಿಸದೆಯೂ ಅಗಲದೆಯೂ, ಬೆಂಕಿ ಕಾಯಿಸುವವರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಳ್ಳೆಯ ಹಸುವಿನ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನೆಯ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಬೆರೆತಂತೆ ಹಲವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
ವಲ್ಲಭರೂ ಆಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಯವರೂ ಆಗಿ ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದ
ಮಾತಿನಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ಮನಸ್ಸೂ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ
ಹಲವರಾದ ಇತರರ ಮಾತಿನ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಅರಿತು ಗ್ರಹಿಸಲು ವಲ್ಲಭರು.

ಹಳೆಯವರು ನಾವು, ಅರಸನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟೆವು ಎಂದು ಗರ್ವ(ವನ್ನು) ಹೊಂದರು
ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಚಿಕ್ಕವರಂತೆ ಸರಿದು ನಿಂತು, ಅರಸನ
ಇಚ್ಛೆ ಯಾವು(ದೋ) ಅದನ್ನು ವಿಷದಂತೆ ದ್ವೇಷಿಸಿ ಬಯಸರು
ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಸಮೀಪಿಸರು, ಅಗಲರು, ನೆರಳಿನಂತಹ ಸ್ವಭಾವದವರು.

ಹಂದಿಮುಖದ ವೀರರ ಆಡಳಿತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಅರಸನ ದೇಹದ ನೆರಳಿನಂತೆ ಬಿಡದೆ ನಿಲ್ಲುವ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಹಂದಿಮುಖದ ವೀರರು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಜೆಗಳು ತಾವು [1] ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಪಡೆಯುವ ವಸ್ತುವೂ, ಶತ್ರುಗಳು ತಾವು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು

1. ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳು - ಅವು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವುದು, ವಿಷ ಹಾಕುವುದು, ಆಯುಧದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವುದು, ಕದಿಯುವುದು, ದಾರಿಗಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದು, ಲೂಟಿ ಮಾಡುವುದು, ಪರರ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಗೆದ್ದು ಪಡೆಯುವ ಸಂಪತ್ತೂ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಬೆಳೆದ ಫಸಲಿನಲ್ಲಿ ಆರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕಪ್ಪವಾಗಿ ಕಟ್ಟುವ ತೆರಿಗೆಯ ಹಣವೊಂದೇ ಅವರು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಗಳಿಸಿಕೊಡುವ ಸಂಪತ್ತಾಗಿತ್ತು.[೧] ಪಾಂಡ್ಯನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ಎದೆಯೊಳಗೆ ಕನ್ನಡಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ விளங்க, ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ஆரಾಯ್ದು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮಾಡುವರು; ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಳಪಡದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತಿಗೂ ಜೀವಕ್ಕೂ ಅಂತ್ಯ ಬಂದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಯೋಚಿಸರು.

ಹಂದಿ ವೀರರು ಶಿವಪದವನ್ನು ಸೇರುವುದು

ಹೀಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿಯೂ ದಾನವೂ, ಧರ್ಮವೂ, ಕೀರ್ತಿಯೂ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ವಿಜಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿ ಶಿವಗಣಗಳ ನಾಯಕರಾದರು. ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನೂ ಇಂದ್ರ ಪದವಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ — ೧೮
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೨೨೭೩

---

೧. ಇನ್ನು, ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಂದೊದಗಿದ ಸಂಪತ್ತೂ, ಸುಂಕದ ಹಣವೂ, ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆಯ ಹಣವೂ ಅರಸನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಂಪತ್ತುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನು, "ಉರುಪೊರುಳುಮ್ ಉಲ್ಗು ಪೊರುಳುನ್ದನ್ ನೊನ್ನಾರ್ತ್, ತೆರು ಪೊರುಳುಮ್ ವೇನ್ದನ್ ಪೊರುಳ್" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್‌ನಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೪೭. ಕರಿಕ್ಕುರುವಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಪಡಲಮ್

ಕರಿಕ್ಕುರುವಿಯ ದುಃಖ

ರಾಜರಾಜ ಪಾಂಡ್ಯನು ಇಂದ್ರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಬಳಿಕ ಅವನ ಕುಮಾರನಾದ ಸುಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನೆಂಬುವನು ಬಲಶಾಲಿ ಗಂಡು ಸಿಂಹದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿ, ಜೀವರಾಶಿಗಳ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಧರ್ಮಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಒಬ್ಬನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಪವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕರಿಕ್ಕುರುವಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆ ಕರಿಕ್ಕುರುವಿಗೆ ಕಾಗೆ ಮುಂತಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಯಮನಂತೆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದ ಅದು ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವ ತಲೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದುರ್ಬಲ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಆ ತೊಂದರೆಗೆ ಹೆದರಿ ನಗರದೊಳಗೆ ಇದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ ಭಯಪಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ದಾರಿಯ ಪಕ್ಕದ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಹೂಬಿಟ್ಟು ಚಿಗುರಿದ ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಲಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿತ್ತು.

ಕರಿಕ್ಕುರುವಿಯು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಧುರೆಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಆಗ ಭಸ್ಮ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೂ, ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಛತ್ರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದವರೂ, ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುವವರೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಶಿವಭಕ್ತರು ಆ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲವನ್ನು ನೀಡುವ ಸ್ಥಳ ಮಧುರೆ; ತೀರ್ಥ ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ; ಮೂರ್ತಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು" ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವರು. ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಗೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೂ ತುಂಬಿರುವ ಸ್ಥಳ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಧುರೆಯಲ್ಲೋ ಈ ಮೂರೂ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮಧುರೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಳ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಯುವವರಾಗಿ, ಅವರು ಬಯಸಿದ ಎಲ್ಲ ವರಗಳನ್ನೂ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ದಯಪಾಲಿಸುವರು. ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದರೋ

ಮರುಜನ್ಮದಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಮೂರ್ತಿಯು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು. ಆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕರಿಕುರುವಿಯು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು; ಅದರಿಂದಲೇ ತಾನು ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣವೂ, ಇತರ ವಿಷಯಗಳೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದವು; "ನಾನು ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಶಿವಭಕ್ತರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ದೃಢವಾದ ಮಾರ್ಗ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಆ ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತಲುಪಿತು.

ಕರಿಕುರುವಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ, ಕರಿಕುರುವಿಯು ಪೊற்ற‌ಾಮರೈ (ಸುವರ್ಣ ಕಮಲ) ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಪೂಜಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಮೂರು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯನೇ! ಈ ಕರಿಕುರುವಿ ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ? ಇದರ ವೃತ್ತಾಂತವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಸ್ವಾಮಿಯು ಆ ಕರಿಕುರುವಿಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಅಮ್ಮನವರಿಗೆ ಅರುಹಿದರು; ನಂತರ ಕರಿಕುರುವಿಯ ಮೇಲೆ ದಿವ್ಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಿ, ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮುನಿಗೆ ಅಳಿವಿಲ್ಲದ தன்மையை (ಚಿರಂಜೀವಿತ್ವವನ್ನು) ನೀಡಿ ಯಮನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನರೂಪವಾದ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ಕರುಣಿಸಿದರು.

ಕರಿಕುರುವಿ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ವರ ಪಡೆಯುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಆಲಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಜನ್ಮದ ದುಃಖವು ತೊಲಗಿ, ಕರಿಕುರುವಿಯು ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು, ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ,

ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಒಡೆಯನೇ ನಮೋ! ಆಕಾಶದ
ತಂಪಾದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನೇ ನಮೋ! ನನ್ನ
ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೇ ನಮೋ! ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿ (ಮೀನಾಕ್ಷಿ)
ನಾಥನೇ! ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಗೆ ನಮೋ!

ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ, "ಎಮ್ಮೊಡೆಯನೇ! ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯ ವೈಭವವನ್ನು ಅರಿಯದೆ

ನಾಶವಾಗದೆ ನಿಲ್ಲುವ ಈ ದಾಸನನ್ನೂ ಆಳಬೇಕೇ? ದೀನರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಅಲೆದು, ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ತೋರುವುದೇ ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ; ಈ ದಾಸನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಣ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಕರುಣಿಸಿದಿರಿ; ಇದು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿವಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆದಕಾರಣ, ಈ ದಾಸನು ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವನಾದೆನು.[1] ಆದರೂ ಒಡೆಯನೇ! ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಕ್ರೂರವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ದಾಸನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ಕಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ನಗುವಂತೆ ದೀನನಾದೆನು" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿತು. ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, "ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ (ವಲಿಯಾನ್) ಆಗುವೆ" ಎಂದು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಬಾಯಿಂದ ಅರುಳಿದರು. ಮತ್ತೆ, ಆ ಕರಿಕ್ಕುರುವಿ ನಮ್ಮ ಭಗವಂತನನ್ನು ವಂದಿಸಿ, "ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು; ತಾವು ದಿವ್ಯ ಬಾಯಿಂದ ಅರುಳಿದ 'ವಲಿಯಾನ್' ಎಂಬುದು ಈ ದಾಸನ ವಂಶದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯವಾಗಬೇಕು; ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಾವು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಜಪಿಸಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು; ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, "ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕರುಣಿಸಿ, [2]ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವ ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ದೈವ, ಋಷಿ, ಛಂದಸ್ಸು ಎಂಬವುಗಳೊಡನೆ ಎಡುತ್ತಲ್, ಪಡುತ್ತಲ್, ನಲಿದಲ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಸ್ವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು[3]. ಕರಿಕ್ಕುರುವಿ ಗುರು

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಕಳೆದ ಕಾಲದ ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇನ್ನು ಬರುವ ಭವಿಷ್ಯದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ, ಇಂದು ಎದ್ದು ಕರುಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದು ಬರುವ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದ ಪದ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಒಮ್ಮತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಿರಿ.

2. ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವ ಮಂತ್ರ - ಇದು ತ್ರಿಯಂಬಕಮ್ ಎಂಬ ವೇದ ಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ.

3. ಇಲ್ಲಿ, "ಕರುಂಗುರು ವಿಕ್ಕನ್ ರರುಳಿನ್ಯೆ ಪೋಟ್ರಿ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಪೋಟ್ರಿತ್ತಿರು௳கவಲ್) ಎಂದೂ, "ಇವ್ ವುಲಗುಯಿರ್ ಅಳಿತ್ತ, ಪಂಚಿನ್ ಮೆಲ್ಲಡಿಪ್ ಪಾವೈ ಕೂರಾಗಿಕ್, ಕರುಂಗುರು ವಿಕ್ಕುಕ್ ಕಣ್ಣರುಳ್ ಕೊಡುತ್ತ, ವೆಂಡಿರು ನೀಟ್ಟುಬ್ ಚೆಕ್ಕರ್ ಮೇನಿಯನ್" (ಕಲ್ಲಾಡಮ್) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿತು[4]. ತನ್ನ ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಕರುಣಿಸಿದ ಬಲದಿಂದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತೆಲ್ಲಾ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿ 'ವಲಿಯಾನ್' ಎಂಬ ಕಾರಣದ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದ್ದವು. ಕರಿಕ್ಕುರುವಿ, ಶಿವಪೆರುಮಾನರ ತಿರುವಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿತು.

ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರ ಸ್ವಭಾವ

ಈ ಕರಿಕ್ಕುರುವಿಯು ತಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪಡೆದ ವರವನ್ನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಬಳಗವೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಬೇಡಿ ಪಡೆಯಿತು. ಅದರಿಂದ, "ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯನಾದವನೊಬ್ಬನು ಬದುಕಿದರೆ ಅವನ ಬಳಗವು ಬದುಕುತ್ತದೆ" ಎಂಬ ಗಾದೆಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಭಗವಂತನ ತಿರುವಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲದವರಂತಹ ಕ್ರೂರಿಗಳಿಲ್ಲ; ಭಗವಂತನ ತಿರುವಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವರಂತಹ ಬಲಶಾಲಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಭಗವಂತನ ತಿರುವಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಅಲೆದಾಡಿದ ಕರಿಕ್ಕುರುವಿ, ಆಮೇಲೆ ಭಗವಂತನ ತಿರುವಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬಲವಾದ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗತೊಡಗಿತು.

ಈಶ್ವರನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರಂತೆ ದುರ್ಬಲರು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ
ಈಶ್ವರನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಂತೆ ಬಲಶಾಲಿಗಳು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ
ಈಶ್ವರನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ದುರ್ಬಲವಾಗಿ ಅಲೆದಾಡಿದ ಈ ಪಕ್ಷಿಯು
ಈಶ್ವರನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬಲವಾಯಿತಲ್ಲವೇ.

ಪದ್ಯ—23
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ—2296

---

4. ಇಲ್ಲಿ, "ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವರೆಲ್ಲರೂ ಶಿವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿರಿ ಎಂಬಂತೆ, ಮೊದಲು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕರಿಕ್ಕುರುವಿಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಜಪಿಸತೊಡಗಿತು" ಎಂದು ಬರುವ ಕಾಂಚಿ ಪುರಾಣದ ಪನ್ನಿರುನಾಮ ಪಡಲದ ಪದ್ಯವು ಚಿಂತನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

48. ನಾರೆಗೆ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡಿದ ಪಡಲ

ನಾರೆಯ ಜೀವನ

ವೈಗೈ ನದಿಯಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನ ಒಂದು ಬದಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಊರು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ, ವೀಣೆಯ ನಾದದಂತೆ ಝೇಂಕರಿಸುವ ದುಂಬಿಗಳಿಗೆ ಜೇನನ್ನು ನೀಡುವ ಕಮಲದ ಹೂವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಒಂದು ಕೊಳವಿದೆ. ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದುಕೊಂಡು ಆ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಒಂದು ನಾರೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಚ್ಚೋ ತೀರ್ಥ

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮಳೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಆ ಕಮಲದ ಕೊಳವು, ಅದರ ದಡದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾರೆಯ ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳ ಕಡಲು ಬತ್ತುವಂತೆ ನೀರು ಬತ್ತಿಹೋಯಿತು. ಬೆಳ್ಳಿಯಂತಹ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆ ನಾರೆಯು ಆಹಾರವನ್ನು ಬಯಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ದೋಷರಹಿತರಾದ ಮುನಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಬಿತ್ತು. ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಾದ ಅನೇಕ ಮುನಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಾನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದ ಸತ್ತಿಯನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ತಪಸ್ವಿ ಮುನಿಯೊಬ್ಬರು ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೂಗಿನ ದೂರದ ಮಿತಿಯ ಅಳತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಚೌಕಾಕಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಸುತ್ತಲೂ ಸ್ನಾನದ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ, ದಡದಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾಮಠವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಒಂದು ಕೊಳವಿತ್ತು; ಅದನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಶಣ್ಬಗ, ಪಾದಿರಿ, ವೇಂಗೈ, ವಂಜಿ, ಕುರಾ, ಮರಾ, ಮುರುಕ್ಕು, ಮರುದ ಮತ್ತು ಇತರ ಮರಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ಆ ಕೊಳವನ್ನು 'ಅಚ್ಚೋ ತೀರ್ಥ'[1] ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕೊಳದ ದಡದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆಹಾರವನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಂದ ನಾರೆಯು ಬಂದು ನೆಲೆಸಿತು.

ನಾರೆ ಕೈಗೊಂಡ ವ್ರತ

ಸತ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿ ಅರಿತ ಮುನಿಗಳು ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮುಳುಗಿ ಮೇಲೆದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ

---

1. ಇದು, 'ಅದೋ ತೀರ್ಥ' ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದೆ.

ಅವರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ವಾಲಿಕೊಂಡಿರುವ ಜಟೆಯ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಹೊರಳಾಡುವುದನ್ನು ಕೊಕ್ಕರೆಯು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. "ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮುನಿಗಳ ಪವಿತ್ರ ದೇಹವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲು ಈ ಮೀನುಗಳು ಎಷ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿವೆಯೋ! ಈ ಮೀನುಗಳನ್ನು ನಾವು ಆಹಾರವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಬಾರದು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆಹಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು.

ಕೊಕ್ಕರೆಯು ಮಧುರೈ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಪೂಜಿಸುವುದು

ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ, ಆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ದಡ ಸೇರಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಮಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಮಧುರೈ ಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪಠಿಸತೊಡಗಿದರು. ಆ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ, ಮಧುರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ, ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಮಾಡಿದ ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನೂ, ಆ ಮೂರ್ತಿ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದವರಿಗೆ ಅವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವರು ಎಂಬ ತನ್ಮೆಯನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ಕೊಕ್ಕರೆಯು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಕೊಕ್ಕರೆಯು ಅಜ್ಞಾನವು ದೂರವಾಗಿ ಕರ್ಮದ ಬಂಧವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಸತ್ಯಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಶಿವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯು "ಬಾ ಬಾ" ಎಂದು ಎಳೆಯಲು ಹೊರಟು ಮಧುರೈ ಪವಿತ್ರ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿತು; ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಎಂಟು ಆನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬರಲು ಆ ಭಗವಂತನು ಕರುಣೆ ಸುರಿಸುವ ಪವಿತ್ರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಲು,[೧] ಅವರ ಕರುಣಾಮಯ ರೂಪವನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ, ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಅವರ ಪವಿತ್ರ ದೇಹವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಧ್ಯಾನಿಸಿತು.

---

೧. ಭಗವಂತನು ಕರುಣೆಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಲು ಅದರಿಂದ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು, "ಕಣ್ಣುದಲಾನ್ ತನ್ ಕರುಣೈಕ್ ಕಣ್ಕಾಟ್ಟ ವಂದೆಯ್ದಿ, ಎಣ್ಣುದರ್ ಕೆಟ್ಟಾ ಎಳಿಲಾರ್ ಕಳಲಿರೈಂಜಿ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಶಿವಪುರಾಣಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಭಗವಂತನು ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಈ ರೀತಿ ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಪೂಜೆ ನಡೆಯಿತು. ಹದಿನಾರನೇ ದಿನ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಕೊಕ್ಕರೆಯು ಪೊற்றாಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ, ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಹಳ ಬಳಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ವೇಲಿನಂತೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತಿರುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿತು. ನಂತರ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಿ, "ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ನನಗೆ ಈಗ ಆಸೆ ಉಂಟಾಯಿತಲ್ಲಾ! ಹೀಗಾದರೆ ಈ ಜನ್ಮದ ದುಃಖವು ಯಾವಾಗ ತೊಲಗುವುದೋ?" ಎಂದು ಎಣಿಸಿ ಮಹಾ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು; ಮತ್ತೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಆಸರೆಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮೀನುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ವೇದಗಳು ಮಾಡುವ ಪೂಜೆಗೂ ನಿಲುಕದವನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ಆ ಕೊಕ್ಕರೆಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ நினைத்த ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, "ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದವನೇ! ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ವರವೇನು? ಹೇಳು" ಎಂದು ತಿರುವಾಕ್ಯವನ್ನಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಕೊಕ್ಕರೆಯು ವರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ಕೆಂಪು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೊಕ್ಕರೆಯು ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಅಯ್ಯನೇ! ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದು ಅಡಿಯೇನನ್ನು ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರು ವಾಸಿಸುವ ಶಿವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದೂ ಬೇಕು; ಕರುಣಾಮಯಿಯೇ! ನನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ತಿಂದರೆ, ಎಂದಿಗೂ ಅಳಿಯದ ಪಾಪವು ಬಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಲು ಒಂದು ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿತು. ಆಗ ಬೆಳ್ಳಿ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಪರಮಶಿವನು ಹಾಗೆಯೇ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದೃಶ್ಯನಾದನು.

ಕೊಕ್ಕರೆಯು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ಕೊಕ್ಕರೆಯು ನಾಲ್ಕು ತೋಳುಗಳೂ, ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಉಳ್ಳ ಶಿವನ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು, ದೇವಲೋಕದವರು ಸುರಿಸಿದ ಹೂಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಂತೆ, ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ, ದೇವದುಂದುಭಿಗಳು ಮೊಳಗಲು ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿ, ನಂದಿಗಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ನೆಲೆಸಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಪೊற்றாமರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಜಿಗಿದು ಆಡುವ ಮೀನುಗಳೇ ಹೊರತು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಇತರ ಜೀವಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾಶವಾದವು.

ಭಗವಂತನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭನು

ತನ್ನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪಕ್ಷಿಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ತನ್ನಂತೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ವರವನ್ನು ಬೇಡಿತು ಈ ಕೊಕ್ಕರೆ! ಇದರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿದ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದೆಯೇ? ಯಾವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಕಾದದ್ದು! ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ವಿளங்கும் ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದಿವ್ಯಕೃಪೆಯು ಭಕ್ತರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ.

ಸುಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರುವುದು

ಸುಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪಾಪವೆಂಬ ಕಳೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಧರ್ಮವೆಂಬ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ — ೨೫

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೨೩೨೧

ಕೂಡಲ್ ಕಾಂಡವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು

ಉ
ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ್ ತುಣೈ
ತಿರುಚ್ಚಿಟ್ರಂಬಲಮ್

ಮೂರನೆಯದು
ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್ ಕಾಂಡಮ್

೪೯. ತಿರುವಾಲವಾಯಾನ ಪಡಲಮ್

ಸೋಮಸುಂದರಕ್ ಕಡವುಳ್ ತುತಿ

ಪಾಯುಡೈಯಾರ್ ವಿಡುತ್ತಪಳಿ ಅಳಲ್ವಳುದಿ
　　ಉಡಲ್ಕುಳಿಪ್ಪಪ್ ಪದಿಗಮ್ ಓದುಮ್
ಸೇಯುಡೈಆ ರಣಂತಿಳೈಕ್ಕುಇಣ್ ಸೆವಿಯುಡೈಯಾರ್
　　ಅಳವಿಱಂದ ತಿಸೈಗಳ್ ಎಟ್ಟುಮ್
ತೋಯುಡೈಯಾರ್ ಪೊನ್ನಿದಳಿತ್ ತೊಡೈಯುಡೈಯಾರ್
　　ವಿಡವರವಣ್ ಚುಟ್ರುಮ್ ಆಲ
ವಾಯುಡೈಯಾರ್ ಪುಗಳ್ಪಾಡಪ್ ಪೆಱುವೇಮೇಲ್
　　ವೇಂಡುವ(ದು)ಇಮ್ ಮನಿದ ಯಾಕ್ಕೈ.

ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ತುತಿ

ವೇದನೊಡು ಮಾಲಾದಿ ವಿಣ್ಣಾಡರ್
　　ಮಣ್ಣಾಡರ್ ವಿರದ ಯೋಗರ್
ಮಾದವರ್ಯಾ ವರುಂಗಾಣ ಮಣಿಮುಱುವಲ್
　　ಸಿಱಿ(ದು)ಅರುಂಬಿ ಮಾಡಕ್ ಕೂಡಲ್
ನಾದನಿರು ತಿರುಕ್ಕರಂದೊಟ್(ಡು) ಅಮ್ಮಿಯಿನ್ಮೇಲ್
　　ವೈತ್ತಗಯಲ್ ನಾಟ್ಟಚ್ ಚೆಲ್ವಿ
ಪಾದಮಲರ್ ಎಳುಪಿಱವಿಕ್ ಕಡಲ್ನೀಂದುಮ್
　　ಪುಣೈಯೆನ್ಬರ್ ಪಟ್ರಿ ಲಾದೋರ್.

ಊಳಿಯಿನ್ ಮುಡಿವು

ಮೇರುಮಲೈಯಿನೈ ವೆನ್ರ ತಿರಂಡ ತೋಳ್ಗಳೈಯುಡೈಯ ಸುಗುಣ ಪಾಂಡಿಯನುಕ್ಕುಪ್ ಪಿನ್ ಸಿತ್ತಿರವಿರದನ್, ಸಿತ್ತಿರಪೂಡಣನ್,

೪೩೦ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೩. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ಚಿತ್ರಧ್ವಜನ್, ಚಿತ್ರವರ್ಮನ್, ಚಿತ್ರಸೇನನ್, ಚಿತ್ರವಿಕ್ರಮನ್, ರಾಜಮಾರ್ತಾಂಡನ್, ರಾಜಚೂಡಾಮಣಿ, ರಾಜಶಾರ್ದೂಲನ್, ದ್ವಿಜರಾಜ ಕುಲೋತ್ತಮನ್, ಆಯೋಧನ ಪ್ರವೀಣನ್, ರಾಜಕುಂಜರನ್, ಪರವಿರಾಜ ಭಯಂಕರನ್, 1 ಉಗ್ರಸೇನನ್, ಶತ್ರುಂಜಯನ್, ಭೀಮರಥನ್, ಭೀಮಪರಾಕ್ರಮನ್, ಪ್ರತಾಪಮಾರ್ತಾಂಡನ್, ವಿಕ್ರಮಕಂಚುಕನ್, ಸಮರಕೋಲಾಹಲನ್, ಅತುಲವಿಕ್ರಮನ್, ಅತುಲಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಮಕ್ಕಳು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಜನಿಸಿ ಈ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ಆಳಿದರು. ಅತುಲಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ಪಾಂಡ್ಯನ ನಂತರ ಅವನ ಕುಮಾರನಾದ ಕೀರ್ತಿಭೂಷಣ ಪಾಂಡ್ಯನು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲವು (ಪ್ರಳಯ ಕಾಲ) ಬಂದಿತು. ಆಗ ಕಪ್ಪು ಕಡಲುಗಳು ಏழும் ದಡಮೀರಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಉಕ್ಕಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಎದ್ದು ಆಕಾಶವೂ, ಎಂಟು ಆನೆಗಳೂ, ಎಂಟು ಬೆಟ್ಟಗಳೂ, ಚಕ್ರವಾಳ ಗಿರಿಯೂ ಅಲುಗಾಡುವಂತೆ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವು.

ಪ್ರಳಯದಲ್ಲೂ ಅಳಿಯದವು

ಆ ದೊಡ್ಡ ಕಡಲಿನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಾಶವಾಗದ ಎಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಪಂಚವೂ ನಾಶವಾಯಿತು. ಏಳು ದ್ವೀಪಗಳೂ ನಾಶವಾದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಚಲಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳೂ ಮತ್ತು ಚಲಿಸದ ವಸ್ತುಗಳೂ ನಾಶವಾದವು. ಉದ್ದವಾದ ಶಿಖರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗಳೂ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದವು. ಆದರೆ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮನವರ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯವೂ, ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನವೂ, ಪೊற்றಾಮರೈ ತೀರ್ಥವೂ, ಇಡಬ ಬೆಟ್ಟವೂ, ಆನೆ ಬೆಟ್ಟವೂ, ನಾಗ ಬೆಟ್ಟವೂ, ಹಸು ಬೆಟ್ಟವೂ, ಹಂದಿ ಬೆಟ್ಟವೂ ಅಳಿಯದೆ ಉಳಿದಿದ್ದವು.

ಜಗತ್ತಿನ ಉಗಮ

ಪ್ರಳಯದ ನೀರು ಬತ್ತಿತು. ಶಿವನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಚಂದ್ರ, ಸೂರ್ಯ, ಅಗ್ನಿ ಎಂಬ ಮೂವರ ಕುಲದಿಂದ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ತಮಿಳು ರಾಜರು (ಚೇರ, ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯ) ಮೂವರನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

---

೧. ಈ ಉಗ್ರಸೇನನ ನಂತರ ಮಹಾಸೇನನ್ ಎಂಬುವವನನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಪಾಂಡ್ಯರ ಪರಂಪರೆ ಎಂದು ಹಾಲಾಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ವಂಗಿಯಸೇಕರ ಪಾಂಡಿಯನ ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮ

ತರುವಾಯ ಚಂದ್ರನ ವಂಶವೆಂಬ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಗಿ ಕಾಣುವ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ವಂಗಿಯ ಸೇಕರ ಪಾಂಡಿಯನ್ ಎಂಬ ರಾಜನು ಜನಿಸಿದನು. ಅವನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಸಣ್ಣ ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಮನು ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜದಂಡವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರಿಂದ ಕಲಿ ಎಂಬ ಶತ್ರುವು ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡಲು, ತನ್ನ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಲವು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಲು, ಜನರು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾದರು. ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ವಾಸಿಸಲು ಸ್ಥಳ ಸಾಲದೆ ಹೋದ ಕಾರಣ ವಂಗಿಯ ಸೇಕರ ಪಾಂಡಿಯನ್ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನಿಂತು, "ಎಂಪೆರುಮಾನೇ! ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯ ಬಲದಿಂದಲೇ ಈ ಭೂಮಿಯ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ಈಗ ಅಡಿಯೇನನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿರುವ ಒಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಬೇಕು; ಇಷ್ಟು ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಇರಲು ತಕ್ಕುದಾದ ಒಂದು ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು. ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾದ ಗಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಇವತ್ತು ಅದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ತೋರಿಸಿ ಕರುಣಿಸು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಇಷ್ಟು ಜನರೂ ವಾಸಿಸಲು ತಕ್ಕುದಾಗಿ
ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕಾಣಲು ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಆದಿಯಲ್ಲೇ
ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಗಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ;
ತಂದೆಯೇ! ಅದನ್ನು ಇಂದು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ತೋರಿಸು ಎಂದನು.

ದೇವರು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾವಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವುದು

ಆಗ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮರಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನದಿಂದ ಎದ್ದು, ಪಾಂಡಿಯನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಯುವ ಸಿದ್ಧ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ - ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯ ಸಾಗರವಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಆ ಸಿದ್ಧ ಮೂರ್ತಿಯು ಹಾವಿನಿಂದಲೇ ಉಡುದಾರ, ಕೌಪೀನ, ಜನಿವಾರ, ಸನ್ನವೀರ (ವಿಜಯ ಮಾಲೆ), ಕುಳ್ಳೈ, ಕುಂಡಲ, ಪಾದಕಿಂಕಿಣಿ, ಕಂಕಣ ಎಂಬವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಹಾಮಂಟಪದ ಪಕ್ಕದ

ದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು, ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಕಂಕಣವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾವನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ಈ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಈ ನಗರದ ಗಡಿಯನ್ನು ಅಳೆದು ತೋರಿಸು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಹಾವು ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ, "ಎಮ್ಪೆರುಮಾನೇ! ಈ ನಗರವು ದಾಸನಾದ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬೆಳಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿತು. ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು "ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಹಾವು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಗಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಹಾವು ವೇಗವಾಗಿ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಲವನ್ನು ಚಾಚಿ, ನಗರಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ದೇಹವನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಬಾಲವನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಗಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಕಂಕಣವಾಯಿತು. ಸಿದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು.[೧]

ಕೀಟ್ಟಿ ಸೈತ್ತಲೈಚ್ ಚೆನ್ರುತನ್ ಕೇಳ್ಗಿಳರ್ ವಾಲ್ಯೆ
ನೀಟ್ಟಿ ಮಾನಗರ್ ವಲಮ್ಪಡ ನಿಲಮ್ಪಡಿನ್(ದು) ಉಡಲೈಕ್
ಕೋಟ್ಟಿ ವಾಲೈವಾಯ್ ವೈತ್ತುವೇಟ್ ಕೊಟ್ರವಱ(ಕು) ಎಲ್ಲೈ
ಕಾಟ್ಟಿ ಮೀಣ್(ಡು)ಅರನ್ ಕಂಕಣ ಮಾನದು ಕರತ್ತಿಲ್.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರಕ್ಕೆ ಗಡಿ ನಿರ್ಮಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ ವಂಗಿಯ ಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಹಾವು ಬಾಗಿ ಗಡಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದಂತೆಯೇ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಚಕ್ರವಾಳಗಿರಿಯಂತೆ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ದಕ್ಷಿಣದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಿರುಪ್ಪರங்குನ್ರಮ್ ಅನ್ನೂ, ಉತ್ತರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಇಡಬ (ವೃಷಭ) ಪರ್ವತವನ್ನೂ, ಪಶ್ಚಿಮದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಿರುವೇಡಗಮ್ ಅನ್ನೂ, ಪೂರ್ವದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತಿರುಪ್ಪೂವಣಮ್ ಅನ್ನೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಗಡಿಯಾಗಿ அமைத்தான் (ನಿರ್ಮಿಸಿದನು).

ತೆನ್ರಿ ಸೈಪ್ಪರಂಗ್ ಕುನ್ರಮುಮ್ ವಡದಿಸೈ ಇಡಪಕ್
ಕುನ್ರ ಮುಂಗುಡಕ್(ಕು) ಏಡಗ ನಗರಮುಂಗ್ ಗುಣಪಾಲ್
ಪೊನ್ರ ಲಂಗಿಳಿತ್ ತೆಳುಪೊಳಿಲ್ ಪೂವಣ ನಗರುಮ್
ಎನ್ರು ನಾಟ್ಪೆರು ವಾಯಿಲ್ಗಟ್(ಕು) ಎಲ್ಲೈಯಾ ವಗುತ್ತಾನ್.

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಕುರವರುಮ್(ಪು) ಉಡುತ್ತ ವಾಲೆಯಿಟ್(ರು) ಅಳಲ್ವಿಳಿಪ್ ಪಗುವಾಯ್ಪ್ ಪಾಮ್ಬು ಮುಡಂಗ ಲಾಗ, ಆಲವಾಯ್ ಪೊದಿಂದ ಮದಿಮುಡಿತ್ ತನಿಮುದಲ್" ಎಂದು ಬರುವ ಕಲ್ಲಾಡ ಅಡಿಗಳ್ (ಸಾಲುಗಳು) ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಆ ದೊಡ್ಡ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಆಲವಾಯ್ ಕೋಟೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು; ಆ ನಗರವೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಆಲವಾಯ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಾಯಿತು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯನು ಆ ನಗರವನ್ನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದನು. ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಉದ್ದವಾದ ಪವಿತ್ರ ಕೋಟೆಯನ್ನೂ, ಪವಿತ್ರ ಮಂಟಪವನ್ನೂ, ಪವಿತ್ರ ಗೋಪುರವನ್ನೂ, ಪವಿತ್ರ ಬೀದಿಯನ್ನೂ, ಹೂವಿನ ತೋಟಗಳನ್ನೂ, ಇವುಗಳಂತಹ ಇತರವುಗಳನ್ನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು; ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಹೊಸ ರತ್ನದ ಕವಚವನ್ನೂ, ರತ್ನದ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದ ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ ತೊಡಿಸಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಡಳಿತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಆ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆಲೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅಳಕಾಪುರಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುವಂತೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಹಿಂದೆ ಕೀರ್ತಿಪಡೆದು ಬೆಳಗಿದ [೧] ಕುಲಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನಂತೆ ಬಂದ ವಂಗಿಯ ಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹಲವು ಬಗೆಯ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಮೂಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಸಿ
ಸಂಪದ್ಭರಿತ ದೇವನಾದ ಪುರಂದರನ ನಗರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗುವಂತೆ
ಬಲಿಷ್ಠನಾದವನು ಮಹಾನಗರವು ಮಹಾಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಂತೆ ಬೆಳೆಸಿದನು
ಹಳೆಯ ದಿನಗಳ ಕುಲಶೇಖರನಂತೆ ಬಂದವನು.

ಪದ್ಯ-೨೮
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-೨೩೪೯

---

೧. ಇವನು ಹಿಂದೆ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

೫೦. [೧] ಸುಂದರಪ್ ಪೇರಂಪೆಯ್ದ ಪಡಲಮ್

ವಿಕ್ರಮ ಚೋಳನು ಪಾಂಡ್ಯನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುವುದು

ಸುಂದರವಾದ ಮೀನಿನ ಚಿತ್ರವಿರುವ ಧ್ವಜವನ್ನು ಹಾರಿಸಿದ ವಂಗಿಯ ಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನ ಶ್ವೇತಚ್ಛತ್ರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಭೂದೇವಿಯೂ, ಶ್ರೀದೇವಿಯೂ, ಸರಸ್ವತಿಯೂ ಅಗಲದೆ ಮಂಗಳಕರವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆದು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆನೆಗಳ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಶತ್ರುಗಳು ತನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ ವಿಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ವಿಕ್ರಮ ಚೋಳನು, ವಂಗಿಯ ಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿ ಸಮುದ್ರದಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಗಜಪತಿ, ತುರಗಪತಿ, ನರಪತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ ಅನೇಕ ರಾಜರು ಬೆಂಬಲವಾದರು. ವಿಕ್ರಮ ಚೋಳನು, ವಾದ್ಯಗಳು ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಮೊಳಗಲು ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ತಾನು ವಾಸಿಸುವ ಊರಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡನ್ನು ಬಂದು ತಲುಪಿದನು.

ಚೋಳನ ಸೈನಿಕರು ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವುದು

ವಿಕ್ರಮ ಚೋಳನ ಸೈನಿಕರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನ ಹಸುಗಳ ಹಿಂಡುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ತೊಂದರೆ ನೀಡಿಯೂ, ಹೂವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕೊಳಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿಯೂ, ನಗರದೊಳಗೆ ಬರುವ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿಯೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು, "ಇನ್ನು ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಚೋಳನ ಸೈನ್ಯವೋ ಅಪಾರವಾದದ್ದು! ಆದಕಾರಣ, ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಕಷ್ಟ; ಈ ಕುಂದುಕೊರತೆಯನ್ನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ವರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ದೇವರ ಬಳಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ವಂಗಿಯ ಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಭಕ್ತರು ಬೇಡಿದುದನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ ಭಗವಂತನೇ! ವಿಕ್ರಮ ಚೋಳನು ಅಡಿಯೇನೊಡನೆ (ನನ್ನೊಡನೆ) ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ನಾಡಿನ ರಾಜರ ಸಮೂಹದೊಂದಿಗೂ

---

೧. ಇದು ಸುಂದರಪ್ ಪೆಯರಂಪೆಯ್ದ ಪಡಲಮ್ ಎಂಬ ಪಾಠವೂ ಇದೆ.

50. ಸುಂದರನು ಮಹಾಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ 435

"ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಸೇನೆಗಳೊಡನೆ ಬಂದು ಪಾಳೆಯದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದಾನೆ; ಅವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಸೇನೆ ಈ ದಾಸನ ಬಳಿ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಶತ್ರುಸೇನೆ ಮಿತಿಮೀರಿ ಎದ್ದು ಬಂದಾಗ ನಿನ್ನನ್ನಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಬೇರೆ ರಕ್ಷಣೆ ಉಂಟೇ? ಇನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಏನಿದೆ?" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. ಆಗ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾಗಿ ನಿಂತು, "ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನೀನು ಮೊದಲು ಅವನೊಡನೆ ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡು; ಆಮೇಲೆ ನಾವೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ನಿಂತು ಜಯ ನಿನಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ; ಇನ್ನು ನೀನು ಅಂಜಬೇಡ!" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪ ಸುರಿಯಲು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಂದನು. ಆಗ ಗೂಢಚಾರನೊಬ್ಬನು ಓಡಿಬಂದು, "ವಿಕ್ರಮ ಚೋಳನ ಸೇನೆ ಇಡಬ ಬೆಟ್ಟದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೇನೆಯೂ ಚೋಳನ ಸೇನೆಯೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯನು, ರಥವನ್ನೇರಿ ಹಲವು ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಬಲಮುರಿ ಶಂಖವು ಝೇಂಕರಿಸಲು, ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಸೇನೆಗಳು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಹೋದನು; ತಿರುವಾಲವಾಯಿಯ ಕೋಟೆಯ ಹೊರಗೆ ಕಡಲಿನಂತೆ ಸುತ್ತುವರಿದು ನಿಂತಿರುವ ಚೋಳನ ದೊಡ್ಡ ಸೇನೆಗೆ ಎದುರಾಗಿ, ವಂಚಿಮಾಲೆಯನ್ನು ಮುಡಿದು ಎದ್ದ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೇನೆಗಳು ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಾ ಸಮೀಪಿಸಿದವು. ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸೇನಾವೀರರೂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವ್ಯೂಹ ರಚಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ರಥದ ವೀರರೊಡನೆ ರಥದ ವೀರರೂ, ಆನೆ ವೀರರೊಡನೆ ಆನೆ ವೀರರೂ, ಕುದುರೆ ವೀರರೊಡನೆ ಕುದುರೆ ವೀರರೂ, ಬಿಲ್ಲುಗಾರರೊಡನೆ ಬಿಲ್ಲುಗಾರರೂ, ಈಟಿ ವೀರರೊಡನೆ ಈಟಿ ವೀರರೂ, ಕತ್ತಿ ವೀರರೊಡನೆ ಕತ್ತಿ ವೀರರೂ ಸಿಂಹದೊಡನೆ ಸಿಂಹವು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಂತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯನು ರಥವನ್ನೇರಿ ಚೋಳರಾಜನ ಎದುರು ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧದ ನಗಾರಿ ಮೊಳಗಲು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಸೂರ್ಯನೊಡನೆ ಚಂದ್ರನು ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ನೆಗೆದು ಹೋಗುವ ಕುದುರೆಗಳ ಹೇಷಾರವವೂ, ಮದಜಲವನ್ನು ನದಿಯಂತೆ ಹರಿಸುವ ಆನೆಗಳ ಘೀಳಿಂಕಾವೂ, ರಥದ

ಗಳ ಧ್ವನಿಯೂ, ಪಡೆಗಳೊಡನೆ ಪಡೆಗಳು ದಾಳಿ ಮಾಡುವ ಮಹಾಶಬ್ದವೂ, ವೀರರು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನಿಂದಿಸಿ ಆಡುವ ಮಹಾಶಬ್ದವೂ, ವೀರರು ಧರಿಸಿದ ವೀರಕಡಗಗಳು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ಮಹಾಶಬ್ದವೂ, ಯುದ್ಧದ ಭೇರಿಗಳ ಮಹಾಶಬ್ದವೂ, ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಬೆರೆತು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಮಹಾಶಬ್ದವಾಯಿತು.

ಮಿಡಿಯುವ ಕ್ರೂರ ಹಾವಿನಂತೆ ಬೀಸುವ ಸೊಂಡಿಲಿನೊಂದಿಗೂ, ಮೋಡದೊಡನೆ ಮೋಡವು ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಘೀಳಿಡುವ ಬಾಯಿಯೊಂದಿಗೂ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಒನಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೀಸಿ ಹೊಡೆದುದರಿಂದ ಸುರಿಯುವ ರಕ್ತದೊಂದಿಗೂ ಜೀವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಆನೆಗಳು ಬಿದ್ದವು.

ಶತ್ರುಗಳು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವನ್ನು ತಡೆಯುವ ವೀರರು, ಮತ್ತೆ ಅವರು ಬಿಟ್ಟ ಬೇರೊಂದು ಬಾಣವು ತಮ್ಮ ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳಿದಾಗ ಅವರ ಪೌರುಷವನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ವಿಜಯವನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು; ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಶತ್ರುಗಳು ಈಟಿಯನ್ನು ಬೀಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ವೀರ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಬೀಸಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೆಡವುತ್ತಿದ್ದರು.

ವಳುದಿ ಪಡೆಯು ಚದುರಿ ಓಡಲು ಚೋಳನು ವಿಜಯಶಂಖವನ್ನು ಊದುವುದು

ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ಸೇನೆಗಳೂ ಹಿಂದೆಗೆಯದೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದವು. ಆಗ ಚೋಳನು, ತನಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದ ಉತ್ತರ ದೇಶದ ರಾಜರ ಪಡೆಯೊಡನೆ ಸಮೀಪಿಸಿ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಎದುರಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೇನೆಯು ಚದುರಿ ಓಡಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೈನಿಕರು ಖಡ್ಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಸಾರಥಿಗಳು ರಥದೊಂದಿಗೆ ಆನೆಗಳನ್ನೂ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ವಿಕ್ರಮ ಚೋಳನು, ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸೋತನು ಎಂದೂ, ಅದರಿಂದ ವಿಜಯವು ತನ್ನದೇ ಎಂದೂ, ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ವಿಜಯಶಂಖವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಊದಿದನು.

ಭಗವಂತನು ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೇನೆಗೆ ನಾಯಕನಾಗಿ ಬರುವುದು

ಆಗ ಹಿಂದೆಯೂ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಂತೆ ತಂಪಾದ ನೀರಿನ ಅರವಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿಯೂ, ಚೋಳನನ್ನು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿಯೂ ಶತ್ರುಗಳು ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿ ಓಡುವಂತೆ ಬಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು

ಅಂತೆಯೇ ಬೇಡರ ರಾಜನಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡು ಬಂದು, ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುಃಖದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೇನೆಗೆ ನಾಯಕರಾದರು. ಮೇರು ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಬೇಡರ ಒಡೆಯನು ತಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ 'ಸುಂದರೇಶನ್' ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಚೂಪಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು, "ಜಯ ಸಾಧಿಸಿದೆವು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ವಿಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಿಳಿಯ ಶಂಖವನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಚೋಳನ ಸೇನೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ನಿಂತರು. ಆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಣವೂ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವೀರರನ್ನು ಕೊಂದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕುಡಿಯಿತು. ಚೋಳನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು, "ಈ ಒಂದು ಬಾಣಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶಕ್ತಿ ಹೇಗೆ ಬಂತು" ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಸಂದೇಹಗೊಂಡು, ಆ ಬಾಣವೊಂದನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದನು; ಅದರಲ್ಲಿ, 'ಸುಂದರೇಶನ್' ಎಂದು ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು; "ಇದು, ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಆಲವಾಯ್ ಅಣ್ಣಲ್ (ಮಧುರೆಯ ಶಿವ) ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಭಯಪಟ್ಟು ಪಡೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗತೊಡಗಿದನು.

ಹಿಂದಿರುಗಿ ಓಡುವ ಚೋಳನನ್ನು ಉತ್ತರದವರು ಕರೆತಂದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು

ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವ ಚೋಳನನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಯುದ್ಧದ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಬಂದ ಉತ್ತರ ದೇಶದವರಾದ ತುರುಷ್ಕರೂ, ಒಡ್ಡಿಯರೂ ಮತ್ತು ಇತರರೂ ಆದ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ, "ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಬೈದು, "ನೀನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸೋತು ಓಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ! ಇದು ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವಾದರೆ ವೀರತ್ವ ಯಾರಲ್ಲಿದೆ? ನಿನ್ನ ಹೆಮ್ಮೆ ಏನಾಗುವುದು? ಆದ್ದರಿಂದ, ನೀನು ಹೋಗಬೇಡ; ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಕೋಪಗೊಂಡು ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೇನೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮುನಿಗಳ ಶಾಪದ ನುಡಿಗಿಂತಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಿದರು. ಅದನ್ನು ಬೇಡರ ರೂಪಗೊಂಡು ಬಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಕಂಡು, ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಆಮೇಲೂ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾವಿರ ರಥಗಳನ್ನೂ, ಸಾವಿರ ಆನೆಗಳನ್ನೂ, ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಸಾವಿರ ವೀರರನ್ನೂ ಕೊಂದರು; ಅದರ ಹಿಂದೆಯೂ ನೂರು ನೂರು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ

ರಥಗಳನ್ನೂ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಆನೆಗಳನ್ನೂ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವೀರರನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸಿದರು; ಅದರ ಹಿಂದೆಯೂ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಲಕ್ಷ ರಥಗಳನ್ನೂ, ಲಕ್ಷ ಆನೆಗಳನ್ನೂ, ಲಕ್ಷ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ, ಲಕ್ಷ ವೀರರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿದರು.

ಯುದ್ಧರಂಗದ ದೃಶ್ಯ

ಆಗ ಬೇಡನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಬಂದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಾಣಗಳಿಂದ ವೀರರ ಭುಜಗಳೂ ಕಾಲುಗಳೂ ತಲೆಗಳೂ ತುಂಡರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು; ಸತ್ತವರ ದೇಹಗಳು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು; ತುಂಬೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳು ಹರಿದುಬಿದ್ದವು; ಆನೆಗಳೂ ಕುದುರೆಗಳೂ ಸತ್ತವು; ರಥಗಳು ನುಚ್ಚುನೂರಾದವು! ಸಾಯದೆ ಉಳಿದ ಸೇನೆಗಳು ಓಡಿ ಮರೆಯಾದವು.

ಹಲವು ತಲೆಗಳು, ದೇಹದಿಂದ ಪ್ರಾಣವು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ತಾವೂ ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲದ ಮೂಲಕ ವೀರ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೆಗೆಯುವಂತೆ ಜಿಗಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಾಣವೂ ಕತ್ತಿಯೂ ತಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಕಬಂಧಗಳು (ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ದೇಹಗಳು) ಕುಣಿಯಲು, ಅರೆಜೀವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಹಗಳು ನಿಂತು ತಾಳ ಹಾಕುವಂತೆ ಕೈಗಳನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು. ತನ್ನ ತಲೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೆಡವಿದವನನ್ನು, ಬೀಳದೆ ನಿಂತ ಕಬಂಧವು, ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ವೇಲಾಯುಧದಿಂದ ತಿವಿದು ತಳ್ಳಿತು. ತುಂಡರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಲೆಗಳು ಕುರವೈ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿ, ಬಾಯಿಯನ್ನು ಜಗಿದು ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿ, ಬಿದ್ದು ಕಪ್ಪಾದವು. ಮುಂಡಗಳು ಎದೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಡರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಬೀಳುವ ಎರಡು ತಲೆಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ನೋಡಿ ನಕ್ಕು, "ಅಗಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀನೂ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲವೇ" ಎಂದು ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದ ಎದುರೆದುರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಪ್ರೀತಿಮೀರಿ ಬೇರೆ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಮೂಸಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತು ಕುಣಿದವು.

ಆಕಾಶದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುವ ಹದ್ದು, ಕಾಗೆ, ರಣಹದ್ದು ಮುಂತಾದವುಗಳು ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದವರ ದೇಹಗಳ ಮೇಲೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಅಲುಗಾಡುವುದು, ಉಷ್ಣವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬೀಸಣಿಗೆಯನ್ನು ಬೀಸುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ

ರಥಗಳನ್ನು ಕ್ರೂರವಾದ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಆ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಕೆಳಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆ ರಥಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸುವುದು, ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಓಡುವ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಕೆಡವುವ ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಂತೆ ಸತ್ತವರ ದೇಹಗಳನ್ನು ಕಾಗೆಗಳು ಕೂಗುತ್ತಾ ನಿಂತು ಒಂದು ಕಡೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು; ಹದ್ದುಗಳು ಕುಕ್ಕುತ್ತಾ ನಿಂತು ಒಂದು ಕಡೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು; ಭೂತಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ಒಂದು ಕಡೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು; ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿಂತು ಒಂದು ಕಡೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಬಾಲವು ಹುಟ್ಟಾಗಿಯೂ, ಎರಡು ಕಿವಿಗಳು ಮೊರವಾಗಿಯೂ, ದಂತಗಳಿಂದ ಚೆಲ್ಲಿದ ಮುತ್ತುಗಳು ಅಕ್ಕಿಯಾಗಿಯೂ, ಕಾಲುಗಳು ಒರಳಾಗಿಯೂ, ದಂತಗಳು ಒನಕೆಯಾಗಿಯೂ, ಕೆನ್ನೆಗಳು ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರೆಯಾಗಿಯೂ, ರಕ್ತವು ಬೆಂಕಿಯಾಗಿಯೂ, ಕುಂಭಸ್ಥಳವು ಒಲೆಯಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ಆನೆಗಳು ಸತ್ತ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯು ಕೊಟ್ರವ್ವೈ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಅಡುಗೆಮನೆಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಭೂತವು, ವೈಯೈ ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ತಡೆದು ಕುಡಿದ ಕುಂಡೋದರನ್ ಎಂಬ ಭೂತದಂತೆ, ಹೆಣಗಳನ್ನು ಅಣೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕುಡಿಯುವ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ಒದ್ದು ತಳ್ಳಿ ಆ ಅಣೆಯನ್ನು ಒಡೆದು ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ರಕ್ತದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ತಡೆದು ಕುಡಿಯಿತು.

ಚೋಳನ ಸಹಾಯಕ ರಾಜರೂ ಮಡಿಯುವಿಕೆ

ವಿಷದ ಮರವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರವೂ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಚೋಳನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಬಂದ ಪರಕೀಯ ರಾಜರೆಲ್ಲರೂ ಸುಂದರಪ್ಪೇರ್ ಬಾಣದಿಂದ ಸತ್ತರು.[1] ಆಗ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಸತ್ತವರನ್ನು ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ದುಂಬಿಗಳಂತೆ ಸುತ್ತುವರಿದು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡವು. ಹದ್ದುಗಳೂ ಕಾಗೆಗಳೂ ರಣಹದ್ದುಗಳೂ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದವು.

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಮನತ್ತಾನ್ ಮರುವಿಲ ರೇನುನ್ದಾಂಇಞ್ ಸೇರ್ನ್ದ, ಇನತ್ತಾಲ್ ಇಗಳಪ್ ಪಡುಪ; - ಪುನತ್ತು, ವೆರಿಗಮಳ್ ಸನ್ದನಮುಮ್ ವೇಂಗೈಯುಮ್ ವೇಮೇ, ಎರಿಪುನನ್ ತೀಪ್ಪಟ್ಟಕ್ ಕಾಲ್" ಎಂದು ಬರುವ ನಾಲಡಿಯಾರ್ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಚೋಳನು ಸೋತು ಓಡುವುದು

ಬೇಡನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಭಗವಂತನು ಬಿಟ್ಟ ಸುಂದರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬಾಣದಿಂದ, ಶಪಥಗೈದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವು ನಾಶವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ, ಉಳಿದ ಸಣ್ಣ ಸೈನ್ಯವೂ, ಶತ್ರುಗಳ ನಿಂದನೆಯೂ, ಶೌರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯೂ ತನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಲು, ಚೋಳನು ಸೋತು ಓಡಿದನು.

ಬೇಡನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಶಿವನು ಮರೆಯಾಗುವುದು

ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ಕರಿಯ ಮೋಡದಂತೆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲು ಹಿಡಿದು ಕರಿಯ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಶಿವನಾದ ಬೇಡವೀರನು ಪಾಂಡ್ಯನ ಅರಳಿದ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ, ಕತ್ತಲೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿಬಂದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕೃಪೆಯ ಕಿರುನಗೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೀರಿ ಮರೆಯಾದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸೇರುವುದು

ತರುವಾಯ ವಂಗಿಯ ಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ವಿಜಯ ಶಂಖವನ್ನು ತನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಊದಿ, ಆನೆಯನ್ನೇರಿ, ಮಹಿಳೆಯರು 1 ಅಷ್ಟಮಂಗಲಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ನಗರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು; ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದ ಪರವಾಗಿ - ಬಿಲ್ಲುಗಾರನಾಗಿ ಬಂದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಪೂಜಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಮಾಣಿಕ್ಯದಿಂದ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಸುಂದರ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದ ಬಾಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದನು; ನ್ಯಾಯ ತಪ್ಪದೆ ಧರ್ಮವು ಬೆಳೆದು ಮೇಲೋಂಗುವಂತೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ — 44

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — 2393

---

1. ಅಷ್ಟಮಂಗಲ - ಚಾಮರ, ಪೂರ್ಣಕುಂಭ, ಕನ್ನಡಿ, ಅಂಕುಶ, ನಗಾರಿ, ದೀಪ, ಧ್ವಜ, ಜೋಡಿ ಮೀನು ಎಂಬ ಎಂಟು ಶುಭ ವಸ್ತುಗಳು.

೫೧. ಸಂಗಪ್ಪಲಗೈ ತಂದ ಪಡಲಮ್

ಕಲೆಮಗಳ್ ಶಾಪವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ವಂಗಿಯಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕಾಶಿಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು [೧]ಹತ್ತು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗಗಳನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ವೇದವಿಧಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು; ನಂತರ ಮರುದ಼ಿಣಮ் ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸರಸ್ವತಿ, ಸಾವಿತ್ರಿ, ಗಾಯತ್ರಿ ಎಂಬ ಮೂವರು ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ಗಂಗಾ ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರಸ್ವತಿಯು, ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾಧರ ಮಹಿಳೆಯು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗೀತದ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹರಿಸಿ ನಿಂತಳು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಗಂಗಾನದಿಯ ದಡವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಸರಸ್ವತಿಯ ಬರುವಿಕೆ ತಡವಾದ್ದರಿಂದ ಇತರ ಇಬ್ಬರು ಪತ್ನಿಯರೊಡನೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆಗ ಸರಸ್ವತಿಯು ಬಂದು, "ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಮಾತ್ರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೋಪಗೊಂಡಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಚತುರ್ಮುಖನು, "ತಪ್ಪು ನಿನ್ನ ಮೇಲಿದ್ದರೂ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ? ಈ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತಾಳಿ ಕಳೆಯುವೆಯಾಗು" ಎಂದು ಶಪಿಸಿದನು. ಆ ಶಾಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಕಲೆಮಗಳ್ ಭಯಪಟ್ಟು ನಡುಗಿ ರೋದಿಸುತ್ತಾ, "ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮದ ದುಃಖವನ್ನು ಅರಿಯದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಣಸಖಿಯಾಗಿರುವ ನಾನು ಈ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದು ಭ್ರಮೆಗೊಳಗಾಗಬೇಕೇ!" ಎಂದಳು.

ಆಗ ಚತುರ್ಮುಖನು ಕಲೆಮಗಳಿನ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ, "ಎಲೈ ನಾರಿಯೇ! ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ಮೊದಲ ಅಕ್ಷರಗಳಾದ ಐವತ್ತೊಂದರೊಳಗೆ ಬೆಳಗುವ ಅಕಾರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಕಾರದವರೆಗಿನ [೨]ನಲವತ್ತೆಂಟು ಅಕ್ಷರಗಳೂ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಕವಿಗಳಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಲಿ. ಆ ಅಕ್ಷರಗಳು

---

೧. ಈ ಹತ್ತು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳವು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವ 'ದಶಾಶ್ವಮೇಧ ಘಟ್ಟ'ವಾಗಿದೆ. ಈ ಘಟ್ಟವು ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ತೀರ್ಥ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

೨. ನಲವತ್ತೆಂಟು ಅಕ್ಷರಗಳು - ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸ್ವರಾಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಅಕಾರ ಮುಂತಾದ ಹದಿನೈದು ಮತ್ತು ಕಕಾರ ಮುಂತಾದ ಮೂವತ್ತಮೂರು ಆಗಿವೆ.

ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಏರಿ ನಿಂತು, ಆಯಾ ಅಕ್ಷರಗಳ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನನಾದ ದೇವರು ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರೇ 1; ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು, ತಾವೂ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಾಗಿ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಂಘದ ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು ನಲವತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಕವಿಯಾಗಿ ಆ ಕವಿಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವರವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ'' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ನಲವತ್ತೆಂಟು ಕವಿಗಳ ಉಗಮ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವ

ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆಯೇ ಅಕಾರ ಮುಂತಾದ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಅಕ್ಷರಗಳೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಲು, ಅವರು ಹಲವು ಕಲೆಗಳ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ, ಉಳಿದ ಹದಿನೆಂಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. 2 ಅವರು ಚಿನ್ನ ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳು ಬೆರೆತ ಆಭರಣಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿದರು; ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಿನಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದರು; ಕಾವ್ಯಮಾಲೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಹೂಮಾಲೆಯಿಂದಲೂ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದವರಾದರು. ಇಂತಹ ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ ಈ ಕವಿಗಳು ನಾಡುನಾಡುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಗೆದ್ದು ಗೆದ್ದು ಪೊರುನೈ (ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ನದಿ) ಸಂಪತ್ತು ತುಂಬಿರುವ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಪಾಂಡ್ಯನ ನಗರವಾದ ಮಧುರೈಯತ್ತ ಬರತೊಡಗಿದರು.

ದೇವರು ಕವಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯುವುದು

ಆಗ ಹಲವು ಕಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳ ಫಲವಾಗಿ ನಿಂತ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯೂ ಆಲವಾಯ್ ಒಡೆಯನೂ ಆದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಅಗರ ವುಯಿರ್ಪೋಲ್ ಅರಿವಾಗಿ ಯೆಂಗುಮ್, ನಿಗರಿಲಿರೈ ನಿರ್ಕುಮ್ ನಿರ್ೈಂದು" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವರುಟ್ಪಯನ್ ಮೊದಲ ಪದ್ಯವು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

೨. ಈ ಕವಿಗಳನ್ನು ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ ತೊಗೈಯಲ್ಲಿ, "ಪೊಯ್ಯಡಿಮೈ ಯಿಲ್ಲಾದ ಪುಲವರ್ಕ್ಕುಮ್ ಅಡಿಯೇನ್" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಾಗಿ ಆ ಕವಿಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ನೀವು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವರು, "ನಾವು ಕವಿಗಳು; ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಪೊರುನೈ (ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ) ನದಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದರು. ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಕವಿಯಾದ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯು, "ನೀವು ಮಧುರವಾದ ತಮಿಳು ಬೆಳೆಯುವ ಆಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ನಮ್ಮ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕು; ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಬನ್ನಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಆ ಕವಿಗಳು, "ನಮಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನೀವೇ" ಎಂದರು. ನಂತರ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಆ ಕವಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಧುರೈಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಆಲವಾಯ್ ಅಣ್ಣಲನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು.

ಕವಿಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು, "ಇದು ಚಂದ್ರಮೌಳಿಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಬಂದ ಪರಮಶಿವನ ಕೃಪಾಕಾರ್ಯ" ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಹೊಗಳಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ವಂಗಿಯಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಹೋಗಿ ಕಂಡರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ನಲವತ್ತೆಂಟು ಕವಿಗಳನ್ನು ಆದರಿಸುವುದು

ವಂಗಿಯಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು, ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಕವಿಗಳ ಧರ್ಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು, "ಇವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿದ್ವಾಂಸರು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದೇವಾಲಯದ ವಾಯುವ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘ ಮಂಟಪವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೂರಿಸಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಹಿಂದಿನ ಕವಿಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊರಗಿ ಆ ಸಂಘದ ಕವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ವಾದ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಲು, ಹಿಂದಿದ್ದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸಿ ಹೋದರು. ಇವರಂತೆಯೇ ಪರದೇಶದ ಕವಿಗಳೂ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹಲವು ಬಾರಿ ಬಂದು ಬಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ವಾದಿಸಲು, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ದೃಢತೆಯೂ ಕೆಡುವಂತೆ ಸಂಘದ ಕವಿಗಳು ಗೆದ್ದು ಬೆಳಗಿದರು.

ಸಂಗದ ಕವಿಗಳು ಭಗವಂತನಿಂದ ಸಂಗದ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ಒಂದು ದಿನ ಸಂಗದ ಕವಿಗಳು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಎಂಪೆರುಮಾನೇ! ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬಂದು ಬಂದು ಎಲ್ಲರೂ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಆದಕಾರಣ, ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಇದ್ದಹಾಗೆ ತೂಗಿ ಅಳೆಯುವ ಸಾಧನವಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಗದ ಹಲಗೆಯನ್ನು ದಾಸರಾದ ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು. ಅಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಹಾಡಿದ ಬಾಣಭದ್ರನಿಗೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಒಲಿದು ಹಲಗೆಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ಈ ಕವಿಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಹಲಗೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡದಿರುವರೇ? ಇರಲಾರರು. ಆದಕಾರಣ, ಭಗವಂತನು ಒಬ್ಬ ಕವಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಒಂದು ಹಲಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, "ಕವಿಗಳೇ! ಒಂದು ಮೊಳ ಚೌಕದ ಅಳತೆಯುಳ್ಳ ಈ ಹಲಗೆಯು ಚಂದ್ರನಿಗಿಂತಲೂ ಬಿಳಿಯಾದದ್ದು; ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶುದ್ಧವಾದದ್ದು; ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಳ್ಳದ್ದು; ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹಿರಿಯರಾದ ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಮೊಳವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಆಸನವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲದು. ಇದು ನಿಮಗೆ ಅಳತೆಗೋಲಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸರಸ್ವತಿಯ ರೂಪವಾಗಿ ಬಂದ ಆ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಬಿಳಿದಾವರೆಯೆಂಬ ಆಸನವನ್ನು ಒಂದು ಹಲಗೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ಆ ಹಲಗೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು.

ಸಂಗದ ಹಲಗೆಗೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಏರುವುದು

ಸಂಗದ ಕವಿಗಳು ಆ ಹಲಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸಂಗ ಮಂಟಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆ ಹಲಗೆಗೆ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತೂಗುಹಾಕಿ, ಪನ್ನೀರು ಬೆರೆತ ಚಂದನದ ಲೇಪನವನ್ನೂ, ಬಿಳಿಯ ಹೂಗಳನ್ನೂ, ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಸುಗಂಧ ಧೂಪವನ್ನೂ, ದೀಪವನ್ನೂ ಬೆಳಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ನಂತರ, ಸಂಗದ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಕ್ಕೀರನು ಮೊದಲು ಏರಿದನು; ಅದರ ಹಿಂದೆ ಕಪಿಲನೂ, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಪರಣನೂ ಏರಿದರು; ಉಳಿದ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೀಗೆಯೇ ಏರಿ ಏರಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ತನ್ನ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೋಡುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ನಿಂತು ಅರ್ಥದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗೋಚರಿಸುವ ಗ್ರಂಥದಂತೆ ಭಗವಂತನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಚಿಕ್ಕ

ಆ ಒಂದೇ ಮಣೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಮೊಳದಷ್ಟು ಬೆಳೆದು ಜಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ದೈವಿಕ ಮಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಆ ಸಂಗಮ್ ಕವಿಗಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನೂ, ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೂ, ಏಳು ಬಗೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುವಾಗ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಗಿಳಿಯೂ, ಮೈನಾ ಪಕ್ಷಿಯೂ ಹೊರಬಂದು, ವಾದ ಮಾಡುವವರು ಬಂದರೆ ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತವೆ ೧ ಎಂದರೆ, ಆ ಕವಿಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು.

ಭಗವಂತನು ಕವಿಗಳ ಗೊಂದಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸುವುದು

ಆ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಸಂಗಮ್ ಕವಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯದಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಇದ್ದರು. ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವ ಅರ್ಥಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಶಬ್ದಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ಅರ್ಥಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗದೆ ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿದ್ದವು. ಅದರಿಂದ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು "ಇದು ನನ್ನ ಹಾಡು; ಅದು ನಿಮ್ಮ ಹಾಡು" ಎಂದು ನೇರವಾಗಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗೊಂಡರು.

ಆಗ, ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ (ದೇವರು) ಆ ಕವಿಗಳ ಮುಂದೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆ ಬಂದ ಕವಿಯಾದ ಭಗವಂತನು, ತಮ್ಮನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಕವಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಕವಿಗಳೇ! ನಿಮಗೆ ಗೊಂದಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನಿರಿ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಹೇಳಲು, ಅವರು, "ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ! ಇಲ್ಲಿರುವ ಇವೇ ಅವು" ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ತಂದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಶುದ್ಧವಾದ ಶಬ್ದವೂ ನಿರಂತರವಾದ ಅರ್ಥವೂ ಆಗಿರುವ

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಪಂಡಿತರು ಹಲವು ದಿನಗಳು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಪಠಿಸುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮಕರಂದ ತುಂಬಿದ ಸೋಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಗಿಳಿಗಳು ವೇದಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ ಮಿಳಲೈಯಾಗಿದೆ" (ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್ ತೇವಾರಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಆ ನಾವಲರ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಆಯಾ ಕವಿಗಳ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅವರವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಸಂಘದ ಕವಿಗಳು ಮನಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, "ನೀವು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ದಯಪಾಲಿಸಿರಿ!" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮನ್ನು ಹೊರುವ ಸಂಘದ ಹಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು. ಚಿನ್ನದ ಹಲಗೆ ಎಂಬ ಚಿನ್ನದ ಹಾರದಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಕವಿಗಳೂ ಸುತ್ತಲೂ ಪೋಣಿಸಿದ ಮಣಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಭಗವಂತನಾದ ಕವಿಯು ನಡುನಾಯಕ ಮಣಿ ಎಂಬಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. [೧]

> ಚಿನ್ನದ ಪೀಠವೆಂಬ ಚಿನ್ನದ ಹಾರದ ಮೇಲೆ
> ನೆರೆದ ಕವಿಗಳು ಸುತ್ತಲಿನ ಮಣಿಗಳಾಗಿಯೇ
> ನೆಲೆಸಿದರು, ನಡುನಾಯಕ ಮಹಾಮಣಿ
> ಎಂಬಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು ಮಧುರೇಶರೇ.

ವಂಗಿಯ ಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಶಿವಪದವನ್ನು ಸೇರುವುದು

ಭಗವಂತನೊಡನೆ ನಲವತ್ತೊಂಬತ್ತು ಮಂದಿ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆಮೇಲೂ ಹಲವು ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ವಂಗಿಯಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ವಂಗಿಯ ಚೂಡಾಮಣಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ [೨] ವಿನ್ನೈಪ್ಪಾಸಮ್ ಎಂಬ ಹಗೆತನವು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಇದ್ದು, ಶಿವನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

ಪದ್ಯ - ೩೯
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೨೪೩೨

---

೧. ಭಗವಂತನು ಸಂಘದ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದುದನ್ನು, "ಶೆನ್ರಣ್ಣೆಂದು ಮದುರೈಯಿನಿಲ್ ತಿರುಂದಿಯನೂರ್ ಶಂಗತ್ತುಳ್ ಅನ್ರಿರುಂದು ತಮಿಳಾರಾಯ್‌ಂದರುಳಿಯವಂಗ್ ಕಣರ್" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣಮ್ - ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ಪುರಾಣಮ್ (೪೦೩) ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೨. ವಿನ್ನೈಪ್ಪಾಸಮ್ - ಕರ್ಮದ ಹಗ್ಗ; "ಪಾಸಮಾಮ್ ವಿನ್ನೈಪ್ ಪಟ್ರರುಪ್ಪಾನ್" ಎಂಬುದು ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಮ್.

52. ತರುಮಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು ನೀಡಿದ ಪಡಲಮ್

ಪಾಂಡ್ಯನು ನಂದವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು

ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾದ ವಂಗಿಯ ಚೂಡಾಮಣಿ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಶಿರಸ್ಸಿಗೆ ಮುಡಿಸಲು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಹೂವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಪವಿತ್ರ ನಂದವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡನು. ಕುರುಕ್ಕತ್ತಿ, ಪಾದಿರಿ, ಆತ್ತಿ, ಬಿಲ್ವ, ಮಂದಾರ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಮುಲ್ಲೈ, ಮಗಿಳ್, ಕೋಂಗು, ಕೊನ್ನೈ, ಕರಂದೈ, ಅಲರಿ, ನಂದಿಯಾವಟ್ಟಮ್, ಸೆರುಂದಿ, ಕುರುಂದಮ್, ಪುನ್ನಾಗಮ್, ತಾಮರೈ, ನೀಲಮ್ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಹೂವುಗಳು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಸಂಜೆ ಎಂಬ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಸುಗಂಧ ಬೀರಲು, ದುಂಬಿಗಳು ಮಕರಂದವನ್ನು ಹೀರಿ ಝೇಂಕರಿಸಲು ಪವಿತ್ರ ನಂದವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ ಶಣ್ಬಗ (ಸಂಪಿಗೆ) ನಂದವನವೊಂದನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು.

ಶಣ್ಬಗಸುಂದರರ್ - ಶಣ್ಬಗಮಾರನ್

ವಂಗಿಯ ಚೂಡಾಮಣಿ ಪಾಂಡ್ಯನು, ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಶಣ್ಬಗ ನಂದವನವು, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ இடையನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮಂಗಳಕರ ಮಹಿಳೆಯರು ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದಂತೆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು, ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಶಣ್ಬಗ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಅರಳಿ, ಇತರ ನಂದವನಗಳ ಸುಗಂಧವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನೊಳಗೆ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸುವಾಸನೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಸಿರಾಗಿ ಅರಳಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು; ದುಂಬಿಗಳು ಮೂಸದ ಶಣ್ಬಗ ಹೂವುಗಳನ್ನು 1 ಕೊಯ್ದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೂವುಗಳಾಗಿ ಆಯ್ದು, ತೊಟ್ಟು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು 2 ಇಂಡೈ, ತೊಡೈ, ತೊಂಗಲ್, ತಾಮಮ್, ಕಣ್ಣಿ ಎಂಬ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಸೌಂದರ್ಯಗೊಳಿಸಿದನು; ಚಿನ್ನದಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಶಣ್ಬಗ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಹೊಸ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ

---

1. ಶಣ್ಬಗ ಹೂವನ್ನು ದುಂಬಿಗಳು ಮೂಸದಿರುವುದರಿಂದ, ಅದು "ವಂಡುಣಾ ಮಲರ್" ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

2. ಇಂಡೈ - ದಂಡದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆ. ತೊಡೈ - ಚೌಕಾಕಾರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆ. ತೊಂಗಲ್ - ಸರದಂತೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆ. ತಾಮಮ್ - ಪೋಣಿಸಿದ ಮಾಲೆ. ಕಣ್ಣಿ - ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲೆ; ಇದು ಮುಡಿ ಮಾಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಬೆರಗಾಗಿ, "ಇವರು ಚಂಪಕ ಸುಂದರರು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆಲವಾಯ್ ಸುಂದರರಿಗೆ 'ಚಂಪಕ ಸುಂದರ' ಎಂಬ ತಿರುನಾಮವು ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಚಂಪಕ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನ ತಿರುಮುಡಿಗೆ ಮುಡಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ವಂಗಿಯ ಚೂಡಾಮಣಿ ಎಂಬ ಪಾಂಡ್ಯನೂ ಚಂಪಕ ಪಾಂಡ್ಯನೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದನು.

ವಸಂತ ಕಾಲದ ಆಗಮನ

ಚಂಪಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಚಂಪಕ ಸುಂದರನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಕುಂದದೆ ಉತ್ತಮ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶುಭ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ವಸಂತ ಕಾಲವು ಬಂದಿತು. ಆ ವಸಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರ ತಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ತಂಗಾಳಿಯೂ, ತನ್ನ ತಾಪವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೊಂದು ತಂಗಾಳಿಯನ್ನು ಬಯಸಿತು. ಉದ್ಯಾನವನವೂ ಬೇರೊಂದು ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಬಯಸಿತು; ಶುದ್ಧ ನೀರಿನ ಕೊಳವೂ ಬೇರೊಂದು ನೀರಿನ ತೊರೆಯನ್ನು ಬಯಸಿತು; ಚಂದ್ರನೂ ಬೇರೊಂದು ಚಂದ್ರನನ್ನು ಬಯಸಿದನು. ಆ ಬೇಸಿಗೆಯ ತಾಪವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳುವುದು!

ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದ ವರ್ಣನೆ

ಆಗ ಮಾವಿನ ಮರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಡಿದೆದ್ದು ಕೆಂಪಾಗಿ ಎದ್ದಂತೆ ಕೆಂದಳಿರುಗಳನ್ನು ಹರಡಿ ದೇವಲೋಕವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದವು. ನೀಲಮಣಿಗಳನ್ನು ನಡುವೆ ನಡುವೆ ಪೋಣಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಕಿವಿಯೋಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರಂತೆ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಮರಗಳೆಲ್ಲವೂ ದುಂಬಿಗಳು ನಡುವೆ ನಡುವೆ ತಂಗುವಂತೆ ಹೂಬಿಟ್ಟು ಅರಳಿದ್ದವು. ಮುಳ್ಳು ಮುತ್ತುಗದ ಹೂವುಗಳು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಕಾಂಚಿ ಮರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇಂದ್ರನಂತೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಬಿಳಿ ಕದಂಬ ಮರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣವಾಗಿಯೂ, ಕಾಯಾ ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ನಂತೆ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣವಾಗಿಯೂ ಅರಳಿದ್ದವು. ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡವೆಂಬ ಹೆಣ್ಣು ಮರಳಿನ ದಿಣ್ಣೆಯೆಂಬ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಡಾಬನ್ನು ಧರಿಸಿದಂತೆ ಕುಂಕುಮ ಮರಗಳು ಅರಳಿ ಮಕರಂದವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದ್ದವು. ಎಳೆಯ ಪುನ್ನಾಗ ಮರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಚ್ಚೆಯಂತೆ ಎಲೆಗಳು ಚಿಗುರಿ ಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಮೂಡಿ, ಚಿನ್ನದಂತೆ ಹೂವುಗಳು ಅರಳಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಹವಳದ ಕಾಡಿನಂತೆ ಮಕರಂದವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದ್ದವು.

ಕಾಂಡಮ್] 52. ತರುಮಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಗಂಟು ನೀಡಿದ ಪಡಲಮ್ 449

ಮರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಿಳೆಯರಂತೆ ಬಾಡಿ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಿ, ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಸೇರಿದ ಮಹಿಳೆಯರಂತೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಚಿಗುರುಗಳು ಕಾಣುವಂತೆ ಚಿಗುರಿ, ನಾಯಕನನ್ನು ಅಗಲಿ ಬಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯರಂತೆ ಕಣ್ಣೀರು (ಮಕರಂದ+ನೀರು) ಸುರಿಯಲು ದೇಹ ಬಣ್ಣಗುಣ್ಱಿ, ಕಾಮದ ಮಯಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮಹಿಳೆಯರ ನಿಂದನೆಯ ಮಾತಿನಂತೆ ಹೂವುಗಳು ಅರಳಿ ದಟ್ಟವಾದವು. 1 ತಲೆಯಿಂದ ಬಯಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಿಯಕರನು ಕೃಶನಾಗಲು ತಾವೂ ಕೃಶರಾಗಿ, ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳಲು ತಾವೂ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ನಿಲ್ಲುವ ಪತಿವ್ರತೆಯರಂತೆ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಮರಗಳು ಬಾಡುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ನಿಂತಿರುವ ಹಸಿರು ಬಳ್ಳಿಗಳೂ ಬಾಡಿ, ಮರಗಳು ಚಿಗುರುವಾಗ ಆ ಬಳ್ಳಿಗಳೂ ಚಿಗುರಿ ನಿಂತವು.

ದೀರ್ಘವಾದ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬರುವ ತಂಗಾಳಿಯು ತಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಜೇನುತುಪ್ಪ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕಲು, ದುಂಬಿಗಳು ಸಂಗೀತ ಹಾಡಲು ಬಾಗಿ ಆಡುವ ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಗಳು, ನಾಟ್ಯದ ಪಂಡಿತನು ಆಡಿಸಲು ನಗುವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಸುರಿಯಲು ಹಾಡು ಹಾಡುತ್ತಾ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಟಕದ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸೇವಂತಿಗೆ ಹೂವೂ, ಬಕುಲದ ಹೂವೂ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಉದುರಿ ಬಾಡಿ ಒಣಗಿದ್ದರೂ ದುಂಬಿಗಳು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಸವಿಯಲು ಬಿದ್ದಿರುವ ದೃಶ್ಯವು, ಉತ್ತಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಳ್ಳೆಯವರು ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತು ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗಲೂ, ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ದುಃಖಿಸುವವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಯಾದರೂ (ಕೊಟ್ಟಾದರೂ) ನೀಡುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಅರಳಿದ ಸೇವಂತಿಗೆ ಹೂವೂ ಬಕುಲವೂ ಉದುರಿ ಬಾಡಿ
ಒಣಗಿ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ದುಂಬಿಗಳು ಜೇನು ಸವಿಯಲು ಬಿದ್ದಿರುವುದು, ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ
ಉತ್ತಮ ಕುಲದ ಒಳ್ಳೆಯವರ ಸಂಪತ್ತು ಕುಂದಿದರೂ ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು
ಬಂದವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಯಾದರೂ ಕೊಡುವರಲ್ಲವೇ.

1. ಪತಿವ್ರತೆಯರಾದ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಪ್ರಿಯಕರನೂ ಎರಡು ದೇಹಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣದಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಒಗ್ಗೂಡಿ ನಿಲ್ಲುವರು: ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಹೊಂದುವ ಸುಖ ದುಃಖಗಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಲುಪುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ, 'ಕಾಗತ್ ತಿರುಕಣ್ಣಿರ್ ಕೊನ್ರೇ ಮಣಿ ಕಲನ್ ತಾಂಗಿರುವರ್, ಆಗತ್ತು ಓರುಯಿರ್ ಕಂಡನಮ್ ಯಾಮಿನ್ರಿ ಯಾವೈಯುಮಾಮ್, ಏಗತ್ ತೊರುವನ್ ಇರುಮ್ಪೊಳಿಲ್ ಅಮ್ಬಲ ವನ್ಮಲೈಯಿಲ್, ತೋಗೈಕ್ಕುನ್ ತೋನ್ರರ್ಕುಮ್ ಒನ್ರಾಯ್ ವರುಮಿನ್ಪತ್ ತುನ್ಪಂಗಳೇ' ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕೋವೈಯಾರ್ ಹಾಡನ್ನು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಮೃದುವಾದ ಗಂಡು ಕೋಗಿಲೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸುಂದರವಾದ ಸಿಹಿಮಾವಿನ ಚಿಗುರುಗಳನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೆದರಿ, ಕಾಮೋದ್ರೇಕಗೊಂಡ ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಗಿಲೆಗಳನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಧರ್ಮದಂಡವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮಹಾರಾಜನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ನಾಡಿನ ಕಾವಲುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸಾಮಂತ ರಾಜನಂತೆ ನವಿಲುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಡಗಿಕೊಂಡವು.

ತಂಗಾಳಿಯ ಆಗಮನ

ತಂಗಾಳಿಯು, ಹಲವು ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿಯುವ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಂತೆ, ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ, ಕಮಲದ ಹೂವನ್ನು ತಡಕಾಡಿ, ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಇರುವಾಕ್ಷಿ, ಮುಲ್ಲೈ, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಹೂವುಗಳ ಸುಗಂಧಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ, ತಂಪಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ವಿಹರಿಸುವುದು.

ಪೊಂಗರಿನ್ ನುಳ್ಳೆಂದು ವಾವಿ ಪುಗುಂದುಪಜ್ ಕಯಂದು ಳಾವಿಪ್
ಪೈಂಗೊಡಿ ಮಯಿಲ್ಲೈ ಮುಲ್ಲೈ ಮಲ್ಲಿಗೈಪ್ ಪಂದರ್ ತಾವಿಕ್
ಕೊಂಗಲರ್ ಮಣಂಗೂಟ್ ಡುಂಡು ಕುಳಿರ್ಂದುಮೆಲ್ ಲೆನ್ರುತೆನ್ರಲ್
ಅಂಗಂಗೇ ಕಲೈಗಳ್ ತೇರುಮ್ ಅರಿವನ್ಪೋಲ್ ಇಯಂಗುಮ್ ಅನ್ರೇ.

ವಸಂತಕಾಲವೆಂಬ ರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢನಾಗಿರುವುದು

ಕಮಲವು ಕಾಳಾಂಜಿಯನ್ನು (ತಾಂಬೂಲವನ್ನಿಡುವ ಪಾತ್ರೆ) ಹಿಡಿಯಲು, ಕೋಗಿಲೆಯು ಮೃದಂಗದಂತೆ ಧ್ವನಿಸಲು, ಮರುದ ಮರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಗಿಳಿಗಳು ಮಂಗಳಕರವಾದ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು, ದುಂಬಿಗಳು ಸಂಗೀತದ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಲು, ಕೇದಗೆಗಳು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು, ವಸಂತಕಾಲವೆಂಬ ರಾಜನು ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಆ ತಂಪಾದ ಹೂದೋಟವಾಗಿದೆ.

ಪುರುಷರು ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿಯನ್ನು ತಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ

ಪುರುಷರು ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕಲ್ಲಿನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಕೃತಕ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿಯೂ, ಚಿತ್ರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಮಲದ ಕೊಳದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಾಣದವರಾದರು. ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸುಂದರವಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಉದ್ಯಾನವನದಂತಹ ನೋಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಹೋಗುವವರಾದರು.

ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಹೂವಿನ ತೋಟವನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹದಂತೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವರು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಆನೆಯಂತೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವರು ರಥದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವರು ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ನಡೆದು ಹೋದರು. ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೀಲಿ ಹೆಣ್ಣಾನೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣಾನೆಯಂತೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವರು ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಸರಸ್ವತಿಯಂತೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವರು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ರತಿದೇವಿಯಂತೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಕರರ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಈ ಎರಡು ಗುಂಪಿನವರೂ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ವೈಗೈ ನದಿಯು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ರಾಶಿ ಹಾಕಿರುವ ಮರಳಿನ ದಿಬ್ಬಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಹೆಣ್ಣಾನೆಗಳ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋದ ಮಹಿಳೆಯರು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರು ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಹೆಗಲುಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಇಳಿದರು; ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿನ ಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಮಕರಂದದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವಂತೆ, ತಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುಗಂಧಭರಿತ ಶ್ರೀಗಂಧವು ಒಣಗಿ ಉದುರುವಂತೆ ವನಕನ್ನಿಕೆಯರ ಹಾಗೆ ಹೋದರು. ಆ ಮಹಿಳೆಯರು, ನಡೆಯುವ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಹೂವುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮಾಧವಿ (ಗುರುಕ್ಕತ್ತಿ) ಚಪ್ಪರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಪುನ್ನಾಗ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಸಿಹಿ ಮಾವಿನ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಸೆರುಂದಿ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಕೇದಗೆಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದರು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪು ಮೋಡವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕುಣಿಯುವ ನವಿಲುಗಳು, ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಣವೆಂದು ಹೆದರಿ ಓಡುತ್ತವೆ. ಆ ಮಹಿಳೆಯರ ರೂಪವನ್ನು ಮಾವಿನ ಚಿಗುರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕುಕ್ಕಿ ತಿನ್ನಲು ಹೋಗುವ ಕೋಗಿಲೆಗಳು, ಅವರು ಹಾಡುವ ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ನಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಕೇವಲ ನೀರಿನ ತೊರೆಗಳಲ್ಲದೆ, ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಗಳೇ ಕುವಳೈ (ನೀಲಕಮಲ), ಆಂಬಲ್ (ನೈದಿಲೆ) ಮತ್ತು ಕಮಲಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸಿದವೋ ಎಂಬಂತೆ, ಬಳ್ಳಿಯಂತಹ ಸೊಂಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಣ್ಣು, ಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಮುಖಗಳ ಸಮೂಹದಿಂದ ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸಿದವು.

[೩, ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮನೆಯಂತೆ ಬಳ್ಳಿಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷರಂತೆ ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪನ್ನೀರನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಿ ಬಿಸಿಯನ್ನು ತಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ನಡೆದುಬಂದ ಆಯಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕೀಳಲು ತೊಡಗಿದರು.

ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕೀಳುವ ಆಟ

ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅವುಗಳ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಮೂಗಿನಿಂದ ಮೂಸಿ ನೋಡಿ, ಓಲೆಗಳಲ್ಲೂ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲೂ, ಕೂದಲಿನಲ್ಲೂ ಮುಡಿದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತಿಯರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಮನ್ಮಥನ ಬಾಣದಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪತಿಯರ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಿಳೆಯರು ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿದಾಗ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಅರಳಿ ವಿಕಸಿಸಿದ ಆ ಹೂವಿನ ಕೊமபೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಡು ದುಂಬಿಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿಗಳು ಜೇಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು, ಸಂಗೀತ ಹಾಡಿ ಜೇನನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದು, ವಿರಲಿಯೊಂದಿಗೆ (ನರ್ತಕಿಯೊಂದಿಗೆ) ಸೇರಿ ಏಳು ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಕள்ளை ಕುಡಿಯುವ ಪಾಣರಂತೆ (ಗಾಯಕರಂತೆ) ಇತ್ತು.

'ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡುವ ದೈವ, ಮಹಿಳೆಯರೇ' ಎಂದು ಹೇಳುವವರ[೧] ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ; ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಆ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಗ್ಗಿಸಿದಾಗ ಬಗ್ಗಿ, ನಡುಗಿ, ಅವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ, ಹೂವಿನ ಮುಖದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು (ಮಕರಂದ+ನೀರು) ಸುರಿಯುವಂತೆ ಕೊಂಬೆಗಳೂ ಪೂಜಿಸಿದವು ಎಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳುವುದು?

ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಎತ್ತರವಾದ ಕೊಂಬೆಯೊಂದನ್ನು ಎಟುಕಿಸಿ ಬಗ್ಗಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕೈಗೆ ಎಟುಕದ ಕಾರಣ ಬಾಡಿ, ಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ಬಳಲಿ ನಿಂತಳು; ಅದನ್ನು ಮನ್ಮಥನಂತಹ ಒಬ್ಬನು ಕಂಡು ಎದುರುಹೋಗಿ, "ಏಕೆ ಬಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ? ನನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕೀಳುವೆಯಾಗು" ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ನಿಂತನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಎಟುಕದ ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಲು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಅವಳ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನು ಕಂಡು ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು, "ಇದು ಕೂಡ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಿಳೆಯೇ? ಕಿತ್ತು"

೧. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವವರು ಲೋಕಾಯತರು; "ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತಿಯ ಗತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದು ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಲೋಕಾಯತ" ಎಂಬುದಾಗಿದೆ.

"ತೆಗೆದುಕೊ" ಎಂದು ಆ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತನು. ಆ ಮಹಿಳೆಯು (ಮುನಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಿಳೆಯರು ಎಂದು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ) ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಳು.

ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಕಿತ್ತ ಸೆರುಂದಿ ಹೂವನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಓಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, "ಈ ಓಲೆ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ" ಎಂದನು. ಅವಳಾದರೋ "ಇದನ್ನು ನನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಇಡು, ಇಡು" ಎಂದು ಕೋಪಗೊಂಡು ಹೇಳಿ, ಆ ಓಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೂವನ್ನೂ ಬಿಸಾಡಿ ಆ ಪ್ರೇಮಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದಳು. 1

ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ಮಾವಿನ ಮರದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಗೂಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ಎಳೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಗಿಲೆಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣದಂತಿರುವ ಗಂಡು ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಕರನನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿ, ಎಳೆಯ ಮರಗಳ ತೋಪಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕುರುಕ್ಕತ್ತಿ ಚಪ್ಪರವನ್ನು ತಲುಪಿದಳು.

ಒಬ್ಬನು, ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಗೆ ಹೊಸ ಹೂವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಮಕರಂದದ ಪುಡಿಯು ಶ್ರೀಗಂಧದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತ ಕಸ್ತೂರಿಯಂತೆ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಪ್ರೇಯಸಿ, "ಇದು ಯಾವ ಮಹಿಳೆಯೊಡನೆ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಅಂಟಿಕೊಂಡ ಗಂಧ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅವನು, "ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕಿತ್ತ ಚಂಪಕ ಹೂವಿನ ಮಕರಂದ" ಎಂದನು. ಅವಳಾದರೋ ('ನಿನ್ನನ್ನೂ' ಎಂದಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳನ್ನೂ ಹೊತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ) ತುಪ್ಪ ಸುರಿದ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ನಿಂತಳು.

ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಮುನಿಸನ್ನು ತಣಿಸಲು ಅವಳ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಕಿರೀಟದ ರತ್ನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನೆರಳನ್ನು ಕಂಡ ಅವಳು, "ನೀವು ಶಿವನಂತೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು ಏಕೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಕ್ಕು, ಪ್ರಿಯಕರನಿಗೆ ದುಃಖದ ಮೇಲೆ ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದಳು.

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಕೋಟ್ಟುಪ್ಪೂಚ್ ಚೂಡಿನುಂಗ್ ಕಾಯುಮ್ ಒರುತ್ತಿಯೈಕ್, ಕಾಟ್ಟಿಯ ಚೂಡಿನೀರ್ ಎನ್ರು" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

೪೮೮ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೩. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ಪುರುಷರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೇಶ್ಯೆಯರು ಅಪಹರಿಸುವಂತೆ, ಹೂವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೊಯ್ದುದರಿಂದ ಹೊಸ ಹೂವುಗಳಿಲ್ಲದ ಉದ್ಯಾನವನದ ನೋಟವು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದ ಬಡವನಂತೆ ತೋರಿತು.

ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆ

ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಕರರೊಂದಿಗೆ ಹೂವು ಕೊಯ್ಯುವ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದೇಹವನ್ನು ಪತಿಯರು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಂತೆ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಹೋದರು.

ಹಂಸದಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಕೊಳವು ನೀಲೋತ್ಪಲ, ನೈದಿಲೆ ಮತ್ತು ಕಮಲಗಳಲ್ಲದೆ ಸುಂದರವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಸಂಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಗೋಂಗು ಹೂವುಗಳು ಅರಳಿರುವಂತೆ ಇತ್ತು. ಮಹಿಳೆಯರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಲೆಗಳು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಅಪ್ಪಳಿಸುವುದು, ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತು ನೀಲೋತ್ಪಲ ಹೂವುಗಳು, ಮುಖಗಳು ಮತ್ತು ಕಮಲದ ಹೂವುಗಳು, ಬಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ನೈದಿಲೆ ಹೂವುಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು; ಶತ್ರುಗಳು ಮೇಲೇರಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ದುರ್ಬಲರು ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲಾಗದಂತೆ, ಮಹಿಳೆಯರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಕೊಳವನ್ನು ತಲುಪುವ ಮುನ್ನವೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಯಲ್ ಮೀನು, ವರಾಲ್ ಮೀನು, ಹಾವು, ಆಮೆ, ಏಡಿ ಮತ್ತು ಹಂಸಗಳು ಹೆದರಿ ಓಡಿದವು.

ಶುದ್ಧ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ದಡ ಸೇರುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಿಯಕರನು, ಅವಳ ಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಿಳುಪಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾಗದೆ, "ನನ್ನ ಮಧುರವಾದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನಳಾದವಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅವಳು, ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಳು.

ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ದಡ ಸೇರುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ, "ಛೀ ಛೀ, ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಎಂಜಲಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಡದಲ್ಲೇ ನಿಂತಳು.

ತನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರೇಮ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ಆ ಪ್ರಿಯಕರನು ನೋಡುವಂತೆ ಆಳವಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾಳೆ

ಎಂಬಂತೆ ಭಾವನೆ ತೋರಿ ಬಳಲಿ, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಕಮಲದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹಂಸವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಕೈಕೊಡು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.

ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಸುಣ್ಣದ ಪುಡಿಯನ್ನೂ, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನೂ, ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಎರಚಿಕೊಂಡು ಆಟವಾಡಿದರು; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆ ಸುಗಂಧ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದುಂಬಿಗಳು ಹಾರಿ ಸೇವಿಸುವುದು, ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ದರೋಡೆಕೋರರಂತಿತ್ತು. ಕಿತ್ತ ನೀಲ ಕಮಲವನ್ನೂ, ತಾವರೆ ಹೂವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನ್ಮಥನು ಬಿಡುವ ಹೂಬಾಣದಂತೆ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದರು; ಹಾಗೆ ಎಸೆದ ಹೂವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತಡೆದು, ಅದನ್ನು ಎಸೆದವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಗಲುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನಕ್ಕು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಣ್ಣಾನೆ ಮತ್ತು ಗಂಡಾನೆ ನೀರನ್ನು ಎರಚಿಕೊಂಡು ಆಟವಾಡುವಂತೆ, ಪನ್ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಸುಣ್ಣದ ಪುಡಿಯನ್ನೂ ಬಾಚಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರು ಎರಚಿಕೊಂಡು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಕೈಗಳಿಂದಲೇ ಮೊದಲು ಎರಚಿದ ಸುಗಂಧ ಲೇಪನವು ಅಳಿಸಿಹೋಗುವಂತೆ ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರನ್ನು ಬಾಚಿ ಎರಚುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರನ್ನು ಮುಕ್ಕಳಿಸಿ ಉಗಿದಳು; ಅವನು ಆ ನೀರನ್ನು, 'ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನಲ್ಲಿರುವ ಜೇನು' ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕುಡಿದನು. ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಲ್ಲಿ ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡ; ನಿಲ್ಲು" ಎಂದು ತಡೆಯುವವನಂತೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಬಾಚಿ ಎತ್ತಿ ಎದೆಗಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ರತಿಯ ಹೆಗಲನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ ಮನ್ಮಥನಂತೆ ಹೋದನು.

ಮಹಿಳೆಯರು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿ ದಡ ಸೇರಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಈ ರೀತಿ ತಾವು ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನೂ, ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನೂ, ಧರಿಸಿದ್ದ ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ, ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳನ್ನೂ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ತಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಮಲದ ಹೂವಿನ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರಲು, ಯುವತಿಯರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಪುರುಷರೊಂದಿಗೆ ದಡ ಸೇರಿದರು.

ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರು ಒದ್ದೆಯಾದ ತೆಳುವಾದ ಉಡುಪಿನೊಳಗೆ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಾಣುವುದರಿಂದ ದಡ ಸೇರಲು ನಾಚಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಕರರನ್ನು ಕರೆದು, "ಅಯ್ಯಾ! ಹೊನ್ನಿನ ಉಡುಪನ್ನು ನೀಡು" ಎಂದು ಕೇಳುವುದು, ಅವರು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ವಸ್ತ್ರ ನೀಡುವಂತೆ ಕೇಳುವ ಗೊಲ್ಲತಿಯರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊಳಗಳು, ಕೆಂಪು ಅರಗಿನ ರಸದೊಂದಿಗೆ ಕುಂಕುಮವೂ ಬೆರೆತು ಕೆಂಪಾದ ನೀರನ್ನು ಉಳ್ಳವುಗಳಾಗಿ, ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ದಡ ಸೇರಿದವರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ನೀರಾಂಜನ (ಆರತಿ) ಎತ್ತುವ ದುಂಡಗಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೊಳವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಅವುಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು.

ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ, ಹಲವು ಬಣ್ಣಗಳ ಹತ್ತಿ ನೂಲಿನ ವಸ್ತ್ರ, ರತ್ನಾಭರಣ, ಶ್ರೀಗಂಧ, ಕಸ್ತೂರಿ, ಕುಂಕುಮದ ರಸ, ಹೂಮಾಲೆ ಇವುಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುರುಷರ ಮನಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆಳೆದರು.

ಹೊಸ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಸವಿಯುವುದು

ಸಖಿಯರು, ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಸ್ಫಟಿಕದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಬಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೆಟ್ಟಂತೆ ಸುರಿದು ಕೊಡಲು, ನಾರಿಯರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಒಂದು ಹನಿ ತೆಗೆದು ಸಿಂಪಡಿಸಿ ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು ತೊಂಡೆ ಹಣ್ಣಿನಂತಹ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಡಿದರು.

ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿದು ಬುದ್ಧಿ ಮಂಕಾದ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹೆಂಡದ ಧಾರೆಯನ್ನು 'ಕತ್ತಿಯ ಪಡೆ' ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, "ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವಳೇ! ಕತ್ತಿಯ ಪಡೆಯಿಂದ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ" ಎಂದು ಸಖಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿ ನಕ್ಕಳು.

ನಾವು ಬಡವರು ಎಂದು ಹಲವರ ಬಳಿಯೂ ಹಲವು ಕಾಲವೂ ಬೇಡಿ ಬೇಡಿ ಬಡತನ ನೀಗದೆ ಮನಸ್ಸು ತೊಳಲಾಡಿ ಅಲೆಯುವ ಬಡವರು ಒಂದು ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಯಾರು ಓಡಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕದಲುವರೇ? ಕದಲರು; ಅದರಂತೆ ಹೂವುಗಳೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ

ಕಾಂಡಮ್] 52. ತರುಮಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು ನೀಡಿದ ಪಡಲಮ್ 457

ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹನಿಗಳಾಗಿ ಜೇನನ್ನು ನೆಕ್ಕಿ ತಿರುಗುವ ದುಂಬಿಗಳು, ಮದ್ಯ ಕುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಓಡಿಸಿದರೂ ಓಡದೆ ದೊಡ್ಡ ಮದ್ಯದ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡವು.

ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿದು ಮೈಮರೆತ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಕೈಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಂಡು, "ಕಮಲವು ಮದ್ಯದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮೊಳೆತಿದೆ; ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಜೇನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಉಣ್ಣದ ಮೂರ್ಖ ದುಂಬಿಗಳು, ಆ ಜೇನಿನ ಸಣ್ಣ ಹನಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿವೆಯೇ" ಎಂದು ಕುಲುಕಿ ನಕ್ಕಳು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ತಾನು ಕುಡಿದು ಉಳಿದ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನನ್ನ ನಾಯಕನನ್ನು ಅಗಲಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಸುಟ್ಟೆ; ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುವೆ; ಇನ್ನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವೆನೇ? ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿರು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿಯದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬಟ್ಟಲಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಳು.

ಮದ್ಯ ಕುಡಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವನ್ನೂ ಮತ್ತು ತೊಂಡೆ ಹಣ್ಣಿನಂತಹ ಬಾಯಿಯ ಬಿಳುಪನ್ನೂ ಕಂಡು, "ನನ್ನ ಇன்பದ ಒಳಿತನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವಂಚಕ ಯಾರು?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇತರರು ನಗುವಂತೆ ಸೋತು ಬಿದ್ದಳು.

ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿದು ಮೈಮರೆತ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ತನ್ನ ರೂಪದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ಕಂಡು, "ಇಲ್ಲಿರುವುದು ನಾನೇನಾ? ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಮಹಿಳೆಯಾ? ಬೇರೆಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಓಡಿದರಾ? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿದರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡುವೆನು; ಗೆಳತಿಯೇ! ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಕೊಡುವೆಯಾಗು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.

ಮದ್ಯ ಕುಡಿದು ನಲಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ, ತಾನು ನಿಂತು ನೋಡಿದ ನಿಲುವುಗನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂತ ಗಂಡನ ರೂಪವೂ ತನ್ನ ರೂಪವೂ ಕಾಣುವುದನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿ, "ಪರಸ್ತ್ರೀಯ ಹೆಗಲನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಇன்பದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಕೋಪಗೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಒದ್ದಳು.

ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಳಿಯಾದ ಮೊಸರು ಬೆರೆಸಿದ ಸಿಹಿಯಾದ ರುಚಿಯುಳ್ಳ ಅನ್ನವನ್ನು ಅತಿಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡುವರು; ವಸಂತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ರಾಗದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸಿ ಕಾಮದ ಆಸೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ ಬೆಣ್ಣೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಕರಗಿ ಬಳಲುವರು.

ಚಂಪಕಮಾರನ್ ತನ್ನ ದೇವಿಯೊಂದಿಗೆ ಚಂಪಕ ವನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು

ಇಂತಹ ವಸಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೃತಕ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿಲನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಚಂಪಕ ಪಾಂಡ್ಯನು, ತನ್ನ ದೇವಿಯೊಂದಿಗೂ ಹೋಗಿ ತಂಗಿದ್ದನು. ಮಾವಿನ ಚಿಗುರು ಬಿಟ್ಟು, ಕೋಗು ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ್ಗಾಗಿ, ಕಾಂತಳ್, ಕೆಂತಾವರೆ, ಆಂಬಲ್, ಕುವಳೈ ಮತ್ತು ಚಂಪಕ ಹೂವುಗಳು ಅರಳಿ ಬಾಗಿದ ಮೃದುವಾದ ಬಳ್ಳಿಯಂತಿರುವ ತನ್ನ ದೇವಿಯೂ ತಾನೂ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಅವನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೊಸದೊಂದು ಸುವಾಸನೆ ಬರುವಂತೆ ತಂಗಾಳಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಸಿತು; ಚಂಪಕಮಾರನ್ ಆ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಆಘ್ರಾಣಿಸಿ, "ಇದು ಒಂದು ದಿವ್ಯವಾದ ವಾಸನೆ; ತಂಗಾಳಿಯು, ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಕದ್ದ ಪರಿಮಳವಲ್ಲ; ಗಾಳಿಗೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಪರಿಮಳವಿಲ್ಲ; ಈ ಪರಿಮಳ ಯಾವುದರಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಮಳವೋ!" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ತನ್ನ ದೇವಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಅವಳ 1 ಐಂಬಾಲ್ ಕೂದಲಿನ ಪರಿಮಳವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, "ಈ ಪರಿಮಳ ದುಂಬಿಗೂ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದು ಎಣಿಸಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, "ಈ ಪರಿಮಳ ಕೂದಲಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೋ ಅಥವಾ ಕೃತಕವೋ" ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟನು.

ಮಾರನ್ ಚಿನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು ಸಂಘ ಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟುವುದು

ನಂತರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿ, "ನಾನು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿದು ಹಾಡು ರಚಿಸಿದರೆ, ಅವರಿಗೇ ಈ ಸಾವಿರ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳಿರುವ ಗಂಟು ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು ಸೇವಕರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು

---

1. ಐಂಬಾಲ್ - ಮುಡಿ, ಕೊಂಡೈ, ಸುರುಳ್, ಕುಳಲ್, ಪನಿಚ್ಚೈ ಎಂಬ ಐದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುವ ಕೂದಲು.

ಹೋಗಿ ಸಂಘ ಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಿ ತೂಗುಹಾಕಿದರು. ಸಂಘದ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗೆಯಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯಾಗಿ அமைந்த ಅರ್ಥದಿಂದ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿದರೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹಲವು ಬಾರಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿದರೂ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ತಿಳಿಯಲಾಗದೆ ಬಳಲಿ ಮನನೊಂದರು.

ತರುಮಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ಆಗ ಆದಿಶೈವ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹಂತದವನೂ, ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಇಲ್ಲದವನೂ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವನೂ, ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ [1] ತರುಮಿ ಎಂಬುವವನು, ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ಹುಡುಕಲಾಗದ ದೇವನೂ, [2] ಉರುವಮ್, ಅರುವಮ್, ಅರುವುರುವಮ್ ಎಂಬ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದವನೂ ಆದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಎನ್ನೊಡೆಯನೇ! ಅಡಿಯೇನ್ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಇಲ್ಲದವನು; ಒಂದು ಆಸರೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಚಿಕ್ಕವನು; ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನು; ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಅಡಿಯೇನ್ ವೇದ ಶಿವಾಗಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿದವನಾದರೂ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಚಿಸಲು ಅರ್ಹನಾಗುವೆನೇ! ಆಗಲಾರೆ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಯ್ಯನೇ! ನೀವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲ್ಲಿರಿ! ಪಾಂಡ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿತು, ಈ ಬಡವನು ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ಒಂದು ಪದ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು.

ಭಗವಂತನು 'ಕೊಂಗುದೇರ್ ವಾಳ್‌ಕ್ಕೈ' ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದು

ತಕ್ಷಣ, ಆಲವಾಯ್ ಪೆರುಮಾನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು,

"ಕೊಂಗುದೇರ್ ವಾಳ್‌ಕ್ಕೈ ಯಂಚಿರೈತ್ ತುಂಬಿ
ಕಾಮಞ್ ಚೆಪ್ಪಾದು ಕಂಡದು ಮೊಳಿಮೋ
ಪಯಿಲಿಯದು ಕೆಳೀಇಯ ನಟ್ಪಿನ್ ಮಯಿಲಿಯರ್"

---

1 ಈ ತರುಮಿಯ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು 'ಶಿವಮುನಿ' ಎಂದು ನಂಬಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

2 ಉರುವಮ್:- ಬ್ರಹ್ಮ, ತಿರುಮಾಲ್, ರುದ್ರ, ಮಹೇಶ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಗಳು. ಅರುವಮ್:- ಬಿಂದು, ನಾದ, ಶಕ್ತಿ, ಶಿವ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಅರೂಪಗಳು. ಅರುವುರುವಮ್ - ಸದಾಶಿವ ಎಂಬ ಒಂದು ರೂಪಾರೂಪ.

ಸೆರಿಯೆ ಯಿಟ್(ರು) ಅರಿವೈ ಕೂನ್ದಲಿನ್
ನರಿಯವುಮ್ ಉಳವೋ ನೀಯರಿಯುಮ್ ಪೂವೇ[೧]

ಎಂಬ ಒಂದು ತಮಿಳು ಪದ್ಯವನ್ನು ಶಬ್ದಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬಿರುವಂತೆ ಹಾಡಿ ತರುಮಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಅವನು ಅದನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದವನಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕಲಿತ ಪ್ರವೀಣ ಕವಿಗಳಿರುವ ಸಂಘಮಂಟಪವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಕವಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಅನುಮತಿಯಂತೆ ತರುಮಿ ಚಿನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೋಗುವುದು

ಸಂಘದ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತರುಮಿ ಕೊಟ್ಟ ಪದ್ಯವನ್ನು ಬೇಗನೆ ಇಸಿಕೊಂಡು ಓದಿ, ಶಬ್ದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಅರ್ಥ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ತೂಗಿ ನೋಡಿ, "ಒಳ್ಳೆಯದು! ಒಳ್ಳೆಯದು!!" ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಆ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದರಿಂದ, ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಮನನಲಿದು, "ಈಗಲೇ ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ತಂದ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಈ ಕವಿಗಳೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಸಾವಿರ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ" ಎಂದನು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ತರುಮಿ ಕವಿಗಳೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಸಂಘ ಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಾಗ, ನಕ್ಕೀರನು ಅವನನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಸಮೀಪಿಸಿ, "ಕತ್ತರಿಸಬೇಡ; ನಿಲ್ಲು" ಎಂದು ತಡೆದು, "ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆ" ಎಂದನು.

ತರುಮಿ ಮನಮರುಗಿ ಭಗವಂತನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ಕೂಡಲೇ ತಮಿಳು ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿಲ್ಲದವನಾದ ತರುಮಿ, ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿದವನೊಬ್ಬನು ಊಟದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ತಿನ್ನುವಾಗ ತಿನ್ನಬೇಡ ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ತಡೆದಂತೆ ಬಾಡಿ ಕೊರಗಿದನು; ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೋಗಿ ಆ ಪದ್ಯವನ್ನು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, "ಎಲೈ ನೀಲಕಂಠನೇ! ನೀನು ದೋಷಪೂರಿತವಾದ ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇಕೆ? ಬಡತನದ ರೋಗದಿಂದ ಬಳಲಿ ಹಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವ ಭಕ್ತನಾದ ನಾನು ಈ"

[೧] ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕುರುನ್ದೊಗೈಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ; ನಲಮ್ ಪುನೈಂದುರೈತ್ತಲ್ ಎಂಬ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ.

"ಆಗ ನಿನ್ನಿಂದ ಪಡೆಯುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೇಲಾದ ಭಗವಂತನೇ! ನೀನು ಹಾಡಿದ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪ ಆಯುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಕವಿಗಳು ತಪ್ಪು ಹುಡುಕಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸುವವರು ಯಾರು? ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ಈ ನಿಂದೆಯು ನಿನಗೆ ಸೇರಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನನಗೇನಿದೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನೊಂದು ನಿಂತು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಭಗವಂತನು ಕವಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಸಂಘ ಮಂಟಪವನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಂಧವೂ, ಮುಕ್ತಿಯೂ, ವೇದವೂ, ಅದರ ಫಲವೂ ಆಗಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಒಬ್ಬ ಕವಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಮಕರಕಂಡಿಕೆ, ಪದಕ, ಕುಂಡಲ, ಉಂಗುರ ಮುಂತಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಾಗಿ ತಾನೇ ಮುತ್ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನೆಂದು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಧರಿಸಿ, ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಮುತ್ತಿನ ಛತ್ರಿಯು ನೆರಳು ನೀಡಲು, ಬಿಳಿಯ ಚಾಮರವನ್ನು ಬೀಸಲು, ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟ ಯುವಕರು ಅಡಪ, ಕಾಳಾಂಜಿ, ಹೂವಿನ ತಟ್ಟೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹಿಂದೆ ಬರಲು ಸಂಘ ಮಂಟಪವನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಭಗವಂತನಾದ ಕವಿಗೂ ನಕ್ಕೀರನಿಗೂ ವಾಗ್ವಾದ

ನಂತರ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಾದ ಕವಿಯು, ಕವಿಗಳ ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕವಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಮ್ಮ ಕವಿತೆಗೆ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿದವರು ಯಾರು?" ಎಂದರು. ಕೂಡಲೇ ನಕ್ಕೀರನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರದೆ, "ನಾನೇ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿದೆನು" ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕವಿಯು, "ಯಾವ ತಪ್ಪು?" ಎನ್ನಲು, ನಕ್ಕೀರನು, "ಪದದ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ; ಬೇರೆ ಅರ್ಥದ ತಪ್ಪು" ಎಂದನು. ಕವಿಯು, "ಅರ್ಥದ ತಪ್ಪು ಏನು?" ಎಂದು ಕೇಳಲು, ತನಗೆ ತಪ್ಪು ಬರುವುದನ್ನು ಅರಿಯದ ನಕ್ಕೀರನು, "ಮುಡಿದ ಹೂವುಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಕೂದಲಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಪರಿಮಳವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕವಿಯು, "1 ಪದ್ಮಿನಿಯ ಕೂದಲೋ?" ಎನ್ನಲು, ನಕ್ಕೀರನು "ಅದೂ ಅದೇ ಸ್ವಭಾವದ್ದೇ!" ಎಂದನು.

---

1. ಪದ್ಮಿನಿ - ಪದ್ಮಿನಿ, ಚಿತ್ತಿನಿ, ಶಂಖಿನಿ, ಹಸ್ತಿನಿ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು; ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಮಹಿಳೆ.

ಕವಿಯು, "ದೇವ ಕನ್ಯೆಯರ ಕೂದಲೇ?" ಎನ್ನಲು, ನಕ್ಕೀರನು, "ಅದೂ ಕೂಡ ಮಂದಾರ ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಮುಡಿದು ಪರಿಮಳ ಬೀರುವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಕೃತಕ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೇ!" ಎಂದನು. ಕವಿಯು, "ನೀನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪರ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಜ್ಞಾನಪೂಂಗೋದೈ ಅಮ್ಮನವರ ಕೂದಲೂ ಅದೇ ಸ್ವಭಾವದ್ದೇ?" ಎನ್ನಲು, ನಕ್ಕೀರನು, "ಅದೂ ಅದೇ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ" ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ [೧]ಸಲಂಜಾಧಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಕವಿಯು ಹಣೆಗಣ್ಣನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೋರಿಸಲು, ನಕ್ಕೀರನು ಅದಕ್ಕೂ ಅಂಜದೆ "ಇಂದ್ರನಂತೆ ದೇಹವಿಡೀ ನೀವು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಡಿನ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪೇ!" ಎಂದನು.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಕವಿಯು ಮರೆಯಾಗುವಿಕೆ

ಆಗ ನಕ್ಕೀರನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನ ಕೆನ್ನಾಲಗೆಯ ಉಷ್ಣವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಪೊற்றಾಮರೈ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗಿದನು. ಕವಿಯ ರೂಪಗೊಂಡು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ದಿಢೀರೆಂದು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿದರು.

ಪದ್ಯ - ೧೦೭
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - ೨೫೩೯

---

೧. ಸಲಮ್ - ಸುಳ್ಳು, ವಂಚನೆ. ಸಲಂಜಾಧಿಸುವಿಕೆ - ವೈರಂಜಾಧಿಸುವಿಕೆ.

53. ಕೀರನನ್ನು ದಡ ಸೇರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ಸಂಘದ ಕವಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಳವಳ

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನ ಬೆಂಕಿಯ ಝಳಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ ನಕ್ಕೀರನು ಚಿನ್ನದ ಕಮಲದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ (ಪೊற்றாಮರೈ) ಬಿದ್ದು ದುಃಖದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನರಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕಪಿಲ, ಪರಣರ್ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ನಡುಗಿದರು. "ನಕ್ಕೀರನಿಲ್ಲದೆ ಇತರ ಕವಿಗಳು ಸೇರಿರುವ ಈ ಸಂಘವು, ರಾಜನಿಲ್ಲದ ಪ್ರಜೆಗಳಂತೆಯೂ, ಮಧ್ಯದ ನಾಯಕಮಣಿಯಿಲ್ಲದ ಹಾರದಂತೆಯೂ, ಸತ್ಯದ ಅರಿವು (ಜ್ಞಾನ) ಇಲ್ಲದವರ ಶಿಕ್ಷಣದಂತೆಯೂ ಇದೆ; ಅಯ್ಯೋ! ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ, ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ಅರ್ಥದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಾದ ಮಾಡಿದ ಈ ತಪ್ಪಂತೂ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು; ಆದಕಾರಣ, ಇದು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಇನ್ನು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟ" ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸಿ ಮನನೊಂದರು.

ಕವಿಗಳು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಲುಪಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

ನಂತರ ಕವಿಗಳು, "ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ಎತ್ತಿದ ರಾವಣನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ವೀಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಧುರವಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಾಡಿದಾಗ, ಮನಮರುಗಿ ಅವನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ಅವನಿಗೆ ದೃಢವಾದ ರಥವನ್ನೂ ಬಲವಾದ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸಿದನಲ್ಲವೇ! ಈ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ನಿವಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೇವರಾಗಿರುವ ಆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ತಪ್ಪು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ" ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,

ಪರಿಶುದ್ಧನೇ! ಶರಣು ಶರಣು; ವೇದಗಳ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ
ನರ್ತಿಸುವವನೇ! ಶರಣು ಶರಣು; ಪೂರ್ಣ ವೇದಗ್ರಂಥಗಳ
ಅರ್ಥವೇ! ಶರಣು ಶರಣು; ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನ
ಅದ್ವಿತೀಯನೇ! ನಿನಗೆ ನಾವು ಶರಣು ಶರಣು

ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ, "ತಿರುಮಾಲ್ (ವಿಷ್ಣು) ಆಗಿರುವ ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ವೇಗವಾಗಿ ಬರುವವನೇ! ಯಾವ ಜೀವಕ್ಕೂ"

ಗುಮ್ ತಾಯಿಯೂ ತಂದೆಯೂ ಆಗಿರುವ ನಿನ್ನ ತಂಪಾದ ಕೃಪೆಯೇ, ಕಮಲದ ಹೂವಿಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಅರಳುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಬಾಡುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತೆ, ಒಳಿತುಗಳನ್ನೂ, ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನೂ ದುಃಖವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ.[೧] ಆದಕಾರಣ, ತಂದೆಯೇ! ನಕ್ಕೀರನು ವಿದ್ಯೆಯ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಅರಿವುಗೆಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಹಾಡನ್ನು ತಪ್ಪು ಎಂದ[೨] ವಿತಂಡವಾದದಿಂದ ನೀವು ಹಣೆಗಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆದು ಅದರ ಬಿಸಿಯಿಂದ ಅವನು ಪೊற்றாಮರೈ (ಚಿನ್ನದ ಕಮಲದ) ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ; ಇನ್ನು ಮಹಾ ಕರುಣೆ ತೋರಿ ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು'' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ಭಗವಂತನು ನಕ್ಕೀರನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದು

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರೊಡನೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ, ನಕ್ಕೀರನು ಮುಳುಗಿದ್ದ ಪೊற்றாಮரை (ಚಿನ್ನದ ಕಮಲದ) ಕೊಳದ ದಡದ ಬಳಿ ತಲುಪಿ ಕವಿಗಳ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಮೊದಲು ಬೆಂಕಿಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದವರು (ಈಗ) ಕೃಪೆಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಕೂಡಲೇ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ನಕ್ಕೀರನು, ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯ, ಜ್ಞಾನ, ಕರಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಿವನದೇ ಆಗಿ, ಆತನ ದೊಡ್ಡ ಕರುಣೆಯ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ವರೂಪನಾದನು; "ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ಜ್ಞಾನಪೂಂಗೋದೈ ಅಮ್ಮನವರ (ಮೀನಾಕ್ಷಿಯ) ಕೂದಲಿಗೆ ದೋಷ ಹೇಳಿದ ಕ್ರೂರ ನಾಲಿಗೆಯ ತಪ್ಪನ್ನು ಆ ಭಗವಂತನು ಕ್ಷಮಿಸುವನೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರು ಕ್ಷಮಿಸುವರು!" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪರ್ (ಶ್ರೀಕಾಳಹಸ್ತೀಶ್ವರ) ಮೇಲೆ ನೇರಿಸೈ ವೆಣ್ಬಾ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ 'ಕೈಲೈ ಪಾದಿ ಕಾಳತ್ತಿ ಪಾದಿ ಯಂದಾದಿ'[೩] ಎಂಬ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು. ಅಡಿಯಾರ್

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಪಡೆದ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ, ಗದರಿಸಿ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಹೊಡೆದು, ಕಠಿಣವಾದ ಬಂಧನವನ್ನೂ ಹಾಕುವರು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಪ್ರೀತಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಈ ಸ್ವಭಾವದಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ಈಶ್ವರನ ಕೋಪವೂ" ಎಂದು ಬರುವ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸಿತ್ತಿಯಾರ್ ಪದ್ಯವು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

೨. ವಿತಂಡೈ (ವಿತಂಡವಾದ) - ವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಆಸೆಯುಳ್ಳವರು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸದೆ ಇತರರ ಪಕ್ಷವನ್ನು ನಿಂದಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಾದ ಮಾತು.

೩. ಕೈಲೈಪಾದಿ ಕಾಳತ್ತಿಪಾದಿ ಯಂದಾದಿ - ಇದು ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಳತ್ತಿ (ಕಾಳಹಸ್ತಿ) ಪರ್ವತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೂ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಹಾಡಿದ ಪ್ರಬಂಧ; ನೂರು ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಗಳಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳೆಂಬ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಏಳು ಬಗೆಯ ಜನ್ಮಗಳೆಂಬ ಕ್ರೂರವಾದ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಎಂಬ ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬಲ್ಲ ಆ ಭಗವಂತನು, ಆ ಅಂತಾದಿಯನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಆಲಿಸಿ, ನೇರವಾಗಿ ಬಂದು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಆ ನಕ್ಕೀರನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದನು.

ನಕ್ಕೀರನು ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಹಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು

ನಕ್ಕೀರನು, ಕೈಕೊಟ್ಟು ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ, ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರನ್ನೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಕೋಪವನ್ನೂ, ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಕರುಣೆಯನ್ನೂ ತೋರಿದುದನ್ನು [1]ವಸ್ತುವಾಗಿ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಹಾಡತೊಡಗಿದನು:

[2] ಧರ್ಮಹೀನನು ಮಾಡಿದ ಯಾಗವನ್ನು ಅಳಿಸಿದ ಮಹಾ ಪೌರುಷಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ!
ಪಾಪವಿಲ್ಲದ ಚಂಡೀಶನಿಗೆ ನೀಡಿದ ಮಹಾ ಕರುಣೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ!
ಕೋಪಗೊಂಡು ಬಂದ ಯಮನನ್ನು ದಹಿಸಿದ ವೀರಕಡಗವಿದ್ದ ಪಾದಕಮಲಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ!
ಬಾಲಕನಿಗೆ ಅಳಿಯದ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಕೃಪೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ!

[3] ಜಲಂಧರನ ದೇಹವನ್ನು ಸೀಳಿದ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಉಳ್ಳವನೇ ನಮಸ್ಕಾರ!
ಬಲವನ್ನು ನೀಡುವ ಅದನ್ನು ಮಾಯೋನ್ (ವಿಷ್ಣು) ಪೂಜಿಸಲು ನೀಡಿದವನೇ ನಮಸ್ಕಾರ!

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಚಿಕ್ಕವನಾದ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಅಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು, ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಕೊಳ್ಳದಿರಬೇಕು, ಪರಿಮಳ ಬೀರುವ ಕೊಣ್ರೈ ಹೂವಿನೊಡನೆ ಬಿಳಿಯ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುವೆನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ" (11-ನೇ ತಿರುಮುರೈ ನಕ್ಕೀರರ್ - ತಿರುವೆಳುಕೂಟ್ರಿರುಕ್ಕೈ ಎಂದೂ, "ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆನು ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪರಮೇಷ್ಠಿಯೇ! ಹಾಲಿನಂತಹ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಆಲವಾಯ್ (ಮಧುರೈ) ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವನೇ! - ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣಗಾಗಿ, ದೇಹದ ಉರಿ ತೀರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕರುಣಿಸುವ ವೇದಿಯನೇ!, ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತು" (11-ನೇ ತಿರುಮುರೈ ನಕ್ಕೀರರ್ - ತಿರುವೆಳುಕೂಟ್ರಿರುಕ್ಕೈ ಅಂತಿಮ ವೆಣ್ಬಾ) ಎಂದೂ, "ಆತುರಪಟ್ಟೆನು ಎಂಪೆರುಮಾನೇ! ಬೇಕಾದದ್ದು ಬೇಡವಾದದ್ದು, ನಿಂದಿಸಿದೆನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆನು ಈ ಅಡಿಯೇನ್ - ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಕೋಪವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಕರುಣಿಸುವ ದೇವಾದಿ ದೇವನೇ!, ನೀನು ಮಾಡುವ ಅಪಾರ ಕರುಣೆ" (11-ನೇ ತಿರುಮುರೈ ನಕ್ಕೀರರ್ - ಪೆರುಂದೇವಪಾಣಿ - ಅಂತಿಮ ವೆಣ್ಬಾ) ಎಂದು ಬರುವವುಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

2. ಅರನಿಲಾನ್ - ದಕ್ಷ. ಚಂಡಿ - ಚಂಡೇಶ್ವರ ನಾಯನಾರ್. ಕರುವಿ - ಕೋಪಗೊಂಡು. ಸಿರುವನ್ - ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ.

3. ಜಲಂಧರನ್ - ಒಬ್ಬ ಅಸುರ. ಕಮಲಪ್ಪುತ್ತೇಳ್ - ಬ್ರಹ್ಮದೇವ. ನಡುಚ್ ಸಿರಮ್ - (ಐದು ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ) ನಡುವೆ ಇರುವ ತಲೆ. ಸಿಲಂದಿಯ್ಯೆ - ಜೇಡನಿಗೆ; ಇಲ್ಲಿ ಕೋಚ್ಚೆಂಗಟ್ ಚೋಳನಿಗೆ.

ಅರಳಿದ ಕೆಂದಾವರೆಯ ದೇವನ ನಡುತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದವನೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*!
ಜೇಡಕ್ಕೆ ಕಿರೀಟವಿಟ್ಟು ಅರಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಂಪತ್ತೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*!

೧ ತ್ರಿಪುರಗಳು ಸುಡುವಂತೆ ನಕ್ಕ ವೀರನೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*! ಮೂವರಿಗೆ
ಕರುಣಿಸಿದ ನಾಯಕನೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*! ಅನಂಗನ ದೇಹವು ಬೆಂಕಿಗೆ
ಆಹುತಿಯಾಗುವಂತೆ ಸುಟ್ಟ ನೇತ್ರನೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*! ರತಿಯು ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತೆ
ಕರಿಯವನ ಮಗನಿಗೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನೀಡಿದ ಕರುಣೆಯೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*!

೨ ನಕ್ಕು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದ ಆ ಬಿಳಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕಿತ್ತು
ಜಟೆಯ ಪವಿತ್ರ ಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮಹಾವೀರನೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*! ದೇವಾಲಯದ
ಒಳಗೆ ಆರುವ ದೀಪವನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದ ಇಲಿಯನ್ನು ಅರಸನಾಗಿ ಆಳಲು ಮೂರು
ಜಗತ್ತನ್ನೂ ನೀಡಿದ ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನೇ ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*!

೩ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಅಗೆದು ಎತ್ತಿದವನ ತಲೆ ಮತ್ತು ಭುಜಗಳು ಮುರಿಯುವಂತೆ ತುಳಿದವನೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*
ಋಗ್ವೇದವನ್ನು ಅವನೇ ಹಾಡಲು ಕರುಣಿಸಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*!
ಗರ್ವದಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಕಲು ಅಗ್ನಿ ಸ್ವರೂಪನಾದವನೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*!
ಗರ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ನೇರವಾಗಿ ನಿಂತವನೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*!

೪ ದಪ್ಪನೆಯ ಕೈಯುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಆನೆ, ಹಂದಿ, ಹಾರುವ ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ಮೀನು
ಕುಳ್ಳ, ಆಮೆ ಇವುಗಳು ಹೊಂದಿದ್ದ ಯುದ್ಧದ ಬಲವನ್ನು ಮೀರಿದವನೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*!
ಕೋತಿ, ಹಾವು, ಇರುವೆ, ಕೊಕ್ಕರೆ, ಹುಂಜ, ಏಡಿ, ಕಪ್ಪೆ
ಕರಿಯ ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿ, ಹದ್ದು ಇವುಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಕರುಣಾಮಯಿಯೇ ಪೋ*ಱ್ಱಿ*!

೧. ನಕ್ಕ - ನಕ್ಕ. ಸೇವಕಮ್ - ವೀರ. ಮೂವರ್ - ತಾರಕಾಕ್ಷ, ಕಮಲಾಕ್ಷ, ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಎಂಬ ಮೂರು ಅಸುರರು. ಅನಂಗನ್ - ಮನ್ಮಥ. ಕರಿಯವನ್ - ತಿರುಮಾಲ್. ಕರಿಯವನ್ ಮಗನ್ - ಮನ್ಮಥ.

೨. ಅಡ - ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ. ನಗುಸಿರಮ್ - ಬಿಳಿಯ ತಲೆ. ಕೋಯಿಲ್ - ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಮಱೈಕ್ಕಾಡು ಎಂಬ ಸ್ಥಳ. ಎಲಿಕ್ಕು - ಇಲಿಗೆ; ಇಲ್ಲಿ ಮಾಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ.

೩. ಪೊರುಪ್ಪು ಅಗಳ್‌ಂದು ಎಡುತ್ತೋನ್ - ರಾವಣ. ಅವನೇ - ಆ ವೀರ ರಾವಣನೇ. ಇರುವರ್ - ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳು. ಅವರೇ - ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳೇ. ನೇರ್ ನಿನ್ರಾಯ್ - ನೇರವಾಗಿ ನಿಂತು ಕರುಣಿಸಿದವನೇ.

೪. ಏನಮ್ - ಹಂದಿ. ಏನಮ್ ಅರಿಮಾನ್ ಮೀನ್ ಕುಱಳ್ ಆಮೈ - ಇವು ತಿರುಮಾಲ್ ತಾಳಿದ ವರಾಹಾವತಾರ, ನರಸಿಂಹಾವತಾರ, ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ, ವಾಮನಾವತಾರ, ಕೂರ್ಮಾವತಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ; ಇವು ಈ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ತಾಳಿ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವು. ಅಲವನ್ - ಏಡಿ. ತೇರೈ - ಕಪ್ಪೆ. ಕಳುಗಿನ್ - ಹದ್ದುಗಳಾದ ಇವುಗಳ.

[1] ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪಾರವಾದ ತಪ್ಪುಗಳಿಗಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೂ ದಂಡಿಸಿದ
ಸ್ವರೂಪನೇ! ನಮೋ ನಮಃ! ಕೆಟ್ಟ ಕ್ರೂರಿಯಾದ ನಾನು ಹೆಣೆದ ಕೀಳು ಪದಗಳ
ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಳಿದ ಪರ್ವತರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಪತಿಯೇ! ನಮೋ ನಮಃ!
ಆಲವಾಯ್ ಒಡೆಯನೇ ನಮೋ ನಮಃ! ತಾಯೇ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮೋ ನಮಃ!

"ಅಯ್ಯೋ! ದುಃಖಿತನಾದೆನು; ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು! ಅನುಗ್ರಹಿಸು!" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಭಗವಂತನ ಕೋಪ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು (ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು) ಕುರಿತು [2] 'ಕೋಪಪ್ ಪ್ರಸಾದಮ್' ಎಂಬ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯಿಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದನು. ನಂತರ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು [3] 'ಪೆರುಂದೇವಪಾಣಿ', [4] 'ತಿರುವೇಳು ಕೂಟ್ರಿರುಕ್ಕೈ' ಎಂಬ ಪದ್ಯಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಹಲವು ಬಾರಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಎದ್ದನು. ಉಳಿದ ಕವಿಗಳೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು.

ತರುಮಿಯು ಚಿನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಕವಿಗಳು ಸುಖವಾಗಿರುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ ನಕ್ಕೀರನಿಗೆ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ, "ನೀನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವ ಕವಿಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಇರುವೆ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರೊಡನೆ ಮರೆಯಾಗಿ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ವಿರಾಜಮಾನರಾದರು.

---

1. ಸಾಲ - ಅತ್ಯಂತ. ಪುನ್ಮೊಲ್ ಮಾಲೈ - ಇಲ್ಲಿ 'ಕೈಲೈ ಪಾತಿ ಕಾಳತ್ತಿ ಪಾತಿ ಯಂದಾದಿ' ಎಂಬ ಪದ್ಯಮಾಲೆ.
2. ಕೋಪಪ್ಪಿರಸಾದಮ್ - ಇದು, "ತವರು ಪೆರಿದುಡೈತ್ತೇ! ತವರು ಪೆರಿ ದುಡೈತ್ತೇ!" ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧ; ಇಣೈಕ್ಕುರಳಾಸಿರಿಯಪ್ಪಾ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ.
3. ದೇವಪಾಣಿ - ದೇವರನ್ನು ಹಾಡುವ ಹಾಡು. ಇದು ಪರಮಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತಾದ್ದರಿಂದ, ಪೆರುಂದೇವಪಾಣಿ ಎನ್ನಲ್ಪಟ್ಟಿತು; ಇದು, "ಕುಲ ಪಾಣಿಯೈ" ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಇಣೈಕ್ಕುರಳಾಸಿರಿಯಪ್ಪಾ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ.
4. ತಿರುವೇಳು ಕೂಟ್ರಿರುಕ್ಕೈ - ಇದು ಒಂದರಿಂದ ಏಳರವರೆಗಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಹಾಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಚಿತ್ರಕಾವ್ಯ; ಇಣೈಕ್ಕುರಳಾಸಿರಿಯಪ್ಪಾ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ.

ನಕ್ಕೀರರ್ ಹಾಡಿದ ಕೈಲೈ ಪಾತಿ ಕಾಳತ್ತಿ ಪಾತಿ ಯಂದಾದಿ, ಕೋಪಪ್ ಪ್ರಸಾದಮ್, ಪೆರುಂದೇವಪಾಣಿ, ತಿರುವೇಳು ಕೂಟ್ರಿರುಕ್ಕೈ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಬಂಧಗಳೂ ಹನ್ನೊಂದನೇ ತಿರುಮುರೈಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ: ಇತರವೂ ಇವೆ; ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ನಕ್ಕೀರನೂ ಇತರ ಕವಿಗಳೂ ಸಂಘ ಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ ತೂಗುಹಾಕಿದ್ದ ೧ ಚಿನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತರುಮಿ ಎಂಬ ಆದಿಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು; ಮತ್ತು ಪಾಂಡ್ಯನಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಚಂಪಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಹಲವು ತಿರುಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು

ಚಂಪಕ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೈಯುಂ ಹೋಗಿ ದರ್ಶಿಸಿ ವಂದಿಸಿ, ಶಿವನೇ ಪರಂಪೊರುಳ್ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಆಂತರಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಲವು ತಿರುಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು (ಸೇವೆಗಳನ್ನು) ನಡತ್ತಿಕ್ಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಪದ್ಯ-೨೭
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-೨೫೬೬

೧. ಇಲ್ಲಿ ತರುಮಿ ಚಿನ್ನದ ಗಂಟನ್ನು ಪಡೆದುದನ್ನು, "ನನ್ಪಾಟ್ಟುಪ್ ಪುಲವನಾಯ್ಚ್ ಸಂಗ ಮೇರಿ ನರ್ಕನಗಕ್ ಕಿಳಿತರುಮಿಕ್ ಕರುಳಿನೋನ್ ಕಾಣ್" (ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ತೇವಾರಮ್ - ತಿರುಪ್ಪತ್ತೂರ್) ಎಂದೂ, "ಪೊದಿಯಪ್ ಪೊರುಪ್ಪನ್ ಮದಿಯಕ್ ಕರುತ್ತಿನೈಕ್, ಕೊಂಗುದೇರ್ ವಾಳ್ಕ್ಕೈಚ್ ಚೆಂದಮಿಳ್ ಕೂರಿಪ್, ಪೊರ್ಕುವೈ ತರುಮಿಕ್(ಗು) ಅರ್ಪುಡನ್ ಉದವಿ, ಎನ್ನುಳಙ್ ಕುಡಿಕೊಣ್(ಡು) ಇರುಮ್ಬಯನ್ ಅಳಿಕ್ಕುಮ್, ಕಳ್ಳವಿಳ್ ಕುಳಲ್ಸೇರ್ ಕರುಣೈಯೆಮ್ ಪೆರುಮಾನ್" (ಕಲ್ಲಾಡಮ್) ಎಂದು ಬರುವವುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆವಣಿ ತಿರುವಿಳಾದ (ಉತ್ಸವದ) ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಈ ಗಂಟು ಕತ್ತರಿಸುವ ಐತಿಹ್ಯವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

೫೪. ಕೀರನಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ನಕ್ಕೀರನು ಶಿವ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು

ನಾನ್ಮಾಡಕ್ ಕೂಡಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪರಮ ದೇವರಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸಂಘದ ಕವಿಗಳ ಗುಂಪನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಕ್ಕೀರನು, ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಆಲವಾಯ್ ಅಣ್ಣಲ್ (ಶಿವನ) ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ கொண்ட ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗಿ, "ಶಿವನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟುಹೋದ ಮನ್ಮಥನು, ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೂ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದಲೂ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಲ್ಲ; ಆ ಅಗ್ನಿ ನೇತ್ರದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಬೆಂಕಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಟ್ಟಾಗ ಆ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸಿ, ಈ ಸುವರ್ಣ ಕಮಲದ ಕೊಳವೇ ರಕ್ಷಿಸಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇದೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಏಕಾಗ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.

ದೇವರು ನಕ್ಕೀರನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ಯೋಚಿಸುವುದು

ಮಧುರೈನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ನಕ್ಕೀರನು ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ನಿಯಮವನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, "ಇವನಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣವು ಇನ್ನೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನು, ಇದು ದೋಷರಹಿತ ಪದ, ಇದು ದೋಷಯುಕ್ತ ಪದ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ದೋಷರಹಿತವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣದ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ಯಾರ ಮೂಲಕ ಬೋಧಿಸಬಹುದು" ಎಂದು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಉಮಾದೇವಿಯು ದೇವರ ಬಳಿ ಅಗಸ್ತ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು

ಆಗ ಉಮಾದೇವಿಯು ದೇವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ನನ್ನೊಡೆಯನೇ! ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟದ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ತಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಮರ್ಥರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಆದರೂ, ಈ ದಾಸಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದದ್ದೊಂದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಪ್ರಭುವೇ! ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಸನಕನು

ಮುಂತಾದ ಮುನಿವರ್ಯರೂ, ಇತರರೂ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿಯು ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಲಾರದೆ ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕು ತಗ್ಗಿತು; ನೈರುತ್ಯ ದಿಕ್ಕು ಎತ್ತರವಾಯಿತು; ಅದನ್ನು ಕಂಡು ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ಎಮ್ಮ ಒಡೆಯನೇ! ತಮ್ಮಂತಹುದೇ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಆ ನೈರುತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರಲು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಈ ಭೂಮಿಯು ಸಮವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಕೂಡಲೇ ತಾವು "ನಮ್ಮನ್ನು ಹೋಲುವವನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕುಡಿದ ಅಗಸ್ಯ ಮುನಿಯೇ; ನಮ್ಮ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಹೋಲುವವಳು, ಆ ಮುನಿಯ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಉರಿಯವಳಾದ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯೇ" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿ, ಆ ಪವಿತ್ರ ಮುನಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಿರಿ. ಆ ಮುನಿಯು ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೋಗುವಾಗ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಡಿಯೇನ್ ಹೋಗುವ ನಾಡು ತಮಿಳು ನಾಡು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಆ ನಾಡಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಇಂಪಾದ ತಮಿಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣದಲ್ಲಿ ವಲ್ಲಭರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಅಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಆದಕಾರಣ, ಭಗವಂತನೇ! ಅಡಿಯೇನನಿಗೆ ಶುದ್ಧ ತಮಿಳು ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅಂತೆಯೇ ತಾವು ಆ ಮುನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮೂಲಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಿರಿ! ಅವನು ಆ ಮೂಲಗ್ರಂಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಂತರವೂ, "ನಿತ್ಯನೇ, ಅಡಿಯೇನ್ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ದರ್ಶಿಸುವೆನು" ಎಂದನು. ತಾವು, "ಕದಂಬ ವನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಯಸಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಪೊದಿಯ ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಇರುವೆ" ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಅವನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯೊಡನೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಇದು ತಮ್ಮ ತಿರುವುಳಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಆ ಅಗಸ್ಯನ ಮೂಲಕ ಈ ನಕ್ಕೀರನಿಗೆ ತಮಿಳು ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರಿ" ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಶಿವಪೆರುಮಾನರು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, "ಪೆಣ್ಣೇ! ನೀನು ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆಯದೆ ಇಂದು ಹೇಳಿರುವೆ; ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವೆವು" ಎಂದು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದರು.

ಕಾಂಡಮ್] 54. ಕೀರನಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ... ಪಡಲಮ್ 471

ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಬಂದು ದರ್ಶಿಸುವುದು

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಅರಿತ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರು, ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಜಲಿಯಾಗಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಮುಗಿದು, ಅರಿಯ ತಪಸ್ಸಿನ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯೊಡನೆ ಏರಿ ಹೊರಟು, ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ಮಧುರೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ತರುವಾಯ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸಿನ ರಥದಿಂದ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಅವರು ಇಳಿದು, ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಕೆಂಪಾದ ಹವಳದ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ, ಇಂದ್ರನೀಲ ಪರ್ವತದಂತಿರುವ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರನ್ನೂ ವಂದಿಸಿ, ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಲು, ಶಿವಾನಂದವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು.

ಭಗವಂತನು ಅಗಸ್ತ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೀರನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ಹೇಳುವುದು

ಆಗ ನಕ್ಕೀರನು ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಪೊಱ್ಱಾಮರೈ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಭಗವಂತನನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಲವಾಯ್ ಅಣ್ಣಲ್ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿ, "ಅರಿಯ ತಪಸ್ಸಿನ ಸಂಪತ್ತೇ! ಈ ನಕ್ಕೀರನಿಗೆ ತಮಿಳು ವ್ಯಾಕರಣವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ; ನೀನು ನಮ್ಮಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಆ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ದೋಷವಿಲ್ಲದಂತೆ ಇವನಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರು ನಕ್ಕೀರನಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಬೋಧಿಸುವುದು

ರೋಗವೂ ಔಷಧವೂ ಆಗಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರು, ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನಕ್ಕೀರನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಗೊಂದಲವು ನೀಗುವಂತೆ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು.

ಪೊದುಪ್ಪಾಯಿರಮ್ ಮತ್ತು ಸಿರಪ್ಪುಪ್ಪಾಯಿರಮ್‌ಗಳನ್ನೂ, ಉಡನ್‌ಪಡಲ್ ಮುಂತಾದ ಏಳು ಬಗೆಯ ಮತಗಳನ್ನೂ, ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ, ಕುನ್ರಕ್ ಕೂರಲ್ ಮುಂತಾದ ಹತ್ತು ದೋಷಗಳನ್ನೂ, ಸುರುಂಗಚ್ ಸೊಲ್ಲಲ್ ಮುಂತಾದ ಹತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನೂ, ನುದಲಿಪ್ ಪುಗುದಲ್ ಮುಂತಾದ ಮೂವತ್ತೆರಡು ತಂತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಮೂಲಗ್ರಂಥವನ್ನು ತೊಗೈ, ವಗೈ, ವಿರಿ ಎಂಬ ವಿಧಾನದಿಂದ ಕಾಂಡಿಗೈಯುರೈ ಮತ್ತು ವಿರುತ್ತಿಯುರೈಗಳನ್ನೂ ಸಂದೇಹ ಮತ್ತು ವಿಪರ್ಯಾಯಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಬೋಧಿಸಿದರು.

ಭಗವಂತನು ಅಗಸ್ತ್ಯರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವರ ನೀಡಿ ಕಳುಹಿಸುವುದು

ಆ ಬೋಧನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಗ್ರಂಥದ ಅರ್ಥವೇ ದಿವ್ಯರೂಪವಾಗಿರುವ ಆದಿ ಗುರುವಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ಸಂತೋಷವೂ ಆನಂದವೂ ಕೃಪೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಆ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಯನ್ನು ಅವನು ಸಂತೋಷದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲುವಂತೆ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಸವರಿ, ಬೇಕಾದ ವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಭಗವಂತನು ಉಮಾದೇವಿಯವರ ಸಂಶಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು

ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯೊಡನೆ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ವಿದಾಯ ಪಡೆದು ಹೋದ ಬಳಿಕ, ಉಮಾದೇವಿಯವರು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಈ ನಕ್ಕೀರನಿಗೆ ತಾವು ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡದೆ ಈ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಯ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಮಧುರೆಯ ನಾಯಕನೂ, "ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪೂಜಿಸುವವರಿಗೂ, ತಮಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವವರಿಗೂ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಸೂಯೆ ಇಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನ ಶುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳವರಿಗೂ, ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮೀರದವರೂ ಆದ ದೋಷರಹಿತ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಿಗೇ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ಧರ್ಮ" ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುವರು.

ತನ್ನನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜಿಸುವ ಯೋಗ್ಯರು, ಬಹಳಷ್ಟು
ಹೊನ್ನನ್ನು ನೀಡುವವರು, ಅಸೂಯೆ ಇಲ್ಲದ ಪುನೀತರಾಗಿ
ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಮೀರದವರು, ದೋಷರಹಿತ ಮನಸ್ಸಿನ
ಇಂಥವರಿಗೆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳುವರು.

ನಕ್ಕೀರನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಸೂಯೆಗೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಬೋಧಿಸದೆ ಆ ಅಗಸ್ತ್ಯನ ಮೂಲಕ ಬೋಧಿಸಿದೆವು" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಮ್ಮನವರು ಸಂಶಯವನ್ನು ತೊರೆದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿದ್ದರು.

ನಕ್ಕೀರನು ದುಃಖ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು

ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳ ಬಳಿ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕಲಿತ ನಕ್ಕೀರನು, ತರುವಾಯ ತಾನು ಹಿಂದೆ ರಚಿಸಿದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಶೋಧಿಸಿ, ದೋಷಯುಕ್ತ ಪದಗಳನ್ನೂ ದೋಷರಹಿತ ಸ್ಥಿತಿಯ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ, "ನಾನು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಅರಿತ ಭಗವಂತನು ಅರುಳಿದ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥದೋಷವನ್ನು ಹೇಳಿ

ನೇನೇ! ವೇದಗಳ ತುದಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಭೂಮಗಳು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವಂತೆ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಬಂದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ನಟರಾಜನಿಗೆ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲಾ! 'ಅಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆಯುಳ್ಳವರು ಹೆಚ್ಚು ಅಹಂಕಾರಿಗಳು' ಎಂಬ ಗಾದೆ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವಾಯಿತಲ್ಲಾ. [1] ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಈ ದಾಸನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧದಿಂದಾಗಿ, ಈ ದಾಸನನ್ನು ಆ ಭಗವಂತನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಉಂಟಾದ ಬೆಂಕಿಯು ಸುಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಈ ದಾಸನ ಹೃದಯವೂ ಸುಡುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ!" [2] ಎಂದು ನೆನೆದು ನೆನೆದು ಒಳಗೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ದುಃಖವೆಂಬ ರೋಗದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. "ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯು ಕಹಿಯಾದ ಔಷಧವನ್ನು ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಉಣಿಸಿ ಕೆಟ್ಟ ರೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ, ಈ ದಾಸನನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದ ಆ ಮಹಾ ಕರುಣಾಮಯಿಯಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಈ ಬಡಪಾಯಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಏನಿದೆ?" [3] ಎಂದು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು.

ನಕ್ಕೀರನು ಇತರ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿ ಬಾಳುವುದು

ತರುವಾಯ ನಕ್ಕೀರನು, ತನಗೆ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದ ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಇತರ ಕವಿಗಳಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಇದ್ದನು.

ಪದ್ಯ - 30
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 2596

---

1. ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿ - ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಬೆಂಕಿ, ಗಾಳಿ, ಆಕಾಶ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಜೀವ ಎಂಬ ಎಂಟು ರೂಪಗಳಾದ ಭಗವಂತ. ಇದನ್ನು, "ಇರುನಿಲನಾಯ್ತ್ ತೀಯಾಗಿ ನೀರು ಮಾಗಿ ಇಯಮಾನ ನಾಯೆರಿಯುಂಗ್ ಕಾಟ್ರು ಮಾಗಿ, ಅರುನಿಲೈಯ ತಿಂಗಳಾಯ್ ಞಾಯಿ ರಾಗಿ ಆಗಾಯ ಮಾಯಟ್ಟ ಮೂರ್ತಿ ಯಾಗಿ" ಎಂದು ಬರುವ ಅಪ್ಪರ್ ಅವರ ತಿರುತ್ತಾಂಡಗಂ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ತನ್ನೆಞ್(ಚು) ಅರಿವದು ಪೊಯ್ಯರ್ಕ; ಪೊಯ಼ತ್ತಪಿನ್, ತನ್ನೆಂಜೇ ತನ್ನೈಚ್ ಚುಡುಮ್" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

3. ಇಲ್ಲಿ, "ಕೋಗಳಿಯೆಂಗ್ ಕೋಮಾರ್ಕು ನೆಂಜಮೇ ಉಂಡಾಮೋ, ಕೈಮ್ಮಾ ರುರೈ" (ತಿರುವಾಚಗಮ್ - ಪಂಡಾಯ ನಾನ್ಮರೈ) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

೫೫. ಸಂಘದವರ ಕಲಹವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ಸಂಘದ ಕವಿಗಳು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಶಯವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಬೇಡುವುದು

ಅಪಾರವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಡೆಯ ಸಂಘದ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಕವಿಗಳೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ [೧] ಸೆಂತಮಿಳ್ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಗರ್ವಗೊಂಡು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿದರು; ತರುವಾಯ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಮೆ-ಕೀಳಿಮೆಗಳನ್ನು ಅಳೆಯಬಲ್ಲ ಮೂಲಗ್ರಂಥದ ಕರ್ತೃವಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಎಮ್ಮೊಡೆಯನೇ! ದಾಸರಾದ ನಾವು ರಚಿಸಿದ ಈ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತೂಗಿ ನೋಡಿ ಅವುಗಳ ಹಿರಿಮೆ-ಕೀಳಿಮೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಡು" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು.

ಭಗವಂತನು ಕವಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಕವಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ವೇದಗಳಿಗೆ ಮೂಲನಾದ ಮುಕ್ಕಣ್ಣನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕರುಣಿಸಿ, ಹರಿಯೂ ಅಯನೂ ಹುಡುಕುವಂತೆ ಉದ್ದವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಅಗ್ನಿಸ್ತಂಭದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾದ ದಿವ್ಯರೂಪದಂತೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ, ಜಗತ್ತಿಗೇ ಆಧಾರವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಮೂಲಲಿಂಗದೊಳಗಿಂದ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಬಂದು, "ಕವಿಗಳೇ! ಈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಧನಪತಿ [೨] ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಗುಣಶಾಲಿನಿ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಮಹಾ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದಾಗಿ, ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನು [೩] ಜನಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಅವನು ಮುರುಗನ್ ದೇವರ ದಿವ್ಯಾವತಾರ; ಅಂದದಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ಸಮಾನನಾದವನು; ಆದರೆ ಮೂಗ. ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೀವು ಹಾಡಿದ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿರಿ. ಅವನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಹಾಡು ಯಾವುದೋ,

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, 'ಇರೈಯನಾರ್ ಅಗಪ್ಪೊರುಳ್ ಉರೈ' ಎಂದು ಇರೈಯನಾರ್ ಅಗಪ್ಪೊರುಳ್ ಮೊದಲ ಸೂತ್ರದ ಭಾಷ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೨. ಇವನನ್ನು, 'ಉಪ್ಪೂರಿ ಕುಡಿಕಿಳಾರ್' ಎಂದು ಇರೈಯನಾರ್ ಅಗಪ್ಪೊರುಳ್ ಭಾಷ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೩. ಇವನ ಹೆಸರು, 'ಉರುತ್ತಿರ ಸನ್ಮನ್' ಎಂದು ಇರೈಯನಾರ್ ಅಗಪ್ಪೊರುಳ್ ಭಾಷ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೫೫. ಸಂಘದವರ ಕಲಹ ತೀರಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

"ಅದೇ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುವ ಹಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಆಗ ಕವಿಗಳು, "ಎಮ್‌ಪೆರುಮಾನೇ! ಅವನು ಮೂಗನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೇಳಿ, ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಕೆಟ್ಟದು ಎಂದು ವಿವೇಚಿಸಿ, ಅದರ ಸ್ವಭಾವವು ಕುಂದದಂತೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ?" ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, "ಆ ವೈಶ್ಯನ ಮಗನಾದ ಮೂಗನಾದ ಹುಡುಗನು, ತನಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತಹ ಪದಗಳ ಆಳವನ್ನು ಮತ್ತು ಅರ್ಥದ ಆಳವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ, ಬೆಟ್ಟದಂತಹ ಭುಜಗಳು ಪುಳಕಿತಗೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ; ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಉಂಟಾದ ಕಲಹವೆಲ್ಲವೂ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ತೆರಳಿದರು.

ವೈಶ್ಯನ ಮಗನು ಮೂವರ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಲೆಯಾಡಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ ಸಂಘದ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ವೈಶ್ಯ ಕುಲದ ರತ್ನನಾದ (ರುದ್ರಶರ್ಮನನ್ನು) ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆತಂದು, ತಮ್ಮ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ಬಿಳಿಯ ಹೂವುಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಳಿಯ ಶ್ರೀಗಂಧದಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲವರ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆಗೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು; ಕೆಲವರ ಅರ್ಥದ ಜೋಡಣೆಗೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು; ಕೆಲವರ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆಯನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು; ಕೆಲವರ ಅರ್ಥದ ಜೋಡಣೆಯನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು; ಕೆಲವರ ಪದಗಳ ಇಂಪನ್ನು ಮತ್ತು ಅರ್ಥದ ಇಂಪನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಗಳಿದನು; ಕೆಲವರ ಪದಗಳ ಬಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಅರ್ಥದ ಬಲವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದನು. ಸಂಘದ ಕವಿಗಳ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಹಾವಭಾವಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾ, ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಹೊಗಳುತ್ತಾ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಆ ವೈಶ್ಯ ಬಾಲಕನು, ನಕ್ಕೀರನ್, ಕಪಿಲನ್, ಪರಣನ್ ಎಂಬ ಮೂವರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸುವಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪದಗಳಲ್ಲೂ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮಧುರವಾದ ರಸವನ್ನು ಸವಿದು ಮೈದುಂಬಿದನು; ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ರಸಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡನು; ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದನು; ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಅತೀವ ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು.

ಸಂಘದ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಿತ್ರರಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವುದು

ಹಲವು ಮಣಿಗಳನ್ನೂ ಹವಳಗಳನ್ನೂ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ತೂಗಿ ಅಳೆಯುವವನಂತೆಯೇ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬಾಲಕನು 1 ಶಬ್ದದ ಆಳವನ್ನೂ 2 ಅರ್ಥದ ಆಳವನ್ನೂ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನೇ ತಕ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೂಗಿ ತೋರಿಸಲು, ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅರಿತ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಉಂಟಾದ ಕಲಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.

ಹಲವು ಕಾಸುಗಳೊಡನೆ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಹವಳ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮುತ್ತು
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೂಗಿ ಅಳೆಯುವವನಂತೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಕುಮಾರನು
ಶಬ್ದದ ಆಳವನ್ನೂ ಅರ್ಥದ ಆಳವನ್ನೂ ತಕ್ಕಡಿಯ ನಾಲಿಗೆಯಂತೆ ತೂಗಲು,
ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನರಿತ ಕವಿಗಳೂ ಕಲಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿತ್ರರಾದರು.

ನಕ್ಕೀರನ್, ಕಪಿಲನ್, ಪರಣನ್ ಎಂಬ ಮೂವರ ಪದ್ಯಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಿ, ಪದ್ಯಗಳ ತಿಲಕವಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಬೆಳಗಿದವು. ತರುವಾಯ ದೈವಿಕ ಕವಿಗಳು ದೋಷರಹಿತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ವಿಶೇಷತೆಯೊಂದಿಗೆ ಶೋಭಿಸಿದರು.

ಪದ್ಯ-14

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-2610

1. ಶಬ್ದದ ಆಳ - ಶಬ್ದದ ಸೊಗಸು ; ಗುಣ, ಅಲಂಕಾರ ಎಂಬುವು.
2. ಅರ್ಥದ ಆಳ - ಅರ್ಥದ ಸೊಗಸು ; ನಗು, ಅಳು ಮುಂತಾದ ರಸಗಳು.

೫೬. ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ಪಿಣಕ್ಕುತ್ ತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್

ಕುಲೇಶ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ

ಇಂದ್ರನ ದೋಷವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಚಂಪಕ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ಚಂಪಕ ಮಾರನ್ ಶಿವಪದವನ್ನು ಸೇರಿದ ತರುವಾಯ, ಪ್ರತಾಪ ಸೂರ್ಯನ್, ವಂಗಿಸತ್ ಧ್ವಜನನ್, ಇರಿಪು ಮರುತ್ತನನ್, ಚೋಳ ವಂಗಿಸಾಂತಕನ್, ಚೇರವಂಗಿ ಸಾಂತಕನ್, ಪಾಂಡಿ ವಂಗಿ ಚೇಶನ್, ವಂಗಿಸ ಶಿರೋನ್ಮಣಿ, ಪಾಂಡಿಚ್ಚುರನ್, ಕುಲತ್ ಧ್ವಜನ್, ವಂಗಿಸ ಚೂಡಾಮಣಿ, ಸೋಮ ಚೂಡಾಮಣಿ, ಕುಲ ಚೂಡಾಮಣಿ, ರಾಜ ಚೂಡಾಮಣಿ, ಭೂಪ ಚೂಡಾಮಣಿ, ಕುಲೇಶನ್ ಎಂಬ ಹದಿನೈದು ಪಾಂಡ್ಯರು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದು ಹುಟ್ಟಿ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡನ್ನು ಆಳಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕುಲೇಶ ಪಾಂಡ್ಯನು ರಾಜರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು; ವ್ಯಾಕರಣ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಮಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡವನು; ಎಂತಹ ಮಹಾಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂರು ತಮಿಳು ಕವಿಗಳಿರುವ ಸಂಘದ ಹಲಗೆಯು ಅವನಿಗೆ ಏರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಕುಲೇಶನು ವಿದ್ಯೆಯ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಇಡೈಕ್ಕಾಡನನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವುದು

ಕುಲೇಶ ಪಾಂಡ್ಯನು, ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಕಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತ ಕಪಿಲನ ಬಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಮಿತ್ರನಾದ [೧] ಇಡೈಕ್ಕಾಟ್ಟು ಕವಿಯು, "ಒಂದು ತಮಿಳು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾಜನನ್ನು ಕಾಣೋಣ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು, ತಾನು ರಚಿಸಿದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸಹಿತವಾದ ಕೃತಿಯನ್ನು ವಾಚಿಸಿದನು. ಆಗ ಶಬ್ದ ರುಚಿಯನ್ನೂ ಅರ್ಥ ರುಚಿಯನ್ನೂ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಆಸ್ವಾದಿಸಬಲ್ಲ ಕುಲೇಶ ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಸೂಯೆಯಿಂದಾಗಿ ತಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸದೆಯೂ, ಒಳಸಂತೋಷವನ್ನು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅರಳಿ ತೋರಿಸದೆಯೂ, ಯಾವುದೊಂದನ್ನೂ ಹೇಳದೆಯೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಬಯಸಲ್ಪಡುವ

೧. ಈ ಕವಿಯ ಊರು ಮಧುರೈಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿರುವ 'ಇಡೈಕ್ಕಾಟ್ಟೂರ್' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪಡೆದ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್, ತನ್ನನ್ನು ಅಭಿಮಾನವು ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಲು ಹೋಗಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿದನು.

ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು

ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು, "ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಒಡೆಯನಾದ ನಾಯಕನೇ! ತಮಿಳು ಅರಿತ ಪೆರುಮಾನೇ! ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿಧಿಯೇ! ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಂಪತ್ತಿನಂತೆಯೇ ಅಪಾರವಾದ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಪಟ್ಟು, ಶಬ್ದರಸ ತುಂಬಿದ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆನು; ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸದೆ ಅವಮಾನಿಸಿದನು; ತಂದೆಯೇ! ಇಂಪಾದ ಕವಿತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಮನಮಗ್ನನಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಕೊಡದ ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರ, ಉಪ್ಪುನೀರಿನ ಹಿನ್ನೀರು, ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಮರ, ಬೆಟ್ಟ, ಕ್ರೂರವಾದ ಮರುಭೂಮಿಯಂತಹ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಂತೆ ಇದ್ದನು. ಅವನು ಈ ದಾಸನನ್ನೇ ನಿಂದಿಸಿದನೇ; ಇಲ್ಲ. ಶಬ್ದದ ಸ್ವರೂಪಳಾದ ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನೂ ಆ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವಾದ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನಿಂದಿಸಿದನು; ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಂದ ಕೊರತೆ ಏನು?"

ನನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದನೋ? ಶಬ್ದ ಸ್ವರೂಪಳಾಗಿ ನಿನ್ನ
ಎಡಭಾಗವನ್ನು ಅಗಲದ ಹಿಮವಂತನ ಮಗಳಾದ
ಅವಳನ್ನೂ, ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವಾದ ನಿನ್ನನ್ನೂ
ನಿಂದಿಸಿದನು; ನನಗೇನು? (ಎಂದು)...

ಎಂದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ತಣಿಯದ ಕೋಪವು ಎಳೆಯಲು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು.

ಶಿವಪೆருமಾನು ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದು

ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತುಗಳು ಪವಿತ್ರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ವೇಲಾಯುಧದಂತೆ ಹೋಗಿ ನಾಟಲು, ಕರುಣಾಮಯನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ಹೊರಹೋದ ಇಡೈಕ್ಕಾಡನಿಗೂ ಅವನ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಕಪಿಲನಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಮಯವಾದ ತಮ್ಮ ಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಉಮಾದೇವಿಯೊಡನೆ ಎದ್ದು ಹೊರಬಂದು ತಮ್ಮ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ನೇರ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ವೈಗೈ ನದಿಯ

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು [1]ತಿರುಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಇಂಪಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ಸಂಘದ ಕವಿಗಳೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಎದ್ದು ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಹೋದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಂಗಿದರು.

ಅಡಿಯಾರ್‌ಗಳು ಪಾಂಡ್ಯನ ಬಳಿ ನಗರವು ಕಳೆಗುಂದಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದು

ಆ ದಿನದ ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಬೆಳಗಾಗುವ ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲಿ, ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿಯೆಳುಚ್ಚಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಬಂದ ಶಿವಭಕ್ತರು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗದ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವನ್ನು ಕಾಣದೆ, "ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯವೋ?" ಎಂದು ಸಂಶಯಗೊಂಡು ದುಃಖಿಸಿ, "ಇದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೊರಟು ಬರುವಾಗ, ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯರನ್ನು ಅಗಲಿ ಬಾಳುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಂತೆಯೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ತೊರೆದ ಕಮಲದ ಹೂವಿನಂತೆಯೂ ಕಳೆಗುಂದಿ ನಿಂತಿರುವ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ಕಂಡರು; ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮನಸ್ಸು ನಡುಗಿ ನಾಲಿಗೆ ಒಣಗಿ, "ಅರಸೇ! ನಾವು ಒಂದು ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿಯೆಳುಚ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ದರ್ಶಿಸಲು ಹೋದೆವು; ಇಂದು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗದ ಪವಿತ್ರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ; ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವೂ ಕಳೆಗುಂದಿದೆ" ಎಂದರು.

ಕುಲೇಶ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿ ದುಃಖಿಸುವುದು

ಆ ಮಾತು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಿದ ಈಟಿಯಂತೆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆ, ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಬೇರುಸಹಿತ ಬಿದ್ದ ಆಲದ ಮರದಂತೆ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಮಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಬಿದ್ದು, ಪ್ರಾಣವೊಡುಗಿ, ಅರಿವು ತಪ್ಪಿ ಬೊಂಬೆ ಬಿದ್ದಿರುವಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಬಿದ್ದು, ಅರಿವು ಸ್ವಲ್ಪ ಬರಲು ಎದ್ದು, ಅಂಜಲಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು ಅಶ್ರು ಕಣ್ಣೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, "ಎம்பெರುಮಾನೇ! ಎಮ್ ಪೆರುಮಾನೇ! ಅಡಿಯೇನ್ ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ; ತ್ರಿಪುರವು ಪುಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಬಗ್ಗಿಸಿದ ಮೇರುವೆಂಬ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಉಳ್ಳವನೇ! ನೀನು ಹಳೆಯ ಶಿವಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ

1. ಈ ತಿರುಕ್ಕೋಯಿಲ್ 'ವಡ ತಿರುವಾಲವಾಯ್' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ; ಈ ದೇವಾಲಯವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಹಳೆಯ ಚೊಕ್ಕನಾಥರ್ ದೇವಾಲಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಯೋ? ಪವಿತ್ರ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿರುವೆಯೋ? ಸತ್ಯ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವೆಯೋ? ವೇದಗಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವೆಯೋ? ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಳಲಿದನು.

ವಳುದಿಯು ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಡದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವುದು

ಆಗ ಕೆಲವರು ಪಾಂಡ್ಯನ ಬಳಿ ಓಡಿಬಂದು, "ಪ್ರಭುವೇ! ನಾವು ಒಂದು ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಕಂಡೆವು; ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಡದಲ್ಲಿ - ಬ್ರಹ್ಮನು ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ದಿನದಿಂದ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಕಾಣದ ದೃಶ್ಯ! - ಸಂಗಮ್ ಕವಿಗಳೊಡನೆ ಮತ್ತು ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರೊಡನೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತು ತನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಎಳೆಯಲು, ಪಾಂಡ್ಯನು ಎದ್ದು ಭಯದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗಿ, ವೈಗೈ ನದಿಯು ತನ್ನ ಅಲೆಗಳೆಂಬ ಕೈಗಳಿಂದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹೂಗಳನ್ನು ಚಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ, ಅದರ ದಕ್ಷಿಣ ದಡದಲ್ಲಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರೊಡನೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರುವ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನನ್ನು ಕಂಡನು; ವೇಗವಾಗಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ, ಪರಮಾನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ಎದ್ದು, ನಾಲಿಗೆ ತೊದಲುತ್ತಾ ತಡವರಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತು, "ಅಯ್ಯನೇ! ಅಯ್ಯನೇ! ವೇದಗಳೂ ನಿರಂತರ ಹುಡುಕಿಯೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳು ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ, ನಗರವು ಕಳೆಗುಂದುವಂತೆ, ಜಗನ್ಮಾತೆಯೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರುವ ಕಾರಣವೇನು? ಈ ದಾಸನಿಂದ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಸಂಭವಿಸಿತೇ! ಈ ದಾಸನ ಪರಿವಾರದವರಿಂದಾಗಲೀ, ಶತ್ರುಗಳಿಂದಾಗಲೀ, ಕಳ್ಳರಿಂದಾಗಲೀ, ಕಾಡುಮೃಗ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದಾಗಲೀ ಈ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನವುಂಟಾಯಿತೇ! ವೇದಪಂಡಿತರು ತಮ್ಮ ಆಚಾರದಿಂದ ಕುಗ್ಗಿದರೋ! ತಪಸ್ಸು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೋ! ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿದವೋ! ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ಈ ದಾಸನಿಗೆ ನಡೆದದ್ದೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಯದು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು,

ಜೇನುತುಪ್ಪ ತುಂಬಿದ ಕೊಂದೆ ಹೂವಿನ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಜಟಾಧಾರಿಯೇ!
ಶರಣು! ಮಹಾಕರುಣೆಯೇ! ಶರಣು!
ಬಿಳಿಯ ಗೂಳಿಯ ಧ್ವಜವನ್ನೆತ್ತಿದ ವೃಷಭ ವಾಹನನೇ!
ಶರಣು! ಕರುಣಾಮಯಿ ವಿಗೀರ್ತನೇ! ಶರಣು!

ಗರುಡ ಧ್ವಜವನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಪವಿತ್ರನಾದ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮರಿಗೂ
ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಪವಿತ್ರನೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!
ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುವ ಹಣೆಯುಳ್ಳ ಅಂಗ್
ಕಯರ್ಕಣ್ಣಿಯ ಪತಿಯೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!

ಪಾದಕಮಲಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ನಮಸ್ಕಾರ! ಹನ್ನೆರಡು
ಕೈಗಳವನನ್ನು ಪಡೆದವನೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!
ವೇದಗಳ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಮೀರಿದ ಪರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ
ಆನಂದದ ಬೆಳೆಯೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!
ಬೋಧೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ನಾಲ್ವರಿಗೆ ಚಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ
ತುಂಬಿರುವ ಪರಂಪೊರುಳೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!
ಮಹತ್ತರವಾದ ಬಿಳಿಯ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮನ್ನನೇ! ಅಂಗ್
ಕಯರ್ಕಣ್ಣಿಯ ಪತಿಯೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!

ಕಪಟವುಳ್ಳವರು ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು
ಕಂಡು ನಗುವ ಪುರಾಣನೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!
ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞವು ಪುಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಪವಿತ್ರವಾದ ಹುಬ್ಬನ್ನು
ಗಂಟಿಕ್ಕಿದ ಕಠಿಣವಾದ ಬೆಂಕಿಯೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!
ಕೆಂದಾವರೆಯಂತಹ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಿತ್ತಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣನಿಗೆ
ಚಕ್ರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಒಡೆಯನೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!
ಕಪ್ಪಾದ ನೈದಿಲೆಯಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಕಂಠವುಳ್ಳವನೇ! ಅಂಗ್
ಕಯರ್ಕಣ್ಣಿಯ ಪತಿಯೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!

ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು.

ಭಗವಂತನು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾಗಿ ನುಡಿಯುವುದು

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು "ವೈಗೈ ನಾಡಿನವನೇ! ನಿನ್ನ [1]ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆವು; ಅದು ನಮಗೆ ಇಂಪಾಗಿತು; ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಒಂದಿದೆ; ಅದನ್ನು ಕೇಳುವೆಯಾಗ: ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು; ಇಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸ್ವಯಂಭು ಲಿಂಗಗಳಿವೆ; ಅಸುರರೂ, ಯಕ್ಷರೂ, ಸಿದ್ಧರೂ, ರಾಕ್ಷಸರೂ, ದೇವತೆಗಳೂ, ಮುನಿಗಳೂ, ಮನುಷ್ಯರೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದ ಲಿಂಗಗಳೂ ಹಲವು

1. ಸೋತ್ತಮ್ - ಕೀಳಾದವರು ಮಾಡುವ ನಮಸ್ಕಾರ; ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಇವೆ; ಆ ಲಿಂಗಗಳ ಪೈಕಿ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವು; ಅವುಗಳಲ್ಲೂ ಎಂಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವು; ಆ ಎಂಟೂ ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು; ಈ ಎಂಟರಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರುವ ಲಿಂಗವು, 1 ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರನಾದ ಕುಬೇರನು ಪೂಜಿಸಿದ ಲಿಂಗವಾಗಿದೆ; ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಲಿಂಗಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದವು; ಇದು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರನು ಕಂಡು ಪೂಜಿಸಿದ ಲಿಂಗವಾದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದೆವು; ಆದಕಾರಣ, ಈ ದೈವಸ್ಥಾನವು ಇಂದಿನಿಂದ 'ವಡ ತಿರುವಾಲವಾಯ್' ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ; ನಾವು ಕದಂಬ ವನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಅಗಲಿರುವುದಿಲ್ಲ; ನೀನೂ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೋಷವನ್ನೂ ಉಳ್ಳವನಲ್ಲ; ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ರಚಿಸಿದ ಪದ್ಯವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದೆ; ಆ ಕ್ಷಣವೇ ನಾವು ಅವನ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು" ಎಂದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರವಾಣಿಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, "ದೇವತೆಗಳ ಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪನೇ! ಚಿಕ್ಕವರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಲ್ಲವೇ?" 2 ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಕುಲೇಶ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಅರಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ತಾವು ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರೊಡನೆಯೂ, ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಘದ ಕವಿಗಳೊಡನೆಯೂ ತಮ್ಮ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಹಿಂದೆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಹೋಗಿ, ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ಅನ್ನು ಸಂಘದ ಕವಿಗಳೊಡನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಸಂಪದ್ಭರಿತ ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಧನದನಟ್ರೋಳಾ! ಶಂಕರಾ! ಶೂಲಪಾಣಿಯೇ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಮಾಳಿಗೈತ್ ತೇವರ್ ಅವರ ತಿರುವಿಶೈಪ್ಪಾ ಸಾಲನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

೨. ಇಲ್ಲಿ, "ವೆರುಪ್ಪವನೇ ಶೆಯ್ಯುಮೆನ್ ಶಿರುಮೈಯ್ಯೈ ನಿನ್ ಪೆರುಮೈಯಿನಾಱ್ ಪೊರುಪ್ಪವನೇ" (ಅಡೈಕ್ಕಲಪ್ಪತ್ತು) ಎಂದೂ, "ಪೊರುಪ್ಪರನ್ರೇ ಪೆರಿಯೋರ್ ಶಿರು ನಾಯ್ ಕಡಮ್ ಪೊಯ್ಯ್ನೈಯೇ" ಎಂದೂ ಬರುವ ತಿರುವಾಚಕದ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಒಡನೆಯೇ ವಿಧಿಪ್ರಕಾರ ಬಾಳೆ ಮತ್ತು ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು, ಹೂಮಾಲೆ, ಚಾಮರ, ದೀಪ, ಪೂರ್ಣಕುಂಭ, ಧ್ವಜ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಡೈಕ್ಕಾಡನಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ, ಕವಿಗಳು ಸುತ್ತುವರೆದಿರಲು ಚಿನ್ನದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ತಾನೂ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಬಿಳಿಯ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ, ಬಿಳಿಯ ರೇಷ್ಮೆ, ಮತ್ತು ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲು, ಮಹಿಳೆಯರು ಪಲ್ಲಾಂಡು ಹಾಡಲು, ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ರಚಿಸಿದ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು; ಇಡೈಕ್ಕಾಡನಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಂಘದ ಕವಿಗಳಿಗೂ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳನ್ನೂ, ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಸೇವಕಿಯರನ್ನೂ, ಆನೆಗಳನ್ನೂ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ, ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಗಳನ್ನೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಹಿಂದೆ, ಕಾಲಿನಿಂದ ಏಳು ಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆದು ಹೋಗಿ, "ಪುಣ್ಯವಂತ ಕವಿಗಳೇ! ಅಡಿಯೇನು ಈಗ ಇಡೈಕ್ಕಾಡನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕವಿಗಳು, "ಅರಸನೇ! ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನೆಂಬ ಅಮೃತದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೋಪದ ಬೆಂಕಿ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು; ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ನಿನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಕೀರ್ತಿಯೂ ಮತ್ತು ಮಹಾಸಂಪತ್ತೂ ಉಂಟಾಗಲಿ" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಚನ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಕುಲೇಶನು ಅರಿಮರ್ದನನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಶಿವನ ಪಾದ ಸೇರುವುದು

ಕುಲೇಶ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸೇ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಿಂಹದ ಮರಿಯಂತಿರುವ ಅರಿಮರ್ದನನ್ ಎಂಬ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಗನಾಗಿ ಬಂದು ಜನಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಕುಲೇಶ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಹುಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ಶಿವನ ಶಿರಸ್ಸಿಗೆ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆದ ಅರ್ಜುನನಂತೆ ವರವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಭೂಲೋಕದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಭಗವಂತನ ಪಾದದ ನೆರಳನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ಪದ್ಯ - 38

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 2648

೫೭. ಬಲೆ ಬೀಸಿನ ಪಡಲಮ್

ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮೆಯಾರ್ ಶಾಪ ಪಡೆಯುವುದು

ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಅತಿ ಸುಂದರನೂ, ಕೂಡಲ್ ಎಂಬ ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ನೀಲಕಂಠನೂ ಆಗಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್, ಜಗತ್ತನ್ನು ಹೆತ್ತ ಕನ್ನಿಕೆಯಾದ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮೆಯಾರ್‌ಗೆ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅತಿ ರಹಸ್ಯವಾದ ವೇದದ ಒಳಾರ್ಥವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸತೊಡಗಿದರು. ಭಗವಂತನು ಮಧುರವಾದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳುವ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ எம்பெರುಮಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಭಯಪಟ್ಟವರಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಂತೆಯೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿದರು.೧ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಅದನ್ನು ಅರಿತು ಪಿರಾಡ್ಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಹೇ ಹೆಣ್ಣೇ! ಕತ್ತಲೆಯಂತಹ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಇತರ ಮಹಿಳೆಯರಂತೆ ನೀನು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಪರಾನ್ಮುಖಳಾಗಿ ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿದೆ! ಈ ತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ ವ್ರತವೂ ಧರ್ಮವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮೀನು ಹಿಡಿದು ಬದುಕುವ ಕೀಳು ಜನರಾದ ಪರದವರ್ (ಬೆಸ್ತರು) ಕುಲದ ಮಗಳಾಗುವೆ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ದೇವಿಯಾರ್ ಹೆದರಿ, "ವಳ್ಳಲೇ! ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿ ಬದುಕಬಲ್ಲೆನೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು.

ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಉಮೆಯ ದುಃಖವನ್ನು ಕಂಡು ಮನಮರುಗಿ, "ಕಡಲತೀರದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪರದವ ರಾಜನಿಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೀನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ತಿರುವಾಯ್ ಮಲர்ந்து ಅಮ್ಮೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಶಿವಕುಮಾರರ್ ಇಬ್ಬರ ಕೋಪದ ಪರಿಣಾಮ

ತರುವಾಯ, ವಿನಾಯಕ ಕಡವುಳ್ ಅದನ್ನು ಅರಿತು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು, "ಈ ಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ ಉಂಟಾದದ್ದು?" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಚ್

೧. ಭಗವಂತನು ಪರದವರ್ ನಾಯಕನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ದೇವಿಯು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೀಗೆ ಅಸಡ್ಡೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿದರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ಓಲೆಗರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಕವಳವನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಸೆದರು. ಮುರುಗ ದೇವನೂ ತಂದೆಯವರ ಪವಿತ್ರ ಕರಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವಜ್ಞಾನಬೋಧ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಸೆದನು.

ಭಗವಂತನ ಕೋಪ

ಆಗ ನಾನ್ಮಾಡಕ್ ಕೂಡಲ್‌ನ ಭಗವಂತನು ತಿರುನಂದಿ ದೇವರನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡಿ, "ನಾವು ಇರುವ ಸಮಯವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಇವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ; ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು; ನಿನಗೂ ಒದಗಿದ ಈ ತೊಂದರೆಯು ತೊಲಗಲು ಈಗಲೇ ನೀನು ಸುರಾ ಮೀನಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲೆಯುವಂತಾಗು" ಎಂದು ಶಪಿಸಿದರು; ವಿನಾಯಕ ದೇವರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಶಾಪವು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಸೇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ಶಾಪವನ್ನು ವಿಧಿಸಲಿಲ್ಲ; ಮುರುಗ ದೇವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ೧ ಮೂಕ ಮಗುವಾಗಿ ಜನಿಸುವಂತಾಗು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಘಟನೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ

ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ದೇವಿಯು ಬೆಸ್ತರ ಮಹಿಳೆಯಾದದ್ದೂ, ತಿರುನಂದಿದೇವರು ಸುರಾ ಮೀನಾಗಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೂ, ಕರುಣಾಮಯಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ಆ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಹೋದದ್ದೂ, ದೇವಿಯವರಿಗೆ ತಿರುಉತ್ತರಕೋಸಮಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದೂ ಆದ ಇವುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳುವೆವು:

ಬೆಸ್ತರ ಕೇರಿಯ ವರ್ಣನೆ

ವೈಗೈ ನದಿಯ ಸುಂದರವಾದ ಘಟ್ಟಗಳುಳ್ಳ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ೨ ಪಾಕ್ಕಮ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಊರು (ಕರಾವಳಿ ಊರು) ಇದೆ. ಅದು ಆಳವಾದ ಹಿನ್ನೀರಿನ ಕಂದಕದಿಂದಲೂ, ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಕೇದಗೆಯ ದೊಡ್ಡ ಗೋಡೆಯಿಂದಲೂ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

---

೧. ಈ ಮೂಕ ಮಗುವು ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ (ಮಧುರೈಯ ಸಮೀಪದ ಉಪ್ಪೂರ್ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ) ಉಪ್ಪೂರಿ ಕುಡಿಗಿಳಾರ್ (ಧನಪತಿ) ಮಗ ಉರುತ್ತಿರ ಸನ್ಮನಾಗಿ ಜನಿಸಿದುದನ್ನು ಇರೈಯನಾರ್ ಅಗಪ್ಪೊರುಳ್ ಮೊದಲ ಸೂತ್ರದ ಭಾಷ್ಯವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೨. ಈ ಪಾಕ್ಕಮ್ 'ಉಪ್ಪೂರ್' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಉರುತ್ತಿರ ಸನ್ಮನ ಊರು. ಈ ಊರು ಪರಮಕ್ಕುಡಿಗೆ ಈಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿದೆ.

ಇದರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳುವುದು? ಬಾಗಿದ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎದುರೆದುರಾಗಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಗಾಳಿ ತಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಹೂವಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಂತು ಅಲುಗಾಡುವ ತಾಳೆ ಮರಗಳು, ಬಾಗಿದ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಗುರಾಣಿಯೆಂಬ ವೃತ್ತದೊಳಗೆ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೀಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ವೀರರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಒಣಗಿಸುವ ಶಬ್ದವೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವ ಶಬ್ದವೂ, ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಶಬ್ದವೂ, ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರ ಶಬ್ದವೂ, ಬೆಸ್ತರು ಬಲೆ ಬೀಸುವ ಶಬ್ದವೂ, ಆ ಬಲೆಯನ್ನು ಎಳೆಯುವ ಶಬ್ದವೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಸಮುದ್ರದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ ಏಳುತ್ತವೆ. ಬೆಸ್ತರ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಇಟ್ಟು ಆಡುವ ಬೊಂಬೆಗೆ ಅರಳಿದ ತಾಳೆ ಹೂವುಗಳು ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ಮಕರಂದವೆಂಬ ಅನ್ನವನ್ನು ಉಣಿಸುತ್ತವೆ; ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು, ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸುತ್ತವೆ; ಪುಲಿನಗ ಕೊನ್ನೈ ಮರಗಳು ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ತಮ್ಮ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಮುಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ದೂರ ದಾರಿ ಸಾಗುವ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ತಾಳೆ ಮರಗಳು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅರಿತವರಂತೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಅನ್ನವನ್ನು (ಮುಚ್ಚಿದ ಮಕರಂದವನ್ನು) ನೀಡುತ್ತವೆ. ಅರಳಿದ ಹೊನ್ನೆ ಮರಗಳು ಮುತ್ತನ್ನೂ (ಮೊಗ್ಗನ್ನೂ), ಚಿನ್ನವನ್ನೂ (ಹೂವನ್ನೂ), ಹವಳವನ್ನೂ (ಹಣ್ಣನ್ನೂ) ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಇತರರು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಕೊಡುತ್ತವೆ.

ಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಬೆಸ್ತರ ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಹವಳದ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹೋಗಿ ಹಾರಿ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ; ಬೆಸ್ತಗಿತಿಯರು ತಮ್ಮ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಎಸೆಯಲ್ಪಡುವ ದೊಡ್ಡ ಮುತ್ತುಗಳು ಚದುರಿಸಿ ತಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಬೆಸ್ತರ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನಂತಹ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ಕೂಗಿ ಮಾರುವ ಕಯಲ್ ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಪೈಪೋಟಿಯಾಗಿ ಅವರ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ಆ ಕಯಲ್ ಮೀನುಗಳ ನೋಟವನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ; ಅವರ ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿರುವ ತಾಳೆ ಹೂವು, ಮೀನುಗಳ ದುರ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಉಪ್ಪುನೀರಿನ ಹಿನ್ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಕಳ್ಳು ಕುಡಿದ ಬೆಸ್ತಗಿತಿಯರ ಬಾಯಿಯೆಂಬ ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನಲ್ಲೂ ದುಂಬಿಗಳು ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಪರದವ ಅರಸನ ಸ್ವಭಾವ

ಇಂತಹ ಬೆಸ್ತರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ [1]ಒಬ್ಬನು, ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಹಾ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿದ್ದರೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಪಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪರದವರ (ಬೆಸ್ತರ) ಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನು, ಪರದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅರಸನು; ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದವರಾದ ಬೆಸ್ತರು ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕಪ್ಪವಾಗಿ ಪಡೆದು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಉಳ್ಳವನು; ಶಿವನ ತಿರುವಡಿಯಲ್ಲಿ (ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ) ನೆಲೆಸಿದ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಳ್ಳವನು.

ಉಮಾದೇವಿಯಾರ್ ಬೆಸ್ತರ ಮಗಳಾಗಿ ಅವತರಿಸುವುದು

ಆ ಪರದವ ರಾಜನು ಬಹಳ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಇಹಕ್ಕೂ ಪರಕ್ಕೂ ಒಂದು ಆಸರೆಯಿಲ್ಲದವನಂತೆ ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಸಮುದ್ರದ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಆ ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುನ್ನಾಗ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ, ಹಿಮವಂತನು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪದುಮೈ ಎಂಬ ಹೂವಿನ ಕೊಳದಲ್ಲೂ, ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಯಜ್ಞದಲ್ಲೂ ಮಗಳಾಗಿ ಬಂದು ಪ್ರಕಟವಾದ ಅಮ್ಮನವರು, ಭಗವಂತನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಪರದವ ರಾಜನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವನ್ನು ನೀಡಲು, ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ಒಂದು ಮಗುವಾಗಿ, ಆ ಪರದವ ರಾಜನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಕರಗುವವರಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ಅಳುತ್ತಾ ಮಲಗಿದ್ದರು. ಬೆಸ್ತರ ರಾಜನು ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡನು. ಆಗ ಅತಿಶಯವಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ, "ಕರಿಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೋ? ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಜಲದೇವತೆಯೋ? ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ವನದೇವತೆಯೋ? ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು, ಮಗುವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆ; ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ದೀನನಾದ ನನಗೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಕೃಪೆ ತೋರಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಮಗು ಇದು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಬಲ ಭುಜವು ಅದುರುತ್ತಿರಲು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ

1. ಇವನ ಹೆಸರು 'ಅದಿಯರೈಯನ್' ಎಂದು ನಂಬಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದಿ - ಬೆಸ್ತರ ಜಾತಿ. ಅದಿಪತ್ತರ್ ಎಂಬಂತೆ;

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವಳು, ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವಂತೆ ಕಣ್ಣು ಪಡೆದಂತೆಯೂ, ಅತ್ಯಂತ ಬಡವನು ಅಪಾರ ನಿಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಂತೆಯೂ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಇಸಿಕೊಂಡಳು. ಬೆಸ್ತರು ಕಡಲಿನಂತೆ ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ ಮಾಡಿದರು; ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗಸರು ಕೈತಟ್ಟಿ ಕುರವೈ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

ಬೆಸ್ತರ ನಾಯಕನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ತಾನು ಕಷ್ಟಪಡದೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಆಘ್ರಾಣಿಸಿ ಪರಮಾನಂದದಿಂದ, "ಈ ಮಗುವು ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸತೊಡಗಿದಳು; ಮೀನು ಮಾರಿ ಸೇರಿಸಿದ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಲವು ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ, ಕಾಸಿನೊಂದಿಗೆ ಮುತ್ತುಗಳೂ ಹಸಿರು ಮಣಿಗಳೂ ನಡುವೆ ಸೇರಿಸಿ ಪೋಣಿಸಿದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ, ಶಂಖದ ಮಣಿಗಳ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಗುವಿಗೆ ತೊಡಿಸಿ, ಅಳವற்ற ಅತಿ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಳು.

ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರೊಡನೆ ಆಟವಾಡುವುದು

ಅಮ್ಮೈಯಾರ್, ಬೆಸ್ತರ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರ ಗುಂಪಿನೊಡನೆ ಕಡಲತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮರಳಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಲೂ, ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ಮೊರದಿಂದ ಕೇರುತ್ತಲೂ, ತಾಳೆ ಮರಗಳೂ ಹುಲಿ ಉಗುರಿನ ಕೊன்றೈ ಮರಗಳೂ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಕೀಳುತ್ತಲೂ, ಮೋಡದಂತಹ ಕೂದಲು ಹಿಂದೆ ಇಳಿಬೀಳುವಂತೆ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಲೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು.

ಹಸಿರು ಬಳ್ಳಿಯಂತಹ ಸೊಂಟವೂ, ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಸಖನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು குறிப்பிட்ட ದಿನವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರಲು, ಆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿಯು ಇನ್ನಷ್ಟು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರಲು, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಸುವ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ದೈಹಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಳು.

ನಂದಿ ದೇವನಾದ ಸುರಾ ಮೀನು

ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನ ಭಗವಂತನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂತೆಯೇ ಎಳೆಯ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಟಾಮುಡಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಪವಿತ್ರ ಕೈಗಳೂ ಹೊಂದಿರುವ ತಿರುನಂದಿ ದೇವನೂ ಸುರಾ ಮೀನಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಅಲೆಗಳಿರುವ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಮುಳುಗಿ ಹಾಯಾಗಿದ್ದನು.

ಆಗ ನಂದಿ ದೇವರಾದ ಆ ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನು (ಸುರಾಮೀನ್), ವಿನಾಯಕ ದೇವರು ಮತ್ತು ಮುರುಗ ದೇವರು ಮೊದಲು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಸೆದಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೂ, ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೂ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಾಲಿನ ಕಡಲನ್ನು ಕದಡಿದ ಮಂದರ ಪರ್ವತವೆಂಬ ಕಡೆಗೋಲಿನಂತೆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕದಡಿತು; ದೋಣಿಯನ್ನೂ, ಹಡಗನ್ನೂ, ಚೋಂಗನ್ನೂ (ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರದ ಹಡಗು) ಸಮೀಪಿಸಿ ಅವು ಸೀಳಿಹೋಗುವಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿತು; ಚೋಂಗುಗಳು ಸರಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಅವುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಗುದ್ದಿತು. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿ ಹೊರಗೆ ಎಸೆಯಿತು.

ನಂದಿಯಾದ ಆ ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಕದಡುವುದರಿಂದಲೂ, ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಮನನೊಂದ ಪಂಡಿತರಿಗೆ (ದೇವತೆಗಳಿಗೆ) ಅಮೃತವನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದಲೂ ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು, ಅಪ್ಪಳಿಸುವ ಅಲೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹೋಗಿ ಬೆಸ್ತರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ತಳ್ಳುವಂತೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು; ಮೋಡಗಳ ಗರ್ಭವು ಛಿದ್ರವಾಗುವಂತೆ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು; ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮರದ ಹಡಗುಗಳು ಹೋಗದಂತೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೆಸ್ತರು ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು

ನೆಯ್ದಲ್ (ಕರಾವಳಿ) ನೆಲದ ನಾಯಕನು ಆ ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕಂಡು, "ಇದು ಎಂತಹದ್ದು; ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಯುವುದು" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ತನ್ನ ಬೆಸ್ತರೊಂದಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಬಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೋಣಿಯನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ದೊಡ್ಡ ಬಲೆಯ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀರಿದನು. ಆ ಮೀನು ಆ ದೋಣಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾರಿ ತನ್ನ ಬಾಯಿಯ ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ಸೀಳಿತು. ಕೂಡಲೇ ಬೆಸ್ತನು ಮತ್ತೊಂದು ದೋಣಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಬಲೆ ಬೀರಲು, ಆ ಮೀನು ಆ ದೋಣಿಯನ್ನೂ ಒಡೆಯಿತು, ಆಗ ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಚೋಂಗನ್ನು (ಹಡಗನ್ನು) ಏರಿ, ಉದ್ದವಾದ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀರಿದನು. ಬೆಸ್ತರ ರಾಜನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಲೆ ಬೀರಿ ಕಷ್ಟಪಡುವುದು, ಒಂದು ಜೀವವು ಕರ್ಮದ ವಶದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಹಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕಷ್ಟಪಡುವುದನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೆಸ್ತರ ನಾಯಕನು ಮುಂದೆ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀರಿದರೆ ಹಿಂದೆ ಎದ್ದೂ, ಹಿಂದೆ ಬೀರಿದರೆ ಮುಂದೆ ಎದ್ದೂ, ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಬೀಸಿದರೆ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎದ್ದೂ, ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೀಸಿದರೆ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎದ್ದೂ ಆ ಮೀನು ತಿರುಗಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದು ಬಾರಿ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತದೆ; 'ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿತು' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಬಲೆಯನ್ನು ಎಳೆಯುವವನ ಹೃದಯವು ಕಲಕುವಂತೆ ಆ ಬಲೆಯಿಂದ ಜಾರಿ, ಹಣದ ಆಸೆ ಹಿಡಿದ ವೇಶ್ಯೆಯರಂತೆಯೂ, ಆತ್ಮಬೋಧದಿಂದ ಅರಿಯುವವರಿಗೆ ಅರಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಶಿವಪರಂಪೊರುಳಿನ [೧] ಅಂತೆಯೂ ಓಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಎರಿವ ಲೈಪ್ಪಡುಮ್ ಅಗಮಲರ್ನ್(ದು) ಈರ್ಪ್ಪವನ್ ಉಳ್ಳಮ್
ಮರುತ ಲೈಪ್ಪಡ ವಲೈಯಿನುಮ್ ವಳೀಇಪ್ಪೊರುಳ್ ಆಸೈ
ನೆರಿಮ ಲರ್ಕ್ಕುಳಲ್ ನಲ್ಲವರ್ ನಿನೈವೆನ ನಿನೈವುಱ್(ರು)
ಅರಿಬ ವರ್ಕ್ಕರಿ ದಾಮ್ಬರಮ್ ಪೊರುಳೆನ ಅಗಲುಮ್.

ಬೆಸ್ತರ ನಾಯಕನು ಸೊರೆಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ದುಃಖಿಸುವುದು

ಬೆಸ್ತರ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸೇವಕರೊಡನೆ ಆ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೂ, ಅದು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳದ ಕಾರಣ, "ಇನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ ಇದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಮರ್ಥರು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ತುಂಬಾ ದುಃಖಿಸಿದನು. ಸೇವಕರೂ ತೀವ್ರ ಚಿಂತೆಗೀಡಾದರು. ನಂತರ ಬೆಸ್ತರ ನಾಯಕನು, "ಈ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಂದರ ಪರ್ವತದಂತೆ ಬಿದ್ದು ಕಲಕುತ್ತಿರುವ ಸೊರೆಮೀನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹಿಡಿಯುವವನು ಯಾವನೋ ಅವನೇ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ವರನಾಗಲು ಅರ್ಹನು" ಎಂದು ದೃಢನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ದೇವಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸ್ವಾಮಿಯು ಬರುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, "ಬೆಸ್ತರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ வாழ◌ುವ ದೇವಿಯನ್ನು ಇತರರು ಬಂದು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೇಳಿ, ಅವರು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಅವರಿಗೆ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬೆಸ್ತನ ರೂಪವನ್ನು ನಾವು ತಾಳಿ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದು ದಿವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಕತ್ತಲನ್ನು ಮೊಗೆದಂತಹ ರೂಪದೊಂದಿಗೆ ಕಚ್ಚೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದು, ಸೊಂಟದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಮೇಲುಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿ ಜೇನುತುಪ್ಪ ಸುರಿಯುವ ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದುಕೊಂಡ ಒಂದು

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ತನ್ನರಿ ವದನಾಲ್ ಕಾಣುಮ್ ತನ್ಮೈಯನ್ ಅಲ್ಲನ್ ಈಸನ್" ಎಂದು ಬರುವ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಸಿದ್ಧಿಯಾರ್ ಸಾಲನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಬೆಸ್ತನ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಹೆತ್ತ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮನವರನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದವರಂತೆ, ಬೆಸ್ತರ ಕುಲದ ಕನ್ಯೆಯಾಗುವಂತೆ ಶಪಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನೋ? ಆದಕಾರಣ, ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗದ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಕೂಡ ಬೆಸ್ತರ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಆಲವಾಯ್ ಅಣ್ಣಲ್ ಕೃತ್ಯವು ಒಳ್ಳೆಯದು! ಒಳ್ಳೆಯದು! ಇದು ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು! ಶಿವಗಣಗಳ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬೆಸ್ತರ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಬೀಸುವ ಬಲೆಯನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಾಕುವ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊತ್ತು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿರಲು, ನೆಯ್ದಲ್ ಭೂಮಿಯ ಊರನ್ನು ತಲುಪಿ, ಉಪ್ಪಂಗಳಿಯ ಬಳಿಯಿರುವ ಮುಳ್ಳಿ ಕಾಡನ್ನೂ, ತಾಳೆ ಕಾಡನ್ನೂ, ನೆಯ್ದಲ್ ಹೂವನ್ನು ಸುಳಿಯಾಗಿ ಅಲೆದಾಡಿಸುವ ಕಂದಕಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ, ಸುಂದರವಾದ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಬೆಸ್ತರ ಕೇರಿಯನ್ನು ಆಲವಾಯ್ ಅಣ್ಣಲ್ ತಲುಪಿದರು.

ದೇವರು ಮತ್ತು ಬೆಸ್ತರ ನಾಯಕ

ಆಗ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೆಸ್ತರ ನಾಯಕನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯ ಬೆಸ್ತನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು, "ಸುಂದರನಾದ ಯುವಕನೇ! ನೀನು ಯಾರು? ಹೇಳು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ದೇವರಾದ ಬೆಸ್ತನು, "ನಾನು ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಸ್ತರಿಗಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಂದೆಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಅರಸನಾಗಿರುವವನ ಮಗನು; ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ರಕ್ಷಿಸಿ, ನಾಶಮಾಡಲೂ ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದೇನೆ; ಅಲ್ಲದೆ ದೊಡ್ಡ ಮೀನುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವಂತೆ ಬಲೆ ಬೀಸುವುದರಲ್ಲೂ ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬೆಸ್ತರ ನಾಯಕನು, "ಇವನು ನಿಜವಾದ ಬೆಸ್ತನಲ್ಲದೆ ಬೆಸ್ತರ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ನಟಿಸುತ್ತಿರುವವನೋ? ಇವನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಒಂದು; ಈಗ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಒಂದು; ಇವೆರಡನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡೋಣ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ಈ ಕಡಲತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನು ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಗೊಂಡು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದೆ: ಅದನ್ನು ನೀನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದರೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಭಗವಂತನಾದ ಬೆಸ್ತನು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಳಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದು

ಗಂಡು ಸಿಂಹವನ್ನು ಹೋಲುವ ಬೆಸ್ತನಾದ ಭಗವಂತನು, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬೆಸ್ತನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಶಿವಗಣನಾಥನ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿದ್ದ, ಮಾಲೆಯಂತೆ ಅಲುಗಾಡುವ ಅಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಣಿಸಿದ ಸೀಸದ ಮಣಿಗಳುಳ್ಳ ಬಲೆಯನ್ನು ಇಸಿಕೊಂಡು, ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಒಂದು ದೋಣಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನಿಂತು, ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಣಿಗಳು ಬೆಳಗುವಂತೆ, ಬೀಸುವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಶಬ್ದ ಹರಡುವಂತೆ ಬೀಸಿದನು. ಹಾವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಮೀನಿನಂತೆ ಭಗವಂತನು ಬೀಸಿದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ದೋಷರಹಿತರಾದ ಭಕ್ತರ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವ ಭಗವಂತನು[೧] ನೆಗೆದು ಬೀಸಿದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಶಾರ್ಕ್ ಮೀನನ್ನು ಎಳೆದು ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದನು[೨]. ಆಗ ಬೆಸ್ತರು, ಮಕರಂದಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ದುಂಬಿಗಳಂತೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸೇರಿ ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುತ್ತಾ, "ಬೆಸ್ತರ ನಾಯಕನು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಸೇರಿ ಹಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಬಲೆ ಬೀಸಿದರೂ ಸಿಗದ ಮೀನನ್ನು ಈ ಯುವಕನೊಬ್ಬನೇ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸಿ, ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಎಳೆದು ದಡಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನೇ ನಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಬ್ಬ ದೈವಿಕ ಮಗನಾಗಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಬೆಸ್ತರ ನಾಯಕನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು

ಕೇದಗೆ ಹೂವುಗಳು ತುಂಬಿದ ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ನಾಯಕನು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ನೆಯ್ದಲ್ ನೆಲದ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಬೆಸ್ತರ ಮಹಿಳೆಯರು ಕುರವೈ ಕುಣಿತವಾಡಲು, ಬೆಸ್ತನಾಗಿ ಬಂದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು.

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಪತ್ತಿ ವಲೈಯಿರ್ ಪಡುವೋನ್ ಕಾಣ್ಕ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ತಿರುವಂಡಪ್ ಪಗುದಿ) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

೨. ಇಲ್ಲಿ, "ಅಲೈಕಡಲ್ ಮೀಮಿಸೈ ನಡಂದಾಯ್ ಪೋಟ್ರಿ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಪೋಟ್ರಿತ್ ತಿರುವಗವಲ್) ಎಂದೂ, "ಆರಾ ವಮುದಾಯ್ ಅಲೈಕಡಲ್ವಾಯ್ ಮೀನ್ವಿಸಿರುಮ್, ಪೇರಾಸೈ ವಾರಿಯನೈ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ತಿರುವಮ್ಮಾನೈ) ಎಂದೂ, "ಮಣಿವಲೈ ಕೊಂಡುವಾನ್ ಮೀನ್ವಿಸಿರುಮ್ ವಗೈಯರಿ ವಾರೆಮ್ ಪಿರಾನಾವಾರೇ", "ಏದಿಲ್ ಪೆರುಮ್ಬುಗಳ್ ಎಂಗಳ್ ಈಸನ್ ಇರುಂಗಡಲ್ ವಾಣರ್ಕುತ್ ತೀಯಿಟ್ಟೋನ್ನುಮ್, ಓವಿಯ ಮಂಗೈಯರ್ ತೋಳ್ಪುಣರುಮ್ ಉರುವರಿ ವಾರೆಮ್ ಪಿರಾನಾ ವಾರೇ" (ತಿರುವಾಸಗಪ್ - ತಿರುವಾರ್ತ್ತೈ) ಎಂದೂ, "ಮೀನ್ವಲೈ ವೀಸಿಯ ಕಾನವನ್ ವಂದು ವೆಳಿಪ್ಪಡು ಮಾಯಿಡಿಲೇ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ತಿರುಪ್ ಪಡೈಯಾಟ್ಚಿ) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಶಿವಪೆರುಮಾನನು ಉಮಾದೇವಿಯರೊಂದಿಗೆ ದರ್ಶನ ನೀಡುವುದು

- ಆಗ ವಿವಾಹದ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಬೆಸ್ತರಾದ ಶಿವಪೆರುಮಾನನೂ, ಬೆಸ್ತರ ರಾಜನ ಮಗಳಾದ ಉಮಾದೇವಿಯರೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವೃಷಭಾರೂಢರಾಗಿ ಎದ್ದುಬಂದು ತಮಗೆ ಉರಿಯ ಸಕಲ ದಿವ್ಯರೂಪದೊಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ವರಾಲ್ ಮೀನಾಗಿದ್ದ ತಿರುನಂದಿ ದೇವರು ಹಳೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದು ಸ್ವಾಮಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬೆಸ್ತರ ನಾಯಕನು, ಬೆಳ್ಳಿಯ ವೃಷಭ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ನೀಡಿದ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ [1] ಮತ್ತು ಉಮಾದೇವಿಯಾರ್ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದ ಕಾರಣ, ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬಂಧಿತವಾದ ಈ ಜನ್ಮದ ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನವು ತೊಲಗಿ ಸುಜ್ಞಾನವು ಮೂಡಲು ಶಿವಪೆರುಮಾನನ ಪಾದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ ಕೀಳು ಜನ್ಮವನ್ನು ತಾಳಿ ಅಲೆಯುವ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ಇಂದು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ನನ್ನಂತೆಯೇ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಂದ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯೇ! ನಮಸ್ಕಾರ! ಹವಳದಂತಹ ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇವಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ, ನನ್ನ ಪಾಶವು (ಬಂಧನವು) ತೊಲಗುವಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ದರ್ಶನ ನೀಡಿದ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯೇ! ನಮಸ್ಕಾರ!''

ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದ ಕೀಳು ದೇಹವನ್ನು ತಾಳಿ ಅಲೆಯುವ ಬಡವನಾದ ನನ್ನನ್ನು
ರಕ್ಷಿಸಲು ಇಂದು ನನ್ನಂತೆಯೇ ಬಂದ ಪುಣ್ಯ ರೂಪವೇ ನಮಸ್ಕಾರ!
ಅರಗಿನಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಹವಳದ ಬಾಯಿಯ ದೇವಿಯನ್ನು ವರಿಸಿ ನನ್ನ ಪಾಶವು
ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಕರುಣೆಯೇ ನಮಸ್ಕಾರ! (ಎಂದನು)

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ತುತಿಸಿದನು.

ಶಿವನು ಬೆಸ್ತರ ರಾಜನಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿ ಉತ್ತರಕೋಸಮಂಗೈಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಂತ ಬೆಸ್ತರ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪ್ರಿಯ ಭಕ್ತನೇ! ನೀನು ಹಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕರುಣಿಸಿ ನಾವು ಉಮಾದೇವಿಯರನ್ನು ನಿನಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ನೀಡಿ, ಆನಂತರ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದು ವಿವಾಹವಾಗಿ

1. ದೇವರ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಜನ್ಮದ ಬಂಧನವು ನೀಗುವುದನ್ನು, "ಅಂಗಣರ್ ಕರುಣೈ ಕೂರ್ನ್ದ ಅರುಟ್ಟಿರು ನೋಕ್ಕಮ್ ಎಯ್ದಿತ್, ತಂಗಿಯ ಭವತ್ತಿನ್ ಮುನ್ನೈಚ್ ಸಾರ್ಬುವಿಟ್ಟಗಲ'' ಎಂದು ಬರುವ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೪೯೪ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೩. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ; ಇನ್ನು, ನೀನು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕುಬೇರನಂತೆ ಹಲವು ಭೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಬದುಕಿ, ನಂತರ ನಮ್ಮ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಬಂದು ಸೇರುವೆಯಾಗ ೧'' ಎಂದು ಕೃಪೆ ತೋರಿ ತಿರುನಂದಿದೇವರೊಡನೆಯೂ ಭಕ್ತರ ಗುಂಪಿನೊಡನೆಯೂ ೨ ಉತ್ತರಕೋಶ ಮಂಗೈ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲುಪಿಯರುಳಿದರು.

ಭಗವಂತನು ಉಮಾದೇವಿಯಾರಿಗೆ ವೇದಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವುದು

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಉತ್ತರಕೋಶಮಂಗೈಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದು ಉಮಾದೇವಿಯಾರ್ ವಂದಿಸಿ ಕೇಳಲು, ವೇದದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಮೃತದಂತೆ ದೇವಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿಯರುಳಿದರು. ಆಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೂ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗೂ ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿಯರುಳಿ ಅವರ ಬಂಧವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದರು; ನಂತರ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್‌ರೊಡನೆ ಮಧುರೈಯನ್ನು ತಲುಪಿಯರುಳಿದರು.

ಪದ್ಯ-೬೪
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-೨೭೧೨

---

೧. ಇಲ್ಲಿ ಮೂಲಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಪರದವ ರಾಜನಿಗೆ ಆಗಲೇ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಏರಿಸಿ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

೨. ಉತ್ತರಕೋಶಮಂಗೈ - ಇದು ರಾಮನಾಥಪುರಂ ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಏಳು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

58. ವಾದವೂರಡಿಗಲಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪಡಲಮ್

ತಿರುವಾದವೂರಿನ ಹಿರಿಮೆ

ಒಬ್ಬನ ಬಡತನವನ್ನೂ ಅವನಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಆಗುವ ಉಪಯೋಗವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೀಡುವವರಂತೆ, ಗದ್ದೆ, ಕೊಳ, ಕೆರೆ ಮುಂತಾದ ಜಲಮೂಲಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, "ಜಗತ್ತನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಮಹಾಸಾಗರವು ಯಾರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗದ ಉಪ್ಪುನೀರನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಯದ ನೀರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ತಿರುವಾದವೂರ್ [1] ಎಂಬ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆ. ದೇಹದಿಂದ ಅಗಲದ ಜೀವದಂತೆ ಆ ನಗರದಾದ್ಯಂತ ಉತ್ಸವಗಳು ಅಗಲುವುದಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಔತಣಗಳು ಅಗಲುವುದಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುವ ಮಕ್ಕಳು ಅಗಲುವುದಿಲ್ಲ; ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವೇದಗಳ ಧ್ವನಿಗಳು ಅಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ನಾಟಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮದ್ದಳೆಯ ಧ್ವನಿಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ; ಉದ್ಯಾನವನಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮೋಡಗಳು ಅಗಲುವುದಿಲ್ಲ; ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉಳುವ ಕೆಲಸಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ.

ತಿರುವಾದವೂರರ தன்மை

ಹೀಗೆ ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾದ ತಿರುವಾದವೂರಿನಲ್ಲಿ [2] ಅಮಾತ್ಯರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪದ ವೇದ ಮಾರ್ಗವೂ ಶಿವಾಗಮ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಬೆಳಗುವಂತೆಯೂ, ತಿರುಮಾಲ್ ವಂಚನೆಯಿಂದ ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಕತ್ತಲು ಚದುರಿ ಓಡುವಂತೆಯೂ, ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಹೋಲುವ ಒಬ್ಬರು ಬಂದು ಅವತರಿಸಿದರು. [3] ಅವರಿಗೆ ತಿರುವಾದವೂರರ್ ಎಂಬ

---

1. ಈ ತಿರುವಾದವೂರ್ ಮಧುರೈಗೆ ಈಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

2. ಅಮಾತ್ಯರ್ - ಇವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಬರುವ ಒಂದು ಕುಲದವರು. ಅಮಾತ್ಯಮ್ - ನೇಪಾಳದ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಒಂದು ದೇಶ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

3. ಇವರು ಸುಂದರ ನಾಥರ್ ಎಂಬ ಆದಿ ಶೈವರಿಗೆ ಪುತ್ರರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದವರು ಎಂದು ಮೂಲಗ್ರಂಥ ಹೇಳುತ್ತದೆ; ವಾದವೂರರನ್ನು ತಿರುನಂದಿ ದೇವರ್ ಅವತಾರ ಎಂದು ಕೈಲಾಸ ಮಾನ್ಮಿಯಮ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ; "ಕುಡಮುಳ ನಂದೀಶನ್ನೈ ವಾಚಕನಾಗಕ್ ಕೊಂಡಾರ್" ಎಂಬ ಅಪ್ಪರ್ ತೇವಾರಮ್ ಅದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇತರ ಪುರಾಣಗಳು ವಾದವೂರರನ್ನು 'ಗಣನಾಥರ್' ಎಂದೂ, ಉತ್ತರ ಕೋಶಮಂಗೈ ಪುರಾಣವು ಸಾವಿರ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ತಿರುವಾದವೂರರ ತಂದೆ 'ಶಂಭುಪಾದಾಶ್ರಿತರ್' ಎಂದೂ, ತಾಯಿ 'ಶಿವಜ್ಞಾನವತಿಯಾರ್' ಎಂದೂ ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೪೯೭ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೩. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ಮಗುವಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ವೇದೋಕ್ತ ಕ್ರಮದಂತೆ ಕರ್ಣವೇಧ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಡೆದು ಬಾಲಚಂದ್ರನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಬೆಳೆದರು. ವೇದ ಮುಂತಾದ ಅರವತ್ನಾಲ್ಕು ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಹದಿನಾರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿತು ಅರಿತರು. ಈ ತಿರುವಾತವೂರರ ವಿದ್ಯಾಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಹೋಗಿ ಹೇಳಲು, ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಹಲವು ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ [೧] ಗೌರವಿಸಿ, ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನೂ ನೀಡಿದನು. ತಿರುವಾತವೂರರು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ತರಬೇತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, ಮನುಸ್ಮೃತಿ ಮುಂತಾದ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸಂದೇಹ ಮತ್ತು ವಿಪರ್ಯಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲಿತು ಅರಿತರು; ಅದರಿಂದ ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದರು. ಯಾರೂ ಹೋಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿವಿಧ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸುವ ರಾಜರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಪರೂಪದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯನೊಡನೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿ ಬಾಳುವಂತೆ ವಾದವೂರ್ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಮಾಡಿ, ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ [೨] ಕಣ್ಣುಗಳಾಗಿಯೂ ಕವಚವಾಗಿಯೂ ವಿಳಂಗಿ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಶ್ವೇತಚ್ಛತ್ರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು,

ವಾದವೂರರು ಪರಗತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವುದು

ಹೀಗೆ ವಾದವೂರರು ರಾಜಕೀಯ (ಆಡಳಿತ) ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, "ಇದು ಸತ್ಯವಾದ ವಸ್ತು; ಇದು ಮಿಥ್ಯವಾದ ವಸ್ತು" ಎಂದು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸುವ ಜ್ಞಾನವು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು; ಇಹಲೋಕ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿ ಹೊಂದಿ, ಮನಃಶುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಸಂಶೋಧಿಸುವವರಾದರು :

---

೧. ಇಲ್ಲಿ 'ತೆನ್ನವನ್ ಬ್ರಹ್ಮರಾಯನ್' ಎಂಬ ಬಿರುದು ನೀಡಿದ ಗೌರವವಾಗಿದೆ.

೨. ಮಂತ್ರಿಯು, ರಾಜನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಖಂಡಿಸಿ ಹೇಳಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಕಣ್ಣಿನಂತೆಯೂ, ದೈವದಿಂದ ಬರುವ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದಲೂ, ಜನರಿಂದ ಬರುವ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಸಾಮ ಮುಂತಾದ ಉಪಾಯಗಳಿಂದಲೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದರಿಂದ ಕವಚದಂತೆಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.

"ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮವೇ ಮೊದಲಾದ ಬಾಹ್ಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ವೇದಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಆಂತರಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಮಶವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಭಗವಂತನ ದೈವೀಕೃಪೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾರವು: ಆದ್ದರಿಂದ, ಜಡವಾದ ಆಣವದ (ಅಹಂಕಾರದ) ಬಂಧನವು ನೀಗುವುದಿಲ್ಲ; ಹಾಗಾಗಿ, ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಭಕ್ತರಿಗಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ದೊರಕುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ವೇದಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಆ ವೇದಗಳ ಸತ್ಯಾರ್ಥದ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ [1] ಶಕ್ತಿನಿಪಾತವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪರಿಪಕ್ವವಾದವರಿಗೆ ಶಿವಾಗಮಗಳು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವೇದದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಆಗಮದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ [2]; ಅವುಗಳನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತೋರಿಸುವ ವಿರೋಧವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ, ಆಣವಮಲದ ಬಂಧನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಒಡೆಯನಾದ ತನ್ನನ್ನೂ, ಒಡೆತನದ ವಸ್ತುವಾದ ನನ್ನನ್ನೂ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾದ ಗುರುನಾಥನು ಬರುವುದು ಯಾವಾಗ? ದೋಷರಹಿತವಾದ ಮಹಾಭಕ್ತಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿದು ಬರುವ ಕರುಣಾಮಯಿಯಾದ ಜ್ಞಾನಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಈ ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಶವೆಂಬ ಕಡಲನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣದಿಂದ ದಾಟಲು ಎಣಿಸುವುದು, ಕಡಲನ್ನು ಹಡಗಿನಿಂದಲ್ಲದೆ ಕೈಯಿಂದ ಈಜಿ ದಾಟಲು ಯೋಚಿಸಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ" ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸಿದರು.

ಕರವಿಲ್ಲದ ಮಹಾಭಕ್ತಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಯುವ ಕರುಣಾಮಯಿಯಾದ
ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದೆ ಈ ಕ್ರೂರವಾದ ಬಿಸಿಯಾದ ಪಾಶವನ್ನು
ದೋಷರಹಿತವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣದಿಂದ ದಾಟ್ಟುವುದು, ತೆಪ್ಪದಿಂದಲ್ಲದೆ
ವಿಶಾಲವಾದ ನೀರಿನ ಕಡಲನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ ಈಜುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾನ.

ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು

ತರುವಾಯ ತಿರುವಾದವೂರರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಮಹಾದಾಸೆಯಿಂದ ಬದ್ಧರಾಗಿ ವೇದಾಗಮಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ

1. ಶಕ್ತಿನಿಪಾತ - (ಶಕ್ತಿ - ಶಿವಶಕ್ತಿ; ಕೃಪೆ. ನಿಪಾತ - ಪತಿಯುವುದು/ನೆಲೆಸುವುದು.) ದೈವೀಕೃಪಾ ಶಕ್ತಿಯು ನೆಲೆಸುವುದು. ಇದು ಮಂದತರ, ಮಂದ, ತೀವ್ರ, ತೀವ್ರತರ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಪಕ್ವತೆಗಳಾಗಿವೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ವೇದ ಮತ್ತು ಆಗಮಗಳು ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನಿಂದ ಅರುಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ, ನಾಥನ ಆ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಎರಡರ ಅಂತ್ಯವೂ ಒಂದೇ, ಅವು ಭಿನ್ನವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು, ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಅವು ಅಭೇದವೇ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಮನ್ದಿರದ ಪದ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ತಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಅರಿತವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರೊಡನೆ ಬೆರೆತು ಚರ್ಚಿಸಿ ಸತ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಣಿಸಲು ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದವನ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರದಂತೆ ೧ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದೆ, ಕಳ್ಳ ಕಾಮುಕನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಡೆಯುವ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ ಶಿವನ ಮೇಲೆ ಕೊಂಡ ಮಹಾಪ್ರೇಮವು ಒಳಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಲು, ಅರಸನಿಗೆ ಉಸಿರು ಮತ್ತು ಕಣ್ಣಾಗಿ ಇದ್ದು ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಕೈಬಿಡದೆ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ವಾದವೂರರನ್ನು ಕುದುರೆ ಕೊಂಡುತರಲು ಕಳುಹಿಸುವುದು

ಹೀಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ತಿರುವಾದವೂರರು ಒಂದು ದಿನ, ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತಾಗ, ಕುದುರೆ ಲಾಯವನ್ನು ಕಾಯುವ ಕಾವಲುಗಾರರು ಅರಸನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿದು ನಿಂತು, "ವಿಜಯವೇಲನ್ನು ಹಿಡಿದ ಅರಸನೇ! ನಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸತ್ತವುಗಳು ಹೋಗಲಾಗಿ ಉಳಿದ ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ರೋಗಗ್ರಸ್ತವೂ ಮುಪ್ಪಾದವುಗಳೂ ಆಗಿವೆ; ಒಳ್ಳೆಯ ಕುದುರೆ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು ವಾದವೂರರತ್ತ ನೋಡಿ, "ನೀವು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತೆರೆದು ಅಪಾರ ಧನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಡಲತೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಳಿಯುವ ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದವುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮನಸ್ಸು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಡೆಯುವ ತಿರುವಾದವೂರರು, ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ತೆರೆದು, ಕುದುರೆ ಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಧನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭದ್ರವಾಗಿ ಬೀಗಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿ ಹೊರಬಂದು ಅರಸನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟರು.

ವಾದವೂರರು ಆಲವಾಯ್ ಅಮ್ಮೈಯಪ್ಪರನ್ನು ಹೋಗಿ ದರ್ಶಿಸುವುದು

ಆಗ ತಿರುವಾದವೂರರು ಕುದುರೆ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ತೆಗೆದ ಚಿನ್ನದ ಹೊರೆಗಳನ್ನು ಒಂಟೆಗಳ

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಓದಿದವರಿಗೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ತನ್ನ ವಚನ, ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಬಾಯಿಗೆ ಒಳಿತು ಬಂದು ಸೇರುವುದೇ - ಆರ್ಭಟಿಸುವ ಕಡಲ, ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಕುಡಿದವರಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಣಿಯುವುದೇ, ತಣ್ಣೀರಿನ ಸ್ವಭಾವದವನೇ ಇದನ್ನು ಹೇಳು" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುಕ್ಕಳಿಟ್ರುಪ್ಪಡಿಯಾರ್ ವೆಣ್ಬಾ ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಮೇಲೆ ಏರಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಪೊற்றாಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಅದರ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದರು; ಬಳಿಕ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮನವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿಕೊಂಡು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಬೆಳ್ಳಿಮನ್ರಿನಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದ ದಯಾಮಯನೇ! ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಒಂದು ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಬೇಕು; ಅದೇನೆಂದರೆ, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತು ದೇವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ದೇವರನ್ನೇ ಬಯಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯಂತೆ ಅರ್ಚಕರಾದ ಆದಿ ಶೈವರೊಬ್ಬರು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ತಿರುನೀರು ನೀಡಿದರು. ಅದನ್ನು ತಿರುವಾದವೂರರ್, "ನಮಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಕುನ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ; ಇದು ನಾವು ಹೊಂದಲು ಬಯಸುವ ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಇಸಿಕೊಂಡು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ವಾದವೂರರ್ ಕುದುರೆ ಖರೀದಿಸಲು ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು

ಆಗ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಿದವು; ಧ್ವಜಗಳು ಮೇಲೆದ್ದವು; ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಜೋಡಿ ಚಾಮರಗಳು ಬೀಸಲ್ಪಟ್ಟವು; ಹವಳದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಚಂದ್ರವಟ್ಟದ ಛತ್ರಿಗಳು ನೆರಳು ನೀಡಿದವು; ವಾದವೂರರ್ ಚಿನ್ನದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋದರು. ಹೀಗೆ ತಿರುವಾದವೂರರ್ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಇವರ 1 ಇರುವಿನ್ಯೆಯೊಪ್ಪು ಮತ್ತು 2 ಮಲಪರಿಪಾಕವನ್ನು ನೋಡಿ, ಗುರುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಆட்க ೊಂಡು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದರು; ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ

1. ಇರುವಿನ್ಯೆಯೊಪ್ಪು - ಸತ್ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲೂ, ಅವುಗಳ ಕರ್ಮವಾದ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳಲ್ಲೂ, ಇವುಗಳ ಫಲವಾದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದರ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದೆ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ ಉಂಟಾಗುವುದು.

2. ಮಲಪರಿಪಾಕಮ್ - ಮಲಪಕ್ವಮ್: ಆಣವಮಲವು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಾಯಕ ಕಾರಣಗಳೊಡನೆ ಸೇರುವುದು.

ಕರುಣೆಯಿಂದ ಒಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದ ಗುರುವಿನಂತೆ[೧] ದಿವ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು[೨] ಅಗಲದ ಹಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಡನೆ[೩] ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕುರುಂದ ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದರು.

ತಿರುವಾದವೂರರ್ ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಸಮುದ್ರದಂತಹ ಸೇನೆಗಳೊಡನೆ ಜನ್ಮಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿದವರಾದ ತಿರುವಾದವೂರರ್, ಮುಲ್ಲೈ (ಅರಣ್ಯ) ಭೂಮಿಯ ಪಕ್ಕದ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡುಗಳು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದವುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಿ, ಮಹಾ ಕರುಣಾಸಾಗರರಾದ ಜ್ಞಾನಗುರುಗಳು ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದರು; ಅದರ ಗಡಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ಪ್ರವಾಹ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮುಗಿದ ಕೈಕಮಲಗಳು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಲು, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಬಾಷ್ಪಗಳು ಸುರಿಯಲು, ಭಗವಂತನ ಪವಿತ್ರ ಸೇವೆಗೇ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೈವಕೃಪೆ ಉಂಟಾಗಲು ನಡೆದುಹೋದರು. ಹೀಗೆ ಹೋಗುವ ವಾದವೂರರ್, ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡವರು, "ಇವರು ಹುಚ್ಚರು" ಎಂದು ನಗುವಂತೆ ಅತಿತೀವ್ರಪಕ್ವಮ್ ಎನ್ನಲ್ಪಡುವ ನಾಲ್ಕನೇ ಸತ್ತಿನಿ ಪಾದಮ್ (ತೀವ್ರತರಮ್) ಉಂಟಾಗಲು, ತಮ್ಮ ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿದ ಮಲಕ್ಕಿಂತಲೂ (ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ) ಹೆಚ್ಚು ಹೆದರಿ, ಮೊದಲು ದೊಡ್ಡ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತವನನ್ನೂ, ಹಿಂಬದಿಯ ಕಟ್ಟು (ಬಂಧನ) ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡವನನ್ನೂ ಹೋಲುವಂತೆ,

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಅಂದಣನಾಗಿಯ ಯಾಂಡುಕೊಂಡರುಳಿ, ಇಂದಿರ ಜ್ಞಾಲಙ್ ಕಾಟ್ಟಿಯ ಇಯಲ್ಬುಮ್" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಕೀರ್ತ್ತಿತ್ತಿರುಃಕವಲ್) ಎಂದೂ, "ಮೆಯ್ದರು ವೇದಿಯನಾಗಿ ವಿನ್ನೈಗೆಡಕ್, ಕೈದರವಲ್ಲ ಕಡವುಳ್ ಪೋಟ್ರಿ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಪೋಟ್ರಿತ್ ತಿರುಃಕವಲ್) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕವು.

೨. ಹಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು - ಇಲ್ಲಿ ಒಂಬೈನೂರ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಂತೆ. "ಆದಿ ನಾಯಗನ್ ಒನ್ರೊಳಿನ್(ದು) ಆಯಿರಮ್ ಪೋದ ಮೇವುಮ್ ಪುದಲ್ವರ್ಗಳ್ ತಮ್ಮೊಡುಮ್" ಎಂಬುದು ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್.

೩. ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈ - ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಕಾರರು 'ಮಹಾ ತೀರ್ಥಮ್' ಎಂದೂ, 'ಬೃಹತ್ ತೀರ್ಥಮ್' ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿಯ ಪವಿತ್ರ ನಾಮ 'ಆಳುಡೈಯ ನಾಯಗರ್' ಎಂಬುದು. ಈ ಹೆಸರು ವಾದವೂರರನ್ನು ಆಃಕೊಂಡ ಕೃಪೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆಯೇ ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈ, 'ಆಳುಡೈಯಾರ್ ಕೋವಿಲ್' ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತ 'ಆವುಡೈಯಾರ್ ಕೋವಿಲ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಳವು ಅರಂದಾಂಗಿಗೆ ಆಗ್ನೇಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಏಳು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

"ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ಹೃದಯ ಕರಗುವ ಹಾಗೆ ಅಡಿಯೇನನ್ನು (ನನ್ನನ್ನು) ಕರಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನನ್ನ ಅರಿವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿದ ಆಣವ ಮಲದ ಬಲವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಅಡಿಯೇನನ್ನು ಆಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಕರುಣಾಸಾಗರನು ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ಥಳ ಇದೇ ಇರಬೇಕು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದವರಾಗಿ ತಿರುப்பெರುಂದುರೈಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಮೊದಲು, ವಾದವೂರರ್ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿರುವ [1]ಶಿವತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಪವಿತ್ರ ದ್ವಾರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ, ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ವೇದವನ್ನು ಓದಿಯೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಸತ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮೌನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿಯ ದಿವ್ಯರೂಪವು ಎದ್ದುಬಂದಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಕುರುಂದ ಮರವನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ಕಂಡರು.

ಭಗವಂತನು ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದರ್ಶನ ನೀಡುವ ದೃಶ್ಯ

ವೇದಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಯೂ, ಶಿವಾಗಮಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಯೂ, ಪುರಾಣದೊಡನೆ ಇದ್ದ ಸಂಗೀತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಯೂ, ಹಲವು ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಯೂ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ವೇದಗಳು ಹೇಳಿದ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ, ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಸಾಧನವೆಂದು ಆಗಮಗಳು ಹೇಳುವ ಚರ್ಯೆ, ಕ್ರಿಯೆ, ಯೋಗ, ಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳನ್ನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಅರಿತ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮೂಹಗಳು ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಸತ್ಯ ದಾಸಮಾರ್ಗದವರೂ, ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಪುತ್ರಮಾರ್ಗದವರೂ, ಶಿವಯೋಗವನ್ನು ಸಾಧನೆಯೊಡನೆ ಅರಿತ ಸಖಮಾರ್ಗದವರೂ, ಜ್ಞಾನಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದ ಸನ್ಮಾರ್ಗದವರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಕುಣಿತವೂ ಹಾಡೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಲೋಕದವರು ನಿಂದಿಸುವ ಹಾಗೆ

1. ಈ ಶಿವ ತೀರ್ಥವು, "ಮೊಯ್ಯಾರ್ ಪೊಯ್ಕೈ" ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. "ಮೊಯ್ಯಾರ್ ತಡಮ್ ಪೊಯ್ಕೈ ಪುಕ್ಕು ಮುಗೇರೆನ್ನ" ಎಂಬುದು ತಿರುವಾಚಕಮ್ ತಿರುವೆಂಪಾವೈಯ ಸಾಲು.

ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಅಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ನಗುವಿಕೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಪಾಶವು ನೀಗಿದ ಜ್ಞಾನಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ, ಮಾಂಸದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕುರುಡರಾಗಿ ತಿರುಗುವ ಜ್ಞಾನವೀರರು ಒಂದು ಕಡೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು.

ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಶಿವಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಉದಯವೂ ಅಸ್ತವೂ ಇಲ್ಲ; ಆದಕಾರಣ ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಗಳು ತೋರದೆ, ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಂಡು ೧ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಉಡುಪು ಕೌಪೀನವೇ; ಊಟ ಕೈಭಿಕ್ಷೆಯೇ; ಬಂಧುಗಳು ಶಿವಭಕ್ತರೇ; ಆಭರಣ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಯೇ; ಮಲಗುವ ಸ್ಥಳ ಬರಿ ನೆಲವೇ; ಆದರೂ, ಅವರು ನಿದ್ರಿಸುವುದು ಹಗಲು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ, ಆದಿ, ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ; ಇದೇ ಅವರ ಜೀವನವಾಗಿದೆ.

ವಾದವೂರರ್ ತಿರುವರುಳ್ ಎಂಬ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವುದು

ಇಂತಹ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅನೇಕ ಭಕ್ತರ ಗುಂಪಿನ ನಡುವೆ ಕಲ್ಲಾಲ ಮರದಂತಹ ಹಸಿರಾದ ಕುರುಂದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಯೋಗಾಸನದಲ್ಲಿ, ೨ ಶಿವಜ್ಞಾನಬೋಧಮ್ ಬರೆದ ತಾಳೆಗರಿಯನ್ನು ಪವಿತ್ರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಒಂದು ಕೃಪಾರೂಪವನ್ನು ವಾದವೂರರ್ ಕಂಡರು; "ಪೊನ್ನಂಬಲದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ತಾಂಡವ ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯರೂಪವೂ, ಕಲ್ಲಾಲ ಮರದ ಕೆಳಗಿದ್ದು ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳು ನಾಲ್ವರಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆ ನೀಗುವಂತೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ದಿವ್ಯರೂಪವೂ ಈಗ ನಾಯಿಯಂತಿರುವ ನನಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಂದ ದಿವ್ಯರೂಪವೇ" ಎಂದು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಸೂಚನೆಯು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು, ಅರಿತು ದೈವಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು ಮೂಳೆ ಕರಗುವಂತೆ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ಮಧುರರಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಂದು ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಕೃಪೆಯೆಂಬ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡರು.

೧. ಇದು, ನಿದ್ರಿಸಿದವನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಅಡಿಕೆಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ಜಾರಿಬೀಳುವಂತೆ ಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮೇಲಾಟದಿಂದ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ತಪಸ್ಸುಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ விலகಲ್ಪಡುವುದಾಗಿದೆ.

೨. ಈ ಗ್ರಂಥವು ರೌರವಾಗಮದಲ್ಲಿ ಪಾಶ ವಿಮೋಚನ ಪಡಲದಲ್ಲಿರುವ ಹನ್ನೆರಡು ಸೂತ್ರಗಳಿಂದಾಗಿದೆ.

ವಾದವೂರರು ಉಪದೇಶ ಪಡೆಯುವುದು

ದೀಕ್ಷಾಕಾಲ, ಕನಸಿನ ಗೋಚರ, ಶುಭಶಕುನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪಕ್ವತೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಜ್ಞಾನಾಚರಣೆಯುಳ್ಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಪಕ್ವತೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿಯಬಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಗುರು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ದೃಷ್ಟಿ ಮೃಗದಂತೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಅವರು, ಕೆಂಗೈದಿಲೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಚಂದನವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಕಡಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ವಾದವೂರಡಿಗಳ ಜ್ಞಾನಾಚರಣೆಯನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಕಂಡು [1] ದೇಹ, ವಸ್ತು, ಪ್ರಾಣ ಮೂರನ್ನೂ ದಾನದ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಅವರು ದತ್ತ ಮಾಡಲು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಜ್ಞಾನಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಮುಮ್ಮಲಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಮುಡಿಸಿ [2] ತಮ್ಮ ಸುಂದರವಾದ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತವನ್ನು ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು [3] ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪಂಚಾಕ್ಷರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ಅವರ ಪಾಶಬಂಧನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಆನಂದವುಂಟಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ செலுத்தி, ಹೋಗುವುದು ಬರುವುದು, ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಇಲ್ಲದ ಶಿವಸ್ವರೂಪವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.

ಉಪದೇಶ ಪಡೆದ ಆನಂದ ಸ್ಥಿತಿ

ತಿರುವಾದವೂರರು, ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ಕಾಯಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣವು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದಂತೆ, ತಮ್ಮ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಲವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ತನ್ಮಯರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಪರಮಾಚಾರ್ಯರನ್ನೂ, ಅವರು ಉಪದೇಶವಾಣಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದುದನ್ನೂ, ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿದ್ದ ಪಾಶವನ್ನೂ, ತಮ್ಮನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು, ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅರಿಯದವರಾದರು. ಜೇನು, ಹಾಲು, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಅಮೃತವಾಗಿ ಸಿಹಿಯಾಗಿ, ದೇಹವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಅನ್ರೇ ಯೆನ್ನನ್ ಆವಿಯುಮ್ ಉಡಲುಮ್ ಉಡೈಮೈ ಯೆಲ್ಲಾಮುಙ್, ಕುನ್ರೇ ಯನ್ನೈಯಾಯ್! ಎನ್ನೈಯಾಟ್ ಕೊಂಡಪೋದೇ ಕೊಂಡಿಲೈಯೋ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಕುಳೈತ್ತಪತ್ತು) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕವು.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ಎನ್ನೈಯುಮ್ ಒರುವ ನಾಕ್ಕಿ ಇರುಙ್ಗಳಲ್ ಚೆನ್ನಿಯಿಲ್ ವೈತ್ತ ಸೇವಗ! ಪೋಟ್ರಿ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಪೋಟ್ರಿತ್ ತಿರುವಗವಲ್) ಎಂದೂ, "ಪೆರುಂದುರೈಯಾನ್ ಸೀರಾರ್ ತಿರುವಡಿ ಎನ್ತಲೈಮೇಲ್ ವೈತ್ತ ಪಿರಾನ್" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ತಿರುಪ್ಪೂವಲ್ಲಿ) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕವು.

3. ಇಲ್ಲಿ, "ನಾನೇಯೋ ತವಙ್ಜೆಯ್ದೇನ್ ಶಿವಾಯನಮ ಎನಪ್ ಪೆಟ್ರೇನ್" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ತಿರುವೇಸರವು) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಕರಗಿಸಲು, ಒಳಗೆ ಮೂಡಿದ ಕೃಪೆಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಅರಿತು, ಆನಂದದ ಪ್ರವಾಹವು ತುಂಬಿ ಹೊರಗೆ ಜಿನುಗಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಅವರ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಕಲಾಮಗಳು (ಸರಸ್ವತಿ) ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿ ನಿಂತಳು. ಆಗ ಅವರು ಮುಗಿದ ಕೈಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಅಲುಗಾಡುವ ತಲೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ನೀರು ತುಂಬಿ ಅತ್ತ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರಾಗಿ, ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡ ದೇಹವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ನಾಲಿಗೆ ತೊದಲುವ ಪ್ರೀತಿಯ ನುಡಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಜೀವಬೋಧೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕೆಂಡದ ಮೇಲಿದ್ದ ತುಪ್ಪದಂತಹ ದೇಹವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಪರಮಗುರುವನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸತೊಡಗಿದರು.

ವಾದವೂರರು ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುವುದು

ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಪದಗಳೆಂಬ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ದಾರದಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪೋಣಿಸಿದ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಅಳುತ್ತಾ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ನಿಜಭಕ್ತರಾದ ತಿರುವಾದವೂರರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ್ಯರಾದ ಶಿವನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, 'ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗನ್' ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು.

ಪಳುದಿ ಲಾದಸೊಲ್ ಮಣಿಯಿನೈಪ್ ಪತ್ತಿಸೆಯ್(ದು) ಅನ್ಬು
ಮುಳುದು ಮಾಗಿಯ ವಡತ್ತಿನಾಲ್ ಮುಱೈತೊಡುತ್ ತಲಂಗಲ್
ಅಳುದು ಸಾತ್ತುಮೆಯ್ ಯನ್ಬರುಕ್(ಗು) ಅಗಮಗಿಳ್ಙ್(ದು) ಐಯರ್
ವಳುವಿ ಲಾದಪೇರ್ ಮಾಣಿಕ್ಕ ವಾಸಗನ್ ಎನ್ಱಾರ್.

ಜ್ಞಾನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು

ತಿರುವಾದವೂರರ ಹಾಡಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಪರಮ ಗುರುವಿನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ಪದಗಳೆಂಬ ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿಸಿ, ಜೀವಬೋಧೆಯೆಂಬ ಸಿಹಿಯಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿ, ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಹೋಮಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರು ಆಸೆಯಿಂದ ಬರುವ ಕ್ರೂರವಾದ ಜನ್ಮವಾಸನೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಜ್ಞಾನಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರು ಅಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಗಮದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಅರ್ಥವಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು.

ಜ್ಞಾನಾಚಾರ್ಯರು ವಾದವೂರರಿಗೆ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿ ಮರೆಯಾಗುವುದು

ಅದನ್ನು ಶಿವನು ಕಂಡು, ಸಿಹಿಯಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತಹ ವಚನಗಳೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳು

ಕಾಂಡಮ್] 58. ವಾದವೂರಡಿಗಲಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪಡಲಮ್ 505

ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸಲೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನೀಡಿ, ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದು, ತಾವು ಬಯಸುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಇವರ ಗುಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಲೂ, ಬೌದ್ಧರನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ನಾಶಮಾಡಲೂ ತಿರುವುಳಮ್ (ಸಂಕಲ್ಪ)ಗೊಂಡು ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, "ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪವಿದೆ; ಆದಕಾರಣ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಮರೆಯಾದರು.

ಸಿಹಿಯಾದ ಮಣಿಯಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳು
ಪವಿತ್ರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸವಿಯಲೂ, ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನೀಡಿ ಅಪಹರಿಸಿ, ಬೇಕಾದ
ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಇವರ ಗುಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ
ಮುಕ್ತಿಗೇ ಕಳುಹಿಸಲೂ, ಬೌದ್ಧರನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ
ಮುಗಿಸಲೂ, ಪವಿತ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ
ಸಮೀಪಿಸಿ, ಭಕ್ತನಿಗೆ 'ಕಾರ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪವಿ(ದೆ) ಇಲ್ಲಿಯೇ
ಇರು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ರೂಪವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿದನು ಭಕ್ತರೊಡನೆ.

ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಅಗಲಿ ದುಃಖಿಸುವುದು

ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕನಸಿನ ದರ್ಶನದಂತೆ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರು ದುಃಖದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, "ನಾಯಿಗೆ ಸಿಂಹಾಸನ ಹಾಕಿದಂತೆ, ನಾಯಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾದ ನನಗೆ ಇಂದು ನೆನೆಯಲೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಶರೀರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು எம்பெருமானு ಮರೆಯಾದುದು ನನಸೋ ಅಥವಾ ಕನಸೋ" ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟರು. ಆಮೇಲೆ ನನಸೇ ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾಗಿ, "ಎನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಸೇರಿಸದೆ, ಅಡಿಯೇನನ್ನೂ ಅಡಿಯೇನನ ಕರ್ಮವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿ ಮರೆಯಾದಿರಾ! ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಯಾಗಿರುವ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಡವಲಿಲ್ಲ; ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಉರುಳಿ ಸಾಯುತ್ತಿಲ್ಲ; ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ; ನಾಥನೇ! ಆ ದೇಹವೂ ನಿನ್ನ ಒಡೆತನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಹಾಗೆ ಮಾಡ

೫೦೬ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೩. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ಆಗದೆ ಅಂಜಿದೆನು, ಈ ಜೀವವು ತಾನಾಗಿದ್ದರೂ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲಿಲ್ಲ. ಅಯ್ಯಾ! ದೇವರೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿದ್ದರೂ ಸಹಿಸಲಾರೆನು! ಏನು ಮಾಡುವೆನು! ತಾಯೇ! ತಾಯೇ!" ಎಂದು ಮರುಗಿದರು; ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಿ ಅತ್ತರು;

ವಾದವೂರರ ಪ್ರಲಾಪ

"ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯಲು ಅರಿಯದವನೇ! ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನಾದ ಒಬ್ಬ ಬಡವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಂದು ಸಿಕ್ಕಿದ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ರತ್ನದಂತೆಯೂ, ತೊದಲು ನುಡಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗದ ಒಂದು ಮಗು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ರತ್ನಗಳು ಪತ್ತಿತ್ತ ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲಿನಂತೆಯೂ, ಚಿಕ್ಕವನಾದ ನನ್ನ ಬಳಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಂದು ಆಟ್ಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಾನು ಅರಿಯೆನು; ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ದುಃಖದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ, ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿಯದ ಭಕ್ತರೊಡನೆ ಮರೆಯಾದಿರಿ! ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಕಲಿಯದ ಪೆದ್ದನಾದ ನನ್ನ ಕುಂದುಕೊರತೆಯೇ ಹೊರತು, ಎಮ್ಪೆರುಮಾನಿಂದ ಯಾವ ಕುಂದು ಇದೆ? ಮಣ್ಣು ಮುಂತಾದ ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆರಾಯ್ದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲಾಗದೆ ಕಲಙ್ಕಿ, ದುಃಖಿಸಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಚಿಕ್ಕವನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ತತ್ತ್ವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕರಗುವಂತೆ ನೋಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ನಾನು ನಾನು ಎಂದು ಭಾವಿಸದ ನನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರಿ! ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೋ? ಆಕಾಶವೇ ಮುಂತಾದ ಪಂಚಭೂತಗಳೂ, ಅವುಗಳು ಹುಟ್ಟಲು ಕಾರಣವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾದ ಶಬ್ದವೇ ಮುಂತಾದ ಪಂಚ ತನ್ಮಾತ್ರೆಗಳೂ, ಬಿಡದೆ ಅಲೆಯುವ ಮನಸ್ಸು ಮುಂತಾದ ನಾಲ್ಕು ಅಂತಃಕರಣಗಳೂ ಆಗಿರುವ ಇವುಗಳ ದಾರಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು, ಜೇನುತುಪ್ಪ ಮುಂತಾದ ಆರು ಬಗೆಯ ರುಚಿಯ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಒಸರುವ ಶಿವಾನಂದವೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ನಾನು ಉಣ್ಣುವಂತೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದಿರಿ. ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮರೆಯಾದಿರೋ? ಕಲ್ಮಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಣವದ ಬಲದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗದ ನನ್ನನ್ನೂ ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಹೇಳಲಾಗದ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಇರಿಸಿದ ಈಶ್ವರನೇ! ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ಈ ದಾಸನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದಿರೋ!" ಎಂದು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿ, ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಅತ್ತರು.

ವಾದವೂರರ್ ಪರಿಜನಗಳನ್ನು ಹೋಗುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು

ತರುವಾಯ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್ ಎಳೆಯ ಕರುವನ್ನು ಅಗಲಿದ ತಾಯಿ ಹಸುವಿನಂತೆ ಮನ ಕರಗಿದರು; ಗೋಪುರದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ತಮಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಅರಸನ ಪರಿಜನರನ್ನು ಎದುರುನೋಡಿ, "ಕುದುರೆಗಳ ಹಿಂಡುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಡಿ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕಡಲತೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಳಿಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ನೀವು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಪಾಂಡ್ಯ ಪೆರುಮಾನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ; ಹೋಗಿಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಸೇನಾವೀರರು ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಡೆದ ಸೆಯ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾಂಡ್ಯನು ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಕುದುರೆಗಳ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ವಾದವೂರರ್ ಕುದುರೆಗಾಗಿ ಎಂದು ತಂದಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು

ವಾದವೂರರ್, ಪಾಂಡ್ಯನು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ನೀಡಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುರುಂದ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆಳಿದ ಜ್ಞಾನಾಚಾರ್ಯನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, ಒಳಪ್ರೇಮವು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಹಿಂದೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಪೂಜೆಗೂ, ಉತ್ಸವಗಳಿಗೂ, ದೇವಾಲಯದ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಭಕ್ತರಿಗೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ಆ ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಆಸೆ ಎಂಬುದಿಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಸಾಗುವ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯತೊಡಗಿದರು.

ವಾದವೂರರ್ ಅರಸನ ಓಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು

ಗಡುವು ಹೇಳಿದ್ದ ಆಡಿ ಮಾಸವು ಬಂದಿತು; ಪಾಂಡ್ಯನು, "ಇನ್ನೂ ಕುದುರೆಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲ; ಇದೇನು?" ಎಂದು ಓಲೆಯನ್ನು ಬರೆದು ವಾದವೂರರ್ ಆಗಿರುವ ಮಂತ್ರಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಲು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಪಾಂಡ್ಯನ ತಿರುಮುಗವನ್ನು (ಪತ್ರವನ್ನು) ಕಂಡು, ವಾದವೂರರ್ ಅಣ್ಣಲ್ ಕ್ರಮದಂತೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಓದಿ, "ಇನ್ನು ಮಾಡುವ ಉಪಾಯ ಬೇರೇನಿದೆ?" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ನಿಂತು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಮರುಗಿದರು; ಆಮೇಲೆ 1 ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಬೆಳೆಯುವ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಸತ್ಯವೆಂಬ ಉಳುಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇಚ್ಛೆಯೆಂಬ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಸುಳ್ಳೆಂಬ ಕಳೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು, ತಾಳ್ಮೆಯೆಂಬ ನೀರನ್ನು ಹರಿಸಿ, ತಮ್ಮನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ತಕ್ಕುದಾದ ಬೇಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಋಜುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವರಾದರೆ ಶಿವಗತಿಯು ಬೆಳೆಯುವುದಲ್ಲವೇ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ಅವರ ದೇವಾರಂ ಅನ್ನು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಮೊಳಕೆ ಬೆಳೆಯಲು ಪಾಶವೆಂಬ ಕಳೆಯನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತು, ದೈವಿಕ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ನೀರನ್ನು ಹರಿಸಿ, ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಶಿವಾನಂದವೆಂಬ ಫಸಲನ್ನು ಉಣ್ಣುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಗುರುವಾದ ರೈತನ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಚಿಂತೆಯೆಂಬ ಗದ್ದೆಯೊಳು ಶಿವಮೂಲವು ಬೆಳೆಯಲು
ಬಂಧ ಪಾಶವನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತು ಕೃಪಾಜಲ ಹರಿಸಿ
ಅಂತ್ಯ ಆದಿಯಿಲ್ಲದ ಆನಂದ ಭೋಗವನ್ನು
ತಂದ ದೇಶಿಕ ರೈತನ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಭಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ನನ್ನ ಒಡೆಯನೇ! ದೇವತೆಗಳ ಸಿಂಹಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ವೃಷಭವನ್ನು ಧ್ವಜದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದ ಅರಸನೇ! ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ನನ್ನ ಅರುಮೆಯ ಮಣಿಯೇ! ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೊಟ್ಟ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ದೇವಾಲಯದ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಗಾಗಿಯೂ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದೆ! ಇನ್ನು, ದಾಸನಾದ ನಾನು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಕೊಡುವುದು?" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸ್ತುತಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಅಶರೀರವಾಣಿ

ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅಶರೀರವಾಣಿಯಿಂದ, "ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಬರೆದು ಓಲೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸು" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅರಸನಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ ವಾಚಕವನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನು ಓದಿಸಿ ಕೇಳಿ ಅಡಗಲಾರದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕುದುರೆಯ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸೂರ್ಯನು ಮರೆಯಾದನು. ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಬಿಸಿಯಾದ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ತನ್ನ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನಿಂದ ತಣಿಸುವವನಂತೆ ಚಂದ್ರನು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಕುರುಂದ ವೃಕ್ಷದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಟ್ಕೊಂಡ ಗುರುವಿನ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, "ರಾಜನ ಮನಸ್ಸನ್ನು"

ಕಾಂಡ] 58. ವಾದವೂರಡಿಗಲಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪಡಲ 509

ಆಕರ್ಷಕವಾದ ವಿಜಯವನ್ನು ತರಬಲ್ಲ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇವೆ; ಇಂದು ನೀನು ಮುಂದೆ ಹೋಗು[1]" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ತಕ್ಷಣವೇ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್ ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆದ್ದು, "ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲು ಅರಿಯದ ನಮ್ಮ ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹ ರೂಪವು ನಮಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕಿತಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವಾದವೂರಡಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಆಣವಮಲವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಭಗವಂತನೆಂಬ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನು ನುಂಗಿ ಉದಯಿಸಿದಂತೆ ಕತ್ತಲೆ ನೀಗಲು ಸೂರ್ಯನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು.

ವಾದವೂರರು ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಆಗ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಜನ್ಮವೆಂಬ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗದವರಾದ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್ ಎದ್ದು ತಮ್ಮನ್ನು ಆಟ்கொಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೊರಟು ಅನೇಕ ಗಾವುದ ದಾರಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮಧುರೈಯನ್ನು ಸೇರಿ, ಪಾಂಡ್ಯನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು; ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತರು. ರಾಜನು, "ಎಷ್ಟು ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದಿರಿ!" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್, "ಮಹಾರಾಜರೇ! ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಚಿನ್ನಕ್ಕೂ ಅಳತೆಯಿಲ್ಲ; ಖರೀದಿಸಿದ ಕುದುರೆಗಳಿಗೂ ಅಳತೆಯಿಲ್ಲ; ಆ ಕುದುರೆಗಳು ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತಿವೆ; ತಾವು ನೋಡಬಹುದು; ಇದರಿಂದಲೇ ತಾವು, 'ತುರಂಗಪತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು ಶೋಭಿಸುವಿರಿ" ಎಂದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಅನೇಕ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ವಾದವೂರರನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್ ಪೊಟ್ರಾಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕನ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಮೊಳೆತ ಶಿವಕ்கொழுந்தை - ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೈ ಎಂಬ ಬಳ್ಳಿಯ

1. ಇಲ್ಲಿ, 'ಇನ್ನೂ ಭಗವಂತನು ರಾಜನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನೂ ನೀಡಿ ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ನೀಡಿದರು' ಎಂದು ವಾದವೂರಡಿಗಳ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಜೇನನ್ನು ಕುಡಿದು, ಮನಸ್ಸು, ದೇಹ, ಮಾತು ಎಂಬ ಮೂರು ಕರಣಗಳೂ ಪ್ರೀತಿಯ ರೂಪವಾಗಿ ನಿಂತು, "ಒಡೆಯನೇ! ಅಡಿಯೇನನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡ ಮಾಣಿಕ್ಯವೇ! ಬೆಳ್ಳಿಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುವ ತಾಯಿಯೇ! ಅಡಿಯೇನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಮೊದಲು ಪಾಂಡ್ಯನು ನೀಡಿದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಅಡಿಯೇನನ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಿರಿ; ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೋಪಗೊಳ್ಳದೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಕುದುರೆಗಳು ಬರುವುದು ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ದೇವರು, "ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೇ! ಅಂಜಬೇಡ! ನೀನು ಇಚ್ಛಿಸಿದಂತೆ ಸೂರ್ಯನ ರಥವನ್ನು ಎಳೆಯುವ ಕುದುರೆಗಳಂತಹ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾಗಿ ನುಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ ವಾದವೂರರು ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದರು.

ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮುಂತಾದವರು ಖಂಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದು

ತಿರುವಾದವೂರರು, ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ ಅವರ [೧]ಸಂಬಂಧಿಕರೂ, ಸ್ನೇಹಿತರೂ, ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಸೇವಕರೂ, ನೆರೆಯವರೂ, ಇತರರೂ ಬಂದು ಸೇರಿ ಗುಡುಗುವ ಮೋಡವು ಬಾಯಿ ತೆರೆದಂತೆ, "ಅಯ್ಯಾ! ಮಂತ್ರಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಅರಸನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಉರಿಯ ಧರ್ಮವಲ್ಲ; ಅರಸನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮನುಸ್ಮೃತಿ ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಕೀಯವನ್ನೂ ಮಂತ್ರಿ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಅರಿತಿರುವ ನಿಮಗೆ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಏನಿದೆ? ನೀವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವೊಂದೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಕುದುರೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅಯ್ಯಾ! ಕುದುರೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅರಸನಿಗೆ ನಾಳೆ ಏನು ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಿ? ನೀವು ಅರಸನ ಬಳಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಬಂಧುಗಳು, ಸ್ನೇಹಿತರು, ಹಿರಿಯರು ಮುಂತಾದವರ ಗುಂಪು

೧. ಈ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮಾನಮಂಗಲದವರು. ಮಾನಮಂಗಲ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಊರು. ಈ ಊರು 'ಮಾನಪುರಂ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ನಿಮಗಿಲ್ಲವಂತೆ!" ಎಂದು ಕಟುವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ವಾದವೂರರ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ

ತಿರುವಾದವೂರರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, "ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಟ್ಕೊಂಡ ಅಂದೇ ಬಂಧುಬಳಗವನ್ನೂ, ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿದೆವು; ದುಃಖ ಮತ್ತು ಸುಖಗಳನ್ನು ತೊರೆದೆವು; ಈ ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟೆವು; ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆವು; ಕೋಪವನ್ನೂ ಅಹಂಕಾರವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿದೆವು; ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಪ ಎಂಬ ಎರಡರಿಂದಲೂ ಮುಕ್ತರಾದೆವು; ನಮಗೆ ತಂದೆಯೂ, ತಾಯಿಯೂ, ಗುರುವೂ, ಆಚಾರ್ಯನೂ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ; ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲಿನ ಆಸೆ ನಿರಾಸೆಯೇ; ಮಕ್ಕಳು ಹಲವು ಜೀವರಾಶಿಗಳೇ; ಬಂಧುಗಳು ಶಿವಭಕ್ತರೇ; ಶತ್ರುವು ಏಳು ಜನ್ಮಗಳೇ; ಊರಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಬೇಯಿಸುವ ಅನ್ನವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮದೇ; ಭೂಮಂಡಲವೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯೇ; ಹೊಲಿದ ಕೌಪೀನವೇ ನಾವು ಧರಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಯೇ; ನಮಗೆ ಗಂಧವು ವಿಭೂತಿಯೇ; ಆಭರಣವು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ; ನಾವು ಇಂದೇ ಸತ್ತರೂ ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧ; ಎಂದಿಗೂ ಅಳಿಯದೆ ಇದ್ದರೂ ಇರಲು ಸಿದ್ಧ; ರಾಜನು ದಂಡಿಸಿದರೂ ದಂಡಿಸಲಿ; ಅವನು ಒಡನೆಯೇ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡಿದರೂ ನೀಡಲಿ; ನಾವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರೂ ಹೊಂದಲು ಸಿದ್ಧ; ಕ್ರೂರವಾದ ನರಕವು ಸಿಕ್ಕರೂ ಸಿಗಲಿ. ನಾವು ಶಿವನನ್ನು ಮರೆಯೆವು: ಹಿಂದಿನ ಹಳೆಯ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಮರ್ಥರು ಯಾರು!" ಎಂದು ಬಂಧುಗಳು ಮುಂತಾದವರ ಮಾತನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಹೇಳಿ ಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು.

ಪದ್ಯ—86
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ—2789

೫೯. ನರಿ ಪರಿಯಾಕ್ಕಿಯ ಪಡಲಮ್

ಪಾಂಡ್ಯನು ವಾದವೂರರನ್ನು ಕುದುರೆ ಬರುವ ದಿನವನ್ನು ಕೇಳುವುದು

ಬಂಧುಗಳೆಂಬ ಪಾಶದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ಆಣವ ಮಲವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವಾದವೂರಡಿಗಳನ್ನು ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮರುದಿನ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿ, "ಇನ್ನೂ ಕುದುರೆಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್, "ಇಂದಿನಿಂದ ಮೂರು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಕುದುರೆಗಳು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತವೆ; ಆ ಕುದುರೆಗಳು ನಿಲ್ಲಲು ಬೇರೆ ಅಗಲವಾದ ಲಾಯಗಳನ್ನು (ಕುದುರೆ ಲಾಯ) ನಿರ್ಮಿಸಿರಿ; ಆ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಿರಿ; ನಗರದಾದ್ಯಂತ ಅಲಂಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು. ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಅವನ ಸೇವಕರು ಕುದುರೆ ಲಾಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು; ಹಲವು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕೊಳಗಳನ್ನು ತೋಡಿದರು; ನಗರವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ವಾದವೂರರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ನೀಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು

ಹೀಗಿರುವಾಗ ವಾದವೂರಡಿಗಳು ಕುದುರೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಮೂರು ದಿನಗಳೂ ಕಳೆದವು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಮರುದಿನ, "ಇನ್ನೂ ಕುದುರೆಗಳು ಬರುವುದು ಕಂಡಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ದಂಡಿಸುವವನಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು, "ಇವನು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ ರೀತಿಯೇನು! ಅವು ಬರುವುದು ಯಾವಾಗ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನೆದುರು ನಿಂತಿದ್ದ ಕ್ರೂರ ಸ್ವಭಾವದ ಕೆಲವು ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಈ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದಂಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ಚಿನ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿರಿ; ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ವಾದವೂರರಿಗೆ ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಿಂಸೆ ನೀಡುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯನ ಕೋಪವನ್ನು ಕಂಡ ದಂಡಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಭಯಪಟ್ಟು ಅವನ ಎದುರು ನಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡಲೇ ವಾದವೂರಡಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಪಾಶದಂತೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, "ಇನ್ನು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಯಾವುದು? ಹೇಳಿ"

ಎಂದು ಎದುರಿಸಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಭಾರವಾದ ಕಲ್ಲನ್ನು ಏರಿಸಿದರು. ಆಗ ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನೂ ಬೂದಿ ಮಾಡಿದ ವೀರರಾದ ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಾದವೂರಡಿಗಳ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಲು, ಆ ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನು ಹೊರಲು, ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದುಃಖವಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತರು. ಕಲ್ಲಿನ ಭಾರ ತಿಳಿಯದೆ ಶಿವನ ಪಾದದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತ ವ಼ಾ಼ವೂರಡಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ದಂಡನೆ ನೀಡುವವರು ನೋಡಿ, "ಇದು ಯಾವುದೋ ಮಾಯೆಯ ದಾರಿಯಿರಬೇಕು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಗೊಂಡು ಅವರ ಕೈಗಳಿಗೂ ಕಾಲುಗಳಿಗೂ ಮರದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು (ಕಿಟ್ಟಿ) ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಹಿಂಡಿದರು. ವಾದವೂರರ್ ಈ ಕ್ರೂರ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೂ ಹೆದರದೆ ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ದುಃಖವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರು.

ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಮುಂತಾದವುಗಳ ವರ್ಣನೆ

ಆಗ, "ಈ ಕ್ರೂರ ದಂಡನೆ ನೀಡುವವರು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಮನಸ್ಸು ನೊಂದು ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮರೆಯಾದನು. ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತನ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನೇರವಾಗಿ ಬಂದು ಎದ್ದಂತೆ ಕೆಂಪು ಆಕಾಶವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು; ಆ ಭಗವಂತನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅಲುಗಾಡುವ ಹಂದಿಯ ಕೊಂಬಿನಂತೆ ಬಿಳಿಯ ಚಂದ್ರನು ಬೆಳಗಿದನು; ಅವರ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಬುರುಡೆಗಳ ಮಾಲೆಯಂತೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದವು.

ಸುಂದರರಾದ [೧]ವಿಡಂಗರ್ ಭಕ್ತನನ್ನಾವರಿಸಿದ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ನೇರವಾಗಿ
ಬಂದು ಎದ್ದ ದೃಶ್ಯದಂತೆ ಕೆಂಪು ಆಕಾಶವು ಬಂದಿತು;
ಇವರ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ತೂಗಾಡುವ ಹಂದಿಯ ಬಿಳಿಯ ಕೊಂಬಿನಂತಿತ್ತು (ಚಂದ್ರನು);
ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಬುರುಡೆಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸುಳಿಯಾಗಿ ಬರುವ ಹುಟ್ಟಿನ ದುಃಖವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ದೇವರ (ಶಿವನ) ಪಾದಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಭಕ್ತನೆಂದು ತಿಳಿಯದವನಾಗಿ, ಕಠಿಣವಾದ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹಾಕಿದ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ ನಿಂದೆಗೊಳಗಾದ ಕೀರ್ತಿಯು ಹರಡಿದಂತೆ, ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲೆಯು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಿತು,

೧. ವಿಡಂಗರ್ - ಸುಂದರರು ; ಉಳಿಯಿಂದ ಕೆತ್ತಲ್ಪಡದವರು.

ವಾದವೂರರನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಡುವುದು

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ, ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ, ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಡಿ ಹಾಕಿ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಂತೆ, ಕೋಪಗೊಂಡ ಕಾವಲುಗಾರರು ವಾದವೂರರನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೇಡಿ ಹಾಕಿ ಹಿಂಸಿಸಿದರು. ಕ್ರೂರವಾದ ಸೆರೆಮನೆ ಎಂಬ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ವಾದವೂರರು, ಪರಮಶಿವನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳೆಂಬ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಆಸರೆಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದುಃಖವೆಂಬ ಕಡಲನ್ನು ದಾಟಿದರು; ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯಿತು. ತರುವಾಯ, ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಮತ್ತು ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರನ್ನು ಸುಪ್ರಭಾತದೊಂದಿಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಸದ್ದು, ಶಂಖಗಳ ನಾದ ಮತ್ತು ವೇದಗಳ ಘೋಷವನ್ನು ವಾದವೂರರು ತಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳು ತುಂಬುವಂತೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಸೂರ್ಯನ ಉದಯ

ಶಿವನು, ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರಾದ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರಿಗಾಗಿ, ನಾದ ತತ್ತ್ವವೆಂಬ ನಗಾರಿ ಮೊಳಗಲು, ನರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕುದುರೆಗಳ ವೀರರು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು, ವೇದವೆಂಬ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಮಧುರೆಯ ಪವಿತ್ರ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುವ ಆಸೆ ಉಳ್ಳವನಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದನು.

ಬೋಧಾನಂದ ಜ್ಯೋತಿಯು ಪವಿತ್ರವಾದ ನಿಜ ಭಕ್ತನಿಗಾಗಿ
ನಾದವೆಂಬ ನಗಾರಿ ಮೊಳಗಲು, ನರಿ-ಕುದುರೆಗಳ ವೀರರು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು
ವೇದವೆಂಬ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುವ
ಆಸೆಯುಳ್ಳವನಂತೆ ರಥವನ್ನೇರಿ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದನು.

ವಾದವೂರರು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು

ಅತ್ಯಂತ ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತವಾದ ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರೊಡನೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆದ್ದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರೆಂಬ ಕರುಣೆಯ ಕಡಲು ನೆಲೆಸಿರುವ ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನವನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು, ಆನಂದಬಾಷ್ಪ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ವಾದವೂರರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸತೊಡಗಿದರು:

ಎನ್ನ ತಂದೆಯೇ! ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತವನೇ! ಎಲ್ಲಾ ದೇವರಿಗೂ
ತಂದೆಯಾದವನೇ! ಸುಂದರವಾದ ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದವನೇ! ಪೆರುಂದುರೈಯಲ್ಲಿ
ಬಂದವನೇ! ಮಧುರೆಯ ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ
ಚಿಂತಾಮಣಿಯೇ! ಈ ಚಿಕ್ಕವನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರೆಯಾ?

ಮೂವಾ ಮುದಲಾಯ್ ಮುದುಮಱೈಯಾಯ್ ಅಮ್ಮಱೈಯುನ್
ತಾವಾದ ಸೋದಿತ್ ತನಿಜ್ಞಾನ ಪೂರಣಮಾಯ್ತ್
ದೇವಾದಿ ದೇವಾಯ್ತ್ ತಿರುವಾಲ ವಾಯುಱೈಯುಮ್
ಆವಾರ್ ಕೊಡಿಯಾಯ್! ಅಡಿಯೇಱ್(ಕು) ಇರಂಗಾಯೋ?

ಮುನ್ನಮ್ ಮುದುಪೊರುಟ್ಕುಮ್ ಮುನ್ನಮ್ ಮುದುಪೊರುಳಾಯ್ಪ್
ಪಿನ್ನಮ್ ಪುದುಮೈಕ್ಕುಮ್ ಪಿನ್ನಾಗುಮ್ ಪೇರೊಳಿಯಾಯ್ತ್
ತೆನ್ನಾ! ಮದುರೈತ್ ತಿರುವಾಲ ವಾಯುಱೈಯುಮ್
ಎನ್ನಾ ಯುಗನೇ! ಎಳಿಯೇಱ್(ಕು) ಇರಂಗಾಯೋ?

ಮಣ್ಣಾಯ್ಪ್ ಪುನಲಾಯ್ಕ್ ಕನಲಾಯ್ ವಳಿಯಾಗಿ
ವಿಣ್ಣಾಯ್ ಇರುಸುಡರಾಯ್ ಇತ್ತನೈಯುಮ್ ವೇಱಾಗಿಪ್
ಪಣ್ಣಾಯ್ ಇಸೈಯಾಯ್ಪ್ ಪನುವಲಾಯ್ ಎಂಗಣ್ಣುಙ್
ಕಣ್ಣಾನಾಯ್! ಎನ್ಉಱುಕಣ್ ಕಾಣಾವಾ(ಱು) ಎನ್ಗೊಲೋ?

ಪೊಂಗುಙ್ ಸಿನಮಡಂಗಲ್ ಪೋನ್ಱುರುತ್ತು ವೆಂಗೂಟ್ರಮ್
ಅಂಕುಮ್ ಪುರಿಯಾ ಅರುಂದುನ್ಬತ್(ತು) ಆಳ್ಂದುನಾನ್
ಮಂಗುಮ್ ಪಡಿಯಱಿಂದುಮ್ ವನ್(ದು)ಅಂಜಲ್! ಎನ್ಗಿಲೈಯಾಲ್;
ಎಂಗುಙ್ ಸೆವಿಯುಡೈಯಾಯ್! ಕೇಳಾಯೋ? ಎನ್ನುರೈಯೇ.

ಪೂಟ್ಟಿಯರುಟ್ ಪಾಸಮಿರು ಪಾದಮ್ ಪೊಱಿತ್ತುಡಲಿಱ್
ಕೂಟ್ಟಿ ಅಡಿಯಾರುಳ್ ಅಗಪ್ಪಡುತ್ತಾಟ್ ಕೊಂಡರುಮೈ
ಕಾಟ್ಟಿಯವೋ! ಇನ್ಡ್ರೆನ್ನೈಕ್ ಕೈವಿಟ್ಟಾಯ್; ವೆಯ್ಯರ್ಎನ್ನೈ
ಆಟ್ಟಿ ಒಱುಕ್ಕುಮಿಡತ್(ತು) ಆರ್ಎನ್ಡ್ರು ಕೊಳ್ವಾರೇ?

ಊರಾರ್ ಉನ್ಐಚ್ಚಿರಿಪ್ಪ(ದು) ಓರಾಯ್ಎನ್ ಱುನ್ನಡಿಮೈಕ್(ಕು)
ಆರಾಯ್ ಅಡಿಯೇನ್ ಅಯರವೇನ್; ಅಃತಱಿಂದುಮ್
ವಾರಾಯ್; ಅರಸನ್ ತಮರ್ಇಳೈಕ್ಕುಮ್ ವನ್ಕಣ್ಣೋಯ್
ಪಾರಾಯ್;ಉನ್ ತನ್ಮೈ ಇದುವೋ? ಪರಮೇಟ್ಟಿ.

ಇಱೈವನ್ ಗಣನಾಥರ್ಗಳೈ ನರಿಗಳೈಪ್ ಪರಿಗಳಾಕ್ಕ ಏವುತಲ್

ಇವ್ವಾಱು ವರುಂದುಮ್ ವಾದವೂರಡಿಗಳಿನ್ ಮುಱೈಯೀಟ್ಟೊಲಿ ಕುೞನ್ದೖಗಳೊಡೈಯ ಅಳುಗೈಯೊಲಿ ತಾಯಾರ್ ಸೆವಿಯಿಱ್ ಪುಗುಂದದು ಪೋಲತ್ ತಮದು ತಿರುಚ್ಚೆವಿಯಿಲ್ ನುಳೈದಲುಮ್ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ವಾದವೂರೈಚ್ ಚಿಱೈಯಿನಿನ್ಱು ನೀಕ್ಕತ್ ತಿರುವುಳಂಗೊಂಡು ನಂದಿ ದೇವರ್ ಮುದಲಿಯ ಗಣನಾಥರ್ಗಳೈ ಅಳೈತ್ತರುಳಿನಾರ್; ಅವರನೈ ವರುಮ್ ವಂದು ವಣಂಗಿ ನಿನ್ಡನರ್; "ಆವಣಿ ಮಾದತ್ತು ಮೂಲನಾಳ್

[೧] ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು; ಇವತ್ತು ನಾವು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನವೇ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡಬೇಕು; ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುವ ನರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ನೆಗೆದು ಹೋಗುವ ಕುದುರೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕುದುರೆ ಸೇವಕರಾಗಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಏರಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿರಿ. ನಾವೂ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಕುದುರೆ ಸೇವಕರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬರುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಕರುಣಿಸಿದರು. ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಶಿವಗಣ ನಾಥರು ನರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ [೨] ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನಾಗಿ [೩] ಮಾಡಿ ತಾವು ಆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸೇವಕರಾದರು.

ಗಣನಾಥರಾದ ಕುದುರೆ ವೀರರು

ಆ ಕುದುರೆ ಸೇವಕರೆಲ್ಲರೂ ಕೆಂಪು ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದರು; ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದರು; ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕವಚವನ್ನೂ ಧರಿಸಿದರು; ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಮೂರು ಪಟ್ಟೆಗಳಾಗಿ ಹಣೆ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದರು; ನೋಡಿದವರು ಹೆದರುವಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಶಬ್ದ ಹೊಮ್ಮುವ ನಗುವನ್ನೂ, ಅತಿಯಾದ ಕೋಪವನ್ನೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ, ಹರಿತವಾದ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ನಿಂತರು. ಕೆಲವರು ಉದ್ದವಾದ ದಂಡವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತರು. ಕೆಲವರು ಬಾಣದ ಬತ್ತಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಬಿಲ್ಲಿನನ್ನೂ ಹೊತ್ತು ನಿಂತರು.

ಕೆಂಪು ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರು ಕೆಲವರು; ಹಸಿರು ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕವಚ

೧. ಆವಣಿ ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರದ ದಿನವು ಆಡಿ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ, 'ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು' ಎಂದರು.

೨. ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ 'ನರಿಕ್ಕುಡಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮಧುರೈಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೩. ಇಲ್ಲಿ, "ನರಿಯೈತ್ ಕುದಿರೈ ಚೆಯ್ವಾನುಮ್" (ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ - ತೇವಾರಮ್) ಎಂದೂ, "ಅರಿಯೊಡು ಪಿರಮಱ್ಱು ಕಳವರಿ ಯೊಣ್ಣಾನ್, ನರಿಯೈಕ್ ಕುದಿರೈ ಯಾಕ್ಕಿಯ ನನ್ಮೈಯುಮ್" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಕೀರ್ತಿತ್ ತಿರುವಗವಲ್) ಎಂದೂ, "ನರಿಯೈಕ್ ಕುದಿರೈಪ್ ಪರಿಯಾಕ್ಕಿ ಜ್ಞಾಲಮೆಲ್ಲಾ ನಿಗಳ್ವಿತ್ತು" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಆನಂದಮಾಲೈ) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕವು.

ಉಳ್ಳವರು ಕೆಲವರು; ಕರಿಯ ಮೋಡದಂತೆ ನೀಲಿ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕವಚವನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದವರು ಕೆಲವರು. ಹೊನ್ನಿನ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರು ಕೆಲವರು. ನವಿಲುಗರಿಯ ಕುಚ್ಚು ಕಟ್ಟಿದ ಛತ್ರಿಯವರು ಹಲವರು; ಚಮರೀಮೃಗದ ಬಾಲವನ್ನು ಬಳಸಿ ಹೊಲಿದ ತಂಪಾದ ಛತ್ರಿಯವರು ಹಲವರು; ಸುತ್ತಲೂ ಜಾಲರಿ ನೇತಾಡುವ ಛತ್ರಿಯವರು ಹಲವರು; ಮುತ್ತುಗಳು ತುಂಬಿದ ಬಿಳಿ ಛತ್ರಿಯವರು ಹಲವರು.

ಭಗವಂತನು ವೇದಾಶ್ವದ ವೀರನಾಗಿ ಆಗಮಿಸುವುದು

ಭಕ್ತರ ಪಾಶವೆಂಬ ಬಂಧನವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ದಯಪಾಲಿಸುವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಾದವೂರಡಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ, ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಗಾಸೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ಕರದಲ್ಲಿ ಒಳಗಿನ ಕತ್ತಲನ್ನೂ ಹೊರಗಿನ ಕತ್ತಲನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಒಂದು ಬದಿಗೆ ವಾಲಿದ ಮುಡಿಯೂ, ಪವಿತ್ರ ರುಮಾಲೂ, ವಜ್ರ ಖಚಿತ ಕಂಠಾಭರಣಗಳೂ, ವೀರಕಡಗಗಳೂ, ಕುಂಡಲಗಳೂ, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ಹಣೆಯೂ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ವಸ್ತ್ರವೂ, ಕವಚವೂ ಆದ ಇವುಗಳು ಸತ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ அகலாமல் ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬೀರಲು, ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಷ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಜ್ಞಾನ ಕಾಂಡ, ಕರ್ಮ ಕಾಂಡ ಎಂಬ ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ, ಪರಜ್ಞಾನ, ಅಪರಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಧಿಯೆಂಬ ಮುಖವನ್ನೂ, ನಿಷೇಧವೆಂಬ ಬಾಲವನ್ನೂ, ಆಗಮಗಳೆಂಬ ಹೊರಗಿನ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನೂ, ಆಗಮ ಮಂತ್ರಗಳೆಂಬ ಗೆಜ್ಜೆಮಾಲೆ, ಕಿಂಕಿಣಿ ಮಾಲೆ, ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ, ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರೆಂಬ ಅಂಗವಡಿಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಣವವೆಂಬ ಲಗಾಮನ್ನೂ, ಉಪನಿಷತ್ತೆಂಬ ಜೀನನ್ನೂ, ಪರಮತಗಳೆಂಬ ಸೇನೆಗಳು ಚದುರಿ ಓಡುವಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖಗಳೆಂಬ ಲಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವೇದವೆಂಬ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಮಿಸಿದರು[1].

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಮದುರೈಪ್ ಪೆರುನನ್ ಮಾನಗರ್ ಇರುಂದು, ಕುದಿರೈಚ್ ಚೇವಗನಾಗಿಯ ಕೊಳ್ಳೈಯುಮ್" (ತಿರುವಾಚಗಮ್ - ಕೀರ್ತ್ತಿತ್ ತಿರುವಗವಲ್) ಎಂದೂ, "ಪಾರಿನ್ವ ವೆಳ್ಳಜ್ ಕೊಳಪ್ಪರಿ ಮೇರ್ಕೊಂಡ ಪಾಂಡಿಯನಾರ್"

'ಆಗ ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಸೆಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲರೂ ಮರೆತೂ ಈ ಕಡೆ ಬராத◌ீರಿ; ಹುಟ್ಟನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಆಸೆಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲರೂ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿ ಬನ್ನಿರಿ [೧]; ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರಿಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಾಡುವ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಭಗವಂತನು ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ' ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಕುದುರೆಯ ಕಾಲಿನ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡಿದವು. ಕಾವೇರಿ, ತುಂಗಭದ್ರೆ ಮೊದಲಾದ ನದಿಗಳು, "ಗಂಗೆಯನ್ನು ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಮರೆಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ; ಅವಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡುವೆಯಾಗು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತುವರಿದು ಉಕ್ಕಿ ಬೀಳುವಂತೆ, ಮೇಲುಡುಪು ಮತ್ತು ಚಾಮರಗಳು ಹೊರಳಾಡಿದವು. ಕಲೆಮಗಳ್ (ಸರಸ್ವತಿ), ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಕುದುರೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಾನೇ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಛತ್ರಿಯಾಗಿ ಕವಿದುಕೊಂಡಂತೆ, ಬಿಳಿಯ ಛತ್ರಿಯು ತಿರುಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಲಿನಂತಹ ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ಬೀರಿತು. ಹದಿನೆಂಟು ಪುರಾಣಗಳು, "ಇವನೇ ನಾವು ಹೇಳುವ ಭಗವಂತ; ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ರಕ್ಷಿಸಿ, ಲಯ ಮಾಡುವವನೂ ಇವನೇ; ವೇದಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮೊರೆಯಿಡುವ ಪರಂಪೊರುಳು ಇವನೇ" ಎಂದು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುವಂತೆ ಹದಿನೆಂಟು ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಿದವು.

ಮಾಯಾಕುದುರೆಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಬರುವ ದೃಶ್ಯ

ಈ ಮಾಯೆಯಾದ ಕುದುರೆಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕನ್ನು நோக்கி (ಕಡೆಗೆ) ನಡೆದವು. ಭಗವಂತನು ಏರಿದ ವೇದವೆಂಬ ಕುದುರೆಯು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಗಿತು. ಕುದುರೆಗಳ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಮೇಲೇಳುವ [೨] ಧೂಳುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಹೋಗಿ ಹರಡಿದವು; ಅದರಿಂದ (ತಿರುವಾಚಕಮ್ - ತಿರುಪ್ಪಾಂಡಿಪ್ ಪದಿಗಮ್) ಎಂದೂ, "ದೇವರುಜ್ ಕಾಣಾಚ್ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ - ಮಾವೇರಿ, ವೈಯಗತ್ತೇ ವಂದಿಳಿಂದ ವಾರ್ಕಳಲ್ಗಳ್ ವಂದಿಕ್ಕ" (ತಿರುವಾಚಕಮ್ - ತಿರುವೆಣ್ಬಾ) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ.

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಶೆರಿಯುಮ್ ಪಿರವಿಕ್ಕು ನಲ್ಲವರ್ ಶೆಲ್ಲನ್ಮಿನ್ ತೆನ್ನನನ್ನಾಟ್(ಡು), ಇರೈವನ್ ಕಿಳರ್ಗಿನ್ರ ಕಾಲಮಿಕ್ ಕಾಲಮ್ಎಕ್ ಕಾಲತ್ತುಳ್ಳುಮ್, ಅರಿವೊಣ್ ಕದಿರ್ವಾಳ್ ಉರ್ರೈಗಳಿತ್ ತಾನಂದ ಮಾಕ್ಕಡವಿ, ಎರಿಯುಮ್ ಪಿರಪ್ಪೈ ಎದಿರ್ಂದಾರ್ ಪುರಳ ಇರುನಿಲತ್ತೇ" (ತಿರುವಾಚಕಮ್ - ತಿರುಪ್ಪಾಂಡಿಪ್ ಪದಿಗಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಹಾಡು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

೨. ಕುದುರೆಗಳ ಧೂಳು ತುಂಬಿದ ಸ್ಥಳವು 'ಮಂಡಿಯೂರ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಸೂರ್ಯನು ತಾನು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟನು; ಆ ಕುದುರೆಗಳು ತಮ್ಮ ನಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ ದಿಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಾಗಿಸಿದವು; ತಗ್ಗನ್ನು ದಿಣ್ಣೆಯಾಗಿಸಿದವು; ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ಚೆಲ್ಲುವ ನೊರೆಯು ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ನಿಂತಿತು; ಗೊರಸುಗಳಿಂದ ಏಳುವ ಧೂಳು ಆ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಬತ್ತಿಸಿ ನೆಲವಾಗಿಸಿತು; ಕೆಂಪು ಧೂಳು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಿದಾಗ, ಆಕಾಶ ಗಂಗೆಯು ವೈಗೈ ನದಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು; ಸೂರ್ಯನ ಏಳು ಹಸಿರು ಕುದುರೆಗಳು ಕೆಂಪು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು; ದಿಗ್ಗಜಗಳು ತಮ್ಮ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಧೂರವನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದವು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವು ಮುಸ್ಸಂಜೆಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ಭೂಲೋಕ, ದಿಕ್ಕುಗಳು, ದೇವಲೋಕ ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕುದುರೆಗಳು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು, ಅವುಗಳ ಗೆಜ್ಜೆಮಾಲೆ, ಕಿಂಕಿಣಿಮಾಲೆಗಳ ಶಬ್ದದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಹೇಷಾರವದಿಂದಲೂ ಮಾತ್ರವೇ ಜನರು ಅರಿತರು; ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಾಣದವರಾದರು.

ಪುರುಷರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹೇಳುವ ಮಾತು

"ಇವು ಬಾಯಿಯ ನೊರೆಗಳಲ್ಲ, ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ಎಸೆಯುವ ಮುತ್ತುಗಳು" ಎಂದೂ, "ಇವು ಕುದುರೆಗಳ ಹೇಷಾರವವಲ್ಲ, ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡುವ ನಾದವಾಗಿದೆ" ಎಂದೂ, "ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲ, ಈಗಲೂ ಇಂದ್ರನು ಮಧುರೆಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಮುದ್ರವಾಗಿದೆ" ಎಂದೂ ನೋಡಿದವರು ಹೇಳುವರು.

"ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಹಿಂದೆ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವುಗಳಲ್ಲ; ಇಂದ್ರನ ಕುದುರೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಅದು ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದಲ್ಲ; ಸೂರ್ಯನ ಕುದುರೆಗಳೇ ಎಂದರೆ, ಅವು ಏಳು; ಆ ಏಳೂ ಹಸಿರು ಕುದುರೆಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳೂ ಅಲ್ಲ; ಆದಕಾರಣ, ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಯಾವುವು?" ಎಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವರು.

"ಅಶ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಭೂದೇವಿಯ ಬೆನ್ನು ಹರಿಯುವಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಎದ್ದು ಬರುವುದು, ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಅನಂತನೇ ಮೊದಲಾದ ಹಾವುಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ನಾಶಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋ? ಅಥವಾ ದೇವಲೋಕದೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ನಾಶಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋ ಅರಿಯೆವು" ಎಂದೂ, "ಚೋಳನ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ಚೇರನ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ, ವಾದವೂರಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿ-

"...ಸುಡುವುದಕ್ಕೋ ಅರಿಯೆವು" ಎಂದೂ, "ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಸುಂದರಸಾಮಂತನ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಸೇನಾಪತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಅಪಾರವಾದ ಸೇನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಭಗವಂತನು ಬಂದಂತೆ, ಈ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ವೀರರು, ಇಂದು ಈ ಮಂತ್ರಿಯವರ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೋ" ಎಂದೂ ಹಲವರು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವರು.

ಮಹಿಳೆಯರು ಹೇಳುವ ಮಾತು

ಮಹಿಳೆಯರು, ವೇದವೆಂಬ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಬರುವ ವೀರನಾದ ಅತಿ ಸುಂದರನನ್ನು ಕಂಡು, "ಇವನು ಮನ್ಮಥನೋ? ಅಥವಾ ಮುರುಗನೋ? ಮಾಯಾವಿಯೋ? ಇಂದ್ರನೋ?" ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟರು! ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆ ಅತಿ ಸುಂದರನ ಬಳಿ ನಿಂತು ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೆಂಬ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕುಡಿಯುವರು; ಕೈಬಳೆಗಳನ್ನು ಹೂಮಾಲೆಗೆ ಬೆಲೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವರು; 'ಹೂಮಾಲೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತೊಡಿಸುವೆಯಾಗು' ಎನ್ನುವರು. ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ಅತಿ ಸುಂದರನ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಹೂಮಾಲೆಯಿಂದ ಉದುರಿದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದುಕೊಂಡು ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಗೆದ್ದು ವಿಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸುವರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅತಿ ಸುಂದರನ ಎದೆಯಿಂದ ಉದುರಿದ ಚಂದನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಎದೆಗೆ ಪೂಸಿಕೊಂಡು ಅವನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಆನಂದಿಸಿದವರಂತಾದರು. ಕೆಲವರು "ಈ ಅತಿ ಸುಂದರನು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದ ಹೊದಿಕೆಯು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಆ ಎದೆಯು ಅಪಹರಿಸದಂತೆ ತಡೆದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ 'ಕವಚ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಸತ್ಯವೇ" ಎನ್ನುವರು. ಬೇರೆ ಕೆಲವರು, "ಈ ಅತಿ ಸುಂದರನ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಹೂಮಾಲೆಯು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದುದರಿಂದ ಅದು 'ಕಣ್ಣಿ' ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಸತ್ಯವೇ" ಎನ್ನುವರು.

ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳುವ ಭಗವಂತನು, ಇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವವನಂತೆ ಹೀಗೆ ಕುದುರೆ ವೀರನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುರುಷರನ್ನೂ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೂ ಮೋಹಗೊಳಿಸಿ ನಡೆದುಬಂದನು.

ಜಿಗಿದು ಬರುವ ಕುದುರೆಗಳು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು; ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವೀರರಾದ ಶಿವಗಣದವರು ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರು; ಆ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನಿಂತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾಣವು, ನಡುವೆ ಬರುವ ವೇದವೆಂಬ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು.

ವಾದ್ಯಗಳ ಮಹಾಶಬ್ದವೂ, ಕುದುರೆಗಳ ಹೇಷಾರವವೂ, ವೀರರ ಆರ್ಭಟವೂ ಒಗ್ಗೂಡಿ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಿವುಡಾಗಿಸುವಂತೆ, ವೇದಸ್ವರೂಪವಾದ ಕುದುರೆಯ ಸವಾರನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ಕಾಧ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೃಪೆಮಾಡಿದನು.

ಕುದುರೆಗಳು ಬರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು

ಆಗ ಕುದುರೆಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ಕಂಡವರು ಮುಖವರಳಿಸಿ, ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಮೋಡಗಳು ತೇಲುವ ಮಣಿಮಂಟಪದ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಿರುವಾದವೂರರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಪಾಂಡ್ಯನ ರಾಜಕೀಯ ನೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾಗದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ನಾಯಕರೇ! ಹಲವು ಬಣ್ಣಗಳ ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳೇ ಹರಿದುಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಈಗ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಬಹುದು; ಅದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಿರಾಗಲಿ" ಎಂದರು.

ವಾದವೂರಡಿಗಳು ಅರಸನಿಗೆ ಕುದುರೆಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ವಿಪ್ರಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ತಿರುವಾದವೂರರು, ಮೋಡಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ ಪಾಂಡ್ಯಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿ ತೆರಳಿ, "ಅರಸೇ! ಕುದುರೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ" ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಮೈಜುಮ್ಮೆನ್ನುವಷ್ಟು ಅತೀವ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಅತ್ಯಂತ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳನ್ನೂ ಪಟ್ಟೆವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ತಿರುವಾದವೂರಡಿಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ, ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದಿಳಿದು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಸುತ್ತುವರೆದಿರಲು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು, ಅದರ ಬಳಿಯಿರುವ ಒಂದು ಮಂಟಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಮಹಿಳೆಯರು ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿರಲು, ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಹೊರಗಡೆ ಸುತ್ತುವರೆದಿರಲು, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವವನಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಆಸೀನನಾದನು.

ಕುದುರೆಗಳ ಆಗಮನ ವಿಳಂಬವಾಗಲು ಅರಸನು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ದಂಡಿಸುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯನ್ನು ತೋರುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತಗೊಂಡು ಕುದುರೆಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಾಣದಿರುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು, "ಇದು ಸುಳ್ಳು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೋಪಗೊಂಡು, "ತಿರುವಾದವೂರರನ್ನು ದಂಡಿಸಿರಿ" ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯೊಂದಿಗೆ ದಂಡಿಸುವವರನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವರು ಪಾಂಡ್ಯನ

ಉದ್ದೇಶದಂತೆಯೇ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪಾಪ-ನಿಂದನೆಗಳಿಗೆ ಅಂಜದೆ ನೋಡಿದವರ ನೆನಪಿಗೆ ನಿಲುಕದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಿಸಿದರು.

ವಾದವೂರಡಿಗಳ ಮೊರೆಯಿಡುವಿಕೆ

ಶಿವಜ್ಞಾನ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ತಿರುವಾದವೂರರ್ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನೆನೆದು ಅವರ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಹೂವಿನ ಕಮಲದ ದೇವನು ಅರಿಯದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಂದವನೇ!
ಪಾಮಯವಾದ ದಕ್ಷಿಣದ ನುಡಿಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯನ್ನು ಸೇವೆಯಾಗಿ ಕೊಂಡವನೇ!
ದೇವನೇ! ದೇವತೆಗಳ ಅರಸನೇ! ಸಣ್ಣವನಾದ ನನ್ನ ಈ ಮಹಾದುಃಖವನ್ನು
ಅಯ್ಯೋ ಎನ್ನಲಾರೆ! ಅಂಜಬೇಡ ಎನ್ನಲಾರೆ! ಇದು ಧರ್ಮವೇ?
ಮನಸ್ಸೇ, ಮಾತೇ, ಕೃತ್ಯವೇ ಎಲ್ಲವೂ ನೀನೇ ಎಂದೆ!
ಅದು ವಂಚನೆಯೇ ಸರಿ; ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇಂದು ಬರೆಯೋ?
ಹತ್ತಿಯಂತಹ ಪಾದಗಳುಳ್ಳವಳ ಭಾಗನೇ! ಕೂಡಲ್ ಪರಮೇಷ್ಠಿಯೇ!
ಅಂಜಬೇಡ ಎನ್ನಲಾರೆ! ಇದೇನು? ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಗೆ ಇದು ಅಂದವೇ ಅಯ್ಯಾ!
ಕಾವಿಯ ಬಣ್ಣದ ಕಂಠದವನೇ! [೧] ನಾಯಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾದ
ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೊಂಡೆ!
ಪ್ರಾಣದೊಡನೆ ಈ ದೇಹವೂ ನಿನ್ನದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಇಂದು
ಸುಮ್ಮನೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರೆ ಗತಿಯಾರು? ನನ್ನ ಒಡೆಯನೇ!

ಕುದುರೆಗಳ ಗೆಜ್ಜೆಯ ನಾದವೂ ಕುದುರೆಗಳ ಆಗಮನವೂ

ಹೀಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದ ವಾದವೂರಡಿಗಳ ತಮ್ಮೆರಡು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲೂ, ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಗಲಿ ಕೊರಗುವ ಎಳೆ ಕರುವಿನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಹಸುವಿನ ಕೂಗಿನ ಧ್ವನಿ ಹೋಗಿ ತಲುಪುವಂತೆ ಚಿನ್ನಮ್, ಕಾಳಮ್ ಮತ್ತು ಕಾಗಳಮ್ ವಾದ್ಯಗಳು ಹೊಮ್ಮಿಸುವ ನಾದವು ಹೋಗಿ ಬಿತ್ತು; ಕುದುರೆಗಳ ಕಾಲಡಿಯ ಕೆಂದೂಳು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗುವುದನ್ನೂ ಕಂಡರು. ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು ಕುದುರೆಗಳ ಆಗಮನವನ್ನು ಅರಿತು ವಾದವೂರಡಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿ, "ನಮ್ಮ ದೋಷರಹಿತವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಂತೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವವರು ಯಾರು?" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಡಗದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ನಾಯಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾದ ನಾಯಿಯಂತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಒಲಿದು ನೀನೇ ಆಟ್ಕೊಂಡೆ" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುವಾಸಗಮ್‌ನ 'ಕುಳೈತ್ತ ಪತ್ತು'ವಿನ ಸಾಲು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಆಗ ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಹರಡಿದ ಕತ್ತಲೆಯ ಗುಂಪನ್ನು ಸೀಳಿ ಹಲವು ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹರಡಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯರಂತಹ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನೋಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸವಾರರೊಂದಿಗೆ ಬಂದವು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಅತೀವ ಸಂತೋಷ

ಪಾಂಡ್ಯನು ತನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪೂರ್ವಜರೂ ಕಂಡರಿಯದ ನೋಟವನ್ನೂ ಮತ್ತು ವೇಗದ ನಡಿಗೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾವು ಇಂದ್ರನಂತೆ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಪಡೆದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಇವುಗಳ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ಮನದ ಇಂಗಿತದೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಳುಗಿ, ಸುಂದರವಾದ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಬಂದ ವೀರರನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ತಿರುವಾದವೂರರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇವರಲ್ಲಿ ನಾಯಕರು ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿಯಬಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಯು, "ಒಡೆಯನೇ! ನಾನು ಅದನ್ನು ಅರಿಯೆನು" ಎಂದರು.

ಭಗವಂತನಾದ ವೀರನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸುವುದು

ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವಾಗಿ ನಿಂತು ಕಾಪಾಡುವ ಆನಂದದ ಮಹಾಜ್ಯೋತಿಯಾದವರು, ತಮಗೆ ವೇದವೆಂಬ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಂದಿಗೂ ಅಲುಗಾಡದ ತಮ್ಮ ಕಮಲದಂತಹ ಸಣ್ಣ ಪಾದಗಳು ಅಲುಗಾಡುವಂತೆ, ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಪಾಶವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕೈಗಳಿಂದ ಕುದುರೆಯ ಲಗಾಮಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅರಸನ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅರಸನೇ! ನಮ್ಮ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅರಸನು ಮತ್ತು ಸಭಿಕರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದಿಕ್ಪಾಲಕರೂ, ದೇವತೆಗಳೂ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮಲ್ಲ ಗತಿ, ಮಯೂರ ಗತಿ, ವಾನರ ಗತಿ, ವಲ್ಲಿಯ ಗತಿ, ಶರ ಗತಿ (ಅಥವಾ ಇಡಬ ಗತಿ) ಎಂಬ ಐದು ಗತಿಗಳೂ, ಹದಿನೆಂಟು ಬಗೆಯ ವಿಚಿತ್ರ ಸಾರಿ (ನಡಿಗೆ) ವಿಕಲ್ಪಗಳೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಓಡಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಯಾವುದೇ ಲೋಕವನ್ನಾದರೂ ಅಲುಗಾಡಿಸಬಲ್ಲ ಶಿವಪರಂಪொருள் ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತಿದ್ದ ಶಿವಗಣಗಳಾದ ಕುದುರೆ ವೀರರೂ ತಾವು ಏರಿಬಂದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಯಾರು?"

ಎಂದನು. ಕುದುರೆ ವೀರರು, ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಾದ ಕುದುರೆ ವೀರರನ್ನು ಬೊಟ್ಟುಮಾಡಿ 'ಇವರು' ಎಂದು ತೋರಿಸಿದರು.

ಬೊಟ್ಟುಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ವೇದವೆಂಬ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಬಂದನು; ಆತನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮನಮರುಳಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮರೆತು ಆಸನದಿಂದೆದ್ದು ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತನು. ತರುವಾಯ ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ ಅರಿವು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಲು, "ಈಗ ನಾವು ಒಬ್ಬ ಕುದುರೆ ವೀರನನ್ನು ಕಂಡು ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂಥದ್ದು" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಚಿ ನಿಂತನು.

ಕುದುರೆವೀರನು ಅರಸನಿಗೆ ವಾಣಿಜ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳುವುದು

ಹಾಗೆ ನಿಂತಿರುವ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಖವನ್ನು ಕುದುರೆ ವೀರರಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನೋಡಿ, "ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟದಂತಹ ಭುಜಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅರಸನೇ! ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮೀರದ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ವಾದವೂರರು, ತಾವಾಗಿಯೇ ನಮಗೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಗಿದಗಲದ ಪರಿವಾರದವರಿಗೂ ಬಹಳವಾಗಿ ನೀಡಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಿಗಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದವುಗಳೂ, ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾಗದವುಗಳೂ, ಅಶ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ சிறித்தளவೂ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲದವುಗಳೂ ಆದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುದುರೆಗಳು ನಿನಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಇವತ್ತು ನೀನು ನನ್ನಿಂದ ಹಗ್ಗ ಬದಲಾಯಿಸಿ ನಿನ್ನವುಗಳಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕ್ರಮದಿಂದ ಈ ಕುದುರೆಗಳು ನಿನ್ನವೇ ಆಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವು ನಾಳೆ ಎಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದರೂ ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಜ್ಯವಿಲ್ಲ; ಇದು ಕುದುರೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ವಾಡಿಕೆ" ಎಂದರು. ಆಗ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜನ್ರುಮ் ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ, "ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ತಿರುವಾದವೂರರು ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಹೊಂದಿದ ಸ್ನೇಹದಿಂದಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧರಾದರು" ಎಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

ಕುದುರೆ ಸವಾರನಾಗಿ ಬಂದ ದೇವರು, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕುದುರೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು:

ದೇವರು ಕುದುರೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು

"ಅರಸನೇ! ಓರಿಕ್ ಕಡುಂಪರಿ (ಓರಿ-ನರಿ, ನರಿಯಾದ ವೇಗವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು; ಈ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ವೇಗವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಗಳು) ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಸಮಯ ಒದಗಿದರೆ, ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯನ್ನೂ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ; ಕಿಟಕಿಯ ದ್ವಾರದ ಮೂಲಕವೂ ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ; ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ; ಕಠಿಣವಾದ ಹಸಿವು ಉಂಟಾದರೆ ತಿನ್ನಲಾಗದ ಒಣಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ.

> ಕಾಯುವ ವೇಲಾಯುಧವುಳ್ಳ ಅರಸನೇ! ಓರಿಕ್ ಕಡುಂಪರಿ (ನರಿ-ಕುದುರೆ) ಸಮಯ ಬಂದರೆ
> ಕೋಟೆಯ ಕೊತ್ತಲವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಹೋಗುವುದು; ಕಣ್ಣಿಗೂ ನುಗ್ಗಲಾಗದ ಸಣ್ಣ
> ದ್ವಾರದಲ್ಲೂ ನುಗ್ಗುವುದು; ಕಂಡ ಬಯಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು;
> ತೀವ್ರವಾದ ಬಿಸಿ ಹಸಿವು ಬಂದರೆ ತಿನ್ನದ ವಸ್ತುಗಳೆಂದರೂ ತಿನ್ನುವುದು.

ಉತ್ತಮ ಲಕ್ಷಣಗಳು ತುಂಬಿದ ಕುದುರೆಯೊಂದು ಒಬ್ಬನ ಬಳಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರೆ, ಅವನ ಬಳಿ ವೇಗವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಾಳೆ; ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ; ಕೀರ್ತಿ மிகுந்து ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ [1] ಪಾಡಲಮ್, ಕೋಡಗಮ್, ಇವುಳಿ, ವನ್ನಿ, ಕುದಿರೈ, ಪರಿ, ಕಂದುಗಮ್ ಎಂದು ಹಲವು ವಿಧಗಳಿವೆ.

ಪಾಡಲಮ್ ಎಂಬುದು ಮಾವಿನ ಚಿಗುರಿನಂತಹ ಬಣ್ಣದ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನೂ, ಎತ್ತರವಾದ ಗೊರಸುಗಳನ್ನೂ, ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಮನಾದ ಉದ್ದವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ, ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯಂತಹ ಎದೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ಕೋಡಗಮ್ ಎಂಬುದು ಅಗಲವಾದ ಹಣೆ, ಜುಟ್ಟಿನಂತೆ ಒಂದೇ ಬಣ್ಣದ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಕೂದಲು (ಕೇಸರ), ಮತ್ತು ತ್ರಿಕೋನಾಕಾರದ ಸುಂದರವಾದ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ಇವುಳಿ ಎಂಬುದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕಡಿದರೂ ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ,

1. ಈ ಹೆಸರುಗಳು ಕುದುರೆಗಿರುವ ಹಲವು ಹೆಸರುಗಳಾಗಿವೆ.

ಕೋತಿ, ಹುಲಿ, ಆನೆ, ನರಿ, ಸಿಂಹ, ಶರಭ, ಮೊಲ, ಮೋಡ ಎಂಬ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ವನ್ನಿ ಎಂಬುದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ಉದ್ದಗಳನ್ನೂ, ಶಂಖ ಮತ್ತು ಬಿಳಿಯ ಸಕ್ಕರೆಯಂತಹ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಬಾಯಿಯ ನೊರೆಯನ್ನೂ, ಪಿಂಗಲ ಬಣ್ಣ (ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ ಬೆರೆತ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ), ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಎಂಬ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಬಣ್ಣವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ಕುದುರೆ ಎಂಬುದು ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಸುಳಿಯಾಗಿರುವ ಸುಳಿಯಾದ ದೈವಮಣಿಯನ್ನೂ, ಮುಖ, ಎದೆ, ನೆತ್ತಿ, ಬಾಲ, ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳು ಎಂಬ ಈ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪು ಬೆರೆತಿರುವ ಅಷ್ಟ ಮಂಗಲ, ಮುಖ, ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳು ಈ ಐದು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪು ಬೆರೆತಿರುವ ಪಂಚ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಎಂಬ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ಪರಿ ಎಂಬುದು ಕುಂಕುಮಹೂವು, ಕರ್ಪೂರ, ಅಗಿಲ್ ಗಂಧ, ಕಸ್ತೂರಿ ಎಂಬ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಪರಿಮಳವನ್ನೂ, ಶಂಖ, ಮೋಡ, ಶರಭ, ಸಿಂಹ ಎಂಬ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಶಬ್ದದಂತಹ ಹೇಷಾರವವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ಕಂದುಕ ಎಂಬುದು ಕಡೆದು ತೆಗೆದಂತಹ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಸುತ್ತುವಾಗ ಕೊಳ್ಳಿವೃತ್ತದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ, ಏರಿದ ವೀರನ ಕಾಲಿನೊಳಗೆ ಅಡಗುವ ಗುಣವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ.

"ಸಂಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಮತ್ತು ತೇಜಸ್ಸೂ ತುಂಬಿರುವಂತಹುಗಳೂ, ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯನ್ನೂ, ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಕೋಟೆಯನ್ನೂ, ನದಿಯನ್ನೂ ದಾಟುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವಂತಹುಗಳೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಇವುಗಳ ವಯಸ್ಸು ಎಂಟು ಆಗಿದೆ. ಅರಸನೇ! ಈ ಕುದುರೆಗಳು ತಮ್ಮಿಂದ ಏರಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕುದಾಗಿವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವೇದಗಳ ಮುಕ್ತಾಯವಾದ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಒಳಪೊರುಳಾದ ಭಗವಂತನು ತಮ್ಮ ಗಣಗಳ ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು.

ಗಣನಾಥರಾದ ವೀರರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಕುದುರೆ ವೀರರು ಕುದುರೆಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ನೂಲುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿದವರ ಮನಸ್ಸೂ ಹಿಂದಿಕ್ಕುವಂತೆ ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ

ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವಂತೆ 1 ಓಡಿಸಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು; ತನ್ನ ಬಳಿ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ನೋಡಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಮುಗುಳ್ನಗುತ್ತಾ ಅತೀವ ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು 2.

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಾದ ವೀರನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸುವುದು

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಾದ ವೀರನು ವೇದಕುದುರೆಯನ್ನು, ಎಡಕ್ಕೂ ಬಲಕ್ಕೂ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಕೊಳ್ಳಿಮಂಡಲದಂತೆ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಬರುವಾಗ, ಬೀದಿಯೆಲ್ಲೆಡೆ ಒಂದೇ ಕುದುರೆಯು ನಿಂತಿರುವಂತೆ ತೋರುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿ ತೋರಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಸುತ್ತಿಬರುವ ಕುದುರೆಯು, ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ವಂಗಿಯಶೇಖರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ, ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಂಕಣವಾದ ಹಾವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಹಳೆಯ ಗಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಹಲವು ಬಣ್ಣಗಳ ಕುದುರೆಗಳು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡ ಹಾವಿನಂತೆ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ದೃಶ್ಯವು, ಮಧುರೈ ಎಂಬ ಕನ್ನಿಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ಮಣಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಬಳೆಗಳಂತಿತ್ತು. ಮಹಿಳೆಯರು ಕುಟ್ಟಿದ ಚಿನ್ನದ ಸುಣ್ಣವು ಚೆಲ್ಲಿದ್ದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಗಿದು ಹೋಗುವ ಕುದುರೆಗಳ ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಎದ್ದ ಧೂಳು, ಸ್ವರ್ಣಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳು ನೆಗೆದು ಹೋಗುವಾಗ ಮೇಲೇಳುವ ಚಿನ್ನದ ಧೂಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ದೇವತೆಗಳೂ, ಇತರ ನಗರಗಳ ಜನರೂ ಮತ್ತು ಮಧುರೈ ನಗರದ ಜನರೂ ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಭಗವಂತನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ವೀರರೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತನು.

ವೇದಕುದುರೆಯ ವೀರನು ವಳುದಿಗೆ ಕುದುರೆಗಳ ನಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಆದ ವೀರನು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅರಸನೇ! ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಕಾಂಬೋಜ ನಾಡಿನವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಮಂದರಮಲೆಯಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಗಾಂಧಾರ

---

1. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು 'ಮಾ ನಗರಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ; ಇದು ಮಧುರೈಗೆ ಈಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿದೆ.

2. ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಬೆಲೆಕಟ್ಟಿದ ಈ ಸ್ಥಳವು 'ಮದಿಚ್ಚಯಮ್' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮದಿಚ್ಚಯಮ್ - ಇದೊಂದು ಊರು.

ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ವಾನ್ಮೀಕ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಸಿಂಧು ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಪಾಂಚಾಲ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ತುಳುವ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಇಮಯದಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಕಳಿಂಗ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಆರ್ಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಕೂರ್ಚರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಕೇಕಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಯವನ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಮಕ್ಕ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ವನುಷ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಪಲ್ಲವ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಸವ್ವೀರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ವಾಸಂತಿಕ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಕಾಶ್ಮೀರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಮಾಳವ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಕಾಂತಾರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಸಾಲಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವವು; ಈ ಕುದುರೆಗಳು ಕುರು ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವು. ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ವಾದವೂರರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದ ಆಸೆಯಿಂದ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತಂದಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಭಗವಂತನು ಕುದುರೆಗಳ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು

ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವೇದರೂಪದ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಂದರನಾಗಿ ಬಂದ ಪರಮಶಿವನು, ಮತ್ತೆ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅರಸನೇ! ಈ ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ, ಮುತ್ತು, ಹಾಲು, ಚಂದ್ರ, ಶಂಖ, ಬಿಳಿಮಂಜು - ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಹೋಲುವುದು ಬಿಳಿ ಕುದುರೆಯಾಗಿದೆ. ದಾಳಿಂಬೆ ಹೂವು, ಕೆಂಪು ಅರಗಿನ ರಸ - ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಹೋಲುವುದು ಕೆಂಪು ಕುದುರೆಯಾಗಿದೆ. ಕಪ್ಪು ಕಾಡಿಗೆ, ಕೋಗಿಲೆ, ಕಪ್ಪು ದುಂಬಿ, ಕಪ್ಪು ಮೋಡ - ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಹೋಲುವುದು ಕಪ್ಪು ಕುದುರೆಯಾಗಿದೆ. ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿ, ಗೋರೋಚನ - ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಹೋಲುವುದು ಹೊನ್ನಿನ ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆಯಾಗಿದೆ. ಬಿಳುಪು, ಕೆಂಪು, ಕಪ್ಪು, ಹೊಂಬಣ್ಣ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಣ್ಣಗಳೂ ಬೆರೆತ ಕುದುರೆಯು 'ಮಿಶ್ರ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮುಖ, ಎದೆ, ನೆತ್ತಿ, ಬಾಲ,

ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳು ಎನ್ನುವ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಬಿಳುಪು ಬೆರೆತ ಕುದುರೆಯು 'ಅಟ್ಟಮಂಗಲಮ್' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮುಖದಲ್ಲೂ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲೂ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣವಿರುವ ಕುದುರೆಯು 'ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಿ' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಕುದುರೆಗಳ ಸುಳಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಫಲಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸುವುದು

ಕುದುರೆಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು 'ದೈವ ಮಣಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಮುಖ, ತಲೆ, ಮೂಗು, ಎದೆ ಎಂಬ ಈ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ಸುಳಿಗಳೂ, ಹಣೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೂ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಸುಳಿಯೂ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸುಳಿಗಳಿಲ್ಲದ ಕುದುರೆಯು ಲಕ್ಷಣ ದೋಷವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹತ್ತಿರವಾಗದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಐದು ಸುಳಿಗಳಿರುವ ಕುದುರೆಯು 'ಸೀರೀವತ್ಸಮ್' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳಾಗಲೀ ಮೂರು ಸುಳಿಗಳಾಗಲೀ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು; ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಸುಳಿಗಳು ಬಲಮುರಿಯಾಗಿ ಇರುವುದೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ; ಮುಂಗಾಲುಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸುಳಿಗಳಿದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ.

ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿ ಸುಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕುದುರೆಯು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಬಡತನವನ್ನೂ, ದುಃಖವನ್ನೂ, ಮರಣವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೊಣಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಡಿ ಸುಳಿ ಇದ್ದರೆ ಭಯವನ್ನೂ, ದುಃಖವನ್ನೂ, ಸಂಕೋಲೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ತುಟಿ, ಮುಂಗಾಲಡಿ, ಕಪೋಲ, ಮೊಣಕಾಲು ಈ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಸುಳಿಗಳಿದ್ದರೆ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ದೋಷವುಳ್ಳ ಸುಳಿಯ ಕುದುರೆಗಳು ಲಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇದ್ದರೂ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಮೂವತ್ತೆರಡಾಗಿದೆ; ಪರ್ವ ಹತ್ತಾಗಿದೆ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರ್ವಕ್ಕೂ ಮೂರು ವರ್ಷವೂ ಎರಡು ತಿಂಗಳೂ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನಗಳೂ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇತರ ಅಶ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುವ ಲಕ್ಷಣ

ಯಾವುದೇ ಬಣ್ಣದ ವಿಧವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ ಬೆರೆತಿದ್ದರೆ ಆ ಕುದುರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಪ್ಪು ಕುದುರೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಎದೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವಿದ್ದರೆ ಆ ಕುದುರೆ

ವಿಜಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪು ಇದ್ದರೆ ಆ ಕಪ್ಪು ಕುದುರೆಯು ವಾರುಣಮ್ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಠಾ ಒಡೆಯನಿಗೆ ವಿಜಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪು ಇರುವ ಕುದುರೆಯು ಸಂತಾನಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪು ಇರುವ ಕುದುರೆಯು ಸಂತೋಷವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪು ಇರುವ ಕುದುರೆಯು ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣವಿರುವ ಕುದುರೆಯು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಜಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮುಖದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪು ಹೊಂದಿರುವ ಕುದುರೆಯು ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪು ಇರುವ ಕುದುರೆಯು ಸಂತಾನಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪು ಇರುವ ಕುದುರೆಯು ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಮತ್ತು ಹಲವು ಬೆಳೆಗಳನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಬೆನ್ನು, ಬಾಲ, ಮುಖ ಈ ಮೂರರಲ್ಲೂ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣವಿರುವ ಕುದುರೆಯು ವಿಜಯವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಹೊಕ್ಕುಳಿನಿಂದ ಮುಂಭಾಗವೆಲ್ಲವೂ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಹಿಂಭಾಗ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣವನ್ನೂ ಪಡೆದ ಕುದುರೆಯು ಹಗಲಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಮುಂಭಾಗ ಬಿಳುಪಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಿಂಭಾಗ ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಕುದುರೆಯು ರಾತ್ರಿಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಕುದುರೆಗಳೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿವೆ.

ಉತ್ತಮ ಕುದುರೆಯ ಲಕ್ಷಣ

ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟರೆ ಸಮನಾದ ಚೆಂಡಿನಂತೆಯೂ, ನಿಂತರೆ ಬೆಟ್ಟದಂತೆಯೂ, ಕನೆದರೆ ಸಿಂಹದಂತೆಯೂ, ವೇಗದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯಂತೆಯೂ, ತುಳಿದು ನರ್ತಿಸುವ ನೃತ್ಯದಿಂದ ನರ್ತಕನಂತೆಯೂ, ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆನೆಯನ್ನೂ ಹೋಲುವ, ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪಡೆದುದೂ, ಪತಿವ್ರತೆಯರಾದ ಮಹಿಳೆಯರಂತೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ ಮುಖವನ್ನೂ ಕಪ್ಪು ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದೂ, ಕಪ್ಪು ಮೋಡದಂತಹ ಬಣ್ಣವೂ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನಂತಹ ಪರಿಮಳವೂ ತುಂಬಿರುವುದೂ, ಹೂವು, ಅಗಿಲು, ಶ್ರೀಗಂಧ, ಮಣಿಯಾಭರಣ ಇವುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದೂ ಆಗಿರುವುದು ಉತ್ತಮ ಕುದುರೆ ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವರು.

'ಈ ಉತ್ತಮ ಕುದುರೆಗೆ ಎತ್ತರ ನೂರು ಬೆರಳುಗಳ ಅಳತೆಯಾಗಿದೆ; ಮಧ್ಯಮ ಕುದುರೆಗೆ ಎತ್ತರ ಎಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು ಬೆರಳುಗಳ ಅಳತೆಯಾಗಿದೆ; ಅಧಮ ಕುದುರೆಗೆ ಎತ್ತರ ಅರವತ್ತೊಂದು ಬೆರಳುಗಳ ಅಳತೆಯಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವರು. ಅಳಿವಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ

"ಮನ್ನರೇ! ಅರಸರು ಈ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವರು" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು.

ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಆ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಕಿಂಕಿಣಿ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ, ಗೆಜ್ಜೆ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ, ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ತೊಡಿಸಿ, ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಚಂದನವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು, ಧೂಪವನ್ನೂ ದೀಪವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ ವಂದಿಸಿ ಎದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲು, ಕುದುರೆ ವೀರನಾದ ದೇವರು, ತಿರುವಾಲವಾಯಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಗಳನ್ನು ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದು, "ಮಹಾರಾಜನು ಬಾಳಲಿ" ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ, ತಾವು ಏರಿಬಂದ ವೇದರೂಪವಾದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯಾ ಕುದುರೆಗಳ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಾವುತರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು, ಅವರು ಆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು [1]ಗಾಳಿಯನ್ನೂ ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಂತೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಲಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಕುದುರೆ ವೀರರು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು

ಕುದುರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಿಳಿಯ ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರವೊಂದನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಬಾಣಭದ್ರನಿಗೆ ಗುಲಾಮನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಈ ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಾಚುವರೇ? ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಾದವೂರರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಗಂಗೆಯೊಂದನ್ನು ಮುಡಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಮುಡಿದು ನಿಂತರು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಕುದುರೆ ವೀರರಾದ ಗಣನಾಥರೆಲ್ಲರೂ, "ಈ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇವರು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬಡವನಂತೆ ನಿಂತು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪವಿತ್ರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಧರಿಸುವುದೇಕೆ? ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯನ್ನೂ, ದಿಕ್ಕುಗಳೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ, ಹಾವಿನ ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವನೋ?" ಎಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋಪದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದರು.

---

1. ಇಲ್ಲಿ, ವೇಗದಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನೂ, ವಿಸ್ತಾರ, ನೋಟ, ಶಬ್ದ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ ಉಪಮೆಯಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಇತರ ಕುದುರೆ ಸವಾರರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ರೇಷ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ, ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ವೇದಸ್ವರೂಪವಾದ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಮರೆಯಾದರು. ನರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಗಣನಾಥರಾದ ಕುದುರೆ ಸವಾರರೂ ಅವರೊಡನೆ ಮರೆಯಾದರು.

ಪಾಂಡ್ಯ ಮುಂತಾದವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ತೆರಳುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯನು ತನಗೆ ಇಹಪರಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಸಂಗಾತಿಯಾದ ತಿರುವಾದವೂರಡಿಗಳಿಗೆ ಅಪರೂಪವಾದ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಅವರ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದ ನಗರದ ಜನರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಕುದುರೆ ಸವಾರರಾದ 1 ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು) ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿದರು.

ಪದ್ಯ - 127
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ - 2925

---

1. ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಕುದುರೆ ಸವಾರರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು 'ಪರಿವೀರಮಂಗಲಮ್' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಆಳುಡೈಯಾರ್ ಕೋಯಿಲ್‌ನಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಐದು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪರಿವೀರಮಂಗಲಮ್‌ಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ "ಎಳುನೂಟ್ರುಮಂಗಲಮ್" ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಏಳುನೂರು ನರಿಗಳನ್ನು ಕುದುರೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

೬೦. ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನರಿಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ ವೈಗೈಯನ್ನು ಕರೆದ ಪಡಲಮ್ [೧]

ವಾದವೂರರು ತಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತದ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುವುದು

ಹಲವು ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳ ಮಹಾಧ್ವನಿಯೂ ಸೇನೆಗಳ ಜಯಘೋಷವೂ ಮೊಳಗಲು, ಮಹಿಳೆಯರು ಎದುರುಗೊಂಡು ಅಷ್ಟಮಂಗಳ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ಪಾಂಡ್ಯನು ನೀಡಿದ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತಿರುವಾದವೂರರು ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಆಗ ಬಂಧುಗಳೂ, ಸಭಾಸದರೂ, ಮಿತ್ರರೂ ಬಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ವಾದವೂರಡಿಗಳು ಅವರವರಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಸವಿಮಾತುಗಳಿಂದ ಉಪಚಾರವನ್ನೂ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ನೀಡಿ ಅವರವರ ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ವಾದವೂರಡಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆ

ತರುವಾಯ ವಾದವೂರಡಿಗಳು ಒಂದು ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, "ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನಾವು ಅಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಂತೆಯೇ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರೂ ತಾವೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜನ್ಮದ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು; ಅಲ್ಲದೆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಉತ್ತಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ನಮಗೆ ಇನ್ನು ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದರು; ಇನ್ನು ಜಗತ್ತನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ஊண்ணம் ತಮ್ಮ ಶಿವಾನಂದ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಪಸ್ಸಿನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕು" ಎಂಬ ಮಹದಾಸೆಯು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಲು, ಇಹ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ சிறிதும் ಆಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಂದಿದ್ದರು.

ಸೂರ್ಯನ ಅಸ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನ ಉದಯ

ಆಗ, "ನಾಳೆ ಆಲವಾಯ್ ಅಣ್ಣಲ್ (ಶಿವನು) ವಾದವೂರಡಿಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಣ್ಣು ಹೊರುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು" ಎಂಬ ಕಾತುರದಿಂದ ನರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ಮೇಲೇಳೆದ್ದ ಧೂಳಿನಿಂದ ಆವೃತವಾದ ದೇಹವನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು

೧. ಪಾ-ಠಾ : ಪರಿ ನರಿಯಾಕ್ಕಿಯ ಪಡಲಮ್.

೫೩೪ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೩. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲು ಯೋಚಿಸಿದವನಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು.

ಭಗವಂತನ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಕುದುರೆಗಳ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಎದ್ದ ಕೆಂಪು ಧೂಳಿನಿಂದ ಮಲಿನವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಳದಿಂಗಳೆಂಬ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒರೆಸಲು ಬಂದವನಂತೆ ಚಂದ್ರನು ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲದೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನೇ ಅಕ್ಷರಗಳಾಗಿ ಬರೆದ ಆಕಾಶವೆಂಬ ತಾಳೆಗರಿಯನ್ನು ಕತ್ತಲೆಂಬ ಶಾಯಿಯನ್ನು ಸವರಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಳದಿಂಗಳೆಂಬ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಒರೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚಂದ್ರನು ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಂತೆಯೂ ಇತ್ತು.

ಕುದುರೆಗಳು ನರಿಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯನ ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕುದುರೆಗಳು ಅಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಬಂದೊಡನೆ ಶಿವನ ಲೀಲೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ರೂಪವನ್ನು - ನರಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವು.

ನರಿಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಆಗ ನರಿಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ನೋಡಿ, "ಶಂಖದ ನಾದವನ್ನೂ, ಶವದ ಡೋಲಿನ ಶಬ್ದವನ್ನೂ, ಮಹಿಳೆಯರ ಅಳುವಿನ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ, ಅವರು ಎದೆಗೆ ಕೈಯಿಂದ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಸಿಹಿಯಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡಿಯುವಂತೆ ನಾವು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಕಿವಿಗಳು ತಂಪಾಗುವಂತೆ ಕುಡಿಯೋಣ! ನಾವು ಇಂದು ಹಗಲಿಡೀ ಕುದುರೆಗಳಾಗಿ, ಜನರನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹಗ್ಗದಿಂದಲೂ ಸರಪಳಿಯಿಂದಲೂ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಕುದುರೆಯ ಚಾವಟಿಯ ಏಟನ್ನೂ ತಿಂದು ನರಳಿದೆವು! ಈಗ ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮದ ಬಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆವು! ನಾವು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ದಿನದಿಂದ ನಿನ್ನೆಯವರೆಗೂ ಈ ಕಠಿಣವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಅರಿತಿರಲಿಲ್ಲ! ಕಟ್ಟಿದ ಸರಪಳಿಯ ಕಲೆಯೂ ಚಾವಟಿಯ ಏಟಿನ ಕಲೆಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ! ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾಗುವ ಮುನ್ನ ನಾವು ಈ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುವುದೇ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ! ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ನಾವು ತಿನ್ನಲು ಬಸವನಹುಳು, ಶಂಖ, ಏಡಿ ಮುಂತಾದ ಮಾಂಸಗಳು ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಡಲೆ, ಹುರುಳಿ, ಹೆಸರು,"

ಕಾಂಡಮ್] 60. ಕುದುರೆಯನ್ನು ನರಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ ವೈಯೈಯನ್ನು ಕರೆದ ಪಡಲಮ್ 535

ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಒಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ! ಅರಸನ ಕಾವಲುಗಾರರೂ ನಗರದಲ್ಲಿರುವವರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲುವರು! ಆದಕಾರಣ, ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಗಾಗುವ ಮುನ್ನ ಸರಪಳಿಯ ಕಟ್ಟನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗುವುದೇ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯ" ಎಂದು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡವು.

ನರಿಗಳು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಅವಸ್ಥೆ

ನರಿಗಳ ಹಿಂಡುಗಳು, ಹುರುಳಿ ಮತ್ತು ಕಡಲೆಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಬಸವನಹುಳು, ಏಡಿ ಮುಂತಾದ ಕೊಬ್ಬಿದ ಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಬಯಸಿ, ಸರಪಳಿಯ ಬಂಧನವನ್ನು ಮುರಿದು, ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗದೊಡನೆ ಗೂಟವನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಊಳಿಡುತ್ತಾ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುವ ದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದವು! ಕೆಲವು, ತಾವು ನಿಂತಿದ್ದ ಕುದುರೆ ಲಾಯದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕುದುರೆಗಳ ಹಿಂಡುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ನೆಗೆದು ಕಚ್ಚಿ ಜಗಿದು ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿದವು! ಕೆಲವು, ಕಟ್ಟಿದ ಗೂಟದೊಡನೆ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಓಡುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ವೃಷಣಗಳಿಗೆ ಗೂಟಗಳು ತಾಗಿ ಗಾಯಮಾಡಿದವು!

ಕುದುರೆ ಲಾಯವನ್ನು ಕಾಯುವ ವೀರರು ನರಿಗಳ ಊಳಿಡುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆದ್ದು ವೇಗವಾಗಿ ಎದ್ದು, ನಿನ್ನೆ ಸಿಂಹದಂತೆ ಬಂದ ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನರಿಗಳಾಗಿ ಉಳಿದ ಕುದುರೆಗಳ ಹಿಂಡುಗಳ ಕರುಳುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರು. ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಬಲಶಾಲಿ ನರಿಗಳು, ಚೂಪಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಹಾರಿ ಓಡಿದವು! ಕೆಲವು ನರಿಗಳು, ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ನೆಗೆದು ಓಡಿದವು! ಕೆಲವು ನರಿಗಳು, ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರದ ಮೂಲಕ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಓಡಿದವು! ಕೆಲವು ನರಿಗಳು, ರಹಸ್ಯ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ನುಗ್ಗಿ ಓಡಿದವು! ಕುಂಟ ನರಿಗಳೂ, ಮುದುಕ ನರಿಗಳೂ, ಕುರುಡು ನರಿಗಳೂ, ರೋಗಗ್ರಸ್ತ ನರಿಗಳೂ ಓಡುವ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಕಾಣದೆ ಲಾಯದಲ್ಲೇ ಮನಸ್ಸು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಬೇರೆ ಕೆಲವು ನರಿಗಳು, ತಮ್ಮನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಬೆದರಿಸುವವರನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಕಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೆ ಓಡಿದವು! ಮತ್ತು ಕೆಲವು ನರಿಗಳು, ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ತಡೆಯುವವರ ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಓಡಿದವು! ಕೆಲವು ನರಿಗಳು, ಅಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಊಳಿಡುತ್ತಾ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಹಾರಿ ಜಿಗಿದು ಓಡಿದವು!

೫೩೬ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೩. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ಈ ರೀತಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೊರಬಂದ ನರಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೊಳಗಳು, ಹೂದೋಟಗಳು, ಧರ್ಮಶಾಲೆಗಳು, ಬೀದಿಗಳು, ದೇವಾಲಯಗಳು, ಚೌಕಗಳು ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ನಗರದೆಲ್ಲೆಡೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡವು; ಮಂಟಪಗಳು, ಚಿತ್ರಶಾಲೆಗಳು, ಕೃತಕ ಗುಡ್ಡಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭಾಂಗಣಗಳು, ಅಂಗಳಗಳು, ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿ ಊಳಿಡುತ್ತಾ ಅಲೆದಾಡಿದವು.

ಆನೆಗಳ ಘೀಳಿಡುವ ಶಬ್ದವೂ, ನಾನಾ ಬಗೆಯ ವಾದ್ಯಗಳ ಶಬ್ದವೂ, ಕುದುರೆಗಳ ಕೇಕೆಯ ಶಬ್ದವೂ, ಮಧುರವಾದ ತಮಿಳಿನ ಶಬ್ದವೂ, ಗಾಯಕರ ಸಂಗೀತದ ಹಾಡಿನ ಶಬ್ದವೂ ತುಂಬಿದ್ದ ಸುಂದರವಾದ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದಾದ್ಯಂತ ನರಿಗಳ ಊಳಿಡುವ ಶಬ್ದವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎದ್ದುದರಿಂದ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡರು, ನಾಯಿಗಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವು; ನವಿಲುಗಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವು; ಕೋಳಿಗಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವು; ದುಂಬಿಗಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವು; ಹಂಸ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವು; ಕೊಕ್ಕರೆಗಳ ಹಿಂಡುಗಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವು; ಆನೆಗಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವು; ಕಾಗೆಗಳು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡವು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಜೀವರಾಶಿಗಳೂ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ನಡುಗುತ್ತಾ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು!

ಕೆಲವು ನರಿಗಳು, ವಿಪರೀತ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಆಹಾರಗಳನ್ನೂ ಅನ್ನವನ್ನೂ ತಿಂದು ಮರಿಗಳಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಊಳಿಟ್ಟವು. ಕೆಲವು ನರಿಗಳು, ಪಾರಿವಾಳ, ಮೈನಾ ಪಕ್ಷಿ, ಗಿಣಿ, ಹುಂಜ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿಂದವು. ಕೆಲವು ನರಿಗಳು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನೈದಿಲೆಯಂತಹ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಮೂಡುವಂತೆ ನೆಕ್ಕಿ, ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಆಟವಾಡಿದವು. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ನರಿಗಳು, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿದ್ದ ಹಸಿರು ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದವು; ಹಲವು ಬಗೆಯ ಎಳೆ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿದವು; ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜಗಿದು ಊಳಿಡುತ್ತಾ ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲೆದಾಡಿದವು; ಸಾವಿರಾರು ಟಗರುಗಳನ್ನೂ, ಹಂದಿಗಳನ್ನೂ, ಕೋಳಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕೋಳಿಮರಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಂದು ಅಲೆದಾಡಿದವು; ನಾಯಿಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬೊಗಳಿದರೆ ಅವುಗಳತ್ತ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂದವು; ಅಗಲವಾದ ಭುಜಗಳುಳ್ಳ ವೀರರು ಹೋಗಿ

ಹಿಂಸಿಸಿದರೆ ಸಹಿಸದೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಕಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹಂದಿಗಳು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಕಿರುಚುವ ಶಬ್ದವೂ, ಹುಂಜಗಳು ಕೂಗುವ ಶಬ್ದವೂ, ಮೇಕೆಗಳ ಶಬ್ದವೂ, ನಾಯಿಗಳ ಬೊಗಳುವ ಶಬ್ದವೂ, ವೀರರ ಆರ್ಭಟದ ಶಬ್ದವೂ ಒಂದಾಗಿ ನರಿಗಳ ಊಳಿಡುವ ಶಬ್ದದಂತೆ ಕೇಳಿಸಿದವು.

ರಾತ್ರಿಯ ಗಡಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ನಗರವು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಂತೆ, ಮೋಡಗಳು ಹರಿಯುವ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತೆರೆದೊಡನೆ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಲು ಜಾಗವಿಲ್ಲದೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನರಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಧಾವಿಸಿ, ಅತಿ ಕತ್ತಲೆಯ ತುಂಡುಗಳು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಓಡಿದಂತೆ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಓಡಿ ಮರೆಯಾದವು 1.

ಸೂರ್ಯನ ಉದಯ

ಕೇಳುವಿಕೆ, ಚಿಂತಿಸುವಿಕೆ, ಧ್ಯಾನಮಾಡುವಿಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಸತ್ಯದ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆಯದವರ ಬಳಿ ಶಿವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಸೂರ್ಯನು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಕೃಪಾಕಿರಣವನ್ನು ಬೀರಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆಗಳು ಶಕ್ತಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮಂಕಾಗುವಂತೆ 2, ಸೂರ್ಯನ ಕೆಂಪಾದ ಕಿರಣಗಳು ಹರಡಿ ಬೆಳಗಲು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಮೂಹವೆಲ್ಲವೂ ಶಕ್ತಿಗುன்றಿ ಬೆಳಕು ಮಂಕಾದವು.

ಈರಿ ಲಾಚ್ಚಿವ ಪರಂಜುಡರ್ ಇರವಿವನ್(ದು) ಎರಿಪ್ಪತ್
ತೇರು ವಾರಿಡೈತ್ ತೋನ್ರಿಯ ಸಿರುದೆಯ್ವಮ್ ಪೋಲ
ಮಾರಿಲ್ ಆದಪನ್ ಸೆಂಗದಿರ್ ಮಲರ್ನ್ದುವಾಳ್ ಎರಿಪ್ಪ
ವೀರು ಪೋಯೊಳಿ ಮಳುಂಗಿನ ಮೀನ್ಗಣ ಮೆಲ್ಲಾಮ್.

ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಒಲಿಯದವನಾದ ಭಗವಂತನು, ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಿತಪಿಸುವ ಸತ್ಯ ಭಕ್ತರಾದ ವಾದವೂರಡಿಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ

---

1. ಕುದುರೆಯ ರೂಪವನ್ನು ತೊರೆದ ನರಿಗಳು ನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಂದು ಜಿಗಿಯುತ್ತಾ (ತತ್ತಿ) ಹೋದ ಸ್ಥಳವೇ 'ತತ್ತನೇರಿ' ಎಂಬ ಊರಂತೆ. ತತ್ತು ನರಿ (ಜಿಗಿಯುವ ನರಿ) ಎಂಬುದು ತತ್ತನೇರಿ ಆಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸೆಲ್ಲೂರು ಎಂಬ ಊರಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿದೆ. ನರಿಗಳು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ (ತೊಡರ್ನ್ದು) ಹೋದ ಸ್ಥಳ 'ತೊಡರ್ ನರಿ' ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಈ ಊರು ತತ್ತನೇರಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿದೆ. ನರಿಗಳು ಹೋಗಿ ತಲುಪಿದ (ಸೆನ್ರು) ಸ್ಥಳ 'ಸೆಲ್ಲೂರ್' ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಮದಿಚ್ಚಯಮ್ ಎಂಬ ಊರಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೂ ಮಧುರೈಗೆ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಇದೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ಹೋಗಿ ನಾವು ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೇರುವವರಲ್ಲ, ಶಿವನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನೇ ಸೇರಿದೆವು" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ ಮರುಮಾಟ್ರತ್ ತಿರುತ್ತಾಂಡಗದ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊತ್ತ ಆಯಾಸವನ್ನು ನೋಡಿ ದೈವಿಕವಾದ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಒತ್ತುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾವಿರ ಕಿರಣಗಳನ್ನು (ಕೈಗಳನ್ನು) ಕೊಂಡು ಸೂರ್ಯದೇವನು ಪೂರ್ವ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಚಿಂತೆ ತೀರಿದ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಅರಿತ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ ಹೃದಯದಂತೆ ಕೆಂದಾವರೆಗಳು ಅರಳಿದವು. ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಪರಂಪೊರುಳನ್ನು ಅರಿತು, ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ್ದ ಆ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ ಮೌನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಾಯಿಯಂತೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ್ದ ನೈದಿಲೆ ಹೂವುಗಳು ಮುದುಡಿದವು.

ಪಾಂಡ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನ ಕುದಿ

ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲಿ, ಕುದುರೆ ಲಾಯದ ಕಾವಲುಗಾರರು, "ಇದನ್ನು ಏನೆಂದು ನಮ್ಮ ಅರಸನಿಗೆ ಹೇಳೋಣ" ಎಂದು ಭಯಗೊಂಡು ವೇಗವಾಗಿ ಎದ್ದುಹೋಗಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ರಾಜಮಂಟಪವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಅರಸನನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ದೇಹ ನಡುಗುತ್ತಾ ಬದಿಗೆ ನಿಂತು, "ಅರಸನೇ! ಗಾಳಿಗಿಂತಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವ ವೇಗವೂ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಇಂಪಾದ ಅಂದವೂ ಉಳ್ಳವಾಗಿ ನಿನ್ನೆ ಬಂದ ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಲಾಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಯಮನೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ನರಿಗಳಾಗಿ, ನಗರವೆಲ್ಲವೂ ತುಂಬಿ ಹಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಹೋದವು" ಎಂದರು. ಊಹಿಸಲೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಈ ಮಾತಿನಂತಹ ಕ್ರೂರವಾದ ಗಾಳಿಯು, ಕಿವಿಯೆಂಬ ತಿದಿಯ ಮೂಲಕ ಹೋಗಿ, ಕೋಪವೆಂಬ ಕ್ರೂರವಾದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಉರಿದ ಕಿಡಿಗಳು ಸಿಡಿಯಲು ಅರಸನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿ, ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ ಕೋಪಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಭಯಪಟ್ಟು ಸರಿದುನಿಂತರು.

ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅತೀವ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿದ್ದ ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಆ ಕುದುರೆಗಳೇ ಮತ್ತೆ ನರಿಗಳಾಗಿ ಓಡಿಹೋದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅಮೃತವನ್ನು ಉಂಡವನು ಮತ್ತೆ ವಿಷವನ್ನು ಉಂಡಂತೆ ದುಃಖದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಹಳೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾದವರೇ! ವಾದವೂರನ್ ಎಂಬ ಕತ್ತಲೆಯಂತಹ ಕಱುತ್ತ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಕಳ್ಳನು ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ರಕ್ತವೂ ಕರುಳೂ ಮಾಂಸವೂ ತಿಂದು ತಿರುಗುವ ನರಿಗಳನ್ನು

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕುದುರೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು; ಇವನು ಮಾಡಿದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ! ಈ ಮಾಯೆ ಮಾಡಿದ ವಾದವೂರನನ್ನು ನಾವು ಏನು ಮಾಡುವುದು?'' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು, ''ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂತವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕ್ರೂರವಾದ ಅಪವಾದ ಮತ್ತು ಪಾಪ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ, ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮರೆತ ದುಷ್ಟನಾದ ವಾದವೂರನ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ನಾವು ಏನು ಹೇಳೋಣ'' ಎಂದು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಯಾವ ಉತ್ತರವೂ ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು.

ವಾದವೂರಡಿಗಳೂ ಪಾಂಡ್ಯನೂ

ಆಗ ಜ್ಞಾನಮಯವಾದ ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ವಾದವೂರಡಿಗಳು, ''ಅರಸನಿಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಗಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದೆವು'' ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಯಾವ ಘಟನೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅರಸನು, ಬಂದ ವಾದವೂರಡಿಗಳನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡಿ, ''ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲವೇ? ಅದರಿಂದ ರಾಜಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯರು ನಿನ್ನಂತೆ ಯಾವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೋ?'' ಎಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು, ''ಆ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಏನು ದೋಷ'' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು, ''ದೋಷವೇನೂ ಇಲ್ಲ; ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನರಿಗಳಾಗಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು, ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಮಾಂಸ ಚದುರುವಂತೆ ಅವುಗಳ ಕರುಳುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು, ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ ಜನರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಉಂಟುಮಾಡಿ ನಗರವನ್ನು ಕದಡಿ ಕಾಡಿಗೆ ಓಡಿಹೋದವು! ಇಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ನೀನು ನನಗೆ ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಕವಚದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಸಮಯ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದಕ್ಕೋ! ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಿತನ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ! ಪುಣ್ಯವಂತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆನೆಂದು ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟೆಯಲ್ಲವೇ! ನೀನು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಿದರೆ ಕೂಡಲೇ ದಂಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ'' ಎಂದು ಹೇಳಿ ದಂಡನೆ ನೀಡುವವರನ್ನು ನೋಡಿ, ''ದಂಡನೆ ನೀಡುವವರೇ! ಇವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಲು ಬಿಡದಂತೆ ತಡೆ

೫೪೦ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೩. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ದೂಡಿಯೂ, ಎಳೆದೂ ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿರಿ! ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರಿದರೆ ಬಲವಂತವಾಗಿಯಾದರೂ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿರಿ!" ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ದಂಡಲಾಳರು ವಾದವೂರರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಯಮನನ್ನೂ ಎದುರಿಸುವ ಅತಿ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ ದಂಡಲಾಳರು, ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯು ಸಮೀಪಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪರಾದ ವಾದವೂರಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು; ಕಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಅಲುಗಾಡದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಎರಡು ಕೈಗಳ ಮೇಲೂ ಹಣೆಯ ಮೇಲೂ ಕಲ್ಲನ್ನಿಟ್ಟು ಹಿಂಸಿಸಿದರು.

ವಾದವೂರಡಿಗಳು ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನೆದು ಅಳುವುದು

ಆಗ ವಾದವೂರರು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ ಎಂಬ ಮೂರು ಜ್ಯೋತಿಗಳಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಕರೆದು ಅಶ್ರು ಸ್ತುತಿಸತೊಡಗಿದರು:

ನಾಥನೇ! ನಾದದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿದ ನಾಟಕವಾಡುವ
ಪಾದವೇ! ಪಾತಕನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡ
ವೇದವೇ! ವೇದದ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಅದ್ವಿತೀಯ
ಬೋಧವೇ! ಬೋಧೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮೀರಿದ ಪೂರ್ಣನೇ!

ಅಯ್ಯನೇ! ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯೇ! ಭಕ್ತರಿಗೆ
ಸತ್ಯನೇ! ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟ
ಕೈಯುಳ್ಳವನೇ! ಕೆಂಪಾದ ವೀರಕಡಗ ತೊಟ್ಟ ಕಾಲಿನವನೇ! ಯಮನನ್ನು ಸುಡುವ
ಶಿವನೇ! ವೇದವೆಂಬ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರುವ ಸೇವಕನೇ!

ಅಪ್ಪನೇ! ಕಲಿಯದ ಕಡೆಯವನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡ
ಪಿತ್ತನೇ! ಸುಳ್ಳಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ
ಚಿತ್ತನೇ! ಚಿತ್ತವನ್ನು ತಿಳಿಗೊಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ನೀಡಿದ
ಮುಕ್ತನೇ! ಮೌನಮಯವಾದ ಮೂರ್ತಿಯೇ!

ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುವ ಸ್ತುತಿಯು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ವೃಷಭವಾಹನರೂ, ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪರೂ ಆದ ಕದಂಬವನ ಸುಂದರರು, ವಾದವೂರಡಿಗಳ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು

ಕಾಂಡಮ್] 60. ಪರಿ ನರಿಯಾಕ್ಕಿ ವೈಯೈ ಅಳೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ 541

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು ತಿಳಿಯುವಂತೆಯೂ, ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ವೈಗೈ ನದಿಯ ಮಣ್ಣು ಏರುವಂತೆಯೂ, ವಂದಿ ಎಂಬ ಮುದುಕಿಯು ತಾನು ಏರಿದ ವಿಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಶಿವಪುರವನ್ನು ಸೇರುವಂತೆಯೂ ತಿರುವುಳಂ (ಸಂಕಲ್ಪ) ಮಾಡಿದರು.

ವೈಗೈ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹ

ತರುವಾಯ ಮಹಾಕರುಣಾಮಯಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ವೈಗೈ ನದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ಸಮುದ್ರದಂತೆ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಬಾ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಭಗವಂತನ ಪವಿತ್ರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ವೈಗೈ ನದಿಯು, ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕಾಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ಕಂಬೈ ನದಿಯಂತೆ, ಭೋರ್ಗರೆದು ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿದು ಬರತೊಡಗಿತು.

ಆಗ ವೈಗೈ ನದಿಯು, ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ತಂಪಾದ ಅಡಿಕೆ ಮರದ ಹಣ್ಣಿನ ಗೊಂಚಲುಗಳು ಬೀಳುವಂತೆ ದಡಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಓಡಿ, ಹಣ್ಣುಗಳು ಚದುರುವಂತೆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೆಡವಿ, ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನೂ, ಬಾಳೆಮರಗಳನ್ನೂ, ಬೆಳೆದ ಭತ್ತದ ತೆನೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದಾಟಿ, ಹಲವು ಮರಗಳನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ವೇಗವಾಗಿ ಸಾಗಿತು.

ವೈಗೈ ನದಿಯು, ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಕೆಂದಾವರೆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು; ಕಮಲದ ಹೂವನ್ನೂ, ನೈದಿಲೆ ಹೂವನ್ನೂ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬನ್ನೂ ತರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ವೀರನಾದ ಮನ್ಮಥನಂತಿತ್ತು; ಮತ್ತು ಮಣಿಗಳ ಸಾಲನ್ನೂ (ಮಾಲೆ) ಹೂವುಗಳ ಸಾಲನ್ನೂ (ಮಾಲೆ) ಒಡೆದ ದಡದಲ್ಲಿ (ಮುರಿಯುವ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ) ಚದುರಿಸಿ, ಕಾಂಚಿ ಮರಗಳನ್ನೂ (ಕಾಂಚಿ ಎಂಬ ಆಭರಣವನ್ನೂ) ಶಂಖಗಳನ್ನೂ (ಬಳೆಗಳನ್ನೂ) ಶಬ್ದ ಮಾಡುವಂತೆ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಸೆದು, ಅಳೆಯಲಾಗದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಮುಖವೆಂಬ ಕಮಲದ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಮಕರಂದವೆಂಬ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ (ಕಣ್ಣೀರಿನೊಂದಿಗೆ) ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ತೀರದ ಕೋಪದಿಂದ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಣಿಮಾಲೆಗಳೂ ಹೂಮಾಲೆಗಳೂ ಚದುರಿ ಎರಡು ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ
ಸುಂದರವಾದ ಒಡ್ಯಾಣವೂ ಹೊಳೆಯುವ ಶಂಖವೂ ಶಬ್ದಗೈಯುತ್ತಾ ಅಪ್ಪಳಿಸಲು
ಅಳೆಯಲಾಗದ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮುಖಕಮಲವು ಕಣ್ಣೀರಿನೊಡನೆ ತಲೆಬಾಗಿ
ತಣಿಯದ ಕೋಪದೊಡನೆ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಶಾಲ ನೇತ್ರಗಳ ಮಹಿಳೆಯರಂತೆ (ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು).

ಕುರಿಂಜಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನೂ, ಮುಲ್ಲೈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ತುಪ್ಪ, ಹಾಲು, ಮೊಸರುಗಳನ್ನೂ, ಮರುದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲನ್ನೂ, (ನೆಯ್ದಲ್ ನಾಡಿನ) ಉಪ್ಪುನೀರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಭಾರಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹರಿದುಬರುವ ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವೈಗೈ ನದಿಯು, ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ (ದೇವರ) ಕರೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಏಳು ಸಮುದ್ರಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಎದ್ದು ಹೋಗುವಂತಿತ್ತು.

'ಕಲ್' ಎಂದು ಶಬ್ದಮಾಡುವ ನಾದದೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ವೈಗೈ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹವು, ಮಧುರಾಪುರಿಯ ದೊಡ್ಡ ಕೋಟೆಯ ಹೊರಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಹಲವು ಮನೆಗಳನ್ನೂ, ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ತಳ್ಳಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಓಡುವ ಹಡಗುಗಳನ್ನೂ, ದೋಣಿಗಳನ್ನೂ ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುವಂತೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಕೋಟೆಯನ್ನೂ ತಳ್ಳಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೀದಿಗಳನ್ನೂ, ಇತರ ಬೀದಿಗಳನ್ನೂ, ಸಭಾಂಗಣಗಳನ್ನೂ, ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡುಗಳಿರುವ ಬೀದಿಗಳನ್ನೂ ಸುತ್ತುವರೆದುಕೊಂಡಿತು.

ನಗರದ ಜನರ ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಹಲವು ಮಾತುಗಳು

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ನಗರದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಡುನಡುಗಿದರು; ಕೆಲವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡರು; ಕೆಲವರು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಣದೆ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಅತ್ತರು; ಕೆಲವರು, ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿದರು; ಕೆಲವರು, "ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡರು; ಕೆಲವರು, ಏನೂ ತೋಚದೆ ತಡಬಡಾಯಿಸಿದರು; ಕೆಲವರು, ತಮಗೆ ಸೇರಿದ ಚಿನ್ನವನ್ನೂ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡರು; ಕೆಲವರು, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮರೆತರು; ಕೆಲವರು, ಎತ್ತರದ ಬಂಗಲೆಗಳನ್ನು ಏರಿದರು; ಕೆಲವರು, "ಈ ನಗರವು ದುಃಖದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಲು ಕಾರಣವೇನು" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು; ಕೆಲವರು, "ನಿನ್ನೆ ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನರಿಗಳಾಗಿ ನಗರದಾದ್ಯಂತ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದವು" ಎಂದರು; ಕೆಲವರು, "ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಈ ನದಿ ಈ ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದಿಲ್ಲ" ಎಂದರು; ಕೆಲವರು, "ಸಮುದ್ರರಾಜನು ಹಿಂದಿನಂತೆ...

"ಕೋಪಗೊಂಡು ಬರುವ ಕಾರ್ಯವೋ" ಎಂದು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟರು; ಕೆಲವರು, "ನಮ್ಮ ರಾಜನು ನ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿದನೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು; ಕೆಲವರು, "ಇದು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ಲೀಲೆ)ಯೋ" ಎಂದರು; ಕೆಲವರು, "ಈ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಬತ್ತಿಸುವವರು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದರು; ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೆಲವರು, "ಹಾಲಾಹಲವನ್ನು ಉಂಡು ಕರುಣಿಸಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರು ಇದನ್ನು ಬತ್ತಿಸಲು ಸಮರ್ಥರು" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು; ಕೆಲವರು, "ಸಾವಿರ ಕುಂಡೋದರರು ಬಂದು ಈ ನೀರನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕುಡಿದರೂ ಇದು ಅಡಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರು; ಕೆಲವರು, "ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಗಂಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ ಇದನ್ನೂ ಜಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರವಾಹವು ಅಡಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ವಾದವೂರರು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವುದು

ಹೀಗೆ ನಗರದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆಕಾಶ ಗಂಗೆಯು ಸಾವಿರ ಮುಖಗಳಿಂದ ಬರುವಂತೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಿಯುವ ಪ್ರವಾಹವು ಕಡಿಮೆಯಾಗದ தன்மையை, ಪ್ರೀತಿಯೇ ತಾನಾಗಿ ನಿಂತ ವಾದವೂರಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವ ಕಾವಲುಗಾರರೂ ಕಂಡು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಚಿಸಿ ಹೋದರು. ಕಾವಲುಗಾರರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ವಾದವೂರಡಿಗಳು ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮಧುರೆಯ ನಾಯಕನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ அழுது, ಇಸೈತ್ತಮಿಳ್‌ನಿಂದ (ಸಂಗೀತಭರಿತ ತಮಿಳಿನಿಂದ) ಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಚಿತ್ರದಂತೆ அசைವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರು.

ಪದ್ಯ-66
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-2991

೬೧. ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತ ಪಡಲಮ್

ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಡಂಗುರ ಸಾರುವುದು

ಕಪ್ಪು ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಲುಕಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವ ಹಡಗಿನಂತೆ ವೈಗೈ ನದಿಯ ಮಹಾಪೂರದ ಹರಹಿನಲ್ಲಿ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವು ಸಿಲುಕಿ ನರಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅರಿತು, ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು, "ನೀವು ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರವಾಹದ ವೇಗವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ಬನ್ನಿರಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು, 'ಒಳ್ಳೆಯದು' ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೋಗಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಹಲವು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಗಡಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ಅಳೆದು ಗೆರೆ ಎಳೆದುಬಿಟ್ಟು ನಗರದಾದ್ಯಂತ, "ಅವರವರ ಪಾಲನ್ನು ಸೇರಿರಿ" ಎಂದು ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿ ಕರೆದರು; ಆಗ ಆಯಾ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಳುಹಿಸಿದ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, "ಅವರವರಿಗೆ ಅಳೆದು ಗಡಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದಂತೆ ದಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆಯಾ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅವರವರನ್ನು ಹೋಗಲು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಆಗ ಮಣ್ಣು ಅಗೆಯುವ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದವರೂ, ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದವರೂ, ಮರಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತರುವವರೂ, ಹಸಿರು ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಒಣಹುಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವವರೂ, ನೀರನ್ನು ಸೇದಿ ಕುಡಿಯಲು ಬರುವ ಮೋಡಗಳ ಗುಂಪಿನಂತೆ ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು.

ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳು ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು

ಕೆಲವರು, ದಡ ಒಡೆದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುದುರೆ ಹಾರುವಂತೆ ಮರಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವರು; ಕೆಲವರು, ಒಣಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹಾವಿನಂತೆ ಉರುಳಿಸಿ ಆ ಕುದುರೆ ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವರು; ಕೆಲವರು, ಅಲ್ಲಿ ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ತುಂಬಿಸುವರು; ಕೆಲವರು, ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಡೋಲು ಬಾರಿಸುವರು; ಕೆಲವರು, ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಗೆದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಗದರಿಸುವರು; ಕೆಲವರು, ವೇಗವಾಗಿ ಧಿಡೀರನೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸುರಿದು ದಡದಲ್ಲಿ

೬೧. ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತ ಪಡಲಮ್

ಹರಡುತ್ತಾರೆ; ಕೆಲವರು, ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುರವೈ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ; ಕೆಲವರು, ತಾವು ಕಟ್ಟಿದ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಒಡೆಯಲು ನೀರು ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮನಕಲಗಿ, ವೈಗೈ ನದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ತಾಯೇ! ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಪಾರವಾದ ಕೋಪವೇಕೆ? ಇನ್ನು, ಶಾಂತಳಾಗು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಎದುರುಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸುರಿಯುತ್ತಾರೆ; ಆಮೇಲೆ ಒಡೆತವು ನಿಲ್ಲಲು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಕುರವೈ ಕುಣಿತವನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ; ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪರೆಯ ಬಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳು ಬಂದು ಸೇರಿ, ಅವರವರಿಗೆ ಅಳೆದುಕೊಟ್ಟ ಕ್ರಮದಂತೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ವಂದಿ ಎಂಬವಳ ತನ್ಮೈ

ಆಗ ಈ ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದ ಆಗ್ನೇಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ [೧]ಸಾವಿರ ಚಂದ್ರರನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವಳೂ, ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನ ದೇಹವುಳ್ಳವಳೂ, ವಯಸ್ಸಾದ ನರೆತ ಮುದುಕಿಯೂ ಆದ [೨]ವಂದಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬಳು ಇದ್ದಳು. ಅವಳು, ಕಿವಿಗೆ ಆಹಾರವಾದ ವೇದಾರ್ಥವನ್ನು ಅರಿತು ಕೆಂಪಾದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗಿಂತಲೂ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವಳು; ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ತಾಯಿಯಂತಿರುವವಳು; ರುಚಿಕರವಾದ ಪಿಟ್ಟು ಮಾರಿ ಉಣ್ಣುವ ವೃತ್ತಿಯವಳು; ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಒಂಟಿ ಮಹಿಳೆ; ಪ್ರತಿದಿನ ತಾನು ಬೇಯಿಸಿದ ಪಿಟ್ಟನ್ನು ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೊದಲು ಉಣಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಮಾರುವವಳು.

ವಂದಿ ತನ್ನ ದಡವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಆಳಿಲ್ಲದೆ ದುಃಖಿಸುವುದು

ಇಂತಹ ವಂದಿ ಎಂಬವಳು ತನಗೆ ಅಳೆದುಕೊಡಪ್ಪಟ್ಟ ಪಾಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಕೂಲಿಯಾಳು ಸಿಗದೆ ಮಿಕವುಮ್ ದುಃಖಿಸಿ, "ಇನ್ನು ಏನು ಗತಿ! ಅರಸನು ದಂಡಿಸಿದರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡುವೆನು?" ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ತಡಬಡಾಯಿಸಿ ಮಧುರೈ ನಾಯಕನನ್ನು

೧. ಸಾವಿರ ಚಂದ್ರರನ್ನು ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದವಳು ಎಂಬುದು ವಂದಿಯ ವಯಸ್ಸಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ; ಇವಳು ನೂರು ವಯಸ್ಸು ಉಳ್ಳವಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತು ತಿಂಗಳನ್ನು ಒಂದು ಆಯುಸ್ಸಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದೂ ಉಂಟು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೨. ಈ ವಂದಿ ಎಂಬ ಮುದುಕಿಯು 'ಪಿಟ್ಟು ವಾಣಿಚ್ಚಿ' ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತಾಳೆ.

ನೆನೆದು, "ಅಯ್ಯನೇ! ಪಿಟ್ಟು ಮಾರಿ ಜೀವಿಸುವ ಪೆದ್ದಿಯಾದ ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ದುಃಖವೆಂಬುದು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲದೆ ೧ ಸೂರ್ಯನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹುಟ್ಟಲಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ; ಇಂದು ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಒಂದು ವಿಘ್ನ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು; ತಂದೆಯೇ! ನನಗೋ ಗಂಡನೂ ಇಲ್ಲ; ಮಕ್ಕಳೂ ಇಲ್ಲ; ನೆಂಟರೂ ಇಲ್ಲ; ಜೊತೆಯಾಗುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ; ಆದಕಾರಣ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ದುಃಖದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಾಡುವ ಪಾಪಿಯಾದ ನನಗೆ ಇಂದು ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಈ ದುಃಖ ಬರುವುದು ಧರ್ಮವೇ? ದೇವರಿಗೂ ದುರ್ಲಭವಾದ ದೇವನೇ! ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭನಾದ ಅಣ್ಣಲೇ! ಅರಸನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೋಪವು ನನ್ನ ಬಳಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಕೂಲಿಯಾಳಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ; ಬಡವಳಾದ ನಾನು ಇನ್ನು ಏನು ಮಾಡುವೆನು! ಕೂಲಿಯಾಳು ಬರುವುದುಂಟೇ?" ಎಂದು ಮಳೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಅೞುತ್ತು ನಿಂತಳು.

ಭಗವಂತನು ಕೂಲಿಯಾಳಾಗಿ ಬರುವುದು

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ವಂದಿ ಎಂಬುವಳು ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಯಾರೂ ಅರಿಯದಂತೆ ಉಣಿಸುವ ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಕಾಣುವಂತೆ ಉಂಡು ಅವಳ ದುಃಖವನ್ನು ನೀಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮೆಯಾರಿನ್ ಭಾಗವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಕೃಪಾರೂಪವನ್ನು ತಾಳಲಾದರು. ತರುವಾಯ, ಕುಂಡೋದರನಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಸಿ ವೈಗೈ ನದಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುವ ಗಂಗೆಯ ಪಾಲನ್ನು ತಡೆದವರಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೆಯಾರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೊರಡುವವರಂತೆ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು.

ಅವರು, ಕೊಳೆಯಾದ ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಯೊಂದನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ, ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರು ಕಟ್ಟಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಇಂಡೈ ಮಾಲೆಯಂತಹ ಸಿಂಬಿಯ ಮೇಲೆ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕವುಚಿ,

---

೧. ಇದು ಇತರ ಜೀವಿಗಳ ಆಶ್ರಯವೂ ವಸ್ತುಗಳ ಆಶ್ರಯವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದವಳು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ, "ಎಂಗೆಳಿಲೆನ್ ಜ್ಞಾಯಿ ರೆಮಕ್ಕೇಲೋ ರೆಂಬಾವಾಯ್" ಎಂದು ಬರುವ; ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ತಿರುವೆಮ್ ಪಾವೈಯ ಸಾಲನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಸುಂದರವಾದ ಪವಿತ್ರ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮುನಿಗಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಹವಿಸ್ಸನ್ನೂ, ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಉಮಾದೇವಿಯರು ಉಣಿಸುವ ಅಮೃತವನ್ನೂ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಉண்டும் ಅಡಗದ ಹಸಿವನ್ನು ಉಳ್ಳವರಂತೆಯೂ, ತಾಯಿಯ ಎದೆಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಅತಿಯಾದ ಆಸೆಯಿಂದ ಬರುವ ಮಗುವಿನಂತೆಯೂ, ವೇದಗಳ ಮುಡಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಗುವಂತೆ, "ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವವರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ?" ಎಂದು, ವೇದವಾಕ್ಯದಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವ ವಂದಿಯ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು.

ವಂದಿಯು ಭಗವಂತನಾದ ಕೂಲಿಯವನನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾತನಾಡುವುದು

ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಇತರರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಒಂಟಿ ಕೂಲಿಯವನಾದ ಯುವಕನು ಹೇಳುವ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ವಂದಿಯಾದವಳು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಎಂಬ ಬಡತನ ಉಳ್ಳವರು ಮಕ್ಕಳಾಗುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂತೋಷದಂತೆ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದಾள்; ಆಗ, ತಾಯಿಯಂತೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿ ಬರುವ ಆ ಕೂಲಿಯವನನ್ನು ಕರೆದು, "ನನಗೆ ಅಳೆದು ಬಿಡಲಾದ ಏರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾள். ಅದಕ್ಕೆ ಕೂಲಿಯವನಾದ ಭಗವಂತನು, "ತಾಯೇ! ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ: ಆಮೇಲೆ ನನಗೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ ಏನು?" ಎಂದರು. ಅತಿ ವೃದ್ಧೆಯಾದ ವಂದಿ, "ನಾನು ಮಾರುವ ಪಿಟ್ಟನ್ನೇ ನಿನಗೆ ಕೂಲಿயாಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಾள். ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಾದ ಕೂಲಿಯವನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ, ವೃದ್ಧೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ತಾಯೇ! ವಿಪರೀತ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ಮೊದಲು ಉದುರಿದ ಪಿಟ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡು; ಅದನ್ನು ತಿಂದು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಯಾಸ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಪಾಲಿನ ಏರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಭಗವಂತನು ವಂದಿ ನೀಡಿದ ಉದುರಿದ ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಉಣ್ಣುವುದು

ವಂದಿಯಾರ್, ಶುದ್ಧವಾದ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬೇಯಿಸಿದ ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಕೊಳೆಯಾದ - ಮುಚ್ಚಿದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, "ಅಪ್ಪಾ !

[೩. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

"ಇದನ್ನು ಉಣ್ಣುವೆಯಾಗ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೀಡಿದಳು. ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಉಡುಪನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ಬಂದವರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಉತ್ತರೀಯವನ್ನು ಹರಡಿ ಅದನ್ನು ಪಡೆದು, "ಇದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿ ಸೇವಿಸಿದರು; "ತಾಯಿಯ ಎದೆಹಾಲಿಗಿಂತಲೂ ಈ ಪಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ರುಚಿಯಾಗಿದೆ; ಇದು ಸುಂದರ ಪಾಂಡ್ಯನಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಆಳಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ತಿಂದರು; [೧] "ತಂದೆ ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದೆ ಒಂಟಿ ಕೂಲಿಯಾಳಾಗಿ ಬಂದ ನನಗೆ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಕರುಣೆ ತೋರಿ ತೀರದ ಆಯಾಸವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ! ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವೆನು!" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದರು.

ದೇವರು ವಂದಿಯ ಕೂಲಿಯಾಳಾಗಿ ಮಣ್ಣು ಹೊರುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರೆಂಬ ಕೂಲಿಯಾಳು [೨] ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡವನ್ನು ತಲುಪಿ, [೩] "ನಾನು ವಂದಿಯ ಕೂಲಿಯಾಳು" ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ದಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು தொடங்கிದರು; ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಗೆಯುವರು; ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು [೪]; ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವೆಂದು ಕೆಳಗೆ ಸುರಿಯುವರು; ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ತಾಯುಮಿಲಿ ತಂದೆಯಿಲಿ ತಾನ್‌ತನಿಯನ್ ಕಾಣೇಡಿ" ಎಂಬ ತಿರುವಾಸಗಮ್ ತಿರುಚ್ಚಾಳಲ್ ಸಾಲನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

೨. ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತ 'ಪಿಟ್ಟುತ್ ತೋಪ್ಪು' ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಮದುರೈಗೆ ವಾಯುವ್ಯದಲ್ಲಿ ವೈಗೈಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಡದಲ್ಲಿದೆ. ಇದೇ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಪಿಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತ ಸ್ಥಳ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೩. ಇಲ್ಲಿ, "ಮಣಿಯಾರ್ ವೈಯೈತ್ ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟಿಲ್ ನಿನ್ರದೋರ್ ತಿರಮುನ್ ತೋನ್ರುಮ್" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ತೇವಾರಮ್ ಸಾಲನ್ನು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

೪. ಇಲ್ಲಿ, "ಆಂಗದು ತನ್ನಿಲ್ ಅಡಿಯವಟ್ ಕಾಗಪ್, ಪಾಂಗಾಯ್ ಮಣ್ ಸುಮನ್ ದರುಳಿಯ ಪರಿಸುಮ್" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ಕೀರ್ತ್ತಿತ್ ತಿರುವಗವಲ್) ಎಂದೂ, "ಪಿಟ್ಟು ನೇರ್ಪಡ ಮಣ್ಸುಮಂದ ಪೆರುಂದುರೈಪ್ ಪೆರುಮ್ ಪಿತ್ತನೇ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ತಿರುಕ್ಕಳುಕ್ಕುನ್ರಪ್ ಪದಿಗಮ್) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಹೋಗುವರು; ತಲೆದಿಂಬು ಬೀಳುವಂತೆ ತಟ್ಟುವರು; ಹೊರೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಿಟ್ಟು ಆ ತಲೆದಿಂಬನ್ನು ತೆಗೆದು ತಲೆಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಕಟ್ಟುವರು; ನಂತರ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದಡದಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುವರು; ಹೀಗೆ ಒಂದು ಬಾರಿ, ಎರಡು ಬಾರಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸುಸ್ತಾದರು; ಕಮಲದಂತಹ ಕೈಗಳು ಕಂದಲು, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕಿರೀಟದ ಮೇಲೆ ಕಲೆ ಮೂಡಲು, ಕಮಲದಂತಹ ಪಾದಗಳು ರಕ್ತ ಸುರಿಸಿ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವನ್ನು ತೋರಲು ಒಂದು ಹುಲುಸಾದ ಮರದ ನೆರಳನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಕೂಲಿಯಾಳಾದ ಭಗವಂತನ ಲೀಲೆ

ಪರ್ವತರಾಜಪುತ್ರಿ ಮತ್ತು ಜಲಕನ್ಯೆ ಅರಿಯದಂತೆ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭೂದೇವಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಆನಂದಿಸುವಂತೆ, ಚಂದ್ರಶೇಖರನಾದ ಆತನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯೆಂಬ ದಿಂಬಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಮೇರು ಪರ್ವತದಂತಿರುವ ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತು ನಿದ್ರಿಸಿದನು; ಆ ಮರವೇ ಆಲದ ಮರವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಡೆಯುವವರೇ ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳಾಗಿ ಕಣ್ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸತ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗುವ ಮೌನಮಯವಾದ ತಮ್ಮ ಶುದ್ಧ ಅನುಗ್ರಹ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುವವರಂತೆ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡರು; ಎದ್ದು ಕುಣಿದಾಡಿದರು; ಸಾಮವೇದದಂತೆ ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಾಡಿದರು; ನಕ್ಕರು; ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಪರಾಕು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ದಡದಲ್ಲಿ ಮರಳನ್ನು ಗುಡ್ಡೆಮಾಡಿ ಹಾರಿದರು; ಕಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಧೂಳು ಮೇಲೆ ಏಳುವಂತೆ ಜಿಗಿದು ಓಡಿದರು; ತಕ್ಷಣ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು; ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಇದ್ದರು; ನಂತರ, ಕೆಲಸದಿಂದ ತುಂಬಾ ಬಳಲಿ ಸುಸ್ತಾದವರಂತೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಸುರಿಯುವಂತೆ ದೀರ್ಘನಿಶ್ವಾಸ ಬಿಟ್ಟರು; ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನು ಕರೆದು ತುಂಬಾ ಹಸಿದವರಂತೆ ಬಳಲಿ, ತಮ್ಮ ಭಕ್ತೆಯಾದ ವಂದಿ ನೀಡುವ ಪಿಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಆಸೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು; ದುಃಖದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಈಜಿ ದಾಟಿ ಆನಂದದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ವಂದಿಯ ಮುಂದೆ சென்று, "ತಾಯೇ! ಅಳೆದುಕೊಟ್ಟ ಅಳತೆಗೋಲಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದಡಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ; ನಾನು ಇನ್ನೂ ಅತಿಯಾದ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಇದ್ದೇನೆ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪಿಟ್ಟು ನೀಡುವೆಯಾಗ" ಎಂದರು.

ಆಗ ವಂದಿಯಾರ್ ಬೇಯಿಸಿದ ಪಿಟ್ಟನ್ನು ನೀಡಿದಳು. ಭಗವಂತನು அதனை ಇಸಿಕೊಂಡು ಕೈಯು ನಾಲಿಗೆಯು ಸುಡುವಂತೆ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟು

ಎರಡೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತಿ ಹದವಾಗಿ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಲೇ ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಏರಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಮುಂದಾದರು.

ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು; ಬಹಳ ಬಲಶಾಲಿಗಳಂತೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು; ಅಗೆದು ತೆಗೆದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು; ಒಡೆದ ಭಾಗವು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಭುಜವನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು; ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತವರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು; ತೆಗೆದ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಬುಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಎಡವಿ ಬೀಳುವವರಂತೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು; ವೇಗವಾಗಿ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದಡ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು; ಆ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ತಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ತೇವವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಸಿಂಬಿಯ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು; ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು; ಒಂದು ಗುದ್ದಲಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಡೆದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂತೆ ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು; ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಂತೆ ಜಿಗಿದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಅದು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತೇಲಿಹೋಗುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಮರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತೇಲುತ್ತಿದ್ದರು; ದಡ ಹತ್ತಲು ಹಲವು ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ನೀರಿನ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಬಹುದೂರ ಹೋಗಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು; ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಗುದ್ದಲಿ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಹಿಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಣೆಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಪೋಣಿಸಿ ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು; ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟು ತள்ளாಡುತ್ತಾ ನಿಂತು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಗಂಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಿಟ್ಟನ್ನು ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು; ಕೆಲಸ ಕೆಡುವಂತೆ ಇತರರಿಗೂ ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವವರು ಬೆತ್ತವನ್ನು ಎತ್ತಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬಂಧಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತ ಯೋಗಿಗಳು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೂ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಲು ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಾವೂ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಲೀಲೆ ತೋರಿದರು. ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನು ಮಹಾಕರುಣೆಯಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಯೂ, ರಕ್ಷಿಸಿಯೂ, ಲಯಗೊಳಿಸಿಯೂ ಮಹಾಲೀಲೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಪೆರುಮಾನ್ ಇಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ

ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದ ಕೈಯೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವವರು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಏರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದರು.

ಕೋಲಾಳರು ವಂದಿಯ ಕೂಲಿಯಾಳನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ಹೇಳುವುದು

ಆಗ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಏರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬಂದ ಸೇವಕರು, ವಂದಿಗೆ ಅಳೆದುಕೊಟ್ಟ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಪಗೊಂಡು, "ವಂದಿಗೆ ಕೂಲಿಯಾಳಾಗಿ ಬಂದವನು ಯಾರು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಓಡಿ, ಮನ್ಮಥನಂತೆ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಭಗವಂತನಾದ ಕೂಲಿಯಾಳನ್ನು ಕಂಡು, "ಏಲಾ! ತಮ್ಮಾ! ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ; ನೀನು ಇನ್ನೂ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಚ್ಚದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ! ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಬೇರೇನೂ ಮಾತನಾಡದೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಅರಿತವರಂತೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಗಾಂಭೀರ್ಯವು ತೋರುವಂತೆ ಇದ್ದರು.

ಇದಲ್ಲದೆ, ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹವು ಮೇಲೇರಿ ಬಂದು ಪಕ್ಕದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಏರಿಯನ್ನು ಒಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಕೋಲಾಳರು ವಂದಿಯ ಕೂಲಿಯಾಳಿನ ಸುಂದರ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು [1] ಅஞ்சಿ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂತರು; "ಇವನು ಏನು ಹುಚ್ಚನೇ? ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದವನೇ? ವಂದಿಯನ್ನು ಕಾಡಲು ಬಂದ ವಂಚಕನೇ? ಇಂದ್ರಜಾಲ ಬಲ್ಲ ಸಿದ್ಧನೇ? ಸಂಗೀತ ಹಾಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲ ಗಂಧರ್ವನೇ? ರಾಗ ಮತ್ತು ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕುಣಿಯುವ ಭರತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತನೇ? ಪಡೆಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಆಮೇಲೆ ಸಂಪತ್ತು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ನೊಂದ ಮಗನೇ? ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಬದುಕಿ ಕೆಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಇವನು ಯಾರ ಮಗನೋ? ಮನ್ಮಥನು ಬಯಸುವ ಸುಂದರ ರೂಪವುಳ್ಳ ಇವನು ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಆಳಾಗಿ ಬಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಾವ ಕಾರಣವೋ? ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಂದೆ ಇಲ್ಲದ ಒಂಟಿಗನೇ? ಇವನು ಇದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ಇವನ ದಿವ್ಯ ದೇಹವೇ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಕೂಲಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಪಾಂಡ್ಯನ ಬದಲಾಗಿ ಕೋಲಾಳರು ಭಗವಂತನಾದ ಕೂಲಿಯಾಳನ್ನು ಹೊಡೆದರು" ಎಂದು ನಂಬಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

...ದನು; ತಾನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, "ನಾನು ವಂದಿಯ ಆಳು" ಎಂದು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲೂ ನಮೂದಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು; ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದಾನೆ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದ ಗೂಟದಂತೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕದಲದೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನಾವು ಅರಸನಿಗೆ ಬಿನ್ನಪ ಮಾಡೋಣ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹೋದರು.

ಕೋಲಾಳರು ಪಾಂಡ್ಯನಲ್ಲಿ ವಂದಿಯ ಆಳಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದು

ಕೋಲಾಳರು ಪಾಂಡ್ಯನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಂದಿಸಿ ನಿಂತು, "ಅರಸೇ! ನಗರದ ಜನರು ತಮಗೆ ಅಳೆದುಕೊಡப்பட்ட ಪಾಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ದಡ ಕಟ್ಟಿ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೃಢವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ, ಪಿಟ್ಟು ಮಾರುವ ವಂದಿ ಎನ್ನುವ ಮುದುಕಿ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಲಿಲ್ಲ. ಮನ್ಮಥನಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬನು "ವಂದಿಯ ಆಳು" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಕುಮಾರನಂತೆ ನಲಿದು, ಆಡಿ, ಹಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ; ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಅತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿ, ಹೊಡೆಯಲೂ ಮನಸ್ಸಾಗದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಹೋಗಿ ದಡಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಪಾಂಡ್ಯನು ವೇಗವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಎದ್ದು, "ನಾವು ಹೋಗಿ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ದಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಎತ್ತರಿಸಿ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ದಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡು ಮಕಿழ்ந்தನು; ನಂತರ ವಂದಿಯ ಪಾಲು ಮುಚ್ಚುವವರಿಲ್ಲದೆ ಪಕ್ಕದ ಬಲವಾದ ದಡವನ್ನೂ ಒಡೆದು ಪ್ರವಾಹವು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಪಗೊಂಡು, "ಈ ದಡವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅರಸನ ಕೋಪವನ್ನು ಕಂಡ ಕೋಲಾಳರು ಭಯಪಟ್ಟು ಕೋಪಗೊಂಡವರಾಗಿ, ಓಡಿ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೂ ಅಡಗಿ ನಿಂತ ಕಳ್ಳನಾದ (ಪರಮಾತ್ಮನಾದ) ಕೂಲಿ

ಆ ಕೂಲಿಯಾಳಿನ ಕೈಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, "ಇವನೇ ವಂದಿಯ ಆಳು" ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ನಿಂತರು.

ವಳುದಿ (ಪಾಂಡ್ಯ) ಭಗವಂತನಾದ ಕೂಲಿಯಾಳನ್ನು ಬೆತ್ತದಿಂದ ಹೊಡೆಯುವುದು

ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಪಗೊಂಡು ಚಿನ್ನದ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳನ್ನೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಶರೀರವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಭಗವಂತನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿ ಹೊಡೆದನು[೧]. ಎಲ್ಲೆಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಮಹಾಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಬುಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಒಡೆದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸುರಿದುಬಿಟ್ಟು ತಕ್ಷಣವೇ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು.

ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರುವ ಶಿವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಆ ಪೆಟ್ಟಿನ ಗುರುತು ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೂ, ಅವನ ಪತ್ನಿಯರ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೂ, ರಾಜಕುಮಾರರ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೂ, ಸೇನಾ ವೀರರ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೂ, ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೂ, ಆನೆಗಳ ಮೇಲೂ ಬಿತ್ತು; ಸೂರ್ಯನೇ ಮೊದಲಾದ ಒಂಬತ್ತು ಗ್ರಹಗಳ ಮೇಲೂ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮೇಲೂ, ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಬೆಂಕಿ, ಗಾಳಿ, ಆಕಾಶ ಎಂಬ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಮೇಲೂ, ಮೋಡಗಳ ಮೇಲೂ, ವೇದಗಳ ಮೇಲೂ, ಆರು ಬಗೆಯ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಮುಕ್ತಿಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ದೇವರುಗಳ ಮೇಲೂ, ದೇವತೆಗಳ ಮೇಲೂ, ಮುನಿಗಳ ಮೇಲೂ ಬಿತ್ತು; ಮನುಷ್ಯರು, ನರಕವಾಸಿಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಹಾವು, ಗೆದ್ದಲು, ಇರುವೆ ಮೊದಲಾದ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೂ, ಬೆಟ್ಟ, ಮರ, ಗಿಡ, ಹುಲ್ಲು ಮೊದಲಾದ

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಕಣ್ಣುಮಂದ ನೆಟ್ರಿಕ್ ಕಡವುಳ್ ಕಲಿಮದುರೈ, ಮಣ್ಣುಮಂದು ಕೂಲಿಕೊಣ್ ಡಕ್ಕೋವಾನ್ ಮೊತ್ತುಂಡು, ಪುಣ್ಣುಮಂದ ಪೊನ್ಮೇನಿ ಪಾಡುದುಂಗಾಣ್" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ತಿರುವಮ್ಮಾನೈ) ಎಂದೂ, "ಮಣ್ಪಾನ್ ಮದುರೈಯಿಟ್ ಪಿಟ್ಟಮುದು ಸೆಯ್ದರುಳಿತ್ ದಂಡಾಲೇ ಪಾಂಡಿಯನ್ ತನ್ನೈಪ್ ಪಣಿಗೊಂಡ, ಪುಣ್ಪಾಡಲ್ ಪಾಡಿನಾಮ್ ಪೂವಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಯಾಮೋ" (ತಿರುವಾಸಗಮ್ - ತಿರುಪ್ಪೂವಲ್ಲಿ) ಎಂದೂ, "ಮಣ್ಣಗಳ್ನ್(ದು) ಎಡುತ್ತು ವರುಪುನಲ್ ವೈಯೈಕ್, ಕೂಲಞ್ ಸುಮಕ್ಕಕ್ ಕೊಟ್ರಾಳಾಗಿ, ನರೈತ್ತಲೈಮುದಿಯೋಳ್ ಇಡಿತ್ತಡು ಕೂಲಿಕೊಣ್(ಡು), ಅಡೈಪ್ಪದು ಪೋಲ ಉಡೈಪ್ಪದು ನೋಕ್ಕಿಕ್, ಕೋಮಗನ್ ಅಡಿಕ್ಕ ಅವನಡಿ ವಾಂಗಿ, ಎವ್ವುಯಿರ್ ಎವ್ವುಲ(ಗು) ಎತ್ತುರೈಕ್ ಕೆಲ್ಲಾಮ್, ಅವ್ವಡಿ ಕೊಡುತ್ತ ಅರುಳ್ನಿರೈ ನಾಯಗನ್" (ಕಲ್ಲಾಡಮ್) ಎಂದು ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಸ್ಥಾವರ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೂ, ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಭ್ರೂಣದ ಮೇಲೂ, ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೇಲೂ ಬಿತ್ತು.

ತಿರುಮಾಲ್ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಅರಿಯ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆದ್ದರು; ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, "ಇದೇನು" ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟನು; ದೇವೇಂದ್ರನು ಹೆದರಿದನು; ದೇವತೆಗಳೂ ಇತರರೂ ಮೈ ನಡುಗಿದರು; ಯಕ್ಷರು, ಸಿದ್ಧರು, ಚಾರಣರು ಮುಂತಾದವರು ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲಾದ ಗಾಯವನ್ನು "ಇದೇನು?" ಎಂದು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅರಿಯದವರಾಗಿ ಬೆರಗಾದರು.

ಸೇವಕರು ವಂದಿಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಅರಸನ ಬಳಿ ಬರಲು ಕರೆಯುವುದು

ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳೂ ತಾವೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಯುವವರು ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೇಹದ ಮೇಲೆ ಬೆತ್ತದ ಏಟನ್ನು ತಿಂದೂ, ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸುರಿದು ನೀರಿನ ವೇಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಂತೆ ದಡವನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿ, ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಮರೆಯಾದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ಅರಸನ ಕಾವಲುಗಾರರು ನರೆಗೂದಲಿನ ಮುದುಕಿಯಾದ ವಂದಿಯಾರ್ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದರು; ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ತೊಂದರೆಪಡಿಸಿ, 'ಅರಸನ ಬಳಿ ಬಾ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ವಂದಿಯಾರ್, "ಇನ್ನೂ ಪಾಂಡ್ಯನಿಂದ ತೊಂದರೆ ಇದೆಯೋ? ಮೊದಲು ನನಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೋದ ಆಳು ಏನು ಮಾಡಿದನೋ? ಇನ್ನು ಹೇಗೆ ಮುಗಿಯುವುದೋ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಂತು ದುಃಖಿಸಿದಳು.

ವಂದಿಯಾರ್ ದೇವ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳುವುದು

ಆಗ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೇ ಜೇನಾಗಿ ಬೆರೆಸಿ ಉಣಿಸಿದ ಪಿಟ್ಟನ್ನು ತಿಂದರುಳಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಅವರ ದಿವ್ಯಕೃಪೆಯಿಂದ ಶಿವಗಣದವರು ಆಕಾಶದಿಂದ ಬೆಳಕುಬೀರುವ ದೇವ ವಿಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇಳಿದುಬಂದು, "ತಾಯೇ! ಬಾ" ಎಂದು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವತೆಗಳ ಹೂಮಳೆಯೂ, ರಾಗಭರಿತ ಸಂಗೀತದ ನಾದವೂ, ವೇದಮಂತ್ರಗಳ ಧ್ವನಿಯೂ, ದೇವದುಂದುಭಿಗಳ ಮೊಳಗುವಿಕೆಯೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಸಂಶಯಗೊಂಡು ನಿಲ್ಲುವುದು

ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸುರಿದು ಮರೆಯಾದದ್ದನ್ನೂ, ಮುಚ್ಚಲು

ಒಡೆದ ಏರಿಯು ಉದ್ದವಾದ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿರುವುದನ್ನೂ, ತನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಬೆತ್ತದ ಏಟು ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನೂ, "ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಏಟು ಬಿತ್ತು! ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಏಟು ಬಿತ್ತು!" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನೂ, ಇತರರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಘಟನೆಯನ್ನೂ ಕಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಗೊಂಡು ನಿಂತನು.

ಭಗವಂತನು ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾಗಿ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುವುದು

ಆಗ ಮಣ್ಣನ್ನು ಒಡೆದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಸೈನಿಕರೂ ಇತರರೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಶರೀರವಾಣಿಯಾಗಿ, 'ನ್ಯಾಯತಪ್ಪದ ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ; ಅವು ಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ; ಆದಕಾರಣ ಆ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ನಮಗೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಭಕ್ತರಿಗೂ ವಾದವೂರನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೀಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಅರಿಯದೆ ನೀನು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿದೆ; ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನಾವು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುದುರೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟೆವು! ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ನರಿಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಓಡಿಹೋದವು. ಮರುದಿನವೂ ಅವನನ್ನು ನೀನು ದಂಡಿಸುವವರ ಬಳಿ ಬಿಟ್ಟು ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ; ಅದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ನಾವು ವೈಗೈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹವು ಉಕ್ಕಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವು! ವಂದಿಯ ಕೂಲಿಯಾಳಾಗಿ ಬಂದು ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಪುಟ್ಟನ್ನು (ಹಿಟ್ಟನ್ನು) ಇಸಿಕೊಂಡು ತಿಂದು ಬೆತ್ತದ ಏಟನ್ನೂ ತಿಂದೆವು! ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಸುರಿದು ಏರಿಯನ್ನು ಎತ್ತರ ಮಾಡಿದೆವು! ಆ ತಾಯಿಯ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅವಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆವು! ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ವಾದವೂರನಿಗಾಗಿಯೇ. ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಇಹಲೋಕದ ಸುಖವನ್ನೂ ಪರಲೋಕದ ಸುಖವನ್ನೂ ಹುಡುಕಿಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತಮನು; ಹೂಮಾಲೆ, ಗಂಧ ಮುಂತಾದ ಬಾಹ್ಯ ವ್ಯಾಮೋಹಗಳನ್ನೂ ಆಂತರಿಕ ವ್ಯಾಮೋಹಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟವನು. ಅವನನ್ನು ಅವನ ಇಷ್ಟದಂತೆಯೇ ನಡೆಯಲು ಬಿಟ್ಟು, ನೀನು ವೇದಗ್ರಂಥಗಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ನ್ಯಾಯವಂತ ರಾಜರಿಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಆಯುಷ್ಯ

ದಿನಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ ತುಂಬಿದ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ ಬಾಳುವೆಯಾಗು'' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ವಾದವೂರರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೋಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಈ ಆಕಾಶವಾಣಿಯು ಪಾಂಡ್ಯನ ಎರಡು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲೂ ತುಂಬಲು, ಅವನು ಭಯವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಆನಂದವೂ ಹೊಂದಿ, ''ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವಾದವೂರರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು'' ಎಂದು ಹಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ತಾನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೂಡಲ್ ನಾಯಕನ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲುಪಿ, ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ವಾದವೂರಡಿಗಳ್ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ''ಅಯ್ಯಾ! ಈ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಆಳಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಲು ಕಾರಣವಾಗುವ ನನ್ನ ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೇ ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದೆನು; ನೀವು ಅಡಿಯೇನನ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ - ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಇಹಪರಗಳೆರಡರ ಫಲಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಕ್ರೂರವಾದ ಜನ್ಮವೆಂಬ ರೋಗಕ್ಕೂ ಅಪರೂಪದ ಔಷಧಿಯಾದಿರಿ. ಅಡಿಯೇನು ದೇವರ ಉನ್ನತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಳುವವರಾಗಿರಿ'' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ತಿರುವಾದವೂರರು ಪಾಂಡ್ಯನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು

ಮಣ್ಣಿನ ಲೋಕದ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ತೊರೆದ ವಾದವೂರಡಿಗಳ್ ಅವರು ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, ''ದೊರೆಯೇ! ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಇಂದ್ರನಂತೆ ಏಕಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿರಿ! ನಿಮ್ಮ ದೇವರಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆಯೇ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮಾಡುವವರಾಗಿರಿ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬಾಳುವವರು ಪರಿಶುದ್ಧರೇ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಲೌಕಿಕ, ವೇದಮಾರ್ಗ ಎಂಬೆರಡನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಅದರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಶುದ್ಧಿ ಉಂಟಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಉಂಟಾಯಿತು; ಆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಮಾಯೆಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನದ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ದುಃಖವು ಬೆಂದು ಬೂದಿಯಾಯಿತು; ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಂಪೊருள் ಕರುಣೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನಾಗಿಸಿತು.

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪನಾದ ಆ ಪರಮಶಿವನೇ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ರಕ್ಷಿಸಿ, ಲಯಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರ ಎಂಬ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನು; ಜನನ ಮರಣಗಳ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಅಳಿಯಾತ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವವನು; ಉನ್ನತಿಗೆ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಈ ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಒಡೆಯನೇ, ಮಂದರ ಪರ್ವತ, ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತ, ಮೇರು ಪರ್ವತ, ಶ್ರೀಪರ್ವತ (ಶ್ರೀಶೈಲ), ಕಾಶಿ ಮುಂತಾದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಹ-ಪರ ಸುಖಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾ, ನಮ್ಮಂತಹವರ ಮನಸ್ಸು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗದಂತೆ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ತಿದ್ದುತ್ತಾ ವಿರಾಜಮಾನನಾಗಿರುವವನು. ಅವನೇ, ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ವ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ, ವೇದದ ಸತ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅವನೇ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಾಕಾಶವಾದ ಪೊನ್ನಂಬಲಮ್ ಎಂಬ ತಿಲ್ಲೈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ೧ ಅಡಿಯೇನಿಗೆ (ಈ ದಾಸನಿಗೆ) ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದಕಾರಣ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ ದಾಸನು ಹೋಗಲು ಸಮ್ಮತಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ವಾದವೂರರಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ

ತಮ್ಮ ಬಂಧನವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಪರಮಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವಾದವೂರರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಪಾಂಡ್ಯನು ಹೋದನು; ಆಗ ವಾದವೂರರು ಅರಸನನ್ನು ಕುರಿತು, "ನಿಲ್ಲು; ನಿಲ್ಲು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೂಗಿದರೆ ಕೇಳಿಸುವಷ್ಟು ದೂರದವರೆಗೆ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ತದನಂತರ, ಪಾಂಡ್ಯನು ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, "ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ತಾನು ಪಾದ

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ನಾಯಿನೇನ್ನೈ ನಲಮಲಿ ತಿಲ್ಲೈಯುಟ್, ಕೋಲಮಾರ್ದರು ಪೊದುವಿನಿಲ್ ವರುಗೆನ" (ತಿರುವಾಚಕಮ್ - ಕೀರ್ತ್ತಿತ್ ತಿರುವಗವಲ್) ಎಂದೂ, "ವಣ್ಣಪ್ ಪಣಿತ್ತೆನ್ನೈ ವಾವೆನ್ರ ವಾನ್‌ಕರುಣೈಚ್, ಚುಣ್ಣಪ್ಪೊನ್ ಣೀಟ್ರರ್ಕೇ ಸೆನ್ರೂದಾಯ್ ಕೋತ್ತುಂಬಿ" (ತಿರುವಾಚಕಮ್ - ತಿರುಕ್ಕೋತ್ತುಂಬಿ) ಎಂದೂ ಬರುವ ಸಾಲುಗಳು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಹೊಡೆಯಲು ಬೆತ್ತವನ್ನು ಚಾಚಿದಾಗ ಬೆನ್ನನ್ನು ನೀಡಿದ ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ಭಗವಂತನು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಎದ್ದು ಪವಿತ್ರ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು,

೧. ಗುರುತು ಮೂಡುವಂತೆ ಒಬ್ಬನು ಹೊಡೆದ ಕ್ರೂರವಾದ ಬಿಲ್ಲಿನ ಗಾಯವನ್ನೂ
ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನು ಹೂವಿನ ಹಾರದಂತೆ ಎಸೆದ ಕಲ್ಲನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ
ಕೀಳುಮಟ್ಟದವನಾದ ನಾನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಕೈಯಿಂದ ಹೊಡೆದ ಬೆತ್ತದ ಏಟನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳ
ಒಡೆಯನೇ! ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿತೇ? ನಿನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪವಿತ್ರ ದೇಹವು.
೨. ಸುವಾಸನೆಯುಕ್ತ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ದೇವರುಗಳೂ
ಏಳು ಲೋಕಗಳೂ, ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಅನೇಕ ಜೀವರಾಶಿಗಳೂ ನೀನೇ ಆಗಿದ್ದೀಯಾ?
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊತ್ತವನೇ! ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಏಟಿನ ಗಾಯವಾಯಿತು
ನಿನ್ನ ದಾಸನಾದ ನಾನೂ ಆ ಏಟನ್ನು ತಿಂದೆನು, ನಾನು ನಿನ್ನ ಪವಿತ್ರ ದೇಹವಾದೆನೋ?
೩. ಕಹಿಯಾದ ಔಷಧಿಯು ಸಿಹಿಯಾದ ರುಚಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ, ಕರ್ಮಗಳಿಗೂ
ಸುಳ್ಳಿಗೂ ಪಾತ್ರನಾಗಿ, ಮಣ್ಣು ತಿಂದು, ಕೀಳಾದ ನರಕವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸುವ ಕಠಿಣವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆಯಲು, ನಿನ್ನ ಜೋಡಿ ಪಾದಗಳಿಗೇ
ಸೇರಿಸುವ ಅರಿಯ ತಪಸ್ವಿ ಇವರು ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ ನಾನು ದಂಡಿಸಿದೆನಲ್ಲಾ.
೪. ಉಮೆಯನ್ನು ಅರ್ಧ ಶರೀರವಾಗುಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನೇ! ನನಗೆ ಈ ಜನ್ಮದ
ಲಾಭಗಳನ್ನೂ, ಪರಗತಿಯನ್ನೂ ದೃಢವಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡುವ
ನ್ಯಾಯದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯೇ ಅವತರಿಸಿದ
ವೇದಪಂಡಿತರನ್ನು ಅರಿಯದೆ ದ್ವೇಷಿಸಿ ನಾನು ದಂಡಿಸಿದೆನಲ್ಲಾ.
೫. ಮಾಯೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮರುಳಾಗಿ, ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳನ್ನು
ವಿಚಾರಿಸದೆ ದಂಡಿಸಿದೆನು; ಕಠಿಣವಾದ ನರಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಾನು
ನಾಶವಾಗದಂತೆ, ಇಂದು ಅವರ ಸತ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ
ತಾಯಿಯಾದೆ, ನಿನ್ನ ತಂಪಾದ ಕರುಣೆಗೆ ಒಂಟಿಯಾದ ನಾನು ಮಾಡುವ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವೇನು?

೧. ಒರುವನ್ - ಅರ್ಜುನ. ಒರು ತೊಂಡನ್ - ಶಾಕ್ಯ ನಾಯನಾರ್.

೨. ಕಡಿ - ಸುವಾಸನೆ. ಮಲರ್ಮಗನ್ - ಬ್ರಹ್ಮ. ಪಡಿ - ಲೋಕ. ವಡು - ಗಾಯದ ಕಲೆ.

೩. ಕೈಕ್ಕುಮ್ - ಕಹಿಯಾಗುವ. ವಿನ್ಯೆ - ಪಾಪಕರ್ಮ. ಕಲಮ್ - ಹಡಗು. ಪುಲ್ಯೆ - ಕೀಳುತನ. ಅರುಂದವರ್ - ಅರಿಯ ತಪಸ್ಸುಳ್ಳವರು. ಇವರ್ - ವಾದವೂರರ್.

೪. ಪರಮೇಟ್ಟಿ - ಭಗವಂತನೇ. ಊದಿಯಮ್ - ಲಾಭ. ವೇದಿಯರ್ - ವಾದವೂರರ್.

೫. ಮಾಯಾ - ಮಾಯೆ. ವಿರುತ್ತಿ - ಕೃತ್ಯ. ಮಾಳಾಂದು - ಮರುಳಾಗಿ. ವೀಯಾಮಲ್ - ಬೀಳದೆ. ತೇಟ್ರಿಯ - ತಿಳಿಗೊಳಿಸಿದ.

[1] ನಿನ್ನನ್ನು ಅರಿತವರು ವೇದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ ಉಣಿಸುವ
ಸಿಹಿಯಾದ ಅಮೃತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇವಳು ನೀಡಿದ ಹಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ರುಚಿಯಾದದ್ದೇ? ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ
ಒಡೆಯನೇ! ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ತೆರೆದು ಅಮೃತದಂತೆ ತಿಂದೆಯಲ್ಲವಾ;
ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ನಿನಗೆ ಇವಳೊಬ್ಬಳು ತಾಯಿಯಾಗಿ ಬಂದಳೋ?

[2] ಅಂದು ಸಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ನೀಡಿದ ಮಗನ ಮಾಂಸದ ಅಡುಗೆಯನ್ನೂ,
ಜಗಿದು ರುಚಿ ನೋಡಿದ ಬೇಡನು (ಕಣ್ಣಪ್ಪನು) ನೀಡಿದ ಮಾಂಸದಂತೆಯೇ,
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುದುಕಿ ನೀಡಿದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉಂಡು,
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಯುವವನಾದೆ; ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ!

[3] ನರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುದುರೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಡೆಸಿದರೂ, ಆಕಾಶವನ್ನೇ ಹೊರತು
ಬೇರೆ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸದ ನೀನು, ನಾನು ನೀಡಿದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿ, ವೇದಗಳಿಗೂ
ಅರಿಯಲಾಗದವನಾದ ನೀನು, ನನ್ನ ಪಾಶವನ್ನು அறுக்க ಬಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ದೇಹವನ್ನು
ತಿಳಿಯದೆ, ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿನ ಆಸೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಇದ್ದೆನಲ್ಲಾ.

[4] ಆಕಾಶವನ್ನು ಹೊರುವ ಹಕ್ಕಿಯಾಗಿ, ಮೃಗವಾಗಿ ತಿರುಗಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಹುಣ್ಣನ್ನು ಹೊರುವ ಉಪಾಯದ ಬಲವುಳ್ಳ ದೇವರುಗಳು (ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು),
ಮಣ್ಣು ಹೊರುವ ಆಳುಗಳಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೇ, ಹಾಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ
ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹೊರುವ ಮಾತನ್ನಾಡುವವಳ (ಉಮಾದೇವಿಯ) ಅರ್ಧಭಾಗನಾದವನ ಪಾದ ಮತ್ತು
ಮುಡಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲವೇ.

ಎಂದು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇವರು ಪ್ರಿಯರಾದವರು ಎಂದೂ, ಇವರನ್ನು ಪಡೆದರೆ ಇಹಲೋಕ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ಸುಖಗಳನ್ನೂ, ಮುಕ್ತಿಯ ಸುಖವನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದು ಸುಲಭವೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿ, ಅಂದಿನಿಂದ ಹಲವು ಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಪೂಜೆ, ಜಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅಂಬಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಬದಲಿಸಿ ಕುಣಿದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಭಕ್ತಿಯೂ, ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

1. ಊಟ್ಟುಮ್ - ಉಣಿಸುವ, ಕಳಿಸುವೈ - ಅತಿಶಯವಾದ ರುಚಿ, ಮನ್ನವನೇ - ಭಗವಂತನೇ, ಅನ್ನೈ - ತಾಯಿ.

2. ವೇಡನ್ - ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯನಾರ್. ಊನ್ - ಮಾಂಸ. ನರೈಯಾಟ್ಟಿ - ವಂದಿಯಾರ್.

3. ಅಂಬರಮ್ - ದಿಕ್ಕುಗಳೆಂಬ ಬಯಲು, ತರಿಯಾಯ್ - ಉಡದ ನೀನು. ಯಾನ್ - ಇಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜ. ಮಱೈಕ್ಕು - ವೇದಕ್ಕೆ.

4. ಪುಳ್ - ಹಂಸ. ವಿಲಂಗು - ಹಂದಿ. ಪುತ್ತೇಳಿರ್ - ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು. ಮಳ್ಳರ್ - ಆಳುಗಳು. ಪಣ್ ಸುಮಕ್ಕುಮ್ ಸೊಲ್ಲಿ - ಉಮಾದೇವಿ.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಗುವನ್ನು ಮತ್ತು ಶಿವಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ಈ ರೀತಿ ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಹಿಂದೆ ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈ ಪೆರುಮಾನ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಾದವೂರಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸೇರಿ ಒಡನೆಯೇ ಹಲವು ಬಗೆಯಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬರುವ ಫಲದಂತೆಯೂ, ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡ ಕಡಲು ಉಕ್ಕುವಂತೆಯೂ, ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಸಂಪತ್ತು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು, ಜಗನ್ನಾಥನ್ ಎಂಬ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು; ತರುವಾಯ ಆ ಮಗನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಅರಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು; ವಾದವೂರಡಿಗಳೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ಸಮತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದು, ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆಣವ, ಮಾಯೆ, ಕರ್ಮ ಎಂಬ ಮೂರು ಮಲಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಶಿವಾನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳ ನೆರಳನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ವಾದವೂರರ್ ತಿಲ್ಲೈಯನ್ನು ತಲುಪಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದ ವಾದವೂರಡಿಗಳು, ತಮ್ಮ ದೋಷರಹಿತವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಭಗವಂತನು ನೆಲೆಸಿರುವ ಹಲವು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತಾ, ಮೂರು ಸಾವಿರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಯಜ್ಞದ ಹೊಗೆಯು ಮೇಲೇರುತ್ತಿದ್ದ ತಿಲ್ಲೈ ಎಂಬ ಪ್ರಾಚೀನ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತಲುಪಿದರು; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೂ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಸತ್ಯವಾದ ಬೆಳಕು, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವಾಗಿ விளங்கும் ಶಿವಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರು; ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಶರೀರದ ಒಂದು ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಿವಕಾಮಿ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ನೋಡುವಂತೆ ಆನಂದ ತಾಂಡವವನ್ನು ಆಡುವ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಾಗಿರುವ ಕನಕ ಸಭೆಯನ್ನು ಕಂಡು, ಕಾಂತದಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಹೋದರು. ಅಂದು ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುರೈಯಲ್ಲಿ ಕುರುಂದ ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಆಟ್ಕೊಂಡ ಗುರುವಿನ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವೇ ಅಂಬಲದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ 'ಬಾ' ಎಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ನಟರಾಜ ಪೆರುಮಾನನ ಪವಿತ್ರ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಅಂಜಲಿ ಮಾಡಿದರು; ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂತಃಕರಣಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯ...

ಸ್ವರೂಪರಾದರು; ತಿಲ್ಲೈವನವೆಂಬ ಕಮಲದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಶಿವಾನಂದವೆಂಬ ಜೇನನ್ನು ದುಂಬಿಯಂತೆ ಹೀರಿ ಉಂಡರು; ತಿರುವಾಚಕವನ್ನು ಹಾಡಿ ಆನಂದ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದರು; ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿದರು; ಪೊನ್ನಂಬಲದಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುವ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೋಗಿ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರಿಯ ತಪಸ್ವಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ತಪೋವನವನ್ನು ತಲುಪಿದರು; ಅಲ್ಲಿ, ಕುರುಹು ಮತ್ತು ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಆನಂದ ನಟರಾಜನ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ (ತಿರುವೈಂದೆಳುತ್ತು) [1] ಎಂಬ ಕತ್ತಿಯನ್ನು [2] ಬೀಸಿ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮತ್ತು ಅಂತಃಕರಣಗಳೆಂಬ ಕಾಡನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡಿದು, ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಸನುಮಾಡಿ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿವನೆಂಬ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕಳೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಕೃಪೆಯೆಂಬ ನೀರನ್ನು ಹಾಯಿಸಿ, ಜ್ಞಾನವೇ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಶಿವಭೋಗವೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಉಣ್ಣುತ್ತಾ ನಿಂತರು.

> ಕುರುಹು ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ಅದ್ವಿತೀಯ ನಟರಾಜನ ಸ್ವರೂಪವಾದ
> ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆಂಬ ಕ್ರೂರ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬೀಸಿ
> ಇಂದ್ರಿಯ ಅಂತಃಕರಣಗಳೆಂಬ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ಬಿಸಾಡಿ ಮನಸ್ಸೆಂಬ
> ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಸನುಮಾಡಿ ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಿ
> ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಿವನೆಂಬ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಪಶುಬೋಧವೆಂಬ
> ಕಳೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀರು ಹರಿಯಲು
> ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಅದ್ವಿತೀಯ ಪರಮಾನಂದ
> ಅಮೃತವನ್ನು ಉಣ್ಣದೆ ಉಂಡು ನಿಂತರು.

ಆಗ ಆ ತಪೋವನದಲ್ಲಿ ವಾದವೂರಡಿಗಳ್ ಕೃಪಾಸಾಗರವೇ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆ ಬಿಳಿಯ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಅಲುಗಾಡದೆ ಶಿವಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಜಿಂಕೆಗಳ ಹಿಂಡು ಮತ್ತು ಹುಲಿಗಳ ಹಿಂಡು ಬಂದು ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಿಂತು ಒಂದೇ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು; ಹಸುಗಳು ಕರುವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವರನ್ನು

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಆಡುಮ್ ಪಡಿಗೇಣಲ್ ಲಂಬಲತ್ತಾನ್ ಐಯನೇ, ನಾಡುನ್ ತಿರು ವಡಿಯಿ ಲೇನಗರಮ್ - ಕೂಡುಮ್, ಮಗರಮ್ ಉದರಮ್ ವಳರ್ದೋಳ್ ಸಿಗರಮ್, ಪಗರುಮುಗಮ್ ವಾಮುಡಿಯಪ್ ಪಾರ್" ಎಂದು ಬರುವ ಉಣ್ಮೈ ವಿಳಕ್ಕವೆಣ್ಬಾ ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ಪಡೈಕ್ಕಲ ಮಾಗವುನ್ ನಾಮತ್ ತೆಳುತ್ತುಂಜೇ ನಾವಿற ಕೊಂಡೇನ್" ಎಂದು ಬರುವ ಅಪ್ಪರ್ ತೇವರದ ಸಾಲು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ನೆಕ್ಕುತ್ತವೆ; ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹರಿಯುವ ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪವನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಬಂದು ಕುಡಿಯುತ್ತವೆ.

ಮೂವಾಯಿರವರ್ ವಾದವೂರರನ್ನು ಬೌದ್ಧರೊಡನೆ ವಾದಿಸಲು ಕರೆಯುವುದು

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬೌದ್ಧರು ಲಂಕೆಯಿಂದ ಚಿದಂಬರವನ್ನು ತಲುಪಿ, ತಿಲ್ಲೈ ಮೂವಾಯಿರವರೊಡನೆ ಏಳು ದಿನಗಳ ಗಡುವು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿ ಶಪಥಗೈದು ವಾದ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಈ ಏಳು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಈ ಬೌದ್ಧರನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ತಿಲ್ಲೈ ಮೂವಾಯಿರವರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂತ್ತಪ್ಪೆರುಮಾನ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, "ನಮ್ಮ ತಿರುವಾದವೂರನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಾದ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಅರುಳಿ ಮರೆಯಾದನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಆ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ವಾದವೂರರು ಇರುವ ಕಾಡನ್ನು ತಲುಪಿ ವಾದ ಮಾಡಲು ಬರುವಂತೆ ಕರೆದರು. ಆಗ ಪೊನ್ನಂಬಲದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಪರಮಶಿವನ ಕೃಪೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ವಾದವೂರರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಆ ಮೂವಾಯಿರವರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಮನನೊಂದು ದುಃಖದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಪೊನ್ನಂಬಲದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಪರಮಶಿವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, "ಅವನನ್ನು ಹಿಂದೆ ತಿರುப்பெರುಂದುರೈಯಲ್ಲಿ ಕುರುಂದ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಆட்கೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ಅವನು ಇಂಪಾದ ಸಂಗೀತದೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿದ ತಮಿಳು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಮಣಿಯಂತೆ ಹಾಡುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ನಾವು ಅಂದು ಇಟ್ಟ ಹೆಸರು ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗನ್ ಎಂದಾಗಿದೆ; ಆ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ அவனை ಕರೆಯಿರಿ; ಅವನು ಬರುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಅರುಳಿದನು.

ವಾದವೂರರು ಬೌದ್ಧರ ವಾದ ಸಭೆಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ತಿಲ್ಲೈಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಹೋಗಿ ವಾದವೂರರನ್ನು ತಲುಪಿ, "ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗ! ಬಾ!" ಎಂದು ಕರೆದರು. ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆಗಳನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿದ ವಾದವೂರರು ಅದನ್ನು ಅರಿತು, "ಭಗವಂತನ ಅಪಾರ ಕರುಣೆ ಇದೇನೋ?" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆ ಮೂವಾಯಿರವರೊಡನೆಯೂ ಹೊರಟು ತಿಲ್ಲೈ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಪೊನ್ನಂಬಲದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ನಟರಾಜ ಪೆರುಮಾನನ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಚಿನ್ನದ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಗುಂಪು ನೆರೆದು ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾದರು.

ವಾದವೂರರ್ ಬುದ್ಧರೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸುವುದು

ಮೊದಲು ವಾದವೂರರ್, ೧ ಚೀವರ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬೌದ್ಧರನ್ನು ೨ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೂರಿಸಿ, "ನಿಮ್ಮ ದೇವರನ್ನೂ, ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ, ಆ ಗ್ರಂಥದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತವರು ಸೇರುವ ಗತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದರು. ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಕಾಣದ ಬೌದ್ಧರು, ಆ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ೩ ಉದ್ದೇಶ, ಲಕ್ಷಣ, ಶೋಧನೆ ಎಂಬ ಮೂರು ವಿಧಗಳಿಂದಲೂ ವಿವರಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ವಾದವೂರಡಿಗಳ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, "ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವೊಂದರಿಂದಲೇ ಅವರೇ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಖಂಡಿಸಿ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಹೇತುಗಳಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ, ನೀವು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ದೇವರು ಮುಂತಾದ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳೂ ಅನುಮಾನ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದಲೂ ನಿಲ್ಲುವಂತಹದ್ದಲ್ಲ" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು.

ರೂಪ, ವೇದನೆ, ಸಂಜ್ಞೆ, ಭಾವನೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ಪಂಚ ಸ್ಕಂಧಗಳು ನಾಶವಾಗುವುದೇ ಮೋಕ್ಷ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಆ ಬೌದ್ಧರು ಮಣಿವಾಸಗರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವೊಂದರಿಂದಲೇ ಗೆದ್ದೆವು ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು; ನಿಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್ ನಕ್ಕು, "ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರಿಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ವೇದಗಳಿಂದಲೂ, ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದಲೂ, ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ವಾಕ್ಕಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಹಾತೇಜಸ್ಸಿನ ಸ್ವರೂಪನು ನಮ್ಮ ಭಗವಂತ; ಅವನು, ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮದ ಸೇವೆಯೆಂಬ ಗುರುತಿನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವವರಿಗಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಂದ ಕಾಣುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಉಳ್ಳವನಲ್ಲ" ಎಂದರು.

---

೧. ಚೀವರ ವಸ್ತ್ರ - ಮತ್ತಿ ಮರದ ಚಿಗುರು ನೆನೆಸಿದ ಒಗರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ ವಸ್ತ್ರ; ಅಳಲೆಕಾಯಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ ವಸ್ತ್ರ ಎಂದರೂ ಹೌದು.

೨. ಇಲ್ಲಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೂರಿಸಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿರುವಾದವೂರಡಿಗಳ್ ಪುರಾಣವು, ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವಿಲ್ಲದ ಬೌದ್ಧರ ಮುಖವನ್ನು ವಾದವೂರರ್ ನೋಡಬಾರದೆಂದು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರದೆ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

೩. ಉದ್ದೇಶ - ಹೇಳುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೆಸರಿನ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದು; ಲಕ್ಷ್ಯ. ಲಕ್ಷಣ - ವಿಶೇಷ ಸ್ವಭಾವ: ಅದು ಅವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಅತಿವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಅಸಂಭವ ಎಂಬ ಮೂರು ದೋಷಗಳೂ ಇಲ್ಲದ தன்மை. ಶೋಧನೆ - ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣವು ಇರುವುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸುವುದು.

[೩, ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ಬೌದ್ಧರು, "ನಿಮ್ಮ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ, ತಿರುನೀರಿಗೂ (ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮಕ್ಕೂ) ಇರುವ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವೇನು? ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವಾದವೂರರ್, "ನಾವು ಈಗಲೇ ಅದನ್ನು ಭೇದವಿಲ್ಲದಂತೆ ವಿವರಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ; ನೀವು ಸೋತರೆ ನಿಮಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಏನು? ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದರು. ಬೌದ್ಧರು, "ನಮ್ಮನ್ನು ಗಾಣಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ರುಬ್ಬುವುದೇ ಶಿಕ್ಷೆ" ಎಂದು ತಾವೇ ಹೇಳಿದರು. ವಾದವೂರಡಿಗಳು, ಒಣಗಿದ ಗೋಮಯವನ್ನು (ಹಸುವಿನ ಸಗಣಿಯನ್ನು) ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅದು ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ಸುಟ್ಟು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು, "ನಮ್ಮ ಭಗವಂತನ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪವೂ, ಆ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪವಾದ ದಿವ್ಯದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಸಭಿಕರ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸಲು, ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿಯದ ಬೌದ್ಧರು ಮನಸ್ಸಿನ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ವಾದವೂರರ್ ಗೆದ್ದರು.

ಮೂಕ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವುದು

ಇಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರು ಸೋತ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವನೂ, ಆತ್ತಿ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೂ ಆದ ಚೋಳನು, ಕೂಗದ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಗಿಲೆಯಂತೆ ತಾನು ಹೆತ್ತ ಮೂಕ ಮಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಿಲ್ಲೈ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅವನು, "ಇದುವರೆಗೆ ಗೆದ್ದವರು ಸೋತವರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ; ಇಂದು ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳ ಮೂಕತನವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದವರೇ ವಿಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಬೌದ್ಧರು ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತಾಳಿ ಮಣಿ, ಮಂತ್ರ, ಔಷಧಿ ಎಂಬ ಈ ಮೂರನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಭಗವಾನ್ ಎಂದು ಹಲವು ಬಾರಿ ಭಾವಿಸಿ, ಮೂಕತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮೂಕತನವು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಚೋಳರಾಜನು ತನ್ನ ಮೂಕ ಮಗಳನ್ನು ವಾದವೂರಡಿಗಳ ಮುಂದೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೂರಿಸಿ, "ಅಡಿಗಳೇ! ಇವಳ ಮೂಕತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ವಾದವೂರಡಿಗಳು ಪೊನ್ನಂಬಲದಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವ ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿ, ಭಗವಂತನ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ

ಇರುವ ಕೀರ್ತಿಗಳನ್ನು [1] ಪ್ರಶ್ನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಕೇಳಲು, ರಾಜನ ಮಗಳು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮರುನುಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಮಾತನಾಡಿ ಮೂಕತನವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಂಡಳು [2]. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಚೋಳ ರಾಜನು, "ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಎಲ್ಲಾ ದೇವರಿಗೂ ದೇವನಾಗಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು; ನಂತರ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡಿದ ವಾದವೂರಡಿಗಳನ್ನೂ, ತಿಲ್ಲೈಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಬೌದ್ಧರನ್ನು, ಅವರು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ದಂಡಿಸಿದನು; ಪೊನ್ನಂಬಲದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಕೂತ್ತಪ್ಪೆರುಮಾನನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಶೈವನಾದನು.

ವಾದವೂರರ್ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವುದು

ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಬಂದ ವಾದವೂರಡಿಗಳು ಹಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಟರಾಜಪ್ಪೆರುಮಾನನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ದೋಷರಹಿತವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯಮಾಲೆಯಂತೆ ಬೆಳಗುವ ತಿರುವಾಸಗಮಾಲೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಹಲವು ದಿನಗಳು ಆರಾಧಿಸಿ, [3] ಅಂಬಲವಾಣನ ಪಾದದ ನೆರಳನ್ನು ಸೇರಿ ಶಿವಾನಂದ ಜ್ಯೋತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ನಿಂತರು.

ಪದ್ಯ — 114

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — 3105

---

1. ತಿರುವಾದವೂರರ್, ತಾವು ಕೇಳಿದವುಗಳನ್ನೂ, ಮೂಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೂ "ತಿರುಚ್ಚಾಳಲ್" ಎಂಬ ತಿರುಪ್ಪದಿಗವಾಗಿ ಹಾಡಿದರು; ಅದು, ಮೊದಲ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೂ, ನಂತರದ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳು ಉತ್ತರವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ.

2. ಚೋಳ ರಾಜನ ಮಗಳು ವಾದವೂರಡಿಗಳಿಂದ ಮೂಕತನವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಂಡಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದ ಈಳ ರಾಜನೂ ತನ್ನ ಮೂಕ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆತಂದು, ವಾದವೂರಡಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮೂಕತನವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅವರು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಈಳ ರಾಜನೂ ಅವನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಬೌದ್ಧರೂ ಶಿವವೇಷ ಧರಿಸಿ ಶೈವರಾದರು ಎಂದು ತಿರುವಾದವೂರಡಿಗಳ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

3. ನಂತರ, ಸೀಕಾಳಿ, ತಿರುವಾರೂರ್, ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈ, ತಿರುಕ್ಕಳುಕ್ಕುನ್ರಮ್ ಮುಂತಾದ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ತಿಲ್ಲೈಯನ್ನು ಸೇರಿ, ತಿರುಕ್ಕೋವೈಯಾರ್ ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

೬೨. ಪಾಂಡಿಯನ್ ಸುರಂತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್

ಪಾಂಡ್ಯ ವಂಶಸ್ಥರ ಆಳ್ವಿಕೆ

ಸಕನಾಥ ಪಾಂಡಿಯನ ನಂತರ ವೀರವಾಗು, ವಿಕ್ರಮ ವಾಗು, ಪರಾಕ್ರಮ ವಾಗು, ಸುರಭಿಮಾರನ್, ಕುಂಕುಮವಳುದಿ, ಕರ್ಪೂರ ಪಾಂಡಿಯನ್, ಕಾರುಣ್ಯ ವಳುದಿ, ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಪಾಂಡಿಯನ್, ಶತ್ರು ಸಾಧನ ಪಾಂಡಿಯನ್, ಕೂನ್ ಪಾಂಡಿಯನ್ ಎಂಬುವವರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡನ್ನು ಆಳುತ್ತಾ ಬಂದರು.

ಕೂನ್ ಪಾಂಡಿಯನ ವಿಶೇಷತೆ

ಇವರಲ್ಲಿ [೧] ಕೂನ್ ಪಾಂಡಿಯನ್ ತನ್ನ ಭುಜಬಲದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗಿದನು. ಅವನು, ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ನಾಡಿಗೆ ಅರಸನಾದ ಚೇರನನ್ನೂ, ಸೂರ್ಯಕುಲದವನಾದ ಚೋಳನನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ ಹೋರಾಡಿ ಸೋಲಿಸಿ ಚೇರ, ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು ಎಂಬ ಮೂರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಛತ್ರದಡಿ ಆಳುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಆಗ ಚೇರನು ಪಾಂಡಿಯನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕಂಡು ಆನೆಗಳನ್ನೂ, ಚಿನ್ನದ ರಾಶಿಗಳನ್ನೂ, ಮಣಿಗಳ ರಾಶಿಗಳನ್ನೂ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಲೆನಾಡನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. [೨] ಚೋಳರಾಜನೂ ತಾನು ಹೆತ್ತ ಮಗಳಾದ, ಹೆಣ್ಣಾನೆಯಂತಿರುವ - ಪ್ರಪಂಚದೆಲ್ಲೆಡೆ ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಶೈವಮಾಣಿಕ್ಯದ ದೀಪದಂತಿರುವ [೩] ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯವರನ್ನು

೧. ಈ ಕೂನ್ ಪಾಂಡಿಯನಿಗೆ "ನೆಡುಮಾರನ್" ಎಂಬುದು ಒಂದು ಹೆಸರು ಎಂಬುದೂ, ಇವನು ನೆಲ್ವೇಲಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದವನು ಎಂಬುದೂ, "ನಿರೈಕ್ಕೊಂಡ ಸಿಂದೈಯಾಲ್ ನೆಲ್ವೇಲಿ ವೆನ್ರ ನಿನ್ರಸೀರ್ ನೆಡುಮಾರನ್ ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕುಮ್ ಅಡಿಯೇನ್" ಎಂದು ಬರುವ ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ ತೊಗೈಯ ಸಾಲಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. (ನೆಲ್ವೇಲಿ - ಪುದುಕೋಟೆಯ ಬಳಿ ಇರುವ ಸ್ಥಳ) ಈ ಪಾಂಡಿಯನ್, 'ಮಾರವರ್ಮನ್ ಅರಿಕೇಸರಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೂ ಉಳ್ಳವನು; ಇವನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೪೦ - ೬೭೦ ರವರೆಗೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಿದವನು.

೨. ಈ ಚೋಳನು ಮಣಿ ಮುಡಿಚ್ ಚೋಳನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು, "ಮಣ್ಣೆಲಾಮ್ ನಿಗಳ ಮನ್ನನಾಯ್ ಮನ್ನುಮ್ ಮಣಿಮುಡಿಚ್ ಚೋಳನ್ರನ್ ಮಗಳಾಮ್, ಪಣ್ಣಿನೇರ್ ಮೊಳಿಯಾಳ್ ಪಾಂಡಿಮಾ ದೇವಿ" ಎಂದು ಬರುವ ಸಂಬಂಧರ್ ತೇವರದ ಸಾಲುಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

೩. ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯವರಿಗೆ 'ಮಾನಿ' ಎಂಬ ಒಂದು ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. "ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ ಕರಸಿ ವಳವರ್ಕೋನ್ ಪಾವೈ ವರಿವಳೈಕ್ ಕೈಮ್ಮಡ ಮಾನಿ" ಎಂಬುದು ಸಂಬಂಧರ್ ತೇವರದ ಸಾಲು.

೬೨. ಪಾಂಡ್ಯನ್ ಸುರಂತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ ೫೬೭

ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಅಗ್ನಿದೇವನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಸಮೃದ್ಧ ನಾಡನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯಾರ್‌ಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ, ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಗಳನ್ನೂ, ಸಖಿಯರನ್ನೂ, ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ನೀಡಿದನು; ತರುವಾಯ ಉತ್ತಮ ಗುಣವುಳ್ಳವರೂ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರೂ ಆದ [೧]ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ ಎಂಬುವವರನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ ಅವರೊಡನೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವುದು

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನ ಪಾಂಡ್ಯನು ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯೊಡನೆ ಮಧುರೈ ನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ ಅವರ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನೂ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ಸದಾಚಾರವನ್ನೂ ತೂಗಿ ನೋಡಿ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನು.

ಜೈನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು ನರಳುವುದು

ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕರ್ಮದ ಫಲವಾಗಿ ಪಾಂಡ್ಯನು ಬಲವಾದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಗೂನನ್ನು ಪಡೆದಂತೆ ಜೈನರ ಮಾತಿನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಜೈನನಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಶೈವ ಆಚಾರವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟನು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಅರ್ಹತ ಮತವಾದ ಜೈನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜೈನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಭಸ್ಮ ಧಾರಣೆಯ ಸಾಧನಾ ಮಾರ್ಗವಾದ ಶೈವ ಧರ್ಮವೂ, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವ ತಪಸ್ಸಿನ ಆಚಾರವೂ ಕುಗ್ಗಿ ವೇದ ಮಾರ್ಗವು ಮರೆಯಾಯಿತು. ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಕೂದಲು ಕೀಳಲ್ಪಟ್ಟ ತಲೆಯೂ, ಚಾಪೆಯ ಉಡುಪೂ, ಪಾಚಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಲ್ಲೂ, ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಮಂಡಲವೂ, ನವಿಲುಗರಿಯೂ, [೨]'ಅತ್ತಿ ನಾತ್ತಿ' ಎಂದು ನುಡಿಯುವ ನಾಲಿಗೆಯೂ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು

---

೧. ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ - ಇವರ ಊರು ಆಳುಡೈಯಾರ್ ಕೋವಿಲ್ ಬಳಿ ಇರುವ ಮಣಮೇರ್ಕುಡಿ ಆಗಿದೆ. (ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ - ಕುಲವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವರು.) ಇವರು ಸುಂದರರ್ ಅವರಿಂದ 'ಪೆರುನಂಬಿ' ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟವರು.

೨. ಅತ್ತಿ ನಾತ್ತಿ - ಇದು ಜೈನರ ಮೂಲ ಮಂತ್ರ. ಅತ್ತಿ - ಇರುವುದು: ಉಂಟು. ನಾತ್ತಿ - ಇಲ್ಲದಿರುವುದು: ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇರುವುದನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ.

ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದ ಸೊಂಟವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಕಾಂತಿಗುಂದಿದ ತವ್ವೈ (ಮೂದೇವಿ) ಆವರಿಸಿ ನೆಲೆಸಿದಂತೆ, ಜೈನ ಧರ್ಮವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಆವರಿಸಿ ನೆಲೆಸಿತು. ಅಪರೂಪದ ತಮಿಳು ದೊರೆಯಾದ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ನಿಂತು, ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯಾರೂ, ಮಹಾನ್ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರೂ ಎಂಬಿಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ನೀಡುವ ಭಸ್ಮವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಧರಿಸಿ, ಶಿವನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ನಿಂತರು.

ಶೈವವು ಬೆಳೆಯಲು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

ಒಂದು ದಿನ ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯಾರೂ ಮತ್ತು ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರೂ 'ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನಿಂದ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಜೈನವೆಂಬ ಕಳೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾರುವ ವೇದಮಾರ್ಗವೆಂಬ ಬೆಳೆಯು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲವರು ಯಾರು?' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಚಿಂತೆಗೊಂಡು, ಹೃದಯ ಕರಗಿ, ಕೂಡಲ್ ನಾಥನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ತಲುಪಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು, "ಕಣ್ಣುವರ್ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೇದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕರುಣಿಸಿದ ದೇವರೇ! ಕ್ರೂರ ಜೈನವೆಂಬ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ರಾಜನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳಿಗೆ ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರುಣಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದ ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು

ಆಗ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪವಿತ್ರ ವೇಷವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಚಿದಂಬರದಿಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಪಾಂಡ್ಯ ಮಹಾದೇವಿಯಾದ ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯಾರೂ, ಘನತೆವೆತ್ತ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು, "ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ! ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರಿ?" ಎಂದರು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, "ಚೋಳ ರಾಜನು ಆಳುವ ಕಾವೇರಿ ನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದೆನು" ಎಂದನು. ಅವರು, "ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹೊಸತು ಇದೆಯೇ? ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಶಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, "ಹೊಸತು ಇದೆ! ಇದೆ! ಚೋಳ ನಾಡಿನ ಸೀಕಾಳಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವೇದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ

ಕಾಂಡಮ್] 62. ಪಾಂಡಿಯನ್ ಸುರನ್ತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ 569

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಶಿವಪಾದ ಹೃದಯರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜೈನಮತವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಹಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ತೋಣಿಯಪ್ಪರ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯಾದ ಭಗವತಿಯೊಡನೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಭಗವಂತನ ತಿರುವರುಳಿನಿಂದ ಜಗತ್ತು ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಅವತರಿಸಿದನು. ಆ ಮಗನಿಗೆ ಮೂರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ತೋಣಿಪುರದ ಭಗವಂತನು ಉಮಾದೇವಿಯರೊಡನೆ ವೃಷಭ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಎದ್ದುಬಂದು ಉಮಾದೇವಿಯರ ಎದೆಹಾಲಿನೊಂದಿಗೆ ಶಿವಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿ ಕಲಸಿ ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟನು. ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅದನ್ನು ಇಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದು, ಅದರಿಂದ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಶಿವಾಗಮಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳ சார்பு ಗ್ರಂಥಗಳಾದ ಇತರ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಓದದೆಯೇ ಅರಿತು, ಶಿವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದರು;[೧] ನಮ್ಮ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕರುಣಿಸುವ ಭಗವಂತನ ಶಿವಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ 'ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್' ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ ಜ್ಞಾನವಾಣಿಯು ಅವರ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಳಗಲು, ಅವರು ವೇದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪರೂಪದ ತಮಿಳು ಹಾಡುಗಳಾಗಿ ಹೇಳಿಕರುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಿಪ್ಪೆ ತೆಗೆದ ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲನ್ನು காய்ச்சி ಮಾಡಿದ ಸಕ್ಕರೆಯ ಅಚ್ಚಿನಂತೆ, ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ವೇದಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆಗೇರುವಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಶಿವಪೆருமான் ನೆಲೆಸಿರುವ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಶಿವನ ಪರಿಮಳವು ಸೂಸುವಂತೆ ಸೆಂ-ತಮಿಳಿನ ಪದಿಗಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮುಡಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

"ಅವರು, ಉಮೆಯೊರು ಪಂಗನ್ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಚಿನ್ನದ ತಾಳ, ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ, ತಿರುಚ್ಚಿನ್ನಮ್, ಮುತ್ತಿನ ಚಪ್ಪರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಪಾಲೈಯನ್ನು ನೆಯ್ದಲ್ ನೆಲವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು; ತಿರುವೀಳಿಮಿಳಲೈಯಲ್ಲಿ ಪಡಿಕಾಸು ಪಡೆದರು; ತಿರುಮರೈಕ್ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ

---

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಶಿವನಡಿಯೇ ಶಿಂದಿಕ್ಕುನ್ ತಿರುಪ್ಪೆರುಗು ಶಿವಜ್ಞಾನಮ್, ಭವಮದನ್ನೈ ಯರಮಾಟ್ರುಮ್ ಪಾಂಗಿನಿಲ್ ಓಂಗಿಯಜ್ಞಾನಮ್, ಉವಮ್ಮೈಯಿಲಾಕ್ ಕಲೈ ಜ್ಞಾನಮ್ ಉಣರ್ವರಿಯ ಮೆಯ್ಜ್ಞಾನಮ್ ತವಮುದಲ್ವರ್ ಸಂಬಂಧರ್ ತಾಮುಣರ್ನ್ದಾರ್ ಅನ್ನಿಲೈಯಿಲ್" ಎಂದು ಬರುವ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದ ಪದ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ವೇದಗಳು ಪೂಜಿಸಿದ ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಹಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೊಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ತಿರುಪ್ಪದಿಗಂಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಆಳುಡೈಯ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ನಿಮ್ಮ ಪಾಂಡಿ ನಾಡಿಗೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸಲು ಬರುತ್ತಾರೆ'' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್‌ಗೆ ಓಲೆ ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯಾರ್ ಮತ್ತು ಪಾಂಡ್ಯನ ಕಣ್ಣಿನಂತಿದ್ದ ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಜೈನರೆಂಬ ಭೂತವನ್ನು ಓಡಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನ (ಪಾಂಡ್ಯನ) ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಪೂದಿ ಸಾಧನದಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಜ್ಞಾನಮಯವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಶಿವಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವರಾದರು; ಕೂಡಲೇ ಕಾಳಿ ನಾಡಿನ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಒಂದು ಬಿನ್ನಹದ ಓಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ನಂತರ, ರಾಣಿಯೂ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಯೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು.

ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ ಕಳುಹಿಸಿದ ಓಲೆಯನ್ನು ಕಾಣುವಿಕೆ

ವೇದ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರನ್ನು ತಿರುಮರೈಕ್ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಜೈನರ ಸುಳ್ಳು ಮಾರ್ಗವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ದಾಟಿದ ಪಾಂಡಿ ಮಹಾದೇವಿಯಾರ್ ಮತ್ತು ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ ನೀಡಿದ ಓಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಆ ಓಲೆಯಲ್ಲಿ, ''ಸೀಕಾಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಡಿಯೇನ್ ಕುಲಚ್ಚಿರೈ ಹೇಳುವ ಬಿನ್ನಹ: ದೇವರಿರ್, ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಬಂದು ಜೈನರೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ, ದಕ್ಷಿಣ ತಮಿಳು ನಾಡಾದ ಪಾಂಡಿ ನಾಡನ್ನು ವಿಭೂತಿಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಡಿಯೇನ್‌ಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು'' ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದ ಪಾಶುರವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು.೧

೧. ಇಲ್ಲಿ, 'ರಾಣಿಯೂ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಯೂ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ತಿರುಮರೈಕ್ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಪರಿವಾರದವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು, ಅವರು ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು' ಎಂದು ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಮ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುವುದು

ಕವುಣಿಯರ್ ಕುಲದ ನಾಯಕರಾದ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಆಗ ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಆಹಾ! ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ನೀವೋ ಸಣ್ಣ ಮಗು; ಸಮಣರೋ (ಜೈನರೋ) ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಂಜದವರು. ತಮ್ಮೊಡನೆ ಹಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಒಡನಾಡಿದ ನನಗೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಡುಕು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಮಿತಿಗೊಳಿಸಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದು; ನಿಮಗೆ ಈಗ [1]ದಿನಗಳೂ (ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ) ಗ್ರಹಗಳೂ ಬಲವಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಡೆದರು. ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, "ಸಮಣರು ಮಾಡಿದ ಕ್ರೂರವಾದ ತ್ತುಣ್ಬದಿಂದಲೂ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪಾರಾದ ಅಪ್ಪರ್ ಅವರೇ! ನಮ್ಮ ಪರಮಶಿವನ ದಿವ್ಯಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದವರು ಹೇಳುವಂತೆ ನೀವು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು ಏತಕ್ಕೆ? ನಕ್ಷತ್ರಗಳು, ಗ್ರಹಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಅಸುರರು, ಪಿಶಾಚಿಗಳು, ಭೂತಗಳು ಮುಂತಾದವೆಲ್ಲವೂ ಅಮ್ಮೆಯಪ್ಪರ (ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರ) ಆಜ್ಞೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನಡೆಯುವಂತಹವು. ನಮ್ಮೆಡೆಯನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ದೇವಾಲಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೆಲೆಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕೆಡುಕನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ [2]ಕೋಳರು ಪದಿಗಮ್ ಅನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು.

ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ಕೂಡರ್ಪದಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವುದು

ಮುರಸುಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಶಂಖವೂ ತಿರುಚ್ಚಿನ್ನವೂ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ಧ್ವನಿಸಲು, ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಚಾಮರಗಳು ಬೀಸಲು, ಮುತ್ತಿನ ಚಪ್ಪರದ ಕೆಳಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೇರಿ ಸಮಣರೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಎಳೆಯ ಸೂರ್ಯನೆಂದು ನೋಡಿದವರು ಹೇಳುವಂತೆ ತೆರಳಿ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿ ತೇವಾರ ತಿರುಪ್ಪದಿಗಮ್ ಅನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಂಡು, ಚೋಳ ನಾಡನ್ನು ದಾಟಿ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡನ್ನು ತಲುಪಿ, ಬಿಸಿಲು ತುಂಬಿದ ಪಾಲೆ ನೆಲವನ್ನೂ, ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲವನ್ನೂ, ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲವನ್ನೂ

---

1. ನಾಳ್ - ನಕ್ಷತ್ರ; ಇಲ್ಲಿ ಭರಣಿ, ಕಾರ್ತ್ತಿಗೈ, ತಿರುವಾತಿರೈ, ಆಯಿಲ್ಯಮ್, ಮಗಮ್, ಪೂರಮ್, ಚಿತ್ತಿರೈ, ಸ್ವಾತಿ, ವಿಶಾಗಮ್, ಕೇಟ್ಟೈ, ಪೂರಾಡಮ್, ಪೂರಟ್ಟಾದಿ ಎಂಬ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.

2. ಇದು "ವೇಯುರು ತೋಳಿಪಂಗನ್" ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಪದಿಗಮ್ ಆಗಿದೆ.

572 ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [3. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ದಾಟಿ, ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮೆಯನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಕೂಡಲಂಬತಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದರು.

ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ಸಾಗುವ ದೃಶ್ಯ

ಪುಣ್ಯವಾದ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಭಕ್ತರ ಗುಂಪಿನ ನಡುವೆ ಪುಗಲಿ ವೇಂದರ್ ಮುತ್ತಿನ ಚಪ್ಪರದ ಕೆಳಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಾಗುವ ದೃಶ್ಯವು, ಕ್ಷೀರಸಾಗರದ ನಡುವೆ ಹುಟ್ಟಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಪೂರ್ಣ ಬಿಳಿ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಶಿವಭಕ್ತರ ಗುಂಪು ಜಯಘೋಷದೊಂದಿಗೆ ಸಾಗುವಿಕೆ

ಸೀಕಾಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವ ಪರಿವಾರದವರಲ್ಲಿ ತಿರುಚ್ಚಿನ್ನಮ್ ಊದುವವರು, "ನಮ್ಮ ಪರಸಮಯ ಕೋಳರಿ ಬಂದನು; ಜೈನರೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ ನಾಶವಾಗಲು ಉದಯಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ ಸೂರ್ಯನು ಬಂದನು" ಎಂದು ಹಲವು ಬಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಸಾಗುವ ಜಯಘೋಷವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಜೈನರು ನೇರವಾಗಿ ಬಂದು, "ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಬಂದರೆ ಈ ವಿಜಯದ ಚಿಹ್ನೆ ಏತಕ್ಕೆ? ಅಹಂಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ? ನೀವು ಯಾವ ಧರ್ಮದವರನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದೀರಿ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ತಡೆದರು.[1]

'ವಾದಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಲು ಕೃಪೆ ತೋರು' ಎಂದು ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು

ಮದವೇರಿದ ಆನೆಯನ್ನು ಕಮಲದ ದಾರದಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಸೀಕಾಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಆ ಕೀಳು ಜನರ ತಡೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಮಧುರೈ ತಿರುನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಶಿವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎದೆಹಾಲಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿ ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಅಮ್ಮೆಯೊಡನೆ, ಬಿಳಿ ಆನೆಯ ಶಾಪವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ ಕರುಣಾಸಾಗರನಾದ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ಮೂರು ಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು, ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಶಿವಾನಂದದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಿಂತು, "ಯಮನನ್ನು ಒದ್ದ ಒಡೆಯನೇ! ಅಡಿಯೇನು ಜೈನರೊಡನೆ ವಾದ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡು" ಎಂದು ಅದನ್ನು

1. ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತಂಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳವು 'ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಪಾಳೈಯಮ್' ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಧುರೈಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿದೆ.

ಕುರಿತು ಹೇಳುವ 1 ತಿರುಪ್ಪದಿಗಮ್ ಹಾಡಿ, ಬೇಡಿಕೊಂಡು ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೊರಬಂದರು.

ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ವಾಗೀಶರ ಮಠದಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸುವುದು

ಆಗ ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದ 2 ವಾಗೀಶ ಮುನಿವರ್ ಎಂಬ ತಪಸ್ವಿ ಮುನಿವರೊಬ್ಬರು ಬಂದು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸುವಂತೆ ವಿನಂತಿಸಿ ಕರೆದರು. ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಹೋಗಿ ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ಹಗಲಿನ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಿರುವಮುದು (ಭೋಜನ) ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜೈನರು ಮಾಡಲಿರುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವನ್ನೂ, ತನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯ ದುಃಖವನ್ನೂ ನೋಡಲು ಸಹಿಸದವನಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ಶೈವದೊಡನೆ ದ್ವೇಷ ಹೊಂದಿದ್ದ ಜೈನರು ಮಾಡುವ ವಂಚನೆಯ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಾಗಿ ಒಗ್ಗೂಡಿ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಲು ಬಂದಂತೆ ಕತ್ತಲು ಬಂದು ಹರಡಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾಗಿ ಮೂಡಿದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಜೈನರ ಕೂದಲು ಕೀಳಲ್ಪಟ್ಟ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಯವಾಗಿ ಎದ್ದ ಗುಳ್ಳೆಗಳಂತೆ ಗೋಚರಿಸಿದವು.

ಜೈನರು ಸಂಬಂಧರು ತಂಗಿದ್ದ ಮಠಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಇಡುವುದು

ವೇದಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಶೈವ ಯುವ ಸಿಂಹವಾಗಿರುವ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ ಆಗಮನವನ್ನು ತಿಳಿದ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಜೈನರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ ಮಧುರೈಗೆ ಬಂದು, ಅಭಿಚಾರ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿ ದೇವರನ್ನು ಕರೆದು, "ನಮ್ಮ ಶತ್ರುವಿನ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ಬರುವೆಯಾಗ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ದಕ್ಷನ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಕೈಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಗ್ನಿದೇವರು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಒಪ್ಪದೆ ಹೆದರಿ ನಿಂತನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೈನರು ತಾವೇ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿರುವ ಮಠದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರು. ಅಗ್ನಿಯು ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಾ ಏಳುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಭಕ್ತರು ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಬಳಿ ಧಾವಿಸಿ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಳುಡೈಯ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ,

---

1. ಈ ಪದಿಗವು, "ಕಾಟ್ಟು ಮಾವದುರಿತ್ತು" ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಾಗಿದೆ.

2. ಇವರು ಒಬ್ಬ ಶಿವಯೋಗಿ; ತ್ರಿಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಸುಂದರೇಶ್ವರರನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವ ಭಕ್ತರು. ಇವರನ್ನು, "ಜ್ಞಾನಾಮೃತಮ್" ಎಂಬ ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಮಹನೀಯರು ಎಂದೂ ಹೇಳುವರು.

"ಸಮಣರ ಸುಳ್ಳು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೋಗಿ ಹಿಡಿಯಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಮೇಲೆ ತಮಿಳು ವೇದದ ಪದಿಗವನ್ನು[೧] ಹಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಜ್ವರವು ಆವರಿಸುವುದು

ಕೂಡಲೇ ಆ ಬೆಂಕಿಯು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ತಲುಪಿ ವೆಪ್ಪು ರೋಗವಾಗಿ (ಜ್ವರವಾಗಿ) ಆವರಿಸಿತು. ಅದರಿಂದ, ಅವನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಹಲವು ಆಭರಣಗಳೂ ಸುಟ್ಟು ಪುಡಿಯಾದವು; ಚಂದನವೂ, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಮಿಶ್ರಣವೂ, ಹಾರವೂ ಕருக◌ಿ ಹೋದವು; ಮಲಗಿರುವ ಹಾಸಿಗೆಯೂ ಒಣಗಿದ ಎಲೆಯಂತಾಯಿತು. ಆ ಪಾಂಡ್ಯನು ಒದ್ದಾಡಿದನು. ಪಾಂಡ್ಯನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯಾರೂ ಮತ್ತು ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರೂ ಮನಗುಂದಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು; ಆ ಔಷಧಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮಂತ್ರಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಉಷ್ಣವು (ಜ್ವರವು) ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಆ ಜ್ವರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ; ನಂತರ ಸಮಣರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಬಿಟ್ಟರು; ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಪಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಔಷಧಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡಿದರೂ ಆ ರೋಗವು ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಕಾರಣ ತುಂಬಾ ಚಿಂತಿತರಾಗಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿಯೂ ಕಳೆಯಿತು. ಸೂರ್ಯನು, ತನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಚೋಳನ ಅಳಿಯನಾದ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹಿಡಿದ ಜ್ವರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಕರಿಯ ಕತ್ತಲೆಯ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುவிட்டு ಅಂಗೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ಮೂಡಣ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು.

ದೇವಿಯಾರೂ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅರಸನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು

ಆಗ ಶೈವವೆಂಬ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಬೇಲಿಯಾಗಿ விளங்கிய ಶೈವ ಮಣಿಗಳಾದ ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯಾರೂ ಮತ್ತು ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರೂ ಅರಸನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಯಮನ ಪಾಶವನ್ನೂ ಸುಡುವ ಈ ಕ್ರೂರವಾದ ಜ್ವರವು, ಸೀಕಾಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ತೀರದು" ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಣರ ಒಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲದ ಪಾಂಡ್ಯ...

೧. ಈ ಪದಿಗವು, "ಸೆಯ್ಯ ನೇತಿರು ವಾಲವಾಯ್ .... ಅಮಣರ್ಕ್ಕೊಳು ವುಂಜುಡರ್ ಪೈಯವೇ ಸೆಂಡ್ರು ಪಾಂಡಿಯರ್ ಕಾಗವೇ" ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುವ ತಿರುಪ್ಪಾಟನ್ನು ಮೊದಲಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ತಿರುಪ್ಪದಿಗವಾಗಿದೆ.

ಡಿಯನ್, "ಈಗ ನೀವು ಹೇಳುವ ಶೈವರು [1] ತಿರುನೀರು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವುದು ತಕ್ಕುದೇ?" ಎಂದನು. ಅವರು ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ವಂದಿಸಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಿಂದ ತಾವು ರೋಗದಿಂದ ಗುಣಮುಖರಾಗಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಖಚಿತವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತರುವುದು ಯಾವುದು ಇದೆ?" ಎಂದರು. ಪಾಂಡ್ಯನು, "ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಿರಿ" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ನಗರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ಕರೆತರುವುದು

ಮನ್ನವನ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಪಾರ ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್, ಮದುರೈ ತಿರುನಗರವನ್ನು ಹಬ್ಬದ ಕಳೆಯಿಂದ ಮಂಗಳಕರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಂದವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ತಿರುಮಠವನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ತಲುಪಿದರು; ಆ ದಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟು ಕಿವಿಯಿಂದ ಕುಡಿದ ತುಂಬಿದ [2] ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ಇಂದು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕುಡಿದು ಕಣ್ಣು ಪಡೆದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಆಗ ಸೀಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ದುಷ್ಟ ಜೈನರ ಸಂಚನ್ನು ಗೆದ್ದ ಚಿಂತನೆಯುಳ್ಳವರೇ! ಎದ್ದೇಳಿರಿ" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ ಎದ್ದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತರು. ಪಾಂಡಿಮಾದೇವಿಯಾರೂ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ಉಂಡ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ಕ್ಷೇಮವಾಗಿದ್ದೀರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದವರಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಕೇಡು ಯಾವುದಿದೆ?" [3] ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಂತರ, "ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ತಿರುವರುಳಿನಿಂದ ಜೈನರು ಅಳಿಯಲೂ, ಪಾಂಡಿನಾಡು ತಿರುನೀರಿನಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲೂ ಕಾರಣವಾಗಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ದೇಹದಲ್ಲಿ

1. ಜೈನ ಧರ್ಮದವರು ಶಿವ ವೇಷಧಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವಂತಾದರೆ, 'ಕಂಡು ಮುಟ್ಟು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶೈವದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುವಂತಾದರೆ, 'ಕೇಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ಜ್ಞಾನತ್ತಿನ್ ತಿರುವುರುವೈ ನಾನ್ಮರೈಯಿನ್ ತನಿತ್ ತುಣೈಯೈ, ವಾನತ್ತಿನ್ ಮಿಸೈಯನ್ರಿ ಮಣ್ಣಿಲ್ವಳರ್ ಮದಿಕ್ಕೊಳುಂದೈತ್, ತೇನಕ್ಕ ಮಲರ್ಕ್ಕೊನ್ರೈಚ್ ಸೆಂಜಡೈಯಾರ್ ಸೀರ್ತೊಡುಕ್ಕುಮ್, ಕಾನತ್ತಿನ್ ಎಳುಪಿರಪ್ಪೈಕ್ ಕಣ್ಗಳಿಪ್ಪಕ್ ಕಂಡಾರ್ಗಳ್" ಎಂದು ಬರುವ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದ ಪದ್ಯವು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

3. ಇಲ್ಲಿ, "ಸೆನ್ರಕಾ ಲತ್ತಿನ್ ಪಳುದಿಲಾತ್ ತಿರಮುಮ್ ಇನಿಯೆದಿರ್ ಕಾಲತ್ತಿನ್ ಸಿರಪ್ಪುಮ್, ಇನ್ರೆಳುನ್ ತರುಳಪ್ ಪೆಟ್ರಪೇ ರಿದನಾಲ್ ಎಟ್ರೈಕ್

"ಜ್ವರದ ರೋಗವು ಬಂದು ಸೇರಿದೆ; ಅದನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮತ್ತೆ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. "ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ" ಎಂದು ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಹೇಳಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ತನ್ನ ಅಳಿಯನ ರೋಗವನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸಲು ಯೋಚಿಸಿ ಹೋಗುವ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಮುತ್ತಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಏರಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗುವವರಾದರು. ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಧೂಪ, ಮಂಗಳ ದೀಪ, ಪೂರ್ಣ ಕುಂಭ, ಧ್ವಜಗಳು, ಸುಣ್ಣದ ಪುಡಿಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳು ತುಂಬಿರಲು, ತಿರುಚ್ಚಿನ್ನಗಳ (ವಾದ್ಯಗಳ) ಧ್ವನಿಯೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯನು ಕೇಳಿ ಸವಿಯಲು, ಜೈನರೆಂಬ ಆನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹದಂತಿರುವ ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಪಾಂಡ್ಯನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು; ಅಲ್ಲಿ ಅರಸನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ ರತ್ನದ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು. ಆಗ ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವರ ದಿವ್ಯ ಕೃಪಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ (ಚೇತರಿಕೆ) ಪಡೆದು, ಕೊಳದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಂತ್ತಾವರೆ ಹೂವಿನಂತೆ ಮುಖದ ಅರಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ ರೋಗವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಅಡಿಯೇನನ್ನು (ದಾಸನನ್ನು) ಆಳಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಜೈನರು ಅರಸನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಜೈನರು ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುದಿದು, "ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಲ್ಲಭನಾದ ಪಾಂಡ್ಯನೇ! ನಿನ್ನ ಬಲಭಾಗದ ರೋಗವನ್ನು ಇವರೂ, ಎಡಭಾಗದ ರೋಗವನ್ನು ನಾವೂ ತೀರಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವೆಯಾಗ" ಎಂದರು. ಅರಸನು, "ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನವೇ, ಜೈನರು ಅರಹಂತ ದೇವನನ್ನು ನೆನೆದು ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ನವಿಲುಗರಿಯಿಂದ ಸವರಿದರು; ಕಮಂಡಲದ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದು ಚಿಮುಕಿಸಿದರು; ಅದರಿಂದ ಆ ರೋಗವು, ತುಪ್ಪ ಸುರಿದ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎದ್ದಿತು. ಜೈನರು ಅತಿಯಾದ ಅಭಿಮಾನ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು, ಗರ್ವ ನಾಶವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನಾದರು.

"...ದಿವ್ಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾದೆವು, ಒಳಿತಿಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ನಾಡು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ತಮಿಳು ಅರಸನು ಉದ್ಧಾರವಾಗಿ, ಜಯವನ್ನು ತರುವ ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮದ (ತಿರುನೀರಿನ) ಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಪಡೆದೆವು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಬರುವ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದ ಪದ್ಯವು ಚಿಂತಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ಪಾಂಡ್ಯನ ರೋಗವನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸುವುದು

ಆಗ ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಪಾಂಡ್ಯನ ರೋಗವನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಿರುನೀಟ್ರು (ಭಸ್ಮದ) ಚೀಲದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಜೈನರು "ಇದು ಮಾಯಾ ಭಸ್ಮ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಡೆದರು. ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, "ಕೂಡಲ್ ಪೆರುಮಾನಿನ (ಶಿವನ) ಪವಿತ್ರ ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೂದಿಯನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪಾಂಡ್ಯನ ಸೇವಕರು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕವುಣಿಯರ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಸಿಕೊಂಡು, "ಔಷಧವೂ, ಮಂತ್ರವೂ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲವೂ ವೇದದಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದೂ, ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡುವುದೂ, ಭೋಗವಾಗಿರುವುದೂ, ವಸ್ತುವಾಗಿರುವುದೂ ತಿರುವಾಲವಾಯಾನ್ (ಶಿವನ) ತಿರುನೀರು (ಭಸ್ಮವೇ)" ಎಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ತಿರುನೀಟ್ರು ತಿರುಪ್ಪದಿಗವನ್ನು ಪಠಿಸಿ, ಪಾಂಡ್ಯನ ದೇಹದ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಸವರಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಕ್ರೂರವಾದ ಜ್ವರವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸಿದ ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳವರ (ಮುನಿಗಳ) ಕೋಪದಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಶಮನವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ, ಅರಸನ ಬಲಭಾಗವು ಪನ್ನೀರು ಬೆರೆಸಿದ ಗಂಧವನ್ನು ತೇದು ಬಳಿದಂತೆ ತಂಪಾಯಿತು.

ಕೂನ್ ಪಾಂಡ್ಯನು ಸೌಂದರ್ಯ ಪಾಂಡ್ಯನಾಗಿ ಶೈವನಾಗುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಜೈನರ ಕೈತಾಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಜ್ವರದಿಂದ ದುಃಖವು ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದೂ, ಕವುಣಿಯರ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತವು ತಾಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಜ್ವರವು ನೀಗಿ ಆನಂದವು ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದೂ, ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳೂ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಮನಾದಂತೆ விளங்கின.[2]

ಸುರಿಯುವ ತಂಪಾದ ಮಕರಂದವುಳ್ಳ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪೂಳಿಯರ್ ರಾಜನಿಗೆ,
ಕೀಳು ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರ ಕೈತಾಗಲು ಬೆಂಕಿಯಿಡುವ ಜ್ವರದಿಂದ
ಉಂಟಾದ ದುಃಖವೂ, ಕವುಣಿಯರ್ ಕೈತಾಗಲು ಜ್ವರ ತೀರಿ
ಉಂಟಾದ ಆನಂದವೂ, ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳು ಸಮನಾದಂತೆ ಇದ್ದವು.

---

1. ಇದು, 'ಮಂದಿರಮಾವದು ನೀರು' ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುವ ಪದಿಗ.

2. ಇಲ್ಲಿ, "ರಾಜನು ಹೇಳುವನು, ಇದೇನು! ಅಂದಾಜಿಸಿದ ಈ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಬಿಸಿಯಾದ ನರಕವು ಒಂದು ಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ; ಮೋಕ್ಷದ ಆನಂದವು ಒಂದು ಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ; ದಟ್ಟವಾದ ವಿಷವು ಒಂದು ಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ; ರುಚಿಯಾದ ಅಮೃತವು ಒಂದು ಭಾಗವಾಗುತ್ತದೆ; ನನ್ನ ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಬರುವ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದ ಪದ್ಯವು ಸ್ಮರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಾಳಿಯರ್ ಪೆರುಮಾನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯಾ! ಈ ಉಷ್ಣರೋಗವು ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು! ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು! ಜೈನರ ಸಹವಾಸದಿಂದಾದ ದೋಷದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಅಡಿಯೇನ್ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಎಡಭಾಗದ ರೋಗವನ್ನೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ನಿವಾರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಳುಡೈಯ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಭಗವಂತನ ಬಿಳಿಯ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಅಂಗೈಯಿಂದ ಸವರಿದೊಡನೆಯೇ, ಮೊದಲೇ ಇದ್ದ ಬೆನ್ನುಗೂನಿನೊಂದಿಗೆ ಉಷ್ಣರೋಗವೂ ನೀಗಿ ಮೀನಿನ ಧ್ವಜವುಳ್ಳವನು ದೋಷರಹಿತವಾದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದನು. ಪಾಂಡ್ಯರ ಪೆರುಮಾನ್, ಗೂನು ನಿವಾರಣೆಯಾದ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ೧ 'ಸೌಂದರ್ಯ ಪಾಂಡ್ಯನ್' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದನು; ಕವುಣಿಯರ್ ಕೋನ್ ೨ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಲೂ, ದಿವ್ಯವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ, ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶವಾಗಿ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಜೈನರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಳೆಯ ವೇದಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಪುನೀತನಾದನು.

ಅಂತಹದೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಸೌಂದರ್ಯ
ಪಾಂಡ್ಯನೆಂದಾಗಿ ಆ
ದಕ್ಷಿಣದವರ ದೊರೆ ಕವುಣಿಯರ ದೊರೆಯ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ತಿಳಿಹೇಳುವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ
ಹೊನ್ನಿನಡಿಗಳಿಗೆರಗಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಉಪದೇಶದ
ಭಾಗ್ಯವನ್ನೈದಿದ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ವಂಚನೆ
ತುಂಬಿದ ಜೈನರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಪ್ರಾಚೀನ ವೇದ
ಮಾರ್ಗವನ್ನೈದಿ ಶುದ್ಧನಾದನು.

ಪದ್ಯ-೬೮
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-೩೧೭೩

೧. ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ 'ಸುಂದರ ಮಾರನ್' ಎಂಬ ಒಂದು ಹೆಸರೂ ಇದೆ.

೨. ಇಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಯನ ದೀಕ್ಷೆಯಾಗಿಯೂ, ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶ ದೀಕ್ಷೆಯಾಗಿಯೂ, ದಿವ್ಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಾಚಕ ದೀಕ್ಷೆಯಾಗಿಯೂ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

೬೩. ಸಮಣರನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೇರಿಸಿದ ಪಟಲ

ಶೈವಮಣಿಗಳು ಜೈನರ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಬೇಡುವುದು

ಸೌಂದರ್ಯ ಪಾಂಡ್ಯನ ದೇವಿಯಾದ ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯಾರೂ, ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರೂ ಸೀಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ನಮ್ಮ ರಾಜನ ಉಷ್ಣರೋಗವನ್ನೂ, ದೇಹದ ಬಾಗುವಿಕೆಯನ್ನೂ, ಪಾಶವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಕರುಣಿಸಿದಿರಿ! ಇನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುವ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಡಬೇಕು; ಈ ಪಾಂಡ್ಯನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜೈನರ ಕಾಡು ಮುಚ್ಚಿ ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ; ಅದನ್ನು ಈಗಲೇ ಕಡಿದು ನಾಶಪಡಿಸಿ ಕರುಣಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ವಾದಮಾಡಲು ಭಗವಂತನ ತಿರುವುಳವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು

ಆಗ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್, "ತಿರುವಾಲವಾಯುಡೈಯಾರ್ ಅವರ ತಿರುವುಳದ ಇಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಾಂಡಿಮಾದೇವಿಯಾರೊಡನೆಯೂ ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರೊಡನೆಯೂ ಹೊರಟು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿ, ಪೊಟ್ರಾಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿಯಾರನ್ನು ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳನ್ನು ತಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ದೇಹವನ್ನು ದಂಡಿಸಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ವಂಚನೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಪೈಶಾಚಿಕ ಗುಣವುಳ್ಳವರೂ, ಇಹ-ಪರಗಳ ಫಲಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವರೂ, ವೇದಗಳನ್ನೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನೂ, ನಿಂದಿಸುವ ದುಷ್ಟರೂ ಆದ ಜೈನರನ್ನು ದಂಡಿಸಲು ತಿರುವುಳ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಬೇಡಿದರು.

ದೇಹವನ್ನೇ ದಂಡಿಸಿ, ದಿನನಿತ್ಯವೂ ವಂಚನೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ವ್ರತಮಾಡುವ
ಪೈಶಾಚಿಕರನ್ನು, ಇಹದೊಡನೆ ಪರದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರನ್ನು,
ನೀನು ಅರುಹಿದ ವೇದ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ನಿಂದೆ ಮಾಡುವ
ದುಷ್ಟರನ್ನು ದಂಡಿಸಲು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವಾಗಲಿ ಎಂದರು.

ಆಗ ಸೋಮಸುಂದರ ಕಡವುಳ್ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಶರೀರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ, "ಭಕ್ತರೇ! ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದದ್ದೇ ನಮಗೂ ಬೇಕಾದ ಸಮ್ಮತಿ; ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವೇ ಗೆಲ್ಲಲು ತಕ್ಕವರು; ಜೈನರು ಸೋಲಲು ತಕ್ಕವರು; ಆದಕಾರಣ, ನೀವು ಪಾಂಡ್ಯನ ಸಭೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಜೈನರೊಡನೆ

ವಾದ ಮಾಡಿರಿ; ಅವರು ಸೋತು ಶೂಲಕ್ಕೇರಿ ಸಾಯುವರು" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ತದನಂತರ, ಪಾಂಡಿಮಾದೇವಿಯಾರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿದರು.

ಜೈನರ ಕಾಡನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಪಾಂಡ್ಯನ ಸಮ್ಮತಿ

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪಾಂಡಿಮಾದೇವಿಯಾರೂ, ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರೂ ಆಳುಡೈಯಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, "ಜೈನರನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ತಕ್ಕ ದಾರಿ ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು; ನಂತರ ಕಾಳಿಯ ಮಹಾನುಭಾವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, "ನ್ಯಾಯದಂಡವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅರಸನೇ! ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಜೈನರ ಕಾಡುಗಳೇ ತುಂಬಿವೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಶೈವದ ಬೆಳೆ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅರಸನೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, "ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಅನುಮತಿಸಿದನು. ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನೂ ನೆನೆದು, "ಪಾಂಡಿನಾಡು ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ತಕ್ಕ ಕಾಲ ಇದೇ" ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು.

ಜೈನರನ್ನು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಹೇಳುವುದು

ಆಗ ಜೈನರನ್ನು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಸುತ್ತುವರಿದು, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳು ಸಿಡಿಯುವಂತೆ ನೋಡಿ, "ಪಾಂಡ್ಯನ ಜ್ವರವನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ತೊದಲು ನುಡಿಯನ್ನಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಸೋತಿದ್ದೀರಿ! ಅದರ ಮೂಲಕ ಅರ್ಹತ ದೇವರ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಘೋರವಾದ ಅಪವಾದವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದ್ದೀರಿ! ಪಾಂಡ್ಯನು ಬೂದಿಯನ್ನು ಬಳಿಯುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಹಾವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಶಿವನೇ ದೇವರೆಂದು ನಂಬಿ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಕೈಬಿಟ್ಟನು! ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ಆಧಾರ ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕಟುವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೂ ಜೈನರು ಆಳುಡೈಯ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರೊಡನೆ ವಾದ ಮಾಡಲು ಎದ್ದರು.

ಹೆಂಡತಿಯರು ತಾವು ಕಂಡ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸನ್ನು ಹೇಳಿ ತಡೆಯುವುದು

ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯರು, "ನೀವು ಪಡೆದ ಗೆಲುವು ಸಾಕು; ಹೋಗಬೇಡಿ" ಎಂದು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿ

ದರು. "ಇದು ನಿಮಗೆ ವಿಜಯವನ್ನು ತರುವ ಕಾಲವಲ್ಲ; ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನಾವು ದುಃಖದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತಹ ಕ್ರೂರವಾದ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡೆವು; ಅದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ: ನಮ್ಮ [1]ಪಾಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಜಟೆಯೂ, ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಜಿಹುಲ್ಲೂ, ಬೂದಿ ಬಳಿದ ದೇಹವೂ, ಶೂಲಾಯುಧವೂ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮದ ಉಡುಪನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ ಕೆಲವರು [2] ಬಂದು ಬಂದು ತಿರುಗಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡೆವು; ಕನ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಅನ್ನೈಯರೂ, ಮದುವೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಪತಿಯು ಇರುವಾಗಲೇ ಸನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಆರ್ಯಾಂಗನೆಯರೂ, ವಿಧವೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಸನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಅಕ್ಕುಕೈಯರೂ ವಾಸಿಸುವ ತಪಸ್ಸಿನ ಪಳ್ಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದು ಆನೆಯು ಬಂದು ನಾಶಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡೆವು; ಕ್ಷೌರ ಮಾಡಿದ ತಲೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಹೊಸೆದ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಕಮಂಡಲವನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕೈಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಕೌಪೀನ ಕಟ್ಟಿದ ಕೋಲನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತವರಾಗಿ, ಶಿವನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವ ನಾಲಿಗೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಇರುವ ಹಲವರು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ತಿರುಗಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡೆವು; ತೀವ್ರ ಕೋಪಗೊಂಡ ಒಂದು ಆನೆಯ ಮರಿಯು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಅಡಿಗಳ್ಮಾರ್ ಗುಂಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತುವರಿದು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅರಳಿದ ಹೂಗೊಂಚಲುಗಳು ಅಲೆಯುವಂತೆಯೂ, ದುಂಬಿಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ ತೊಲಗುವಂತೆಯೂ ಹಾರಿ ಅಶೋಕ ಮರವನ್ನು ಬೇರಿನ ಸಮೇತ ಕೀಳುವುದನ್ನೂ ಕಂಡೆವು; ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಮೂವೆಲೆಯ ಶೂಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಳುವಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಏರಲು, ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನಾವು ಎದೆಗೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಕೂದಲು ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಅಶ್ರು ಪ್ರಲಾಪಿಸುವಂತೆಯೂ ಕನಸು ಕಂಡೆವು; ಮಹಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಇಂದ್ರಜಾಲವೂ, ಮೋಹನ, ಆಕರ್ಷಣ, ವಶೀಕರಣ, ಅದೃಶ್ಯ, ಅಂಜನ, ಸ್ತಂಭನ, ವಾದ ಮುಂತಾದ ಕಲೆಗಳೂ ಈಗ ಬಂದು ಒಂದೂ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಅವು ಕಳ್ಳರಿಂದ ದೋಚಲ್ಪಟ್ಟವೋ? ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸುಟ್ಟುಹೋದವೋ? ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟವೋ? ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಯೋ? ಹೇಳಿರಿ.

"ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಯಾಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಡಿಗಳ್ಮಾರ್ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಆನೆಯನ್ನೂ, ಹಾವನ್ನೂ, ಹಸುವನ್ನೂ

---

1. ಪಾಳಿ - ಜೈನ ಮುನಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ. ಪಳ್ಳಿ - ಅರ್ಹತನ ದೇವಾಲಯ; ತಪಸ್ಸಿನ ಶಾಲೆಯೂ ಹೌದು.

2. ಇವರು ಪಾಶುಪತ ಶೈವ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ತಪಸ್ವಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಯೂ ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟ ಪಾಡನ್ನೂ ಬಲ್ಲಿರಿ! ನೀವು ಪಾಂಡ್ಯನ ಉಷ್ಣ ರೋಗವನ್ನೂ ತಣಿಸಲಿಲ್ಲ; ಇನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಲು ಹೋಗುವ ಕಾರ್ಯವು ಏನಾಗಿ ಮುಗಿಯುವುದೋ? ಅದನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಣಿಸಿ ನೋಡಿರಿ; ಇವತ್ತು ವಾದ ಮಾಡಲು ಹೋಗಬೇಡಿರಿ'' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಡೆದರು.

ಸಮಣರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿ ಹೊರಡುವುದು

ಆ ಸಮಣರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ಹೊರಡಲು, ಕೂಡಲೇ ಆ ಮಹಿಳೆಯರು ಅವರ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದೆಳೆದು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಲೂ ಅವರು, ''ಹೆಂಗಸರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ'' ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಪಾಪದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದರು. ಮತ್ತೆ ಪತ್ನಿಯರು ತಮ್ಮ ಪತಿಯರನ್ನು ನೋಡಿ, ''ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ನಿಮಗೆ ದುಃಖ ಬರಲಿ'' ಎಂದು ಶಪಿಸಿದರು. ಅಳಿಯುವ ಕಾಲವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದ ಆ ಸಮಣರು ಅದಕ್ಕೂ ಅಂಜದೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಸಮಣರು ರಾಜ ಸಭೆಯನ್ನು ತಲುಪುವುದು

ಆಗ, 'ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ಹಲವು ದುಶಕುನಗಳೂ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ' ಎಂದು ತಡೆಯಲೂ, ಅವುಗಳನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸಮಣರೆಲ್ಲರೂ ನಗರದ ಹೊರವಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿ, ''ಗೆಲ್ಲುವ ಉಪಾಯ ಯಾವುದು?'' ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದವರಾಗಿ, ''ನಾವು ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಶತ್ರುವನ್ನು ವಾದದಿಂದ ಗೆಲ್ಲುವೆವು'' ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ರಾಜನ ಸಭೆಗೆ ಹೋಗತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಆಳುಡೈಯ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್, ಆಲವಾಯ್ ಪೆರುಮಾನನ್ನು ವಂದಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಿರುಮಠಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿದಂತೆ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ಆ ಸಮಣರು ಬಂದು ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಡೆದರು. ತಮ್ಮನ್ನು ತಡೆದ ಸಮಣರು ಹಿಂದೆ ಬರಲು ಕಾಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಮುಂದೆ ಪಾಂಡ್ಯನ ಸಭೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ರಾಜನಿಂದ ತೋರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಬೀರುವ ಕೆಂಪಾದ ಎಳೆ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಏರಿ ಕುಳಿತರು.

ಸಮಣರು ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ಹಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ವಾದಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವುದು

ಸಮಣರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹಿಸಲಾರದವರಾಗಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇನ್ನೂ ತೊದಲು ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವ ಚಿಕ್ಕವನೇ! ಕಾಗೆ ಕುಳಿತಾಗ ತಾಳೆಹಣ್ಣು ಬಿದ್ದಂತೆ ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅರಸನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಜ್ವರವನ್ನು 'ನಾವು ನಿವಾರಿಸಿದೆವು' ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನೀನು ಅಹಂಕಾರ ಪಡುವುದು ತಕ್ಕುದೇ? ಬಸವನಹುಳು, ಶಂಖ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ದುಂಬಿಗಳು ಹರಿದು ಹೋಗುವ ಗೆರೆಗಳು ಅಕ್ಷರಗಳಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡರೂ ಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿದ್ದ ಬೂದಿಯೂ, ಸಣ್ಣ ಮಾತೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಔಷಧಿಯಂತೆಯೂ ಮಂತ್ರದಂತೆಯೂ ಪಾಂಡ್ಯನ ಜ್ವರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದವು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಒಂದು ತಾಳೆಗರಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಿರಿ! ಮತ್ತೊಂದು ತಾಳೆಗರಿಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರವನ್ನೂ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ; ಈ ಎರಡೂ ಗರಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕೋಣ; ಬೆಂದ ಗರಿಯು ಸೋತಿದೆ ಎಂದೂ, ಬೇಯದ ಗರಿಯು ಗೆದ್ದಿದೆ ಎಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸೋಣ; ಈ ವಾದವನ್ನು ಶಿವನು ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಆ ಶಿವನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ನಿಂತು ನಮಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾವು ನಗರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ವಾದ ಮಾಡೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಾದ ಮಾಡಲು ಕರೆದರು. ಕಾಳಿಯ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಮತ್ತು ಅರಸನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು.

ಅಗ್ನಿ ವಾದ ಮಾಡುವುದು

ಸಮಣರು ಮೊದಲು ಎದ್ದು, ಮಧುರೈ ತಿರುನಗರದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಂಕಿಯ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ತೋಡಿ, ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ತುಂಬಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದರು; ಆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೂ ಇಟ್ಟು ಹೊತ್ತಿಸಿದರು.

ಸಮಣರು ಶಿವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಂಡ ಆಳುಡೈಯ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ನಿಂದಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಶಿವಭಕ್ತರು ಸುತ್ತುವರೆದು ಬರಲು ಕಾಳಿಯ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಕೂಡ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಪಾಂಡ್ಯನೂ, ಪಾಂಡಿಮಾದೇವಿಯಾರೂ, ಕುಲಚ್ಚಿರೈ

ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದೆ ಹೋದರು. ಸುರಿದು ಹರಿಯುವ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಜಿಗಿದಾಡುವ ಕರುವಿನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವ ಹಸುವಿನಂತೆ ಮಧುರೈ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಮಗನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು.

ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಜೈನರೂ ತಾವು ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಕಲಿತ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹಸಿರು ಓಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಆ ಓಲೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಕಬ್ಬಿನ ಒಣಗಿದ ಸಿಪ್ಪೆಯಂತೆ ಕರಕಲಾಗಿ ಬೂದಿಯಾಗಿ ನಾಶವಾದವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಜೈನರು ಮನನೊಂದರು. ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕಂಡವರೆಲ್ಲರೂ ನಗತೊಡಗಿದರು.

ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸುರಂ ಬರೆದ ಓಲೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು

ಸೀಕಾಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ತಾವು ಹಾಡಿದ ತಮಿಳು ವೇದವಾದ ತಿರುಮುರೈಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಪವಿತ್ರ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೋಡಿದರು; ತಾವು ಕುಡಿಯಲು ಶಿವಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ನೀಡಿದ ಅಮ್ಮನವರ ಪವಿತ್ರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿದ, "ಭೋಗಮಾರ್ತ್ತ ಪೂಣ್ಮುಲೈಯಾಳ್" ಎಂಬ ತಿರುಪ್ಪದಿಗಂ ಇರುವ ಓಲೆ ಸಿಕ್ಕಿತು; ಆ ಓಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಅವರು ಹಾಕಿದ ತಿರುಮುರೈ ಓಲೆಯು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವಂತೆ ಹಸಿರಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಪಾಂಡ್ಯನೂ, ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರೂ, ಪಾಂಡಿಮಾದೇವಿಯಾರೂ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಇತರರೂ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಳಿಪಿಳ್ಳೈಯಾರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಅಪಾರವಾದ ಆನಂದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಆ ಸ್ಥಳವು ಅಂದಿನಿಂದ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು [೧]ಸಂಬಂಧ ನತ್ತಮ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ. ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್ ತಾವು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಓಲೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ತಿರುಮುರೈಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದರು.

ಪುನಲ್ ವಾದವನ್ನು ಮಾಡುವುದು

ಆಗ ಜೈನರು ತಮ್ಮ ಶಪಥವನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರೂ ಸತ್ಯವನ್ನೂ ನಾಚಿಕೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಲು, ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ನಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಿಸದೆ, ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕೂಗಾಡಿ

---

೧. ಈ ಹೆಸರು ಪ್ರಸ್ತುತ 'ಸಾಂಬ ನತ್ತಮ್' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾವು ಬರೆದು ಹಾಕಿದ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಹಸಿರು ತಾಳೆಗರಿಗಳೂ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾದವು. ನೀವು ಬರೆದು ಹಾಕಿದ ಓಲೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬಾಡದೆ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನೀವು ಕಲಿತಿರುವ ಅಗ್ನಿಸ್ತಂಭನ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಹೀಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಓಲೆಯನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಓಲೆಯನ್ನೂ ವೈಯ್ಯೈ ನದಿಯ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಹಾಕೋಣ; ಹಾಕಿದಾಗ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಹೋಗುವ ಓಲೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದದ್ದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸೋಣ; ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಓಲೆಯು ಸೋತ ಓಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗೆದ್ದವರಿಗೆ ಸೋತವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದರು. ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, "ನಮಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಭಕ್ತರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ಸಾಕು; ನೀವು ಶಿವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ ಕ್ರೂರಿಗಳು; ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಇದಲ್ಲ: ಶಿವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾವು ಗೆದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೇರಿಸುತ್ತೇವೆ; [೧] ಅದೇ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ" ಎಂದರು. ಕರ್ಮದ ಬಲದಿಂದ ಜೈನರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅನೇಕ ಬಡಗಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಉದ್ದವಾದ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಶೂಲದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಬಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ತಂದು ಹರಡಿದರು. ಕಾಳಿಯ ವಳ್ಳಲ್ ಜೈನರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇನ್ನಾದರೂ ನೀವು ವಾದ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ಪಾಶವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿರಿ" ಎಂದು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅರುಳಿದರು.

ಜೈನರು ಕಾಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ವಾದಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವುದು

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಜೈನರು, ಉರಿಯುವ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು, "ಹಿಂದೆ ಅಗ್ನಿವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದುಬಿಟ್ಟೆವು; ಇನ್ನು ಜಲವಾದದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುವುದೋ? ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಉಳ್ಳವರಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ, ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ವಾದದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು"

೧. ಇಲ್ಲಿ, "ಜೈನರು ತಾವಾಗಿಯೇ 'ವಾದದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೋತರೆ ಈ ರಾಜನು ನಮ್ಮನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೇರಿಸಲಿ' ಎಂದರು" ಎಂದು ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಎಣಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ! ನೀವು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ವಾದ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ; ವಾದ ಮಾಡಲು ಬನ್ನಿರಿ'' ಎಂದು ಮರುನುಡಿದರು.

ಜೈನರು ಮತ್ತು ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ವೈಗೈಯಲ್ಲಿ ತಾಳೆಗರಿಯನ್ನು ಬಿಡುವುದು

ಜೈನರು, ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿಯುವ ವೈಗೈ ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಮಂತ್ರದ ಬಲದಿಂದ ಅದರ ವೇಗವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ತಾಳೆಗರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟರು. ಸೀಕಾಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್, "ವೇದಗಳೇ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ವೇದಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಮೆய್ಪ್ಪೊರುಳ್ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ತಾಳೆಗರಿಯು ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಹೋಗಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, "ವಾಳ್ಗ ಅಂದಣರ್" ಎಂಬ ತಿರುಪ್ಪದಿಗವನ್ನು ತಾಳೆಗರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಆಳುಡೈಯ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಬಿಟ್ಟ ತಾಳೆಗರಿಯು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆ ಎಂಬ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು, ನದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋಯಿತು. ಜೈನರು ಬಿಟ್ಟ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ತಾಳೆಗರಿಗಳೂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಪ್ರವಾಹವು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೋದವು. ಪರಸಮಯ ಕೋಳರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ಬಿಟ್ಟ ತಾಳೆಗರಿಯು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗಲು ದೇವತೆಗಳು ಹೂಮಳೆಗರೆದರು; ಧರ್ಮಿಷ್ಠರು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎಸೆದು ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ ಮಾಡಿದರು; ಭಕ್ತರು ಆನಂದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು; ಜೈನರು ದೇಹ ನಡುಗಿ ಬೆವರಿನ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಾಚಿ ನಿಂತರು.

ಕಾಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ರಾಜ ಮುಂತಾದವರು ವಂದಿಸುವುದು

'ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸುಖವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ಕರುಣಿಸುವ ಪ್ರಥಮ ದೇವರು' ಎಂಬುದನ್ನು ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು ಅಗ್ನಿ ವಾದದ ಮೂಲಕವೂ, ಜಲ ವಾದದ ಮೂಲಕವೂ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶದ ಮಾತಿನಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡನು; ಜೈನರು ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಹಲವು ವೇದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿಯೂ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೇ ಪರಮ ದೇವರು ಎಂದು ಅರಿಯದೆ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ದೀಪದೊಂದಿಗೆ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವವರಂತೆ ಬುದ್ಧಿಗೆಟ್ಟು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟ ಮೂರ್ಖರಿಗೂ ಬೆಂಕಿಯು ಮತ್ತು ನೀರು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದವು. ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನೂ, ಪಾಂಡಿಮಾದೇವಿಯಾರೂ, ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರೂ ಮತ್ತು ಭಕ್ತರೂ ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಳಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಂತರು.

ಕೆಲವು ಜೈನರು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಶೂಲಕ್ಕೇರುವುದು

ಕೆಲವು ಜೈನರು ಅಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ತೋಣಿಪುರದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತು, "ಇಂದು ನಾವು ನಿಮಗೆ ಸೋತೆವು; ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಗೆದ್ದಿರಿ" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಜೈನರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಕಾಳಿಪ್ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಮ್ಮ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ತಾಯಿಯಂತಿರುವನು; ಅವನಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿರಿ! ಏಕೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ!" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು. ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದ ಕೆಲವು ಜೈನರು, "ಏ ಹುಡುಗನೇ! ನಮಗೆ ಒಗ್ಗದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾವಾಗಿಯೇ ಶೂಲವನ್ನೇರಲು ತೊಡಗಿದರು. ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಕೆಲವು ಜೈನರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಶೂಲವನ್ನೇರಿ ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟದಿಂದ ಸತ್ತರು. ಏರದ ಉಳಿದ ಜೈನರನ್ನು ಶೈವ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದವರು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು ಹಿಂಸಿಸಿ ಶೂಲದ ಮರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದರು. ಜೈನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯಲು ಹೆದರಿದವರು ಪವಿತ್ರ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದರು. ಭಸ್ಮವು ಸಿಗದೆ ಪರದಾಡುವವರು ಹಸುವಿನ ಸಗಣಿಯನ್ನು ಬಾಚಿ ಬಳಿದುಕೊಂಡರು. ಅದೂ ಸಿಗದವರು ಹಸುವಿನ ಕರುವನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಭಸ್ಮವು ಸಿಗದ ಬೇರೆ ಕೆಲವರು ಭಸ್ಮ ಬಳಿದುಕೊಂಡವರ ಹಣೆಗೂ, ಹಸುವಿನ ಸಗಣಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರ ಹಣೆಗೂ ತಮ್ಮ ಹಣೆಯನ್ನು ತಾಗಿಸಿ, ತಮ್ಮೊಡನೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಪಾಶದ ಬಂಧನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಇವರನ್ನು ಶೈವ ವೇಷಧಾರಿಗಳು ತೊಂದರೆ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟರು. [1] ಶೂಲಕ್ಕೇರಿ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರೆಲ್ಲರೂ ಹದ್ದುಗಳು, ಕಾಗೆಗಳು, ನಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ನರಿಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದು ಎಳೆದು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು.

ವೈಗೈ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಹೋದ ತಾಳೆಗರಿಯು ಮರೆಯಾಗುವುದು

ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು ಕಾಳಿವಳ್ಳಲ್ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನೋಡಿ ನಿಂತು, "ಈಗ ದೇವರೀರ್ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ ತಾಳೆಗರಿಯು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುವಂತೆ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದೊಡನೆ...

---

1. ಶೂಲಕ್ಕೇರಿದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಳುವೇರುಮಡೈ ಮತ್ತು ಕಳುವೇರುಕಡೈ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ತಿರುಪ್ಪುವಣಂ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದೆ.

...ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ, ಅದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯಿತು?'' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್, ''ಕೂಡಲ್ ನಾಯಕನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಈಗಲೇ ತರಿಸೋಣ'' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನದಿಯ ದಡದ ಗುಂಟ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಇತರರೂ ಹೋದರು. ನದಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಹೋದ ಓಲೆಯು ಒಂದು ಗಾವುದ ದೂರ ಹೋಯಿತು; ನಂತರ ಅದು ದಿಢೀರನೆ ಮರೆಯಾಯಿತು.

ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದ ಓಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹೋಗುವುದು

ಓಲೆ ಮರೆಯಾದುದನ್ನು ಕಂಡ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ, ಹಸುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಕೆಲವರನ್ನು ನೋಡಿ, ''ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕಂಡಿರಾ?'' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆ ಗೊಲ್ಲ ಹುಡುಗರು, ''ನಾವು ಏನನ್ನೂ ಅರಿಯೆವು'' ಎಂದರು. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೇಗಾದರೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಕಾಳಿಯರ್ ಪೆರುಮಾನ್, ಜೈನರೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ವಾದದಲ್ಲಿ ಜಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು, ''ವನ್ನಿಯುಮ್ ಮತ್ತಮುಮ್'' ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ತಿರುಪ್ಪದಿಗವನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಆಗ ತಿರುಪ್ಪದಿಗದ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ತೋರಿದ ಪರಮಶಿವನು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ವ ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಭು ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಎದ್ದುಬಂದು ದರ್ಶನ ನೀಡಿದನು. ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಆ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಲಿಂಗ ರೂಪದಿಂದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಸಾವಿರ ಚಂದ್ರರನ್ನು ಕಂಡ ವಯಸ್ಸಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, ''ನೀನು ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಗನಂತಿದ್ದೀಯೆ! ಬಾ'' ಎಂದು ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಂತನು. ಮುರುಗ ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನರಾದ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ತಮ್ಮ ಎದುರು ನಿಂತ ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು, 'ಹಿಂದೆ ತಮಗೆ ಶಿವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಭಗವಂತ' ಎಂದು ಅರಿತು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ''ಅಯ್ಯಾ! ಅಡಿಯೇನು ವೈಗೈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಓಲೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತು; ಅದನ್ನು ದೇವರಿರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ; ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮಗನು ಆಟವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರಿ'' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ಓಲೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು

ವೃದ್ಧರಾಗಿ ಬಂದ ಪೆರುಮಾನ್, "ಮಗನೇ! ಇನ್ನು ಹಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಹಾಡಿ, ಕೀಳು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರನ್ನೂ ಜಯಿಸಿ, ತದನಂತರ ನಮ್ಮ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುவாயாக" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಓಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮರೆಯಾದರು[1]. ತಂದೆಯಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನು ಕೈವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಆ ಓಲೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನಾಮೃತವನ್ನು ಉಂಡ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, "ಈ ಓಲೆಯನ್ನು ಎಂಪೆರುಮಾನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಂತರ ನಾವು ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಗ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು" ಎಂದು ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿಸಲು, ಅವನು ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, "ಶಿವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಂಡರುಳಿದ ಪೆರುಮಾನೇ! ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅಡಿಯೇನ್ ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಅದನ್ನು ಅಳೆದು ನೋಡಿದೆನು; ಅಡಿಯೇನ್ ಮಾಡಿದ ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಆಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು!" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ತಿರುವೇಡಗಮ್

ನಂತರ ಪಾಂಡ್ಯನು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವಪೆರುಮಾನಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ದೇವಾಲಯವನ್ನೂ, ತಿರುಮಂಟಪವನ್ನೂ, ತಿರುಗೋಪುರವನ್ನೂ, ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನೂ, ತಿರುವೀದಿಯನ್ನೂ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವು, [2]ತಿರುವೇಡಗಮ್ ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪಾಂಡ್ಯನು, ಸಮಣರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪಾಪವೆಲ್ಲವೂ ನೀಗುವಂತೆ, ತಿರುವೇಡಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪೆರುಮಾನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಮುಮ್ಮಲಗಳೆಂಬ ಪಾಶವೂ ನೀಗಲು

---

1. ಇಲ್ಲಿ, "ಆಳುಡೈಯ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ತಿರುಪ್ಪಾಸುರಮ್ ಬರೆದು ಹಾಕಿದ ಓಲೆಯು ವೈಗೈ ನದಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಹೋಗಿ ತಿರುವೇಡಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಓಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಪಿಳ್ಳೈಯಾರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದರು" ಎಂದು ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

2. ತಿರುವೇಡಗಮ್ - ಇದು ಚೋಳವಂದಾನ್‌ಗೆ ನೈಋತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರ. ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್ ಸಮಣರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ದೋಷವು ನೀಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದರು. ಆ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನ್ 'ಸಿರುಮೈಯಿಲ್ ತೆಳ್ಳಿಯಾರ್' ಎಂಬ ಪವಿತ್ರ ನಾಮದೊಂದಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

೫೯೦ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ [೩. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ಕ್

ಪಡೆದನು. ಈ ತಿರುವೇಡಗಪ್ಪೆರುಮಾನನ್ನು ಮೊದಲ ಮೂರು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ತಿರುಮಾಲ್, ಗರುಡ, ಮತ್ತು ಆದಿಶೇಷರು ಪೂಜಿಸಿ ಆತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು; ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯನು ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ವರವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಇಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಪಾಂಡ್ಯನು ಒಂದು ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಾಲ ತಂಗಿದ್ದನು.

ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ಚೋಳನಾಡಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ

ನಂತರ, ಪಾಂಡ್ಯನು ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಿರುವೇಡಗದಿಂದ ಹೊರಟು ಮಧುರೈಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಶಿವಜ್ಞಾನಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ತಿರುನೀಟ್ರು ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು; ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನಂತರ ಉತ್ತರ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಪತಿಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಲು ಬಯಸಿ, ಕೂಡಲ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಮತ್ತು ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಹಲವು ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟು, ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದರು. ಆಗ ಪಾಂಡ್ಯನು, ಪಾಂಡಿಮಾದೇವಿಯಾರ್ ಮತ್ತು ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್ ಅವರು ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರ ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿದ ಅಂದಿನಿಂದ ಅಗಲದಿದ್ದ ಸಂತೋಷವೆಲ್ಲವೂ ದುಃಖವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ, ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯುವಂತೆ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಹಿಂದೆಯೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋದರು. ಸೀಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಅಗಲಲು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವು ನಮ್ಮ ಮೇಲಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೀತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗದೆ, ತಿರುನೀಟ್ರು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ಭಗವಂತನ ಕೀರ್ತಿಯು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಹರಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಾಳಿರಿ! ಇದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸದೆ ನಿಲ್ಲಿರಿ" ಎಂದು ಅರುಳಿದರು. ಪುಗಲಿವೇಂದರ್ ಅವರ ಕೃಪಾವಚನವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಹೆದರಿ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜನು ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ ವಂದಿಸಿ, ಉಳಿದಿಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಆಳುಡೈಯಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಚೋಳ ನಾಡಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಕಡಂಬ ವನದಲ್ಲಿ ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಎಂಬ ಆನೆಯ ಕಾರ್ಯ

ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮದಜಲವು ಸುರಿಯುವಂತೆ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್ ಎಂಬ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಆನೆಯು ಬಂದು ಕಡಂಬ ವನದಲ್ಲಿ ಮೊಳೆತ

ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳದ ಸಮಣರೆಂಬ ಮರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುರಿದುಬಿಸಾಡಿ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಬಿಳಿಯ ಭಸ್ಮವೆಂಬ ಧೂಳನ್ನು ಬಾಚಿ, ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹರಡುವಂತೆ ತೂರಿತು.

ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮದಜಲವು ಸುರಿಯಲು ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರೆಂಬ
ಮಹತ್ತಾದ ಆನೆಯು ಬಂದು ಕದಂಬವನದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ
ಹೀನರಾದ ಸಮಣರೆಂಬ ಮರಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಬಿಳಿಯ ಭಸ್ಮ(ವು)
ಆದ ಮಹಾ ಧೂಳನ್ನು ಬಾಚಿ ತೂರಿತು(ತು) ಅವನಿಯೆಲ್ಲೆಡೆ.

ಮಡೈಪ್ಪಳ್ಳಿ ವಿಭೂತಿಯ ಮಹಿಮೆ

ಸೀಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್, ಆಲವಾಯ್ ಪೆರುಮಾನನ ಮಡೈಪ್ಪಳ್ಳಿಯ ಬೂದಿಯನ್ನು ತಂದು ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ ಜ್ವರವನ್ನೂ, ಗೂನನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದುದರಿಂದ, 1 ಮಡೈಪ್ಪಳ್ಳಿಯ ಬೂದಿಯೇ ಕಲ್ಪಮ್, ಅನುಕಲ್ಪಮ್, ಉಪಕಲ್ಪಮ್, ಅಕಲ್ಪಮ್ ಎಂಬ 2 ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ವಿಭೂತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು.

ಪದ್ಯ-82
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ--3255

---

1. ಈ ಮಡೈಪ್ಪಳ್ಳಿಯ ಬೂದಿಯೇ, ಇಂದಿಗೂ ಈ ಮಧುರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಿಭೂತಿ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ.

2. ಈ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ವಿಭೂತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶೈವಸಮಯನೆರಿ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು.

64. ವನ್ನಿ ಮರ, ಬಾವಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗವನ್ನು ಕರೆಸಿದ ಪಡಲಮ್

ಕಡಲತಡಿಯ ಪಟ್ಟಣದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಜೀವನ

ಚಿನ್ನದಂತಹ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ತಾಳೆ ಮರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಡಲತಡಿಯ [1] ಪಟ್ಟಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಬ್ಬನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದನು; ಹಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ನಂತರ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆ ಧನಿಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಮುತ್ತಮಿಳ್ ಒದಗಿಸುವ ಮಧುರೈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ [2] ಅಳಿಯ ಇದ್ದನು. ಅವನು ಮೊದಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದನು; ಆದರೂ, "ಅವನಿಗೇ ನಾನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪಡೆದ ನವಿಲಿನಂತಹ ಮಗಳನ್ನು ವಿಧಿಬದ್ಧವಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಾವ ಮತ್ತು ಅತ್ತೆ ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಳಿಯನು ದುಃಖಿಸುವುದು

ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು; ನಂತರ ಹಣೆಬರಹದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ದೇಹದಂತೆ ಬೆಳಗಿದ ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯು ಕೂಡ ಮರಣಹೊಂದಿದಳು. ಬಂಧುಗಳು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು; ನಂತರ, ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಅವನ ಅಳಿಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಓಲೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅಳಿಯನು ಆ ಓಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, "ನಿನ್ನ ಮಾವನು ಮರಣಹೊಂದಿದನು; ಅವನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಮರಣಹೊಂದಿದಳು; ಅವನಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಂಪತ್ತಿದೆ; ಅವನು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು; ಅವಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನು; ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆಯಂತೆ" ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದು ದುಃಖವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಿ ಅತ್ತ

೬೪. ವನ್ನಿ ಮರ, ಬಾವಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗವನ್ನು ಕರೆಸಿದ ಪಡಲ ೫೯೩

ಗೋಳಾಡಿದನು; ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅತ್ತನು. ನಂತರ ಹೇಗೋ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಳಿಯನು, ತನ್ನ ಕೆಲವು ಸಂಬಂಧಿಕರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಮಧುರೈಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಮಾವನ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತಲುಪುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಎದುರು ಬಂದ ಬಂಧುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಳುಹಿಸಿ ಹೋಗಿ, ಮಾವನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಇದ್ದನು.

ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಮಾವನ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡುವುದು

ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಅವನು, ತನ್ನ ಮಾವನ ಮಗಳನ್ನು ಮಧುರೈ ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, "ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮಾವನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರವುಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟನು; ಆಗ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಬಂದವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ನಂತರ ಮಧುರೈಗೆ ಹೊರಡುವ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು "ಮುಂದೆ ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ತನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಮಾವನ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆ ಗಾವುದ ದೂರದಂತೆ ನಡೆದು ಹೋಗತೊಡಗಿದನು.

ಮಧುರೈ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ತಿರುಪ್ಪುರಂಬಯಂನಲ್ಲಿ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿ ಸಾಯುವುದು

ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರುವ ಮುನ್ನವೇ [೧]ತಿರುಪ್ಪುರಂಬಯಂ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಅಳಿಯನು ತಲುಪಿದನು; ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಆ ನಗರದಲ್ಲೇ ತಂಗಲು ಯೋಚಿಸಿದನು; ಆ ಸ್ಥಳದ ದೇವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಒಂದು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ವನ್ನಿ ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ತಿಂದನು; ದೇವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಮಲಗಿದನು. ಆಗ ಹಣೆಬರಹದ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರೂರವಾದ ವಿಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಒಂದು ಹಾವು ಬಂದು ಕೋಪಗೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಕಚ್ಚಿತು. ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ವಿಷ ನೆತ್ತಿಗೇರಿ ಸತ್ತನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸೇವಕರು ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಅಳಲು, ಸಖಿಯರು ಎದೆಗೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಗೋಳಾಡಿದರು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಮಾವನ ಮಗಳು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡಳು; ವಿವಾಹವಾಗದ

---

೧. ತಿರುಪ್ಪುರಂಬಯಂ : ಇದು ಕುಂಭಕೋಣಂನ ವಾಯುವ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಉತ್ತರ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಸ್ಥಳ; ಈ ಸ್ಥಳವು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯದ ಪ್ರವಾಹವು ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇದರ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರು ಪಡೆಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಹೆಸರು 'ಸಾಕ್ಷಿ ನಾಥರ್'.

ಕನ್ಯೆಯಾದ ಹೂಬಳ್ಳಿಯಂತಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ದೇಹವನ್ನು ಮುಟ್ಟದೆ, ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಸರಿದು, ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಶೋಕವೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತೆ ಕಳವಳಗೊಂಡು ನಿಂತಳು.

ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳು ದುಃಖ ತಾಳಲಾರದೆ ಮೂರ್ಛೆಹೋಗಿ ಬೀಳುವುದು

ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಹಾವು ಕಚ್ಚಿ ಸತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ, ಮಹಿಳೆಯರು ಕೈಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಳುತ್ತಾ ಬೀಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ, ಬಂಧುಗಳು ಸುತ್ತುವರೆದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಬಳಲುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಎಳೆಯ ಗಿಳಿಯಂತಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳು ನೋಡಿ, ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ನವಿಲಿನಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಳಲಿ ಮೂರ್ಛೆಹೋದಳು. ಅವಳ ಎಳೆಯ ಮಾವಿನ ಮಿಡಿಯಂತಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಳಗೆ ಸರಿದವು; ಉಸಿರಾಟ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು; ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಹೂಮಾಲೆಯಂತೆ ದೇಹವು ಬಾಡಿತು; ಕೈಕಾಲುಗಳು ಸೋತು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು; ಸಿಡಿಲಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಬಿದ್ದವಳಂತೆ ಅವಳು ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದாள்; ಬೇರೆ ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ? ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದು ಅಳುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ದಾಸಿಯರು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸುಂದರಿಯ ಬಳಿ ಓಡಿಬಂದು ನೋಡಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, "ನಮ್ಮ ತಂಗಿಯ ಪ್ರಾಣವೂ ಹೋಯಿತೇ?" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಕೈಯಿಂದ ಅವಳ ದೇಹವನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಎತ್ತಿ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಗಾಳಿಬೀಸಿ ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಸಿರಾಟ ಹೊರಬರಲು, ಎರಡು ಕಾಲುಗಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲುಗಾಡಿದವು; ನೈದಿಲೆ ಹೂವಿನಂತಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ತೆರೆದುಕೊಂಡವು; ಭಯ, ನಾಚಿಕೆ, ಮುಗ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಅಂಜಿಕೆ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಗುಣಗಳು ನಾಲ್ಕು ಬೇಲಿಗಳಾಗಿ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದವು. ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಮಗಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೈಯಿಂದ ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು; ದಟ್ಟವಾದ ಕೂದಲು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಳು; ಬತ್ತಿಯಿಂದ ಸುರಿಯುವ ತುಪ್ಪದ ಹನಿಯಂತೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು; ಮನಸ್ಸು ಕರಗುತ್ತಿದ್ದಳು; ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಗೋಳಾಡಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು; ಹೊರಗಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು; ಕೂಡಲೇ ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡವಳಾಗಿ, ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆಯಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವಳಂತೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು; ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದಿಂದ ಒಂದು ದಿನವೂ ದುಃಖವೆಂಬುದನ್ನೇ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡರಿಯದ ಆ ಕನ್ಯೆ, "ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿಯೇ ರೂಪುಗೊಂಡಳೋ" ಎಂದು ನೋಡುವವರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣುದೇವತೆಯೇ ಕುಳಿತು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟு ಅಳುವಂತೆ ಅಳತೊಡಗಿದಳು.

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮಹಿಳೆಯ ಪ್ರಲಾಪ

"ನನ್ನ ನಾಯಕನೇ! ನನ್ನ ಎರಡು ಕಣ್ಮಣಿಯೇ! ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಪ್ರಾಣದಂತಿರುವ ಅಳಿಯನೇ! ಮುರುಗನನ್ನು ಹೋಲುವವನೇ! ಮುಲ್ಲೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ರಾಜನೇ! ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕುಲದ ರತ್ನವೇ! ಹಾವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾದೆಯಾ? ನಿನ್ನ ದೇಹದ ನೆರಳಿನಂತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಮರೆಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸೇರಲು ಎಣಿಸಿದೆಯಾ? ಅಥವಾ ಅಳಕಾಪುರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಕ್ಷ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ವರಿಸುವುದಕ್ಕಾ? ನಿನ್ನನ್ನು ಕಚ್ಚಿದ ಸರ್ಪರಾಜನ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾ? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣದಂತಿರುವ ಒಡೆಯನೇ! ನನ್ನನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ವಂಚಿಸಿ ಹೋದ ಕಾರಣವೇನು! ಏನು! ದಕ್ಷಿಣ ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಮಾವ ಮತ್ತು ಅತ್ತೆಯನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಮಾವ ತನ್ನ ಎರಡು ತೋಳುಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡನಾ? ನಾನೂ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲವೇ? ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ! ನಿನ್ನ ಸೇವಕರನ್ನೂ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ! ಅಯ್ಯಾ! ನೀನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಏನು ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದೆ?"

ನನ್ನ ನಾಯಕನೇ! ನನ್ನೆರಡು ಕಣ್
ಮಣಿಯೇ! ನನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತವನ
ಪ್ರಾಣದಂತಿರುವ ಅಳಿಯನೇ!
ಮುರುಗನೇ! ಹೂಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದ ಮುಲ್ಲೆ
ರಾಜನೇ! ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕುಲದ ಮಣಿಯೇ!
ವಿಷಸರ್ಪದ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾದೆಯಾ!
ನಿನ್ನ ದೇಹದ ನೆರಳಾದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಹೇಗೆ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುವೆಯೋ!
ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ನಾರಿಯರನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೋ!
ನಮ್ಮ ಅಳಕಾಪುರಿಯ ರಾಜನ
ಒಳ್ಳೆಯ ನಾಡಿನ ನಾರಿಯರನ್ನು ವರಿಸುವುದಕ್ಕೋ!
ನಿನ್ನನ್ನು ಕಚ್ಚಿದ ನಾಗರಾಜನ
ತನ್ನ ನಾಡಿನ ನಾರಿಯರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋ!
ನನ್ನ ಪ್ರಾಣದೊಡೆಯನೇ! ನನ್ನನ್ನು
ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದೆನೆಂದು ವಂಚಿಸಿ
ಹೋದ ಪರಿಯೇನು! ಏನು!

ದಕ್ಷಿಣ ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆಯೋ! ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆಯೋ!
ಮಾವನನ್ನು ದೇವಿಯೊಡನೆ
ತನ್ನೆರಡು ತೋಳುಗಳಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡನೋ!
ನಾನೂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ
ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರನ್ನೂ ಕಣ್ಣಾರೆ
ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲವೇ! ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ!
ಹಿಂದೆ ಬರಬೇಕಾದ ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ!
ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಏನು ಪಡೆದೆ? ಅಯ್ಯಾ!

"ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಅಳಿಯನು ಹಾವಿನಿಂದ ಸತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ, ಶೂನ್ಯವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಂದ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತವರು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಭಿಸಿದೆ! ಆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರು ಈ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಕಾಣುವ ಮುನ್ನವೇ ಸತ್ತು ಪಾರಾದರಲ್ಲವೇ! ಅಯ್ಯೋ! ಇದಲ್ಲವೇ ಅಪರೂಪಕ್ಕಿಂತ ಅಪರೂಪವಾದ ಫಲ! ಅವರು ಪಡೆದಂತೆ ಬೇರೆ ಯಾರು ಪಡೆದರು? ಪ್ರಿಯನೇ! ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾವನು ನನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತ ಅன்றೇ ಬಂಧುಗಳು ತಿಳಿಯುವಂತೆ, ನಿನಗೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು! ನಾನೂ ಅದೇ ರೀತಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಾಯದೆ ಬದುಕುವೆನೇ? ಪ್ರಾಣವಾಗಿರುವ ನೀನು ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ದೇಹವಾಗಿರುವ ನಾನೋ ಇಲ್ಲಿರುವುದು!'' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಗಾತಿಯಾದ ಗಂಡು ಅನ್ರಿಲ್ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಅನ್ರಿಲ್ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಆ ವೈಶ್ಯ ಕನ್ಯೆಯು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಅತ್ತಳು.

ಕಾಳಿ ವಳ್ಳಲಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ವೈಶ್ಯನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದು

ಆ ವೈಶ್ಯ ಕನ್ಯೆಯ ಅಳುವಿನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ನಗರದ ಜನರು ನಿದ್ದೆ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದರು; ಅವಳ ದುಃಖವನ್ನು ಕಂಡು ಎದೆಗುಂದಿದರು; ಮನನೊಂದರು; ಆಗ ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಮಠದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ಆ ಅಳುವಿನ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ, "ಈ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿರುವ ಅಳುವಿನ ಧ್ವನಿಗೆ ಕಾರಣವೇನು?'' ಎಂದು ಆಳುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು; ಕೂಡಲೇ ದೇವಾಲಯದ ಬಳಿಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿ, "ಕನ್ನಿಕೆಯೇ ನೀನು ಯಾರು? ನಿನಗೆ ಏನಾಯಿತು?'' ಎಂದು

ವಿಚಾರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನೂ, ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರನ್ನೂ, ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಇವನಿಗೆಂದು ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ್ದನ್ನೂ, ಇವನೊಡನೆ ತಾನು ಬಂದಿದ್ದನ್ನೂ, ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಯನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು. ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ವೈಶ್ಯನ ಬಳಿ ಬಂದು ಅವನ ದೇಹವು ಅಮೃತವಾಗುವಂತೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ [1] ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಕ್ರೂರವಾದ ವಿಷವು ತಾನು ಏರಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಇಳಿದು ಓಡಿತು. ಸತ್ತಿದ್ದ ವೈಶ್ಯನು ನಿದ್ರಿಸಿದವನು ಎದ್ದೇಳುವಂತೆ ಎದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕಂಡು ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಹಂಸವನ್ನು ಹೋಲುವ ಆ ಕನ್ನಿಕೆಯು, ಆನಂದದ ಜೇನನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಕಮಲವು ಅರಳಿದ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯಂತೆ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಸರಿದು ನಿಂತಳು.

ಹೆಣ್ಣನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಹೋಗು ಎಂದು ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುವುದು

ಆ ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆಯು ತಾನು ಸೋದರಮಾವನ ಮಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ನಾಯಕನು ಸತ್ತಾಗಲೂ, ಪ್ರಾಣಪಡೆದು ಎದ್ದಾಗಲೂ, ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟದಿರುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ, ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಆಳುಡೈಯಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ವೈಶ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ವೈಶ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ಬಾ! ನಿನ್ನ ಸೋದರಮಾವನ ಮಗಳಾದ ಈ ಕನ್ನಿಕೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸಮಾನಳಾದವಳು. ಸುಖದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ದುಃಖದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಇವಳು ಅರ್ಹಳಾದವಳು. ಆದಕಾರಣ, ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಇವಳನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗು" ಎಂದರು. ವೈಶ್ಯನು ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ, "ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವವರೇ! ನಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವೈಶ್ಯರೂ ಇತರ ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ" ಎಂದು ವಂದಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

1. ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ವಿಷಬಾಧೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು; "ತಿರುಮರುಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ 'ಸಡೈಯಾಯ್ ಎನುಮಾಲ್' ಎಂಬ ಪದಿಗವನ್ನು ಹಾಡಿ ಒಬ್ಬ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ವಿಷಬಾಧೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು" ಎಂದು ಪೆರಿಯಪುರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ವನ್ನಿ ಮರ, ಬಾವಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ವಿವಾಹವಾಗುವುದು

ಆಗ ಕಾಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್, "ಮಗನೇ! ಈ ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ, ಇವಳು ನಿನಗೇ ಸೇರಿದವಳು ಎಂದು ನಿನ್ನ ಮಾವ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಬಲ್ಲರಲ್ಲವೇ. ನಿನಗೆ ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ವನ್ನಿ ಮರ, ಬಾವಿ ಮತ್ತು ಶಿವಲಿಂಗವೂ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮೀರದೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ದೋಷರಹಿತ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಸೀಕಾಳಿಯ ದಾನಿಯಾದ ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, "ದೇವರೇ, ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಗುರುವೂ, ಮಿತ್ರನೂ, ದೈವವೂ, ಬಂಧುವೂ ನೀವೇ ಆಗಿದ್ದೀರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅದರಂತೆಯೇ ವಿವಾಹವನ್ನು ವಿಧಿಬದ್ಧವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಹೋಗಿ, ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು.[೧] ನಂತರ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ನಾಯಕನು ಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಗುಂಪು ಸುತ್ತುವರೆದಿರಲು ಹೊರಟು ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು; ಮಾವನ ಮಗಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಆನಂದದಿಂದಿದ್ದನು. ತರುವಾಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ತನ್ನ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಾವನು ಸಂಪಾದಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸಿ, ಕುಬೇರನಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಇಬ್ಬರು ಪತ್ನಿಯರು ಹೆತ್ತ ಮಕ್ಕಳು ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹಿರಿಯವಳು ಮತ್ತು ಕಿರಿಯವಳು ಜಗಳವಾಡುವುದು

ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಹಿರಿಯ ಪತ್ನಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರಿಗಳು; ಕಿರಿಯವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಗನಿದ್ದನು; ಹಿರಿಯವಳ ಮಕ್ಕಳೂ ಮತ್ತು ಕಿರಿಯವಳ ಮಗನೂ ಸಂಪತ್ತು ತುಂಬಿರುವ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಹಿರಿಯವಳ ಮಕ್ಕಳು ಕಿರಿಯವಳ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು

---

೧. ಕಡೈಚ್ಚಂಗ ಕಾಲದ್ದಾದ ಸಿಲಪ್ಪದಿಗಾರದ ವಂಜಿನ ಮಾಲೈಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಗಿ, ಕಾವಿರಿಪ್ಪೂಂಬಟ್ಟಿನದಲ್ಲಿದ್ದ ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ, "ವನ್ನಿ ಮರವೂ ಮತ್ತು ಅಡುಗೆಮನೆಯೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಮುಂದಿಟ್ಟು ತೋರಿಸಿದ ದಟ್ಟವಾದ ಕೂದಲಿನವಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು, ಈ ಪಡಲದ (ಅಧ್ಯಾಯದ) ಘಟನೆಯಂತೆಯೇ ಇದೆ.

ಹೊಡೆದರು. ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಹೊಡೆದ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕಿರಿಯವಳು ಬೈದಳು. ಅದನ್ನರಿತ ಹಿರಿಯವಳು ತಾನೂ ಕೋಪಗೊಂಡು ಕಿರಿಯವಳನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಬೈಯತೊಡಗಿದಳು; "ನೀನು ಯಾವ ಊರಿನವಳು? ಯಾವ ವಂಶದವಳು? ಯಾರ ಮಗಳು? ಯಾರು ನೋಡುವಂತೆ ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣು ನೀನು? ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಆಸೆಪಟ್ಟು ಬಂದವಳಾದ, ಕಾಮದಾಚೆಯಾದ ನಿನಗೆ ಈ ಮಾತು ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರವೇಕೆ? ನೀನು ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ಮದುವೆಯಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದ್ದರೆ ತೋರಿಸು" ಎಂದಳು.

ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಕಿರಿಯವಳು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೆಂಕಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ಹೂವಿನ ಕೊಂಬೆಯಂತೆ ಬಾಡಿ, ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡವಳಾಗಿ, "ನನ್ನ ಗಂಡನು ಹಾವಿನಿಂದ ಕಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು ಸತ್ತಾಗ, ಅಪರೂಪದ ಜೀವವನ್ನು ನೀಡಿದ ಕಾಳಿವೇಂದರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ, ನನ್ನ ಗಂಡನು ತಿರುಪ್ಪುರಂಬಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಯೂ, ವನ್ನಿ ಮರವೂ, ಬಾವಿಯೂ ನೋಡುವಂತೆ ಮದುವೆಯಾದನು; ಆ ಮೂರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ ಇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸವತಿಯು ಕೈತಟ್ಟಿ ನಕ್ಕು, "ಒಳ್ಳೆಯದು! ಒಳ್ಳೆಯದು! ನಿನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿರುವೆ; ಆ ಮೂರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಬರುವುದಾದರೆ ಅದು ನಿಜವೇ ಆಗುತ್ತದೆ" ಎಂದಳು.

ವನ್ನಿ ಮರ, ಬಾವಿ, ಶಿವಲಿಂಗವಾದ ಇವುಗಳನ್ನು ಕರೆಯುವುದು

ಕಿರಿಯವಳು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮೃದುವಾದ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳುವಳು; ಕೈಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಸಕಿಕೊಳ್ಳುವಳು; ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಳು; ಕಣ್ಣೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಳು; ತೊಂಡೆ ಹಣ್ಣಿನಂತಹ ತುಟಿಗಳು ಅದುರುವಂತೆ ನಿಲ್ಲುವಳು; ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಬಗ್ಗಿಸುವಳು; ಸಂಕೋಚಪಡುವಳು; 'ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ' ಎನ್ನುವಳು; ಬಡಪಾಯಿಯಾದ ನಾನು 'ಏನು ಮಾಡಲಿ' ಎನ್ನುವಳು; "ಅಯ್ಯಾ! ತಾಯಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮುಗ್ಧೆಯಾದ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರು ಗತಿಯಿದ್ದಾರೆ? ಆಶ್ರಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವೈಶ್ಯ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಅಂದು ಸೋದರಮಾವನಾಗಿ ಬಂದು ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಿ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದ"

"ಒಡೆಯನೇ! ಸವತಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಬರುವ ನಿಂದನೆಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಿ ಕಾಪಾಡು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಅಂದು ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಊಟ ಮತ್ತು ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪರಿತಪಿಸಿದಳು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪುಣ್ಯಸ್ವರೂಪವಾದ ಪೊற்றாಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಅಂದು ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಪತಿ ವಿವಾಹವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತ ಬನ್ನಿ ಮರವೂ, ಬಾವಿಯೂ, ಶಿವಲಿಂಗಸ್ವರೂಪರಾದ ನೀವೂ, ಇಂದು ಇಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದು ಸವತಿಯ ನಿಂದನೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಈ ದಾಸಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸಾಯುವೆನು" ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಳು.

ಕೂಡಲೇ ಅವಳ ದುಃಖವನ್ನು ಕಂಡ ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಎಲ್ಲರೂ ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತೆ ವಿವಾಹವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿರುಪ್ಪುರಂಬಯಂನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಮೂರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ದೇವಾಲಯದ ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದವು. ಕೂಡಲೇ ಕಿರಿಯವಳು ಹಿರಿಯವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆಲವಾಯ್ ಅಣ್ಣಲ್‌ನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಬನ್ನಿ ಮರ ಇದು! ಬಾವಿ ಇದು! ಶಿವಲಿಂಗ ಇದು! ಈ ಮೂರೇ ನನ್ನ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತವು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಮಹಿಮೆ

ಬನ್ನಿ ಮರವೂ ಬಾವಿಯೂ ವಿವಾಹವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದವು. ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಯಾರಿಂದಲೂ ಅರಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಭಗವಂತನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಂದು ಅಂಗೈ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಸಮಾನಳಾದ ಈ ವೈಶ್ಯ ಕನ್ಯೆಯ ವಶವಾದನು ಎಂದರೆ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗದ ಅರಿಯ ವಸ್ತು ಯಾವುದು ಇದೆ? ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಕಿರಿಯವಳಾದ ವೈಶ್ಯ ಮಹಿಳೆಯ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ, ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಇಟ್ಟಿರುವ ಮಹಾಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಸೋಮ

ಕಾಂಡಮ್] 64. ವನ್ನಿಯುಂ ಕಿಣರುಂ ಇಲಿಂಗ … ಪಡಲಂ 601

ಸುಂದರೇಶ್ವರ ದೇವರು ಅವಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ದಿವ್ಯಕೃಪೆಯನ್ನು, ಮಧುರೈ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಮಹದಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು, ಹಿರಿಯವಳು ಮಾತ್ರ ದುಃಖದ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಳು.

ಹಿರಿಯವಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು

ಅಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಹಿರಿಯವಳಾದ ಕ್ರೂರಿಯನ್ನು "ಇವಳು ಕೆಟ್ಟ ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ" ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವಳ ಗಂಡஹ்ம், "ದೋಷರಹಿತ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕಿರಿಯವಳ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಅಪವಾದ ಹೊರಿಸಿದ ಪಾಪಿಯಾದ್ದರಿಂದ, ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯಾಗಲಾರೆ" ಎಂದು ಹಿರಿಯವಳನ್ನು ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟು ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಕಿರಿಯವಳು ಗಂಡನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು, "ಒಡೆಯನೇ! ನನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈಗ ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿ ತೋರಿಸಿದವಳು ಇವಳೇ. ಇವಳು ಶತ್ರುವಲ್ಲ; ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ಇವಳೇ ತಾಯಿ; ಇನ್ನು ಇವಳೂ ನಾನೂ ಮಧುರವಾದ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ದೇಹದಂತೆ ಅಗಲದೆ ಬಾಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹಿರಿಯವಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು; ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರತೊಡಗಿದರು.

ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನ

ಎರಡು ದೇಹ ಮತ್ತು ಒಂದು ಪ್ರಾಣದಂತಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅಸೂಯೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪತ್ನಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಬಾಳಿದರು. ಮಕ್ಕಳೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬದಲಾದರು. ಐದು ತಲೆಯ ಹಾವು ನುಂಗುವ ಆಹಾರದಂತೆ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಅತಿಯಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಅರುಂಧತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವುಳ್ಳ ಕಿರಿಯ ಪತ್ನಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಆಯುಷ್ಯವೂ, ಮಹಾಸಂಪತ್ತೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯೂ, ಸದಾಚಾರವೂ, ಕೀರ್ತಿಯೂ, ತಪಸ್ಸಿನ ಆಚರಣೆಯೂ, ಕುಗ್ಗದ ಧರ್ಮವೂ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸೂ ಮೆನ್ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಬೆಳಗಿದನು. ಕಿರಿಯವಳೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಮಧುರೈ ನಾಯಕನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು

ಹೀಗೆ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆ)ಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯರು, ಮುನಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಚಿನ್ನದಂತೆ ಬೆಳಗುವ ಕಮಲಗಳು ಅರಳಿದ ಕೊಳಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ತಿರುವಾಲ

೬೦೨ . ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್

ಆಲವಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಅಳೆದು ಹೇಳಬಲ್ಲವರು ಯಾರು? ಅವರ ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಗಳ ಮಹಿಮೆಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗುರುನಾಥನಾದ ಮುರುಗಪ್ಪೆರುಮಾನ್ ಕರುಣಿಸಿ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದೆವು'' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಂತರ, ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿವರು ಗುರುಪರನಾದ ಮುರುಗ ದೇವನನ್ನೂ, ಆತನು ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಬಾಯಿಂದ ಅರುಳಿದ ಉಪದೇಶದ ನುಡಿಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು [೧] ದ್ವಾದಶಾಂತದಲ್ಲಿ ತಿರುವಾಲವಾಯಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೆಯಾರನ್ನೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಆರಾಧಿಸಿ, ಪಶುಕರಣವು ನಾಶವಾಗಿ ಶಿವಕರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬ ಬೇಡರು ಹೋಗಿ ಮರೆಯಾಗಲು, ಕೇವಲ, ಸಕಲ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ದೈವಕೃಪೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಸಾಗಿ, ಚರಾಚರಗಳೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ನೋಡುವವನೂ, ನೋಟವೂ, ನೋಡಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತುವೂ ಮರೆಯಾಗಲು, ಪೂರ್ಣಸ್ವರೂಪವಾಗಿ, ವಾಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಮನಕ್ಕೂ ನಿಲುಕದೆ ನಿಂತ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರು.

ಪರವಶವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದಾರಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಭಕ್ಷಿಸುವ
ನಿಂದಾರ್ಹವಾದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬ ಬೇಡರು ಹೋಗಿ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು
ಕತ್ತಲೆ ಮತ್ತು ಬೆಳಕನ್ನು ದಾಟಿ ದೈವಕೃಪೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ
ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಚರಾಚರಗಳೆಲ್ಲವೂ
ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ನೋಟ, ನೋಡುವವನು
ಮರೆಯಾಗುವಂತೆ, ಅದ್ವಿತೀಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ವಾಕ್ಕು ಮತ್ತು ಅರಿವನ್ನು ಮೀರಿದ ಸತ್ಯವಾದ ಆನಂದ
ಅರಿವನ್ನು, ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅರಿತನು.

ಪದ್ಯ-೫೫
ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ-೩೩೧೦

---

೧. ದ್ವಾದಶಾಂತಮ್ - ಇದು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ಮೇಲೆ ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಗುಲಗಳ ಆಚೆ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿ.

ಅರ್ಚನಾ ವಿಶೇಷ

ಮುನಿಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆ

ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಆನಂದ ಸಾಗರವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವ ಮೋಡದಂತಿರುವ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯನ್ನೂ ಕರೆದು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ವಸಿಷ್ಠರೇ ಮೊದಲಾದ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೂವು, ಗಂಧ, ಕಸ್ತೂರಿ, ದೀಪ, ಧೂಪ ಮುಂತಾದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಂದು ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ತಪೋಮುನಿಯೇ! ನಾವು ನಾನ್ಮಾಡಕ್ಕೂಡಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದುದರ ಮೂಲಕ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆವು; ಕೇಳಿದಂತೆಯೇ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆನಂದಿಸುವಂತೆ, ನಾವು ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹೂವುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಧುರೈಗೆ ಕರೆಯುವುದು

ಆಗ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗಳು ಮುಖವರಳಿಸಿ, "ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿಯಾದ ಮುನಿಗಳೇ! ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ನೀವೂ ಹೇಳಿದಿರಿ; ವೇದಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ಅಳವಿಲ್ಲದ ಕಲೆಗಳ ಅರಿವಿನಿಂದ ಕಂಡರೂ, ಒಳಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸದವರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರರು. ನೀವು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಂತೆಯೇ ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ, ಮನಸ್ಸು ಕರಗುವಂತೆ ದರ್ಶಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, "ಹಿಂದೆಂದೂ ನ ೀಣ ೆಯದ ದೈವಕೃಪೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನೆನೆದು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸೋಣ! ಬನ್ನಿರಿ!" ಎಂದರು.

ಅಗಸ್ತ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಮಧುರೈಯನ್ನು ದರ್ಶಿಸಲು ಹೊರಡುವುದು

ಒಂದು ಶುಭದಿನದಂದು ವಸಿಷ್ಠರೇ ಮೊದಲಾದ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಗಂಗೆಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಕಾಶಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಅಖಿಲನಾಥನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದರು; ತದನಂತರ ಮುನಿಗಳು ಅಗಸ್ತ್ಯರ ಮುಂದೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪಾದಗಳನ್ನು

ಎಣಿಸಿದವರಾಗಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ಶುದ್ಧವಾದ ಶೈವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದ ತಪಸ್ಸಿನ ದೈವಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಥದ ಮೇಲೆರಿ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕೃಶವಾದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ, ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ, ಕೆಂಪಾದ ಜಟೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ, ಭಸ್ಮವನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಂಡ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೂ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದವರೂ ಆದ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗತೊಡಗಿದರು.

ಮುನಿಗಳು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಕಂಡ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು

ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ದೈವಿಕ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೂ, ತಪೋವನಗಳನ್ನೂ, ತೀರ್ಥರೂಪವಾದ ನದಿಗಳನ್ನೂ, ಅಗಸ್ತ್ಯರು ವಿವರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಹೋಗಲು, ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿದು ವಂದಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗತೊಡಗಿದರು.

"ಲಂಕಾಧಿಪತಿಯಾದ ರಾವಣನನ್ನು ಜಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮನು ಪೂಜಿಸಿ, ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಅಥವಾ ಹೇಮಕೂಟವಿದು; ತುದಿಯನ್ನೇರಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವವರು ಎಣಿಸಿದುದನ್ನು ಎಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ಪಡೆಯಲು, ಮರುಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕರುಣಿಸುವ ತಿರುಪ್ಪರುಪ್ಪದಮ್ (ಶ್ರೀಶೈಲ) ಇದು; ಹಸುವಿನ ಉದ್ದವಾದ ಕಿವಿಯಂತೆ ಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಪರಮಶಿವನಿಗೆ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರಥೋತ್ಸವ ನಡೆಯುವ ತಿರುಕ್ಕೋಕರ್ಣವಿದು; ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಾರ್ತಿಕ ದಿನದಂದು ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಉತ್ಸವ ನಡೆಯುವ ತಿರುವಂಜೈಕ್ಕಳಮ್ ಇದು; ಬೇಡರ ಕುಲದವರಾದ ಕಣ್ಣಪ್ಪರು ಜಗಿದು ನೀಡಿದ ಮಾಂಸವನ್ನು ರುಚಿ ನೋಡಿದ ಪರಂಪಪொருள் ನೆಲೆಸಿರುವ ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿ ಬೆಟ್ಟವಿದು; ಎಡಗಾಲನ್ನು ಆಕಾಶದತ್ತ ಚಾಚಿ ಕಾಳಿಯು ಸೋಲುವಂತೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದ ಪರಮಶಿವನು ನೆಲೆಸಿರುವ ತಿರುವಾಲಂಗಾಡು ಇದು; ಒಂಟಿ ಮಾವಿನ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಅಮ್ಮನವರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ಕಾಂಚೀಪುರಂ ಇದು. ವಿಷ್ಣುವು ತಾನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾಯಕವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ತಿರುಮಾற்பேರು ಇದು; ಇಬ್ಬರು ಹದ್ದಿನ ರೂಪ...

ಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವ ತಿರುಕ್ಕಳುಕ್ಕುನ್ರಮ್ ಇದು; ಮುಕ್ಕಣ್ಣನಾದ ಶಿವನು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ವೇದವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ ತಿರುವೋತ್ತೂರ್ ಇದು; ಪಾದ ಮತ್ತು ಮುಡಿಯನ್ನು ತಿರುಮಾಲ್ ಮತ್ತು ನಾನ್ಮುಗನ್ ಹಂದಿ ಮತ್ತು ಹಂಸದ ರೂಪ ತಾಳಿ ಹುಡುಕಲು, ಭಗವಂತನು ಅಗ್ನಿ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ನಿಂತ ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈ ಇದು; ಅಂಧಕಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದು ಮೂರು ಲೋಕದವರ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದ ಶಿವನು ನೆಲೆಸಿರುವ ತಿರುಕ್ಕೋವಲೂರ್ ವೀರಟ್ಟಮ್ ಇದು; ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಮುಂದೆಯೂ ಹಿಂದೆಯೂ ಅಳಿಯದೆ ಉಳಿಯುವ ಪಳಮಲೈ (ವೃದ್ಧಗಿರಿ, ವೃದ್ಧಾಚಲಂ) ಇದು; ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಮೂವರು ಅಸುರರನ್ನೂ ಉದ್ಧರಿಸಿದ ತಿರುವದಿಗೈ ವೀರಟ್ಟಮ್ ಇದು; ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಕೂತ್ತಪ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಆನಂದ ತಾಂಡವವನ್ನಾಡುವ ಚಿದಂಬರಂ ಇದು; ನಾನ್ಮುಗನ್, ತಿರುಮಾಲ್ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಳಯದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಭಗವಂತನು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ತಿರುತ್ತೋಣಿಪುರಂ (ಶೀರ್ಕಾಳಿ) ಇದು; ಜಟಾಯು, ಸಂಪಾತಿ ಎಂಬ ಹದ್ದುಗಳು ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಅವುಗಳ ಅಹಂಕಾರ ಮಲವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಜನ್ಮ ರೋಗವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವ ಔಷಧಿಯು ನೆಲೆಸಿರುವ ಪುಳ್ಳಿರುಕ್ಕು ವೇಲೂರ್ (ವೈತ್ತೀಶ್ವರನ್ ಕೋವಿಲ್) ಇದು; ಕಾಮನನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಿದ ಭಗವಂತನು ನೆಲೆಸಿರುವ ತಿರುಕ್ಕುರುಕ್ಕೈ ವೀರಟ್ಟಮ್ ಇದು; ಬಿಳಿಯ ಆನೆಯು ತಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದಂತಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆದ ತಿರುವೆಣ್ಕಾಡು ಇದು; ಉಮೈಯಮ್ಮೈಯಾರ್ ನವಿಲಿನ ರೂಪ ತಾಳಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದುದೂ, ತುಲಾ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವುದೂ ಆದ ತಿರುಮಯಿಲಾಡುತುರೈ (ಮಾಯೂರಂ) ಇದು; ದಕ್ಷನಿಗೆ ಮೇಕೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಶಿವನು ನೆಲೆಸಿರುವ ತಿರುಪ್ಪರಿಯಲೂರ್ ವೀರಟ್ಟಮ್ (ಪರಸಲೂರ್) ಇದು; ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮುನಿಗಾಗಿ ಕಾಲನನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದ್ದ ಕಣ್ಣುದಲ್ ವಾಸಿಸುವ ತಿರುಕ್ಕಡವೂರ್ ವೀರಟ್ಟಮ್ ಇದು; ಚಕ್ರದಿಂದ ಜಲಂಧರಾಸುರನನ್ನು ಸೀಳಿದ ಶಿವನು ನೆಲೆಸಿರುವ ತಿರುವಿರ್ಕುಡಿ ವೀರಟ್ಟಮ್ ಇದು; ತಾರಕಾಸುರನನ್ನು ವಿನಾಯಕ ದೇವರು ಕೊಂದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ತಿರುಚ್ಚೆಂಗಾಟ್ಟಂಗುಡಿ ಇದು; ಮೂರು ಕೋಟಿ ಮುನಿಗಳು ಪೂಜಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆದ ತಿರುಕ್ಕೋಡಿಗಾ ಇದು; ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ

ಇದು ತಿರುವಾರೂರ್; ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಪೂಜಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿದ ತಿರುಮರೈಕ್ಕಾಡು (ವೇದಾರಣ್ಯಮ್) ಇದು; ವರಗುಣ ಪಾಂಡ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿದ ಮಹಾಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯು ನೆಲೆಸಿರುವ ತಿರುವಿಡೈಮರುದೂರ್ ಇದು; ತಾಡಗೈ ಎಂಬ ಮಹಿಳೆಯು ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತು, ತದನಂತರ ಕುಂಗಿಲಿಯ ಕಲಯರ ಭಕ್ತಿಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಭಗವಂತನು ವೀற்றಿರುವ ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಇದು; ಮುರುಗ ದೇವರು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಮತ್ತು ಆತ್ತಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮರಳಿನಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಹಸುವಿನ ಹಾಲಿನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿದ ಚಂಡೇಶರು ಅವತರಿಸಿದ ತಿರುಚ್ಚೇಯ್ಞಲೂರ್ ಇದು; ಮಾಮಗಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವವರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಪವಿತ್ರ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತಿರುಕ್ಕುಡಂದೈ (ಕುಂಭಕೋಣಮ್) ಇದು; ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಮುರುಗ ದೇವರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಮಲೈ ಇದು; ವಾಣಿಜ್ಯ ಕನ್ಯೆಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ವನ್ನಿ ಮರ, ಬಾವಿ ಮತ್ತು ಶಿವಲಿಂಗವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತ ತಿರುಪ್ಪುರಂಬಯಮ್ ಇದು; ತಿರುನಂದಿದೇವರು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ತಿರುವೈಯಾರು ಇದು; ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ಚಿವುಟಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಪಾಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದ ಭಗವಂತನು ನೆಲೆಸಿರುವ ತಿರುಕ್ಕಂಡಿಯೂರ್ ವೀರಟ್ಟಮ್ ಇದು; ಜೇಡ, ಆನೆ, ಉಮಾದೇವಿಯಾರ್ ಮತ್ತು ತಿರುಮಾಲ್ ಪೂಜಿಸಿದ ತಿರುವಾನೈಕ್ಕಾ ಇದು; ತ್ರಿಸಿರನ್ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತ್ರಿಸಿರಾಮಲೈ ಇದು; ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವವರ ಪಾಪವನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ಇದು; ಈ ನದಿಯಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಚೋಳ ರಾಜನ ನಾಡು ಇದು; ತಮಿಳು ವೇದದ ರುಚಿಯನ್ನರಿತ ವೈಯೈ ಎಂಬ ನದಿ ಇದು. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಪಾಂಡ್ಯ ನಾಡು ಅದೇ ಆಗಿದೆ".

ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋದ ಮುನಿಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮರಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿರುವ ಕಾಡುಗಳು ಸಣ್ಣ ಗಿಡಗಳಂತೆಯೂ, ನದಿಯು ಸಣ್ಣ ಕಾಲುವೆಯಂತೆಯೂ, ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳು ಸಣ್ಣ ಚಿಲುಮೆಯ ಗುಂಡಿಗಳಂತೆಯೂ, ಗದ್ದೆಗಳು ಸಣ್ಣ ಪಾತಿಗಳಂತೆಯೂ, ತೆಂಗಿನಮರಗಳು ಸಣ್ಣ ಹುಲ್ಲುಗಳಂತೆಯೂ, ಬಾಳೆ ತೋಟಗಳು ಅರಿಶಿನದ ಹೊಲಗಳಂತೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಅನ್ನಂಗ್

ಗಳು, ಕೊಕ್ಕರೆಗಳು, ಕೆಂಬೂತಗಳು, ಗಿಳಿಗಳು, ನವಿಲುಗಳು ಇವುಗಳಂತಹ ಇತರ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಹಲವು ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಅರಮನೆಗಳೂ, ಮಾಳಿಗೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಕೃತಕ ಬೆಟ್ಟಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಧ್ವಜಗಳು ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹೀಗೆ ನಾಡುಗಳನ್ನೂ ನಗರಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ ಹೋದ ಮುನಿಗಳು ತಿರುಕ್ಕೊಡುಂಗುನ್ರಮ್, ತಿರುತ್ತಳಿಪುತ್ತೂರ್ (ತಿರುಪುತ್ತೂರ್), ತಿರುವಾಡಾನೈ, ತಿರುಪ್ಪುಣವಾಯಿಲ್, ತಿರುಪ್ಪೂವಣಮ್, ತಿರುಕ್ಕಾನಪ್ಪೇರ್, ತಿರುಚ್ಚುಳಿಯಲ್, ತಿರುವಿರಾಮೇಚ್ಚುರಮ್, ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ರಾಲಮ್, ತಿರುಪ್ಪರಂಗುನ್ರಮ್, ತಿರುವೇಡಗಮ್, ತಿರು ಆಪ್ಪನೂರ್ ಎಂಬ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ ಆನಂದಿಸಿದರು.

ಮುನಿಗಳು ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವುದು

ತಂಪಾದ ಅಲೆಗಳೆಂಬ ಕೈಗಳನ್ನೂ ಕಮಲವೆಂಬ ಮುಖವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ ವೈಯೈ ಎಂಬ ದೇವಿಯನ್ನು ಮುನಿಗಳು ಎದುರುಗೊಂಡು ಪೂಜಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು; ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ದಾಟಿ ತಿರುಮಾಲ್‌ನಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಗೋಪುರವನ್ನು ಮೊದಲು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಲವು ಬಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿದರು; ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿ ವಿನಾಯಕ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು; ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ಹೆತ್ತರುಳಿದ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮನವರ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ದೈವಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದರು; ತರುವಾಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರುವ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿತ್ತ ವಿಣ್ಣಿಳಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನಾದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಕಮಲಗಳು ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅರಳುವಂತೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದರು.

ಮುನಿಗಳು ಶ್ರೀ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು

ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅಂದು ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಊಟವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದು ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಏಳುವ ಮುನ್ನ ಪೊಟ್ರಮರೈ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಿಂದರು; ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಗೆದ್ದ ಅವರ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ನೀರು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು

ಹರಿಯುವುದರಿಂದ ಮಧುರವಾದ ಕೃಪೆಯು ವಿಲಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪರಂಪೊರುಳನ್ನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಎದ್ದ ಮಿಂಚಿನ ಸಮೂಹದಂತೆ ಗೋಚರಿಸುವ ವಿಮಾನದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡರು; ವಂದಿಸಿ ಹರ್ಷಗೊಂಡರು. ಸುವಾಸನೆ ತುಂಬಿದ ತಿರುಮಂಜನ (ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥ), ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲು, ಪಂಚಗವ್ಯ, ಪಂಚಾಮೃತ, ಶ್ರೀಗಂಧ, ಪನ್ನೀರು, ಕಸ್ತೂರಿ, ಹೂವು, ವಸ್ತ್ರ, ಆಭರಣ, ನೈವೇದ್ಯ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಶತ ರುದ್ರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ಕಸ್ತೂರಿ ಬಳಿದು ಶ್ರೀಗಂಧದ ಲೇಪನ, ಹೂವುಗಳು, ವಸ್ತ್ರಗಳು, ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹಾಲನ್ನವನ್ನು ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿ, ಮುಖವಾಸ ಮತ್ತು ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಧೂಪ ದೀಪಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅಗ್ನಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಾವಿರ ನಾಮಗಳಿಂದ ಬಿಲ್ವ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ, ಶಿವಪೂಜೆಯ ಫಲವನ್ನು ಅರ್ಘ್ಯ ಜಲದೊಂದಿಗೆ ಹೂವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಶಿವನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ವಂದಿಸಿ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಭಾಷ್ಪ ಸುರಿಯಲು ಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನು, ಕೈಮುಗಿದು ಸ್ತುತಿಸತೊಡಗಿದರು:

ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪಾಶದ ದೋಷಗಳು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ
　ಕ್ರೂರ ಸರ್ಪವನ್ನು ಆಭರಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ಅಂಡನೇ! ಶರಣು!
ಆರಾಧಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು
　ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮಣಿಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಿದವನೇ! ಶರಣು!
ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು ಬಳಲದಂತೆ ಕಾಲು ಬದಲಾಯಿಸಿ
　ನೃತ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿದ ಜ್ಯೋತಿಯೇ! ಶರಣು!
ಏಳು ಕಡಲುಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರನ್ನು
　ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಆದಿಮೂರ್ತಿಯೇ! ಶರಣು!

ಕ್ರೂರ ಆನೆಯ ಪ್ರಾಣವು ಹೋಗುವಂತೆ ನರಸಿಂಹ
　ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಬೇಡರ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ! ಶರಣು!
ದೇವತೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಆದಿ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ
　ಅಡಗಿದ್ದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ ಗುರುವೇ! ಶರಣು!
ದೋಣಿಯನ್ನೇರಿ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮಕರವನ್ನು
　ಹಿಡಿದ ಬೆಸ್ತಗಾರ್ತಿಯ ಪತಿಯೇ! ಶರಣು!
ಕಂಕಣವಾದ ಹಾವನ್ನು ಬೀಸಿ ನಗರದ ಗಡಿಯನ್ನು
　ಗುರುತಿಸಿದ, ನೀಲಕಂಠನೇ! ಶರಣು!

ಮಗನಿಂದ ಕಡಲು, ಮೇರು, ಇಂದ್ರನ
ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿದ ನಿತ್ಯನೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಸುಂದರೇಶನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬಾಣವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು
ಚೋಳರ ಪಡೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದ ವೀರನೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಬಲಶಾಲಿ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮುಂದೆ ಕಲ್ಲಿನ ಆನೆಗೆ
ಕಬ್ಬನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದ ಸಿದ್ಧನೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಹಿಂದೆ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ
ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಯೋಗಿಯೇ ! ಶರಣಮ್ !

ತಿರುಮಣಿಯ ಮಗನ ಮಗನು ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಲು
ಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನು ಮಾರಿದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯನೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಅಳಿಯನೆಂದು ಮಾವನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು
ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಮೈಂದನೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಉಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿ ಕೊಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗೆ
ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ತಂದೆಯೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಬರುವ ನಿಂದೆಗೆ ಅஞ்சಿ ಬೇಡನ ಮಗನಿಗೆ
ಕರುಣೆ ತೋರಿದ ಮಧುರಾಪುರೇಶನೇ ! ಶರಣಮ್ !

ವೃದ್ಧ, ಕುಮಾರ, ಬಾಲಕನ ಕರುಣಾಮಯಿ ರೂಪವನ್ನು
ತಾಳಿ ಲೀಲೆಗೈಯುವ ಅಣ್ಣಲನೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಗುರುವಿನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದ ಪಾಪಿಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಂಡು
ರಕ್ತದೊಳು ಮಿಂದ ವಿಜಯವೇಲನೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಾಡಿದ ಪಾಣಭದ್ರನಿಗೆ ಆಲದ ಮರದಡಿ ಸಂಗೀತ ಹಾಡಿ
ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ ವೇದಗೀತನೇ ! ಶರಣಮ್ !
ನರಿಗಳ ಹಿಂಡನ್ನು ಕುದುರೆಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ನಗರವು
ಕಲಕುವಂತೆ ನರಿಗಳನ್ನಾಗಿಸಿದ ನಂಬನೇ ! ಶರಣಮ್ !

ಮುಂಜಾನೆ ಹನ್ನೆರಡು ಸಣ್ಣ ಹಂದಿಗಳಿಗೆ
ಉಣ್ಣಲು ಮೊಲೆಯುಣಿಸಿದ ತಾಯಿಯೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಸುಂದರವಾದ ಮಾಯಾ ಹಸುವನ್ನು ಬಲಶಾಲಿ ಗೂಳಿಯನ್ನು
ತಂದು ಹೋರಾಡಿ ಕೊಂದ ಶಿಷ್ಟನೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಹಲವು ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲೆಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ
ಬೆತ್ತದ ಏಟು ತಿಂದ ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಯೇ ! ಶರಣಮ್ !
ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು
ಮೂರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ವಳ್ಳಲನೇ ! ಶರಣಮ್ !

ಶ್ರೀ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನರು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದು

ಈ ರೀತಿ ಹಲವು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದ ವಸಿಷ್ಠ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ, ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಯನ್ನೂ ಜೇನು ಸುರಿಯುವ ಕದಂಬ ವನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರು ಶಿವಲಿಂಗದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ನೋಡಿ, "ಕೋಪವನ್ನು ಗೆದ್ದು ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಮುನಿಗಳೇ! ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆಯೂ, ಸ್ತುತಿವಾಕ್ಯಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ತುಂಬಿ ನಮಗೆ ಮಹದಾನಂದವನ್ನು ನೀಡಿದವು" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಬಾಯಿಂದ ನುಡಿದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ಅವರ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು, ಬೆನ್ನನ್ನು ಸವರಿ, "ನೀನು ನಮಗೆ ಸಮಾನ; ನಿನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾ ಪತ್ನಿಯಾದ ಲೋಪಾಮುದ್ರೆಯು ಉಮಾದೇವಿಗೆ ಸಮಾನಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಮಾನರಾದವರು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ! ಪೂರ್ಣ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದವನೂ, ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆದವನೂ ಆದ ನಿನಗೆ ನಾವು ನೀಡತಕ್ಕ ವರ ಏನಿದೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆಯಾದರು.

ಮುನಿಗಳು ಶಿವ ಪೂಜೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು

ಅಗಸ್ತ್ಯ, ವಸಿಷ್ಠ ಮುಂತಾದ ಮುನಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಪೋವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತ್ರಿಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ ಅಮ್ಮೆಯಾರನ್ನೂ ಸೋಮಸುಂದರ ದೇವರನ್ನೂ ದರ್ಶಿಸಿ ವಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪದ್ಯ — ೫೩

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ — ೩೩೬೩

ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಕಾಂಡಮ್ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು

ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣ ವಚನವು
ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ಪೆರುಮಾನರ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳು ಚಿರಾಯುವಾಗಲಿ!

ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ

ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿ ರೂ. 7,000

ತಿರುಮರೈಕ್ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ (ವೇದಾರಣ್ಯಂ) ಶೈವವೇಲಾಣ್ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರೂ, ವಡಮೊಳಿ ಮತ್ತು ತೇನ್ಮೊಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ತುಂಬಿದವರೂ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಭರತನಾಟ್ಯ, ರತ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಅಶ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಕಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದವರೂ, ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮನವರು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದುದರಿಂದ 'ಸತ್ತಿಯಾಯ್' ಎಂಬ ಮಂಗಳ ನುಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದೂ—ದೈವಿಕ ಪರಿಮಳ ಬೀರುವುದೂ—3363 ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೂ—ಮಧುರೈ ಚೊಕ್ಕನಾಥರ 64 ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ಲೀಲೆ) ಗಳನ್ನು கூறುವುದೂ—ಶೈವ ಮಹಾಜನರಿಂದ ಭುಕ್ತಿ, ಸಿದ್ಧಿ, ಮುಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವುದೂ, ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲ್ಪಡುವುದೂ, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಓದಿ ಅರ್ಥ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವುದೂ—ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದಂತೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುವ ಮಹಾನ್ ವಾಡಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೂ ಆದ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವನ್ನು ಹಾಡಿದವರೂ, ಅದನ್ನು ಚೊಕ್ಕೇಶರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ அ௱ಕ಼ಾಲ್ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅರಂಗೇಟ್ರಂ ಮಾಡಿದವರೂ, ಮಧುರೈ ಅರುಪತ್ತು ನಾನ್ಗು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪೋಟ್ರಿ ಕಲಿವೆಣ್ಬಾ, ಮಧುರೈ ಪತಿಟ್ರುಪ್ಪತ್ತಂದಾದಿ, ವೇದಾರಣ್ಯ ಪುರಾಣ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರೂ, 16-17ನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದವರೂ ಆದ ಪರಂಜೋತಿ ಮುನಿವರ್ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣವನ್ನು ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಚಿತ್ತಿರೈ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಯೂ, ಕೇಳಿಸಿಯೂ ಜನರಿಗೆ ಶಿವಾನಂದ ಮಹಾಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ಮಠದ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ ಈ ನಿಧಿಯು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದು 'ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

2. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳ ರೂ. 7,000 (ರೂಪಾಯಿ ಏಳು ಸಾವಿರ) ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 100-ಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ 3 ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ನೀಡಬಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಾಲ ಪತ್ರಗಳಾಗಿ ಇದೆ. (3% ಕನ್

- ೨ -

ವರ್ಷನ್ ಲೋನ್ ಆಫ್ 1946 - ಸರ್ಕಾರಿ ಸಾಲ ಪತ್ರ ನಂ. ಸಿ.ಎ. 136969 ರೂ. 5,000; ಸಿ.ಎ. 135549 ರೂ. 1,000; 135550 ರೂ. 1,000 ಒಟ್ಟು ರೂ. 7,000. ಈ ನಿಧಿಯು ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತದೆ.

೩. ಈ ಮೂಲ ನಿಧಿಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಬಡ್ಡಿ ಮೊತ್ತದಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿರೆ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಮುನಿವರರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ರೂ. 192 ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುವುದು, ಉಳಿದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಮುಂತಾದ ಚಿಲ್ಲರೆ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗುವುದು.

೪. ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ನಿಯಮಗಳೆಂದರೆ;-

ಅ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿರೆ ಮಾಸದಲ್ಲಿ 24 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಶೈವ ಶೀಲವುಳ್ಳ ಹಿರಿಯ ತಮಿಳು ವಿದ್ವಾಂಸರೊಬ್ಬರಿಂದ ನಡೆಸಲಾಗುವುದು.

ಆ. ಸದರಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿದ್ವಾನ್ ಅಥವಾ ಪುಲವರ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿಯೂ, ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ತಿರುಮುರೈಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ಶೈವ ಸದಾಚಾರ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಅರ್ಹತೆಗಳುಳ್ಳ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣದ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಲು ನೇಮಿಸಲಾಗುವುದು.

ಇ. ಸದರಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿರೆ ಮಾಸದಲ್ಲಿ 24 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳುಗರ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಪ್ರವಚನ ನೀಡಬೇಕು.

ಈ. ಪ್ರವಚನದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇದರ ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉ. ಇದರ ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ 24 ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ

- ೩ -

ರೂ. ೧೯೨ (ರೂಪಾಯಿ ನೂರ ತೊಂಬತ್ತೆರಡು) ಸನ್ಮಾನವಾಗಿ ನೀಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಬಡ್ಡಿ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗುವುದು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಈ ಸನ್ಮಾನದ ಮೊತ್ತವು ಪ್ರವಚನ ಸನ್ಮಾನ, ಪ್ರಯಾಣ ವೆಚ್ಚ, ದಿನಭತ್ಯೆ ವೆಚ್ಚ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಊ. ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವ ಪ್ರವಚನಕಾರರು ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರವಚನ ನೀಡಲು ಮಧುರೈಗೆ ಹೋಗಲು ತಪ್ಪಿದರೆ, ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುವ ಬೇರೊಬ್ಬರು ಮೇಲ್ಕಂಡ ನಿಬಂಧನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಏ. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪ್ರವಚನಕಾರರು ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಪ್ರವಚನ ನೀಡಿ, ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಉಳಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುವ ಬೇರೊಬ್ಬರು ಉಳಿದಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು. ಇಬ್ಬರೂ ತಾವು ತಾವು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರವಚನಗಳಿಗೆ, ಒಂದು ಪ್ರವಚನಕ್ಕೆ ರೂ. ೮ (ರೂಪಾಯಿ ಎಂಟು) ರಂತೆ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು.

ೠ. ಈ ಧರ್ಮವು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಬಳಸಲ್ಪಡಬಾರದು. ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ಈ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ನಿಧಿಯು ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಬರುವುದು.

ಚೆಕ್ಕರ್ ವಾರ್ಸಡೈಚ್ ಚೊಕ್ಕ ನಾಯಕನ್ ತಿರುವರುಳ್ ಪೋಟ್ರಿ!

ಅನುಬಂಧ (ಷೆಡ್ಯೂಲ್)

ಪ್ರವಚನ ಯೋಜನೆ : ೨೪ ಪ್ರವಚನಗಳು

೧. ಕಾಪ್ಪು, ವಾಳ್ತು, ನೂರ್ಪಯನ್, ಕಡವುಳ್ ವಾಳ್ತು, ಪಾಯಿರಮ್, ಅವೈಯಡಕ್ಕಮ್, ೩೧ ಪದ್ಯಗಳು, ತಿರುನಾಟ್ಟುಚ್ ಚಿರಪ್ಪು ೬೦ ಪ., ತಿರುನಗರಚ್ ಚಿರಪ್ಪು ೧೦೯ ಪ., ತಿರುಕ್ಕಯಿಲಾಯಚ್ ಚಿರಪ್ಪು

— 4 —

7 ಪ. ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸ 25 ಪ. ಸ್ಥಳ ವಿಶೇಷ 23 ಪ. ತೀರ್ಥ ವಿಶೇಷ 36 ಪ. ಮೂರ್ತಿ ವಿಶೇಷ 37 ಪ. ಪದಿಗಮ್ 15 ಪ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 343.

2. ಇಂದ್ರನ್ ಪಳಿ ತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ 97 ಪ. ವೆಳ್ಳೈಯಾನ್ನೈ ಶಾಪನ್ ತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ 31 ಪ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 128.

3. ತಿರುನಗರಂಗಂಡ ಪಡಲಮ್ 47 ಪ. ತಡಾದಗೈಪ್ ಪಿರಾಟ್ಟಿಯಾರ್ ತಿರುವವತಾರಪ್ ಪಡಲಮ್ 81 ಪ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 128.

4. ತಿರುಮಣಪ್ ಪಡಲಮ್ ಪದ್ಯಗಳು 199.

5. ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲತ್ ತಿರುಕ್ಕೂತ್ತಾಡಿಯ ಪಡಲಮ್ 28 ಪ. ಕುಂಡೋದರನುಕ್ಕು ಅನ್ನಮಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ 22 ಪ. ಅನ್ನಕ್ ಕುಳಿಯುಮ್ ವೈಗೈಯುಮಳೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ 27 ಪ. ಎಳುಕಡಲಳೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ 15 ಪ. ಮಲೈಯತ್ತುವಶನೈಯಳೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ 31 ಪ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 123.

6. ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡಿಯನ್ ತಿರುವವತಾರಪ್ ಪಡಲಮ್ 45 ಪ. ಉಕ್ಕಿರಪಾಂಡಿಯನುಕ್ಕು ವೇಲ್ ವಳೈ ಶೆಂಡು ಕೊಡುತ್ತ ಪಡಲಮ್ 66 ಪ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 111.

7. ಕಡಲ್ಶುವರ ವೇಲ್ವಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ 20 ಪ. ಇಂದ್ರನ್ ಮುಡಿ ಮೇಲ್ ವಳೈಯೆರಿಂದ ಪಡಲಮ್ 59 ಪ. ಮೇರುವೈಚ್ ಚೆಂಡಾ ಲಡಿತ್ತ ಪಡಲಮ್ 41 ಪ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 120.

8. ವೇದತ್ತುಕ್ಕುಪ್ ಪೊರುಳ್ ಅರುಳಿಚ್ ಶೆಯ್ದ ಪಡಲಮ್ 42 ಪ. ಮಾಣಿಕ್ಕಮ್ ವಿಟ್ರ ಪಡಲಮ್ 93 ಪ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 135.

9. ವರುಣನ್ವಿಟ್ಟ ಕಡಲೈ ವಟ್ರಚ್ ಶೆಯ್ದ ಪಡಲಮ್ 19 ಪ. ನಾನ್ಮಾಡಕ್ ಕೂಡಲಾನ ಪಡಲಮ್ 26 ಪ. ಎಲ್ಲಾಮ್ ವಲ್ಲ ಸಿದ್ದ ರಾನ ಪಡಲಮ್ 24 ಪ. ಕಲ್ಲಾನೈಕ್ಕುಕ್ ಕರುಂಬರುತ್ತಿಯ ಪಡಲಮ್ 29 ಪ. ಯಾನೈ ಎಯ್ದ ಪಡಲಮ್ 42 ಪ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 140.

10. ವಿರುತ್ತ ಕುಮಾರ ಪಾಲರಾನ ಪಡಲಮ್ 33 ಪ. ಕಾನ್ಮಾರಿ ಯಾಡಿನ ಪಡಲಮ್ 29 ಪ. ಪಳಿಯಂಜಿನ ಪಡಲಮ್ 44 ಪ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 106.

- 5 -

11. ಮಾಪಾತಕನ್ ತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ 41 ಸೆ. ಅಙ್ಗಮ್ ವೆಟ್ಟಿನ ಪಡಲಮ್ 28 ಸೆ. ನಾಗಮೆಯ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ 23 ಸೆ. ಮಾಯಪ್ ಪಸುವೈ ವತೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ 38 ಸೆ. ಆಗಚ್ ಚೆಯ್ಯುಟ್ಕಳ್ 130.

12. ಮೆಯ್ಕ್ಕಾಟ್ಟಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ 41 ಸೆ. ಉಲವಾಕ್ಕಿಳಿ ಯರುಳಿಯ ಪಡಲಮ್ 19 ಸೆ. ವಳೈಯಲ್ ವಿಟ್ರ ಪಡಲಮ್ 36 ಸೆ. ಅಟ್ಟಮಾಸಿತ್ತಿ ಯುಪದೇಸಿತ್ತ ಪಡಲಮ್ 29 ಸೆ. ಆಗಚ್ ಚೆಯ್ಯುಟ್ಕಳ್ 125.

13. ವಿಡೈಯಿಲಚ್ಚಿನೈಯಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ 30 ಸೆ. ತಣ್ಣೀರ್ಪ್ ಪನ್ದಲ್ ವೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ 37 ಸೆ. ಇರಸವಾದಙ್ ಚೆಯ್ತ ಪಡಲಮ್ 30 ಸೆ. ಚೋಳನೈ ಮಡುವಿಲ್ ವೀಟ್ಟಿಯ ಪಡಲಮ್ 22 ಸೆ. ಆಗಚ್ ಚೆಯ್ಯುಟ್ಕಳ್ 119.

14. ಉಲವಾಕ್ಕೋಟ್ಟೈಯರುಳಿಯ ಪಡಲಮ್ 18 ಸೆ. ಮಾಮನಾಕ ವನ್ದು ವಳಕ್ಕುರೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ 37 ಸೆ. ವರಗುಣನುಕ್ಕುಚ್ ಸಿವ ಲೋಗಙ್ ಕಾಟ್ಟಿಯ ಪಡಲಮ್ 68 ಸೆ. ಆಗಚ್ ಚೆಯ್ಯುಟ್ಕಳ್ 123

15. ವಿರಗುವಿಟ್ರ ಪಡಲಮ್ 70 ಸೆ. ತಿರುಮುಗಙ್ ಕೊಡುತ್ತ ಪಡಲಮ್ 30 ಸೆ. ಪಲಗೈಯಿಟ್ಟ ಪಡಲಮ್ 18 ಸೆ. ಆಗಚ್ ಚೆಯ್ ಯುಟ್ಕಳ್ 118.

16. ಇಸೈವಾದು ವೆನ್ರ ಪಡಲಮ್ 44 ಸೆ. ಪನ್ರಿಕ್ಕುಟ್ಟಿಕ್ಕು ಮುಲೈಕೊಡುತ್ತ ಪಡಲಮ್ 63 ಸೆ. ಪನ್ರಿಕ್ಕುಟ್ಟಿಗಳೈ ಮನ್ದಿರಿ ಗಳಾಕ್ಕಿಯ ಪಡಲಮ್ 18 ಸೆ. ಆಗಚ್ ಚೆಯ್ಯುಟ್ಕಳ್ 125

17. ಕರಿಕ್ಕುರುವಿಕ್ಕುಪದೇಸಮ್ ಚೆಯ್ತ ಪಡಲಮ್ 23 ಸೆ. ನಾರೈಕ್ಕು ಮುತ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತ ಪಡಲಮ್ 25 ಸೆ. ತಿರುವಾಲವಾಯಾನ ಪಡಲಮ್ 28 ಸೆ. ಸುನ್ದರಪ್ಪೇರಮ್ಬು ಎಯ್ದ ಪಡಲಮ್ 44 ಸೆ. ಆಗಚ್ ಚೆಯ್ಯುಟ್ಕಳ್ 120

18. ಸಙ್ಗಪ್ ಪಲಗೈ ಕೊಡುತ್ತ ಪಡಲಮ್ 39 ಸೆ. ತರುಮಿಕ್ಕುಪ್ ಪೊರ್ಕ್ಕಿಳಿಯಳಿತ್ತ ಪಡಲಮ್ 107 ಸೆ. ಆಗಚ್ ಚೆಯ್ಯುಟ್ಕಳ್ 146

19. ಕೀರನೈಕ್ ಕರೈಯೇಟ್ರಿಯ ಪಡಲಮ್ 27 ಸೆ. ಕೀರನುಕ್ಕು ಇಲಕ್ಕಣಮುಪದೇಸಿತ್ತ ಪಡಲಮ್ 30 ಸೆ. ಸಙ್ಗತ್ತಾರ್ ಕಲಗಮ್ ತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ 14 ಸೆ. ಇಡೈಕ್ಕಾಡನ್ ಪಿಣಕ್ಕು ತೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ 38 ಸೆ. ಆಗಚ್ ಚೆಯ್ಯುಟ್ಕಳ್ 109

20. ವಲೈವೀಸಿನ ಪಡಲಮ್ 64 ಸೆ. ವಾದವೂರಡಿಗಳುಕ್ಕು ಉಪ ದೇಸಿತ್ತ ಪಡಲಮ್ 86 ಸೆ. ಆಗಚ್ ಚೆಯ್ಯುಟ್ಕಳ್ 150

- 6 -

21. ನರಿ ಪರಿಯಾಕ್ಕಿಯ ಪಡಲಮ್ 127 ಸೆ.

22. ಪರಿ ನರಿಯಾಕ್ಕಿಯ ಪಡಲಮ್ 66 ಸೆ. ಮಣ್ ಸುಮಂದ ಪಡಲಮ್ 114 ಸೆ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 180.

23. ಪಾಂಡಿಯನ್ ಸುರಂದೀರ್ತ್ತ ಪಡಲಮ್ 68 ಸೆ. ಸಮಣರೈಕ್ ಕಳುವಿಲೇಟ್ರಿಯ ಪಡಲಮ್ 82 ಸೆ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 150.

24. ವನ್ನಿಯುಮ್ ಕಿಣರುಮ್ ಇಲಿಂಗಮುಮ್ ಅಳೈತ್ತ ಪಡಲಮ್ 55 ಸೆ. ಅರುಚ್ಚನೈಪ್ ಪಡಲಮ್ 53 ಸೆ. ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 108.

ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್,
2-4-1954.

(Sd.) Kasivasi Arulnandhi Thambiran

Registered at Tiruvadamarudhur Sub-Registrar's Office on 2-4-1954 as No. 19 of 1954, Book No. 4, Volume 45, Pages 80 to 84.

ಮದುರೈಯಿಲ್ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಪ್ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿ ರೂ. 7000

ಅರುಳ್‌ಮೊಳಿತ್ ತೇವರ್ ಎಂಬ ಮೂಲ ಹೆಸರಿನವರೂ, ಕುಂಡ್ರತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೇಕ್ಕಿಳಾರ್ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದವರೂ, ಅನಪಾಯ ಚೋಳನ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಎರಡನೇ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಚೋಳನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದು ಆ ರಾಜನಿಂದ ಉತ್ತಮ ಚೋಳ ಪಲ್ಲವನ್ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದವರೂ, ತಿಲ್ಲೈ ವಾಳಂದಣರೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ ತೊಗೈ ಅಡಿಯಾರ್‌ಗಳ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅವರ ಪುರಾಣ ಕಥೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ವಿವರಿಸಲು ತಿಲ್ಲೈಯಂಬಲವರ್ 'ಉಲಗೆಲಾಮ್' ಎಂದು ಅಡಿ (ಮೊದಲ ಸಾಲು) ತೆಗೆದುಕೊಡಲು, ಅದನ್ನೇ ಮೊದಲಲ್ಲೂ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲೂ ಇಟ್ಟು 4286 (4253) ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ (12ನೇ ತಿರುಮುರೈಯಾದ) ಪೆರಿಯಪುರಾಣಮ್ ಎಂಬ ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣವನ್ನು ತಿಲ್ಲೈಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿರಸವು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುವಂತೆ ಹಾಡಿದ ಕವಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೂ, ರಾಜನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಚಿತ್ತಿರೈ ಆದಿರೈ ದಿನದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಚಿತ್ತಿರೈ ಆದಿರೈ ವರೆಗೆ ತಾವೇ ಪುರಾಣ ಕಥೆಯ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ನಡೆಸಿ 'ತೊಂಡರ್ ಸೀರ್‌ಪರವುವಾರ್' ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದವರೂ, ವೈಕಾಸಿ ಪೂಸಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಿವಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೂ ಆದ ಸೇಕ್ಕಿಳಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ, ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಅಡಿಯಾರ್‌ಗಳ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ ತೊಗೈಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ

ನಿಂತು ನಂಬಿಯಾರೂರರ್ ಹಾಡಿದ ಅದನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸೇಕ್ಕಿಳಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನಂಬಿಯಾರೂರರ ಪವಿತ್ರ ದಿನವಾದ ಆಡಿ ಸ್ವಾತಿಯಂದು, ಸಂಬಂಧರ್, ಶೈವಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಲವು ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದುದೂ, ವಾದವೂರಡಿಗಳಿಗಾಗಿ ಭಗವಂತನು ಹಲವು ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ (ದಿವ್ಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು) ಮಾಡಿದುದೂ, ಮೂವರ ತಮಿಳು ಸತ್ಯಜ್ಞಾನದ ಪವಿತ್ರ ಮಾರ್ಗವಾದ ತೇವಾರವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದುದೂ, ಐದು ಪವಿತ್ರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯಂಬಲ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ತಿಲ್ಲೈವಾಳಂದಣರೇ ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ ತೊಗೈ ಅಡಿಯಾರ್‌ಗಳ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರವಚನದ ಮೂಲಕ ಹರಡುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ಈ ದತ್ತಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದನ್ನು 'ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ನಿಧಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಈ ನಿಧಿಯನ್ನು ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

2. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದತ್ತಿ ರೂ. 7,000 (ರೂಪಾಯಿ ಏಳು ಸಾವಿರ.) ಇದನ್ನು ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 100 ಕ್ಕೆ ರೂ. 3 ಬಡ್ಡಿ ನೀಡುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಾಲಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. 3% ಕನ್ವರ್ಷನ್ ಲೋನ್ ಆಫ್ 1946 ಸರ್ಕಾರಿ ಸಾಲಪತ್ರ ನಂ. ಸಿ.ಎ. 138857 ರೂ. 2000 ; ಸಿ.ಎ. 138831 ರೂ. 5,000 ಒಟ್ಟಾಗಿ ರೂ. 7,000. ಈ ನಿಧಿಯನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

3. ಈ ದತ್ತಿಯಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಬಡ್ಡಿ ಮೊತ್ತ ರೂ. 210. ಇದರಿಂದ ಪೆರಿಯಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆ ನೀಡಲು ರೂ. 180 ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಉಳಿದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಈ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವುದು.

4. ಪೆರಿಯಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಲು ಇರುವ ನಿಯಮಗಳೆಂದರೆ:-

ಅ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಆಡಿ ಸ್ವಾತಿಗೆ ಮುಂದೆಯೂ ಹಿಂದೆಯೂ ಸತತವಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾದಂತೆ 4 1/2 ದಿನಗಳು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೂ ಸಂಜೆಯೂ ನಮ್ಮಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುವ ಶೈವ ಶೀಲವುಳ್ಳ ಪ್ರಬುದ್ಧ ತಮಿಳು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಪ್ರವಚನಗಳು ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

- ೮ -

ಆ. ಸದರಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿದ್ವಾನ್ ಅಥವಾ ಪುಲವರ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿಯೂ, ಅಥವಾ ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಒ.ಎಲ್. ಮುಂತಾದ ಪದವೀಧರರಾಗಿಯೂ, ವಾಗ್ಮಿಗಳಾಗಿಯೂ, ತಿರುಮುರೈಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ, ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು, ಶೈವ ಸದಾಚಾರ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ಪೆರಿಯಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಇ. ಒಂದು ಪ್ರವಚನಕ್ಕೆ ರೂ. ೨೦ (ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ) ದರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನಕಾರರಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಈ ಸಂಭಾವನೆಯು ಪ್ರವಚನದ ಸಂಭಾವನೆ, ಪ್ರಯಾಣ ವೆಚ್ಚ, ದೈನಂದಿನ ಭತ್ಯೆ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಈ. ಯಾವುದೇ ದಿನ ಪ್ರವಚನಕಾರರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬರದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುವ ಬೇರೊಬ್ಬರು ಆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಆ ಪ್ರವಚನ ಅಥವಾ ಪ್ರವಚನಗಳಿಗೆ ಉರಿಯ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಉ. ಪ್ರವಚನ ಯೋಜನೆ:

ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೊದಲ ಪ್ರವಚನ - ತಿರುಮಲೈಚ್ ಚರುಕ್ಕಮ್

ತಿರುಮಲೈಚ್ ಚಿರಪ್ಪು	೪೦	ಪದ್ಯಗಳು
ತಿರುನಾಟ್ಟುಚ್ ಚಿರಪ್ಪು	೩೫	,,
ತಿರುವಾರೂರ್ಚ್ ಚಿರಪ್ಪು	೫೦	,,
ತಿರುಕ್ಕೂಟ್ಟಚ್ ಚಿರಪ್ಪು	೧೧	,,
ತಡುತ್ತಾಟ್ಕೊಂಡ ಪುರಾಣಮ್	೨೦೩	,,

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು ೩೩೯,

೨-ನೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೨-ನೇ ಪ್ರವಚನ - ತಿಲ್ಲೈವಾಳಂದಣರ್ ಚರುಕ್ಕಮ್.

ತಿಲ್ಲೈವಾಳಂದಣರ್ ಪುರಾಣಮ್	೧೦	ಪದ್ಯಗಳು
ತಿರುನೀಲಕಂಡರ್	೪೪	,,
ಇಯರ್ಪಗೈಯಾರ್	೩೬	,,
ಇಳೈಯಾನ್ ಕುಡಿಮಾರರ್	೨೭	,,
ಮೆಯ್ಪೊರುಳ್ ನಾಯನಾರ್	೨೪	,,

- ೯ -

ವಿರನ್ಮಿಂಡರ್	11 ಪದ್ಯ
ಅಮರ್ನೀತಿ	49 ,,
	ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 201.

2-ನೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3-ನೇ ಪ್ರವಚನ - ಇಲೈಮಲಿಂದ ಸರುಕ್ಕಮ್.

ಎರಿಪತ್ತರ್	57 ಪದ್ಯ
ಏನಾತಿನಾಥರ್	42 ,,
ಕಣ್ಣಪ್ಪರ್	186 ,,
ಕುಂಗಿಲಿಯಕ್ಕಲಯರ್	35 ,,
ಮಾನಕ್ಕಂಜಾರರ್	37 ,,
ಅರಿವಾಟ್ಟಾಯರ್	23 ,,
ಆನಾಯರ್	42 ,,
	ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 422

3-ನೇ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ 4-ನೇ ಪ್ರವಚನ - ಮುಮ್ಮೈಯಾಲುಲಗಾಂಡ ಸರುಕ್ಕಮ್.

ಮೂರ್ತಿಯಾರ್	49 ಪದ್ಯ
ಮುರುಗನಾರ್	14 ,,
ಉರುತ್ತಿರಪಶುಪತಿಯಾರ್	10 ,,
ತಿರುನಾಳೈಪ್ಪೋವಾರ್	37 ,,
ತಿರುಕ್ಕುರಿಪ್ಪುತ್ ತೊಂಡರ್	128 ,,
ಚಂಡೇಶರ್	60 ,,
	ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 298

3-ನೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 5-ನೇ ಪ್ರವಚನ - ತಿರುನಿಂಡ್ರ ಸರುಕ್ಕಮ್.

ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್	429 ಪದ್ಯ
ಕುಲಚ್ಚಿರೈಯಾರ್	11 ,,
ಪೆರುಮಿಳಲೈಕ್ಕುರುಂಬರ್	11 ,,
ಕಾರೈಕ್ಕಾಲಮ್ಮೈಯಾರ್	66 ,,
ಅಪ್ಪೂದಿ	45 ,,
ತಿರುನೀಲನಕ್ಕರ್	38 ,,
ನಮಿನಂದಿ	33 ,,
	ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 633

4-ನೇ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ 6-ನೇ ಪ್ರವಚನ - ವಂಪರಾವರಿವಂಡುಚ್ ಸರುಕ್ಕಮ್.

— 10 —

4-ನೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 7-ನೇ ಪ್ರವಚನ - ವಂಪರಾವರಿವಂಡುಚ್ ಸರುಕ್ಕಮ್.

ಏಯರ್ಕೋನ್ ಕಲಿಕ್ಕಾಮರ್	409	ಪದ್ಯಗಳು
ತಿರುಮೂಲರ್	28	,,
ತಂಡಿಯಡಿಗಳ್	26	,,
ಮೂರ್ಕ್ಕರ್	12	,,
ಸೋಮಾಸಿಮಾರರ್	6	,,

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 481

5-ನೇ ದಿನ ಪೂರ್ವಾಹ್ನ 8-ನೇ ಪ್ರವಚನ - ವಾರ್ಕೊಂಡ ವನಮುಲೈಯಾಳ್ ಸರುಕ್ಕಮ್.

ಸಾಕ್ಕಿಯರ್	18	ಪದ್ಯಗಳು
ಸಿರಪ್ಪುಲಿ	6	,,
ಸಿರುತ್ತೊಂಡರ್	88	,,
ಕಳರಿಟ್ರರಿವಾರ್	175	,,
ಗಣನಾಥರ್	7	,,
ಕೂಟ್ರುವರ್	9	,,

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು 303

5-ನೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 9-ನೇ ಪ್ರವಚನ - ಪೊಯ್ಯಡಿಮೈಯಿಲ್ಲಾದ ಪುಲವರ್ ಸರುಕ್ಕಮ್

ಪೊಯ್ಯಡಿಮೈಯಿಲ್ಲಾದ ಪುಲವರ್ ಪುರಾಣಮ್	3	ಪದ್ಯಗಳು
ಪುಗಳ್ಚ್ ಚೋಳರ್	41	,,
ನರಸಿಂಗಮುನೈಯರೈಯರ್	9	,,
ಅದಿಪತ್ತರ್	20	,,
ಕಲಿಕ್ಕಂಬರ್	10	,,
ಕಲಿಯರ್	17	,,
ಸತ್ತಿಯಾರ್	7	,,
ಐಯಡಿಗಳ್ ಕಾಡವರ್ಕೋನ್	9	,,

ಕರೈಕ್ಕಂಡನ್ ಸರುಕ್ಕಮ್

ಕಣಂಬುಲ್ಲರ್	9	ಪದ್ಯಗಳು
ಕಾರಿ	5	,,
ನಿನ್ರಸೀರ್ ನೆಡುಮಾರರ್	10	,,

- ೧೧ -

ವಾಯಿಲಾರ್	೧೦ ಪದ್ಯ
ಮುನೆಯಡುವಾರ್	೭ ,,
ಕಡಲ್ಶೂಳ್ಂದ ಸರುಕ್ಕಮ್	
ಕಳರ್ಚಿಂಗರ್	೧೩ ಪದ್ಯ
ಇಡಂಗಳಿ	೧೧ ,,
ಸೆರುತ್ತಿಣೈ	೭ ,,
ಪುಗಳ್ತುಣೈ	೭ ,,
ಕೋಟ್ಪುಲಿ	೧೩ ,,
ಪತ್ತರಾಯ್ಪ್ಪಣಿವಾರ್ ಸರುಕ್ಕಮ್	
ಪತ್ತರಾಯ್ಪ್ಪಣಿವಾರ್	೮ ಪದ್ಯ
ಪರಮನೈಯೇ ಪಾಡುವಾರ್	೨ ,,
ಸಿತ್ತತ್ತೈಚ್ ಶಿವನ್ಪಾಲೇ ವೈತ್ತಾರ್	೧ ,,
ತಿರುವಾರೂರ್ಪ್ ಪಿರಂದಾರ್	೨ ,,
ಮುಪ್ಪೋದುನ್ ತಿರುಮೇನಿ ತೀಂಡುವಾರ್	೩ ,,
ಮುಳುನೀರು ಪೂಸಿಯ ಮುನಿವರ್	೬ ,,
ಅಪ್ಪಾಲುಮ್ ಅಡಿಚ್ಚಾರ್ಂದಾರ್	೨ ,,
ಮನ್ನಿಯಸೀರ್ಚ್ ಸರುಕ್ಕಮ್	
ಪೂಸಲಾರ್	೧೮ ಪದ್ಯ
ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯಾರ್	೩ ,,
ನೇಸರ್	೫ ,,
ಕೋಚ್ಚೆಂಗಟ್ಚೋಳರ್	೧೮ ,,
ತಿರುನೀಲಕಂಡಯಾಳ್ಪ್ಪಾಣರ್	೧೨ ,,
ಸಡೈಯರ್	೧ ,,
ಇಸೈಜ್ಞಾನಿಯಾರ್	೧ ,,
ವೆಳ್ಳಾನೈಚ್ ಸರುಕ್ಕಮ್	೫೩ ,,
	ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯ ೩೪೩

ಊ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಿಸಿರುವಂತೆ ೯ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಸದರಿ ಸರುಕ್ಕಮ್‌ಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕೇಳುಗರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವಂತೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಬೇಕು.

- ೧೨ -

೫. ಈ ಧರ್ಮವು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಬಳಸಲ್ಪಡಬಾರದು. ಈ ನಿಧಿಯು ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಬಳಿಕ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್.
೨೯-೬-೫೪. } (Sd.) Kasivasi Arulnandhi Thambiran

Registered at Tirvadamarudhur Sub Registrar's office on 30-6-1954 as No. 29 of 1954. Book No. 4. Volume No 45, Pages 97 to 100.

ಮದುರೈಯಲ್ಲಿ ಕಂದಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿ ರೂ. ೩,೫೦೦

ಮುರುಗಪ್ಪೆರುಮಾನರ ಆರುಪಡೆ ವೀಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ತಿರುಪ್ಪರಂಗುಂಡ್ರವನ್ನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವುದೂ, ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧಪ್ಪೆರುಮಾನ್ ಜೈನರೊಡನೆ ಪುನಲ್ ವಾದ ಮಾಡಿದಾಗ ಹಾಕಿದ ಓಲೆಯು ಎದುರಾಗಿ ಏರಿ ಹೋದ ನೀರುಳ್ಳ ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವುದೂ, ತಮಿಳು ಮೆಯ್ಜ್ಞಾನ ತಿರುನೆರಿ ತೇವಾರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ ಮೂವರೂ ಎದ್ದುಬಂದಿದ್ದ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೂ, ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜರಿಗೆ ತಲತಲಾಂತರದಿಂದ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗಿದ್ದೂ, ಪಾಂಡ್ಯನ್ ನೆಡುಮಾರನ್ ಗಾಗಿ ಜ್ವರವಾದವೂ ಅವನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅನಲ್ ವಾದವೂ ಪುನಲ್ ವಾದವೂ ನಡೆಸಿ ಸಂಬಂಧರಿಂದ ಶೈವಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೂ; ತಿರುವಾದವೂರರಿಗಾಗಿ ಹಲವು ಅದ್ಭುತಗಳು ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೂ, ಭಗವಂತನು ೬೪ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದೂ, ಶಿವಪೆರುಮಾನ್ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾಟ್ಟಿನ ಕವಿಯಾಗಿ ಸಂಘವನ್ನೇರಿದ ವಿಶೇಷತೆಯುಳ್ಳದ್ದೂ, ತಣ್ ತಮಿಳು ಮಧುರವನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಉಣ್ಣಲು ಎದ್ದ ಆಸೆಯಿಂದ ತಮರ ನೀರ್ ಪೂವನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೆತ್ತವಳು ತಡಾದಗೈ ದೇವಿಯೆಂಬ ಒಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಧರಿಸಲು ಬಂದದ್ದೂ, ತನಿಮುದಲೊರುವನ್ ಸೌಂದರ ಮಾರನ್ ಆದದ್ದೂ, ಕುಮರವೇಳ್ ವಳುದಿ ಉಕ್ಕಿರನ್ ಎಂದು ಹೆಸರುಗೊಂಡು ಎದ್ದುಬಂದದ್ದೂ, ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ್ ತಿರುವರುಳ್ ಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮದುರೈಗೆ ಎದ್ದುಬಂದು ಮೀನಾಕ್ಷಿಯಮ್ಮೈ ಪಿಳ್ಳೈತ್ತಮಿಳ್ ಹಾಡಿ ಅರಂಗೇಟ್ರಮ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಂಗಯರ್ಕಣ್ಣಿ ಮಗುವಾಗಿ ರೂಪವೆತ್ತಿ ಬಂದು ನಾಯಕ ರಾಜನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪಿಳ್ಳೈತ್ತಮಿಳ್ ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದುದೂ, ಆ ತಿರುಮಲೈ ನಾಯಕನ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಸಿವಿ...

- 13 -

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏರಿಸಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಬರಮಾಡಿದುದೂ, ಆ ರಾಜನ ವಿನಂತಿಗೆ ಒಲಿದು ಮಧುರೈ ಕಲಂಬಕಮ್ ಮತ್ತು ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಸಾರವಾದ ನೀತಿನೆರಿ ವಿಳಕ್ಕಮ್ ಅನ್ನು ಹಾಡಿದುದೂ ಆದ ಇತಿಹಾಸಗಳು ನಡೆದದ್ದೂ ಆದ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಆರುಮುಖವುಳ್ಳವನಾದ ಅಮಲನ ಮಹಾಕಥೆಯಾದ ಕಂದಪುರಾಣವನ್ನು ಕಂದಷಷ್ಠಿ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಯೂ ಕೇಳಿಸಿಯೂ ಜನರನ್ನು ಸದ್ಗತಿ ಹೊಂದಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್ನಂದಿ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ ಈ ನಿಧಿಯು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದು 'ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಕಂದ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿ' ಎನ್ನಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

2. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೀಸಲು ನಿಧಿ ರೂ. 3,500 (ರೂಪಾಯಿ ಮೂರು ಸಾವಿರದ ಐನೂರು) ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ 3% ಬಡ್ಡಿ ನೀಡಬಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಾಲಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೂಡಿಕೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. 3% ಕನ್ವರ್ಷನ್ ಲೋನ್ ಆಫ್ 1946 ಸಿ.ಎ. 138856 ರೂ. 2,000; ಸಿ.ಎ. 137054 ರೂ. 1,000; ಸಿ.ಎ. 136997 ರೂ. 500 ಆಗಿ ಒಟ್ಟು ರೂ. 3,500. ಈ ನಿಧಿಯು ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುದಾರರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತದೆ.

3. ಈ ಮೂಲಧನದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಬಡ್ಡಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೊಂಡು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಕಂದಷಷ್ಠಿ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸಂಭಾವನೆ ನೀಡಲು ರೂ. 90 ಖರ್ಚು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಮೊತ್ತವು ಈ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

4. ಕಂದಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಇರುವ ನಿಯಮಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ:

ಅ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಕಂದಷಷ್ಠಿಯ ಆರು ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ ಕಂದಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನಗಳು ಶೈವಶೀಲವುಳ್ಳ ಪ್ರಬುದ್ಧ ತಮಿಳು ಪಂಡಿತರೊಬ್ಬರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ,

ಆ. ಸದರಿ ಪಂಡಿತರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವಿದ್ವಾನ್ ಅಥವಾ ಪಂಡಿತರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದವರಾಗಿಯೂ, ಅಥವಾ ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಒ.ಎಲ್., ಮುಂತಾದ ಪದವೀಧರರಾಗಿಯೂ, ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತರಬೇತಿ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ

- 14 -

ವರಾಗಿಯೂ ಇರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ಕಂದಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಲು ನೇಮಿಸಲಾಗುವುದು.

ಇ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾಂಡದಂತೆ ಆರು ದಿನಗಳೂ ಕಂದಪುರಾಣದ ಆರು ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರವಚನವಾಗಿ ಕೇಳುಗರ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಬೇಕು. ಉಚಿತವೆನಿಸಿದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರವಚನಕಾರರಿಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ.

ಈ. ಕಂದಷಷ್ಠಿ ದಿನದಂದು நடைபெறும் ಆರನೇ ಪ್ರವಚನವು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ 6X15 ರಂತೆ ರೂ. 90 (ತೊಂಬತ್ತು ರೂಪಾಯಿ) ಪ್ರವಚನಕಾರರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಬಡ್ಡಿ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗುವುದು ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಈ ಸನ್ಮಾನದ ಮೊತ್ತವು ಪ್ರವಚನ ಸನ್ಮಾನ, ಪ್ರಯಾಣ ವೆಚ್ಚ, ದೈನಂದಿನ ಭತ್ಯೆ ಮುಂತಾದ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಉ. ಸದರಿ ಪಂಡಿತರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಧುರೈಗೆ ಹೋಗಲು ತಪ್ಪಿದರೂ ಅಥವಾ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದರೂ, ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುವ ಬೇರೊಬ್ಬರು ಆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ದಿನದ ಪ್ರವಚನಕ್ಕೆ ರೂ. 15 (ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ) ರಂತೆ ಪ್ರವಚನ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು.

5. ಈ ಧರ್ಮವು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಬಳಸಲ್ಪಡಬಾರದು. ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಂತರ ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಿಂದಲೂ ಈ ಕಂದಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ನಿಧಿಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಬರುವುದು.

ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್
26-9-1954. }

(Sd.) Kasivasi Arulnandhi Thambiran

Registered at Tiruvadamarudhur Sub Registrar's office on 30-6-1954 as No. 28 of 1954, Book No. 4. Volume No. 45, Pages 95 to 97.

ಉ
ಶಿವ ಶಿವ
ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ್ ತುಣೈ

ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಮಠದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಅರುಳ್‌ನಂದಿತ್ ತಂಬಿರಾನ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು

ತಮಿಳು ಶಿಕ್ಷಣ, ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ದೇವಾರ ತಿರುಮುರೈಗಳು, ಸಂಗೀತ ತಮಿಳು, ಅನ್ನದಾನ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಇವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ಮಹಾನ್ ಧರ್ಮದತ್ತಿಗಳು.

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಧರ್ಮದತ್ತಿಯ ವಿವರ	ಮೂಲಧನ ರೂಪಾಯಿ
1.	ಶಿವಜ್ಞಾನಸಿತ್ತಿಯಾರ್ ಉಪನ್ಯಾಸ ದತ್ತಿ, ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ...	15,000
2.	ಕೊಟ್ಟೈಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ...	11,500
3.	ತಿರುವಾಂಕೂರು ಮಹಾರಾಜ ದೇವಾರ ಬಹುಮಾನ ...	5,000
4.	ಚೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ದೇವಾರ ಬಹುಮಾನ, ಕೊಚ್ಚಿ. ...	5,000
5.	ಮೂವರ್ ದೇವಾರ ಬಹುಮಾನ, ಸೀಕಾಳಿ, ತಿರುವಾರೂರ್, ತಿರುವೈಯಾರು, ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್, ಆಡುತುರೈ...	10,000
6.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಬೋಧಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಲು ...	60,000
7.	ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ನೀಡಲು ...	30,000
8.	ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳಿನಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಕಾಲೇಜು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಭೂಮಿಯ ಮೌಲ್ಯ ...	1,50,000
9.	ಸಂಗೀತ ತಮಿಳು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೌಲ್ಯ...	1,00,000
10.	ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳಿನಲ್ಲಿ ಪಶುವೈದ್ಯಶಾಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಕುಡಂದೈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ನೀಡಲು ಭೂಮಿಯ ಮೌಲ್ಯ ...	20,000

- 16 -

11.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯ ದಿನದ ಅನ್ನದಾನ (ವೈಕಾಶಿ ಅಮರ ಪಕ್ಷ ತೃತೀಯೆ)	... 10,000
12.	ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯ ದಿನದ ಅನ್ನದಾನ (ವೈಕಾಶಿ ಅಮರ ಪಕ್ಷ ತೃತೀಯೆ)	... 10,000
13.	ತಿರುನಳ್ಳಾರಿನಲ್ಲಿ ಆವಣಿ ಮೂಲ ಅನ್ನದಾನ	... 3,000
14.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾರ್ಗಳಿ ಮಾಸದ ಅನ್ನದಾನ	... 17,000
15.	ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಸೆಂತಮಿಳ್ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಹಾರ ನಿಧಿ ಸ್ಥಿರ ಮೌಲ್ಯ	... 1,00,000
16.	ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳಿನಲ್ಲಿ ಜನ ವೈದ್ಯಶಾಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸ್ಥಿರ ಮೌಲ್ಯ	... 66,000
17.	ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಮಣ್ಣಿಯಾರ್ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕೇದಾರ ಘಟ್ಟ	... 2,900
18.	ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಮಣ್ಣಿಯಾರ್ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಘಟ್ಟ	... 3,300
19.	ಕುಂಭಕೋಣದಲ್ಲಿ ಗಡಿಯಾರ ಗೋಪುರ	... 25,000
20.	ತಂಜಾವೂರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಯರೋಗ ವೈದ್ಯಶಾಲೆ	... 29,500
21.	ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರರ ಸ್ಮರಣೆಯ ದಿನದ ಅನ್ನದಾನ (ವೈಕಾಶಿ ಅಮರ ಪಕ್ಷ ತೃತೀಯೆ)	... 9,000
22.	ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರ ತೇವಾರಂ ಬಹುಮಾನ	... 5,000
23.	ತರುಮೈ ಶ್ರೀ ಗುರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯ ತೇವಾರಂ ಬಹುಮಾನ, ಮಾಯೂರಂ	... 5,000
24	ಚೆನ್ನೈ ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಾಜಿ ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ದತ್ತಿ	... 10,000
25.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸರ್. ಎಸ್. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ದತ್ತಿ	... 20,000
26.	ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯ ತೇವಾರಂ ಬಹುಮಾನ, ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ	... 5,000
27.	ಮಧುರೈ ತಿರುಮಲೈ ನಾಯ್ಕರ್ ತೇವಾರಂ ಬಹುಮಾನ	... 10,000

- ೧೭ -

28. ಶ್ರೀ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ಅನ್ನದಾನಮ್ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಮ್, ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರ್, ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಆದಾಯ ... 1,00,000

29. ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯಡಿಗಳ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನಮ್ (ಜನವರಿ ತಿಂಗಳ 30-ನೇ ದಿನ) ... 5,000

30. ಶ್ರೀ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ಅನ್ನದಾನಮ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ, ಮಧುರೈ, ಕುಡಂದೈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಆದಾಯ ... 1,50,000

31. ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ವಾಮಿನಾಥ ಅಯ್ಯರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಬಹುಮಾನ, ಚೆನ್ನೈ ... 3,500

32. ಕುಡಂದೈಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಯಡಿಗಳ್ ಹಸು ಬಹುಮಾನ ... 1,000

33. ಗಾಂಧಿಯಡಿಗಳ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅರಿಯನಾಯಕಪುರದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಉಪಕಾರ ನಿಧಿ ... 3,000

34. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನಿತ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರ ಪೂಜಾ ಕಟ್ಟಡ ... 10,000

35. ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಅರುಣಜಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕವಚ ... 5,400

36. ವಿಷ್ಣುಪುರದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಾಚನಾಲಯ ನಿಧಿ ... 1,000

37. ಕುಡಂದೈಯಲ್ಲಿ ರಾಜಾಜಿ ಅಬಿರಾಮಿ ಅಂದಾದಿ ಬಹುಮಾನ ... 3,500

38. ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ಅರಿಯನಾಯಕ ಮುದಲಿಯಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅಬಿರಾಮಿ ಅಂದಾದಿ ಬಹುಮಾನ ... 3,500

39. ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಅಪ್ಪೂದಿ ಅಡಿಗಳ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಧರ್ಮ ... 3,500

40. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ವಾಚನಾಲಯ ನಿಧಿ ... 3,500

41. ಚಿದಂಬರಮ್ ಉನ್ನತ ಪಾಠಶಾಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ನಿಧಿ ... 35,000

42. ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗಳಿ ತಿರುವಾದಿರೈ ಆನಿ ಉತ್ತಿರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನಮ್ ... 12,000

— 18 —

43. ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಆಡಿ, ತೈ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನ ... 3,500
44. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಕಟ್ಟಡ ... 26,025
45. ಪಂಜಾಬ್ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ದೇಣಿಗೆ ... 5,000
46. ಅರಿಯನಾಯಕಿಪುರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ನಿಧಿ ... 3,500
47. ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ಕೇದಾರೀಶ್ವರರ್ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ನದಾನ ನವರಾತ್ರಿ ವಿಜಯದಶಮಿ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ... 5,000
48. ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತೇವಾರಂ ಬಹುಮಾನ ... 3,500
49. ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಅರುಣಜಡೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪ ಅಳವಡಿಸಲು ... 7,500
50. ಕಾಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಮೂವರ್ ತೇವಾರಂ ಬಹುಮಾನ ... 5,000
51. ತಿರುವಂಜೈಕ್ಕಳಂನಲ್ಲಿ ಆಡಿ ಸ್ವಾತಿಯಂದು ಚೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ ... 7,000
52. 28-ನೇ ಶ್ರೀ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ಅನ್ನದಾನ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಸಹಾಯ ನಿಧಿ ... 23,500
53. 30-ನೇ ಶ್ರೀ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ಅನ್ನದಾನ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಮೂಲಧನ ... 28,000
54. 28-ನೇ ಶ್ರೀ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ಅನ್ನದಾನ ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರ್ ಮೂರನೇ ಸಹಾಯ ಮೂಲಧನ ... 20,500
55. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ವಾಚನಾಲಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಮತ್ತು ಜಮೀನು ... 15,000
56. ಮಾಳವಿಯಾಜಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಕತ್ತಾ, ದೆಹಲಿ, ಅಲಹಾಬಾದ್, ಲಕ್ನೋ, ಆಗ್ರಾ, ಅಲಿಗಢ ಮುಂತಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಉಪನ್ಯಾಸ ದತ್ತಿ ... 5,000

— 19 —

57. ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ಅನ್ನದಾನಂ ಚಿದಂಬರಂ, ಮಧುರೈ, ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರ್ (ಆವಣಿ ಮೂಲದಲ್ಲಿ) ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿ ... 60,000

58. ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಮಣ್ಣಿಯಾಟ್ರಂಗರೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶರ್ ಸ್ನಾನ ಘಟ್ಟ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ... 2,275

59. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ... 45,000

60. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ತೇವಾರಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆ ನಿಧಿ ... 5,000

61. ಪನಸ್ಸೈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಹುಮಾನ ... 5,000

62. (6) ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಿಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದು ... 16,000

63. 30-ನೇ ಶ್ರೀ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ಅನ್ನದಾನಂ ಮಧುರೈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಸಹಾಯ ಮೂಲಧನ ... 14,000

64. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ನಿರ್ಮಿಸಲು ನೀರಾವರಿ ಭೂಮಿ ಖರೀದಿ ... 14,000

65. 28-ನೇ ಶ್ರೀ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ಅನ್ನದಾನಂ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ವಗೈಯರಾ-ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಸಹಾಯ ಮೂಲಧನ ... 10,000

66. 30-ನೇ ಶ್ರೀ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ಅನ್ನದಾನಂ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ವಗೈಯರಾ ಕುಂಭಕೋಣಂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಸಹಾಯ ಮೂಲಧನ ... 14,000

67. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ ದೇಣಿಗೆ ... 15,000

68. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಮುದ್ರಣಾಲಯ ಖರೀದಿಸಲು ದೇಣಿಗೆ-ಕಟ್ಟಡ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ... 27,97

-- 20 --

69. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ನೀಡಲು ನೆಲ್ಲೈ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ... 10,000

70. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ ಆಟದ ಮೈದಾನ ಖರೀದಿಸಲು ದೇಣಿಗೆ ... 8,000

71. ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತೈ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ದಿನದಂದು ಅನ್ನದಾನ ... 10,000

72. ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಊಟದ ನಿಧಿ ಸ್ಥಿರ ಠೇವಣಿ ... 1,50,000

73. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ಶ್ರೀ ಆದಿಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಹನ್ನೆರಡು ತಿರುಮುರೈಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲು ಸ್ಥಿರ ಠೇವಣಿ ... 50,000

74. ಚಂಡೇಶ್ವರ ನಾಯನಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಧರ್ಮ ತಿರುವಾಪ್ಪಾಡಿ ... 3,000

75. ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ನಿಧಿ ... 7,000

76. ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ತೇವಾರಂ ಬಹುಮಾನ ... 5,000

77. ಚೆನ್ನೈನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತಿರುಕ್ಕುರಳ್ ಮುದ್ರಣ ... 35,000

78. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ಶ್ರೀಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗೈಯರ್ಕ್ಕರಸಿಯಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಹುಮಾನ ನಿಧಿ ... 3,500

79. ಕುಂಭಕೋಣಂ ತಾಲೂಕು ಮೇಲಚ್ ಸೂರ್ಯ ಮೂಲೆ ಕಂಡಿಯನ್ ಪಳವಾಟ್ರಿನ್ ಮೇಲೆ ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಿಸಲು ... 8,390

80. ಶ್ರೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ನಿಧಿ ... 3,500

- 21 -

81. ಪ್ರಬುದ್ಧ ತಮಿಳು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆ ನಿಧಿ, ಸೆಂತಮಿಳ್ ಕಾಲೇಜು, ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ... 5,000
82. ತಿರುಚ್ಚೆಂಗಾಟ್ಟಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ, ಚಿತ್ತಿರೈ ಭರಣಿಯಲ್ಲಿ ... 7,000
83. ತಿರುವಂಜೈಕ್ಕಳಂನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚೇರಮಾನ್, ಶ್ರೀ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ವಾಚನಾಲಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ... 5,000
84. ತಿರುನಾರೈಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನಂಬಿಯಾಂಡಾರ್ ನಂಬಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತಿರುಮುರೈ ನಿಧಿ ... 35,000
85. ರಾಮನಾಥಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ತಾಯುಮಾನವರ್ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಸಂಘದ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ನಿಧಿ ... 5,000
86. ಲಾಲ್ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಾರೈಕ್ಕಾಲ್ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ನಿಧಿ ... 15,000
87. ಅವಿನಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿವಾರ ಧಾರಣೆ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿಧಿ, ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಹುಮಾನ ನಿಧಿ ... 5,000
88. ಕುಡಂದೈಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ನೀತಿನೆರಿ ವಿಳಕ್ಕಮ್ ಬಹುಮಾನ ... 5,000
89. ತಿರುಪ್ಪೂಂದುರುತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ - ಚಿತ್ತಿರೈ ಶತಯಂನಲ್ಲಿ ... 15,000
90. ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತಮಿಳು ಬಹುಮಾನ ... 5,000
91. ಶ್ರೀ ಮಾಸಿಲಾಮಣಿ ದೇಶಿಕ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಹುಮಾನ, ಶ್ರೀವೈಕುಂಠಂ ... 3,500
92. ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಮಾರ್ಗಳಿ ಮಾಸದ ಅನ್ನದಾನ, ರಾಮೇಶ್ವರಂ ... 3,500
93. ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ, ಚೆನ್ನಪುರಿ ಅನ್ನದಾನ ಸಮಾಜ, ಚೆನ್ನೈ (ವೈಕಾಶಿ ಅಮರಪಕ್ಷ) ತೃತೀಯೆ ... 5,000

- 22 -

94.	ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ (ಆನಿ ಮಖದಲ್ಲಿ) ...	5,000
95.	ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ (ವೈಕಾಶಿ ಅಮರ ಪಕ್ಷ ತೃತೀಯೆ) ...	5,000
96.	ತಿರುಚ್ಚಿರಾಪ್ಪಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ತಾಯುಮಾನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಹುಮಾನ ಪುರಸಭೆ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ...	5,000
97.	ತಿರುನಾರೈಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಕಟ್ಟಡ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ...	7,000
98.	ತಿರುಚ್ಚಿರಾಪ್ಪಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ನೀತಿನೆರಿ ವಿಳಕ್ಕಮ್ ಬಹುಮಾನ ...	5,000
99.	ತಂಜೈ, ಕಲಾಭವನಕ್ಕೆ ದೇಣಿಗೆ ...	5,000
100.	ಮಣಿಕ್ಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಡವೂರ್ಕ್ಕಲಯರ್ ಪುನರ್ ಪಂದರ್ ನಿಧಿ ...	3,500
101.	ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾಸಿಲಾಮಣಿತ್ ದೇಶಿಕ ಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಮಾಸಿ ತಿಂಗಳ ಅನ್ನದಾನ ...	5,000
102.	ತಿರುವಾಂಕೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ತಿರುವಳ್ಳುವರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಹುಮಾನ ...	5,000
103.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಗುನಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಮಲೈ ಜ್ಞಾನಪ್ಪಿರಕಾಶರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನಂಬಾಲಿಪ್ಪು ...	5,000
104.	ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯ ವೇಳಾಳ ಸಂಘದ ವಾಚನಾಲಯ ನಿಧಿ ...	5,000
105.	ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿರೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನಂ ಬಾಲಿಪ್ಪು ...	7,000
106.	ಆಡುತುರೈಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ನಿಧಿ ...	40,000
107.	ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ್ ತಿರುವರುಳ್ ಬಾಲಿಪ್ಪು ನಿಧಿ ಭೂಮೌಲ್ಯ ...	50,000
108.	ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ನಿತ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರ ಪೂಜಾ ನಿಧಿ ...	12,000

— 23 —

109.	ಶ್ರೀ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ನೀತಿನೆರಿ ವಿಳಕ್ಕಮ್ ಬಹುಮಾನ - ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರ್ ಶ್ರೀವೈಕುಂಡಮ್ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ	... 7,000
110.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಯಪ್ಪ ಶಿವಾಚಾರಿಯಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ ಕಾರ್ತಿಕೈ ಮಾಸದಲ್ಲಿ	... 7,000
111.	ಚೆನ್ನೈ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಶಿವಭೋಗ ಸಾರಮ್ ಬಹುಮಾನ ನಿಧಿ	... 5,000
112.	ತಂಜಾವೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತಿರುವಾಚಕಮ್ ಬಹುಮಾನ	... 5,000
113.	ಮದುರೈಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತಿರುವಾಚಕಮ್ ಬಹುಮಾನ	... 5,000
114.	ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಧರ್ಮ ನಿಧಿ ತತ್ತುವಾಂಚೇರಿ	... 3,500
115.	ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಯಪ್ಪ ಶಿವಾಚಾರಿಯರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಸಿ - ಮೃಗಶೀರ್ಷ	... 7,000
116.	ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಪ್ಪರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ	... 5,000
117.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಆಡಿ ಮಾಸದ ಅನ್ನದಾನ ಠೇವಣಿ	... 7,000
118.	ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಕಲಕಲಾವಲ್ಲಿ ಮಾಲೈ ಬಹುಮಾನ - ಸರ್ಕಾರಿ ಬಾಲಕಿಯರ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಮಾಯೂರಮ್	... 1,000
119.	ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತಿರುವಾಚಕಮ್ ಬಹುಮಾನ	... 5,000
120.	ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲವಾಣ ಮುನಿವರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಮುದುಮೊಳಿಮೇಲ್ ವೈಪ್ಪು ಬಹುಮಾನ - ತಿರುವಾಂಕೂರ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ	... 3,500
121.	ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಬಳ್ಳಿ ಜಮೀನ್ದಾರ್ ಅನ್ನದಾನ ಠೇವಣಿ	... 6,000

— 24 —

122.	ಮದುರೈಯಲ್ಲಿ ಕಮಲೈ ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲವಾಣರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಮುದುಮೊಳಿಮೇಲ್ ವೈಪ್ಪು ಬಹುಮಾನ ...	5,000
123.	ತಿರುವಾದವೂರ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ ನಿಧಿ ...	5,000
124.	ಸೀಕಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಹಾಲು ನಿಧಿ ...	3,500
125.	ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಸಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತಿರುವಾಸಗ ಬಹುಮಾನ ...	5,000
126.	ಕಲ್ಕತ್ತಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ತಮಿಳು ಬಹುಮಾನ ನಿಧಿ ...	3,500
127.	ತಿಲ್ಲೈಯಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಾಂಡು ದೀಪ ನಿಧಿ (ಕಟ್ಟಡ) ...	5,000
128.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಮರ್ತ್ತನ ಪಾಂಡಿಯನ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಆವಣಿ ತಿಂಗಳ ಅನ್ನದಾನ ...	7,000
129.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಮೂಲರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಐಪ್ಪಸಿ ತಿಂಗಳ ಅನ್ನದಾನ ...	7,000
130.	ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಮಲೈ ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲ ವಾಣ ಮುನಿವರ್ ಮುದುಮೊಳಿಮೇಲ್ ವೈಪ್ಪು ಬಹುಮಾನದ ಮೀಸಲು ನಿಧಿ ...	5,000
131.	ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಅರುಣಜಡೇಸುವರರ್ ಕೊಳ್ಳಿಡ ತೀರ್ಥೋತ್ಸವ ನಿಧಿ (ಕಟ್ಟಡ) ...	12,000
132.	ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ವೇಟ್ ನಗರ್ ರಾಜಾ ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮರಾಜು ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜುಲಿಂಗಾರು ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ ...	5,000
133.	ಕುಂಭಕೋಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ವೇಟ್ ನಗರ್ ರಾಜಾ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ರಾಜುಲಿಂಗಾರು ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ (ಮಾಸಿ ಮಗದಲ್ಲಿ) ...	3,500
134.	ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈ (ಪರಾಸತ್ತಿಯಮ್ಮನ್ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ) ತಿರುವೆಂಬಾವೈ ಅಮೃತಶಿಲೆಯ ಕೆತ್ತನೆ ...	2,500

— 25 —

135. ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ತಿರುಪಲ್ಲಾಂಡು ಶಿವಪುರಾಣಮ್ ಅಮೃತಶಿಲೆಯ ಕೆತ್ತನೆ, ತಿರುವೆಂಪಾವೈ, ಅಕ್ಷರ, ರಥದ ಶಿಲ್ಪಗಳು, ರಥದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ, ಧ್ವನಿವರ್ಧಕ ಮುಂತಾದವು ... 14,500

136. (ಕುಂಭಕೋಣಮ್) ತಿರುಪ್ಪುರಂಬಯಮ್ ಸಾಕ್ಷಿ ನಾಥ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನಮ್ ತಿರುಪ್ಪಣಿ, ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪ, ರಥದ ಶಿಲ್ಪ ಮುಂತಾದವು ... 7,700

137. ಸ್ವಾಮಿಮಲೈ, ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರ್, ಮಧುರೈ, ತಿರುತ್ತಣಿಗೈ, ಮೈಲಾಪ್ಪೂರ್, ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈ, ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ, ಕಚ್ಚಿಯೇಗಂಬಮ್, ಕಚ್ಚಿಕ್ಕುಮರಕೋಟಮ್, ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಅರುಣಜಡೇಸುವರರ್ ದೇವಸ್ಥಾನಮ್, ಕುಂಭಕೋಣಮ್, ತಿರುಪ್ಪರಂಗುನ್ರಮ್, ತಿರುಕ್ಕಳುಕ್ಕುನ್ರಮ್, ವೈತ್ತೀಶ್ವರನ್ಕೋವಿಲ್, ಸೀಕಾಳಿ, ತಿರುಕ್ಕಡವೂರ್, ತಿರುವೈಯಾರು, ಧರ್ಮಪುರಮ್, ತಿರುಚ್ಚಿರಾಪ್ಪಳ್ಳಿ, ತಿರುವಾನೈಕ್ಕಾ, ತಿರುವಾದವೂರ್, ವಿರುತ್ತಾಸಲಮ್ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ "ಶಿವ ಶಿವ" ಬೆಳಗುವ ದೀಪ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ... 8,510

138. ತಿಲ್ಲೈಯಲ್ಲಿ (ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ) ರಾಜ ರಾಜ ಅಭಯಕುಲಶೇಖರ ಚೋಳನ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತೇವಾರ ಠೇವಣಿ ನಿಧಿ (ಕಟ್ಟಡಗಳು) ... 16,000

139. ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಆದಿಕುಮಾರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಹೇಶ್ವರ ಪೂಜಾ ನಿಧಿ (ವೈಕಾಶಿ ಅಮರಪಕ್ಷ ತೃತೀಯೈ) ಭೂಮಿಯ ಮೌಲ್ಯ ... 1,00,000

140. ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಸ್ಕಂದ ಷಷ್ಠಿ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಕಂದಪುರಾಣ ಪ್ರವಚನ ನಿಧಿ ... 3,500

141. ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಮಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಆದಿ ಕುಮಾರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ನಿತ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರ ಪೂಜಾ ನಿಧಿ ಭೂಮಿಯ ಮೌಲ್ಯ ... 2,00,000

— 26 —

142.	ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಳತ್ತಿ ರಾಜಾ ಸ್ಮರಣಾ ದಿನ ಹಸ್ತಿ ಪಶುಪತೀಶ್ವರ ಪೂಜಾ ನಿಧಿ ...	5,000
143.	ನಾಗರಕೋವಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ತಾಣುಮಾಲಯ ಪೆರುಮಾನ್ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ವಾಚನಾಲಯ ನಿಧಿ ...	3,500
144.	ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ್ ಸ್ಮರಣೆ ವೈಕಾಶಿ ತಿಂಗಳ ಅನ್ನಪಾಲಿಪ್ಪು ...	7,000
145.	ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಮಲೇ ವೆಳ್ಳಿಯಂಬಲ ವಾಣಮುನಿವರ್ ಮುದುಮೊಳಿಮೇಲ್ ವೈಪ್ಪುಪ್ ಪರಿಸು ನಿಧಿ ...	3,500
146.	ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸೆಂಥಿಲಾಂಡವನ್ ಅರುಳಿಪ್ಪಾಡು ನಿಧಿ ನಿಲಪ್ಪೆರುಮಾನಮ್ ...	2,00,000
147.	ತಿರುವಿಡೈಮರುದೂರಿನಲ್ಲಿ ತೈಪೂಸ ಅನ್ನಮ್ ಪಾಲಿಪ್ಪು ...	5,000
148.	ತಿಲ್ಲೈಯಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿ ...	7,000
149.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆ ಅನ್ನದಾನ ಆನಿ ಮಾಸ ಪೂರ್ತಿ ...	7,000
150.	ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆ ಅನ್ನದಾನ ಆಡಿ ಮಾಸ ಪೂರ್ತಿ ...	3,500
151.	ಮದುರೈಯಲ್ಲಿ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿ ...	7,000
152.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣೆ ಅನ್ನಪಾಲಿಪ್ಪು ನಿಧಿ ಪುರಟ್ಟಾಸಿ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ...	7,000
153.	ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾ ದಿನ ಅನ್ನಪಾಲಿಪ್ಪು ...	3,500
154.	ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಚ್ಚೆಂಗಟ್ ಚೋಳರ್ ಸ್ಮರಣೆ ಅನ್ನಪಾಲಿಪ್ಪು ಮಾಸಿ ಮಾಸ ...	3,500
155.	ಮದುರೈಯಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿ ...	7,000
156.	ಮದುರೈಯಲ್ಲಿ ಕಂದ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗ ನಿಧಿ ...	3,500

- 27 -

157.	ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ತಿಲ್ಲೈವಾಳಂದಣರ್ ಅನ್ನದಾನದ ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿ	...	1,50,000
158.	ಕಲ್ಕತ್ತಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಸ್ವಾಮಿನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ತಮಿಳು ಬಹುಮಾನ ನಿಧಿ	...	3,500
159.	ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ತಿರುವಾಚಕ ಪ್ರವಚನ ನಿಧಿ	...	7,000
160.	ತಿರುಕ್ಕಳುಕ್ಕುನ್ರಂನಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ ಆನಿ ಮಖಂ	...	5,000
161.	ಸೀಕಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಚಟ್ಟೈನಾಥರ್ ಪುಳುಗು ನೆಯ್ ಸಮರ್ಪಣೆ ನಿಧಿ	...	3,500
162.	ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಗೋ ನಿಧಿ	...	3,500
163.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರೈಕ್ಕಾಲ್ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ (ಪಂಗುನಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ)	...	5,000
164.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಇಸೈಜ್ಞಾನಿಯಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ (ಚಿತ್ತಿರೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ)	...	5,000
165.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುನೀಲಕಂಠ ನಾಯನಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ (ವೈಕಾಶಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ)	...	3,000
166.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ಪಾಟುಪ್ ಪುಲವರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಆನಿ ತಿಂಗಳ ಅನ್ನದಾನ	...	3,000
167.	ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಸ್ವಾಮಿನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ದಿನದ ಅನ್ನದಾನ	...	3,500
168.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮುಮ್ಮೈಯಾಲ್ ಉಲಕಾಂಡ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಆಡಿ ತಿಂಗಳ ಅನ್ನದಾನ	...	3,000
169.	ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನುನೀತಿ ಚೋಳರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಬಹುಮಾನ ನಿಧಿ	...	3,500
170.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂಗಿಲಿಯಕ್ ಕಲಯರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಆವಣಿ ತಿಂಗಳ ಅನ್ನದಾನ	...	3,000

- 28 -

171. ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಪ್ರಸೂತಿ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ದೇಣಿಗೆ ... 5,000

172. ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರ ಪಶುಪತಿಯಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಪುರಟ್ಟಾಸಿ ಮಾಸದ ಅನ್ನದಾನ ... 3,000

173. ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನೆಡುಮಾರ ನಾಯನಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಐಪ್ಪಸಿ ಮಾಸದ ಅನ್ನದಾನ ... 3,000

174. ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಆನಾಯ ನಾಯನಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಕಾರ್ತಿಕೈ ಮಾಸದ ಅನ್ನದಾನ ... 3,000

175. ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ವೇಟ್ ನಗರದ ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮರಾಜು ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ ... 6,000

176. ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ರಾಮಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಮಾಸಿ ಮಾಸದ ಅನ್ನದಾನ ನಿಧಿ ... 3,500

177. ವಡ ತಿರುವಾಲಂಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾರೈಕ್ಕಾಲ್ ಅಮ್ಮೈಯಾರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ ... 5,000

178. ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ-ಲ-ಶ್ರೀ ಕಾಶಿವಾಸಿ ಸ್ವಾಮಿನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸ್ಮರಣಾ ದಿನದ ಅನ್ನದಾನ ... 5,000

179. ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಯಪ್ಪ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಗೋ ದಾನ ನಿಧಿ ... 3,500

180. ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ತಿರುಕ್ಕಚ್ಚಿಯೇಗಂಬನ್ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ತೇವಾರ ನಿಧಿ ... 50,000

181. ಸ್ವಾಮಿಮಲೈಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪರ್ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಜಲ ಛತ್ರದ ನಿಧಿ ... 3,500

182. ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಶಿವಶಿವ ಪಶು ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಿಸಲು ದೇಣಿಗೆ ... 3,000

- 29 -

183. ಶಿವನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತೇವಾರ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಇತರ ದೈವಿಕ ಹಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೊಂಡ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿನ ಕೆತ್ತನೆ - ಮಧುರೈ, ತಿರುಕ್ಕಳುಕ್ಕುನ್ರಂ, ಮೈಲಾಪುರ್, ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರ್, ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ, ಕಾಂಚೀಪುರಂ, ತಿರುವಾರೂರ್, ತಿರುಕ್ಕುಟ್ರಾಲಂ, ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್, ತಿರುಪ್ಪುನ್ಕೂರ್, ಸೀಕಾಳಿ, ವೇದಾರಣ್ಯಂ, ತಿರುವೈಯಾರು, ಅವಿನಾಶಿ, ತಿರುವೆಣ್ಣೈಯನಲ್ಲೂರ್, ತಿರುವದಿಗೈ, ತಿರುಮರುಗಲ್, ಸ್ವಾಮಿಮಲೈ, ವೈತ್ತೀಶ್ವರನ್ ಕೋಯಿಲ್, ತಿರುಚ್ಚಿರಾಪ್ಪಳ್ಳಿ, ತಿರುವೋತ್ತೂರ್, ತಿರುವಿಡೈಕ್ಕಳಿ, ಚಿದಂಬರಂ, ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈ, ವಡತಿರುಮುಲ್ಲೈವಾಯಿಲ್, ಪಳನಿ ... 22,400

184. ಮಧುರೈ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗಂ ಚಂದನ ಮತ್ತು ತುಪ್ಪದ ಲೇಪನ ನಿಧಿ ... 7,000

185. ಚಿದಂಬರಂ ನಟರಾಜ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬದಿಗಳ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಗಡು ಮತ್ತು ನಕಾಶಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಕೂಲಿ ಇತ್ಯಾದಿ ರೂ. 7000; ಅದೇ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ರೂ. 4,000 ಒಟ್ಟು ದೇಣಿಗೆ ... 11,000

186. ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ತೇವಾರ ನಿಧಿ ... 50,000

187. ತಿರುಚ್ಚಿರಾಪ್ಪಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯುಮಾನವರ್ ಕಾವೇರಿ ತಿರುಮಂಜನ ನಿಧಿ ... 7,000

188. ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕೊಳವೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲು ದೇಣಿಗೆ ... 4,500

189. ರಾಮೇಶ್ವರಂನಲ್ಲಿ ಕಾಳತ್ತಿ ರಾಜಾ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ನಾಯ್ಡು ಬಹದ್ದೂರ್‌ವಾರು ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ ... 10,000

190. ರಾಮೇಶ್ವರಂನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ವೇಟ್ ನಗರ ರಾಜಾ ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮ ರಾಜು ಬಹದ್ದೂರ್ ಅವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಅನ್ನದಾನ ... 12,000

— 30 —

191.	ಶ್ರೀ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಳತ್ತಿ ರಾಜಾ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟ ನಾಯನಿಮ್‌ವಾರು ನೆನಪು ಅನ್ನ ದಾನ	...	8,500
192.	ಶ್ರೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನೆನಪು ಸಕಲಕಲಾವಲ್ಲಿ ಮಾಲೈ ಬಹುಮಾನ	...	2,000
193.	ಕುಂಭಕೋಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ವೇಟ್ ನಗರ್ ರಾಜಾ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಪ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ರಾಜಲಿಂಗಾರು ನೆನಪು ಅನ್ನದಾನ	...	12,000
194.	ತಿರುಚ್ಚೆಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸೆಂದಿಲಾಂಡವನ್ ನೆನಪು ಪುನರ್ಪಂದರ್ ನಿಧಿ	...	3,500
195.	ತಿರುಲೋಕ್ಕಿ ಶ್ರೀ ಕುಮರಗುರುಪರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಡ ನಿಧಿ	...	5,000

ತಿರುಚ್ಚಿಟ್ರಂಬಲಮ್

ಥಿಯೋಡರ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಲಿಥೋ ವರ್ಕ್ಸ್, ತಿರುಚ್ಚಿ.

ಉ
ಶಿವ ಶಿವ

ಶಿವ ನಾಮ

ಶಿವ ಶಿವ ಎನ್ನದವರು ಪಾಪಕರ್ಮಿಗಳು ;
ಶಿವ ಶಿವ ಎಂದರೆ ಪಾಪವು ನಾಶವಾಗುವುದು ;
ಶಿವ ಶಿವ ಎಂದರೆ ದೇವತೆಗಳೂ ಆಗುವರು ;
ಶಿವ ಶಿವ ಎನ್ನಲು ಶಿವಗತಿಯೇ ತಾನೇ.

—ತಿರುಮಂದಿರಮ್

ಥಿಯೋಡರ್ ಪ್ರೆಸ್, ತಿರುಚ್ಚಿ.